

Võng Du Chi Tuyệt Sắc Thiếu Niên

Contents

Võng Du Chi Tuyệt Sắc Thiếu Niên	2
1. Chương 1: Sơ Nhập Võng Du	2
2. Chương 2: Bảo Địa Ngủ	5
3. Chương 3: Kiếm Tiên Trở Về	10
4. Chương 4: Phân Chia Di Vật	15
5. Chương 5: Đi Kim Lăng	21
6. Chương 6: Tiểu Hòa Lão Bản	25
7. Chương 7: Phúc Họa Tương Y	30
8. Chương 8: Hoài Bích Có Tội	36
9. Chương 9: Nhất Kiếm Khinh Y	40
10. Chương 10: Làng Chài Thái Hồ	44
11. Chương 11: Trong Hồ Có Đảo	48
12. Chương 12: Nhiệm Vụ Long Nữ	52
13. Chương 13: Tâm Chi Về Chỗ	56
14. Chương 14: Trước Khi Thi Vào Trường Cao Đẳng	61
15. Chương 15: Tây Hồ, Dưới Ánh Trăng	66
16. Chương 16: Tiểu Hòa Thi Vào Trường Cao Đẳng	72
17. Chương 17: Vật Không Người Không	75
18. Chương 18: Tên Thành Là Ứng Hối	78
19. Chương 19: Luyện Cấp	85
20. Chương 20: Chú Chó Tiểu Hòa	90
21. Chương 21: Phát Quá Cầu Uy	95
22. Chương 22: Thỏ Cầu Ăn Nguyệt	101
23. Chương 23: Hành Trình Nước Mỹ	106
24. Chương 24: Đậu Hủ Của Tiểu Hòa	111
25. Chương 25	115
26. Chương 26: Một Lưới Bắt Hết	120
27. Chương 27: Tiểu Hòa Nhập Học	125
28. Chương 28: Lớp Trưởng Tiểu Hòa	129
29. Chương 29: Thủy Ươm Lúa	134
30. Chương 30: Tiểu Hòa Vào Lồng	140
31. Chương 31: Phóng Thập Tiểu Nhạc	145
32. Chương 32: Sờ Tới Sờ Lui	151
33. Chương 33: Tiểu Hòa Khiên Ngưu	158
34. Chương 34: Loạn Thất Bát Tao	166
35. Chương 35: Không Dụ Mà Dụ	171
36. Chương 36: Phụ Thân Tiểu Hòa	175
37. Chương 37: Pn1: Tiểu Hòa Tắm Rửa Ký	177
38. Chương 38: Pn2 : Lãnh Địa Bất Hạnh Của Lão Đại Là Do Mỹ Nhân Gây Họa	179

Võng Du Chi Tuyệt Sắc Thiểu Niên

Giới thiệu

Edit: LovelyThể loại: Hiện đại, võng du, nhẹ nhàng ấm áp, mỹ thụ, mỹ côngQuý Tử Hòa khi sinh ra đã là một baby tuy

Đọc và tải ebook truyện tại: <http://truyenclub.com/vong-du-chi-tuyet-sac-thieu-nien>

1. Chương 1: Sơ Nhập Võng Du

Vừa mới sinh sản xong, Lí Hồng ôm chính con của mình, vẻ mặt sững sờ nhìn cục cưng trong lòng đang ngủ say sưa, hồi lâu mới ngẩng đầu hỏi chồng mình: “Bé thật là con chúng ta ?”

Vẫn đứng lặng ở một bên, Quý Bình cũng không vì câu hỏi kỳ quái của thê tử mà kinh ngạc, sờ sờ đầu nói: “Lúc đầu anh cũng không tin, nhưng là thật đó. Ngày hôm qua trong bệnh viện chỉ có một mình em sinh con.”

Lí Hồng không tự chủ được hôn bé con trong tay: “Bé như thế nào lại xinh đẹp như vậy chứ.” Cả hai vợ chồng mình tưởng mạo rất bình thường a.

Có người nói trẻ mới sinh ra đều một dạng, mặt nhăn nhăn nhọt nhọt, căn bản nhìn không ra xinh hay không xinh, nhưng mà bé con nhà họ Quý này sinh ra chính là bạch ngọc đáng yêu hiếm thấy. Theo bé dần dần lớn lên, xinh đẹp kinh người lại càng rõ ràng.

Có một ngày Lí Hồng cùng chồng nữa đùa giỡn nói, “Chúng ta chắc nên đi xét nghiệm DNA đi, vạn nhất đem nhầm con người ta về nuôi làm sao bây giờ?”

Lời này trong lúc vô ý bị Quý bà nội nghe được, bà nội giận dữ mắng: “Cục Cưng (nhũ danh của bé luôn) như thế nào không giống đứa nhỏ nhà ta ?” Sau đó xoay người trở về phòng, lấy ra mấy tấm ảnh chụp rất xưa đưa cho hai vợ chồng trẻ xem.

“Hai đứa xem, đây là hình mẹ của mẹ chụp hồi còn trẻ. Cục Cưng khẳng định là di truyền từ nàng.”

Trong ảnh chụp trắng đen là một cô gái tóc thắt bím, quả nhiên cũng mỹ mạo kinh người. Lí Hồng nhìn kỹ xem con mình , thể nhưng thực sự tương tự vài phần .

“Gien thứ này không khỏi quá kỳ lạ a.” Nàng cảm thán nói, cách nhiều thế hệ như vậy cũng có thể di truyền.

“Đúng vậy.” Quý bà nội cũng thở dài, “Nhớ ngày xưa, mẹ của mẹ mỗi lần dẫn mẹ ra đường, không biết bao nhiêu người vây xem, đáng tiếc mẹ lại theo gien cha, rồi lại gả cho ông chồng lại xấu.”

Quý ông nội hiền lành khụ một tiếng, bắt đầu lật xem báo .

.....

Tiểu hài tử mỗi ngày mỗi lớn, mỗi ngày càng đáng yêu, đưa tới vô số người tò mò. Cục cưng cũng rất hào phóng, tự mình chơi với mình mặc cho người lớn muốn xem thì xem.

Cục cưng trước khi 3 tuổi vẫn chưa có tên. Ông bà nội, ông bà ngoại, ba mẹ, sáu vị giáo sư, thể nhưng ngay cả một cái tên đều đặt không được, thẳng đến bé sắp vào nhà trẻ , mới miễn cưỡng đặt một đại danh, họ Quý, gọi là Quý Tử Hòa.

Nhưng ngày đầu tiên vào nhà trẻ, tiểu Tử Hòa đã bị một bé gái bá đạo ấn hôn mặt đầy nước miếng, ngay sau đó bị một bé trai bá đạo áp áp ôm một cái. Tử Hòa oa oa khóc lớn, vì thế những cục cưng khác cũng khóc đi theo, nhà trẻ thành một mảnh đại loạn. Lúc tan học lại bị bà mẹ đến đón con thấy cục cưng thật sự quá xinh đẹp, thừa dịp thầy cô nhà trẻ không chú ý, lừa gạt mang cục cưng về nhà nàng chơi một chuyến.

Quý gia không nhận được đứa nhỏ, khấn trương lập tức báo cảnh sát, lại là một mảnh đại loạn. Cuối cùng cục cưng tìm được rồi, mọi người Quý gia bao gồm cả thầy cô trong nhà trẻ đều cảm thấy một ngày này mình già đi mười tuổi.

Chuyện như vậy lại phát sinh vài lần sau đó khiến cho Quý bà nội tức giận.

“Cục Cưng không đi học nữa, chúng ta tự mình dạy. Chúng ta sáu giáo sư, còn sợ dạy không được một đứa nhỏ sao.”

Một tiếng hoà âm, vì thế Tử Hòa bắt đầu ở nhà học tập.

Bốn lão nhà họ Quý đều đã về hưu, vốn nhàn rỗi ở nhà đã cảm thấy nhàm chán, hiện tại có một tiểu tôn tử ngọc tuyết đáng yêu để dạy dỗ, thật sự là niềm vui tuổi già.

Nhưng là Quý Tử Hòa trừ bỏ xinh đẹp kinh người, trí lực thiên phú đều thường thường không xuất chúng, Quý bà nội luôn cảm thấy đáng tiếc, Quý ông nội lại cao hứng, “Lớn lên xinh đẹp như vậy, nếu thêm cả thông minh thì thành yêu quái rồi.”

Con cháu bình thường vẫn là tốt hơn.

Tứ lão dạy dạy thành nghiện, vì thế một đường dạy đi lên: tiểu học, sơ trung, trung học. Tử Hòa vừa được 16 tuổi, mắt thấy sang năm sẽ thi vào trường cao đẳng, tứ lão Quý gia mới bắt đầu phát sầu.

Mười mấy năm ở nhà học tập làm cho Tử Hòa thiếu cùng người khác nói chuyện với nhau, thiên chân không hiểu, lời đời không nói, thế nhưng dần dần có chút chứng tự bế. Khách đến nhà cũng tránh đi không thấy. Ngày xưa xinh đẹp bảo bối đã muốn bị mọi người dần quên lãng mất rồi.

.....

“Chỉ là chứng tự bế cỡ con, có thể chỉnh lý.” bà ngoại vì Tử Hòa mà chuyên môn gọi điện hỏi học sinh đặc ý của mình, Phương Chính – một nhà tâm lý học.

“Nhưng Tử Hòa không muốn đi ra ngoài tiếp xúc người ta.” bà ngoại lo lắng nói, “Một năm đi ra ngoài chỉ vài lần, bình thường đều ngốc trong nhà hoặc ở ban công mà thôi.”

“Bắt buộc cháu đi ra ngoài cũng không tốt, dễ dàng sinh ra tâm lý nghịch phản. Như vậy đi...” Phương Chính đáp, “Cô làm cho cháu nó chơi trò chơi đi, trò chơi nổi tiếng ‘Mộng Du Giang Hồ’ đang rất được nhiều người ưa thích, nam nữ già trẻ đều có. Tiểu Hòa không ngại ở trò chơi học học đối nhân xử thế, tương lai chân chính đối người khác cũng không đến mức khiếp đảm.”

“Trò chơi?” bà ngoại không khỏi chần chờ.

“Cô ơi ~~” Phương Chính buồn cười gọi bà ngoại của Tử Hòa, “Hiện tại game online cùng những game online mê muội mất tất cả ý chí trước kia khác biệt lớn lắm. Tử Hòa có thể ở trò chơi học được rất nhiều điều này nọ. Phải biết rằng, hiện tại nhà nước ta còn đề nghị các học sinh xuất ra nhất định thời gian để chơi trò chơi đó. Có người ở bên trong kiếm tiền, có người ở bên trong lấy cả văn bằng Trung y nữa. Đúng rồi, khoản trò chơi này còn có thể điều chỉnh dung mạo bên ngoài.” Phương Chính liệt kê rất nhiều ưu việt, sau đó hỏi, “Cô cảm thấy loại trò chơi như vậy sẽ là tai hại cho Tử Hòa sao?” (Lovely: tai hại vô cùng, vì nó mà bé mới thành uke ..hehehe)

Thế là sinh nhật 16 tuổi, Tử Hòa nhận được quà sinh nhật là một bộ trò chơi thật to.

Tử Hòa sờ sờ khoang thuyền trò chơi, quay đầu hỏi bà ngoại, “Hiện tại liền nằm đi vào sao?”

Đôi mắt đen như mực bên trong tràn đầy tân kỳ, lông mi thật dài nháy hai nháy cuối xuống che khuất một mảnh quang ba liễm diễm.

“Đúng vậy.”

Bà ngoại từ ái sờ sờ đầu của cậu.

“Ông bà không chơi sao?”

“Ông ngoại bà ngoại tuổi lớn không chịu nổi sức ép, Tử Hòa chơi vui vẻ đi, nghe nói bên trong cảnh sắc phi thường tốt xem.”

Tử Hòa gật gật đầu, vẻ mặt trở nên nóng lòng muốn thử, mở ra khoang thuyền trò chơi, nằm đi vào.

Một mảnh hắc ám, sau đó một địa phương sáng lên nhưng không có hình thể, chỉ nghe đến thanh âm.

“Hoan nghênh đi vào Mộng Du Giang Hồ, đang xem xét số liệu của người chơi, thỉnh chờ một chút.”

“Xem xét xong. Thỉnh đặt tên cho nhân vật.”

Trước mặt Tử Hòa xuất hiện hình người diện mạo giống y chang như mình, có điều hai mắt đại ra. Tử Hòa cảm thấy thần kỳ, nghiên cứu một hồi, thanh âm kia lại lần nữa nhắc nhở cậu.

“Thỉnh người chơi đặt tên.”

Tử Hòa nghĩ nghĩ, nói: “Tiểu Hòa Lưu Thủy.”

“Tôn chỉ đệ nhất của Mộng Du Giang Hồ là cung cấp người chơi một giấc mộng một địa phương bù lại chỗ thiếu hụt trong hiện thực. Người có thể giữ nguyên tiên thiên thuộc tính của người. Ở trí lực, thể lực, diện mạo bên ngoài được tuyển một cái để tiến hành điều chỉnh, biên độ điều chỉnh là $\pm 100\%$, xin hỏi người lựa chọn hạng nào?”

Tử Hòa nhú mày, “Không thể chọn tất cả sao?”

“Không thể.”

Tử Hòa âm thầm thất vọng, rất muốn biến thông minh a.

“Ta tuyển diện mạo.”

“Diện mạo thay đổi trong biên độ 100%, thỉnh người chơi lựa chọn điều chỉnh biên độ”

Tử Hòa nhìn bộ dáng của mình, dùng khẩu khí thương lượng nói, “Có thể hay không trước nâng lên 100% xem thử, bất quá chỉ là thử chơi thôi, không phải xác định nga.”

“Có thể. Đang điều chỉnh, thỉnh chờ.

.

.

.

Tử Hòa gấp 1 cái. Một chút biến hóa đều không có .

“Xong chưa?”

“Phi thường thật có lỗi, người chơi Tiểu Hòa Lưu Thủy, giá trị diện mạo được phán định quá cao, hệ thống phán định không thể nâng lên, chỉ có thể sửa chữa biên độ xuống -200%.”

Công ty Mộng Du Giang Hồ, trong phòng theo dõi game, trước màn hình lớn.

“Oa! Không thể nào, cư nhiên có người vẽ bề ngoài bị hệ thống phán định là hoàn toàn không thể nâng lên a, rất khoa trương đi.”

Hơn trăm nhân viên văn phòng lập tức sôi trào lên.”Không thể nào, lần trước một cái Thu Thủy Y Nhân biên độ nâng lên có thể đạt tới 93% đã muốn oanh động toàn bộ Mộng Du Giang Hồ, người này cư nhiên hoàn toàn không thể nâng lên?”

“Đúng vậy, làm sao có thể a. Lúc trước thời điểm hệ thống được đặt ra là dựa theo XXX, xxxx, XXXXX (đều là siêu cấp mỹ nữ) tiêu chuẩn a. Những mỹ nữ đó đều có thể nâng lên mức 100%, chẳng lẽ có người so với các nàng còn xinh đẹp 100%?”

“Khả năng không chỉ 100% a!”

“Trời a, ta muốn gặp mặt mỹ nữ này quá!”

“Thật có lỗi, ta chỉ có thể nhìn đến số liệu, không nhìn đến bộ dáng của người ta , quyền hạn không đủ.”

“Không nóng nảy. Nàng tổng yếu gia nhập giang hồ thôi, khẳng định so với Thu Thủy Y Nhân còn oanh động đi, đến lúc đó sẽ gặp thôi. Ta đoán chỉ cần một giờ, chúng ta có thể gặp được.”

Trong tiếng ồn huyên náo, theo dõi viên vừa lên tiếng trước tiên bỗng nhiên kêu to:

“A, hấn cư nhiên hạ xuống 150%”

“A ~ không thể nâng điểm lên? Vậy hạ xuống 100% đi.”

“Thỉnh chờ. Điều chỉnh xong.”

Tử Hòa nhìn nhìn.”Xuống thêm 50%.”

Một trận sáng bao phủ, sau đó hình tượng trước mắt biến thành một thiếu niên mặt mày bình thản thanh tú .

“Tốt lắm, cứ như vậy.” Tử Hòa vừa lòng .

“Hoan nghênh người chơi Tiểu Hòa Lưu Thủy, trí lực bình thường, thể lực bình thường, bên ngoài thanh tú, tiến vào Mộng Du Giang Hồ.”

2. Chương 2: Bảo Địa Ngủ

Soái ca = anh chàng đẹp trai

Suất = đẹp trai

Tân Thủ Thôn= thôn dành cho người mới chơi

Tân Thủ = tay mới, người chơi mới

Sau một mảnh bạch quang lóe lên, Tử Hòa mở to mắt, trước mắt là một thôn xóm cổ đại nho nhỏ. Tử Hòa dùng sức đập đập mặt đất, cư nhiên có cảm giác làm đến nơi đến chốn , lại hái một đóa hoa đại ngử ngử, cư nhiên cũng có thần nhiên mùi thơm ngát. Sờ sờ trang phục cổ đại trên người mình, cảm giác vải dệt cũng rõ ràng như vậy.

“Thực thần kì.” Xem ra trong bản thuyết minh nói đây là trò chơi giữ đến 99% độ chân thật hoàn toàn không phải gạt người.

Tử Hòa cười rộ lên, má lúng đồng tiền ở một bên trên khuôn mặt thanh tú như ẩn như hiện. Quay đầu nhìn khắp chung quanh, nơi này thật xinh đẹp, hoàn toàn là nguyên mẫu tiểu kiều lưu thủy thể ngoại đào nguyên đúng trong sách vở miêu tả thôi. Tử Hòa nhàn nhã dạo bước chung quanh, ngay cả phòng xá nhà tranh đều rất hứng thú. Giờ phút này hấn hoàn toàn không giống một người chơi game, ngược lại giống một du khách .

Đi dạo một hồi, một tiểu hài tử cột hai chùm tóc đã chạy tới, “Ca ca, chơi với đệ đi.”

“Tốt.” Tử Hòa tâm tình tốt, đặc biệt hỏi, “Chơi cái gì?”

Cùng tiểu hài tử chơi một hồi trò chơi tung hứng viên đá. Vài người chơi trải qua chỗ Tử Hòa đều cười cười, “Lại có đứa ngốc bị lừa.”

“Đúng vậy, tiểu hài tử này căn bản không có nhiệm vụ cùng phần thưởng cho.”

“Đúng vậy, lần trước có một tên không tin, bồi chơi với nó vài giờ, kết quả. bị thỉnh ăn một con cá.”

“A, mà con cá kia có phải là loại cá thần kỳ gì không? Giúp công lực tăng nhiều sao?”

“Là thực thần kỳ a.” Một người chơi khác chậm rãi nói, “Cư nhiên làm cho độ đói khát giảm bớt 10%.”

“Ha ha ha ha.” Một đám người đều cười rộ lên.

Một người chơi hảo tâm đã chạy tới cùng tiểu Hòa nói: “Người đừng lãng phí thời gian ở trên người nó, nhìn người là biết vừa mới tiến vào trò chơi đi, có rảnh đi lên diễn đàn nhìn xem nhiều vào , tránh đi nhầm đường.”

“Cám ơn.” Tử Hòa quay đầu nở nụ cười một chút.

“Không có chi.” người chơi kia cười ha ha gật đầu rồi đi.

Kỳ thật tung hứng đá không phải trò chơi hay, nhưng là. . . . ít nhất mình cũng phải thắng được một bàn rồi mới đi chứ?

Chơi hồi lâu, Tử Hòa nhặt chỉ, cầm viên đá trong tay, “Không chơi.”

“Đừng mà, ca ca chơi với đệ đi, sẽ có thứ tốt tặng cho ca ca nga.” Tiểu hài giáo hoạt nói.

Thay đổi là người chơi khác, khẳng định lập tức sẽ bồi hấn chơi tiếp. Đáng tiếc Tử Hòa là một tiêu chuẩn người mới, trước khi chơi chỉ nhìn một chút thuyết minh, trình độ chỉ giới hạn trong biết này đó là NPC. NPC là nhân vật trong trò chơi do công ty an bài, không phải người thật. Những người không ngừng chạy tới chạy lui mới là người chơi, là người thật. Họ biết giết quái có thể đạt được kinh nghiệm, sau đó thăng cấp, giết càng nhiều quái....

Lập tức Tử Hòa không biết nên khóc hay cười, sờ sờ đầu hắn: “Người một cái tiểu hài tử có cái gì có thể đưa ta a.”

Không đùa nữa, tìm một chỗ ngủ mới là tốt. Tử Hòa ngẩng đầu nhìn nhìn bầu trời, ừ, nhanh đến thời gian ngủ.

Trò chơi chân thật như vậy, hắn là cũng có thể ngủ đi. Vừa mới xem qua có một gian nhà tranh nhỏ không tệ a, không biết có thể đi vào ngủ một giấc hay không.

“Tiểu Hoàng, ngươi có biết nhà tranh kia có chủ nhân hay không?”

Tử Hòa ngón tay chỉ một nhà tranh cách đó không xa. Nhà tranh rất nhỏ, chỉ có hé ra một chiếc giường bên cửa sổ, ánh mặt trời tà tà chiếu vào giường, nhìn xem khiến Tử Hòa rất muốn ở mặt trên lăn lộn.

Tử Hòa bình thường học bài học thấy phiền liền yêu chạy đến tiểu ban công ngủ gật, đáng tiếc sau vài lần bị Quý bà nội phát hiện, luôn bị xả trở về học bài. Quý bà nội suy nghĩ rằng, đã muốn không thông minh, thì phải chăm chỉ bù vào. Bởi vì bộ dạng so với người bình thường quá xinh đẹp, cho nên càng phải khắc khổ hơn, đỡ phải bị người ta nói gương mặt xinh đẹp nhưng trong bụng ngốc, gổi thêu hoa bên trong một bao cỏ.

Quý bà nội yêu cầu rất cao, Tử Hòa vốn chính là tư chất bình thường, tự nhiên khổ không nói nổi.

Bất quá hiện tại ở trò chơi, bọn họ quản không đến cậu. Tử Hòa mắt nhắm nhìn trương tháp ngủ kia.

“Nhà tranh đó? Là nhà của đệ, bất quá không có người ở.” Tiểu Hoàng rầu rĩ không vui nói.

“Nhà của ngươi? Kia có thể hay không cho ta mượn ngủ một giấc?”

Tiểu Hoàng ánh mắt lập tức tỏa sáng, “Nhưng ca phải chơi với ta.”

“. Được rồi.” Tử Hòa miễn cưỡng gật gật đầu, “Bất quá chỉ có thể chơi một chút thôi, ta muốn đi ngủ.”

Tử Hòa lúc thời điểm thanh tỉnh đều chơi không lại Tiểu Hoàng, hiện tại buồn ngủ mòng lung tự nhiên càng thêm không được, sau khi liên tiếp thua hơn mười lần Tiểu Hoàng rốt cục vừa lòng.

“Ca ca đi ngủ đi, tỉnh lại ta mời ca ăn cá.”

“Nga, hảo.”

Tử Hòa lập tức đánh tới giường trong nhà tranh. Nằm trên giường lăn hai cái, hô khẩu khí thật dài, so với trong tưởng tượng còn thoải mái a.

Vì thế Tử Hòa vừa ngủ một giấc suốt một buổi chiều.

Sau khi tỉnh dậy đã đói bụng, bị Tiểu Hoàng giữ chặt cho ăn một con cá.

“Tiểu Hoàng ngươi tay nghề không sai a, ăn ngon lắm.”

Tiểu hài cười đến giao hoạt, “Kia ca ca ngày mai tiếp tục chơi với đệ, đệ sẽ bắt cá nướng cho ca ăn, được không?”

“Ách. Nay.”

“Còn có thể ngủ trong nhà tranh của đệ nha.”

“Thành giao!” Tử Hòa gật đầu.

Vì thế, Tử Hòa cứ như vậy bắt đầu kiếp sống trò chơi của mình. Mỗi ngày login 4 giờ, bởi vì thời gian sự thật so với thời gian trong trò chơi chênh lệch theo tỉ lệ 1: 3, cho nên ở trò chơi mỗi ngày gốc 12 giờ.

Mỗi ngày luôn bắt đầu chính là chơi, ngủ, ăn cá, có đôi khi còn cùng Tiểu Hoàng cùng bọn trẻ khác ở trong thôn đi ra ngoài thôn đùa giỡn. Không biết là nguyên nhân gì, đại khái chắc do cùng bọn Tiểu Hoàng chung một chỗ đi, quái vật bên ngoài thôn chưa bao giờ chủ động công kích hẳn. Tiểu Hòa cũng lười đi giết những quái vật thoát nhìn qua còn măn đáng yêu này, tất nhiên hẳn cũng không có cơ hội thăng cấp.

Dần dần cũng nhận thức những thôn dân khác, bắt đầu giúp các thôn dân làm chút việc nhỏ, tỷ như giúp nhỏ cỏ vùn vùn, phần thưởng cho bình thường đều là thức ăn.

Bất quá những chuyện được thôn trưởng ủy thác, tiểu Hòa cho tới bây giờ vẫn không làm.

Tỷ như hôm nay: “Tiểu Hòa a, hử đại vương phía đông thôn lại ăn hai con dê của thôn, tiểu Hòa người đi trừ bỏ nó đi.”

“A, thôn trưởng, ta mới 0 cấp a.”

Tiểu Hòa khó xử nói, sau đó thuận tay kéo một người chơi đi ngang qua.

“Người mấy cấp?”

“12, gì chứ?”

“12 a.” Tiểu Hòa có điểm hâm mộ, bất quá nghĩ đến những người chơi này giết nhiều con gà, con chó, con sói mới lên tới 10 cấp, lập tức lại không hâm mộ.

“Có nhiệm vụ giết hổ, người muốn làm hay không?”

“A a a? Nhiệm vụ tốt nhất của Tân Thủ thôn — thôn trưởng ủy thác giết hổ sao? Nhiệm vụ này chỉ có một phần mười cơ hội nhận được, người tốt bụng như vậy?”

“Khụ.” Tiểu Hòa lười kéo hẳn đi đến trước mặt thôn trưởng, “Thôn trưởng, ta đem anh hùng sát hổ mang đến cho người, ta đi nha.”

Vì thế, nhoáng một cái ba tháng trôi qua, tiểu Hòa còn tại Tân Thủ thôn lác lư, cấp bậc vẫn như cũ là 0 cấp.

“Tử Hòa, con ở trò chơi có kết giao nhiều bằng hữu không?” bà ngoại Tử Hòa lúc dạy Tử Hòa học ngoại ngữ hòa ái hỏi.

“Có ạ.” Tử Hòa gật gật đầu, hơi chút chột dạ. Kỳ thật cậu tuy rằng không phải thực hiểu được, nhưng mơ hồ vẫn có chút rõ ràng ý đồ các trưởng bối để mình chơi game.

Bất quá, cậu cùng người trong thôn ở chung tốt lắm, này xem như không có lừa gạt bà ngoại đi.

Lại nói tiếp Quý Tử Hòa từ nhỏ được người lớn bảo hộ rất tốt, rất ít có bạn bè đồng lứa cùng nhau đùa ngoạn. Đến nay 15 một tuổi mà thiên chân tính trẻ con vẫn còn đó, bướng bỉnh hướng ngoại lại không. Những ngày ở Tân Thủ thôn đã gọi lên tính trẻ con trong hẳn, cả ngày chơi đùa các loại trò chơi thú vị, còn cùng Tiểu Hoàng học câu cá, dần dần người cũng hoạt bát một chút.

Bà ngoại vui mừng gật đầu.

Quý bà nội cũng lập tức khen ngợi Hòa.”Trò chơi này nhưng thật ra không tệ lắm, Cục Cưng sau khi chơi thì thói quen hay ngủ đều biến ít đi.”

Tử Hòa trong lòng lạng lẽ thề lười. Hẳn đều ở trò chơi ngủ đã rồi mà.

Hôm nay ôn tập xong công khóa, Tử Hòa mau mau nằm vào khoang thuyền trò chơi.

Vừa mới hiện lên mặt cỏ của thôn, Tử Hòa chợt nghe đến hệ thống thông báo.

“Người chơi Tiểu Hòa Lưu Thủy, ở trò chơi đã nửa năm mà chưa sát hại quái vật gì, hoàn thành nhiệm vụ che dấu ‘Nhân Từ Nương Tay’. Hệ thống thưởng cho khả năng thiên phú ‘Quái Vật Chi Hữu Tình’, kỹ năng ‘Từ Tâm Thủ Chi Thú Y’. Đây là nhiệm vụ duy nhất, không thể lặp lại.”

Tử Hòa phát ngốc vài giây, sau đó mở ra bảng theo dõi thuộc tính nhân vật của mình:

Người chơi: Tiểu Hòa Lưu Thủy

Tiên thiên thuộc tính:

Trí lực: trung

Thể lực: trung

Mị lực: trung

Kỹ năng:

Nội công: 0

Võ công: 0

Kỹ năng sống:

Câu cá: 5 cấp

Kỹ năng khác:

Từ Tâm Thủ Chi Thú Y: 1 cấp, chữa thương cho quái vật <10 cấp, xác="" xuất="" thành="" công="" 10%="" (tùy="" độ="" thuần="" thực="" mà="" đề="" cao="" trước="" mất="" độ="" thuần="" thực="" 0).="" thiên="" phú="" quái="" vật="" chi="" hữu="" tình="" 1="" cấp="" quái="" vật="" >10="" cấp="" không="" thể="" chủ="" động="" công="" kích="" người="" chơi="" đây="" là="" cái="" gì="" tử="" hòa="" cũng="" không="" quá="" để="" ý="" đóng="" bằng="" thuộc="" tính="" đi="" rồi="" hai="" bước="" lại="" nghĩ="" tới="" thú="" y="" -="" chẳng="" lẽ="" có="" thể="" chữa="" bệnh="" cho="" con="" chó="" đại="" hoàng="" ở="" nhà="" tiểu="" hoàng?="" đại="" hoàng="" hai="" ngày="" nay="" bệnh="" rất="" lợi="" hại="" tiểu="" hoàng="" bỏ="" bê="" cả="" chơi="" đùa="" mỗi="" ngày="" chăm="" sóc="" nó="" tử="" hòa="" nghĩ="" vậy="" liên="" lập="" tức="" hướng="" nhà="" tiểu="" hoàng="" đi="" đến="" tiểu="" hoàng="" quả="" nhiên="" ngồi="" ở="" cửa="" ôm="" đại="" hoàng="" đang="" hấp="" hối="" ,="" nước="" mắt="" lưng="" trông="" tử="" hòa="" cũng="" không="" biết="" có="" thể="" chữa="" khỏi="" hay="" không="" không="" dám="" nói="" mạnh="" miệng="" ngồi="" xổm="" bên="" cạnh="" đại="" hoàng="" nhìn="" một="" hồi="" mới="" sử="" dụng="" kỹ="" năng="" từ="" tâm="" thủ="" chi="" thú="" y="" .="" một="" vòng="" bạch="" quang="" bao="" phủ="" ở="" trên="" người="" đại="" hoàng="" nhưng="" hệ="" thống="" lại="" nói="" =="" đại="" hoàng="" của="" tiểu="" hoàng="" ,="" cấp="" bậc="" vượt="" qua="" phạm="" vi="" sử="" dụng="" kỹ="" năng="" của="" tiểu="" hòa="" lưu="" thủy="" trị="" liệu="" không="" có="" hiệu="" quả="" tử="" hòa="" uể="" oải="" cực="" kỳ="" nghĩ="" rằng="" trách="" không="" được="" bà="" nội="" vẫn="" nói="" ta="" không="" thông="" minh="" cư="" nhiên="" ngay="" cả="" con="" chó="" nhỏ="" đều="" trị="" không="" hết="" hần="" lại="" không="" biết="" rằng="" đại="" hoàng="" tuy="" không="" phải="" npc="" nhưng="" cũng="" là="" sủng="" vật="" của="" npc="" cấp="" bậc="" so="" với="" dã="" cẩu="" bình="" thường="" cao="" hơn="" 10="" cấp="" cậu="" tự="" nhiên="" không="" thể="" trị="" liệu="" ủ="" rữ="" một="" trận="" tử="" hòa="" bỗng="" nhiên="" thông="" suốt="" “đúng="" vậy="" ta="" sao="" không="" đi="" luyện="" kỹ="" năng="" này="" chứ="" thắng="" cấp="" không="" phải="" có="" thể="" giúp="" đại="" hoàng="" chữa="" bệnh="" sao?”="" tựa="" như="" câu="" nhiều="" cá="" kỹ="" năng="" câu="" cá="" liên="" thắng="" cấp="" thôi="" thực="" gốc!="" tử="" hòa="" vỗ="" vỗ="" đầu="" nháy="" dựng="" lên="" “tiểu="" hoàng="" đợi="" ta="" nhé="" rồi="" hướng="" thôn="" ngoại="" chạy=""

đi=" " .=" " quái=" " vật=" " bên=" " ngoài=" " thôn=" " phân=" " bố=" " theo=" " thứ=" " tự=" " là=" " gà=" " nhà=" " cấp=" " 1=" " gà=" " rừng=" " cấp=" " 2=" " ,=" " dã=" " cầu=" " cấp=" " 3=" " .=" " .=" " .=" " .=" " càng=" " đi=" " ra=" " xa=" " cấp=" " bậc=" " quái=" " vật=" " càng=" " cao=" " những=" " quái=" " vật=" " này=" " quả=" " nhiên=" " không=" " chủ=" " động=" " công=" " kích=" " tử=" " hòa=" " tử=" " hòa=" " xem=" " chuẩn=" " một=" " con=" " gà=" " xuất=" " ra=" " thiết=" " đao=" " chưa=" " từng=" " dùng=" " quá=" " của=" " người=" " chơi=" " mới=" " chém=" " một=" " chút=" " tạo=" " thành=" " một=" " chút=" " thương=" " tổn=" " cho=" " con=" " gà=" " con=" " gà=" " bị=" " chém=" " một=" " chút=" " sau=" " mới=" " bắt=" " đầu=" " công=" " kích=" " tử=" " hòa=" " hung=" " mãnh=" " trác=" " mổ=" " tử=" " hòa=" " tử=" " hòa=" " lượng=" " máu=" " lập=" " tức=" " giảm=" " xuống=" " một=" " nửa=" " tử=" " hòa=" " chạy=" " hai=" " bước=" " quay=" " đầu=" " sử=" " dụng=" " kỹ=" " năng=" " "thứ=" " y=" " .=" " kê=" " bị=" " bạch=" " quang=" " bao=" " phủ=" " hệ=" " thống=" " nêu=" " lên=" " "trị=" " liệu=" " thành=" " công=" " thuần=" " thực=" " 1%=" " độ=" " cổ=" " con=" " gà=" " ngừng=" " chảy=" " máu=" " sau=" " đó=" " ngây=" " người=" " vài=" " giây=" " rồi=" " giống=" " như=" " không=" " thấy=" " được=" " tử=" " hòa=" " trước=" " mặt=" " mà=" " bỏ=" " đi=" " .=" " tử=" " hòa=" " ngay=" " tại=" " cửa=" " thôn=" " giết=" " nửa=" " ngày=" " trị=" " liệu=" " nửa=" " ngày=" " khi=" " độ=" " thuần=" " thực=" " thắng=" " lên=" " 50%=" " thì=" " bỏ=" " thiết=" " đao=" " nằm=" " xuống=" " mau=" " mệ=" " chết=" " đi=" " cứ=" " như=" " vậy=" " thì=" " biết=" " chừng=" " nào=" " mới=" " thắng=" " cấp=" " a=" " phong=" " hồi=" " tuyết=" " đã=" " nhìn=" " tân=" " thủ=" " kia=" " thật=" " lâu=" " ,=" " từ=" " lúc=" " hấn=" " bắt=" " đầu=" " giết=" " con=" " gà=" " thứ=" " nhất=" " đến=" " giờ=" " phong=" " hồi=" " tuyết=" " xem=" " như=" " là=" " cao=" " thủ=" " trong=" " bảng=" " top=" " 100=" " lần=" " này=" " chạy=" " tới=" " tân=" " thủ=" " thôn=" " chủ=" " yếu=" " vì=" " giúp=" " cô=" " em=" " họ=" " thắng=" " cấp=" " đáng=" " tiếc=" " cô=" " em=" " tựa=" " hồ=" " có=" " thói=" " quen=" " đến=" " muộn=" " đợi=" " hơn=" " nửa=" " giờ=" " ngay=" " cả=" " bóng=" " dáng=" " cũng=" " không=" " gặp=" " phong=" " hồi=" " tuyết=" " chán=" " đến=" " chết=" " tựa=" " vào=" " đại=" " thụ=" " ở=" " cửa=" " thôn=" " ở=" " thời=" " điểm=" " mau=" " ngủ=" " gục=" " luôn=" " thì=" " bị=" " tên=" " tân=" " thủ=" " với=" " động=" " tác=" " giết=" " gà=" " vụng=" " về=" " và=" " hành=" " vi=" " trị=" " liệu=" " gà=" " hấp=" " dẫn=" " chờ=" " đến=" " khi=" " tên=" " tân=" " thủ=" " nằm=" " trên=" " mặt=" " đất=" " phong=" " hồi=" " tuyết=" " mới=" " đi=" " đến=" " gần=" " hấn=" " "người=" " như=" " vậy=" " nằm=" " không=" " sợ=" " gà=" " ở=" " đây=" " vậy=" " công=" " người=" " sao?"=" " tử=" " hòa=" " mở=" " to=" " mắt=" " thấy=" " một=" " người=" " chơi=" " xa=" " lạ=" " đứng=" " bên=" " cạnh=" " cúi=" " đầu=" " nhìn=" " hấn=" " tử=" " hòa=" " ngồi=" " dậy=" " lắc=" " đầu=" " nói=" " "không=" " sợ=" " chúng=" " nó=" " sẽ=" " không=" " chủ=" " động=" " công=" " kích=" " ta=" " phong=" " hồi=" " tuyết=" " lúc=" " này=" " mới=" " thấy=" " rõ=" " bộ=" " dáng=" " của=" " tân=" " thủ=" " ,=" " mi=" " thanh=" " mục=" " tú=" " tiểu=" " thiếu=" " niên=" " không=" " khỏi=" " cười=" " nói=" " "người=" " bộ=" " dạng=" " cũng=" " không=" " tặc=" " lắm=" " tương=" " lai=" " còn=" " dài=" " nói=" " không=" " chừng=" " sẽ=" " là=" " một=" " soái=" " ca=" " tử=" " hòa=" " nghe=" " vậy=" " vui=" " vẻ=" " cực=" " kỳ=" " đối=" " với=" " người=" " xa=" " lạ=" " tăng=" " độ=" " hảo=" " cảm=" " rất=" " nhiều=" " cho=" " tới=" " bây=" " giờ=" " còn=" " không=" " có=" " ai=" " khen=" " hấn=" " đẹp=" " trai=" " đâu=" " tuy=" " rằng=" " người=" " ta=" " là=" " nói=" " tương=" " lai=" " có=" " lẽ=" " sẽ=" " đẹp=" " "miệng=" " hỏi=" " lại=" " "thật=" " sự?"=" " trên=" " mặt=" " một=" " bộ=" " hấn=" " không=" " thể=" " lấy=" " gương=" " chiếu=" " chiếu=" " bộ=" " dáng=" " phong=" " hồi=" " tuyết=" " liền=" " bật=" " cười=" " ha=" " ha=" " cảm=" " thấy=" " tiểu=" " hài=" " tử=" " này=" " rất=" " đáng=" " yêu=" " .=" " "người=" " vừa=" " mới=" " đang=" " làm=" " gì=" " thế?"=" " "luyện=" " kỹ=" " năng=" " a=" " dù=" " phong=" " hồi=" " tuyết=" " kiến=" " thức=" " rộng=" " rãi=" " cũng=" " chưa=" " thấy=" " qua=" " loại=" " phương=" " pháp=" " luyện=" " kỹ=" " năng=" " này=" " không=" " khỏi=" " có=" " chút=" " tò=" " mò=" " "kỹ=" " năng=" " gì=" " cần=" " phải=" " luyện=" " như=" " thế?"=" " tử=" " hòa=" " mệ=" " cực=" " kỳ=" " cảm=" " thấy=" " giải=" " thích=" " rất=" " phiền=" " toái=" " liền=" " rõ=" " ràng=" " trực=" " tiếp=" " đem=" " bảng=" " thuộc=" " tính=" " nhân=" " vật=" " của=" " mình=" " cho=" " hấn=" " xem=" " phong=" " hồi=" " tuyết=" " sưng=" " sốt=" " một=" " chút=" " vẫn=" " là=" " lần=" " đầu=" " tiên=" " nhìn=" " đến=" " người=" " không=" " có=" " cảnh=" " giác=" " như=" " vậy=" " bắt=" " quá=" " hấn=" " cũng=" " không=" " phải=" " người=" " hay=" " xấu=" " hổ=" " liền=" " đơn=" " giản=" " thoải=" " mái=" " nhìn=" " xem=" " vừa=" " thấy=" " liền=" " lập=" " tức=" " ngã=" " ngựa=" " ra=" " 0=" " cấp=" " không=" " nói=" " cái=" " kỹ=" " năng=" " kia=" " cùng=" " thiên=" " phú=" " .=" " .=" " .=" " .=" " "này=" " quái=" " vật=" " chi=" " hữu=" " tình=" " là=" " như=" " thế=" " nào=" " được=" " đến?"=" " "hình=" " như=" " hệ=" " thống=" " nói="

nửa=" năm=" không=" có=" công=" kích=" quái=" vật=" đi."=" "nửa=" năm."=" ."=" ."=" .=" .=" .=" nhìn=" nhìn=" lại=" cái=" kia=" thật=" to=" 0=" cấp,=" phong=" hồi=" tuyết=" hết=" chỗ=" nói=" rồi."=" "siêu=" cấp=" yếu!"=" phong=" hồi=" tuyết=" chỉ=" có=" này=" lời=" bình=" ."=" "mộng=" du=" giang=" hồ=" cấp=" bậc=" tuy=" rằng=" khó=" thắng,=" nhưng=" nửa=" năm=" tuyết=" đối=" có=" thể=" thắng=" lên=" 30=" cấp.= " 30=" cấp=" còn=" sợ=" quái=" vật=" 10=" cấp=" sao?=" hơn=" nữa=" người=" này=" "quái=" vật=" hữu=" tình=" '= " có=" thể=" thắng=" cấp,=" nhưng=" là=" thắng=" cấp=" như=" thể=" nào?=" chẳng=" lẽ=" muốn=" thắng=" cấp=" thứ=" 2=" người=" phải=" không=" đi=" đánh=" quái=" vật=" một=" năm?=" vậy=" người=" chơi=" trò=" chơi=" làm=" gì?=" "còn=" có=" thú=" y,=" người=" đi=" đâu=" tìm=" nhiều=" quái=" vật=" bị=" thương=" để=" trị=" liệu?=" chẳng=" lẽ=" muốn=" đem=" những=" quái=" vật=" bị=" người=" ta=" thật=" vất=" vả=" đánh=" cho=" chết=" khiếp=" cứu=" trở=" về."=" ."=" ."=" ."=" ."=" ."=" mà=" nếu=" chính=" người=" đánh,=" chính=" mình=" trị,=" vậy=" người=" không=" thể=" giết=" chết=" quái=" vật,=" vĩnh=" viễn=" không=" thể=" thắng=" cấp=" ."=" phong=" hồi=" tuyết=" nói=" nửa=" ngày,=" cảm=" thán=" nói=" "hệ=" thống=" thật=" biết=" đùa=" giỡn=" người."=" "không=" quan=" hệ."=" tử=" hòa=" cũng=" có=" chút=" thất=" vọng,=" còn=" tưởng=" rằng=" về=" sau=" có=" thể=" không=" sợ=" quái=" vật,=" nơi=" nơi=" đi=" chơi=" nữa=" chứ,=" nguyên=" lai=" thắng=" cấp=" khó=" như=" vậy."=" "ta=" giúp=" người=" một=" phen=" đi."=" phong=" hồi=" tuyết=" dù=" sao=" cũng=" nhàn=" rồi=" không=" có=" việc=" gì=" làm,=" rút=" ra=" trường=" kiếm.= " kiếm=" quang=" chợt=" lóe,=" gà=" chung=" quanh=" đều=" ngã=" xuống=" ,=" nhưng=" không=" có=" tử=" vong.= " giống=" cao=" thủ=" như=" hắc,=" giết=" gà=" tự=" nhiên=" dễ=" dàng=" cực=" kỳ,=" nhưng=" mà=" muốn=" cho=" tất=" cả=" những=" con=" gà=" với=" huyết=" lượng=" nho=" nhỏ=" không=" chết,=" đối=" với=" kiếm=" thuật=" yêu=" cầu=" lại=" phi=" thường=" cao.= " này=" công=" phu=" nếu=" làm=" cho=" người=" khác=" nhìn=" đến=" chỉ=" sợ=" là=" thật=" to=" kinh=" ngạc=" một=" phen=" ,=" tử=" hòa=" lại=" không=" có=" khái=" niệm=" gì,=" nói=" tiếng=" cảm=" ơn,=" vui=" vẽ=" chạy=" tới=" những=" con=" gà=" bị=" thương.= " bạch=" quang=" không=" ngừng=" sáng=" lên,=" hệ=" thống=" không=" ngừng=" nêu=" lên.= " "trị=" liệu=" thành=" công,=" thuận=" thực=" độ=" thêm=" 1."=" "trị=" liệu=" thành=" công,=" thuận=" thực=" độ=" thêm=" 1."=" ."=" ."=" ."=" ."=" ."=" ."=" hắc=" một=" khi=" đầu=" nhập=" liền=" thực=" chuyên=" tâm,=" ngay=" cả=" phong=" hồi=" tuyết=" đi=" rồi=" cũng=" không=" biết.= " đợi=" cho=" hệ=" thống=" nêu=" lên:= " "từ=" tâm=" thủ=" chi=" thú=" y=" thắng=" cấp."=" mở=" ra=" mặt=" bảng=" nhìn,=" kỹ=" năng=" thuyết=" minh=" đã=" muốn=" như=" thể=" này=" ."=" kỹ=" năng=" khác:= " từ=" tâm=" thủ=" chi=" thú=" y:= " cấp=" 2,=" chữa=" thương=" cho=" quái=" ><20 cấp,=" xác=" xuất=" thành=" công=" 10%=" (tùy=" theo=" độ=" thuận=" thực=" mà=" đề=" cao,=" trước=" mắt=" độ=" thuận=" thực=" 0).=" vượt=" cấp=" trị=" liệu=" xác=" xuất=" thành=" công=" 1%.=" trở=" lại=" trong=" thôn,=" giúp=" đại=" hoàng=" chữa=" bệnh.= " sau=" khi=" dùng=" không=" sai=" biệt=" lắm=" mười=" lần=" trị=" liệu=" thuật,=" đại=" hoàng=" rót=" cực=" nhay=" dựng=" lên,=" sửa=" gâu=" gâu=" vầy=" quanh=" tử=" hòa=" chạy=" hai=" vòng,=" rồi=" đi=" tìm=" chó=" cái=" tiểu=" hoa=" nhà=" thôn=" trưởng.= " tiểu=" hoàng=" lau=" nước=" mắt=" nói,=" "tiểu=" ca=" ca,=" cảm=" ơn=" người=" cứu=" đại=" hoàng.= " ta=" có=" một=" việc=" muốn=" cùng=" người=">

3. Chương 3: Kiếm Tiên Trở Về

p/s: soái ca= anh đẹp trai

Tử Hòa trị đại hoàng hết bệnh xong, rất có cảm giác thành tựu, nghe được Tiểu Hoàng nói như vậy, lại nghĩ đến đây là trò chơi, làm chuyện tốt nói không chừng sẽ được thưởng cho, không khỏi hai mắt sáng lên: “Tiểu Hoàng, chẳng lẽ ngươi có cái gì muốn đưa ta sao?”

Hắn không phải lòng tham, chỉ là tò mò xem phần thưởng là gì thôi.

“Không có.” Tiểu Hoàng chột dạ cúi đầu, “Là về chuyện nhà tranh.”

“Nhà tranh?” Tử Hòa càng cao hứng , “Chẳng lẽ ngươi quyết định đem nhà tranh tặng cho ta?”

“Không. Không phải.” Tiểu Hoàng liên tiếp lắc đầu, ấp úng nói: “Tiểu ca ca, ta lừa ngươi, nhà tranh kia kỳ thật không phải nhà của ta .”

“A ~” Tử Hòa thất vọng một hồi.

Sau đó nghĩ đến chính mình ở nhà tranh ngủ nhiều ngày như vậy cũng chưa thấy ai hỏi, nhưng thật ra có mấy người chơi đến khảo sát quá, gặp không có gì để thu thập thì bỏ đi .

Rõ ràng là căn nhà vô chủ mà.

Tử Hòa nhất thời tươi cười sáng lạn lên, “Không phải nhà ngươi , thì phải là nhà không chủ , về sau ta có thể tùy tiện ngủ rồi.”

Không ngờ Tiểu Hoàng biểu tình lại càng thêm chột dạ , “Nhưng là, tiểu ca ca, chủ nhân căn nhà tranh kia hôm nay đã ...đã trở lại.”

Tử Hòa ngồi xổm trước cửa nhà tranh, không cam lòng đẩy đẩy cửa, quả nhiên không giống như trước kia đầy nhẹ liền mở.

“Sao lại giành nhà tranh của ta chứ.” Uể oải ngồi trên tảng đá trước cửa, Tử Hòa có điểm phát sầu. Về sau đi nơi nào ngủ a. Hệ thống thật nhỏ mọn, ngay cả cái tiểu phá phòng ở cũng muốn lợi dụng.

Ngồi một hồi, đang chuẩn bị đứng dậy đi tìm địa phương tốt để ngủ, trong nhà bỗng nhiên truyền ra một thanh âm nam nhân khàn khàn .

“Bằng hữu bên ngoài, nếu đến đây, sao không vào nhà ngồi chơi.”

Cửa không gió tự mở.

Tử Hòa lúng ta lúng túng đi vào, sẽ không do mình vừa mới oán giận bị nghe thấy đi.

Trong phòng vẫn là bộ dáng cũ, ngày hôm qua hoa đại do mình hái vẫn còn cắm ở ống trúc trên bàn. Một nam nhân trung niên nằm trên giường duy nhất trong phòng, sắc mặt vàng như nến, ánh mắt mệt mỏi nửa khép.

Tử Hòa nhin không được hỏi: “Đại thúc, ngươi sinh bệnh sao?”

Người nọ lại không trả lời, mở to mắt hỏi: “Ta không ở thời điểm, nhà là ngươi quét tước sao?”

Tử Hòa gật đầu nói: “Ta mỗi ngày tới nơi đây ngủ trưa.” Nói xong có điểm ngượng ngùng, rõ ràng là chính mình chiếm nhà người ta, vừa mới còn oán giận người ta nữa chứ.

“Căn nhà này ánh nắng chiếu sáng tốt lắm . Cảm Nhi thích nhất ngồi ở vị trí này đánh đàn, ta ngay tại bên ngoài luyện kiếm.”

Trung niên nam nhân vuốt cây đàn cổ bên người, thần sắc âm đạm hoài niệm.

Tử Hòa không biết cách an ủi nhân, ở bên cạnh suy nghĩ một hồi, chỉ nói: “Ta cũng thích nơi này.”

Trung niên nam nhân nở nụ cười, nói: “Ngươi đứa nhỏ này tâm thuần địa thiện, ngươi lại đây cho ta xem.”

Tử Hòa theo lời đi đến gần. Trung niên nam nhân cầm tay hắn, lại ở trên người hắn sờ mấy chỗ, lắc đầu nói: “Đáng tiếc, đáng tiếc.”

Tử Hòa hỏi: “Đáng tiếc cái gì?”

“Ngươi tư chất bình thường, sợ là không thể kế thừa y bát của ta.” Trung niên nam nhân vẻ mặt âm đạm: “Chẳng lẽ ta kiếm tiên Mộ Dung Châu , tuyệt thế kiếm thuật, thế nhưng phải từ nay về sau phải thất truyền sao?”

“Nếu người trí lực thượng thừa, ta có thể truyền cho người Phiêu Vân Bộ Pháp. Nếu cả trí lực thể lực đều thượng thừa, có thể truyền cho người Xuất Vân Tâm Pháp. Nếu cả 3 thuộc tính đều thượng thừa, có thể học Phá Vân Kiếm Pháp. Đáng tiếc.”

Nói xong lại cẩn thận nhìn kỹ tướng mạo thiếu niên trước mắt. Tuy rằng so với người bình thường thanh tú hơn vài phần, hấn lại như cũ lắc đầu, “Bề ngoài cũng chỉ là trung thượng. Nếu như diện mạo tuyệt đỉnh thì có thể kế thừa Thiên Mị Cầm Phổ cùng Thiên La Thân Pháp của Cầm Nhi, Thiên La Tụ cũng sẽ truyền cho người. Đáng tiếc! Đáng tiếc!”

Tử Hòa nghe hấn nói nửa ngày, cũng bị hấn nói thành ỉu rũ. Hấn tuy rằng không nghĩ học cái gì tâm pháp, cái gì bộ pháp (đứa nhỏ này bị Quý bà nội bức bách quá nên thật sự sợ học bài, nghe thấy ‘học’ liền biến sắc), nhưng nghe được chính mình cư nhiên ngay cả tư cách học đều không có, vẫn là nhịn không được có chút khó chịu, nghĩ rằng bà nội nói đúng mà, ta quả nhiên tư chất thường thường.

Cuối cùng chỉ tranh cãi một câu: “Ta bộ dạng cũng không tệ lắm đâu, mọi người đều nói như vậy.”

Mộ Dung Châu như cũ lắc đầu.

Tử Hòa nói: “Người có thể đi bên ngoài tìm a. Nếu không ta giúp người tìm, nếu chỉ cần trí lực hoặc mị lực thượng thừa hấn là có rất nhiều người đi.”

Trò chơi này cho phép sửa chữa một loại tiên thiên thuộc tính, cho nên yêu cầu của hấn cũng không tính là cao.

Tử Hòa lại không biết rằng muốn được đến kiếm tiên truyền thụ, trừ bỏ trí lực thể lực mị lực này đó điều kiện đã rõ ràng, còn có một điều kiện che dấu, tỷ như độ hảo cảm hay cơ duyên v.v... Độ hảo cảm khác nhau, điều kiện truyền thụ cũng sẽ khác nhau. Vừa mới Mộ Dung Châu nói cho hấn những điều kiện này chỉ là những điều kiện thấp nhất để học tập võ công của kiếm tiên mà thôi.

Mộ Dung Châu nói: “Ta tự biết mình không lâu nữa sẽ tuyệt di nhân thế. Bởi vậy không ngại xa vạn dặm mang theo thi cốt của Cầm Nhi về gia hương. Dọc theo đường đi ta đã lưu ý quan sát, lại không người hợp tâm ý ta. Người tuy rằng hợp tâm ý ta, nhưng tư chất bắt đầu dĩ không cao.”

Hấn phía trước nói chuyện vẫn nằm, lúc này lại bỗng nhiên ngồi dậy, nghiêm mặt nói: “Tiểu huynh đệ, ta có hai việc muốn ủy thác, không biết người có đồng ý nhận hay không?”

Tử Hòa trước mặt xuất hiện một khuôn mặt đối thoại.

Nhận hay không nhận nhiệm vụ che dấu : “Di Chúc Kiếm Tiên”.

1- Nhận.

2-Không.

Tử Hòa thấy trung niên nam nhân đang hấp hối, không chút do dự gật đầu chọn “nhận”.

Mộ Dung Châu không biết từ nơi nào lấy ra một cái hộp, nói: “Trong đây có mấy quyển sách, đều là tinh lực suốt đời của ta, ghi lại tất cả nội công kiếm thuật khinh công thân pháp cùng một ít võ học tâm đắc của ta. Còn có cầm phổ cùng võ công của Cầm Nhi. Mấy thứ này nếu thất truyền hậu thế không khỏi tiếc nuối, thỉnh tiểu huynh đệ thay ta tìm kiếm truyền nhân.”

Tử Hòa hồn nhiên không biết chính mình tiếp nhận đồ vật có bao nhiêu phân lượng, chỉ đang bị vây trong tôn trọng với người kia, gật đầu nói: “Vâng!”

“Bên trong còn có vài bộ quần áo trang sức, một ít đồ chơi, người nếu thích liền chính mình dùng .”

Mộ Dung Châu cười nhẹ.

“Việc thứ hai.” Mộ Dung Châu chỉ vào bên người một hòm khác bằng bạch ngọc nói: “Bên trong là tro cốt của Cầm Nhi. Chờ ta chết đi, người hãy đem ta đốt thành tro, cùng Cầm Nhi xen lẫn vào nhau, sau đó rải vào dòng suối nhỏ trong thôn. Cầm Nhi lúc còn sống rất thích du ngoạn khắp nơi, sau khi ta chết đi lại có thể cùng nàng .”

Mộ Dung Châu lưu luyến nhìn phòng ở liếc mắt một cái, nói: “Nếu hai sự kiện này làm xong, gian nhà nhỏ này liền tặng tiểu huynh đệ dùng đi.”

“Cám ơn đại thúc.”

Kỳ thật trong tất cả các phần thưởng nhiệm vụ của NPC, tiểu nhà tranh do Mộ Dung kiểm tiên thưởng cho thật sự rất keo kiệt không đáng giá nhắc tới. Bất quá Tử Hòa tâm địa luôn tốt, lập tức vui vẻ nói lời cảm tạ.

Mộ Dung Châu nở nụ cười một chút, không có nói nữa. Tử Hòa đợi một hồi, mới phát hiện hắn tươi cười cứng ngắc, hiển nhiên đã ôm đàn cổ của Cẩm Nhi cùng hủ tro cốt đi rồi.

Tử Hòa đứng một hồi trước giường nhìn Mộ Dung Châu. Tuy rằng mới ở chung với nhau một hồi, cũng biết Mộ Dung Châu bất quá là NPC trong trò chơi, nhưng vẫn có chút khó chịu.

Đang nghĩ tới tiếp theo nên làm gì bây giờ, lại nghe đến bên ngoài nhà tranh có rất nhiều tiếng người tiếng bước chân đi lại. Một âm thanh réo rắt nói:

“Thiên Thủy Các, Các chủ Nguyệt Tại Thủy Thiên, cầu kiến Mộ Dung tiên sinh.”

Nguyệt Tại Thủy Thiên một thân bạch y, kì nhiên đứng trước gian cỏ tranh, dung mạo tuấn nhã hơi hơi mang ý cười, quả nhiên như quân tử ôn nhuận như ngọc.

“Kèo kẹt” một tiếng, cửa nhà tranh từ bên trong mở ra. Tử Hòa nhô đầu ra, nhìn đến một đám người đông nghẹt trước cửa, rõ ràng bị dọa nhảy dựng lên.

“Các người.”

Tử Hòa nói còn chưa nói xong, lại một thanh âm nhẹ nhàng xa xa truyền đến.

“Văn bối Hạ Khinh Y, cầu kiến Mộ Dung tiên bối.”

Người còn không biết ở nơi nào, thanh âm lại giống như ngay tại bên tai.

Tử Hòa mở to hai mắt nhìn, chỉ thấy một thanh sam nam tử dắt một con lừa dần dần xuất hiện ở cửa thôn nhỏ, không vội vã đi tới hướng này.

Người nọ còn chưa đến gần, phía sau nhà tranh lại truyền đến một trận cười to hào sảng, “Ha ha ha, Khinh Y huynh, Thủy Thiên huynh đều kéo đến, chúng ta Soái Ca thế gia cũng đến thấu cái não nhiệt.”

Sau đó ôm quyền hướng nhà tranh nói: “Soái Ca thế gia: Suất Suất Suất, Suất Lại Suất, Suất Thêm Suất. Bái kiến kiếm tiên tiền bối.”

Hạ Khinh Y hơi chấp tay nói: “Đã lâu không thấy.”

Nguyệt Tại Thủy Thiên cũng mỉm cười: “Suất huynh quả nhiên đến đây, bất quá Suất huynh tựa hồ cũng không xử dụng kiếm a.”

Suất Suất Suất cười nói: “Nhiệm vụ “Kiếm tiên truyền nhân” náo nhiệt như vậy, cho dù phân không đến một chén canh, thấu vô giúp vui cũng không sai. Nói không chừng kiếm tiên liền coi trọng ta bộ dạng đẹp trai. Hơn nữa, địa phương có Thủy Thiên huynh tất nhiên sẽ có mỹ nhân a.”

Ánh mắt quay tròn ở tuyệt sắc mỹ nữ bên cạnh Nguyệt Tại Thủy Thiên dạo qua một vòng.

Nữ tử này đúng là trong chốn giang hồ của Mộng Du được công nhận đệ nhất mỹ nhân: Thu Thủy Y Nhân. Nàng ngọc nhan trong trẻo nhưng lạnh lùng, giống như không thấy được ánh mắt của Suất Suất Suất. Nguyệt Tại Thủy Thiên cũng chỉ mỉm cười, không nghĩ đến đáp lại.

Một cô gái mặc lục y bên cạnh Thu Thủy Y Nhân lại cả giận nói: “Người nhìn nhìn cái gì, cẩn thận tỷ phụ của ta đem ánh mắt người đào ra.”

Suất Suất Suất nói: “Tiểu nha đầu, người tái lớn thêm hai năm nữa ta mới có thể nhìn người.” Ánh mắt *** loạn hướng bộ ngực cô gái quét một chút.

Lục y cô gái giận dữ, lại mặt đỏ lên nói không ra lời. Nàng sợ mắng một câu, tên vô lại này có mười câu chờ nàng.

“Phụt..hahaha”, một trận cười như chuông bạc vang lên, “Suất Suất Suất, người lại đùa giỡn con gái nhà lành.”

Suất Suất Suất quay đầu cười khỏ nhìn về phía người đi tới. Chỉ thấy một hồng y nữ tử xinh đẹp mang theo mười mấy cô gái tuổi thanh xuân chậm rãi đi tới.

Hồng y nữ tử kia dịu dàng nói: “Tiểu nữ tử Diệp Thanh Thanh, bái kiến Mộ Dung tiên bối.”

Suất Suất Suất sờ sờ cái mũi.”Thanh Thanh, người tới làm gì? Chẳng lẽ các người Hồng Anh Tổ quyết định đáp ứng lời cầu hôn của tập thể Soái Ca thế gia chúng ta?”

“Như thế nào, liền bộ dáng đại nam nhân các người sao? Hơn nữa. . . .” Diệp Thanh nhấn trọng nhìn Thu Thủy Y Nhân xẹt qua, “Đừng quên thê tử của Mộ Dung kiếm tiên Hạ Lan Cẩm, võ công của nàng. . . .” Nàng cười nói: “Thu Thủy muội muội chỉ sợ cũng là vì thế mà đến đi.”

Thu Thủy Y Nhân như cũ làm như không nghe thấy.

Diệp Thanh Thanh che miệng cười nói: “Hồi lâu không thấy, Thu Thủy muội muội vẫn lạnh lùng như trước a.”

Nói tới đây, ánh mắt của nàng lần đầu tiên nhìn thẳng vào một bên vẻ mặt lạnh nhạt Hạ Kinh Y, “Hạ Kinh Y người tới nơi đây không sợ xúc cảnh sinh tình sao?”

Những lời này nói ra như tiếng sấm to giữa trời, hơn trăm người bỗng nhiên an tĩnh lại. Mọi ánh mắt đều quét về phía Hạ Kinh Y, Nguyệt Tại Thủy Thiên, Thu Thủy Y Nhân đảo quanh. Thu Thủy đại mỹ nhân, cùng một tháng trước vẫn còn yên lặng vô danh hiện tại lại bị hoài nghi là tuyệt đỉnh cao thủ Hạ Kinh Y, còn có Thiên Thủy Các Các chủ Nguyệt Tại Thủy Thiên tam giác quan hệ. Là đệ nhất scandal của Mộng Du Giang Hồ .

Trong đôi mắt của Thu Thủy Y Nhân đẹp rất cực xẹt qua một tia tức giận.

Tử Hòa cũng đi theo mọi người tò mò nhìn mỹ nhân tỷ tỷ một hồi, không thấy có trò gì, bỗng nhiên nhớ tới chính mình còn có chuyện, chạy nhanh nói: “Các người tìm Mộ Dung đại thúc sao? Hắn vừa mới qua đời.”

Trong đám người phát ra vài tiếng kinh hô, nguyên bản đang nhìn 3 người Hạ Kinh Y, mọi người lập tức chuyển ánh mắt hướng về phía Tử Hòa.

Bên phe Nguyệt Tại Thủy Thiên rất sớm đã âm thầm quan sát Quý Tử Hòa. Thiếu niên hiển nhiên là một tân thủ, tướng mạo khá thanh tú, không có gì thần kỳ, nhưng hắn từ Mộ Dung kiếm tiên trong phòng đi ra, nói không chừng có manh mối của nhiệm vụ . Hiện tại nghe được hắn nói Mộ Dung kiếm tiên qua đời, trong lòng không khỏi đều lộ bộp một chút, không khỏi nghĩ rằng, chẳng lẽ nhiệm vụ “Kiếm Tiên Truyền Nhân” thế nhưng bị thiếu niên vô danh này hoàn thành .

Nếu thế thì chuyện một đám người đau khổ truy tìm manh mối một tháng trời, chẳng phải đều thành chê cười.

Nguyệt Tại Thủy Thiên mỉm cười hỏi: “Xin hỏi tiểu huynh đệ đại danh ?”

“Quý. . . .” , Tử Hòa thiếu chút nữa nói ra ba chữ “Quý Tử Hòa”, nhớ tới đây là trò chơi, vội vàng sửa miệng nói: “Ta gọi là Tiểu Hòa Lưu Thủy, gọi Hòa đi.”

“Kia, tiểu huynh đệ như thế nào lại từ trong nhà của Mộ Dung kiếm tiên đi ra?”

“Trước kia căn nhà này không có người, ta mỗi ngày đều ngủ ở đây. Hôm nay vừa lúc đại thúc đã trở lại, nên gặp phải.” Tử Hòa thành thật trả lời.

Một đám người thiếu chút nữa hộc máu .

Bọn họ ngần ngại truy tung, thật vất vả mới tìm được nơi này, làm sao nghĩ đến cư nhiên sớm có người ôm cây đợi thỏ ở đây .

Đây là số mệnh a!

Không ít người đã muốn xác định thiếu niên khẳng định được đến kiếm tiên truyền thụ .

Nguyệt Tại Thủy Thiên hơi trầm ngâm, lại hỏi: “Như vậy xin hỏi tiểu huynh đệ, kiếm tiên có để lại di ngôn hoặc là để lại nguyện vọng chưa hoàn thành không?”

Không ít người đều mắng Nguyệt Tại Thủy Thiên giả dối, xem người ta tân thủ liền như tiểu hài tử nói chuyện, bất quá cũng đều rất ngạc nhiên, ánh mắt nhất tề chăm chú vào Tử Hòa.

Tử Hòa bị bọn họ nhìn, không khỏi có điểm lúng lúng , “Hắn. Hắn nhờ ta giúp hắn tìm truyền nhân.”

Mọi người ồ lên.

Hạ Khinh Y mặc dù trấn định cũng liếc mắt nhìn Tử Hòa một cái.

Nguyệt Tại Thủy Thiên bất động thanh sắc, tiếp tục hỏi: “Không biết kiếm tiên vì sao không trực tiếp đem võ công truyền thụ cho tiểu huynh đệ đâu?”

Này cũng là đang hỏi vòng vèo điều kiện của truyền nhân.

Tử Hòa nhất thời nói quanh co đứng lên. Chẳng lẽ muốn nói chính mình trí lực không đủ, kia không phải là báo cho người khác biết mình ngu ngốc sao?

Tử Hòa đang do dự, bỗng nhiên ở trong đám người nhìn thấy một thân ảnh quen thuộc , đúng là ngày hôm đó giúp hắn giết gà: Phong Hồi Tuyết.

Không khỏi cao hứng ngoắc ngoắc, lại không biết hắn gọi là gì, do dự nửa ngày kêu lên: “Giết Gà đại ca.”

Phong Hồi Tuyết ngã ra. Hắn lúc bắt đầu liền cảm thấy thiếu niên có điểm quen thuộc, chính là đứng cách nhau khá xa, xem không rõ ràng lắm, nhưng bị hắn vừa kêu như vậy , hiện tại đã muốn hoàn toàn xác định .

Giết Gà đại ca.

Nhìn đến bọn Suất Suất Suất ánh mắt *** loạn, Phong Hồi Tuyết đã muốn xác định, danh hiệu này nói không chừng sẽ theo bởi với mình cả đời.

4. Chương 4: Phân Chia Di Vật

Phong Hồi Tuyết, Lão Thất của Soái Ca thế gia, biệt hiệu Suất Liên Suất, khụ một tiếng, ở dưới ánh mắt mọi người nhìn trừng trừng tách chúng mà ra, tận lực vừa khóc vừa đẹp trai tiêu sái đến trước mặt Tử Hòa nói, “Tiểu huynh đệ, chúng ta lại thấy mặt.”

Tử Hòa cao hứng đáp: “Lần trước ngươi giúp ta giết gà còn không có cảm ơn ngươi.”

Phong Hồi Tuyết hiện tại sợ nhất nghe được hai chữ ‘giết gà’, lau lau mồ hôi lạnh nói: “Việc nhỏ việc nhỏ.À...ta gọi là Phong Hồi Tuyết, ngoại hiệu Suất Liên Suất, ngươi bảo ta Phong đại ca là được rồi.”

Tử Hòa có hảo cảm với hắn, lại nghĩ tới hắn xử dụng kiếm , lập tức nói, “Phong đại ca, ngươi muốn kiếm pháp của Mộ Dung đại thúc không?”

Phong Hồi Tuyết cứng ngắc .

Đại bộ phận mọi người đều cứng ngắc .

Phong Hồi Tuyết lấy một loại tốc độ phi thường thông thả nhìn về phía mọi người. Ở thấy ánh mắt mọi người đồng dạng kinh ngạc rốt cục xác định chính mình không có nghe sai, run run hỏi: “Ngươi muốn đem kiếm phổ Mộ Dung kiếm tiên cho ta?”

“Đúng vậy.” Tử Hòa nói: “Bà nội dạy nếu ai giúp mình, mình phải trả ơn, vừa lúc mượn hoa hiến phật thôi.”

Thiếu niên mỉm cười, viên đồng tiền trên má lộ ra, nhất thời khá thanh tú đáng yêu.

Suất Suất Suất khụ một tiếng, chậm rãi đi lên trước: “Lão Thất, người giúp người ta cái gì?”

Phong Hồi Tuyết ngốc lăng lăng nói: “Giết gà.”

“ gà loại cấp 1?”

Phong Hồi Tuyết gật đầu.

Suất Suất Suất đại ra .

Vô số người cầm đèn rơi xuống .

Tử Hòa bỗng nhiên nghĩ đến: “Phong đại ca, trí lực của người là thượng thừa sao?”

Phong Hồi Tuyết tiếp tục run run: “Chẳng lẽ có yêu cầu trí lực?”

Tử Hòa gật đầu: “Đúng vậy.”

Phong Hồi Tuyết lập tức chủ ngực dậm chân, “Ta muốn bỏ account ta muốn tạo lại nhân vật! Ta lúc trước vì sao phải chọn điều chỉnh tướng mạo chứ. Ô ô ô.”

Miệng Phong Hồi Tuyết lập tức bị Suất Suất Suất bay nhanh tới bịt kín lại.

“Người cầm miệng cho ta. Chúng ta Soái Ca thế gia đều là những anh chàng đẹp trai tự nhiên, tuyệt đối không có điều chỉnh gì.”

Phong Hồi Tuyết đại ra nhìn hắn.

Suất Suất Suất hung tợn nói: “Tôn chỉ của Soái Ca thế gia chúng ta là gì? 1, 2, 3, ngâm lên!”

“Chúng ta đều là những soái ca đẹp tự nhiên. Mục tiêu của chúng ta là dùng bề ngoài anh tuấn câu dẫn ngàn ngàn vạn vạn muội muội cô độc. Luyện công thăng cấp chỉ là mục tiêu thứ yếu, tán gái dẫn muội luyện cấp mới là nhân sinh chính đồ.”

Phong Hồi Tuyết ánh mắt sáng lên, lệ quang lờ lờ nhìn về phía Suất Suất Suất, nắm tay Suất Suất Suất , kích động kêu: “Đại ca.”

“Thất đệ.” Suất Suất Suất cũng thực kích động.

“Đại ca, ở trước mặt cực đại dụ hoặc, ta thiếu chút nữa không vượt qua được khảo nghiệm, bị lạc phương hướng nhân sinh. Ít nhiều đại ca kéo vớt huynh đệ một phen.”

Suất Suất Suất vui mừng gật gật đầu. Trong lòng *** loạn suy nghĩ, lão tử đều luyện không được, như thế nào có thể cho người luyện, ta đây còn làm cái thí gì lão đại a.

Hý kịch quanh co xong, rất nhiều người đều thở dài nhẹ nhõm một hơi. Tuy rằng trong lòng biết có Nguyệt Tại Thủy Thiên, Hạ Khinh Y ở, hơn phân nửa sẽ không tới phiên mình, nhưng là, có hi vọng tổng so với không hy vọng tốt hơn, nói không chừng được cầu X vạn đâu.

Mọi người ánh mắt sáng quắc nhìn Tử Hòa.

Tử Hòa sờ sờ đầu, nhìn nhìn mọi người, biết bọn họ đều vì võ công kiếm phổ mà đến , trong lòng vừa vui vừa lo. Vui là lập tức có thể hoàn thành nhiệm vụ, lo là nhiều người như vậy như thế nào phân đây? Vẫn là làm chuyện dễ dàng trước đi.

“Phong đại ca, thi thể của Mộ Dung đại thúc cần hỏa táng. Người giúp ta đem đại thúc nâng đi ra được không?”

Phong Hồi Tuyết tự nhiên gật đầu đáp ứng. Hai người vào nhà, vài cái người chơi theo ở phía sau, gặp trong phòng mật chỉ có hai cái hòm được hệ thống bảo hộ không thể nhặt , lại đều thất vọng đi ra.

Mộ Dung kiếm tiên sắc mặt xám trắng, trong lòng còn ôm cây đàn của thê tử, an tường nằm trên mặt đất. Phong Hồi Tuyết tiếp nhận củi từ vài bằng hữu đặt bên cạnh hắn.

Tử Hòa vẫn là lần đầu tiên làm loại chuyện này, nhìn một người hóa thành tro tàn, tuy rằng là trò chơi, nhưng vẫn không nhẫn tâm xem, theo bản năng tránh đi tầm mắt.

Lục y cô gái ở bên cạnh Thu Thủy Y Nhân bỗng nhiên nói: “Đợi chút, trước đừng thiêu. Thu Thủy tỷ tỷ, cây cầm kia có phải Thiên Ma Cầm trong truyền thuyết hay không? Nếu phải, tỷ tỷ lấy dùng đi, tỷ tỷ không phải đang thiếu một cây hảo cầm sao? .”

Tử Hòa chưa nói gì, lập tức có nam người chơi trong Thủy Thiên các muốn lấy lòng Thu Thủy Y Nhân tiến lên, tưởng đem cầm trong tay theo Mộ Dung Châu lấy ra.

Không ngờ Mộ Dung Châu nắm cây đàn rất chặt, người nọ vật lộn cả nửa ngày đều không lấy được, mặt đỏ bừng.

Lục y cô gái nói: “Người ngu chết đi, chém đứt tay hắn là được thôi, dù sao vẫn là NPC người chết.”

Tử Hòa cả kinh, hô to: “Không được!”

Lục y cô gái hung hăng trừng mắt nhìn hắn một cái: “Như thế nào không được, người quản được sao?”

Lục y cô gái tên gọi Phi Lục, tiến vào trò chơi liền kết bạn với Thu Thủy Y Nhân, luôn đi theo Thu Thủy, bị các nam người chơi truy đuổi Thu Thủy nịnh hót truy phủng thành quen, tính tình tùy hứng kiêu căng, kêu lên: “Ê, Vọng Giang, người còn thất thân gì chứ?”

Vọng Giang đứng nam người chơi đang gỡ cây cầm. Hắn nghe vậy nhìn nhìn Thu Thủy Y Nhân, thật sự rút dao ra, hướng ngón tay Mộ Dung Châu chém tới. Tử Hòa quá sợ hãi, lại căn bản cứu không lại, trong lòng nhảy mất khó chịu cực kỳ, mắt thấy dao sẽ đụng tới ngón tay Mộ Dung kiếm tiên, một tiểu mũi tên lại bắn trúng cổ tay Vọng Giang. Vọng Giang đau kêu một tiếng, ánh mắt nhìn về phía người bắn tên, đã thấy tay áo Hạ Khinh Y không gió mà khinh động.

Phi Lục cả giận nói: “Hạ Khinh Y, người làm cái gì?”

Hạ Khinh Y thản nhiên đáp: “Người chết nên tôn trọng.”

Phi Lục nói: “Người này người tối dối trá, rõ ràng trong lòng thích tỷ tỷ của ta, lại trang”

Thu Thủy Y Nhân lần đầu ra tiếng quát: “Phi Lục!”

Phi Lục ủy khuất: “Tỷ tỷ.”

Suất Suất Suất vẫy vẫy tay, đốt lửa.

Phong Hồi Tuyết xuất ra mũi dẫn, hỏa diễm dấy lên, một thế hệ kiếm tiên dần dần biến mất trong lửa đỏ.

Cũng may hệ thống còn không có biến thái đến độ chi tiết hỏa táng đều nhất nhất tái hiện, chỉ trong chốc lát còn lại một đồng tro tàn. Cây cầm kia cư nhiên không bị thiêu hủy, còn đang trên mặt đất, quanh thân lam quang lượng lờ, tỏ vẻ là vật phẩm nhiệm vụ, không phải người của nhiệm vụ không thể nhặt.

Tử Hòa dùng bạch ngọc hòm hốt tro cốt vào, nhặt lên cây cầm, nhớ tới lục y cô gái vừa nói Thu Thủy Y Nhân thiếu cầm, vì thế cố lấy dùng khi đi đến trước mặt Thu Thủy Y Nhân nói: “Cái chuôi cầm này cho người.”

Dù sao khó được cùng con gái lạ nói chuyện, đơn giản vài chữ mà mặt Tử Hòa đã muốn đỏ lên. Người khác xem ra lại giống như tiểu nam sinh cùng nữ tử mình thầm yêu mến thổ lộ.

Diệp Thanh Thanh cười duyên một tiếng: “Thu Thủy muội muội mị lực ghê gớm thật, tiểu đệ đệ nhanh như vậy liền thích người ta rồi!”

Có nam người chơi trêu đùa: “Tiểu đệ đệ cũng biết đưa ‘tình’ a!”

Lập tức khiến cho một trận *** loạn tiếng cười.

Tử Hòa không biết bọn họ đang trêu đùa cái gì, vô tội nhìn mọi người.

Thu Thủy Y Nhân mắt đẹp vừa nhấc, cũng là nhìn về phía Hạ Khinh Y, lạnh lùng nói: “Ta không cần thứ người chết gì đó.”

Phi Lục ở một bên hướng Tử Hòa làm cái mặt quỷ, khinh bỉ nói: “Tỷ tỷ của ta mới không hiếm lạ cái chuôi phá cầm này! Hừ! Liền loại người như người cũng tưởng lấy lòng tỷ tỷ ta.”

“A?” Tử Hòa sững sốt, không rõ vì sao vừa mới rõ ràng là nàng muốn cây cầm , hiện tại đem cầm đưa cho nàng, như thế nào lại biến thành lấy lòng chứ?

Hắn vốn còn có tính tự bệ cao, thiếu cùng người kết giao, hiện tại lại chân tay luống cuống sững sờ ở nơi đó, không biết nói gì cho phải. Mọi người thấy thế càng cảm thấy buồn cười.

Phong Hồi Tuyết đem hắn kéo trở về: “Tiểu Hòa lại đây, đừng cùng mỹ nữ so đo, nhất là loại mỹ nữ không phân rõ phải trái, hắc hắc.” Lại nhẹ giọng ghé vào lỗ tai hắn nói: “Người xem những người này đều là vì di vật kiếm tiền đến, người lại không công tặng người, ngốc a.”

Tử Hòa hỏi: “Kia làm sao bây giờ? Sớm một chút phát xong thì gian nhà tranh chính là của ta.”

Phong Hồi Tuyết ngẩn ngơ, nhìn nhìn tiểu nhà tranh: “Cần phá phòng ở này sẽ không là phần nhiệm vụ thường cho đi?”

Tử Hòa hưng phấn gật đầu: “Đúng vậy.”

Phong Hồi Tuyết một đầu hắc tuyến.

Nhìn nửa ngày mới không mắng kiếm tiền keo kiệt, lại cười gian nói: “Thưởng cho nhỏ cũng không quan hệ, tiểu Hòa a, người đem tất cả bí kíp đều bán đấu giá đi.”

“Bán đấu giá?”

“Đương nhiên, không công tặng người thật sự rất choáng váng, bán lấy tiền a. Người xem xem, đến nơi này đều là đại nhân vật, người nào không có tiền. Đến lúc đó chờ hệ thống mở ra đấu tiền trong sự thật, người liền giàu to rồi.”

Tử Hòa trong nhà có sáu vị giáo sư. Tuy rằng tiền lương giáo sư không cao, nhưng các phương diện đều bảo đảm tốt. Quý bà nội lại không quen nuông chiều hư Tử Hòa, quần áo mặc đều là mặt hàng phổ thông bình thường, sợ người ta nói Tử Hòa là hoa không quả. Tử Hòa cho tới bây giờ vẫn không biết khái niệm có tiền là như thế nào, hiện tại vừa nghe tự nhiên lắc đầu, nói: “Như vậy không tốt, mấy thứ này vốn không phải của ta.”

Phong Hồi Tuyết quả thực bại cho hắn: “Ông trời ạ, tiểu quái vật người là từ nơi nào đi đi ra vậy?”

Tử Hòa tự giác biết cô phụ hảo ý của người ta, không khỏi có điểm áy náy.

Phong Hồi Tuyết lắc đầu, “Quên đi quên đi, vốn gốc nhân sẽ có gốc phúc.” Nói xong bộ dáng như bưng tỉnh đại ngộ: “Ta dựa vào. Ttrách không được vận mệnh lão tử nhiều gian nan như vậy, nguyên lai là không đủ gốc.”

Tử Hòa mở hòm ra. Bên trong hòm có hai chồng sách. Chồng thứ nhất có 4 quyển sách là Phiêu Vân Bộ Pháp Xuất Vân Tâm Pháp Phá Vân Kiếm Pháp Đại Lục Chí Dị , chồng kia có 4 quyển là Thiên Mị Cầm Phổ Thiên La Thân Pháp Thiên La Tự Sách dạy nấu ăn của Mộ Dung , còn có một bộ quần áo, một ít đồ vụn vặt gì đó.

Tử Hòa bị bộ quần áo màu trắng, vải dệt màu xanh nhạt thêu trên quần áo hấp dẫn, lấy ra nhìn xem kỹ. Thật sự rất khá a, còn có nguyên bộ đai lưng, so với quần áo tân thủ nghìn bài một điệu mặc trên người đẹp hơn rất nhiều.

Hắn có tâm tính của tiểu hài tử, nhớ tới Mộ Dung kiếm tiền nói trừ bỏ sách, những thứ khác đều có thể lấy, lập tức chạy về nhà tranh thay quần áo . Những bí kíp bỏ lại tại chỗ.

Chúng người chơi trơ mắt nhìn bí kíp ở trước mắt, lại không có người xuống tay.

Căn cứ manh mối tìm đến chủ yếu chia ra 4 phe nhân mã: Thủy Thiên các, Soái Ca thế gia, Hồng Anh Tổ, còn có một Hạ Khinh Y không biết sâu cạn. Mọi người đều có sở kiêng kị, không dám vọng động. Còn lại rải rác người chơi đều là bị não nhiệt hấp dẫn, tự nghĩ không có năng lực đoạt bảo, đành phải đứng xem não nhiệt, thuận tiện đợi chút cầu X vận.

Hướng chỉ hiện tại quanh hòm phát ra một tầng lam quang, rõ ràng là vật phẩm nhiệm vụ, bị vây trong trạng thái bảo hộ của hệ thống.

Tử Hòa đổi xong quần áo đi ra, mặt mỉm cười ánh mắt vui vẻ, lần đầu tiên mặc quần áo tinh xảo như vậy đấy.

Mọi người lại cùng suy nghĩ khác. Bộ quần áo này nhất định là bảo vật, bằng không hẳn sao lại vui mừng như vậy.

Phong Hồi Tuyết thay thế chúng người chơi tò mò hỏi: “Bộ quần áo của kiếm tiên có thuộc tính gì thế?”

Tử Hòa nhìn nhìn trả lời: “Quần áo do thể tử Kiếm tiên may, không bị bắn, không bị nhấn, không cần giặt, không thuộc tính đặc thù.”

Người chơi đều hôn mê.

“Rác rưởi!”

“Đúng vậy, còn tưởng rằng rất trâu đâu.”

Phong Hồi Tuyết cũng vẻ mặt té ngã biểu tình.

Suất Suất Suất thân thiết cùng Tử Hòa nói: “Ta nói tiểu Hòa này, ngươi liền đem điều kiện công bố một chút đi.”

Tử Hòa gật đầu, đem Phiêu Vân Bộ Pháp lấy ra, chỉ thấy mặt trên sách bay một hàng chữ nhỏ: Phiêu Vân Bộ Pháp, thượng phẩm khinh công, điều kiện tập là cấp bậc mãn 60, trí lực thể lực mị lực thượng thừa.

Không khỏi “Di” một tiếng, hẳn rõ ràng nhớ rõ Mộ Dung đại thúc nói chỉ cần trí lực thượng thừa a, như thế nào yêu cầu lại biến thêm.

Không nghĩ ra trong đó ảo diệu, hẳn lại cảm lấy Xuất Vân Tâm Pháp, quả nhiên cũng đồng dạng yêu cầu cao.

Tử Hòa mang theo nghi hoặc đem điều kiện công bố, lập tức khiến rầm ngã một đồng.

Thế giới dù sao vẫn do đa số người bình thường chơi. Đại bộ phận người trí lực thể lực diện mạo bình thường. Trò chơi tuy có thể điều chỉnh một thuộc tính, nhưng bắt buộc ba dạng thuộc tính đều thượng thừa thì vô cùng hiếm có, huống chi còn phải đạt tới 60 cấp. Hiện tại bên trong trò chơi người hơn 60 cấp thật sự ít ỏi không có mấy.

Suất Suất Suất ánh mắt nhìn về phía Hạ Khinh Y cùng Nguyệt Tại Thủy Thiên, “Khinh Y huynh và Thủy Thiên huynh giống như phù hợp điều kiện đi.”

Nguyệt Tại Thủy Thiên cười nói: “Ta đã có võ công thượng phẩm, tham nhiều ăn không nổi. Khinh Y huynh võ công mặc dù cao, nhưng là trung phẩm, nói vậy hiện tại chắc đã đến cực hạn đi, bộ kiếm phổ này vẫn xin Khinh Y huynh vui lòng nhận cho.”

Vốn là công bằng cạnh tranh, hẳn như vậy vừa nói, lại giống như hẳn tặng cho Hạ Khinh Y.

Tử Hòa có ấn tượng với Hạ Khinh Y, cảm thấy người này tính cách nhất định không tệ, lại thấy người khác không ý kiến, lập tức đem bốn quyển sách đều cho Hạ Khinh Y.

Hạ Khinh Y tiếp nhận, thản nhiên nói: “Về sau có việc gì có thể tới tìm ta.”

“Ừ.” Tử Hòa nghĩ rằng ta không có sự tình gì cần tìm người đâu. Lúc này nghe được hộp thư vạn năm im lặng của mình ‘đô’ một tiếng: Hạ Khinh Y muốn kết bạn tốt với người? Nhận hay Không?

Vội vàng nhấn nút ‘Nhận’.

Hạ Khinh Y gật đầu, không nói nữa, nắm con lừa xoay người đi rồi.

Hạ Khinh Y cảm ơn cũng không nói một chữ liền nhẹ phiêu phiêu đi rồi. Diệp Thanh Thanh hừ một tiếng, lập tức lại cười nói: “Tiểu Hòa đệ đệ, cái kia Thiên La Tụ Pháp cùng Thiên La Thân Pháp có thể cho ta hay không? Tỷ tỷ sẽ cho người chỗ tốt nha.”

Nguyệt Tại Thủy Thiên lúc này cũng mỉm cười: “Thực xảo, lần này chúng ta Thủy Thiên các cũng là vì di vật Cẩm Tiên mà đến. Tiểu Hòa huynh đệ, không biết như thế nào mới chịu bỏ những thứ yêu thích kia?”

Tử Hòa thoáng sững sờ đáp: “Vậy mỗi người một quyền là được thôi.”

Phong Hồi Tuyết khoe miệng run rẩy một chút: “Ngu ngốc, người không thấy tên đều giống nhau sao, rõ ràng một bộ võ công a. Không có Thiên La Thân Pháp, Thiên La Tụ không phải biến thành tại chỗ khiêu vũ sao?”

Tử Hòa lẩm bẩm bất mãn, một hồi nói hần ngu, một hồi nói hần ngốc.

Diệp Thanh Thanh cười lạnh nói: “Thủy Thiên Các chủ nhất định là vì Thu Thủy muội muội tìm võ công đi. Thu Thủy muội muội không phải vừa mới nói không cần thứ người chết gì đó sao? Như thế nào lại vừa muốn nữa. Hay là Cầm Tiên không phải người chết?”

Nguyệt Tại Thủy Thiên cười khở cười, còn không có ra tiếng, Phi Lục đã cả giận nói: “Hiện tại muốn không được sao?” Lại hướng Tử Hòa nói: “Ê, tiểu tử ngốc, người còn không mau đem chúng lại đây!”

Diệp Thanh Thanh vẫn cười lạnh một tiếng: “Giọng điệu thật lớn a.” Bất quá cảm thấy có chút lo lắng, dù sao Thu Thủy Y Nhân là mỹ nữ khó gặp, mà nam nhân đối với sắc đẹp thường không có sức chống cự, ai biết tiểu hài tử này có thể bị sắc sở mê hay không.

Nàng trầm tư một lúc lâu sau, mở ra hộp thư, phát tin tức gửi Suất Suất Suất: ” Vị huynh đệ kia của người giống như rất quen thuộc với tiểu hài tử này?”

Nghe thấy huyền ca hiểu rõ nhã ý. Suất Suất Suất lập tức hiểu được ý đồ của Diệp Thanh Thanh, cũng lặng lẽ hồi âm tức.

“Như thế nào? Thanh Thanh mỹ nhân muốn chúng ta hỗ trợ?”

Diệp Thanh Thanh hồi hần: “Nợ người một cái nhân tình.”

Suất Suất Suất lập tức phát tin tức cấp Phong Hồi Tuyết, “Người nghĩ biện pháp làm cho tiểu hài tử kia đem sách đưa cho Diệp Thanh Thanh đi.”

Phong Hồi Tuyết kinh ngạc một chút: “Người không phải thích Thu Thủy sao?”

Suất Suất Suất hắc hắc một tiếng: “Đầu tư a, muốn đầu tư thu trở về.”

Tử Hòa lại trong lòng sớm có chủ ý, nghĩ rằng bà nội đã dạy, người ta nói phải giữ lời, nếu tỷ tỷ kia đã bảo không cần vật của người khác vậy thì tặng cho tỷ tỷ khác là được rồi.

Phong Hồi Tuyết vừa mới nói: “Tiểu Hòa, Diệp Thanh Thanh cũng không tệ lắm, nếu không người cho nàng đi.”

Tử Hòa phi thường sẵn khoái đem hòm đóng lại, nghĩ nghĩ, lại đem bản «Sách dạy nấu ăn của Mộ Dung lấy ra, còn lại đều đưa cho Phong Hồi Tuyết: “Hảo, vậy Phong đại ca, còn lại gì đó đều cho người.”

Chúng người chơi ghen tị nhìn chằm chằm Phong Hồi Tuyết. Phong Hồi Tuyết ánh mắt đều trừng lớn. Nếu không có nhớ lắm, hần giống như vừa mới nhìn đến bên trong hòm có nhân có vòng cổ có đoản kiếm có giấy, còn có vài bình nhỏ, có khi bên trong chứa tiên đan thần dược cũng không chừng, còn có gì gì đó nữa. . . .

Đều cho hần? ? ?

Tử Hòa cao hứng vươn vai. Thanh âm tuyệt vời của Hệ thống thông tri hần: Người chơi Tiểu Hòa Lưu Thủy hoàn thành ‘Di Chúc Kiếm Tiên’, được đến tiểu nhà tranh.

Hì hì hì hì!

Vui vẻ!

Khác với Diệp Thanh Thanh, Phong Hồi Tuyết kinh hãi, Phi Lục tức giận đến không được, chưa từng có người bác mặt mũi nàng như vậy.

“Tỷ tỷ, người xem. . . .”

Thu Thủy Y Nhân thần nhiên nói: “Đi thôi.” Làm người thứ nhất rời đi.

Nguyệt Tại Thủy Thiên trong lòng cười khỏ, vốn y theo thực lực của Thủy Thiên các làm sao lại hoàn toàn không đạt được gì hết, cố tình.

Chỉ có thể thử một biện pháp .

“Người này cũng ngu chưa từng thấy, cứ nhiên đem hết tặng người. Nếu là lão tử, tìm một sơn động tự mình luyện, đi ra liền xưng bá trò chơi!”

“Người cái này không hiểu , người không thấy hấn 0 cấp sao, hấn giữ được sao? Còn không bằng đền đáp tìm vài núi cao dựa vào.”

Người chơi vừa nói vừa tản ra .

Phong Hồi Tuyết cùng Diệp Thanh Thanh sau khi thêm tiểu Hòa thành hảo hữu, Soái Ca thế gia cùng Hồng Anh tổ cũng đi rồi. Thôn trang nhỏ lại khôi phục bình tĩnh.

Hôm nay cũng chưa có thể ngủ a!

Tiểu Hòa vận thất lưng lưng biếng, quay đầu cẩn thận sờ sờ gian nhà tranh, vui vẻ logout .

Hôm nay thời gian chơi trò chơi quá dài, bị Quý bà nội nghiêm túc phê bình một chút, Tử Hòa vẫn là vui vẻ, cười tủm tỉm cam đoan lần sau tuyệt đối đúng giờ logout.

Ngày hôm sau vừa lên mạng liền thẳng đến tiểu nhà tranh, lại thấy địa phương nguyên lai có căn nhà đã biến thành một khối đất khô cằn, mấy căn cột gỗ đen thùi cháy sém nghiêng ngả đổ trên mặt đất.

5. Chương 5: Đi Kim Lăng

Tiểu Hòa sợ run một lúc lâu sau, nhìn nhìn bốn phía, xác định đây thật là vị trí của căn nhà. Chạm rãi ngồi xổm xuống, cầm lấy cây gỗ cháy ngầy ngốc nửa ngày trời, trong lòng một mảnh mờ mịt.

Phía sau có người kéo quần áo hấn, tiểu Hòa quay đầu, phát hiện là Tiểu Hoàng.

Tiểu Hòa miễn cưỡng nói: “Tiểu Hoàng, ta hôm nay không chơi.”

“Tiểu ca ca, vừa rồi có một lục y tỷ tỷ ở chỗ này nướng khoai lang ăn, đem nhà thiêu luôn. Thôn trưởng bá bá tìm người tới cứu hỏa, nhưng căn nhà cháy rất nhanh.”

“Vậy sao.” Tiểu Hòa kỳ thật đã sớm nghĩ đến. Hấn tuy đơn thuần nhưng không ngốc. Nhà đang êm đẹp như thế nào lại muốn cháy là cháy, cũng quá trùng hợp đi .

“Tiểu ca ca, ta mời người ăn cá nhé?.”

Tiểu Hòa lắc đầu nói: “Hôm nay không muốn ăn .”

Nói xong nhớ tới cái gì, đem bản Sách dạy nấu ăn của Mộ Dung lấy ra nói: “Này cho người, bên trong chắc có ghi cách chế biến cá, luôn nướng cá ăn rất đơn điệu .”

Tiểu Hoàng không nhận, nói: “Ta mới không cần, ta chỉ thích cá nướng.” rồi băng băng chạy mất.

Tiểu Hòa nhìn hấn chạy mất dạng, tiếp tục ôm gối ngẩn người.

Trong chốc lát, Tiểu Hoàng cầm một con cá được nướng tốt lắm đưa cho hấn.”Ca ca, ăn.”

Tiểu Hòa ngượng ngùng không thể tái cự tuyệt, chậm rãi xé cá ăn xong.

Lúc này bỗng nhiên nghe được hệ thống “Đỉnh” một tiếng nêu lên: Người chơi Tiểu Hòa Lưu Thủy ăn mãn một trăm cá nướng của Tiểu Hoàng, trí lực tăng lên.

Tiểu Hòa sửng sốt, mở ra bảng thuộc tính, quả nhiên trí lực biến thành “Thượng” .

Tiểu Hòa lẳng lẳng nhìn Tiểu Hoàng: “Tại sao có thể như vậy?”

Tiểu Hoàng chỉ ngón tay vào đầu mình nói: “Ca ca thực ngốc, bởi vì ăn cá sẽ biến thông minh a.”

“A?” Tiểu Hòa suy một ra ba, tò mò hỏi: “Kia giúp Lí bà bà nhỏ cỏ có thể tăng lên thể lực không ?”

Tiểu Hoàng lắc đầu nói: “Không thể nói cho ca, ca ca đi thử đi.”

Tiểu Hòa vỗ vỗ mông đứng lên, “Đi, đi xem Lí bà bà.”

Ngày hôm Tiểu Hòa nhận thức Tiểu Hoàng, hẳn liền giúp Lí bà bà nhổ cỏ, ngủ xong, ăn cá xong, vừa lúc vận động vận động. Giúp Lí bà bà nhổ cỏ không được phần thưởng gì, chỉ thêm 1 điểm công đức. Điểm công đức, nếu làm nhiệm vụ khác, thêm vừa nhiều vừa mau, cho nên mọi người đều cảm thấy nhiệm vụ này thực không có lời, rất ít người đi làm.

“Đứa nhỏ, lại tới nữa a.” Lí bà bà ngồi ở cửa may quần áo.

“Vâng.” Tiểu Hòa gật gật đầu, không cần Lí bà bà tiếp đón gì, quen thuộc bắt đầu nhổ cỏ.

Cổ trước sân nhà Lí bà bà sinh trưởng đặc biệt mau, nửa ngày đã cao bằng Tiểu Hoàng, nhổ nửa ngày mới nhổ hết. Quả nhiên lại nghe đến hệ thống “Đỉnh” một tiếng —— Người chơi Tiểu Hòa Lưu Thủy kiên trì không ngừng giúp Lí bà bà nhổ cỏ, mị lực tăng lên.

Tiểu Hòa kỳ quái hỏi: “Lí bà bà, vì sao lại là mị lực?”

Lí bà bà nói: “Đứa nhỏ a, người giúp bà bà nhổ cỏ lại không cầu hỏi báo, thuyết minh tâm địa của người tốt, đương nhiên người gặp người thích.”

Tiểu Hòa vận phần ngưng ngưng, đỏ mặt.

“Người hiện tại cũng có mị lực thượng thừa. Mị lực này có khi hoàn hảo hơn mị lực thượng thừa nguyên thủy, tương lai người sẽ hiểu được.”

“Vì sao?”

“Bởi vì mị lực thượng thừa của người là do tâm địa tốt mới có. Tâm linh đẹp so với bề ngoài đẹp quan trọng hơn.” Lí bà bà hiền lành nhìn hắn.

“Àn, bà nội cháu cũng nói như vậy.” Tiểu Hòa gật đầu, lại nghi ngờ hỏi: “Vậy giúp Lại bá bá gỡ thiết được thêm thể lực phải không?”

Bất quá việc này tiểu Hòa chưa làm qua, bởi vì Lại bá bá vừa thấy hắn đã nói: “Cánh tay nhỏ, chân nhỏ, có thể giúp được gì, đừng đến rối loạn.”

“Tiểu ca ca, nhiệm vụ của ta đã hoàn thành, phải vào thành đi học rồi, về sau không thể cùng ca ca chơi.” Tiểu Hoàng lưu luyến nói.

Lí bà bà cũng nói: “Con ta ở trong thành cũng gửi thư báo ngày mai sẽ tới đón ta vào thành hưởng phúc.”

Tiểu Hòa có chút mất mát: “Mọi người đều phải đi rồi. Bất quá ta cũng quyết định phải đi.”

Tiểu Hoàng tò mò hỏi: “Tiểu ca ca cũng muốn vào thành sao?”

“Ừ.” Tiểu Hòa gật đầu nói, “Ta muốn đi đốt nhà.”

Quý bà nội rất nhọc tâm trong việc giáo dục Tử Hòa. Tử Hòa bộ dạng quá mức xinh đẹp, tương lai nhất định sẽ không thể thiếu người muốn lấy lòng nịnh hót, cũng không thiếu người muốn khi dễ. Bởi vậy từ nhỏ luôn dạy hắn: nhận ân huệ người ta phải nhất định báo đáp, không thể làm như chuyện đương nhiên; có người khi dễ, nhất định phải phản kích, đừng cho họ cảm thấy mình yếu đuối dễ bắt nạt.

Giờ phút này, trong Tân Thủ thôn, thâm thụ loại tư tưởng giáo dục trên, tiểu Hòa đang quang minh chính đại thu thập tin tức vụ phóng hỏa.

“Xin hỏi, người có biết Thủy Thiên các ở nơi nào không?” Tùy tiện tìm một người chơi hỏi một chút.

“Thủy Thiên các? Kim Lăng đệ nhất đại bang hội, đương nhiên ở Kim Lăng! Nghe nói đệ nhất mỹ nhân là bang chủ phụ nhân.oa.” Người chơi nước miếng tí tách.

“Vậy sao.” Nguyên lai ở Kim Lăng, “Không biết phải mua bao nhiêu mỗi lửa mới đủ, mỗi lửa rất quý a.” ưu sầu

“Mời lửa? Gì chứ, người muốn làm gà nướng sao?” người chơi không tâm tình tiếp chuyện nói .”Bằng hữu ta đến rồi, bái bai.”

Kim Lăng, thật xa a.

Tiểu Hòa nghiêng đầu nhìn xem bảng yết giá của trạm dịch : Kim Lăng – 25 bạc, tiểu Hòa sờ lần khắp người, mới tìm được 10 bạc, là lần trước giúp thôn trưởng làm việc kiếm được.

Đành phải tự đi bộ thôi.

Nhưng khi đi đến tối bên ngoài tân thủ thôn, tiểu Hòa uể oải ngồi xuống . Làm gì nhiều quái như vậy chứ.

Bên ngoài Tân thủ thôn, 11 cấp đến 15 cấp quái vật nhàn nhả di động , thường thường xem xét xem xét tiểu Hòa, giống như hắn là một khối thịt béo.

Ngồi nửa ngày, thật sự không có biện pháp , tiểu Hòa đứng lên, chuẩn bị đi trở về, khi nào kiếm đủ tiền xe thì lại đi phóng hỏa.

Đi được vài bước, bỗng nhiên nghe được một trận tiếng vó ngựa. Sau đó, “Hu ~” , một chiếc xe ngựa không giống lắm xe của quan dịch đỗ trước mặt tiểu Hòa, một cô gái gương mặt khá ưa nhìn đi xuống.

“Ê, người muốn ngồi xe ngựa không?”

Tiểu Hòa gật đầu: “Muốn, nhưng là ta không có tiền.”

“Gạt người, như thế nào có người ngay cả tiền ngồi xe ngựa cũng không có, xe ngựa của ta so với xe quan dịch tiện nghi hơn nhiều đó. Người tính đi đâu?”

“Kim Lăng.”

“20 bạc.”

“” Tiểu Hòa đỏ mặt nhẹ giọng nói, “Ta chỉ có 10 bạc, đi được không?” Những chữ cuối nhỏ đến không thể nghe thấy .

Cô gái thống khổ ô ô hai tiếng, “Ta mới khai trương a, cư nhiên phải giảm giá! Được rồi, người đi lên đi. Xem ở người là khách nhân thứ nhất của ta đó.”

Tiểu Hòa không nghĩ tới nàng sẽ đáp ứng, kinh hỉ leo lên xe ngựa, lập tức đem 10 bạc phủng đi ra.”Cám ơn, tiền đây.”

Cô gái sáng khoái nhận lấy: “Ta lỗ vốn đó.”

Tiểu Hòa nói: ” Về sau ta nhất định trả lại người.”

“Không cần đâu. Dù sao xe ta trống chỗ, cũng là đi một chuyến chung đường . Ta muốn đến Kim Lăng kiếm khách hàng. Người đi Kim Lăng tính ở đâu, ta nói cho người, Kim Lăng thiết nhiều chỗ ăn ngon , đặc biệt là quán hồn đồn của lão Trương, người nhất định phải đi ăn.” Cô gái rất thích nói chuyện, lú rú huyền thanh đem chuyện của mình kể ra. Nguyên lai nàng tên là Linh Linh, thích du sơn ngoạn thủy, nhưng chi tiêu du lịch rất tốn tiền, lại không có thu vào, vì thế linh cơ vừa động, tự mình mua xe ngựa, vừa kiếm tiền vừa được đi du ngoạn.

Linh Lnh thả Tử Hòa xuống trạm dịch trước thành Kim Lăng, sau đó trả lại 10 bạc cho hắn. “Coi như ta miễn phí chở người đi, nhớ rõ về sau có tiền phải ngồi xe ngựa của ta đó.” không đợi Tử Hòa trả lời, liền giờ roi đã đi xa.

Tiểu Hòa cầm toàn bộ tài sản 10 mai bạc của mình, trải qua NPC binh lính kiểm tra, bước vào đệ nhất đại thành ở phía nam —— Kim Lăng.

Trong hiện thực, thành thị nơi Tử Hòa sống là một thành phố nhỏ, cho nên vô luận trong hiện thực hay trong trò chơi, hắn đều là lần đầu tiên nhìn đến thành phố lớn phồn hoa như vậy. Từng tòa kiến trúc cổ cách đứng sừng sững hai bên đường, các nhà được ***, từ ***, trà lâu, cờ xí đón gió tung bay, trên phố còn có rất nhiều tiểu thương bán hàng rong đang rao hàng, người đi đường chen chúc, náo nhiệt phi thường.

Tiểu Hòa tò mò đi dạo nửa ngày, đến khi lạc đường mới nhớ tới mục đích của mình.

Tiểu Hòa hướng người qua đường hỏi thăm đi Thủy Thiên các. Người qua đường nghĩ hẳn là đến đầu nhập vào Thủy Thiên các, nhiệt tình chỉ đường. Tiểu Hòa dựa theo chỉ thị lại đi rồi ước chừng nửa canh giờ, mới đi đến Thủy Thiên các.

Tử Hòa nhìn đứng tòa Thủy Thiên các sừng sững ven hồ, liền lập tức nhớ tới Quý ông nội từng nói – chuyện tình không có nắm chắc hoàn thành, trăm ngàn không cần liều lĩnh đi làm.

Thủy Thiên các được xưng là Kim Lăng đệ nhất đại bang hội không phải không có đạo lý. Đại môn màu đỏ thẫm cao gấp bốn lần người thường mở rộng, trước cửa có NPC vệ sĩ cấp 800 cầm thương đứng gác hai bên, tường vây bằng đá cao gấp 3 lần người ta, đất chiếm rộng lớn. Tiểu Hòa dọc theo tường vây đi một vòng, cư nhiên phát hiện ngay cả động chó cũng không có.

Thiết kế cực độ không hợp lý nha.

“Cái gọi là quân tử báo thù mười năm không muộn.” Tiểu Hòa thận trọng kết luận, “Dù sao nhà cửa luôn luôn tại đây, ta về sau lại đến đốt cũng được.”

Đại sự báo thù cứ như vậy cáo lạc. Tiểu Hòa cảm thấy thoải mái, nhưng lại cảm thấy mê vông. Tân Thủ thôn không có tiền đi trở về, cho dù đi trở về Tiểu Hoàng cũng không ở, chính mình về sau làm gì đây?

Vô mục đích đi loạn một trận, bụng thăm thì kêu lên. Nhìn xem trời, đã đến giờ ăn cá của tiểu Hoàng rồi. Nếu không, ăn một chút gì đi. Ăn gì mới tốt đây?

Ánh mắt nhìn một vòng chung quanh. Mắt hấn sáng ngời. Di, hồn đồn của lão Trương. Không phải cái quán Linh Linh đề cử sao?

Bởi vì chưa tới thời gian dùng cơm, quán hồn đồn của lão Trương vốn luôn xếp hàng chật kín vừa lúc có bàn trống. Tiểu Hòa nhìn bằng giá, một chén hồn đồn bình thường 5 bạc.

Quán chủ tốc độ làm nhanh hồn đồn. Một hồi sau liền một chén nóng hôi hổi hồn đồn bưng lên. Tiểu Hòa uống một ngụm canh, quả nhiên ngon dị thường, thế nhưng so với trong hiện thực mẹ làm còn ăn ngon hơn.

Trò chơi thật sự thần kỳ.

Có lẽ do tiểu Hòa biểu tình tán thưởng đã hấp dẫn quán chủ chú ý, thừa dịp không có khách nhân, quán chủ lão Trương ngồi xuống bên cạnh tiểu Hòa.

“Hương vị thế nào?”

“Ăn ngon cực kỳ.” Tiểu Hòa không chút keo kiệt tán dương.

Lão Trương ánh mắt cười mỉ thành một đường.

Tiểu Hòa vốn nghĩ đến quán chủ là NPC, hiện tại mới phát hiện là người chơi, không khỏi tò mò hỏi: “Đại thúc, người như thế nào ở trong trò chơi bán hồn đồn?”

Lão Trương nói: “Ta vốn đang luyện kỹ năng sống ‘trù nghệ’, sau lại ngẫu nhiên được đến một tờ mật pháp làm hồn đồn, liền chuyên môn bắt đầu làm hồn đồn.”

Lão Trương cười tủm tỉm, “Không phải ta nói khoác chứ Kim Lăng đệ nhất tử lâu Vạn Vị Lâu đều mời ta đi làm sư phó điểm tâm đấy. Nhưng nghe người ta chỉ huy nào có được yêu thích bằng tự mình làm lão bản chứ. Yêu làm thế nào thì làm, thời điểm không có khách thì nằm trên ghế ngủ. Thật thoải mái.”

Lúc này lại có khách nhân tới cửa, lão Trương dừng miệng, đứng dậy đi tiếp đón.

Tiểu Hòa bị hấn nói được có chút hâm mộ, nghĩ rằng như vậy thật không sai, có ăn lại có ngủ, còn có thể kiếm tiền, đáng tiếc ta không biết làm hồn đồn. Bỗng nhiên tâm niệm vừa động, từ trong lòng xuất ra quyển sách tính tặng cho Tiểu Hoàng. Sách dạy nấu ăn của Mộ Dung.

Sách dạy nấu ăn của Mộ Dung yêu cầu người học: trí lực thượng, thể lực trung, mị lực thượng.

Tiểu Hòa âm thầm kỳ quái, như thế nào ngay cả sách dạy nấu ăn cũng phải yêu cầu cao như vậy. Mở sách ra thì thấy toàn là rậm rạp những chữ nhỏ của con gái, rất thanh tú. Thực đơn dựa theo thứ tự các chủng

loại đồ ăn mà sắp xếp. Những tờ đầu là các món rau trộn đơn giản đến món thực phức tạp, không thích hợp cho quán nhỏ. Tiểu Hòa lật xem nhanh , rốt cục ở phía sau nhìn đến ——”Các loại mì phở” . Có vẻ thích hợp bãi quán, hơn nữa ở nhà cũng từng nấu qua mì.

Tiểu Hòa xem đi xuống : “Phu quân yêu mì phở, ta mỗi khi đi đến chỗ lạ cũng đều tra xem cách nấu mì phở tại đây, ghi lại như sau ——”

Phía dưới viết rất nhiều phương pháp nấu mì, có phức tạp có đơn giản , phần lớn đều là bí phương.

Tiểu Hòa khép lại sách, vui vẻ rốt cục tìm được việc làm, lập tức liền hỏi lão Trương, “Đại thúc, nếu ta cũng muốn mở quán mì, phải làm như thế nào?”

Lão Trương kinh ngạc nói: “Quán mì ? Người biết nấu sao?”

Tiểu Hòa gật đầu: “Trong nhà từng làm, trong trò chơi thì chưa, bất quá hẳn là có thể đi.”

Lão Trương nói: “Này không giống nhau đâu.” Xem tiểu Hòa vẻ mặt nóng lòng muốn thử cũng không nguyện ý đả kích hắn: “Ta có sẵn nguyên liệu nấu mì, người làm ta ăn thử xem.”

Tiểu Hòa gật đầu, lo nghĩ, quyết định chọn một phương pháp nấu mì lạnh đơn giản của Mộ Dung.

Mì lạnh của Mộ Dung tuy đơn giản, nhưng trình tự làm việc cũng không ít. Tiểu Hòa tay chân không quen, lão Trương thấy âm thầm lắc đầu.

Tiểu Hòa luống cuống tay chân làm đồ gia vị, đơn giản tính toán muối tương mỡ dầu vừng, tỉ lệ lại thập phần nghiêm khắc, tái thêm chút canh loãng có sẵn của lão Trương. Lão Trương thấy hắn cuối cùng cầm lấy tử phần hoa, không khỏi kinh ngạc. Hẳn như thế nào cũng biết dùng tử phần hoa, đó là mật pháp nhắc tới bên trong a. Lão chưa từng thấy người khác dùng qua.

Mì chín vớt lên đổ nước lạnh vào, vài phút sau đổ vào bát, thêm đồ gia vị, thêm hoàng qua ti, phiên gia phiến, quấy.

Hệ thống đình một tiếng nêu lên : Người chơi Tiểu Hòa Lưu Thủy chế tác thành công Mi lạnh của Mộ Dung, độ thuần thực sơ cấp.

Tiểu Hòa đưa cho lão Trương. Lão Trương ăn một lần, lại cảm thấy sợi mì thật mềm dẻo, vị canh ngon nhưng không ngán. Tuy rằng còn có chút khiếm khuyết nấu hơi quá lửa, nhưng vẫn xứng đáng là trung thượng phẩm, có thể dư sức mở tiểu quán, lão không khỏi nói: “Nhìn không ra đến, người còn nhỏ tuổi mà tay nghề không sai a. Hảo hảo luyện luyện, có tiền đồ.” Chỉ vào bên cạnh sạp trống nói: “Vốn cách vách cũng là một sạp bán hủn đồn, nhưng ta vừa mở quán này thì sinh ý của hắn không tốt, đã dọn đi hơn một tháng. Không bằng người mở đi. Còn có tiền thuê mỗi tháng”

Tiểu Hòa lúc này mới nghĩ đến vấn đề tiền bạc, vừa mới hưng trí bừng bừng liền như bóng cao su nhụt chí xẹp xuống, ủ rũ nói: “Ta không có tiền.”

Lão Trương thấy thế hỏi vài câu, không nén được buồn cười, cuối cùng dẫn hắn đi ngân hàng tư nhân cho vay , chính mình làm đảm bảo, mới đem sự tình dàn xếp ổn thỏa.

Chuẩn bị cho tốt hết thảy, tiểu Hòa cao hứng logout .

Ngày mai, quán mì của tiểu Hòa chính thức khai trương!

6. Chương 6: Tiểu Hòa Lão Bản

Quán mì của Tiểu Hòa khai trương ngày đầu tiên, trước cửa vắng vẻ, đối lập mãnh liệt với khí thế ngất trời của quán hủn đồn của lão Trương ở kế bên.

Tiểu Hòa nhàn nhã luyện tập làm mì, đem vài loại mì có vẻ dễ làm được miêu tả trong sách đều làm một lần. Thành phẩm tùy tiện nêu một giá tiện nghi đặt ở bên ngoài, tự nhiên sẽ có khách hàng đến ăn hủn đồn lại không muốn xếp hàng mua đại diện no bụng.

Đợi cho sắp đến thời điểm logout, mì lạnh của Mộ Dung đã thuần thực đến độ cao cấp, mỹ vị độ trung cấp, các loại mì khác đều luyện tập đến trung cấp, mỹ vị độ sơ cấp.

Người chơi thứ nhất ăn đến mì lạnh cao cấp có chút kinh ngạc nói: “Tiểu lão bản, mì của ngươi hương vị cũng không tệ lắm.”

Tiểu Hòa vừa làm mì vừa cười tủm tỉm .

Tháng thứ nhất qua đi, quán mì của tiểu Hòa miễn cưỡng duy trì thu chi cân bằng. Tiểu Hòa vì vốn cho vay của mình mà ưu sầu vài phút sau đó phao đến sau đầu, tiếp tục luyện tập làm mì.

Dần dần quán của tiểu Hòa bắt đầu nhiều khách nhân lên. Tiểu Hòa làm mì tuy rằng không có khẩu vị nhất lưu, nhưng hương vị so với các chỗ khác tốt hơn, giá lại tiện nghi, lượng mì vừa đủ, hơn nữa dung mạo thanh tú, tính tình lại tốt, rất được một ít nữ người chơi ưu ái.

Bất quá cũng có thực khách đưa ý kiến nói quán của tiểu Hòa cung cấp quá ít các chủng loại mì. Tiểu Hòa nhìn thực đơn, quả nhiên là ít, chỉ có mười loại mì. Tuy rằng mỗi loại đều đã luyện tập đến mỹ vị trung cấp, nhưng ăn lâu tổng sẽ ngán đi, nhất định phải sửa cũ thành mới mới tốt.

Tiểu Hòa cũng muốn làm một ít loại mì có vẻ cao cấp ở trong sách, nhưng chúng lại cần một ít phối liệu nghe cũng chưa nghe qua, trong cửa hàng bình thường căn bản mua không được, cho nên căn bản làm không được.

So sánh với chúng, Tử phấn hoa của lão Trương xem như bình thường, chỉ cần đến núi Tử Kim ngoài thành hái.

Giữa trưa sau khi hết thực khách , lão Trương thu quán, tiếp đón tiểu Hòa nói: “Đi, chúng ta đi Tử Kim sơn hái tài liệu.”

Ăn một chén cực phẩm hồn đồn của lão Trương xong, tiểu Hòa vác bụng no đi theo phía sau lão, lão đảo ra khỏi thành. Hôm nay sắc trời mưa thu ở Kim Lăng sáng lạn, chiếu đến khiến cho tiểu Hòa khá buồn ngủ, thiếu chút nữa ngã vào bãi cỏ dưới chân núi Tử Kim .

Tử hoa thích sinh trưởng ở địa phương âm u. Tiểu Hòa đi theo lão Trương tìm nửa ngày, mới hái đến hơn mười đoá Tử Hoa. Tiểu Hòa thuận tiện hái vài cái nấm, đào một ít rau dại, này đó cũng lão Trương dạy .

Lúc đến sườn núi, lão Trương bỗng nhiên nói: “Bạn của ta đến Kim Lăng , ta phải đi trở về, ngươi là theo ta cùng nhau trở về hay không?”

Tiểu Hòa nhìn xem chính mình chưa kiếm được gì nhiều, lắc đầu đáp: “Ta sẽ tìm một hồi nữa.”

“Vậy ngươi cẩn thận nhé.” Lão Trương gật đầu xuống núi trước .

Lão Trương cùng tiểu Hòa đi đường nhỏ này là đường nhỏ do lão Trương phát hiện , có thể đi thẳng lên Tử Kim sơn, đường khúc chiết lại không dễ đi, bất quá không có quái vật, tuyệt đối an toàn.

Tiểu Hòa một bên cúi đầu tìm nguyên liệu nấu ăn, một bên hướng phía trên núi đi. Đi tới đi tới, lại bị một dốc núi ngăn cản đường đi.

“A, đi lầm đường.”

Tiểu Hòa giật nhẹ tóc, đang định quay lại thì nghe đến mặt kia dốc núi có tiếng người hi nháo truyền đến. Trong đó một giọng nữ giống như đã từng quen biết.

“Tỷ phu, lần này quái vật khăng định sẽ rút ra lệnh bài Kiến Thành”

Tiểu Hòa nghiêng đầu, thanh âm này, hình như là cái cô Phi Lục.

Tiểu Hòa cầm lấy cây xẻng xúc đất, tay chân cùng sử dụng bò lên dốc, lặng lẽ dựa sát vào nhìn xuống mặt dưới.

Phía bên kia dốc núi là một sơn động cao hơn mười thước. Trước sơn động, mấy chục người chơi vây quanh đánh một quái vật cao gấp 3 lần người ta, đủ loại ánh sáng từ các loại kỹ năng lóe lên đánh vào quái vật.

Phi Lục quả nhiên ở đó, bắt quả chính đứng phía ngoài, vẻ mặt hưng phấn đứng ở bên cạnh Thu Thủy nhìn, thỉnh thoảng vỗ tay trầm trồ khen ngợi, một bộ dáng thiên chân xinh đẹp .

“Tỷ tỷ, lần này lấy đến lệnh bài Kiến Thành chúng ta có thể tự tạo thành trì cho mình rồi. Đến lúc đó tỷ phụ chính là người thứ nhất trong trò chơi làm được thành chủ, tỷ tỷ chính là đệ nhất thành chủ phụ nhân rồi!”

Thu Thủy Y Nhân lộ ra nụ cười đầm đìa .

Quái vật kia đã muốn bị đánh giảm hơn một nửa máu, người của Thủy Thiên các cũng chết mười mấy người. Nguyệt Tại Thủy Thiên vung tay lên, nói: “Tổ thứ nhất lui ra nghỉ ngơi, tổ thứ hai lên, tổ 3 chuẩn bị.”

Quái vật dưới xa luân chiến dần dần lão đạo, không còn nữa uy phong như lúc đầu, Phi Lục càng phát ra đắc ý trầm trồ khen ngợi.

Tiểu Hòa nhìn Phi Lục liền nghĩ đến bảo bối tiểu nhà tranh của mình. Đáng tiếc nhà người ta kiên cố như vậy, căn bản đốt không được. Trong lòng đang rầu rĩ , nhìn đến quái vật vì đổ máu mà kêu gào thì tâm niệm vừa động, vội vàng mở ra xem bảng kỹ năng của mình.

Từ Tâm Thủ Chi Thú Y: cấp 2, có thể chữa thương quái vật dưới 20 cấp, xác suất thành công 10% (tùy theo độ thuần thực mà đề cao, trước mắt độ thuần thực 0). Vượt cấp trị liệu xác suất thành công 1%.

Quái vật này khẳng định so với Đại Hoàng cấp bậc còn cao hơn, không biết có hữu dụng hay không.

Mặc kệ , thử xem xem, tiểu Hòa lặng lẽ phóng ra kỹ năng “Từ Tâm Thủ Chi Thú Y”.

Bạch quang mờ ảo nháy mắt bao phủ quái vật, hệ thống không ngừng nêu lên :

Trị liệu thất bại.

Trị liệu thất bại.

.

.

Quái vật đã muốn chỉ còn lại có một tầng huyết da , Nguyệt Tại Thủy Thiên cũng gia nhập đến trong chiến đấu, lần này bao vây tiểu trừ quyết không dung thất bại. Vì tìm được manh mối của lệnh bài Kiến Thành cùng tổ chức lần này bao vây tiểu trừ, Thủy Thiên các đã đầu tư vào đại lượng tiền tài cùng nhân lực, nếu thất bại , trong ngắn hạn sẽ tuyệt đối không có tài lực cùng nhân lực làm lại một lần nữa. Có lẽ sẽ bị bang hội khác nhanh chân đến trước .

Trị liệu thất bại.

Trị liệu thất bại.

Trị liệu thất bại.

Tiểu Hòa chưa từ bỏ ý định, không ngừng sử dụng kỹ năng, trong lòng âm thầm kỳ quái, lần trước Đại Hoàng không phải dùng mười lần thì có hiệu quả sao? Rốt cuộc quái vật này có bao nhiêu cấp a?

Hắn nếu biết quái vật là boss 100 cấp, đại khái sẽ không kỳ quái , cũng sẽ không nghĩ ra chủ ý giúp quái vật trị liệu đâu.

Đang lúc tiểu Hòa nghĩ đến không hy vọng, tốc độ phóng thích kỹ năng biến chậm lại, thậm chí bắt đầu ngập thì kỳ tích xuất hiện , đình một tiếng, hệ thống nêu lên :

Vượt cấp trị liệu thành công.

A, tiểu Hòa ngáp tới một nửa liền ngáy người.

Bạch quang bị hỗn loạn trong mọi màu sắc đao quang kiếm ảnh nên không bị người chú ý. Bạch quang tán đi sau, quái vật dài kêu to một tiếng, miệng vết thương trên người nhanh chóng cầm máu, lấy tốc độ phi thường rất nhanh khép lại, Nguyệt Tại Thủy Thiên biến sắc nói: “Không tốt, quái vật cư nhiên cuồng hóa , mọi người mau bỏ đi!”

Mọi người đã muốn bị biến hóa trước mắt kinh ngạc, ai mà dự đoán được đang nắm chắc thắng lợi thì sinh ra loại biến hóa này chứ. Trong lòng mặc dù không cam lòng, nhưng khi quái vật nhấc tay tiêu diệt thêm vài người chơi thì không dám ở lâu nữa, vội vàng đào tẩu.

Núi lại khôi phục yên tĩnh, tiểu Hòa ngẩng người vài giây, rốt cục bình tĩnh, trong lòng đặc ý a, miệng đều không thể khép.

Lúc này hệ thống nêu lên:

Vượt cấp trị liệu thành công, Từ Tâm Thủ Chi Thú Y thăng cấp.

Trị liệu quái vật mất 100 cấp, Quái Vật Chi Hữu Tình thăng cấp.

Vượt cấp trị liệu quái vật thành công, Quái Vật Chi Hữu Tình thăng cấp.

Tiểu Hòa mở ra bảng thuộc tính. Mặt trên đã biến thành:

Từ Tâm Thủ Chi Thú Y: cấp 3, có thể chữa thương quái vật dưới 30 cấp, xác suất thành công 10% (tùy theo độ thuần thực mà đề cao, trước mắt độ thuần thực 0). Vượt cấp trị liệu xác suất thành công 2%.

Hậu thiên thiên phú:

Quái Vật Chi Hữu Tình: 3 cấp, quái vật dưới 30 cấp không thể chủ động công kích người chơi, 10% được đến quái vật giúp đỡ.

Tiểu Hòa ngẩng ngực cao hứng một hồi, đang chuẩn bị xuống núi, bỗng nhiên nghe được một thanh âm thô ráp nói: “Bằng hữu vừa mới giúp ta chữa thương, xin dừng bước.”

Tiểu Hòa quay đầu, nhìn lại phía dưới, cư nhiên là quái vật đã nói chuyện với hắn, không khỏi hoảng sợ: “Người có thể nói?”

Dốt trò chơi như tiểu Hòa đương nhiên không biết BOSS hơn 100 cấp đều có thể nói, còn thực giao hoát có thể gạt người nữa.

Cặp mắt to như hai quả trứng của quái vật đang xem kỹ hắn, chần chờ thật lâu mới nói: “Là người vừa mới giúp ta chữa thương đúng không? Người có thể cứu thê tử của ta không?”

A? Quái vật còn có vợ a?

Tiểu Hòa suy nghĩ nói: “Hắn là có thể đi, ta vừa mới thăng cấp. Nhưng thê tử người ở nơi nào? Ta không có cách nào đi xuống a.”

Một mặt của dốc núi này hoàn toàn dựng thẳng 90 độ, nếu nhảy xuống sẽ giống như nhảy từ lầu ba xuống.

Quái vật chỉ vào một cây to trước cửa sơn động nói: “Người bám vào cây này, chậm rãi leo xuống.”

Cây cành lá tươi tốt, cao như lầu 3, khi này tiểu Hòa chính là trốn bên trong lá cây mới không bị phát hiện. Thật cẩn thận trèo xuống dưới, quái vật một phen nắm phía sau cổ tiểu Hòa, mang hắn vào trong động.

Tiểu Hòa hậu tri hậu giác sợ đứng lên. Quái vật sẽ không ăn thịt người chứ. Bất quá chung quy lòng hiếu kỳ nặng hơn sự sợ hãi, hắn dựa vào trang bị phát sáng nhẹ trên người quái vật mà đánh giá bên trong sơn động.

Sơn động hai bên vách đầy rêu xanh, còn có một loại lá cây thật dài ánh màu đỏ sậm. Tiểu Hòa chợt nhớ lại thuật nhận biết sơ cấp. Mặt lá hơi hơi phát quang, là Long Tiên Thảo.

A, cư nhiên là Long Tiên Thảo. Là phối liệu mà sách dạy nấu ăn của Mộ Dung thường xuyên nhắc tới a, cư nhiên sinh trưởng trong sơn động của quái vật.

Tiểu Hòa một bên bị quái vật mang theo đi, một bên không ngừng quay đầu nhìn xem, nghĩ rằng đợi lát nữa đi ra nhất định phải hái thật nhiều.

Kinh hỉ còn tại mặt sau. Dọc theo đường đi thể nhưng còn phát hiện nhiều loại khuẩn cô thực quý hiếm, vài loại phối liệu chỉ nghe qua chưa thấy qua. Tiểu Hòa nghĩ thầm quả nhiên người tốt sẽ được phúc tốt, bằng không ta sao được vào sơn động này chứ.

Hắn đã muốn quên vừa rồi ra tay trị liệu quái vật hoàn toàn là vì muốn quấy rối người ta. --

Rốt cục đi đến cuối động, là một đại sảnh rộng lớn. Một quái vật khổng lồ khác nằm trên mặt đất, bụng hở ra, đều là máu, ngay cả khí lực kêu cũng không có.

Tiểu Hòa ngây người.

“ Ta sẽ trị liệu, nhưng là, ta sẽ không nhận đỡ sinh a. ”

Kỳ thật lần này Nguyệt Tại Thủy Thiên dám lên núi giết quái vì đã đoán chắc quái vật mẹ sắp sinh con, nếu không hai quái vật trăm cấp liên thủ, uy lực sẽ gấp bội, căn bản không phải cấp bậc người chơi hiện tại có thể giết được. Đáng tiếc, thời cơ ngàn năm một thuở lại bị tiểu Hòa phá hủy.

Bộ dạng quái vật bị thương gào thét làm cho tiểu Hòa cảm thấy rầu rĩ, cuối cùng vẫn chỉ có thể không ngừng phóng ra kỹ năng thú y. Vượt cấp trị liệu xác xuất thành công đã đạt tới 2%, so với vừa rồi dùng sức nhỏ đi không ít. Sau đó không lâu, hệ thống liền thông báo vượt cấp trị liệu thành công.

Tuy quái vật con chưa có sinh ra, nhưng quái vật mẹ đã khí huyết toàn mãn, lại khôi phục khí lực sinh đứa nhỏ, kêu thảm thiết thật lâu sau, rốt cục sinh ra hai quả trứng màu trắng.

Tiểu Hòa đã sớm nhắm mắt không dám nhìn, nghĩ rằng may mắn bản thân không phải nữ hài tử, bằng không đau lắm a (= =)

Đợi cho tiếng kêu thảm thiết đình chỉ, tiểu Hòa lập tức lại phóng ra rất nhiều lần kỹ năng thú y. Nhưng lần này vẫn không nghe đến hệ thống nêu lên thành công, rốt cục hắn mệt chịu không nổi, thấy quái vật mẹ giống như không có việc gì, liền dừng tay.

Tiểu Hòa nhìn xem thời gian đã không còn sớm, chuẩn bị logout, vô đầu nói: “Các người không có việc gì nữa chứ? Ta phải đi đây.”

Ai biết quái vật cha đang ôm hai quả trứng lại bỗng nhiên nói: “Ăn công xin dừng bước. Đa tạ người đã cứu thê nhi ta, vợ chồng chúng ta vừa rồi thương lượng với nhau, quyết định tặng một đứa nhỏ cho người.”

Báo ân?

Tặng đứa nhỏ.

Cái quả trứng màu trắng kia?

Tiểu Hòa vội vàng lắc đầu: “Không nên không nên, ta không biết ấp trứng. Hơn nữa ta cũng nuôi không nổi a, ta còn nợ người ta rất nhiều tiền. Người muốn cảm tạ ta khiến cho ta hái vài thứ trở về đi.”

Nói xong chìa chìa những phổi liệu cùng khuẩn cô.

Quái vật giống như đại ra một chút, sau đó nói: “Vài thứ kia vốn không phải của chúng ta, tự nhiên tùy ân công hái, không coi là tạ lễ. Ăn công nếu không cần con ta, vợ chồng chúng ta có chút trân bảo, mỗi người đưa tặng ân công được không?”

Nói xong lấy trong người ra vài món, “Thỉnh ân công chọn lựa, thích gì cứ nhận lấy.”

Tiểu Hòa thấy hắn thái độ kiên quyết, lại sợ hắn đưa tặng đứa nhỏ, nghĩ rằng ta tùy tiện chọn một thứ là được. Thấy trong đám đồ vật của quái vật có một khối gỗ đen tuyền, liền nhặt lên mà nói: “Ta lấy cái này.”

Quái vật mẹ lấy ra gì đó lại đều là đồ của con gái dùng, màu sắc sắc sỡ loá mắt. Tiểu Hòa chọn một hạt châu ít màu sắc nhất, nghĩ rằng thứ này có lẽ không tệ lắm, tương lai nếu nhìn thấy cô gái xe ngựa kia sẽ tặng cho nàng. Người ta cho đi xe ngựa miễn phí mà.

Cám ơn và từ biệt vợ chồng quái vật, tiểu Hòa hái rất nhiều khuẩn cô và phổi liệu. Tất cả đều bỏ vào bên trong đai lưng của Mộ Dung lưu lại. Bộ quần áo tuy rằng không có thuộc tính gì, nhưng đai lưng thật ra là một bảo vật, tiểu Hòa gần nhất mới phát hiện. Bên trong có thể chứa đựng rất nhiều đồ vật, còn có một tầng có công năng giữ tươi vật phẩm, chuyên môn phóng thực vật vào. Hơn nữa đồ vật bên trong đai lưng không thể rơi xuống.

Thu hoạch mỹ mãn, tiểu Hòa khoái trá logout, chờ ngày mai nghiên cứu chế tạo loại mì mới.

Ngày hôm sau, tiểu Hòa kiểm chế không được hưng phấn, thừa dịp ông bà nội xuất môn, tiến nhập trò chơi sớm trước 1 giờ.

Trời Kim Lăng còn chưa sáng, phía đông chân trời chỉ hơi hơi lộ ra một tia quang. Nhưng mặc kệ đêm hay ngày, bên trong trò chơi vĩnh viễn đều có người đến người đi kín hết chỗ .

Tiểu Hòa từ cửa thành một đường chạy đến quầy hàng của mình, khai quán dọn bàn ghế, quét tước vệ sinh, sau đó từ trong quầy của hệ thống mua sợi mì mới, từ người chơi nông quả thị trường mua đến tận rau dưa.

Tẩy đồ ăn, đốt lửa nấu nước. Hiện tại trò chơi là cuối mùa thu, sáng sớm thật sự lạnh, rửa đồ ăn quả thực chính là khổ hình. Tiểu Hòa một bên làm việc một bên mơ tưởng, chờ có tiền sẽ mua một NPC phụ bếp loại đơn giản giống như NPC của lão Trương, không, phải mua hai cái! Một tên tẩy đồ ăn, một tên giúp ông chủ tiểu Hòa đầm lưng.

Ông chủ Tiểu Hòa một bên ảo tưởng, một bên bận rộn, sau nửa canh giờ mới hoàn tất công tác chuẩn bị, ngón tay đã sắp đông lạnh đỏ bừng .

Sau đó, tiểu Hòa ngồi trên băng ghế lấy ra Sách dạy nấu ăn của Mộ Dung , lật đến trang mì phở, nhìn chăm chăm chỉ dẫn chế biến “Tam Tuyệt mì” .

Tam Tuyệt mì không phải một loại mì, mà là ba loại, dùng phụ liệu giống nhau, khác nhau ở phương pháp nấu nướng : nướng, nấu,chiên xào cùng phụ liệu trước sau.

Tiểu Hòa lấy từ trong đai lưng ra Tử hoa, Long Tiên Thảo, Phượng Vĩ hoa, các loại khuẩn cô, ân, khuẩn cô còn chưa đầy đủ, thiếu hai loại;nước sôi lần trước còn nhiều các gia vị thường ngày nhất nhất dọn xong, bắt đầu làm.

Nghiêm khắc dựa theo từng bước trong sách, bất quá lúc thêm muối vẫn là dựa theo khẩu vị của mình mà bỏ; lúc thêm các loại quái mô quái dạng khuẩn cô tiểu Hòa nhin không được nghĩ thâm, mấy thứ này không có độc chút, nếu không trò chơi tuyệt đối không dám làm cho người ta ăn .

Chỉ chốc lát sau, một chén Tam Tuyệt mì nóng hôi hổi hoàn thành .

Tiểu Hòa trước ăn thử một ngụm nước súp, thiếu chút nữa tự đem đầu lưỡi mình cắn rớt, “Thật ngon a.”

Thân mắc nợ tiền bạc trầm trọng, ý niệm đầu tiên trong đầu ông chủ tiểu Hòa chính là, có hi vọng trả nợ rồi. Quá mức hưng phấn , tiểu Hòa không nhìn thấy hệ thống trừ bỏ thông báo tăng cấp độ mỹ vị thành cao cấp, mặt sau còn có một hàng chữ nhỏ : thêm thuộc tính: người ăn, nội công sẽ tăng thêm 20% trong 3 canh giờ.

Vô cùng cao hứng tiểu Hòa cầm bút lông ở thực đơn ghi thêm một dòng:

Mì chiều bài của quán Tiểu hòa : 15 bạc

Nghĩ nghĩ cảm thấy những tài liệu đều là chính mình đi hái, không cần tiền mua, lại sửa giá thành 10 bạc.

Giá hàng trong Mộng Du Giang Hồ:

Bánh bao = 50 đồng

Hồn đồn loại thường = 5 bạc

Tô Châu đi Kim Lăng = 30 bạc

1 kim =100 bạc

1 bạc =100 tiền đồng

7. Chương 7: Phúc Họa Tương Y

Làm thêm hai chén mì nữa, tiểu Hòa cũng phát hiện thuộc tính thêm kia. Theo độ thuần thực gia tăng, phần trăm nội công thêm vào cùng thời gian cũng càng ngày càng dài, bất quá hẳn không đánh quái, lại

không có nội công, hoàn toàn không biết đặc tính này quý giá đến thế nào. Thế là tùy tiện bày mì đặt ở bên ngoài, chờ khách nhân mua dùng.

Lão Trương login vào, tiểu Hòa tặng một chén cho lão Trương. Lão Trương ăn liên tục hai chén vẫn ý do chưa hết, liên thanh khen ngợi. Đợi cho sáng sớm hôm sau có khách hàng tới cửa, quả nhiên cũng phản ứng nhiệt liệt. Tiểu Hòa cả ngày đều cười tủm tỉm, trước khi logout còn đem quầy hàng của mình cải danh thành “Quán Mì Khoái Hoạt của tiểu Hòa”.

Về cái vụ thêm nội công, cũng là ba ngày sau mới bị người phát hiện. Dù sao sẽ không có người vừa ăn xong mì lại đi mở xem nội công có biến hóa gì không.

Có một người chơi thường xuyên đến quán của tiểu Hòa ăn mì, người chơi ăn một chén mì chiêu bài xong rồi đi ra ngoài thành đánh quái. Ai ngờ đánh hồi lâu mới phát hiện nội lực của mình vẫn cuộn cuộn không ngừng. Dựa theo đạo lý, nội lực của hắn sớm nên dùng hết, hắn là phải tìm một chỗ ngồi xuống, hoặc là ăn bổ sung thuốc tăng nội lực. Thuốc tăng nội lực giá cả luôn luôn mắc nên người chơi bình thường khi đánh quái sẽ không tùy tiện ăn bậy.

Hắn mở ra bảng thuộc tính xem nội lực của mình thì không khỏi ngây dại, không ngờ mức giới hạn trên đã gia tăng 30%.

Cùng lúc đó, có mấy người chơi cũng phát hiện loại tình huống này nên ra diễn đàn thảo luận thảo luận. Sau cùng mọi người phát hiện, bọn họ trước khi đi đánh quái đều làm cùng một sự kiện, chính là đi quán mì tiểu Hòa ăn chén mì chiêu bài của quán.

Lập tức có người chơi lao tới quán mì, hỏi tiểu Hòa lão bản. Tiểu Hòa lão bản gật đầu nói: “Đúng vậy, mì chiêu bài có thể thêm nội lực.”

Nói xong gơ trong tay vừa làm xong mì, “Đây là loại mì thêm 50% nội lực, nhưng thời gian duy trì hơi ngắn, chắc do nấu quá lửa, chỉ duy trì được 2 canh giờ.” Tiểu Hòa không quá vừa lòng, tự lẩm bẩm.

Người chơi nhìn chằm chằm bát mì, không chút nào che dấu nước miếng chảy xuống: “Bao nhiêu tiền. . . .”

Tiểu Hòa đáp: “Người xem bảng giá đi. Mì chiêu bài, thống nhất định giá 10 bạc.”

“10 bạc?” người chơi rút cằm.

Mộng Du Giang Hồ vì theo đuổi tính chân thật, giá thuốc so với những game online bình thường cao hơn nhiều. Lúc trò chơi mới bắt đầu có không ít người chơi kháng nghị quá, nhưng bị hồi đáp nói là hy vọng người chơi có thể không cần dựa vào được phẩm mà càng phải tự mình tu luyện đến chơi trò chơi.

Bình thường được phẩm chỉ có hai loại bổ máu, bổ nội lực. Giống loại mì thuốc này được thêm nội lực trong thời gian nhất định cũng có, nhưng giá cao đến làm cho người ta cảm thấy không đáng bỏ tiền mua.

Hiện tại hắn chỉ bán 10 bạc? Phụ cận Kim Lăng thành, tập thể người chơi sôi trào.

Tiểu Hòa lão bản gần nhất rất buồn rầu. Sinh ý tốt lắm, có hi vọng trả hết nợ vay, nhưng do sinh ý thật tốt quá, ngay cả thời gian ngủ đều không có.

Giá mì chiêu bài đã căn cứ theo đề nghị của lão Trương mà từ từ tăng cao, nhưng người xếp hàng mua vẫn cuộn cuộn không ngừng.

Chẳng lẽ không đủ quý sao? Nhưng đã muốn 50 bạc một chén rồi nha, tiếp tục tăng giá chính mình cũng thấy xấu hổ a.

Tay mỏi quá.

Muốn đi ngủ.

Buồn ngủ.

Ta là đến chơi nha, không phải đến làm công.

Kim Lăng vào đông, dưới ánh thái dương lười biếng, tài bạc cuộn cuộn chảy vào quán mà tiểu Hòa lão bản lại thống khổ kiểm tiền

“Có mì tăng nội lực?”

“Đúng vậy.” đường chủ Thủy Thiên các, Chi Nhất Thủy Thương , hưng phấn nói, “Ta đã gọi người đi mua, có loại mì này lần sau chúng ta đi kiểm lệnh bài Kiến Thành sẽ nắm chắc hơn .”

Nguyệt Tại Thủy Thiên đứng lên, “Đi, chúng ta đi nhìn xem, nếu có thể đem người này gia nhập các, không phải rất tốt sao?”

Thủy Thương dặm chân nói: “Ta gốc a, như thế nào không nghĩ tới nên lấy người.”

Phi Lục lôi kéo tay áo Thu Thủy Y Nhân: “Tỷ tỷ, chúng ta cũng đi đi.” Nói xong, vẻ mặt xinh đẹp hướng Nguyệt Tại Thủy Thiên : “Tỷ phu, ta cũng không phải đi quấy rối, nếu là muốn thu người, người ở trò chơi mì lực chưa chắc lớn bằng tỷ tỷ đâu.”

Nguyệt Tại Thủy Thiên cười đáp: “Người muốn ngoạn liền đi theo, làm gì bắt tỷ tỷ người lấy cớ, chẳng lẽ Thủy Thiên các ta chiêu một người chơi còn muốn dùng mỹ nhân kế?”

Di, sao chén này không có thêm thuộc tính?

Tiểu Hòa kỳ quái nhìn trong tay chén mì vừa hoàn thành.

Uống một ngụm canh, hương vị hoàn toàn giống nhau, sợi mì cũng không có vấn đề. Tiểu Hòa oai đầu suy nghĩ một hồi, a, nguyên lai là vừa rồi rất mệt, trình tự bỏ tài liệu bị sai lầm rồi.

Tiểu Hòa nhìn xem bên ngoài xếp một hàng dài, phần lớn là người mặc trang bị cao cấp, có cái nhau, có không kiên nhẫn oán giận tốc độ quá chậm , cư nhiên còn có người chơi cấp cao muốn chen ngang nên xử lý người chơi cấp thấp. Vài người chơi thường hay đến ăn mì ở ngoại vi nhìn nhìn hàng dài, lại nhìn nhìn giá, lắc đầu rời khỏi .

Tiểu Hòa nháy mắt làm một quyết định, khụ một tiếng, lớn giọng tuyên bố: “Mọi người đừng xếp hàng , bởi vì nguyên liệu đã dùng hết, cho nên, mì thêm nội lực đã không có!”

“Tại sao?”

“Gạt người đi!”

“Chúng ta xếp hàng một ngày đó!”

Tình cảm quần chúng kích động.

“Có một loại tài liệu đặc thù không đủ , làm ra chỉ là mì bình thường, hương vị vẫn giống nhau, bắt quá không có thêm nội lực.”

“Mẹ, người như thế nào không nói sớm. Lão tử xếp hàng lâu như vậy!”

Vài người chơi lập tức phụ họa.

Tiểu Hòa: “Ta vốn chính là bán mì bình thường a, khi nào thì nói qua bán mì thêm nội lực? Trên chiêu bài cũng không viết, không có quảng cáo giả, người nếu muốn ăn mì vẫn có, hương vị tuyệt đối nhất lưu.”

“Hừ, người nào muốn ăn loại mì này chứ.”

Một người chơi đá ngã cái ghế, hùng hùng hổ hổ bỏ đi. Vài người khác chưa từ bỏ ý định, mua một chén ăn thử, quả nhiên không thấy thay đổi, cũng đều lập tức giải tán .

Vài người chân chính thích ăn mì của tiểu Hòa vui sướng ngồi xuống, “Tiểu Hòa lão bản, một chén đi !”

“Tiểu Hòa lão bản, hạ giá đi, hiện tại quá mắc rồi !”

Tiểu Hòa cười ha ha đem giá điều đến 10 bạc, bắt đầu chậm rì rì làm mì.

Rốt cục lại hồi phục yên tĩnh.

.....

“Nguyên lai là hần.” Đoàn người của Nguyệt Tại Thủy Thiên hành tẩu tới ngã tư đường. Thu Thủy Y Nhân trên đầu đội nón che khuất dung nhan chộc người chú mục .

“Như thế nào lại là hần?” Phi Lục chu miệng.

“Sao xảo thế , vừa lúc đến phiên chúng ta thì không có mì nữa!” Thủy Thương buồn bực.

“Tiểu hài tử kia sẽ không gạt người chứ?” Nguyệt Tại Thủy Thiên cười nói, “Hôm nay đi về trước đi, hiện tại người nhiều lắm, còn nhiều thời gian.”

Phi Lục lại ở lại tại chỗ nói: “Tỷ phụ tỷ tỷ, ta muốn ngoạn ngoạn một chút mới trở về.”

“Được thôi”. Nguyệt Tại Thủy Thiên nói.

Ở quán trà đối diện, vài người của Soái Ca thế gia một bên uống trà một bên nhìn xuống xem.

“Hắc hắc, Thu Thủy mỹ nhân cũng đến.” Suất Suất Suất nói.

“A, người đội mũ trùm là Thu Thủy Y Nhân?” Lần trước không tới tận thủ thôn Suất Phi Suất vội vàng nhìn xung quanh.

Suất Suất Suất cảm thán nói: “Mỹ nữ a, dù che khuất gương mặt xinh đẹp, cũng che không được mỹ nữ mùi”

“Xuy...” Em họ của Phong Hồi Tuyết, Tiểu Đình Đang, khinh bỉ hần: “Giả dối! Nàng nếu thực không thích người ta xem, lúc trước tiền trò chơi sẽ không đi điều chỉnh dung mạo xuống 100%.”

“Tiểu muội, không cần ghen tị!” Suất Suất Suất vỗ vỗ Đình Đang, “Mặt khác, sửa lỗi một chút. Thu Thủy mỹ nhân điều chỉnh giảm xuống đến 107%, là độc nhất vô nhị, không phải 100%.”

“Hừ!” Tiểu Đình Đang không để ý tới hần, oán giận nói: “Anh họ ta sao còn chưa tới ?Không phải nói hôm nay có thể login sao?”

.....

“Ta muốn một chén mì tăng nội lực.”

“Xin lỗi, không có loại này. . . .” Tiểu Hòa nói xong ngẩng đầu, nhìn đến Phi Lục một thân lục y, chấp tay sau lưng đứng trước mặt hần.

Tiểu Hòa nhú mày, nhưng vẫn nói tiếp hết lời: “Loại mì này đã bán hết rồi.”

Phi Lục hừ một tiếng. Còn muốn gạt người hă, tỷ phụ nói có sai bao giờ đâu. Hôm nay nhất định phải bắt hần về cho tỷ phụ bọn họ nhìn xem, để bọn họ biết mình cũng không phải cả ngày chỉ đùa giỡn.

Nghĩ thế, Phi Lục chớp mắt, nói: “Bán xong rồi sao? Vậy ngày hôm qua người thu tiền đặt cọc của ta làm sao bây giờ? Trừ phi trả lại gấp 10 lần cho ta.”

“Ta khi nào thu quá tiền đặt cọc của người?”

“Chính là có thu.” Phi Lục khẳng định nói, “Dừng ca, ngày hôm qua ta và người cùng nhau đến đưa tiền đặt cọc, đúng hay không?”

Người chơi kêu Dừng ca là một trong số các thành viên chủ chốt của Thủy Thiên các, cùng mấy tên thủ hạ bị Phi Lục lâm thời kéo đến, nói là thỉnh hần ăn mì. Lúc này mới biết được tiểu ma nữ lại muốn nháo sự, nhưng không theo nàng chỉ sợ tương lai sẽ không dễ yên. Hần nhìn nhìn tiểu Hòa, bắt quả là cấp 0, mới yên tâm đáp, “Đại khái là có đi.”

Nói xong thương hại liếc mắt nhìn tiểu Hòa. Huynh đệ, tự cầu nhiều phúc đi.

Phi Lục trừng mắt nhìn hấn một cái, mới quay đầu nói với tiểu Hòa: “Tốt lắm, hiện tại nhân chứng đều có, người còn cãi gì nữa. Hoặc là trả tiền cho ta, hoặc là làm mì cho ta.”

Tiểu Hòa lớn như vậy còn chưa từng gặp qua người không phân rõ phải trái như vậy, trong lòng cực tức giận, thẳng thắn nói: “Các người người một nhà đương nhiên giúp đỡ người một nhà nói chuyện. Người đáng ghét như vậy, ta làm sao có thể đáp ứng làm mì cho người.”

Trên trà lâu đối diện, Suất Phi Suất thốt lên: “Tiểu lão bản nói chuyện thật sự trực tiếp. Mà nói lại chứ, hấn một tên tân thủ như thế nào đi chọc tới toàn giang hồ tối không phân rõ phải trái nữa mà đầu Phi Lục?”

“Làm sao chọc tới ư? Người có biết Lão Thất gần nhất được một đồng bảo bối, đều là hấn tặng đó. Thủy Thiên các cũng đi theo nhưng một cái thí cũng chưa lấy đến.”

“Là tên. . . .” Nhịn đã lâu, Suất Phi Suất rốt cục đem hai chữ ‘ngu ngốc’ nuốt xuống, “Chính là người tốt này sao!”

“Lão Thất login rồi. Ở Kim Lăng thành cửa nam, bảo chúng ta nhanh đến.” Suất Suất Suất xem thư, báo. “Chúng ta đi thôi.”

Tiểu Đinh Đang nhìn thoáng qua dưới lầu: “Oa, bọn họ động thủ. Chúng ta muốn quản hay không?”

Suất Suất Suất nhìn về dưới lầu, thấy đến tiểu Hòa cầm lấy một cái ghế gãy, kết quả bị người nọ phản thủ một quyền, liền hóa thành bạch quang biến mất.

“Người đã chết rồi, còn quản cái gì. Ngay trên đầu rấn a, chúng ta vẫn là tránh tránh đi.”

Suất Suất Suất đứng dậy xuống lầu, người còn lại cũng không nói gì nữa đi theo.

Lão Trương hôm nay có việc, đến lúc bầu trời chạng vạng hấn mới xuất hiện. Vừa lên tuyến, liền nhìn đến tiểu Hòa cô lnh linh ngồi trên tấm ván gỗ, sắp bị phá thất linh bát lạc.

Lão Trương hoảng sợ: “Đây là như thế nào? Trò chơi có lốc xoáy sao?”

Tiểu Hòa lắc đầu nói: “Đại thúc, ta logout.”

Hạ tuyến, mẹ vừa lúc trở về sau trực ban, kêu tiểu Hòa xuống ăn bữa khuya. Tiểu Hòa ăn một miếng đã để lại, khuôn mặt nhỏ nhắn xinh đẹp một chút tươi cười đều không có. Bà nội lo lắng nhìn hấn một cái.

Ăn xong bữa khuya, tiểu Hòa rầu rĩ không vui về phòng của mình.

Bà nội gõ cửa. “Làm sao vậy cục cưng?”

“Bà nội.” Tiểu Hòa thanh âm có điểm ủy khuất: “Quán mì của con bị người phá sập, con đánh không lại bọn họ.” Tiểu Hòa còn bị giết một lần, đi địa phủ một chuyến. Hôm nay kiếm tiền còn không có kịp bỏ vào đai lưng, đều rút hết, nhưng việc này hấn không muốn kể cho bà nội nghe.

Bà nội đã sớm nghe tiểu tôn tử nói ở trò chơi mở quán mì, còn kiếm ra tiền. Bà nội vui vẻ thật lâu, nghĩ đến tiểu tôn tử đi làm mì liền cảm thấy buồn cười. Huống chi lúc kể cho mình nghe, biểu tình của hấn là hưng phấn vui vẻ như thế nào.

Sao hiện tại lại bị người phá chứ?

“Vì sao bị phá?”

Tiểu Hòa nghĩ nghĩ, đơn giản nói: “Những người đó rất không phân rõ phải trái.”

Tiểu tôn tử rốt cục bắt đầu tiếp xúc mặt trái xã hội, Quý bà nội vừa cảm thán lại vừa lo lắng. Thật muốn đem tiểu tôn tử vĩnh viễn bảo hộ ở thế giới an toàn đơn thuần, đáng tiếc điều đó không có khả năng, một nhà bọn họ không có năng lực đó.

Quý bà nội không tái truy vấn nguyên do, chỉ nói: “Cục cưng, thế giới này dạng người gì đều có, không nói đạo lý, lừa gạt bạn bè, sau lưng đâm dao, giết người phóng hỏa. . . . Những người này vĩnh viễn đều có. Thế giới sẽ không bỗng nhiên trở nên tốt đẹp, mấu chốt là, mình muốn làm như thế nào?”

“Ai~! Con còn chưa nghĩ ra.” Tiểu Hòa thở dài như ông cụ non, “Người sống thật không dễ dàng a.”

Bà nội lại mỉm cười.

Tiểu Hòa qua hai ngày sau mới login. Tâm tình đã muốn tốt lắm, nhưng lên mạng xong lại không biết làm gì, nghĩ nghĩ, hướng Tử Kim sơn đi. Không bằng đi xem hai quả trứng kia nở chưa.

Đi đến triền núi cũ, leo cây trèo xuống, tiểu Hòa ở trước cửa động kêu to: “Có người. . . .không, có quái ở nhà không?”

Trong động truyền ra một tiếng đáp lại.

“Quái vật đại thúc. . . .” Tiểu Hòa hướng bên trong đi.

Quái vật đại thúc không ở. Quái vật đại thẩm cùng hai trái cầu lông ngấn nằm trên bãi cỏ. Tiểu Hòa ánh mắt mở to. Hai trái cầu da lông ngấn này sẽ là hai quả trứng kia đi, nhưng mà. thật đáng yêu a. Hai đôi mắt to mơ mơ màng màng trên quả cầu lông xù đồng thời nhìn về phía tiểu Hòa, cái miệng nhỏ nhắn không hên mà cùng đánh ngáp. Cùng quái vật đại thúc đại thẩm một chút cũng không giống. . . .

Tiểu Hòa ngồi xổm xuống.”Ta có thể sờ sờ được không?”

Quái vật đại thẩm gật đầu.

Tiểu Hòa thật cẩn thận thân thủ sờ soạng một chút. Tiểu quái vật hung ác một ngụm cắn tay tiểu Hòa. Tiểu Hòa hoảng sợ, lập tức nhịn không được buồn cười.

“Uy, người còn không có mọc răng đâu.”

Không ngờ trong lòng bàn tay lại đau đớn một trận. Tiểu Hòa rút tay ra, phát hiện lòng bàn tay thủng 1 lỗ nhỏ, cầm giạn nhìn miệng của tiểu quái vật , phát hiện chính giữa cư nhiên có 4 cái răng .

Tiểu Hòa đang đau lòng bàn tay của mình thì một tiểu quái vật khác đại khái nhìn đến huynh đệ mình làm như vậy, cũng học theo cắn một miếng.

“Oa!” Tiểu Hòa khóc không ra nước mắt nhìn hai lỗ máu trên tay mình.

Hai tiểu quái vật liếm liếm vết máu trên răng nanh, đại khái cảm giác không thể ăn, khinh thường đều cúi đầu tự liếm tiểu móng vuốt của mình .

Quái vật đại thẩm ánh mắt kỳ quái nhìn tiểu Hòa, quá một hồi nói: “Hai hài tử của ta còn không có tên, người giúp bọn hần đặt tên đi.”

“Có thể chứ?” Tiểu Hòa hưng trí bừng bừng, “Nhưng mà đại thẩm họ gì a?”

“.” Chúng ta là quái vật được không. Đại thẩm nhìn tiểu Hòa, trong ánh mắt chính là nói như vậy .

Tiểu Hòa ngượng ngùng cười hai tiếng, “Vậy kêu Cầu Lông Ngấn.” chỉ bên trái . “Này kêu Mắt To.” Chỉ bên phải .

“Đinh” , hệ thống nêu lên: Được đến cha mẹ sủng vật tán thành, hoàn thành lấy máu nhận chủ, nghi thức mệnh danh, người chơi Tiểu Hòa Lưu Thủy thu dưỡng Cầu Lông Ngấn, Mắt To thành công.

Tiểu Hòa ngẩn ngơ.

Hệ thống còn tiếp tục: “Động vật là bằng hữu trời sinh của nhân loại , thỉnh người chơi trân trọng đối xử tử tế động vật.”

“Nhưng ta mới bị phá sản.”

Quái vật đại thẩm luyến tiếc vuốt hai đứa con nói: “Hiện tại chúng nó còn nhỏ, chờ lớn lên một chút người tái mang chúng nó đi.”

Tiểu Hòa hỏi: “Người không cần chúng nó sao?”

“Gần nhất vẫn có người đến quấy rầy chúng ta. Ta sợ chúng nó bị những người đó thu đi.” Quái vật đại thẩm cả người lóe từ mẫu quang.

Trong trò chơi biện pháp thu sủng vật có rất nhiều loại, một trong số đó chính là giết đại quái thu tiểu quái, nuôi nâng lớn lên. Loại sủng vật từ nhỏ nuôi nâng này so với trực tiếp triệu hồi trưởng thành sủng vật có độ trung thành cao hơn nhiều.

Tiểu Hòa không hiểu lắm, sẽ không tái nghĩ nhiều, cùng tiểu quái vật chơi một hồi, liền trực tiếp logout. Nhớ tới hệ thống nói phải hảo hảo nuôi nâng sủng vật của mình, tiểu Hòa tìm ra bản thuyết minh thật dày của trò chơi, lật đến Chương sủng vật, tinh tế nghiên cứu học hỏi.

8. Chương 8: Hoài Bích Có Tội

Dù sao năm nay Tiểu Hòa tương đương với học sinh cấp ba, tiểu Hòa phải giảm bớt thời gian chơi game, mỗi ngày login hai giờ, tương đương với 6 giờ trong trò chơi để lo cho việc học. Kỳ thật thời gian như thế là đủ dùng. Tiểu Hòa chỉ vào để nhìn xem tiểu quái vật, ở trên sườn núi ngủ một chút, còn hái một đồng rau dại bỏ vào ngăn giữ tươi trong đai lưng. Không có việc gì thì nghiên cứu sách dạy nấu ăn, làm chút đồ ăn ngon cho bản thân.

Tiểu Hòa ngay ngày hôm sau liền gửi thư nhờ lão Trương khi lên núi thì mang giúp hẩn nồi niêu lều trại linh tinh gì đó. Mỗi ngày vừa lên tuyến, trước tiên dựng lều trại, nhặt nhánh cây nhóm lửa nấu nước, sau đó ngồi dưới gốc cây đọc sách, thuận tiện làm đồ ăn ngon cho 2 tiểu quái, khiến cho độ hảo cảm của hai bé với Tiểu Hòa cứ thẳng tắp bay lên.

Tiểu Hòa vốn thói quen một mình, cuộc sống như vậy cũng không cảm thấy buồn. Những buồn bực trước đây đã bị gió núi thổi tán đi, đã nhân tiểu Hòa mấy ngày nay sống rất nhân nhã tự tại.

Hôm nay trên con đường núi quanh co, Tiểu Hòa vừa đi vừa nhặt nhánh cây cùng hái nấm, đến khi tới triền núi thì lại nghe đến tiếng người ồn ào. Tiểu Hòa cả kinh, chạy tới thì thấy quả nhiên là đám người Thủy Thiên các lại tới.

Nhưng mà tình thế hiện tại thật phi thường quỷ dị. Vợ chồng quái vật bị Thủy Thiên các bao vây xung quanh, không hề động thủ, biểu tình đang thập phần lo lắng, đối lập với vẻ mặt mỉm cười toại nguyện của Nguyệt Tại Thủy Thiên.

Tiểu Hòa lập tức biết nguyên nhân. Phía sau Nguyệt Tại Thủy Thiên, Phi Lục đang rất hưng phấn cầm hai bé lông xù liu riu nói chuyện với Thu Thủy Y Nhân.

“Tỷ tỷ, thuật ẩn thân của tỷ thật lợi hại nha, cư nhiên có thể lừa gạt được quái vật.”

Thu Thủy Y Nhân cười nhẹ nói: “May mắn mọi người dụ quái rời đi cửa động, bằng không quá thân cận chúng nó khẳng định sẽ phát hiện.”

Nguyệt Tại Thủy Thiên mỉm cười nói với vợ chồng quái vật: “Hai vị hẩn là biết mục đích của chúng ta là gì. Ta sẽ không khách sáo nhiều lời, giao ra lệnh bài Kiến Thành, chúng ta buông tha hai tiểu quái này.”

Phi Lục nhỏ giọng nói: “Tỷ tỷ, chúng ta thật sự sẽ thả sao? Đợi lát nữa mỗi người thu một tiểu quái làm sủng vật được không? Cục cưng của boss nha! Ngẫm lại rất uy phong.”

Thu Thủy Y Nhân trong lòng cũng có chút thích hai tiểu quái lông xù này, huống chi còn là BOSS tiểu sủng trăm cấp, do dự một chút, nói: “Nghe tỷ phụ người an bài đi. Chúng ta lần này mục đích chủ yếu là lệnh bài Kiến Thành, tiểu sủng về sau còn có cơ hội.”

Vợ chồng quái vật nhìn thoáng qua nhau rồi nói: “Các người muốn đồ vật khác chúng ta có thể cấp, lệnh bài Kiến Thành chúng ta không có, đã tặng người.”

Nguyệt Tại Thủy Thiên cả kinh, thốt lên hỏi: “Tặng người sao?” Lập tức nói: “Không có khả năng.”

Thông hướng sơn đạo này, mỗi ngày đều có người giám thị, làm sao có thể có ai ám độ trần thương. Huống hồ nếu lệnh bài Kiến Thành xuất thế, làm sao một chút tiếng gió đều không có.

Hắn nhận định vợ chồng quái vật đang gạt người, nên uy hiếp: “Nếu quý vợ chồng cảm thấy đứa nhỏ của mình không đáng giá bằng lệnh bài Kiến Thành, chúng ta đây liền cáo từ vậy.”

Phía sau lập tức có người chơi kêu lên: “Tốt lắm lão đại, mang hai tiểu quái này về, nhóm lửa hấp đi.”

Vợ chồng quái vật biến sắc.

Tiểu Hòa lòng nóng như lửa đốt, lần đầu tiên hận bản thân một chút năng lực cũng không có, bảo hộ không được tiểu sủng vật của mình. Cái khó ló cái khôn, tiểu Hòa bỗng nhiên nhớ tới trong bản hướng dẫn trò chơi về sủng vật có ghi một biện pháp bảo hộ sủng vật. Bởi vì sủng vật một khi tử vong là không thể sống lại, cho nên chủ nhân có thể ở lúc sủng vật nguy cấp đem sủng vật thu hồi vào túi không gian sủng vật của mình. Như vậy cho dù chủ nhân bị đánh chết, sủng vật vẫn có thể trở hàng.

Vốn từng người chơi chỉ có một không gian sủng vật, may mắn đai lưng của Mộ Dung đại thúc khá lợi hại, cư nhiên có vài ngăn không gian. Tiểu Hòa bất chấp che dấu bộ dạng, lớn tiếng gọi to: “Cầu Long Ngắn, Mất To, mau trở lại.”

Mọi người cả kinh, chỉ thấy hai tiểu quái nhảy mất hóa thành hai đạo bạch quang bay về phía tiểu Hòa, chui vào sủng vật không gian trong đai lưng.

“Ai? Đi ra!”

Cùng với câu hỏi, Nguyệt Tại Thủy Thiên đoạt cung tiễn trong tay thủ hạ bắn thẳng đến một góc áo trắng. Hắn bốn ý là muốn bức người đi ra, không ngờ người nọ thực lực yếu đến bất khả tư nghị, thế nhưng trực tiếp hóa thành bạch quang chết mất.

Tiểu Hòa đã là lần thứ hai bị giết, ở âm phủ xếp hàng nửa ngày, bị NPC đá mông một cước, ngã vào ao chuyển sinh.

Điểm trọng sinh bình thường sẽ cách vị trí tử vong khoảng cách gần nhất. Tiểu Hòa trọng sinh ngay tại chân núi Tử Kim sơn. Khi Tiểu Hòa cảm giác đã đến nơi, trợn khai mắt, không khỏi hoảng sợ.

Xung quanh điểm trọng sinh thế nhưng rậm rạp người của Thủy Thiên các vây quanh. Da đầu tiểu Hòa không khỏi run lên, bất quá tồn tâm may mắn, nghĩ rằng chính mình chưa chắc bị bọn hắn thấy, lập tức logout hoặc là không đi ra ngược lại có vẻ khả nghi, vì thế giả bộ trấn định đi ra ngoài.

Không ngờ mới bước ra điểm trọng sinh, mình cùng điểm trọng sinh lập tức bị người của Thủy Thiên Các ngăn cách.

Nguyệt Tại Thủy Thiên mỉm cười nhìn hắn nói: “Không nghĩ tới nhanh như vậy lại thấy mặt, chúc mừng tiểu huynh đệ lại thu hai boss cục cưng.”

Tiểu Hòa biết đời không sâu, tự nhiên không biết người ta chỉ là thử, tưởng bản thân đã bị nhìn thấy, vì thế đề phòng đáp: “Người muốn thế nào?”

Nguyệt Tại Thủy Thiên vốn theo thanh âm có vài phần hoài nghi, hiện tại nghe hắn trả lời như vậy, lại tin tưởng không thể nghi ngờ.

“Tiểu huynh đệ không cần khẩn trương, ta chỉ là muốn cùng ngươi làm giao dịch, vật đó. . . . ở trong tay ngươi phải không?” Nguyệt Tại Thủy Thiên ôn hòa nói, “Kỳ thật ngươi cầm nó cũng không có gì dùng, không bằng bán cho ta, giá cả chỉ cần trong phạm vi hợp lý, ta đều có thể đáp ứng.”

Tiểu Hòa không ngốc, đã nghĩ đến chính mình lấy khối gỗ đen tuyền kia chỉ sợ chính là lệnh bài Kiến Thành. Kỳ thật chính mình cầm nó quả thật không có tác dụng gì, nhưng hắn trong lòng phi thường chán ghét Phi Lục, tự nhiên cũng sẽ không thích những người quen với Phi Lục: Thủy Thiên các.

Vì thế lắc đầu nói, “Ta không cần tiền.”

Nguyệt Tại Thủy Thiên tươi cười thu liễm, “Hoặc là ngươi muốn trang bị cao cấp cũng có thể, nếu có chút điều kiện không thể trực tiếp nêu ra, chỉ cần Thủy Thiên các có thể làm đều đáp ứng.”

“Tỷ phu, tiểu tử này rất không biết phân biệt phải trái, ngươi đối hắn khách khí như vậy làm gì chứ? .” Phi Lục không phục nói.

“Phi Lục!” Lần này Thu Thủy Y Nhân mang chút răn dạy, gọi lại nàng.

Kỳ thật bang chúng cũng nhiều ít có loại ý tưởng này. Một tên 0 cấp người mới, sao phải khách khí như vậy chứ? Huống chi tiểu tử này rõ ràng rượu mời không uống muốn ăn rượu phạt.

Tiểu Hòa thẳng thắn đáp: “Người không cần nói, ta không thích các người, sẽ không cho các người .”

“Sao chứ?” Nguyệt Tại Thủy Thiên có điểm kinh ngạc, “Không biết chúng ta làm sao đắc tội tiểu huynh đệ?”

Dùng ca trên mặt xuất hiện một tia xấu hổ, lặng lẽ bám vào tai Nguyệt Tại Thủy Thiên nói vài câu. Nguyệt Tại Thủy Thiên liếc mắt nhìn Phi Lục một cái, lại chưa nói gì, chỉ trầm ngâm một chút rồi nói với tiểu Hòa: “Tổn thất của tiểu huynh đệ, chúng ta tự nhiên sẽ bồi thường, không bằng ta tặng người một tòa tửu lâu thế nào?”

Bên cạnh có nhân không khỏi kinh hô. Tuy rằng một tòa tửu lâu vị tất đáng giá bằng lệnh bài Kiến Thành, nhưng nhìn đến Nguyệt Tại Thủy Thiên thế nhưng đối đãi một tên tân thủ lễ ngộ cao như thế, đều cảm thấy không tất yếu. Bọn họ lại không biết Nguyệt Tại Thủy Thiên sau khi biết tiểu Hòa có kỹ năng làm mì nội lực đã có ý mượn sức hắn.

Phi Lục trong lòng bất mãn, nhưng bị Nguyệt Tại Thủy Thiên liếc mắt một cái sau tự biết gặp rắc rối, không dám nói câu gì, chỉ hung hăng trừng mắt nhìn tiểu Hòa, nghĩ rằng chờ lấy được lệnh bài Kiến Thành tái sửa trị người.

Không ngờ tiểu Hòa vẫn lắc đầu, ánh mắt trong trẻo lộ ra thập phần quật cường.

“Vậy không có biện pháp .” Nguyệt Tại Thủy Thiên tiếc nuối thở dài.

Tiểu Hòa thấy hắn dễ dàng như vậy thả khí, có chút hoài nghi, lúc này lại nghe Nguyệt Tại Thủy Thiên hỏi, “Không biết tiểu huynh đệ đã đóng cảm giác đau chưa?”

Tiểu Hòa không hiểu, kỳ diệu nhìn hắn, không biết hắn vì sao hỏi điều này.

Nguyệt Tại Thủy Thiên mỉm cười: “Kể tiếp ta có khả năng sẽ giết người rất nhiều lần, thẳng đến lệnh bài Kiến Thành rút ra mới thôi. Cho nên nhắc nhở người, đem cảm giác đau tắt đi.”

Trong game online cái gì truyền nhanh nhất?

Bát quái! Scandal! Tin giật gân!

Tin tức Thủy Thiên các ở điểm sống lại dưới chân núi Tử Kim sơn liên tiếp giết sạch lột trắng đồ của một tân thủ lập tức truyền khai khắp Kim Lăng thành. Mọi người tối không thiếu khuyết thiếu chính là sức tưởng tượng. Đủ loại ngạc nhiên cổ quái phán đoán ra lò. Danh tiếng của Thủy Thiên các ở trong chúng người chơi rất tốt, bởi vậy mọi người không hẹn mà cùng đem nguyên nhân hướng về tân thủ mà đoán.

Đợi cho đến trà lâu uống trà, Soái Ca thế gia nghe tới bát quái này thì nguyên nhân đã bị biến thành: một tân thủ người chơi nào đó có mắt không trông, dám đùa giỡn Thu Thủy Y Nhân, vì thế bị Thủy Thiên các đố ở điểm sống lại giáo huấn.

“Oa, rất cool a !” Suất Suất Suất đánh giá.”Đi, chúng ta xem anh hùng hy sinh đi.”

Thủy Thiên các chiếm cứ điểm trọng sinh, chỉ cần tiểu Hòa vừa sống lại ở điểm trọng sinh, đã bị đẩy dời đi ra ngoài, sau đó kiếm quang chợt lóe, tái trở về âm phủ, ngay cả cơ hội logout đều không có.

Cứ như vậy bị giết sáu lần. Lúc đầu còn có chút trang bị của tân thủ tuôn ra, nhưng gần nhất hai lần cuối, cái gì cũng không có rớt nữa. Nguyệt Tại Thủy Thiên lần đầu nhủ mày, thần sắc nghiêm nghị.

Nguyên nhân chỉ có thể có hai: hoặc là người này kỳ thật không có lệnh bài Kiến Thành, hoặc là, lệnh bài Kiến Thành không thể rơi xuống.

Nguyệt Tại Thủy Thiên nhìn về phía thiếu niên đang ẩn hàm tức giận lại thủy chung ánh mắt sáng ngời, trực giác bài trừ khả năng thứ nhất, tiểu hài tử này sẽ không gạt người.

Như vậy, lệnh bài Kiến Thành dĩ nhiên là không thể rơi xuống?

Hắn lập tức ý thức được bản thân dùng sai rồi phương pháp. Ý niệm trong đầu hiện lên, trong lòng lập tức có so đo.

“Dừng tay!”

“Dừng tay!”

Cùng lúc đó, xa xa cũng truyền đến một tiếng hét lớn. Phong Hồi Tuyết xông vào trước nhất, một lát đã đứng trước mặt tiểu Hòa, phía sau hắn là người của Soái Ca thế gia .

Phong Hồi Tuyết nhìn đến tiểu Hòa, câu đầu tiên chính là nói: “Ta, mẹ nó, người ngu ngốc hử, không biết nhắn tin cho ta?”

Tiểu Hòa quay đầu nhìn đến Phong Hồi Tuyết, không khỏi lộ ra một chút tươi cười, lắc đầu nói: “Không có việc gì.”

Thiếu niên tươi cười tựa hồ cùng lần đầu tiên gặp mặt cười đến thiên chân rực rỡ không giống với, nhưng Phong Hồi Tuyết thiên tính cẩn thận, không có nghĩ lại, nhìn về phía Nguyệt Tại Thủy Thiên.”Nguyệt các chủ, khi dễ một tân thủ như vậy không tốt lắm đâu.”

Nguyệt Tại Thủy Thiên cười khở, sau đó nói: “Soái Ca thế gia là muốn nhúng tay ?”

Phong Hồi Tuyết sững sờ. Hắn tự nhiên là muốn xen vào , nhưng không nghĩ sẽ tha Soái Ca thế gia xuống nước. Nhưng nếu không có Soái Ca thế gia làm hậu thuẫn, hắn làm sao có thể quản được nhân sự của Thủy Thiên các.

Tiểu Hòa thấy hắn khó xử, lập tức nói: “Phong đại ca, không cần người quản , ta mới không sợ bọn họ.” Tiểu Hòa đã sớm nhớ tới đại lượng của mình sẽ không bị rút đồ vật. Tuy rằng bị giết rất tức giận, nhưng nghĩ đến bộ dáng không thực hiện được của bọn họ,hắn cũng cảm thấy khá vui vẻ.

Lúc này Suất Suất Suất vượt qua , nói: “Không biết vị tân thủ này làm sao đắc tội Thủy Thiên huynh? Lão Thất của chúng ta cùng hắn có điểm giao tình, mặc kệ cũng không được a.” Hắn gạt nhả, “Đương nhiên, Thủy Thiên huynh nếu đại nhân đại lượng giờ cao đánh khề thì không còn gì tốt hơn .”

Nguyệt Tại Thủy Thiên không đem Soái Ca thế gia để vào mắt, khẽ cười một chút, hắn nhìn về phía tiểu Hòa.

Nguyệt Tại Thủy Thiên lúc cấp bậc còn thấp đã bị quái giết qua, biết rõ cho dù cảm giác đau đớn hoàn toàn nhưng cảm giác chóng mặt mê muội nôn mửa sẽ không chịu nổi. Một lần thì hoàn hảo, nhưng chịu đựng vài lần chỉ sợ không có bao nhiêu người chịu được, mà tiểu hài tử này lại từ đầu tới đuôi không hề rên than vãn, chỉ có sắc mặt càng ngày càng trắng.

Tiểu Hòa nhận thấy hắn đang nhìn, nghĩ rằng hắn khẳng định lại đang đánh phá hư chủ ý gì nữa. Nghĩ đến mình liên tiếp bị người từ điểm trọng sinh đẩy ngã ra bên ngoài, nghĩ đến không ngừng hiện lên kiêu quang lạnh như băng, không khỏi chán ghét mà lại để phòng nhìn hắn.

Về mặt trẻ con kia cùng thiên chân phòng bị làm cho Nguyệt Tại Thủy Thiên trong lòng vừa động, hỏi: “Người mấy tuổi ?”

Tiểu Hòa phản xạ trả lời: “Mười sáu tuổi.” Nói xong mới ngớ ra mình sao phải trả lời hắn chứ.

Tiểu Hòa vừa báo tuổi ra, lập tức trên mặt đám người Thủy Thiên các không ước mà đồng xấu hổ hẳn lên. Kỳ thật không nói cũng nhìn thấy được tân thủ này tuổi rất nhỏ, nhưng một khi nói ra , trên mặt liền không tránh được xấu hổ .

Nguyệt Tại Thủy Thiên lặng im một lúc lâu sau, ai cũng không biết hắn suy nghĩ gì, Phong Hồi Tuyết đã chuẩn bị tốt sẵn sàng động thủ , không ngờ hắn cuối cùng lại cười khoát tay nói: “Sau này còn gặp lại.”

Thu Thủy Y Nhân không hề dị nghị đuổi kịp. Phi Lục dừng chân, trừng mắt nhìn tiểu Hòa một cái rồi cũng đi theo.

9. Chương 9: Nhất Kiếm Kinh Y

Bọn họ liền như vậy đi rồi?

Chuẩn bị tinh thần đại chiến một hồi, Phong Hồi Tuyết có điểm phản ứng không kịp, sửng sốt vô vô đầu tiểu Hòa .”Người bị giết mấy lần?”

Tiểu Hòa so đo ngón tay.”Sáu lần.”

“Rút vài cấp đi, võ công còn không?”

“Không rút cấp.” Tiểu Hòa nói.

Phong Hồi Tuyết đại ra.”Người sẽ không vẫn là 0 cấp?”

Tiểu Hòa gật đầu.

Phong Hồi Tuyết thạch hóa.

Suất Suất Suất xen vào: “Tiểu hài tử, người thật là bởi vì ‘cái kia cái kia’ mới bị người ta khảm ?”

‘Cái kia cái kia’ là gì? tiểu Hòa mờ mịt nhìn hắn. Lệnh bài Kiến Thành sao? Vậy đúng rồi, tiểu Hòa gật đầu.

Suất Suất Suất vui mừng vỗ vai hắn nói: “Có tiền đồ! Hảo mầm a! Giang sơn có đại nhân tài xuất thế a. Ở tân thủ thôn ta đã nhìn ra. Hắc hắc hắc hắc.” Liên tiếp tiếng cười không rõ nguyên nhân .

Phong Hồi Tuyết khinh bỉ liếc nhìn Suất Suất Suất một cái, sờ cằm nói, “Lão tử bất quá bị thầy giáo chà đạp hai tuần lễ không thể login, người liền thăm thành như vậy . Tốt nhất đi theo ca ca ta hỗn đi. Anh bạn nhỏ, phải cố luyện cấp một chút đi.”

Tiểu Hòa tuy cảm thấy luyện cấp vất vả, nhưng hôm nay bị như thế thật sự rất uất ức , cúi đầu nghĩ nghĩ, gật đầu nói: “Tốt.”

Đáp ứng xong rồi, tâm lý cũng khá cao hứng, cặp mắt loan thành hình bán nguyệt.

Phong Hồi Tuyết cười ha ha, kéo hắn đi qua.”Đến, nhận thức nhận thức.”

Suất Suất Suất, lão đại.

Suất Nha Suất, lão Tam.

Suất Thêm Suất, lão Tứ.

.

.

Suất Liền Suất, chính là Phong Hồi Tuyết, Lão Thất.

Suất Phi Suất, lão Bát.

.

.

Tiểu Hòa đầu đều hôn mê, nhận thức nửa ngày mới phát hiện: “Như thế nào không có nhị ca?”

Suất Suất Suất thần sắc cổ quái: “Thuần khiết a.”

“Cây non a.”

“Đóa hoa a.”

Cảm thán một trận xong, mấy người thương lượng đi nơi nào luyện cấp. Tiểu Hòa phía trước bị giết choáng váng đầu,nên không đi theo, trước logout nghỉ ngơi .

Ngày hôm sau login, tiểu Hòa đi trước Tử Kim sơn. Đến huyết động, muốn đem Cầu Long Ngấn cùng Mắt To trả lại cho vợ chồng quái vật, chúng nó lại kiên trì không chịu thu hồi. Tiểu Hòa không có biện pháp, lúc này Phong Hồi Tuyết phát tin tức gọi hắn, đành bắt đắc dĩ ly khai.

Hôm nay trừ bỏ người trong Soái Ca thế gia còn có một nữ sinh có mặt, chính là em gái họ của Phong Hồi Tuyết – tiểu Đinh Đang.

Tiểu Đinh Đang chống nạnh nói với tiểu Hòa: “Đến, bảo ta Đinh Đang tỷ tỷ.”

Tiểu Hòa nghi hoặc hỏi: “Người so với ta lớn hơn sao?”

“Đương nhiên, ta đã cấp ba, sắp thi vào trường cao đẳng a!”

Tiểu Hòa mặt giãn ra: “Chúng ta đây không sai biệt lắm, năm nay ta cũng thi vào trường cao đẳng.”

Tiểu Đinh Đang chỉ vào hắn: “Gạt người! Người không phải mới 16 sao? Ta 18 tuổi, lớn hơn.”

Tiểu Hòa nói: “À.”

“À cái gì à, người không cảm thấy ta lớn hơn người sao?”

Tiểu Hòa gật đầu nói: “Đúng vậy, Đinh Đang tỷ tỷ.”

Tiểu Đinh Đang chán nản.

Hai tiểu hài tử ở phía sau lú lú, phía trước nhất bang lão nam nhân 25 cấp vẽ mặt hắc tuyến.

Đến địa phương luyện cấp, tiểu Hòa phóng xuất hai tiểu BOSS, lập tức đưa tới một trận kinh hô. Nam nhân thì cảm thán tiểu Hòa ‘vận chó’, tiểu Đinh Đang thì bị hai tiểu động vật đáng yêu mê muội, xông lên sờ tới sờ lui, mò đến hai tiểu quái vật chít chít gọi bậy.

Mọi người bắt đầu giết quái. Tiểu Hòa mới phát hiện mình không có vũ khí, không có kỹ năng, lượng máu thấp đến chỉ cần quái vật chạm vào một chút liền sẽ đi sống lại, không khỏi xấu hổ vạn phần. Hai tiểu quái vật kia so với hắn đều lợi hại hơn. Lúc bắt đầu, hai cái miệng nhỏ nhả cần quái, được chút kinh nghiệm sau cư nhiên một đứa có thể phun tiểu hỏa cầu, một đứa có thể phun băng khí.

Vì thế, tiểu Hòa bị mọi người an bài một nhiệm vụ gian khổ: đứng ở một bên giúp mọi người “chụp ảnh”, phải đem tư thế giết quái oai hùng của các soái ca chụp trúng hết.

Vì thế, trong khi luyện cấp sẽ thường xuyên nghe được có người kêu, “Tiểu Hòa, đến một tấm!”

“Tư thế này, đến một tấm!”

“Chụp mau lên, lão tử sắp chóng đờ hết được rồi.” Tiểu Hòa vừa thấy, Suất Phi Suất vẽ mặt mỉm cười đang đơn độc giết quái, ra vẻ phi thường thoải mái. Tiểu Hòa vội vàng bấm nút, nhưng vừa chụp xong liền thấy Suất Phi Suất đã bị quái vật áp đảo, chỉ có tứ chi vẫn đang ở bên ngoài giấy dựa.

Đến thời điểm nghỉ ngơi ăn cơm, tiểu Hòa đã tăng lên cấp 6, hắn thật hoảng sợ. Kỳ thật kinh nghiệm tăng nhanh như vậy, thứ nhất bởi vì 10 cấp đầu không cần nhiều kinh nghiệm lắm, thứ hai bởi vì Soái Ca thế gia giết là quái cấp 40, đối với tiểu Hòa mà nói tương đương với vượt cấp giết quái, kinh nghiệm đương nhiên tăng cao.

Tiểu Hòa không rõ ràng lắm cách tính điểm kinh nghiệm, lại hiểu được bánh ít đi, bánh quy lại, cười ha ha nói: “Ta làm mì cho mọi người ăn nhé!”

Lúc đang nhóm lửa, hộp thư của tiểu Hòa đột ngột báo hiệu có thư. Tiểu Hòa lật xem, cư nhiên là Hạ Khinh Y.

“Người bị người của Thủy Thiên các giết?”

Hắn làm sao mà biết? Thuận tay hồi âm: “Đúng vậy.”

“Mấy lần?”

“Sáu lần.”

“Ừ.”

‘Ừ’ là ý tứ gì? Tiểu Hòa oai đầu suy nghĩ nửa ngày, không hiểu được, cũng không để trong lòng, tiếp tục làm mì.

Kết quả, buổi tối ngày hôm sau, cơ hồ toàn bộ Mộng Du Giang Hồ mọi người đang nhiệt liệt thảo luận đề nhất tin tức: nghe nói Hạ Khinh Y đơn thương độc mã trên phố Kim Lăng thành ám sát Nguyệt Tại Thủy Thiên. Nhất kích tức trúng. Nguyệt Tại Thủy Thiên đương trường hóa thành bạch quang, Hạ Khinh Y phiêu nhiên bỏ đi, không người dám ngăn đón.

“Tình sát! Đây tuyệt đối là tình sát!”

Phong Hồi Tuyết hi lý rầm rầm vừa ăn mì uống nước, vừa kết luận.

“Không nghĩ tới Hạ Kinh thật sự đi sát Nhạc Tại Uyên. Mỹ nhân a! Quả nhiên là họa thủy!” Suất Suất Suất cảm thán.

Hôm nay luyện cấp vừa xong, Soái Ca thế gia ngồi dưới đại thụ nghỉ ngơi, vừa ăn mì tăng nội lực vừa bình luận sự kiện ám sát ngày hôm qua .

Tiểu Hòa cắn mì hỏi.”Hạ Kinh là ai?”

“Chính là Hạ Khinh Y, đây là tên thật của hắn trong hiện thực .”

“Kia Nhạc Tại Uyên chính là Nguyệt Tại Thủy Thiên?”

“Thông minh!” Phong Hồi Tuyết gật đầu.

“Người làm sao biết được?” Tiểu Hòa tò mò hỏi.

“Hắc hắc hắc hắc.” Phong Hồi Tuyết không có trả lời, chính là phát ra tiếng cười chiêu bài của Soái Ca thế gia.

Tiểu Đình Đang hưng phấn truy vấn.”Ca, người không phải là biết tin hot gì chứ? Nói mau, sao lại là tình sát? Có phải hay không có một chuyện tình xưa đây rêu rất thảm thiết động lòng người?”

“Réo rất thảm thiết động lòng người cái đầu ấy!” Phong Hồi Tuyết chùi chùi miệng, bắt đầu bài giảng.”Nghe nè. Hạ Khinh Y cùng Thu Thủy Y Nhân, nguyên lai ở trong hiện thực là một đôi tình nhân, nghe nói là thanh mai trúc mã. Chết tiệt, lão tử như thế nào không có ‘cây mơ’ của mình chứ! Sau đó, Hạ Khinh Y đậu vào đại học A. Năm thứ hai, Thu Thủy cũng đậu vào. Hai người ở trong trường học tiếp tục quá cuộc sống hạnh phúc khoái hoạt .”

Tiểu Đình Đang ngáp một cái.”Ca, giảng trọng điểm.”

Tiểu Hòa tắc hâm mộ nghĩ, Đại học A rất khó thi vào a, nếu ta cũng có thể đậu thì tốt quá.

“Trọng điểm chính là, đang lúc Hạ Khinh Y học năm thứ 4, vạn ác trò chơi, được xưng là 99% giống như thật sự – Mộng Du Giang Hồ – ra đời . Cái kia quảng cáo a, tuyên truyền a, thật chấn động lòng người . Nhưng Hạ Khinh Y với mục tiêu tốt nghiệp đi làm kiếm tiền không có thời gian chơi, Thu Thủy – mới học năm thứ 3- lại đi tham gia.”

“Mọi người đều biết đấy, mỹ nhân mà, luôn sẽ gặp phải nguy hiểm. Có một ngày, thích hành động một mình Thu Thủy mỹ nhân bị một đồng du côn lưu manh vây ở bên trong ngõ nhỏ đùa giỡn, thật 100% đó. Ngay tại khẩn yếu quan đầu, Nguyệt Tại Thủy Thiên đập đám mây bảy sắc. . . . A, tiểu Hòa, nước súp dư đó chứa cho ta. . . .”

Tiểu Hòa hoảng sợ, Phong Hồi Tuyết rõ ràng đoạt lấy nguyên nồi canh, ngửa đầu uống sạch.

“Nói đến đâu rồi? Đám mây

đúng, đập bạch vân cứu mỹ nữ Thu Thủy Y Nhân.”

“Sau đó đâu?” Tiểu Đình Đang hỏi.

“Sau đó đương nhiên là mỹ nữ lấy thân báo đáp, trong hiện thực cũng cùng Hạ Kinh Y chia tay , từ nay về sau cùng Nguyệt Tại Thủy Thiên quá những ngày hạnh phúc khoái hoạt .”

“Ca, người làm sao mà biết rõ như vậy?”

“Hắc hắc, người quên sao, ca của người cũng học đại học A . Thu Thủy Y Nhân là hoa hậu giảng đường của Đại học A , chuyện của nàng ai mà chẳng biết. Hơn nữa Hạ Kinh Y cũng là danh nhân a. Kỳ thật chúng ta đều học đại học A , mấy tên này chung ký túc xá với ta, mấy tên này ở cách vách .”

Tiểu Hòa lần đầu dùng ánh mắt sùng bái nhìn bọn Soái Ca thể gia .

Suất Lại Suất bị hấn nhìn xem ngưỡng ngưỡng, vội vàng tự thú: “Ta luyện hai năm mới đậu, ha ha, hơn nữa ngành ta chọn không được tốt lắm, điển hình là tam lưu đệ tử của nhất lưu đại học.”

“Nói gì là anh hùng cứu mỹ nhân cảm động mỹ nhân lấy thân đền đáp , một cái cớ mà thôi.” Suất Suất Suất nói: “Tuy rằng Hạ Kinh rất đẹp trai, nhưng họ Nhạc kia cũng rất tuần tú, máu chốt là hấn rất có tiền. Mẹ nó, người ta đến trường lái xe Porsche đó! Đó mới thật là suất a. Nếu ta là nữ nhân ta cũng tìm một cơ hội quen người như thế.”

Suất Phi Suất nói: “Xì, người lạc hậu rồi. Xe Porsche đó là học kỳ trước, học kỳ này người ta lại đổi chiếc mới.”

Tiểu Đình Đang vẽ mặt đầy ảo mộng: “Hạ Kinh Y thật lãng mạn nga, giống như trong TV kiếm khách cô độc a, quần áo trắng, nắm một con ngựa gầy, đây người tiêu điều.” Ánh mắt biến thành hồng tâm.

Tiểu Hòa xen vào: “Hạ Kinh Y mặc quần áo là màu xanh , hơn nữa hấn cười con lừa.”

Tiểu Đình Đang trợn mắt trừng nhìn hấn.

Suất Suất Suất nói: “Người xem đi, Hạ Kinh Y giết Nguyệt Tại Thủy Thiên một lần, chờ đợi hấn chính là Thủy Thiên các đuối giết. Ai~, Hạ Kinh Y tuy rằng rất lợi hại, nhưng hấn tiến vào trò chơi quá muộn , cho dù chính mình có thể luyện cấp rất cao, nhưng muốn phát triển thể lực khẳng định sẽ bị Thủy Thiên các chèn ép.”

Tiểu Hòa thầm nghĩ may mắn mình không nói cho bọn họ nghe phán đoán của mình. Vừa rồi hấn còn tưởng rằng Hạ Kinh Y là đang báo thù cho mình chứ, nếu nói ra, khẳng định sẽ bị bọn họ cười chết.

Bất quá vị Hạ Kinh Y kia thật sự có điểm đáng thương. Tiểu Hòa nhớ tới lúc trước bộ dáng một thân cô đơn của người kia.

Lắc đầu, tiểu Hòa bắt đầu thu thập nỗi. Lúc này Suất Suất Suất bỗng nhiên nhảy dựng lên: “Trời đất, ta thu được tin tức. Hạ Kinh Y lại giết Nguyệt Tại Thủy Thiên một lần nữa.”

Giang hồ truyền thuyết rằng:

Lần này ám sát thật sự suất đến rút lông ==__=

Nghe nói tối hôm đó, trăng rằm mười lăm tròn vằng vặc. Nguyệt Tại Thủy Thiên cùng Thu Thủy Y Nhân đang ngâm thơ thưởng nguyệt trên cầu sông Tần Hoài. Lúc đó có một cơn gió thổi qua, một chiếc thuyền con bập bênh trôi gần cầu, hình ảnh đẹp như thơ như họa. Trên cầu, hai người áo dài phiêu phiêu, tựa như một đôi thần tiên quyến lữ.

Đang ở cơn gió nhỏ thổi a thổi, muốn đem chiếc thuyền con thổi qua vòm cầu thì bỗng nhiên một người từ trong thuyền nhảy lên, ngay sau đó một mảnh kiếm quang quán quán quanh Nguyệt Tại Thủy Thiên.

Một lát sau, kiếm quang biến mất, Nguyệt Tại Thủy Thiên cũng biến mất.

Dưới ánh trăng người nọ đứng đưa lưng về Thu Thủy, đem kiếm nhẹ nhàng thu vào vỏ. Thu Thủy Y Nhân ánh mắt long lanh, muốn nói lại thôi.”Người.”

Người nọ dường như không nghe thấy.

Đang ở lúc này, thuyền con mới trôi ra vòm cầu, người nọ nhón mũi chân một chút, dừng lại trên thuyền . Chiếc thuyền thể nhưng một cái cũng chưa lắc lư, tựa như chỉ có một chiếc lá cây rơi xuống thuyền.

Hạ Khinh Y lại tiếp tục phiêu nhiên bỏ đi.

“Oa!” Tiểu Đình Đang hai mắt tỏa sáng, ghen đã lâu, rốt cục vẫn là một câu: “Thật suât a!”

“Hư cầu, hư cầu!” Suất Nha Suất đem tờ tin tức giang hồ vứt một bên, “Cư nhiên miêu tả hần so với ta còn đẹp trai hơn, khẳng định là hư cầu.”

Tiểu Hòa cắn ngón tay của mình, trong lòng có loại cảm giác quái dị.

Toàn game online mọi người đang chờ Hạ Khinh Y ám sát lần thứ ba. Cùng lúc đó, Hạ, Nguyệt, Thu Thủy tình yêu tay ba khúc mắc đã truyền hừng hực đầy khí thế khắp game. Tình tiết rất chi là nóng bỏng, so với Phong Hồi Tuyết kể lại không biết thắng cấp bao nhiêu lần.

Thủy Thiên các đã bắt đầu toàn diện đuổi giết Hạ Khinh Y. Nguyệt Tại Thủy Thiên cũng liên tiếp một mình xuất hiện trên đường phố, hiển nhiên là mai phục dụ ra Hạ Khinh Y để giết. Nhưng mà nhân vật chính Hạ Khinh Y lại bỗng nhiên tiêu thất, suốt một tháng không có tin tức gì. Đang lúc mọi người sắp phai nhạt chuyện này thì hần lại đột ngột hiện thân, đánh bị thương nặng Nguyệt Tại Thủy Thiên trong vòng vây kín xung quanh. Đáng tiếc lần này đại giới quá lớn, nghe nói hần cũng bị trọng thương, cuối cùng dựa vào tuyệt diệu khinh công miễn cưỡng phá vây mà đi.

Bị thương nặng?

Tiểu Hòa buông tờ báo xuống. Gần nhất hần dường thành thói quen mua báo. Nhìn xem Soái Ca thể gia không ai online, hần phát ngốc một hồi rồi gửi thư cho Hạ Khinh Y: “Người có khỏe không?”

Rất nhanh có thư hồi âm. “Khỏe.”

“Người là giúp ta báo thù sao?” Tự mình đa tình cũng muốn hỏi một chút, bằng không cái loại cảm giác là lạ này cứ quần quanh trong lòng.

“Ừ.”

Tiểu Hòa bị dọa đến, nhưng lập tức cảm thấy thực vui vẻ.”Người ở nơi nào? Ta đi nhìn người.”

“Thái Hồ, thôn Lan Khê.”

10. Chương 10: Làng Chài Thái Hồ

Đi thăm bệnh nhân cần đem theo thứ gì đây?

Tiểu Hòa, trước khi lên xe ngựa, ở Kim Lăng đã mua mấy cân táo mà mình thích ăn nhất, mua một hộp hoa mai cao mới ra lò, đến khi xuống xe ngựa tại Vô Tích lại mua một bao bánh bao cùng sườn heo hầm đường chua.

Thái Hồ trong trò chơi rất lớn. NPC quan dịch ở Vô Tích lại bảo không có xe ngựa trực thăng đến thôn Lan Khuê, vì thế Tiểu Hòa đành ngồi xe ngựa đến thôn phụ cận, hỏi lại đường rồi tự đi bộ tới.

Đi được nửa ngày, Tiểu Hòa mới nhìn đến một làng chài nhỏ nằm bên cạnh mặt nước mênh mông vàng rực bởi thắm đầm ánh mặt trời. Hơi nước ẩm ướt, không khí tươi mát đập vào mặt, tiểu Hòa hít thật sâu một hơi, thấy trong người rất sảng khoái thoải mái.

Đi khắp nơi tìm Hạ Khinh Y, không nghĩ tới chưa tìm thấy Hạ Khinh Y, lại nhìn đến cách bên ngoài thôn không xa một thân ảnh nữ tử quen thuộc vội vàng đi tới.

Thu Thủy Y Nhân.

Là người của Thủy Thiên các.

Tiểu Hòa theo phản xạ tránh ngay sau một đồng cỏ khô.

“Hạ Kinh, người đi ra.” Thu Thủy Y Nhân dừng lại cước bộ, gương giọng kêu lên.

Bên hồ cỏ lau khẽ nhúc nhích, một chiếc thuyền đánh cá nhỏ rẽ đám cỏ lau trôi ra, trên thuyền rõ ràng chính là Hạ Khinh Y.

Thu Thủy Y Nhân ngọc dung ngưng ngưng tức.”Ta biết ngay người ở chỗ này.”

Hạ Kinh Y rời thuyền, xoay người đem thuyền nhỏ cập vào bờ.

Thu Thủy Y Nhân trong mắt tức giận càng đậm.”Vì sao phải làm như vậy? Nếu người hận ta, trực tiếp tới giết ta là tốt lắm, người cho là người làm như vậy thực anh hùng sao? Ta chỉ hội càng thêm khinh thường người.”

Hạ Kinh Y thản nhiên đáp: “Người đại khái nghĩ sai rồi, ta giết Nguyệt Tại Thủy Thiên không phải bởi vì người.”

Thu Thủy Y Nhân như thế nào sẽ tin hẳn: “Người có biết hay không mọi người trong trường , mọi người trong trò chơi đang cười ta? Hạ Kinh, ta không nghĩ tới người lại gây thơ như vậy.”

Hạ Kinh Y không tái phé lời lẽ, vẻ mặt chỉ bình thản không nói lời nào. Tiểu Hòa ở mặt sau đồng cỏ khô nói thầm, người hiểu lầm hẳn rồi, hẳn thật sự không phải bởi vì người.

Thu Thủy Y Nhân ánh mắt dần dần mê vông, thanh âm thấp xuống, “Người vì sao muốn vào trò chơi? Nếu muốn vào, tại sao không tới sớm hơn, nếu người chơi sớm hơn một chút, ta sẽ không. sẽ không. . . .”

Sẽ không cái gì? Sẽ không thay đổi tâm sao? Tiểu Hòa ghé vào cỏ khô giúp nàng điền vào chỗ trống.

Hạ Kinh Y chỉ thản nhiên hỏi lại một câu: “Phải không?”

Thu Thủy Y Nhân lại giống như bỗng nhiên hồng mắt.”Hạ Kinh, ta hận người.” rồi xoay người bỏ chạy như điên.

Lan Khê thôn lại khôi phục yên tĩnh. Hạ Kinh Y nhìn bóng dáng Thu Thủy Y Nhân đi xa, trong đôi mắt dần dần toát ra một tia phiền muộn, vẻ mặt không còn loại bình tĩnh như vừa rồi.

Tiểu Hòa nghe được mơ mơ màng màng , nghĩ rằng tỷ tỷ này thực không có ăn khớp. Rõ ràng là nàng không cần Hạ đại ca, vì sao lại nói hận Hạ đại ca chứ? Lại nghĩ tới lần trước nàng một hồi muốn cây đàn một hồi lại không cần, càng thêm khẳng định nàng chính là như thế , trong lòng càng thêm đồng tình với Hạ Kinh Y.

Hắn vừa mới nghe được nhập thần, không chú ý thân thể mình vẫn vươn về phía trước. Lúc này muốn đứng lên, tay liền vịn đồng cỏ , lại không nghĩ rằng đồng cỏ khô là rỗng ruột cũng không rắn chắc, vì thế thẳng băng không vững lập tức ngã vào trong cỏ khô. “Ồ” một tiếng, cả người liền chỉ còn hai cái chân ở bên ngoài giày giụa.

Hạ Kinh Y đã sớm phát hiện hẳn, chỉ là không ra tiếng, chờ hẳn tự mình đi ra. Lúc này thấy thế cũng nhin không được cảm thấy buồn cười, đi qua giúp hắn rút ra.

Tiểu Hòa đầu óc choáng váng, đầu đầy cỏ khô, đứng trên mặt đất một hồi mới nháy mắt mấy cái tỉnh táo lại, ngượng ngùng chào hỏi.”Hạ đại ca.”

Tiếp theo nhìn đến trong tay gì đó, ảo não kêu to: ” Bánh bao của ta!” Trong gói nhỏ, bánh bao đều da tróc thịt bong , may mắn những thứ khác không bị áp hư.

“Hạ đại ca, người bị thương thế nào rồi ? Đây là tặng cho người bồi bổ .”

Tiểu Hòa vừa nói vừa đưa lễ vật cho Hạ Kinh Y. Hạ Kinh Y biểu tình có chút cứng ngắc tiếp nhận, tựa hồ không thói quen.

“Nội thương, không có vấn đề gì.” Hạ Kinh Y nói đơn giản.

“Đau không?”

“Không.”

“À.” Thực gốc, đóng cảm giác đau sẽ không đau thôi.

Tiểu Hòa quan sát kỹ khí sắc của hắn , nhìn không ra cái gì. “Kia. Hạ đại ca ăn táo đi, táo này ăn ngon lắm, so với trong hiện thực còn muốn ăn ngon hơn.”

Tiểu Hòa chạy nhanh đẩy mạnh tiêu thụ lễ vật mình mang đến.

Hạ Khinh Y lại sưng sốt một chút.

Tiểu Hòa thực tự giác lấy qua gói to vừa mới cho người ta , cầm một quả táo, nghĩ nghĩ, lại cầm thêm một quả. Chạy đến bên hồ đem hai trái táo rửa sạch, tự mình cắn trước một ngụm, còn lại một trái đưa cho Hạ Khinh Y.

Hạ Khinh Y ở dưới ánh mắt chờ mong của tiểu Hòa đem quả táo đưa đến bên miệng.

“Ừ, ngon lắm.” Hắn gật đầu.

Tiểu Hòa cười mở mồm, lập tức cảm giác cùng Hạ Khinh Y thân cận rất nhiều. Vị đại ca này tuy rằng bộ dáng không quá thích nói chuyện, nhưng kỳ thật tốt lắm , vị tỷ tỷ kia rất không có ánh mắt .

“Hạ đại ca đừng khổ sở , thiên nhai nơi nào vô phương thảo, lần sau khẳng định sẽ tốt hơn.” Tiểu Hòa một bên cắn quả táo, một bên đem câu kinh thường tụng của Soái Ca thế gia nhất nhất nói đi ra, nghiêm trang khuyên giải Hạ Khinh Y.

Nói xong lại bổ thêm một câu, “Hơn nữa tỷ tỷ kia cũng không phải rất đẹp, tỷ tỷ kế tiếp nói không chừng càng đẹp hơn.”

“Xinh đẹp có ích lợi gì? Ta tình nguyện nàng không có gì đặc biệt .” Hạ Khinh Y than nhỏ, nói xong lại nhin không được tự giễu, hắn là không phải áp lực lâu lắm đi mới cùng một tiểu hài tử chưa biết gì tâm sự.

Tiểu Hòa trong lòng có thích thích, gật đầu: “Đúng vậy, xinh đẹp tới vô dụng , ta tình nguyện thông thông minh minh .” Học bài cũng không cần phải vất vả nữa.

Hạ Khinh Y bất giác buồn cười, lần đầu nhìn xem kỹ dung mạo của thiếu niên. Mặt mày thanh tú, sống mắt trong suốt, màu da trắng nõn, quả thật cũng có thể xưng là xinh đẹp. Nhưng nhận xét như vậy không khỏi cảm thấy mình quá mức tốt bụng, nhưng lại không biết vì sao trong lòng không hề chán ghét, ngược lại hắn càng cảm thấy vui mừng thật sự.

Quả táo ăn xong rồi, bàn tay tiểu Hòa tiến vào gói to.

“Hoa mai cao.”

Lại là tự mình trước lấy một cái rồi mới cho người ta một cái. Hạ Khinh Y nhìn xem đều nhin không được muốn nhắc nhở hắn, mấy thứ này hắn đã tặng cho người ta.

Hương vị ngọt ngào của hoa mai cao ở trong miệng nở rộ. Gió từ hồ thổi động cỏ lau sáo sáo rung rung. Mặt nước nhẹ nhàng vỗ nhẹ vào bờ. Dối mắt nhìn lại, mênh mông sông nước không thấy giới hạn, vài chú chim bay lướt là là trên mặt hồ.

Tiểu Hòa nheo lại ánh mắt.”Hạ đại ca, ngươi làm sao tìm được địa phương xinh đẹp như vậy a? Thuyền nhỏ kia là của người sao?”

Hạ Khinh Y đang muốn trả lời, bỗng nhiên biến sắc, “Có người đến , người mau logout.”

Tiểu Hòa sưng sốt, hoa mai cao còn cắn ở miệng, một mũi tên đã bắn trúng trâm cài tóc của hắn. Bạch ngọc trâm nhất thời vỡ ra rớt xuống, tóc dài tản lác trên vai.

Tiểu Hòa chạy nhanh logout, hệ thống lại nêu lên —— trạng thái chiến đấu, không thể logout.

“Hiện tại muốn đi, đại khái không còn kịp rồi.” Nguyệt Tại Thủy Thiên mặt mang mỉm cười chậm rãi đi tới, ánh mắt xẹt qua Hạ Khinh Y, nhìn về phía tiểu Hòa nói: “Lại thấy mặt.”

Tiểu Hòa thấy hắn tươi cười liền nhin không được hướng sau lưng Hạ Khinh Y co rụt, lập tức cảm thấy hành của vi mình rất không chí khí , lập tức lại đứng thẳng thân thể.

Hạ Khinh Y nói: “Nguyệt Các chủ thật sự là biết điều, mang nhiều người như vậy ngàn dặm xa xôi đi tìm chết sao?”

Nguyệt Tại Thủy Thiên khinh phiêu đáp: “Khinh Y huynh không cần phô trương thanh thế . Lúc trước ta đem kiếm tiên tuyệt học dễ dàng tặng cho ngươi, chính là biết kiếm tiên võ công tuy rằng bá đạo, nhưng

có một chỗ thiếu hụt trí mạng : Không thể tử vong được. Tử vong một lần trong một tháng uy lực giảm phân nửa, tử vong ba lần sẽ luyện lại từ đầu.” Hấn nhìn về phía Hạ Khinh Y, “Khinh Y huynh đã muốn bị thương, hôm nay xem ra là hẳn phải chết không thể nghi ngờ. Trong một tháng giết người ba lượt, Thủy Thiên các đại khái có thể làm được đến.”

Hấn nói là thật sao? Tiểu Hòa khẩn trương nhìn về phía Hạ Khinh Y.

Hạ Khinh Y không có phủ nhận, trầm mặc một lát sau hỏi: “Là nàng nói cho người ta ở đây sao?”

“Tất nhiên.” Nguyệt Tại Thủy Thiên dừng lại , sau đó từ từ trả lời: “Nàng nói, không hy vọng người tiếp tục ngoạn trò chơi này.”

Hạ Khinh Y mi gian đều là cô đơn, tiểu Hòa vừa lo lắng vừa đồng tình nhìn hấn.

Hạ Khinh Y nhìn hấn một cái, nói: “Tiểu hài tử này cùng ân oán chúng ta không quan hệ, người thả hấn.”

Nguyệt Tại Thủy Thiên lần này mục tiêu là Hạ Khinh Y, cũng không muốn phức tạp, rõ ràng trả lời: “Có thể.”

“Hạ đại ca, ta không sợ. A!”

Tiểu Hòa một tiếng thét kinh hãi.

Hạ Khinh Y thế nhưng một tay nâng lên hấn, đưa hấn hướng thuyền nhỏ ném đi, đồng thời kiếm quang hiện lên, dây thừng cột thuyền bị chặt đứt, thuyền nhỏ bị Hạ Khinh Y dùng nội lực đẩy, nhảy mất cách bờ mấy chục thước.

Tiểu Hòa chật vật đứng lên, không nói nữa, chung quanh tìm kiếm mái chèo. Bởi vì hấn vừa mới thu được tin nhắn của Hạ Khinh Y : lái thuyền đến phía đông đám cỏ lau, tọa độ cụ thể, 1174/ 145 Thái Hồ.

Tìm được cây trúc chèo thuyền, tiểu Hòa khóc không ra nước mắt, ta không biết chèo thuyền a.

May mắn hấn không ngu ngốc, nhớ tới trong tivi bộ dáng chèo thuyền của người ta liền cầm lấy cây trúc chống mặt nước chèo đi. Thuyền nhỏ từ từ bơi, vài phút sau liền biến mất trong đám cỏ lau.

Trên bờ đã là một mảnh đao quang kiếm ảnh.

Cao cao cỏ lau hoàn toàn che khuất tung tích thuyền nhỏ . Tiểu Hòa dùng thuyền, xem tọa độ, 1174/145, chính là nơi này . Thở dài nhẹ nhõm một hơi, ngồi ở mép thuyền lo lắng chờ Hạ Khinh Y xuất hiện.

Phía sau mặt nước một trận rung chuyển, tiểu Hòa kinh hãi quay đầu, quả nhiên là Hạ Khinh Y.

Hạ Khinh Y bắt lấy tay tiểu Hòa vươn ra nhảy lên thuyền, bắt chắp quần áo ướt đầm , vội vàng tay lái thuyền hướng vào phía trong hồ. Thuyền nhỏ dần dần thoát ly cỏ lau che dấu.

“Bọn họ ở kia!”

Trên bờ có người hô lớn, ngay sau đó một trận mưa tên phóng tới thuyền nhỏ. Tiểu Hòa chưa tới kịp làm ra phản ứng đã bị Hạ Khinh Y áp đảo ở trong khoang thuyền hẹp hòi , mưa tên trượt qua trên đầu bọn họ.

Thuyền nhỏ theo hướng gió trong hồ thổi đi, dần dần mưa tên thưa thớt, tiếng người nhỏ đi. Hạ Khinh Y thở dài nhẹ nhõm một hơi, biết tạm thời thoát ly hiểm cảnh. May mắn hôm nay ông trời hỗ trợ, thổi gió đông.

Hấn cần đứng lên, lại cảm thấy thân mình kiệt sức, hận không thể vẫn như vậy nằm luôn, hướng chi thiếu niên dưới thân ấm áp như vậy .

Hấn không tự chủ được nhắm mắt lại, đầu cúi ở cẳng cổ của thiếu niên .

“Hạ đại ca người làm sao vậy?”

Thiếu niên tay ấm áp xoa trán hấn.

“Không có việc gì. Để cho ta ngủ một hồi.” Hấn có chút mơ hồ trả lời.

“Ừ.” Tiểu Hòa im lặng một hồi, lại hỏi, “Nhưng mà chúng ta đi đâu?”

Nhưng không có trả lời , tiểu Hòa cả kinh, nhìn Khinh Y hai mắt nhắm nghiền, dĩ nhiên đã ngủ say sưa.

11. Chương 11: Trong Hồ Có Đảo

Hạ Khinh Y tỉnh lại, phát hiện mình đang nằm trên bãi cỏ khô mềm mại, quần áo ướt sũng trên người đã được người bỏ đi. Mọi nơi quan sát, hắn nhận thấy bản thân đang ở trong một huyệt động ẩm ướt nhưng không hề rét lạnh, bên người có hai đồng lửa nhỏ đang cháy.

“A nha, lại tắt rồi.” thanh âm buồn rầu của thiếu niên vang lên, “Ngoan, Cầu Long Ngẩn, phun thêm một lần đi.”

Hạ Khinh Y nhìn lại, chỉ thấy tiểu hài tử kia đang ngồi xồm, tay vỗ vào đầu một động vật nhỏ lông xù tròn như trái cầu. Vật nhỏ bị hắn vỗ, ủy ủy khuất khuất hướng về bãi cỏ thối ra một tiểu hỏa cầu.

Cổ lập tức bốc cháy lên, tiểu hài tử cao hứng , ôm lên Cầu Long Ngẩn hôn một cái.”Một hồi sẽ nấu soup cho người.”

Hạ Khinh Y giật mình, tiểu Hòa nhất thời phát hiện, kinh hãi nói: “Hạ đại ca, người tỉnh?”, đã chạy tới sờ sờ trán hắn.

Cảm giác bị một người so với mình còn nhỏ hơn chiếu cố khiến cho Hạ Khinh Y hơi cứng ngắc.

“Vẫn còn nóng.” Tiểu Hòa lăm bằm lằm bằm, “Ai~. sao ta chỉ biết trị quái vật thôi chứ! Uống nước đi, một hồi quần áo sẽ khô.” Tiểu Hòa từ bên trong đai lưng xuất ra hai bát sạch , đem nước sôi đang đun trên đồng lửa đổ ra đưa cho hắn.

Uống nước ấm sau, Hạ Khinh Y quả nhiên cảm thấy tốt rất nhiều.

“Nơi này là chỗ nào?”

“Không biết. Lúc sau hồ bỗng nhiên nổi gió to, thuyền nhỏ thiếu chút nữa lật , rồi bị thổi đến nơi đây . Là một đảo nhỏ, bất quá đảo rất kỳ quái a, cứ nhiên không có tọa độ. Quần áo khô rồi đây.”

Không tọa độ? Bình thường chỉ có địa điểm bí mật trong game mới không có tọa độ đi? Hạ Khinh Y cũng không nghĩ nhiều, tiếp nhận quần áo, nhìn thời gian trong game nói: “Hiện tại trong hiện thực là 12 giờ, người sao không logout , ngày mai không cần đi học sao?”

“Ta không đi học. Ta đã logout xin phép bà nội, bà nội nói không vấn đề.” Tiểu Hòa nấu canh, quay đầu nói với hắn: “Cho nên, hôm nay buổi tối ta sẽ cùng người.”

Hạ Khinh Y động tác dừng một chút, cứ nhiên không có cự tuyệt.”Tốt.”

Ngày hôm sau Thái Hồ vẫn sông nước bấp bênh. Tiểu Hòa cùng Hạ Khinh Y bị nhốt tại đảo với diện tích chỉ ước chừng có 400 thước, tương đương sân thể dục nhỏ, không thể quay về. May mắn đầu bếp tiểu Hòa trang đầy thức ăn trong đai lưng .

Phong Hồi Tuyết biết tiểu Hòa cùng Hạ Khinh Y ở chung một chỗ, gửi về tin tức: “Mùa đông ấm nha. Hạ đại soái ca là “đại ngư” của trường học chúng ta đó, đáng tiếc tiểu Hòa người không phải nữ sinh, bằng không cùng nhau “nấu cơm”. Hắc hắc.”

. Nấu cơm?

Chưa từng bị lục sắc ô nhiễm, tiểu mạ hồi âm: “Ta cũng có thể nấu cơm mà, bất quá ta không mang gạo.”

Phong Hồi Tuyết: “. Tiểu Hòa người càng ngày càng khôi hài , nấu cơm còn muốn có gạo sao.”

“Không cần sao?”

“Muốn sao?”

.

.

“Phong đại ca, gửi tin nhắn phải trả tiền đó, chúng ta không cần thảo luận đi.”

“Ta chỉ là muốn nói cho người chân lý nấu cơm không cần gạo. Tiểu Hòa, người quá ngây thơ”

Tiểu Đình Đang biết chuyện liền phát ra vô số tin tức quấy rầy, nội dung chỉ có một : Giới thiệu Hạ Khinh Y cho ta ! ! ! ! !” Vô số dấu chấm than.

Tiểu Hòa thực hành ngay điều vừa học, thần khí trả lời: “Không được, Đình Đang tỷ tỷ người quá ngây thơ .”

Tiểu Đình Đang im luôn.

Một hồi sau Phong Hồi Tuyết phát ra một tin cho hắn: “Tiểu Đình Đang cuồng hóa . Tiểu Hòa, người học xấu.”

Ở trên đảo nhỏ ngây người một ngày, trì độn như tiểu Hòa cũng cảm giác được tiểu đảo này kỳ dị. Hiện tại trò chơi là mùa đông, trên đảo nhỏ lại xanh tươi mơn mẩn, nhiều loại hoa đua sắc, này còn không phải lạ nhất , lạ nhất là, rõ ràng chỉ cách một gang tấc xa Thái Hồ lại đang mưa to. Tiểu đảo này giống như bị một ***g thủy tinh trong suốt bao lại, một giọt mưa đều không có.

Bất quá, đây là trò chơi thôi, kỳ quái một chút cũng bình thường , thô thần kinh như tiểu Hòa đương nhiên nghĩ thế.

Dù sao cũng là trò chơi, cho dù bị nhốt trên đảo đơn độc, cũng có thể logout. Tiểu Hòa phải học bài, thời gian login không nhiều lắm. Hạ Khinh Y rất ít logout, đại bộ phận thời gian hắn đều một người đơn độc trên đảo.

Hiện tại Hạ đại ca đang làm gì?

Ăn cơm uống nước no đủ sau, giữa trưa, thái dương mùa đông lười biếng chiếu vào thư phòng Quý gia. Ăn mặc áo ấm tròn trịa – tiểu Hòa – ghé vào bàn làm bài tập, trong đầu lại suy nghĩ chuyện khác.

Sẽ không còn đang ngăn người đi?

Tiểu Hòa nhớ tới ngày hôm qua vừa online, liền nhìn đến Hạ Khinh Y ngồi trên tảng đá lớn trên đảo nhìn hồ nước, bóng dáng vừa cô độc vừa ấm áp.

Mình thật không nói nghĩa khí a, bỏ Hạ đại ca một người trên đảo.

Tiểu hòa vừa làm bài vừa quay đầu xem ông nội (giám sát hắn học bài) đã muốn nằm ngủ trên ghế dựa. Bà nội hôm nay cũng đi ra ngoài.

Tiểu Hòa buông bút, nhẹ giọng kêu: “Ông nội.”

Không có người trả lời.

Tiểu Hòa rón ra rón rén mở cửa thư phòng, nhẹ nhàng đóng lại

Cửa vừa khép, Quý gia gia ánh mắt hé ra. Ân, tiểu hài tử thôi, nghịch ngợm một chút mới đáng yêu, tiểu tôn tử trước kia quá ngoan quá . Nhắm mắt lại , Quý gia gia quyết định hôm nay ngủ nhiều một chút.

Ta thật sự là một ông nội tốt khoan dung thông thoáng a ! Lão nhân trong lúc ngủ mơ vui sướng hài lòng nghĩ.

“Hạ đại ca, người đang làm gì vậy?”

Tiểu Hòa vừa online, liền nhìn đến nguyên lai động khẩu chất rất nhiều cây gỗ cùng dây mây.

“Làm bè gỗ.” Hạ nói đơn giản.

Nguyên lai thuyền nhỏ đã bị phá thành mảnh nhỏ dưới gió to, mà chỗ này không có tọa độ, thỉnh người đến cứu viện là không có khả năng, muốn rời khỏi chỉ có làm bè gỗ .

“Hạ đại ca người thật lợi hại.” Tiểu Hòa tán thưởng nhìn đã muốn nửa thành hình bè gỗ, bội phục vô cùng.

“Không có gì, ta ở làng chài lớn lên, mới trước đây cũng phụ giúp người lớn làm.”

“Làng chài? Cũng ở Thái Hồ sao?”

“Ừ.”

” Thái Hồ trong hiện thực có xinh đẹp như vậy không?” Tiểu Hòa háo hức hỏi thăm.

“Trước kia đúng vậy, hiện tại không biết , đã nhiều năm không đi trở về.” Hạ Khinh Y trong giọng nói ảm đạm một tia cô đơn, nhưng tiểu Hòa còn trẻ nên nghe không hiểu .

Trải qua lần này vụ trộm online không bị phát hiện, tiểu Hòa trở nên chịu khó login hăng lên. Đối với hắn thường xuyên login, Hạ Khinh Y giống như không có cảm giác gì, trừ bỏ làm bè gỗ, đại bộ phận thời gian đều đắm chìm trong suy nghĩ của mình.

Hôm nay tiểu Hòa làm bài tập thì bị một đề vật lý cơ học làm khó, cố gắng rặn làm nửa ngày không giải ra, online vẫn suy nghĩ về nó. Nhóm lửa nấu mì, tiểu Hòa cầm nhánh cây mặt đất viết viết, mì sắp nở thành hồ hắc cũng chưa phát hiện.

Hạ Khinh Y đi tới tắt lửa, nhìn hắn bộ dáng mặt mày rối rắm , nhìn thoáng bài giải, hỏi : “Vật lý sao?”

“Vâng.” Tiểu Hòa buồn rầu gật đầu.

“Đề mục là gì?”

Tiểu Hòa đem đề nói ra, kỳ thật là đề tự chọn, khá khó, mà sách tham khảo chỉ có một đáp án, không có giải trình chi tiết.

“Là như thế này.” Hạ Khinh Y nghe xong đề mục, cơ hồ không có tự hỏi, lấy nhánh cây trong tay Tiểu Hòa viết nhanh vài công thức, vô cùng đơn giản ghi chính xác đáp án.

Tiểu Hòa trợn mắt há hốc mồm nhìn rõ ràng lời giải trong đề bài, nhìn nhìn lại Hạ Khinh Y, bỗng nhiên cảm thấy. Hắn bắt đầu lý giải tiểu Đinh Đàng .

Có năng lực làm bè gỗ, có năng lực làm vật lý, quả thực quá lợi hại .

Hơn mười tuổi đúng là tuổi dễ dàng sùng bái người khác nhất. Tiểu Hòa nhìn Hạ Khinh Y như nhìn thần tượng, trong đầu bỗng nhiên toát ra một ý niệm: ta cũng muốn thi vào đại học A, cùng Hạ đại ca học chung một ngành học.

Bè gỗ mau hoàn thành . Hạ Khinh Y phán đoán ngày mai trời sẽ trong, nhắc nhở tiểu Hòa sớm login một chút, rồi đi tiểu đả.

Tiểu Hòa gật đầu, sau đó nhớ tới cái gì, nói: “Hạ đại ca, sau khi rời khỏi đây người không cần giúp ta giết Nguyệt Tại Thủy Thiên nữa .”

Hạ Khinh Y trầm mặc một hồi: “Người muốn tự mình báo thù?”

Tiểu Hòa suy nghĩ nói: “Thù là muốn báo , nhưng hiện tại không rảnh. Ta còn phải học bài, mỗi ngày online ngoạn một chút, nếu muốn báo thù, sẽ không có thời gian đi làm việc muốn làm khác. Cho nên ta nghĩ, vẫn là chờ ta có thời gian rảnh lại đi báo thù tốt lắm.”

Bè gỗ đã sắp hoàn thành , Hạ Khinh Y phán đoán ngày mai trời sẽ trong, nhắc nhở tiểu Hòa sớm login rồi đi tiểu đả.

Tiểu Hòa gật đầu, sau đó nhớ tới cái gì, nói: “Hạ đại ca, sau khi trở về người không cần giúp ta giết Nguyệt Tại Thủy Thiên nữa.”

Hạ Khinh Y trầm mặc một hồi: “Người muốn tự mình báo thù?”

Tiểu Hòa suy nghĩ đáp: “Thù là muốn báo , nhưng hiện tại không rảnh. Ta còn phải học bài, mỗi ngày chỉ online ngoạn một chút.” Tiểu Hòa gờ tay tính toán thời gian, “Nếu muốn báo thù, sẽ không có thời gian đi làm những chuyện muốn làm khác. Cho nên ta nghĩ, vẫn là chờ khi nào ta có thời điểm rảnh mới đi báo thù đi.”

Hạ Khinh Y không nói gì, tiểu Hòa đã sớm quen hần trầm mặc, lại ngồi với hần một hồi rồi logout .

Ngày hôm sau tiểu Hòa sớm login. Thái Hồ quả nhiên yên tĩnh , nhưng khi đi đến cửa động thì phát hiện bè gỗ đã bị phá hư thất linh bát lạc, dây thừng quấn quanh đều chặt đứt.

Hạ Khinh Y từ trong động đi ra.”Bè gỗ bị phá hỏng rồi, do rừng nanh cắn phá hư .”

Tiểu Hòa cả kinh: “Trên đảo có dã thú sao?” Nhưng đảo nhỏ như vậy, đã từng dò xét chung quanh, căn bản ngay cả một tiểu động vật cũng không có a.

Hạ Khinh Y cũng mặt mày nhăn.

Tiểu Hòa ngồi xổm xuống nhìn kỹ bè gỗ đã bị phá thật sự hoàn toàn, “Làm sao bây giờ? Có thể tu sửa được không?”

“Không thể, phải làm một cái khác.” Hạ Khinh Y lời ít mà ý nhiều.

Chuyện làm bè gỗ tiểu Hòa hoàn toàn không giúp được gì, nhiều nhất chỉ có thể hỗ trợ vận chuyển tài liệu, hoặc có đôi khi hỗ trợ cố định vật liệu.

Làm bè gỗ rất tốn lực. Đốn củi chặt cây buộc dây, tiểu Hòa tận mắt nhìn Hạ Khinh Y vất vả tiến hành từng bước một. Nhưng cứ việc lần này đã rất cẩn thận nhỏ tâm, lúc bè gỗ thứ hai sắp hoàn công thì vẫn giống cái lần trước bị phá hỏng rồi.

Hạ Khinh Y dăm chiêu. Hần bắt quá logout một lát, trước khi logout còn cố ý dùng cỏ che lại. Dã thú thông minh như thế sao?

Tiểu Hòa cũng tức giận.”Hạ đại ca, lần sau tái làm xong, chúng ta không logout .”

Hạ Khinh Y gật đầu.

Khi bè gỗ thứ ba mau hoàn công, bọn họ đã ở trên đảo hoang thời gian rất lâu, trong hiện thực đã qua 9 ngày, trong trò chơi là gần một tháng không sai biệt lắm.

Bè gỗ để lại trước cửa động, chỉ kém một chút là hoàn thành. Hạ Khinh Y tính toán buổi tối chuẩn bị cho tốt, buổi sáng ngày mai sẽ cho hạ thủy rồi đi nơi này.

Tiểu Hòa ở cách đó không xa nổi lửa nấu ăn. Cầu Long Ngắn cùng Mất To nhảy dựng nhảy dựng chơi đùa bên cạnh. Tiểu Hòa ngồi xổm nhìn chằm chằm canh lửa.

Trên đảo nhỏ tuy rằng không có động vật gì, cỏ cây lại rất phồn thịnh, còn có không ít nguyên liệu nấu ăn ngon. Tiểu Hòa hái chút nguyên liệu nấu một nồi canh.

Hai người uống canh xong, dọn dẹp thu thập xong, tiểu Hòa nửa nằm trên cỏ. Lúc đầu còn hưng trí bừng bừng, ánh mắt không dám nháy nhìn chằm chằm bè gỗ, lúc sau bất tri bất giác bắt đầu đánh ngáp.

“Người ngủ trước một lúc đi.” Hạ Khinh Y lấy nhánh cây châm thêm lửa.

Tiểu Hòa bán mộng lung gật gật đầu, “Ta sẽ canh giữ từ nửa đêm đến sáng, Hạ đại ca đến lúc đó nhớ gọi ta nhé?.”

“Ừ.” Đáp ứng là đáp ứng rồi, nhưng Hạ Khinh Y không tính đánh thức hần . Kỳ thật phía trước đã đề cập qua hần không cần login, nhưng thiếu niên lại ngoài ý muốn cố chấp kiên trì.

Thiếu niên rất nhanh liền ngủ say, hai vật nhỏ lông xù bắt đầu ở trên người hần nhảy một hồi, thấy chủ nhân không phản ứng, liền chui vào ngực chủ nhân ngủ. Một con chui vào trước chiếm vị trí, con kia chui vào không được, ở bên ngoài chít chít gọi bậy. Tiểu Hòa mơ mơ màng màng bắt nó ôm vào, hai vật nhỏ ở trong lòng hần cuộn thành một đoàn.

Cúi đầu khơi thêm lửa Hạ Khinh Y khẽ cười một chút.

Ánh lửa ánh chiếu thiếu niên hồng nhuận hai má, hô hấp lặng lẽ nhẹ nhàng, Hạ Khinh Y nhìn có một lát thất thần, chính mình thế nhưng cũng cảm thấy buồn ngủ hần.

Xung quanh rất yên tĩnh.

Hạ Khinh Y bắt tri bắt giác nhắm hai mắt lại.

Một hòn đá nhỏ đột nhiên lăn dừng trên cỏ trước mặt Hạ Khinh Y.

Hạ Khinh Y không có tỉnh lại.

Lại một hòn đá nhỏ khác, lăn a lăn , lăn đến bên chân hần.

Hạ Khinh Y vẫn nhắm mắt, bộ dáng ngủ say.

Bốn phía lại im lặng đi, chỉ có tiếng gỗ bị cháy phát ra “Tất tác” thanh âm.

Một lát sau, trong bụi cỏ chui ra một quái vật màu đỏ cao cỡ nửa người lớn. Trên đầu quái vật có hai sừng màu đỏ, ánh mắt thật to cảnh giác nhìn hai người một hồi. Thấy không ai nhúc nhích, nó chạy nhanh về phía bệ gỗ, cúi đầu dùng răng nanh bắt đầu cắn cắn. Đang cắn được rất tốt, bỗng nhiên nó cảm thấy không khí có chút dị thường, cảnh giác tỉnh bỏ chạy nhưng không kịp rồi. Một lưới kiếm lạnh như băng kẻ trên cổ nó.

Tiểu Hòa bị bên này động tĩnh đánh thức , ngồi trên cỏ xoa xoa mắt xem.

“Hạ đại ca?”

“Bắt được.”

“A!” Tiểu Hòa nhảy dựng lên, chân trần chạy tới, cẩn thận quan sát sinh vật màu đỏ bị dây thừng trói tay chân .

Khá xinh đẹp đó chứ. Cư nhiên có cả vảy lờ lờ sáng lên .

“Đây là con gì?”

“Hình như là ——” Hạ Khinh Y dừng một chút nói, “Long.”

A! Tiểu Hòa kinh hô một tiếng, tán thưởng nhìn thần thú trong truyền thuyết. Hồng Long bị hần nhìn với ánh mắt kính ngưỡng, nhất thời quên mất thất bại, cao ngạo dương dương đầu. Không ngờ tiểu Hòa câu tiếp theo lại nói: “Nguyên lai Long cũng sẽ đi làm tặc a?”

Có loại cảm giác thần thoại tan biến thất vọng.

“Ta mới không phải tặc!” Vắn ô ô ô không chịu mở miệng, hồng Long lúc này bỗng nhiên hóa thành hình người, cư nhiên là một cô bé minh diễm động lòng người. Cô bé oa một tiếng khóc to, ngồi dưới đất.

“Oa Oa ...các người đều khi dễ ta.”

12. Chương 12: Nhiệm Vụ Long Nữ

Tiểu Hòa lần đầu tiên gặp nữ hài tử khóc, tuy rằng là nữ NPC, nhưng cảm giác vẫn thật không tốt, giống như chính mình thực sự khi dễ nàng.

Tiểu Hòa cùng nàng giảng đạo lý: “Hần là người khi dễ chúng ta mới đúng. Người xem chúng ta bẽ gổ đều bị người cắn thành bộ dáng gì nữa. Người là Long, cũng không phải con.”

Từ ‘chuột’ nuốt trở về, bởi vì cô bé khóc càng thêm lớn tiếng .

“Oa oa, ta hảo tâm. Không biết hảo báo. Các người nhân loại là tối xấu xa. Oa oa, các người tưởng có bẽ gổ là có thể đi ra ngoài sao? Cẩn thận chết đuối trong hồ đó.”

“Vì sao?”

“Hừ? Mới không nói cho người.” Cô bé dùng nước mắt, trở nên hung dữ lên. Tuy rằng tay vẫn bị trói, lại cao ngạo mặc cả: “người muốn biết sao? Muốn biết thì cầu ta đi”.

Tiểu Hòa nhìn về phía Hạ Khinh Y.

Hạ Khinh Y luôn tại sửa lại bệ gỗ, lúc này đứng lên nói, “Bệ gỗ sửa tốt rồi, chúng ta đi thôi.”

“Tốt.” Tiểu Hòa hướng Long vẫy vẫy tay, “Tiểu Hồng hẹn gặp lại.” (= =)

“Oa, các người chó đi.. ô ô... ta nói cho các người....ô ô...còn có, người ta không phải tên tiểu Hồng!”

Tiểu hồng Long bắt đầu khóc thút thít ghen kể chuyện xưa.

Có kinh nghiệm như Hạ Khinh Y đương nhiên biết bọn họ đại khái đụng tới nhiệm vụ gì. Tiểu Hòa lại không biết, còn thật sự nghe chuyện xưa, biểu tình theo nội dung chuyện xưa mà biến ảo.

Nguyên lai tiểu hồng Long có một gia đình hạnh phúc mỹ mãn, cùng Long ba ba Long mama một nhà ba người ở Thái Hồ sống rất khoái hoạt. Đáng tiếc thiên không hề không phong vận, Long có sớm tối họa phúc. Có một ngày, Long ba ba hiếu khách chiêu đãi một Long khách. Tên Long kia lại coi trọng Long mẹ mỹ mạo vô cùng, vì thế, hấn giết Long ba ba, đoạt đi Long mẹ, còn đem tiểu hồng Long nhốt tại đảo nhỏ này. Chung quanh bày bố mê trận, hàng năm chỉ cho Long mẹ tới thăm tiểu hồng Long một lần.

“Các người giúp ta giết tên ác Long kia, ta liền nói cho các người đường về, mẹ của ta còn có thể tặng rất nhiều đồ vật cho các người. Oa oa.”

Lúc này Hạ Khinh Y cùng tiểu Hòa đồng thời nghe được: Nhận hay không nhận nhiệm vụ ‘Giải cứu tiểu Long bị nhốt’.

Tiểu Hòa vẫn rất tự mình hiểu lấy mình, tuy rằng thực đồng tình với tiểu hồng Long, nhưng không có lỗ mãng tiếp nhận nhiệm vụ, nhìn về phía Hạ Khinh Y.

“Long cấp mấy ? Khi nào thì được?”

Tiểu hồng Long hiển nhiên có vẻ sợ Hạ Khinh Y, ngoan ngoãn trả lời: “200 cấp, sang năm 19 tháng chín, là sinh nhật của ta. Hàng năm chỉ có ngày đó mẹ mới được đến xem ta, hấn cũng tới.”

Sang năm 19 tháng chín, trong trò chơi còn có 9 tháng nữa, khi đó hấn cấp bậc hấn là sẽ cao, kêu thêm những người này đến hấn là không có vấn đề. Hạ Khinh Y lựa chọn đồng ý.

Tiểu Hòa cũng đi theo tuyển đồng ý nhận.

Tiểu hồng Long nín khóc mà cười, lấy ra hai hạt châu, “Này tặng cho các người. Mang theo hạt châu này, đi trong nước sẽ không sợ, bất quá chỉ có thể dùng ba lượt thôi.”

“Ta mang bọn người đi đến chỗ ta ở. Về sau các người cùng ở chung với ta, chỗ ta trụ rất tốt đó.” Tiểu hồng Long hiển nhiên cực kỳ cao hứng, nói vừa nhanh vừa vội.

“Không được, người nói cho chúng ta biết đường trở về, 19 tháng 9 sau chúng ta sẽ đến.”

Tiểu hồng Long trên mặt nhất thời chuyển nhiều mây, “Không nên không nên, ô ô ô ô, các người nhân loại tối xấu xa, khẳng định là gạt ta. Lần trước có người lừa ta thiệt nhiều đồ vật, kết quả cũng chưa đến, ô ô, các người không thể đi, oa!”

Không hổ là Thái Hồ tiểu long nữ, rất dễ khóc a. Tiểu Hòa đau đầu nhìn tiểu hồng Long đang oa oa khóc lớn: “Sẽ không, chúng ta khẳng định sẽ đến, Hạ đại ca sẽ không gạt người.”

Hạ Khinh Y nghe vậy nhìn hấn một cái, hấn như thế nào khẳng định chắc chắn mình sẽ không gạt người.

“Ta hiện tại thực lực một người giết không được Long 200 cấp, ở chỗ này cũng vô dụng.” Hạ Khinh Y thần nhiên nói.

Tiểu hồng Long biết hấn nói thật, nhưng dù thế nào cũng không nguyện ý để bọn họ đi, lại nghĩ không ra biện pháp khác, đành oa oa khóc.

Tiểu Hòa nói: “Nếu không người cùng chùng đi đi, đến lúc đó cùng nhau trở về cứu mẹ người?”

“Ta và các người không giống nhau, đi không được.” Tiểu hồng Long trả lời hấn, tròn mắt vòng vo chuyển, bỗng nhiên chỉ vào tiểu Hòa, nhìn Hạ Khinh Y nói: “Tốt lắm, người có thể đi, hấn lưu lại theo giúp ta.”

“Ta và các người không giống nhau, đi không được.” Tiểu hồng Long trả lời hấn, tròn mắt vòng vo chuyển, bỗng nhiên chỉ vào tiểu Hòa, nhìn Hạ Khinh Y nói: “Tốt lắm, người có thể đi, hấn lưu lại theo giúp ta.”

” Không có khả năng.” Hạ Khinh Y lập tức phủ quyết nàng.

Tiểu hồng long lần đầu tiên phát ra long uy, đậm chân nói:” Vậy các ngươi liền tiếp tục mắc kẹt ở nơi này không quay về luôn đi.”

Hạ Khinh Y không hề để ý tới nàng, nhìn về phía tiểu Hòa:” Chúng ta có thể sẽ chết ở Thái Hồ một lần, sau đó hồi sinh tại điểm sống lại ở Vô Tích, ngươi sợ không?”

Tiểu Hòa muốn nói không sợ, bỗng nhiên nhớ tới Nguyệt Tại Thủy Thiên từng nói, Hạ đại ca chết một lần võ công sẽ rút một nửa. Điểm sống lại tại Vô Tích khẳng định có người của Thủy Thiên Các canh giữ..... Lại nói tiếp, đều là bởi vì hắn.....

Tiểu Hòa lắc đầu:” Hạ đại ca, ta ở đây tốt hơn. Ta vốn không có nhiều thời gian chơi game, ta sắp thi tuyển sinh vào cao đẳng.” Nhìn đến hạt châu trong tay, lâm thời bổ sung thêm một câu, ” Ta thích hạt châu này, không nghĩ trả lại cho long nữ.”

Tiểu hồng long cao hứng nói:” Ta còn có, ta còn có.”

Tiểu Hòa gật đầu:” Hơn nữa Hạ đại ca còn phải đi ra ngoài giúp ta báo thù.....” Dù sao phỏng chừng Hạ đại ca không đi ám sát, tên Nguyệt gì gì đó cũng sẽ tới giết Hạ đại ca.....

Hạ Khinh Y nhìn hắn. Tiểu Hòa bị ánh mắt hiểu biết của hắn nhìn xem, nói không được nữa.

Thật lâu sau mới nghe được Hạ Khinh Y nói:” Được rồi.”

Tiểu hồng long đem bản đồ đưa cho Hạ Khinh Y:” Bản đồ này là mẹ lấy trộm cho ta, chỉ khi ánh trăng cực sáng cực tròn mới có thể sử dụng, nếu không , dù có được bản đồ cũng sẽ không thấy đường đi.”

Hôm nay vừa đúng dịp trăng tròn.

Hạ Khinh Y không nói gì, đem bản đồ đặt tại bên hông. Bè gỗ hạ thủy, hắn chống sào bơi càng lúc càng xa, rồi cực vòng qua một khúc cua, hoàn toàn biến mất khỏi tầm mắt của tiểu Hòa.

Tiểu Hòa ngồi xồm xuống thở dài, chín tháng..... Tốt hơn là tính thời gian theo sự thật đi... sự thật chỉ cần ba tháng.....Ồi! qua năm mới luôn rồi.

Soái Ca thế gia đều luôn online. Tiểu Hòa trên cơ bản mỗi ngày cùng bọn họ nói vài câu. Đương nhiên, đều là những chuyện rất không dinh dưỡng.

Phong Hồi Tuyết:” Người cùng Hạ đại ngưu khi nào thì mới bằng lòng đi ra, chơi thể giới hai người nghiện quá luôn hả?”

Suất Suất Suất:” Cơm nấu thế nào rồi? Đại ngưu nấu chín không?”

Phong Hồi Tuyết:” Tiểu Hòa a, chúng ta ngày mai bắt đầu không login trong một tháng, tự người cẩn thận nhé.”

” Vì sao?” Tiểu Hòa lấp bắp kinh hãi.

” Thi cử đó. Hừ, vì tiết kiệm tiền thi lại, chúng ta nhất trí quyết định cấm game một tháng! Ai online người đó là con chó nhỏ.”

Tiểu Đinh Đang cũng phát tin tức:” Thi cuối học kỳ, mẹ ta không cho ta login..... Nhớ rõ mỗi ngày nhắc tên ta với Hạ Khinh Y một trăm lần!”

Tiểu Hòa âm ỉm đóng hộp tin, logout.

Mọi người đều đi hết.

Kỳ thật ở trên đảo cũng không tệ. Mỗi ngày xuân về hoa nở, ngủ một chút cũng không lạnh. Cung điện thủy tinh trong suốt dưới đáy nước của tiểu Hồng long cũng rất được, còn có Mất To, Cầu Long Ngấn chơi chung, cùng hồi xưa ở Tân Thủ thôn không khác biệt lắm.....

Nhưng vì sao hiện tại lại cảm thấy nhàm chán chứ? Mới ngày đầu tiên mà thôi.

Nếu không, sớm một chút logout đi, tiểu Hòa cúi cái đầu nghĩ thế. Hộp thư nhất thời vang lên.

” Hôm nay làm gì?”

Tiểu Hòa kinh ngạc nhìn tên người gửi thư hồi lâu.....

Hạ đại ca..... Thật sự không giống người thích phát loại tin tức nhảm chán này a.

” Đi thăm nhà của tiểu Long nữ, rất đẹp, ở đáy nước.”

” Ủ, còn gì nữa?”

“..... Ngủ.”

” Hôm nay làm gì?”

” Tiểu Long nữ cùng ta thi bắt cá, ta thua.”

” Ta biết bắt cá, lần sau sẽ dạy ngươi.”

” Tốt ^ _ ^”

” Hôm nay chơi cái gì?”

” Hạ đại ca, ta hôm nay nấu canh cá Bạc.”

” Ủ, đặc sản Thái Hồ.”

” Ta một mình toàn bộ uống hết, thừa dịp tiểu Long nữ ngủ, nấu ^ _ ^”

Thật lâu không hồi âm.

Chẳng lẽ Hạ đại ca cảm thấy hần khi dễ nữ hài tử?

Quả nhiên, Hạ Khinh Y hồi âm.” Làm như vậy là không đúng.”

” Vâng..... lần sau không như vậy nữa.” Tiểu Hòa biết sai liền sửa.

” Ủ, nên lưu lại một chút, để cho tiểu Long nữ ăn còn muốn ăn thêm nhưng không có.”

“.....”

Đảo mắt trong trò chơi một tháng trôi qua. Lúc đầu Hạ Khinh Y mỗi ngày đúng giờ nhắn tin ân cần thăm hỏi. Sau, không đợi hần phát tin tức, tiểu Hòa đã chủ động báo cáo hành động của bản thân, Hạ Khinh Y có đôi khi hồi âm thật sự mau, có đôi khi thật lâu sau mới trả lời.

Cuộc sống trên đảo đơn độc tịch mịch, bởi vì có Hạ Khinh Y ân cần thăm hỏi, trở nên có nhan sắc.

Hôm nay tới thời gian chơi game, tiểu Hòa kích động muốn online, bị bà nội bắt lấy.

” Hôm nay cùng bà nội ra ngoài có việc.”

Không hiểu chuyện gì, tiểu Hòa bị bà nội mang theo đi làm hộ chiếu. Bởi vì tiểu Hòa chưa có chứng minh nhân dân, hộ chiếu làm khá phiền toái.

Bên ngoài rất lạnh, lúc tiểu Hòa xuất môn, bà nội dùng mũ và khăn quàng cổ trùm kín hần. Đợi cho đến khi chụp ảnh thẻ, tiểu Hòa cởi xuống khăn quàng cổ. Vốn đang bị hệ thống sưởi ấm thổi đến lười biếng, những nhân viên ánh mắt bỗng nhiên sẽ không động.

Về đến nhà, tiểu Hòa vội vàng tiến vào trò chơi. Vừa online xem ngay danh sách bạn hữu. Hình đầu của Hạ Khinh Y là màu đen, không lên mạng rồi. Có chút thất vọng tắt đi danh sách.

Tiểu Long nữ thở phì phì đứng trước mặt hần.

” Cái người lần trước đã tới đây. Hừ, hần khẳng định nghĩ muốn trộm đem ngươi đi.”

Tiểu Hòa ngẩn ngơ.” Ai?”

” Hừ!” Tiểu Long nữ đưa cho hần một gói to, chạy.” Hần nói cho ngươi.”

Tiểu Hòa bóc hai giấy, mở ra gói to.

Ngày hôm sau.

Tiểu Hòa:” Ta hôm qua có việc đi ra ngoài, bà nội mang ta đi chụp ảnh thẻ. Hạ đại ca lần sau lại đến chứ?”

Hạ Khinh Y:” Ừ, ngày rằm sẽ đến.”

Tiểu Hòa:” Thật tốt quá. Nhưng Hạ đại ca nè, lần sau không cần mang đồ chơi cho ta, ta mười sáu tuổi.....”

Tiểu Hòa bị nhốt, chỉ có một mình Hạ Khinh Y đến thăm. Kỳ thật, Hạ Khinh Y có thể dẫn thêm người khác tới thăm, nhưng vì sao không dẫn theo chứ.

13. Chương 13: Tâm Chi Về Chỗ

Tiểu Hòa ở thời điểm sắp ăn lễ mừng năm mới, mới biết được Hạ đại ca – người mỗi tháng đều tới thăm, thoát nhìn không có gì biến hóa – ở trong trò chơi đã biến thành một nhân vật thập phần lợi hại.

” Nhân tài a nhân tài, đi đến đâu cũng đều là nhân tài!”

Chơi lại trò chơi, Soái Ca thế gia đang thảo luận thất chủ bát thiết trên kênh gia tộc .

” Mẹ nó, mới hơn một tháng không chơi, đều nghiêng trời lệch đất. Này phát triển quá nhanh đi.”

” Này các người không hiểu đi. Hạ Khinh Y hấp dẫn nữ nhân, nữ nhân hấp dẫn nam nhân, nam nhân tái hấp dẫn nữ nhân, nữ nhân tái hấp dẫn nam nhân.....”

” Câm miệng!”

” Người câm miệng!” Mọi người cùng nhau rống Suất Suất Suất.

” Cũng có thể lý giải, người ta là đại ngư, ba năm đều làm hội trưởng hội sinh viên.....”

” Bình thường nhìn hần im im, không ngờ ghê gớm như vậy a.....”

” Cầu cầu người là cầu không kêu!”

” Chúng ta bình thường chính là kêu nhiều lắm.”

Hạ đại ca trong mấy tháng thời gian cư nhiên đã thành lập bang hội, xem ra quy mô còn không nhỏ.

Tiểu Hòa:” Hạ đại ca, Khinh Dương hội, tên không tệ nha.”

Hạ Khinh Y:” Người có biết?”

Tiểu Hòa:” Ân. Hạ đại ca, người cũng không nói cho ta biết.”

Hạ Khinh Y:” Không có gì hay nói. Lúc đầu chính là muốn tìm vài người cùng nhau đồ long mà thôi.”

Soái Ca thế gia bên trong kênh gia tộc tiếp tục âm ầm.

” Nghe nói Khinh Dương có rất nhiều mỹ nữ. @\$@\$, Hạ Khinh Y rất biết hưởng thụ a!”

” Quả nhiên buông tha cho một đóa hoa, có thể được toàn bộ vườn hoa.....”

” Hừ, người ta rất chuyên nhất đó. Có nghe nói chưa? Nghe nói Hạ Khinh Y có người yêu, nhưng người kia không muốn xuất đầu lộ diện, cho nên Hạ Khinh Y từng tháng vào đêm trăng tròn đều chong thuyền nhỏ đi gặp nàng.”

” Thật lãng mạn~”

” Đại ngư tỏ tình đều khác chúng ta a!”

” Nếu không như thế nào kêu đại ngư chứ.”

” Người kia là ai nhỉ? Chẳng lẽ so với Thu Thủy Y Nhân còn xinh đẹp hơn?”

” Chắc không phải là mỹ mạo vô cùng động lòng người NPC chứ?”

” Kỳ thật..... Hần đi vụng trộm luyện công đó.....”

” Nghe nói có người từng theo dõi Hạ Khinh Y, bắt quả không biết vì sao, mỗi lần đều bị thất lạc.”

Có lẽ do giải thích sẽ quá phiền phức, hoặc là sợ bọn họ hiểu lầm Hạ Khinh Y, tiểu Hòa theo trực giác không có nói cho Soái Ca thế gia chân tướng, chỉ nói sau khi cùng Hạ Khinh Y chia tay đã một mình đến một địa phương khác, tạm thời không đi Kim Lăng.

Hiện tại thấy bọn họ thảo luận như vậy, tiểu Hòa cười đến muốn lăn lộn. Tiểu Long nữ không hiểu nhìn hần kỳ quái.

Tiểu Hòa gửi tin:” Hạ đại ca, ta biến thành người yêu bí mật của ngươi rồi, ha ha ha.”

Hạ Khinh Y lần này không có hồi âm.

Soái Ca thế gia lúc này lại bàn tới Thu Thủy Y Nhân.

” Các ngươi nói Khinh Dương sẽ có mỹ nữ cấp bậc như Thu Thủy Y Nhân không?”

” Khó đi.”

” Hạ Khinh Y kiến tạo Khinh Dương không phải vì đối phó Thủy Thiên Các sao?”

” Khó nói.”

” Có thể.”

” Tình yêu a

~”

” Bất quá hần phát triển mặc dù nhanh, thực lực so ra vẫn kém Nguyệt Tại Thủy Thiên.”

” Đúng rồi, hơn nữa phát triển quá mau, bên trong khẳng định có mâu thuẫn.”

Hạ Khinh Y lúc này hồi âm:” Cái gì?”

Tiểu Hòa:” Nghe Phong đại ca bọn họ nói, nói người từng đêm trăng tròn đều đi vấn an tình nhân bí mật của ngươi, hi hi ^_^”

Hạ Khinh Y:” Ừ, lời đồn đãi.”

Tiểu Hòa:” Ha ha, thật tốt chơi, Hạ đại ca, ngươi mau làm sáng tỏ một chút, bằng không sẽ không có tỷ tỷ xinh đẹp tìm ngươi.”

Hạ Khinh Y:” Không cần.”

Đúng nha, loại chuyện này khẳng định càng bào chữa càng tối, tiểu Hòa gật đầu. Dù sao tương lai hoàn thành nhiệm vụ xong lời đồn đãi sẽ tự sụp đổ.

Trước khi tân niên tiến đến, tiểu Hòa ở nhà dự thi. Kỳ thi mà tất cả học sinh cấp 3 năm nay đều thi. Kỳ thật chính là thi thử trước khi thi vào Đại học, bắt chước tương tự thi đại học, khó khăn không nhỏ.

Tổng điểm các môn là 710 điểm. Tiểu Hòa được 665 điểm, bà nội vừa lòng gật đầu:” Nếu phát huy ổn định, năm nay thi vào Nam Đại cực kỳ không thành vấn đề.”

Tiểu Hòa cảm giác bản thân cũng không dở, lắc đầu nói:” Con không muốn thi vào Nam Đại, con muốn thi đại học A.”

Ông nội lắp bắp kinh hãi:”Đại học A. Tiểu Hòa chí khí không nhỏ. Nhưng xa quá, không nên không nên, con ở bên ngoài chúng ta như thế nào yên tâm.”

Ba mẹ cũng phụ họa, tiểu Hòa hiếm thấy kiên trì:” Con muốn thi vào A.”

Ba ba nói:” Hàng năm ở thành phố nhỏ của chúng ta có thể đậu vào A không vượt qua hai người. Dù thành tích của con cao nhưng khó vào lắm, an ổn chọn Nam Đại đi. Ông nội cũng có bạn học làm lãnh đạo ở Nam Đại, có thể hỗ trợ chiêu cố. Ở A, một người cũng không nhận thức.”

Tiểu Hòa nghĩ thầm, mọi người không biết chứ con biết mà.

Tiểu hài tử tuy rằng ngoan, nhưng do cả nhà chiều chuộng nuôi lớn từ bé, tiểu tính tình vẫn là có, lập tức không nói lời nào. Cha mẹ lập tức biết đứa nhỏ này lại bắt đầu cố chấp.

Chỉ có bà nội duy trì hấn:” Tiểu Hòa có chí khí, không hổ là cháu nội của bà. A thì làm sao? Tiểu Hòa của chúng ta vì sao không đậu được.”

Tiểu Hòa lập tức chạy tới ôm bà nội.” Bà nội!”

Ngọt, bà nội cười mỉ mắt.

Ông nội nhắm mắt, bắt đầu suy nghĩ xem bản thân có lão bằng hữu nào ở A.

Mẹ thì đau đầu nhìn một già một trẻ, lo lắng thật nhiều. Đứa nhỏ bộ dạng xinh đẹp như vậy, lại đơn thuần, bình thường ở nhà cơm đến há mồm áo đến gơ tay, nói không nuông chiều kỳ thật sinh hoạt cuộc sống được nuông chiều đến hoàn toàn. Như thế nào yên tâm cho hấn một người chạy đến địa phương xa như vậy.

Đại học A ở thành phố B, phải bay hai giờ mới đến.

Bởi vì thành tích thi cử không tệ, Quý gia đều nhất trí quyết định cho phép tiểu Hòa nghỉ ngơi nửa tháng. Mama nói nửa tháng này bọn họ sẽ không quản hấn, có muốn đọc sách hay không đều do tự giác. Tiểu Hòa lập tức nói không xem.

Mama tức giận đến chết khiếp.

Vốn không thích xuất môn, tiểu Hòa đương nhiên đem hết thời gian đặt vào game. Kỳ thật càng tới gần cuối năm, người chơi game càng biến ít đi. Soái Ca thế gia luôn thất linh bát lạc tập hợp không được đầy đủ. Dù sao là ngày tết cổ truyền, mọi người vẫn rất coi trọng, chuẩn bị đón năm mới, đi thăm bạn bè, ăn uống chơi bài, vv...

Nhưng thời gian online của Hạ Khinh Y vẫn rất dài. Tiểu Hòa không biết hấn một ngày online bao nhiêu giờ, nhưng chỉ cần tiểu Hòa online, Hạ Khinh Y liền nhất định ở.

Tân niên dưới sự chờ mong của tiểu Hòa rốt cục đã đến. Tiểu Hòa tuy không thích đi ra ngoài chơi, nhưng lại thích không khí tân niên náo nhiệt, nhìn đến tất cả mọi người vô cùng cao hứng tươi cười, bản thân cũng cảm thấy tâm tình tốt lắm.

Cơm tất niên, một nhà 7 miệng ăn tụ tụ nhất đường. Ăn xong ba lão nhân cùng mama chơi mạt chược, ông nội không cướp được vị trí, đành phải cùng tiểu Hòa ra ban công đốt pháo hoa.

Ghé vào ban công, xem đóa pháo hoa cuối cùng biến mất trong màn trời hắc ám, trên bầu trời chỉ còn vài điểm ánh sao tái nhợt, tiểu Hòa bỗng nhiên nghĩ tới Hạ Khinh Y.

Hiện tại bên trong trò chơi chính là đêm trăng tròn, Hạ đại ca sẽ không đến đảo chứ?

Lập tức lắc đầu. Hạ đại ca khẳng định đang ở nhà cùng người thân ăn mừng năm mới, như thế nào sẽ chạy tới đó!

Nhưng ý niệm trong đầu một khi hình thành, tựa như vật sống, luôn luôn nấn ná trong đầu hấn. Tiểu Hòa nhảy xuống ban công, chạy về phòng mình.

” Ông nội, con vào trò chơi nhìn xem một chút. Sẽ xuống liền.”

Trên đảo cũng đang đêm tối, ánh trăng sáng ngời.

Tiểu Hòa vừa online, trước hết ngửi được một mùi khét.” Hạ đại ca, mau xoay con thỏ, nướng khét rồi.”

Hạ Khinh Y giống như bị bừng tỉnh, nhìn về phía hấn.

Tiểu Hòa vội vàng tiến lên, vừa xoay con thỏ đang nướng vừa nói:” Hạ đại ca người thật sự ở trong này.”

” Ừ.”

Tiểu Hòa vội vàng nướng con thỏ, không chú ý vẻ mặt hấn, thuận miệng hỏi:” Sao không ở nhà ăn mừng lễ năm mới?”

Hạ Khinh Y bình thản trả lời:” Nhà không ai.”

Tiểu Hòa tay cứng đờ.

Hạ Khinh Y tiếp nhận con thỏ trong tay hắn, xoay xoay.” Bọn họ không còn sống.”

” Hạ đại ca.....” Non nót tiểu Hòa không biết như thế nào an ủi người, ngay cả trong mắt đồng tình cũng không biết phải thu liễm.” Nếu không..... Người tới nhà của ta ăn mừng năm mới đi.”

Cảm thấy được bản thân nghĩ ra một ý kiến hay, tiểu Hòa thực hưng phấn nói:” Trụ phòng của ta đi, chúng ta cùng nhau ngủ, giường ta rất lớn.”

Hạ Khinh Y có chút hoảng hốt, bên tai tựa hồ có tiếng cô gái đang nói,” Người tới nhà của ta ăn mừng năm mới đi, mẹ ta làm rất nhiều đồ ăn.” Ánh mắt của nàng xinh đẹp như vậy, mang theo chút ngượng ngùng vui sướng.

” Hạ đại ca?” ánh mắt sáng ngời trong suốt theo dõi hắn. Ánh mắt chờ đợi, thế nhưng tương tự như vậy.....

Chính là, không kịp xinh đẹp như nàng.....

” Hạ đại ca??”

Tiểu Hòa lớn giọng gọi, ngón tay ở trước mắt hắn lắc lắc.” Đến đi, ngày mai cứ tới đây.” Tiểu Hòa nhanh đem địa chỉ nhà báo một lần.

Hạ Khinh Y hoàn hồn, thản nhiên nói:” Đứa nhỏ này.”

Chỉ biết hắn sẽ không đáp ứng, tiểu Hòa trẻ con dỗi miệng một chút, lập tức vui vẻ tuyên bố:” Hạ đại ca, con thỏ nướng tốt rồi.”

Hạ Khinh Y từ phía sau xuất ra hai vò rượu.” Uống rượu được không?”

Tiểu Hòa nhìn bình rượu, có điểm nóng lòng muốn thử. Cho tới bây giờ còn chưa từng say rượu đâu, ở nhà các đại nhân đều chỉ cho hắn uống nước trái cây. Hắn đang muốn đồng dạng đáp ứng, máy liên lạc bên ngoài game vang lên, báo hiệu bên ngoài có người tìm.

Tiểu Hòa nhớ tới bản thân vừa mới hứa với ông nội chỉ ngoạn một hồi, nhú mào.” Hạ đại ca, ta trước logout một chút, lập tức sẽ đi lên, người chờ ta.”

” Không cần.....”

Hắn nói còn chưa nói xong, nhân ảnh của tiểu Hòa đã trở thành nhạt, thuyết minh hắn đã bắt đầu logout, đã nghe không được hắn nói chuyện.

Nhìn thiếu niên dần dần biến mất, Hạ Khinh Y tinh thần có chút mê vông.

Hắn cũng không biết hắn hôm nay vì sao sẽ đến nơi này. Theo bản năng liền chèo thuyền đến đây, biết tiểu Hòa hắn là sẽ không online, cho nên không có thất vọng. Nhưng mà nhìn đến hắn xuất hiện thì bản thân lại vui vẻ ngoài dự kiến.

Có lẽ do quán tính đi, đêm trăng tròn quán tính.

Hạ Khinh Y nâng chén hướng nguyệt.

Vừa ra trò chơi, tiểu Hòa đã bị bà nội kéo lỗi tai:” Trò chơi ngoạn điên rồi, lễ mừng năm mới đều đi chơi.”

” Bà nội!”

Tiểu Hòa đoạt trở về cái lỗi tai.” Sao bà không chơi mạt chược? “

” Vận may không tốt, tặng cho ông nội mi. Lại đây bồi bà nội xem TV.”

” Không được, ngày mai cùng bà xem.”

Tiểu Hòa thuyết minh nguyên do, đem Hạ Khinh Y nói được đáng thương hề hề, bà nội cũng không đồng tình. Rất cục đến khi nói được bà nội chịu thả người, thời gian đã qua nhiều giờ. Tiểu Hòa vào trò chơi, liền nhìn đến hai vò rượu không, Hạ Khinh Y say khướt tà tà tựa vào rế cây.

Tiểu Hòa đi trước xem hai vò rượu không, lắc đầu.” Một giọt cũng không chứa.”

Vỗ vỗ đã say mềm Hạ Khinh Y,” Hạ đại ca, người uống nhiều quá.”

Tiểu Hòa nhìn nhìn bốn phía,” Người không thể ngủ tại đây. Nhà của tiểu Long nữ cũng không được, nàng khẳng định đã ngủ rồi. Ta phù người đi vào trong động.”

Gian nan nâng dậy Hạ Khinh Y. Người uống say không biết vì sao đặc biệt nặng. Thật vất vả đem hân phóng tới đồng cỏ khô trong động, Hạ Khinh Y lại phản thủ, đem hân kéo đến trong ngực, ôm gắt gao.

” Tiểu Thu.....”

Tiểu Hòa gắng đứng lên một chút, căn bản không động dậy, bắt đắc dĩ ghé vào trước ngực Hạ Khinh Y,” Hạ đại ca, ta là tiểu Hòa.”

” Tiểu Thu.....”

Tiểu Hòa hướng lên trên cọ điểm tựa, ghé vào lỗ tai hân lớn tiếng hăm:” Hạ đại ca, ta là tiểu Hòa.”

” Tiểu Hòa.....” âm thanh hơi nghi hoặc, tay hơi hơi buông lỏng, tiểu Hòa nhân cơ hội chui ra.

” Hạ đại ca người ngủ ngon đi.”

Hạ Khinh Y đại khái thật sự ngủ say, đã không có thanh âm.

” Ai!! Hạ đại ca người thật đáng thương.” Tiểu Hòa vỗ vỗ hân,” Ta bồi cùng người đi. Bất quá người không thể ngủ lâu lắm, bằng không ta đi không xong.”

Tiểu Hòa chống cằm xem ánh trăng tính thời gian, một mặt miên man suy nghĩ,” Nếu tương lai có cô gái thích ta giống như Hạ đại ca thích Thu Thủy như vậy thì tốt rồi, ta nhất định cũng thực thích nàng.”

Có điểm mệt nhọc, tiểu Hòa hướng đồng cỏ ngồi xuống, tựa vào thạch bích, cố gắng chống ánh mắt.

Hạ Khinh Y tỉnh lại thời điểm, tiểu Hòa đã muốn hoàn toàn chui vào trong lòng hân ngủ ngon lành, một tay còn gắt gao nắm vạt áo hân. Hạ Khinh Y sững sốt một chút, nhưng không có buông ra, vẫn duy trì nguyên lai tư thế. Một hồi lại cảm thấy được buồn cười, bản thân nguyên lai đã muốn sa đoạ đến phải theo trên người một đứa nhỏ 16 tuổi hấp thu âm áp.

Kỳ thật đầu còn có điểm vững, hân là bị tin nhắn đánh thức. Người phát tin tức là một người trong bang hội, tên là Ghé Vào Đầu Tường Tiễn Hồng Hạnh, cấp bậc rất cao, thực lực rất mạnh.

” Lão Đại, người online thật sớm nha. Ta còn tưởng ta sớm nhất đấy.”

Hạ Khinh Y không có trả lời, Hồng Hạnh linh quang chợt lóe lại pm:” Ta đã biết! Người nhất định cùng đại tẩu trong truyền thuyết chung một chỗ!”

Hạ Khinh Y sững sốt, theo bản năng nhìn về phía tiểu Hòa đang dựa vào hân ngủ. Đại tẩu?

Tiểu Hòa, đại tẩu?

Không khỏi buồn cười, hai chữ này như thế nào lại liên hệ cùng nhau. Chính là không biết vì sao trong lòng lại chảy qua một tia khác thường.

” Ha ha ha, lão Đại, ta không quấy rầy. Bất quá lão Đại, trong hội sẽ toái một đồng tâm a. Ai~, ta sợ ta một người an ủi không hết.....”

Hạ Khinh Y hồi âm:” Ta lập tức trở về.”

Hồng Hạnh:” A!! Lão Đại người tiếp tục tâm sự đi, ta không gọi người trở về.....”

Lúc Hạ Khinh Y đến bang hội thì nhận được tiểu Hòa gửi tin :” Hạ đại ca người đi rồi a, ta đều quên gọi người, may mắn người tự mình tỉnh, bằng không người phải ở trong này ngốc một tháng.”

Hạ Khinh Y quay về:” Như thế cũng tốt.”

Tiểu Hòa:” Được rồi. Lần sau Hạ đại ca đến đem ta ra ^^”

Hạ Khinh Y khẽ cười, hân khẳng định nghĩ đến mình đang nói giỡn. Lúc bắt đầu thật sự là giỡn, nhưng sau này nhắn tin qua lại lại cảm thấy, nếu là thật cũng tốt lắm.

14. Chương 14: Trước Khi Thi Vào Trường Cao Đẳng

Năm mới rất nhanh trôi qua.

Tháng 3 bắt đầu, cha mẹ một lần nữa chế định lịch làm việc và nghỉ ngơi cho Tiểu Hòa. Giảm bớt thời gian chơi game, mỗi tuần chỉ được lên một lần, mỗi lần không vượt qua 4 giờ.

Tiểu Hòa không phục.

Mama nói:” Con không nên phân tâm. Con xem người ta thi vào trường cao đẳng có ai được chơi game mỗi ngày không?”

Ba ba nói:” Con không phải muốn vào A sao? Không được chuyên tâm học hành thì làm sao đậu A.”

Ông nội kỳ thật vẫn chưa buông tha cho khuyên bảo tiểu Hòa thi vào Nam Đại,” Nếu cháu chịu thi vào Nam Đại, chúng ta có thể thả lỏng một chút.”

Kỳ thật tiểu Hòa biết thành tích bản thân muốn vào A là vẫn rất miễn cưỡng. Vì vào A..... Tiểu Hòa cúi đầu suy nghĩ, gật đầu.

Login vào không mấy vui vẻ khi nói chuyện với Hạ Khinh Y, tiểu Hòa oán giận:” Như vậy tính theo trò chơi thì 21 ngày mới online một lần, Hạ đại ca người không cần chạy tới xem ta nữa, ta không thể login. Bất quá chờ ta thi vào A, có thể tìm người chơi rồi..... A, không đúng.”

Tiểu Hòa bỗng nhiên nhớ tới Soái Ca thế gia nói Hạ Khinh Y đã là sinh viên năm cuối. Vậy khi hấn đậu thì không phải Hạ đại ca cũng tốt nghiệp sao?

” Hạ đại ca, khi ta vào A thì người đã tốt nghiệp rồi.” Cảm xúc càng thêm giảm xuống.

Hạ Khinh Y nói:” Sẽ không, ta chắc chắn sẽ bảo lưu tốt nghiệp. Nếu không, làm sao có thời gian mỗi ngày login. Chờ người đến đại học A, ta sẽ đi đón người.”

” Thật vậy chăng?”

” Ừ.”

Tiểu Hòa tích cực chưa từng thấy tập trung học thi vào trường cao đẳng. Cha mẹ đều rất vui mừng có đứa nhỏ viết tiến tới như vậy. Trong trò chơi một tháng đi lên một lần, tiểu Long nữ mỗi lần nhìn thấy hấn cũng không chịu thả hấn đi, bằng không liền oa oa khóc lớn.

Vì thế tiểu Hòa mỗi lần login đều phải hống tiểu Long nữ, nấu đồ ngon và cùng Soái Ca thế gia và Hạ Khinh Y nói chuyện phiếm.

Lại là một tuần mới, tiểu Hòa vội vàng vội vội login. Vừa online liền cảm giác giống như có gì đó bất đồng. Đầu tiên là trên bản đồ, đảo này cư nhiên có tọa độ chính xác, Thái Hồ 8765/1234, sau đó liền thấy được Hạ Khinh Y..... cùng một đám người.

” Người kia ở đâu nhảy ra tới?” bên cạnh Hạ Khinh Y có một người vóc dáng cao trước tiên phát hiện tiểu Hòa, lớn tiếng kêu lên. Vì thế một đám đồng loạt nhìn về tiểu Hòa .

Tiểu Hòa chỉ ngây ngốc nhìn lại, nghi hoặc hỏi Hạ Khinh Y:” Hạ đại ca?”

Hạ Khinh Y hướng hấn mỉm cười:” Ta đã hoàn thành nhiệm vụ, tới đón người trở về.”

Nói xong chỉ đám người bên cạnh ,” Đây đó đều là bằng hữu của ta, cứng rắn đòi phải theo tới.” Hấn còn có một câu chưa nói, sợ tiểu Hòa xấu hổ. Những người này mục đích không đơn thuần, là chuyên môn đến xem đại tẩu trong truyền thuyết, hiện tại nhìn đến hấn đi rước là tiểu Hòa tiểu Hòa, một thằng nhóc hơn mười tuổi, mỗi người biểu tình thật sự rất phong phú.

” Không phải chứ, lão Đại. Khuynh hướng của người có phải có vấn đề hay không?”

Hồng Hạnh đầu tiên ai oán thở ra . Lão Đại có cơ hội chết, hấn sao không biết thừa cơ chứ! Nhìn trộm xem bên cạnh Dã Thảo Mạn Đẳng đáng người cao gầy thướt tha, quả nhiên trong mắt nàng ẩn ẩn mang theo vui sướng.

” Đúng vậy đúng vậy, không đúng, khẳng định đã đem dẫu đại tẩu chân chính rồi. Lão Đại, người từng thảng đi gặp tiểu hài tử này ai tin chứ!” Bên cạnh lập tức có người ồn ào.

Tiểu Hòa mới mặc kệ bọn họ nói gì, vui vẻ chạy tới Hạ Khinh Y, cầm lấy tay hắn hỏi:” Ta đây có thể đi rồi sao?”

Hạ Khinh Y nhìn hắn tươi cười, vừa thấy khoái trá vừa thấy áy náy, phản thủ cầm tay hắn:” Đúng vậy.”

Nhiệm vụ vừa giải quyết xong, đảo này sẽ không còn là mật địa, người chơi đều đến được.

” Không phải còn chưa tới thời điểm sao?”

” Chúng ta tiếp một nhiệm vụ lặp lại, giết chết hắc đàm ác long vương mới phát hiện nhiệm vụ này cũng giải trừ.”

” Kia tiểu Hồng Long đâu?” Tiểu Hòa chung quanh xem.

” Đi với mẹ rồng rồi.”

Tiểu Hòa nháy mắt mấy cái. Hạ Khinh Y biết hắn khá luyến tiếc,” Về sau theo chúng ta đi.”

” Vâng.” Tiểu Hòa gật đầu.

Ở trên đảo tìm tòi một phen, người trong Khinh Dương hội mang theo tiểu Hòa ngồi thuyền rời đi. Trên đường trở về, tiểu Hòa nhận thức một đồng người. Ba phó hội trưởng là Hồng Hạnh, Dã Thảo Mạn Đằng, Hải Nạp Bách Xuyên ấn tượng sâu nhất nhất. Kỳ thật bọn họ cũng rất ngạc nhiên với Tiểu Hòa. Có thể được đến hội trưởng coi trọng như thế, khẳng định cũng rất lợi hại đi. Cho nên sau khi bọn họ đủ cung kính thỉnh giáo cấp bậc cùng kỹ năng của tiểu Hòa, một đám đều mở rộng tầm mắt.

Khinh Dương ở Hàng Châu Tây Hồ đóng quân. Từ Thái Hồ một đường đi tới, thủy lộ thông. Hạ Khinh Y vừa xuống thuyền đã bị người kêu đi, trước khi đi dặn dò Hồng Hạnh dẫn tiểu Hòa đi tham quan Khinh Dương hội.

Chờ đến lúc Hạ Khinh Y trở về, Hồng Hạnh đang ngồi uống trà. Hạ Khinh Y hỏi:” Tiểu Hòa đâu?”

” Đi dạo một vòng trong hội, đi dạo Hàng Châu một hồi, mệt mỏi, ngủ.”

Hạ Khinh Y gật đầu, đi vào bên trong.

” Người sao không hỏi ta hắn ở đâu?” Hồng Hạnh hăm.

” Phòng ta.”

Hồng Hạnh ế.” Lão Đại, các người thật sự là thuần khiết sao?”

Tiểu Hòa không có ngủ, ghé vào trên bàn gỗ gỗ đồ vật này nọ, nhìn thấy Hạ Khinh Y, vui vẻ nhảy xuống ghế:” Hạ đại ca, Dã Thảo tỷ tỷ cho ta đồ vật này, người có thể gỡ ra được không?”

Hạ Khinh Y đem đồ trong tay tiểu Hòa ra nhìn. Là cừu liên hoàn, dỡ ra vài móc khóa,” Nắm giữ kỹ xảo cũng rất đơn giản.”

Tiểu Hòa không thấy rõ, mở to hai mắt.” Làm mẫu lại một lần.”

Hạ Khinh Y thả chậm tốc độ,” Có thể đợi đến buổi tối không? Ta mang người đi ra ngoài ăn chút gì.”

” Có thể!” Tiểu Hòa vội vàng gật đầu.

Buổi chiều này tiểu Hòa đã trải qua khoái hoạt chưa từng có trước nay. Hạ Khinh Y đầu tiên là dẫn hắn đi Tây Hồ câu cá, kiên nhẫn dạy hắn kỹ xảo câu cá, tiểu Hòa quả nhiên câu trúng một cá chép to, bỏ vào thùng nước vô cùng cao hứng tự mình mang ra ngoài lầu, Hạ Khinh Y muốn giúp cũng không cho.

Tối rồi ngoài lầu, Hạ Khinh Y dặn chương quây đem cá chép làm thành đặc sản Tây Hồ : cá chép đường hầm chua.

Tuy rằng Hạ Khinh Y trả tiền, nhưng nói như thế nào thì đại cá chép cũng do hắn câu được. Chờ đồ ăn dọn lên xong, tiểu Hòa nhiệt tình tiếp đón Hạ Khinh Y:” Hạ đại ca không cần khách khí a.”

Khẩu khí lão thành, hoàn toàn học từ bà nội chiêu đãi khách tới nhà chơi.

Hạ Khinh Y nở nụ cười: "Được, không khách khí."

"A a a, chụp nhanh! Hội trưởng cười!"

"Ta không chụp trúng!"

"Các người cầm miệng cho ta!" Dã Thảo Mạn Đằng then quá thành giận.

Hạ Khinh Y và tiểu Hòa nghe tiếng nhìn lại. Dã Thảo Mạn Đằng cùng vài nữ tử đồng loạt xuất hiện ở cầu thang ngoại lầu, trong đó rõ ràng có người tiểu Hòa nhận thức: Diệp Thanh thanh.

Diệp Thanh thanh che miệng cười không ngớt, "Hạ hội trưởng, thuộc hạ của người so với người thật sự là thực góc bù a."

Dã Thảo cảm thấy mất mặt, phụng phịu nói: "Hội trưởng, Diệp tổ trưởng tìm người, ta mang nàng lại đây."

Hạ Khinh Y đứng lên: "Diệp tổ trưởng, hoan nghênh."

"Hạ hội trưởng khách khí." Diệp Thanh thanh nhìn đến tiểu Hòa: "Tiểu Hòa đệ đệ, đã lâu không thấy, thật không nghĩ tới người từ trước đến nay đều cùng Hạ hội trưởng một chỗ, còn thành trong truyền thuyết....."

Nàng nói xong vừa cười tiếp. Tiểu Hòa có chút xấu hổ, nhìn về phía Hạ Khinh Y.

"Tất cả mọi người ngồi đi." Hạ Khinh Y nói, "Diệp tổ trưởng đường xa đến, nếu không chê, không ngại cùng nhau ăn một bữa cơm."

"Xa thì không xa, nhưng đích thật là cố ý tới. Hạ hội trưởng đối với đề nghị lần trước của ta lo lắng thế nào rồi?"

Hạ Khinh Y biểu tình ngưng trọng hẳn lên. Tiểu Hòa biết bọn họ đại khái muốn nói chính sự, ngoan ngoãn ở một bên ăn, không dám ra tiếng.

Tới rồi thời gian phải logout, bọn họ còn đang bàn luận sự tình, kết minh và vân vân.. tiểu Hòa không quá hiểu được. Cùng Hạ Khinh Y nói một tiếng từ biệt, tiểu Hòa đã logout.

Ra khỏi khoan thuyền, lưỡi biếng đáp lời bà nội gọi hẳn đi tắm rửa, tiểu Hòa có chút không vui. Vốn chỉ có hẳn và Hạ đại ca hai người, sau lại chưa kịp trò chuyện đến vài câu.

Tiểu Hòa vỗ vỗ mặt mình, tự do tự nói: "Ta sao lại nhỏ mọn như vậy chứ? Hạ đại ca cũng không phải của riêng ta."

Tiểu Hòa tuy rằng thời gian login cực độ ít, cấp bậc lại không cao, nhưng bởi vì Hạ Khinh Y chiếu cố, vẫn không thể tránh cho trở thành người tâm phúc trong Khinh Dương hội. Hơn nữa một ít nữ game thủ luôn vây quanh tiểu Hòa đưa ăn đưa đùa, cố nhiên một ít là bởi vì tiểu Hòa nhu thuận trắng nõn thảo nhân thích, càng nhiều là bởi vì Hạ Khinh Y. Ngay mặt công không phá được thành lũy của Hạ Khinh Y, liền từ bên người thân cận của hẳn xuống tay thôi.

Hạ Khinh Y bề bộn nhiều việc, tiểu Hòa login lần mới nhất là lúc Hồng Anh tổ cùng Khinh Dương hội chính thức kết minh. Lần trước là mang theo người đi trả nhiệm vụ, lần này mới login đã bị kéo vào xe ngựa, trong xe ngựa hai mươi mấy người đều là Khinh Dương hội trọng yếu nòng cốt.

Hải Nạp Bách Xuyên nhìn đến tiểu Hòa: "Tiểu đệ cũng đi? Có thể có nguy hiểm hay không?"

Hạ Khinh Y nói: "Ta sẽ chiếu khán."

"Hạ đại ca chúng ta đi đâu?"

"Bách Cốt động quật."

p/s: tạm thời đến đây, mai bù bổ sung sau. Đi ngủ 0_0

Bách Cốt động quật? Tiểu Hòa hưng phấn lại khẩn trương. Hẳn tuy rằng không thể nào login, nhưng đại danh Bách Cốt động quật vẫn nghe qua. Bách Cốt động quật tổng cộng 7 tầng, nghe nói tầng thứ bảy quái có thể rớt ra trang bị siêu cấp cùng bí kíp, nhưng bù lại 6 tầng dưới giết quái không rơi ra đồ vật gì, hơn

nữa nếu không cẩn thận sẽ dễ ngủ, còn có thể rút 1 món hảo trang bị trên người. Bởi vậy bị người chơi diễn xưng là” Trung tâm thu về của Hệ thống “.

Xe ngựa là của bang hội, cho nên đi thẳng tới cửa động quật mới dừng lại. Tiểu Hòa nhảy xuống xe, đại khái do ngồi lâu lắm, khi nhảy xuống chân nhũn một chút, thiếu chút nữa ngã sấp xuống. May mắn Hạ Khinh Y theo sau xuống, đúng lúc đỡ lấy hắn.

” Hạ hội trưởng.”

Đã sớm mang theo bang chúng chờ ở động quật khẩu Diệp Thanh Thanh chào hỏi, ánh mắt nhìn tay Hạ Khinh Y phù ở bên hông tiểu Hòa, trong mắt xẹt qua một tia dị sắc.

Bạch Cốt động quật có ba lối vào. Từng cái sẽ hội ngộ bất đồng quái vật, nhưng tầng thứ bảy là giống nhau. Khinh Dương hội lần trước chính là theo cửa nam đi vào, lần này tự nhiên cũng theo cửa nam . Không phải lần đầu tiên đến đây nên mấy tầng đầu đều khá quen thuộc vượt qua, không cần Hồng Anh tổ ra tay, Khinh Dương hội liền 0 tổn thương đem quái rửa sạch sẽ. Nhóm nữ game thủ của Hồng Anh tổ quen thuộc đi ở phía sau lú lú nói chuyện không ngừng, thần thái thoải mái như đang đi dạo chơi ngoại thành.

Tiểu Hòa cũng dần dần trầm tĩnh lại. Một nữ hài tử xa lạ nhiệt tình nói chuyện với hắn:” Tiểu Hòa, người thật sự là đệ đệ của Hạ hội trưởng? Người sao không giống hắn chút nào, không đẹp trai như hắn a.”

“.....” Tiểu Hòa đáp:” Kỳ thật ta đã điều chỉnh thấp xuống 150 , trên thực tế hắn là cũng cực suất.”

” Ha ha ha ha!” Bên cạnh Hồng Hạnh nghe được cuồng tiếu,” Không được, tiểu đệ người có thể không xuy ngư được không, xuy ngư dở quá!”

Đi ở đằng trước Hạ Khinh Y cũng khê cười.

Không ai tin hắn, tiểu Hòa buồn bực:” Thật sự hạ xuống 150% mà.”

Nhóm con gái che miệng cười,” Được rồi, chúng ta tin tưởng người!” trên mặt rõ ràng là biểu tình không tin.

” Nghe nói Hạ hội trưởng là người ở tỉnh J, có phải không?”

” Đúng vậy.” Tiểu Hòa gật đầu. Thái Hồ ở tỉnh J.

” Hạ hội trưởng là sinh viên của A?”

“Ừ.” Đây hắn cũng biết.

” Hạ hội trưởng thích ăn gì?”

“..... Mì đi.” Tiểu Hòa có điểm không xác định, nhưng lúc Hạ đại ca ở chung cùng hắn đều ăn mì nhiều nhất! Điểm ấy đúng vậy, ít nhất không chán ghét.

” Hạ hội trưởng hình như thuộc chòm sao Bạch Dương? Sinh nhật có phải ngay tại tháng này hay không?”

” Không biết.” Tiểu Hòa lắc đầu, xem các nàng vẽ mặt thất vọng, nhiệt tình xung phong nhận việc nói:” Ta giúp các ngươi đến hỏi hỏi.”

” A! Không cần a!”

” Hảo mắt mắt!”

” Ta không cần gặp người!”

Ở nhóm nữ hài tử đang khóc thét, tiểu Hòa chạy đến bên Hạ Khinh Y,” Hạ đại ca, người sinh nhật có phải trong tháng này không?”

“Phải.” Hạ Khinh Y gật đầu.

” Ngày mấy?”

“17.”

” À.”

” Đừng trở về kể.” Hạ Khinh Y giữ chặt người đang tính chạy trở về. Vừa rồi ở mặt sau tự cho là nhỏ giọng vẫn đáp thật sự đều lọt vào tai Hạ Khinh Y, hấn đau đầu.” Ta đều nhanh bị người bán hết.”

Tiểu Hòa ngưng ngưng,” Hạ đại ca, lần sau ta login vừa lúc sinh nhật người, ta muốn tặng người cái gì đó..... A!”

Tiểu Hòa đột ngột bị Hạ Khinh Y ôm vào trong lòng, chặn đi đại đao của Bạch Cốt quỷ tướng bỏ tới:” Cần thận một chút, nơi đây là tầng thứ sáu.”

Từ tầng thứ tư bắt đầu có boss đi ra. Hải Nạp Bách Xuyên cùng Hồng Hạnh thu thập boss tầng thứ tư. Dĩ Thảo Mạn Đằng cùng Bồn Cô Nương Là Lão Nương của Hồng Anh tổ mang theo vài người thu phục tầng thứ năm, quả nhiên boss bị giết cũng không rớt xuống đồ vật gì.

Thu thập hết quỷ tướng tầng thứ sáu, Hạ Khinh Y mới buông tiểu Hòa ra. Diệp Thanh Thanh cười nói:” Nếu không phả trò chơi này không cho nữ phần nam trang, ta khẳng định nghĩ đến tiểu Hòa đệ đệ là bạn gái trong hiện thực của người.”

Tiểu Hòa đại quần, Hạ Khinh Y nhắc nhở nói:” Diệp tổ trưởng cẩn thận, Bạch Cốt hoàng hậu đi ra.”

Mang theo vương miện Bạch Cốt hoàng hậu lượn lơ từ dưới nền đất bay ra.

Lần này là Hạ Khinh Y cùng Diệp Thanh Thanh liên thủ phóng chiêu. Thiên La Triền Tự cùng Phá Vân kiếm pháp lần đầu phối hợp, hiệu quả khiến người ta sợ hãi than. Hạ Khinh Y với kiếm quang trong trẻo nhưng lạnh lùng dưới Diệp Thanh Thanh vũ động màu trắng tay áo lúc ẩn lúc hiện, giống như giao long, phiến nếu kinh hồng, làm người ta không dời được ánh mắt.

Bạch Cốt hoàng hậu ngã xuống đất rồi, mọi người vẫn còn trầm mê ở màn biểu diễn hoa mỹ vừa rồi.

Hải Nạp Bách Xuyên dựng thẳng lên ngón cái:” Lợi hại quá! Nghe nói kiếm pháp của lão Đại cùng Triền Tự của Diệp tổ trưởng nguyên lai là một đôi võ công vợ chồng, quả nhiên phối hợp lại thiên y vô phùng.”

Hồng Hạnh sờ cằm:” Vợ chồng a!”

Hồng Anh tổ nữ hài tử cười hì hì, Diệp Thanh Thanh đỏ mặt:” Các người nói bừa cái gì!” nhìn về phía Hạ Khinh Y trong ánh mắt lại khó nén thẹn thùng.

Tiểu Hòa cũng nói:” Hạ đại ca, người cùng Diệp tỷ tỷ phối hợp lại thật xinh đẹp.”

Hạ Khinh Y nhìn hấn một cái, hướng Diệp Thanh Thanh nói:” Lần trước tuy rằng tầng thứ sáu cũng qua, nhưng tổn thất rất lớn, lần này ít nhiều có Diệp tổ trưởng giúp.”

Diệp Thanh coi trọng rút đi ngưng ngưng, thản nhiên gật đầu:” Khách khí.”

Hạ Khinh Y lôi kéo tiểu Hòa đi xuống phía tiếp một tầng dưới. Hồng Hạnh sờ cái mũi nói:” Lão Đại thực không hiểu phong tình.”

Dù sao cũng phải nói lần này giết quái thật đỉnh thuận lợi. Tầng thứ bảy thì mọi người cùng tiến lên. Bạch Cốt hoàng đế bạo rớt ra hai dạng đồ vật khác biệt. Khinh Dương hội cùng Hồng Anh tổ mỗi bên cầm nhất kiện, tuy rằng đều là cực phẩm hiếm thấy, nhưng mọi người biểu tình hiển nhiên không quá thích. Hồng Hạnh hùng hùng hổ hổ:” Đây boss thật sự nghèo a. Chịu không nổi, hệ thống không phải đùa giỡn chúng ta chứ!”

” Lệnh bài kiến thành thật sự quá khó bạo rớt ra. Mẹ nó!” Hải Nạp Bách Xuyên tức giận xuất ra một câu thô tục.

Đi ở mặt sau tiểu Hòa nghe được, bật thốt lên hỏi:” Hạ đại ca, các người cần Lệnh bài kiến thành?”

” Ừ.” Hạ Khinh Y gật đầu,

” Ta.....” Tiểu Hòa đang muốn nói ta có, bỗng nhiên nghĩ đến, quá vài ngày không phải sinh nhật Hạ đại ca sao? Đến lúc đó làm lễ vật đưa cho hấn không phải rất tốt sao? Dù sao cũng không vài ngày. Lập tức vui vẻ hỏi:” Hạ đại ca, người ngày sinh nhật có login không?”

” Hấn là có.”

” Nhất định phải login nha, ta tặng quà cho người.” Ngẫm lại vẫn là lo lắng.” Ngoéo tay!” vươn ngón tay nhỏ bé.

Này thật không phải thói quen của tiểu Hòa mà là của Quý ông nội. Quý ông nội có tôn tử đáng yêu sau nghiêm trọng phần lão hoàn đồng, có đôi khi làm việc so với tiểu hài tử còn ngây thơ. Tiểu Hòa luôn luôn khinh thường ông nội, lúc này lại không nghĩ tới cũng bắt chước.

Giơ ra xong mới phát hiện bản thân quá trẻ con, lại ngượng ngùng lui tay về, vì thế đành phải mặt đỏ nhìn Hạ Khinh Y.

Hạ Khinh Y cương một hồi, nhìn xem trái phải. Hồng Hạnh rất nhanh tiêu sái mở màn,” Ta không thấy được, ta không thấy được!”

Những người khác cũng làm bộ không nhìn thấy, Hạ Khinh Y bay nhanh ghé một chút. ” Nhất định.”

Ra động quật đến thành Hàng Châu, tiểu Hòa khoái khoái cười cười logout. Đến ngày ước hẹn, ngày 17 tháng 4, tiểu Hòa login xong là thẳng đến Khinh Dương hội, nhưng không có nhìn đến Hạ Khinh Y.

Ở đại đường Khinh Dương hội, một đồng người rảnh rỗi đang tám bát quái.

” Ta cá lão bà của ta là lão Đại hôm nay sẽ không login.”

” Hồng Hạnh, người không có lão bà.....”

” Lão Đại khẳng định tình cũ khó quên đi an ủi mỹ nhân.....”

” Ta phi. Nguyệt Tại Thủy Thiên thật quá gốc a, một đại mỹ nữ như vậy , nói bỏ liền bỏ..... Bội tình bạc nghĩa, không phải người a!”

” Kỳ thật người cũng không muốn làm người đi.....”

” Dã Thảo người xong rồi, lão Đại vừa muốn quay về ôm ấp của Thu mỹ nhân!”

” Người đi chết đi!” Dã Thảo một cước đá văng Hồng Hạnh.

Tiểu Hòa đứng ở bên cạnh nghe bọn hấn loạn thất bát tao nói nửa ngày, rốt cục hiểu được đại khái. Đơn giản mà nói, chính là ngày hôm qua Mộng Du Giang Hồ lại ra đại tin tức- Nguyệt Tại Thủy Thiên ở trong hiện thực đính hôn.

15. Chương 15: Tây Hồ, Dưới Ánh Trăng

” Kỳ thật Nguyệt Tại Thủy Thiên cũng đúng mà. Hôn nhân internet tính là gì.”

” Kính nhờ. Người ta trong hiện thực cũng là một cặp tình nhân, lúc trước Thu Thủy Y Nhân chính vì hấn mà quăng lão Đại chúng ta đó!”

” Nói như vậy chúng ta thật mất mặt a.....”

” Người nói Thu Thủy Y Nhân có thể hay không tìm nơi nương tựa ở lão Đại chúng ta. Lão Đại vẫn còn độc thân kìa.”

Tiểu Hòa im lặng nghe bọn hấn bát quái, một bên cách đoạn thời gian liền gửi thư cho Hạ Khinh Y. Một thời gian trước hệ thống thăng cấp khiến cho người chơi có thể ẩn thân. Nói cách khác, Hạ Khinh Y lúc này cũng có thể đang online, nhưng trong trạng thái ẩn.

Đợi hồi lâu không có tin tức sau, tiểu Hòa quyết đoán logout. Từ khoan thuyền trò chơi đi ra đi thẳng đến chỗ bà nội.” Bà nội, con muốn đổi phần thưởng.”

Do lần thứ hai thi thử kết quả không tệ, tiểu Hòa được bà nội hứa hẹn thưởng cho. Ý tứ là thi đậu vào trường cao đẳng sẽ thưởng cho một cái di động, tiểu Hòa đáp ứng rồi.

” Đổi thưởng gì?” vừa đen len, bà nội hỏi.

” Hôm nay con muốn login đến 12 giờ.” Tiểu Hòa bổ sung một câu:” Là buổi tối 12 giờ.”

Cách 12 giờ khuya, bên trong trò chơi còn có hai ngày hai đêm. Một ngày một đêm thứ nhất dễ dàng liền trôi qua, đảo mắt ngày thứ hai lại sắp hoàng hôn, Hạ Khinh Y vẫn không có hồi âm, nhưng thật ra Phong Hồi Tuyết gửi đến hai tin tức lại:

” Tiểu Hòa? Sao giờ này người còn online ? Nên ngủ đi, thí sinh!”

Tiểu Hòa:” Đang đợi Hạ đại ca, đáp ứng hôm nay muốn tặng quà cho hần.”

Phong Hồi Tuyết:” Vững, chờ cái thí á. Hôm nay giữa trưa ở trường học nhìn đến Hạ đại ca của người, cùng một chỗ với mỹ nữ.”

Tiểu Hòa một lát sau hồi âm:” Chờ một chút đi, ngày 17 còn chưa qua hết.”

Sắc trời dần dần đen đi, tiểu Hòa bắt đầu buồn ngủ, ghé vào một góc trong đại sảnh ngủ.

Hồng Hạnh đón Diệp Thanh Thanh từ bên ngoài đi vào đại sảnh,” Thanh Thanh tổ trưởng, hội trưởng vẫn không login, người có chuyện gì truyền lời là tốt rồi, không một chuyển tay không.”

” Thuận tiện đi ngang qua xem xem.” Diệp Thanh Thanh thản nhiên,” Sớm đoán được hội trưởng các người có thể không online, bất quá có một số việc vội vả cùng hần thương lượng, ở chỗ này chờ tốt lắm.”

Nói xong ánh mắt vừa chuyển, nhìn đến tiểu Hòa, trên mặt hiện lên kinh ngạc. Hồng Hạnh theo nàng cũng thấy được, đi qua thôi tỉnh tiểu Hòa:” Tiểu đệ còn không out sao? Lão Đại phỏng chừng sẽ không lên.”

” Hồng Hạnh đại ca?” Tiểu Hòa nhu nhu mắt:” Ngày mai sẽ không thể online, cho nên hôm nay chờ nhiều một lát.”

” Đến, bồi ca ca uống trà nói chuyện phiếm.”

” Vâng.” Tiểu Hòa ngáp một đứng lên, vừa đi vừa nhìn tin tức, cứ nhiên có một tin chưa xem, đại khái gửi đến trong lúc ngủ đi. Tiểu Hòa vội vàng mở ra — Hạ Khinh Y: Người ở hội sao? Lặng lẽ đi ra, ta ở bên cầu phía sau cánh cửa , dưới tàng cây liễu chờ người, đừng làm cho những người khác biết.

Tiểu Hòa buông chén trà nhảy dựng lên.” Ta đi nhé!”

Hồng Hạnh kinh ngạc gọi:” Tiểu đệ, người không đợi lão đại sao?”

Tiểu Hòa mơ mơ hồ hồ lên tiếng, chạy về phía sau cánh cửa.

Ánh trăng nhợt nhạt chiếu vào hồ nước ba quang nhộn nhạo. Cành liễu bị gió gợi lên nhẹ nhảy múa. Tiểu Hòa không lòng dạ nào xem cảnh đẹp bị Mộng Du Giang Hồ xưng là một trong mười cảnh Tây Hồ ánh trăng, lập tức hướng bên cầu chạy đi.

” Hạ đại ca!”

Dưới tàng cây liễu, Hạ Khinh Y lên tiếng trả lời quay đầu lại, liền thấy tiểu Hòa cười vui vẻ hướng hần vọt tới.

” Hạ đại ca, ta còn nghĩ người không đến được.” Tiểu Hòa thở hổn hển.

” Ta đã tới chậm.”

Hôm nay vừa thật vất vả ổn định xong Duẫn Thu đầy cảm xúc, quay về ký túc xá hần vội vàng login, nghĩ đến tiểu Hòa khẳng định đã logout, không ngờ lại nhìn đến tên của hần còn sáng. Chính là gửi đi rồi tin tức nhưng vẫn không thấy hồi âm.

Hần giọng nói nặng nề, tiểu Hòa ngẩng đầu nhìn hần:” Hạ đại ca, người không vui sao?”

” Không có gì.” Không chút nào che dấu ánh mắt lo lắng khiến cho đáy lòng Hạ Khinh Y lướt qua một dòng nước ấm.

Tiểu Hòa thẳng thắn hỏi:” Là bởi vì tỷ tỷ kia sao?”

” Không hoàn toàn là thế.” Hạ Khinh Y than nhẹ, sờ sờ đầu tiểu hài tử,” Đừng hỏi. Người không phải phải giúp ta mừng sinh nhật sao? Nấu chén mì cho ta đi.”

” Được a.” Tiểu Hòa nhìn hẩn, gật đầu, hiểu biết không hỏi, nhìn trái nhìn phải,” Nhưng mà làm ở đâu?”

” Đi theo ta.”

Thuyền nhỏ đậu ở bờ hồ, đúng là cái Hạ Khinh Y trước kia dùng đi tiểu đảo. Cành dương liễu thật dài phất dờng bông bành trên khoang thuyền, tiểu Hòa ở đuôi thuyền mở lò nấu mì, Hạ Khinh Y ngồi đầu thuyền, thối sáo chậm chậm.

” Hạ đại ca còn có thể thối sáo a.”

Hạ Khinh Y dừng lại,” Trước đây cùng một hàng xóm học.”

” Ta trước kia học qua đàn dương cầm, ông ngoại nói ta đàn thật loạn thất bát tao, một chút cũng không di truyền đến thiên phú của ông. Bất quá bà ngoại nói ông đàn cũng không tốt thế nào.” Tiểu Hòa cười ha hả bán đứng ông ngoại.

” Thối sáo rất đơn giản, muốn học ta dạy cho người.” Hạ Khinh Y mỉm cười.

” Tốt quá, chờ chút..... Trước giao học phí.”

Mì nấu xong được đặt trong chén lớn bằng sứ xanh mới mua đưa đến trước mặt Hạ Khinh Y. Màu xanh từ chén, màu trắng từ mì, nồng đậm hương canh, mặt trên mấy cọng rau xanh xanh biếc , sau đó là đầu bếp tiểu Hòa cười loan mặt mày.

” Hạ đại ca, sinh nhật vui vẻ, tặng người quà sinh nhật nè.” Dem vật được bao rất kỹ gì đó đưa cho Hạ Khinh Y,” Chờ ta logout mở được mở nhé.”

Hạ Khinh Y bỗng nhiên cảm thấy sinh nhật hôm nay là phong phú trước nay chưa từng có. Tâm tình bản thân cũng là bình thản trước nay chưa từng có.

” Cám ơn.” Tiếp nhận bát sứ xanh bắt đầu ăn lại bị tiểu Hòa ngăn lại,” Hạ đại ca, người còn không có cầu nguyện.”

” Cầu nguyện?”

” Đúng vậy, sinh nhật không phải đều phải cầu nguyện sao? Nơi này lại không bánh ngọt, vậy cầu nguyện trước khi ăn mì đi.”

Hạ Khinh Y giật run nửa ngày, nhìn hẩn ánh mắt chờ đợi, không tự chủ được nói:” Hy vọng có người.....” nói một nửa dừng lại. Đây là nguyện vọng thật lâu thật lâu trước kia, khi đó hẩn còn rất nhỏ.

” Có người cái gì?” Tiểu Hòa truy vấn.

Tinh khiết con người đen không hề chớp mắt nhìn hẩn. Tây Hồ ánh trăng chiếu vào trong mắt hẩn, trong suốt lại mông lung, Hạ Khinh Y không tự chủ được nói xong:” Hy vọng có người có thể không xa cách, vẫn bồi ở ta bên người.”

Thấp giọng nói ra, mới phát hiện nguyện lai bản thân chỗ sâu nhất trong đáy lòng kia, nguyện vọng ôn nhu lại có chút yếu đuối này vẫn chưa từng rời xa quá.

Hồ nước lẳng lặng nhận nhạo. Tiểu Hòa cùng Hạ Khinh Y song song ngồi ở mép thuyền, đá đá nước tiểu Hòa đá ý kiến:” Hạ đại ca người nói quá nhỏ, hứa nguyện vọng phải nói lớn ra mới được.”

Hạ Khinh Y ngẩn ra, tuy rằng hẩn chưa từng làm loại lẳng mạn lại không thực tế này, nhưng hẩn biết hứa nguyện là không thể nói ra, không phải nói ra sẽ không linh sao? Ít nhất trước kia mỗi lần giúp Duẩn Thu sinh nhật đều là như vậy.

Tiểu Hòa chần chần nói:” Ông nội ta nói hứa nguyện chính là phải lớn tiếng nói ra, mới có thể làm cho ông trời nghe thấy, sau đó mới có thể làm cho người ta như nguyện.”

Nhìn tiểu Hòa tích cực nghiêm túc bộ dáng, Hạ Khinh Y bỗng nhiên lý giải ông nội tiểu Hòa — nếu hẩn có tiểu đệ đệ đáng yêu như vậy, hẩn cũng sẽ lừa hẩn đem nguyện vọng nói ra.

” Người sinh nhật muốn nguyện vọng gì?”

” Năm nay cầu chính là hy vọng ngày mai ngủ dậy biến thành thông minh, tất cả nan đề đều làm được.” Tiểu Hòa nói, ” Bất quá giống như quá khó đi, nhưng chắc chắn nguyện vọng của Hạ đại ca sẽ thành hiện thực.”

” Vì sao?”

” Vì Hạ đại ca tốt lắm.”

Hắn làm sao tốt lắm, Hạ Khinh Y nghĩ như vậy, tâm tình lại bỗng nhiên chuyển biến tốt lên. Đại khái mọi người thích nghe lời hay đi. Hạ Khinh Y khẽ cười nói: ” Tốt lắm, nếu không ai đến giúp ta, tiểu Hòa đến giúp ta đi.”

” A?” Tiểu Hòa lẳng lẳng nhìn Hạ Khinh Y đang mặt giả nghiêm trang. Như thế nào nhiều đến trên người hắn?

” Ông nội Tiểu Hòa không có nói cho biết sao? Nếu nghe được người khác hứa nguyện sẽ phải phụ trách nguyện vọng của người kia “

Hạ Khinh Y ngữ khí trước sau như một trầm ổn, tiểu Hòa hơn nửa ngày mới tỉnh ngộ lại đây là Hạ đại ca đang chọc hắn, lằm bằm hai tiếng nhảy dựng lên, ” Hạ đại ca, mau đưa mì ăn xong rồi rửa chén, ta muốn logout.”

Bóng đêm đã khuya, chờ đắc tâm phiền ý loạn Diệp Thanh Thanh tùy ý đi ra một chút. Hạ Khinh Y không login, cũng không có hồi âm thư của nàng, chẳng lẽ thật sự ở trong hiện thực cùng Thu Thủy Y Nhân tro tàn lại cháy?

Kia không khỏi quá không có cốt khí.

Diệp Thanh Thanh tâm tình phức tạp.

Ở chỗ sâu trong rừng liễu y hi truyền đến thanh âm quen thuộc. Nàng dừng lại cước bộ, hướng bên kia nhìn. Quen thuộc thân ảnh từng một lần nhập mộng mê theo trên thuyền nhảy lên trên bờ. Hắn thế nhưng online ! Sau đó hắn vươn tay, hắn phải đón ai?

Thu Thủy Y Nhân sao?

Diệp Thanh Thanh khẩn trương nín thở, đang nhìn đến nắm tay Hạ Khinh Y nhảy lên bờ chính là thiếu niên thì thở dài nhẹ nhõm một hơi. Chính là khi nhìn rõ thần sắc của Hạ Khinh Y dưới ánh trăng thì bỗng giật mình.

Hồng Anh tổ.

” Ông xã ta nói Thu Thủy Y Nhân đã chính thức rời đi Thủy Thiên Các, có một phần tư người chơi đi theo nàng, nàng nhân duyên không tệ nhỉ. Dù sao lần này đích thật Nguyệt Tại Thủy Thiên không đủ phúc hậu, rất nhiều người phỏng đoán Thu Thủy Y Nhân sẽ đến Khinh Dương hội.”

Người nói chuyện là một nòng cốt trong Hồng Anh tổ – Hoa Hoa Thảo Thảo. Ông xã trong miệng nàng là hội phó Thủy Thiên Các. Hai người trước kia là tình nhân, chia tay sau lại ở trò chơi tái ngộ hòa hảo. Lúc sau lại phát hiện cả hai ở khác biệt công hội thậm chí là có chút đối địch công hội. Bất quá hai người đều không có bỏ hội, cũng là một đoạn chuyện xưa khá hí kịch.

” Nàng không nên có mặt đi thôi.” Bốn Cô Nương Là Lão Nương hừ nhẹ.

” Nói không chừng người ta liền hợp lại.” Hoa Hoa Thảo Thảo nói.” Người đừng quá coi trọng cốt cách nam nhân.”

Diệp Thanh Thanh tâm tình phiền táo. Nàng từ nhỏ chính là một nữ tử kiêu ngạo vô cùng. Bởi vì bề ngoài tài trí thắng người một bậc, lòng dạ cũng cao, vào trò chơi sau lại nơi chốn bị Thu Thủy Y Nhân đè nặng, hơn nữa cá tính cô ta khéo đưa đẩy mạnh vì gạo, bạo vì tiền, hơn nữa không quen nhìn bộ dáng Thu Thủy Y Nhân lạnh lùng chọc người nịnh hót.

Thu Thủy Y Nhân nếu gia nhập Khinh Dương hội, Hồng Anh tổ lại cùng Khinh Dương hội kết minh, như vậy.....

.....

” Không đúng, không phải như vậy, là ngón tay này ấn đi xuống.”

” Ngón tay này đừng buông ra.”

Tiểu Hòa buông cây sáo trong tay xuống, vẻ mặt đau khổ.” HẠ đại ca, ngươi không phải nói thổi sáo rất đơn giản sao?”

” Ừ.....” HẠ Khinh Y hàm súc đáp:” Đại khái chắc do người khác người.”

HẠ Khinh Y sáng sớm đã bắt đầu chỉ tiểu Hòa thổi sáo. Ở trong hội, tiểu Hòa thổi không tốt bị Hồng Hạnh cười nhạo, HẠ Khinh Y liền đem hắn đến bên hồ. Hoàn cảnh tuyệt đẹp lại không ai quấy rầy.

” Như vậy đi.” HẠ Khinh Y đứng ở phía sau tiểu Hòa, vòng cánh tay qua bờ vai hắn bao trùm tay hắn, tay nắm tay dạy hắn. Tiểu Hòa có điểm không thói quen loại tư thế giống như bị ôm vào trong ngực này, thân thể động động một chút.

” Đừng lộn xộn, đi theo chỉ dẫn tay của ta.”

Miền miển cường cường thổi xong một thủ khúc, tiểu Hòa tâm tư lại chạy địa phương khác.

” HẠ đại ca, tay ngươi hình như so với ta lớn hơn.”

Tiểu Hòa nắm tay HẠ Khinh Y, liền hai bàn tay lẫn nhau dựa sát vào, đem lòng bàn tay bản thân hợp lại với lòng bàn tay HẠ Khinh Y. Quả nhiên tay của HẠ đại ca so với chính mình còn to hơn một vòng, chỉ có ngón tay của bản thân đủ dài thôi.

Không ngờ hai bàn tay gắt gao như thế, HẠ Khinh Y bỗng nhiên cảm thấy bản thân có điểm hô hấp khó khăn. Lần đầu tiên phát hiện, tay của tiểu Hòa thể nhưng phi thường xinh đẹp.

Diệp Thanh Thanh ấn theo chỉ dẫn của Hồng Hạnh tìm được đến bên hồ thì nhìn đến chính là một bộ hình ảnh như vậy. Nam tử cao lớn đứng ở phía sau ôm tiểu thiếu niên thon gầy trong ngực.....

” A, HẠ hội trưởng thật có hưng trí a.” Diệp Thanh Thanh tiêu chuẩn lịch sự lên tiếng trước, cười nói.

HẠ Khinh Y thu lại bàn tay bản thân, lui về phía sau hai bước nhìn về phía Diệp Thanh Thanh.” Diệp tổ trưởng.”

Tiểu Hòa biết điều dương dương tự đắc nắm cây sáo,” HẠ đại ca, ta một người đi lại kia luyện.”

HẠ Khinh Y gật đầu:” Đừng chạy quá xa.” chuyển hướng Diệp Thanh Thanh:” Diệp tổ trưởng tới là...?”

Diệp Thanh Thanh đi thẳng vào vấn đề:” Là như thế này. Có đồn đãi nói Thu Thủy Y Nhân sẽ gia nhập Khinh Dương hội. Ta tới hỏi HẠ hội trưởng đồn đãi có thật hay không? “

HẠ Khinh Y trầm ngâm một chút, nói:” Nếu nàng yêu cầu nhập hội, ta sẽ không cự tuyệt.”

Diệp Thanh Thanh trong lòng lạnh lùng.” HẠ hội trưởng thật độ lượng.”

” Thu Thủy cấp bậc rất cao, kỹ năng thực dụng, ta không có lý do gì cự tuyệt. Diệp tổ trưởng lo lắng chuyện gì? Bởi vì nàng ban đầu là người của Thủy Thiên Các?” HẠ Khinh Y nói:” Ta cùng Thu Thủy tuy rằng là bạn bè, nhưng tuyệt sẽ không thiên vị. Nếu nàng nhập hội, sẽ chỉ là hội viên bên ngoài, không chạm được sự vụ trung tâm, Diệp tổ trưởng không cần lo lắng sẽ ảnh hưởng đến hợp tác của chúng ta.”

Hắn nói được chu đáo, Diệp Thanh Thanh nhất thời ngậm miệng.

Tiểu Hòa còn tại một bên cố gắng thổi sáo. Một khúc nhạc hay bị hắn thổi thành đứt quãng, tiếng sáo ô ô giảo đảo Diệp Thanh Thanh càng thêm tâm loạn. HẠ Khinh Y trên mặt lại hơi hơi mang cười, hiển nhiên phân tâm thần lắng nghe hắn thổi. Diệp Thanh Thanh không biết như thế nào liền thốt ra những lời này.

” Cũ yêu tân hoan cùng chỗ, HẠ hội trưởng sẽ không sợ hậu viện cháy?”

Mím cười nhất thời tiêu thất, HẠ Khinh Y nhìn thẳng Diệp Thanh Thanh:” Diệp tổ trưởng có ý tứ gì ?”

Nói đã muốn nói ra, Diệp Thanh Thanh ngược lại trấn định,” Ta là nói, Hạ hội trưởng đối tiểu Hòa đệ đệ thật đúng là tốt, nhìn cũng không giống đối với đệ đệ.”

Ngày đó ở Tây Hồ dưới ánh trăng hình ảnh Hạ Khinh Y đón tiểu Hòa lên bờ đã để ấn tượng quá sâu sắc với nàng. Hôm nay nói ra lời nói này, ba phần là hoài nghi, ba phần là thử, ba phần là không cam lòng, chính cô ta cũng không rõ sở rốt cuộc là mang tâm tình gì.

Hạ Khinh Y thần sắc cương lĩnh.

Diệp Thanh Thanh từ trước đến nay là người thông minh, nàng liền thôi truy vấn, cười nói:” Nhìn ta đang nói cái gì nè. Hạ hội trưởng ngàn vạn lần không nên để tâm nhé. Nếu đã nói như vậy, ta cũng an tâm. Ta đi trước, không quấy rầy người cùng tiểu Hòa đệ đệ.”

” Hạ đại ca, Diệp tỷ tỷ đi rồi sao?” Tiểu Hòa chạy về.

” Ừ.” Hạ Khinh Y đứng nhìn hắn không nói được một lời. Tiểu Hòa bị hắn nhìn xem không hiểu kỳ diệu,” Hạ đại ca, người làm gì?”

” Tiểu Hòa vì sao muốn đem Lệnh bài kiến thành quý trọng như vậy tặng cho ta?”

” Nga, này sao.” Tiểu Hòa đáp:” Bởi vì ta không có đồ vật khác, Hạ đại ca không phải vừa lúc cần nó sao? Làm sao vậy?”

” Không có gì.” Đơn thuần ánh mắt, đơn thuần đáp án lệnh gánh nặng trong lòng Hạ Khinh Y liền được giải khai, giống như được rửa đến dường như trong vắt. Thế nhưng vì sao có một tia ẩn ẩn thất vọng? Vừa mới Diệp Thanh Thanh nói câu nói kia, vì sao bản thân không cho là đúng thế nhưng lúc sau lại có cảm giác ẩn ẩn bị chột dạ?

Nhìn hồ nước ba quang nhộn nhạo, Hạ Khinh Y ánh mắt đen tối không rõ.” Đi ăn cơm thôi.”

Cơm trưa xong tiểu Hòa công khai chiếm lĩnh giường của Hạ Khinh Y. Hắn hiện tại mỗi lần login đều ở trong này ngủ trưa. Hạ Khinh Y sớm sửa lại thiết trí phòng ở, tiểu Hòa trực tiếp có thể đi vào.

Hạ Khinh Y không thói quen ngủ trưa, giờ này thường xuyên dùng để tu luyện nội công. Chính là hôm nay, dù thế nào cũng vô pháp tĩnh lặng tâm tình. Diệp Thanh Thanh nói câu kia như ma chú luôn xoay quanh trong đầu.

” Hạ hội trưởng đối với tiểu Hòa đệ đệ thật đúng là tốt, nhìn cũng không giống đối với đệ đệ.”

Đích xác, hắn luôn là người rất khó buông tâm chấp nhận một người khác. Đối với tiểu Hòa lại chấp nhận cùng trân trọng, có đôi khi bản thân cũng hiểu được kỳ quái, nhưng là rất nhanh lại tìm được giải thích cho bản thân. Hắn bắt quả là tiểu hài tử mười sáu tuổi, đơn thuần, lại tin cậy mình, mình khẳng định trân trọng hắn giống như trân trọng đệ đệ đi.

Ánh mắt hắn dừng ở tiểu Hòa trên giường.

Nhưng giờ đã bắt đầu hoài nghi, bản thân đối với hắn kiên nhẫn vướng bận cùng trân trọng có phải đã muốn vượt qua giới hạn? Người trong hội có lúc cũng nói hội trưởng đối xử quá tốt với tiểu Hòa, trêu ghẹo chọc tiểu Hòa là đại tẩu, bản thân nghe xong không tức giận cũng chưa từng ngăn cản lại.....

Nhưng mà, hắn không phải loại người thích khai loại vui đùa kiểu này.

Tiểu Hòa đã muốn ngủ say, ôm chăn, chân tùy tiện lộ ở bên ngoài chăn, tính nét ngủ thật trẻ con thực khờ dại.

Hạ Khinh Y từ tháp bên cửa sổ đứng lên, đi đến gần giường.

Lông mi dài phủ trên cặp mắt trong suốt sáng ngời, đôi môi phấn nộn như cánh hoa hơi hơi mở ra. Hạ Khinh Y không tự chủ được đưa ngón tay qua, trong lúc ngủ mơ tiểu Hòa vô ý thức mím một chút.

Nháy mắt cả người tựa như bị dòng điện lưu thông qua. Hạ Khinh Y ở bên giường đông cứng lại rồi.

16. Chương 16: Tiểu Hòa Thi Vào Trường Cao Đẳng

Lại một tuần trôi qua, tiểu Hòa đúng giờ login, chạy đến Kinh Dương hội. Hồng Hạnh vừa thấy hắn đã nói:” Lão Đại nói hôm nay hắn có việc không online.” vồ vồ tiểu Hòa bả vai,” Hôm nay Hồng Hạnh ca ca cùng người.”

Nhìn tiểu Hòa nháy mắt từ cao hứng phần chần trở nên xiu xuống, Hồng Hạnh khó chịu.” Phi, lão tử bồi chơi không đáng giá bằng lão Đại hử!”

Đáng thương tiểu Hòa bị bi phần Hồng Hạnh xả đến Tây Hồ để đánh quái vật cá. Vài canh giờ đi qua, cấp bậc là tăng lên, nhưng tiểu Hòa cũng quang vinh ngã xuống, vô cùng hoài niệm Hạ Kinh Y. Hạ Kinh Y cũng thường xuyên dẫn hắn luyện cấp, nhưng tiểu Hòa là thời gian đùa so với thời gian luyện cấp nhiều hơn. Hạ Kinh Y luôn luôn theo hắn.

Trước khi logout , tiểu Hòa gửi một đoạn tin rất thô lương bị ai cho Hạ Kinh Y:

Hạ đại ca, Hồng Hạnh ca ca khi dễ ta, người giúp ta khi dễ trở về đi. Còn có Hạ đại ca, ta tháng này sẽ không login. Bà nội nói ta tiếp tục phân tâm khẳng định sẽ không thi đậu vào A. Vì vào A, ta quyết định nghe lời. Bất quá bà nội thực điểm xấu nha, ta còn chưa thi liền nói như vậy. Cuối tuần thứ ba của mùa hè sẽ thi, phải đi làm quen trường thi, không thích đi ra ngoài thi đâu. Hạ đại ca, người lần trước bảo đặt tên cho thành mới ta còn chưa nghĩ ra, để ta suy nghĩ suy nghĩ.

Hạ đại ca sao hôm nay người không online a?

Đánh cá quái đánh tới không muốn ăn cá – tiểu Hòa

Tuy rằng không đi học, nhưng bởi vì cha mẹ đều là người trong ngành giáo dục, hồ sơ học tập của tiểu Hòa thuận lợi nằm trong Nhất Trung, một trường trung học tốt nhất . Lí Hồng lấy đến sổ báo danh trường thi của đứa con, phát hiện thi tại trường học khác. Ở trong danh sách các học sinh của mình tìm tìm, thật vừa lúc có một người cũng thi trường này, còn là môn sinh đặc ý của mình : Hà Dực.

Hà Dực, lớp trưởng, học sinh ưu tú hạng nhất, thành tích luôn nằm trong top 3. Danh tiếng giữa bạn bè và thầy cô đều tốt. Lí Hồng tuy rằng thích học sinh này nhưng lại cảm thấy hắn khá khéo đưa đẩy, bất quá hiện tại muốn nhờ hắn chiếu cố tiểu Hòa thì lại yên tâm. Dù sao vào trường thi liền ngoài tầm tay.

Đứa con a, Lí Hồng cảm thấy thật sự là thao thao tâm can. Như thế nào liền sinh ra một tiểu bảo bối như vậy chứ. Có thể thấy được cái gì quá tốt ... cũng không nên.

Phát giấy báo thi xong, Lí Hồng gọi Hà Dực ra ngoài, dặn dò hắn ngày mai tới trường thi, có thí sinh tên gọi Quý Tử Hòa, làm cho hắn có hời gì thì chú ý chiếu cố một chút.

Công đạo không rõ ràng khiến cho Hà Dực sững sốt, trước gật đầu đồng ý, sau đó hỏi:” Bạn ấy bộ đáng thế nào ? Em sợ em không biết.”

Lí Hồng cũng không biết như thế nào miêu tả đứa con, đã nói:” Ai nhìn xem đẹp nhất là được, em vừa thấy liền biết à. Cô sẽ nói với bạn ấy.”

Hà Dực sáng sớm ngồi xe đến địa điểm thi, nhớ tới chủ nhiệm lớp công đạo, có điểm sờ không được ý nghĩ. Đúng rồi, ngày hôm qua quên hỏi là nam hay nữ, nhưng nếu là đẹp, khẳng định là nữ đi.

Chưa tới giờ vào thi, học sinh tụ tập trước phòng thi của mình. Một phòng thi chứa hai mươi mấy người, liếc mắt một cái liền xem xong hết. Quả nhiên có một nữ sinh rất đẹp đứng một mình. Hà Dực mang theo tươi cười đi ra phía trước, lễ phép hỏi:” Bạn chính là Lý lão sư nói Quý Tử Hòa đi?”

Khẩu khí thập phần khẳng định. Dưới vẻ mặt tươi cười, Hà Dực đã bắt đầu tính toán, không biết cô gái này cùng Lý lão sư có quan hệ gì, thật sự rất đẹp, một hời phải tìm cái cơ hời diện thoại của nàng.

Cô gái kinh ngạc lắc đầu.” Ta không phải.”

Hà Dực trong lòng kỳ quái, tươi cười vẫn không thay đổi, lập tức giải thích nói:” Ngượng ngùng, ta nhận sai người.”

Cô gái vẫn vẫn tĩnh tĩnh đáp:” Không sao.”

Hà Dực sinh ra hảo cảm đối này nữ sinh. Hiện tại nữ hài tử im lặng như vậy thật sự hiếm thấy. Hắn vốn chính là người hướng ngoại, lúc này dường như không có việc gì bắt chuyện.” Hôm nay cuộc thi thực khẩn trương, vạn nhất làm bài không tốt, đến lúc đó nguyện vọng cũng không tốt liền.”

Hắn mà khẩn trương mới có quỷ, không dấu vết đem đề tài chuyển đến cuộc thi, nếu cô gái hỏi thành tích của hắn, hắn sẽ khiêm tốn tiết lộ một chút, nói như vậy nữ sinh luôn có hảo cảm với nam sinh thành tích tốt.

Lúc này bạn Hà Dực đã hoàn toàn đem lão sư công đạo bỏ qua sau đầu.

Đại khái đánh trúng vào nỗi lòng, nữ sinh kia gật gật đầu:” Đúng vậy, rất khẩn trương.”

Hà Dực đang định không ngừng cố gắng, bỗng nhiên một thanh âm trong trẻo như trẻ con bên cạnh hắn vang lên, ” Xin hỏi, bạn có phải là Hà Dực?”

Thanh âm có điểm thấp, mang theo một tia khiếp ý không nhất định. Hà Dực trên mặt còn mang theo tươi cười, nghe tiếng quay đầu xem. Tươi cười vừa nhìn đến người trước mắt liền đình trệ lại. Vừa rồi đối mặt với nữ sinh ngưỡng mộ trong lòng còn cơ trí chông chênh tự nhiên, hiện tại nhìn nam sinh trước mặt bỗng nhiên mất đi giọng nói, ngốc lăng lăng nhìn nam hài.

Tiểu Hòa thói quen kiên nhẫn đợi vài giây, tròn mắt, lông mi nháy nháy vài cái, lại hỏi một lần:” Bạn là Hà Dực phải không?”

” Phải.. phải.. cậu...cậu là Quý Tử Hòa?” Hà Dực bình tĩnh gật đầu. Hắn bị cặp mắt hắc bạch phân minh ánh mắt thủy quang mênh mông vừa thấy, thế nhưng không hề có cảm giác hô hấp. Bỗng nhiên hiểu được vì sao Lý lão sư nói ai tốt xem nhất, nếu có thiếu niên này ở, căn bản sẽ không cảm thấy được bất luận kẻ nào khác đẹp đi.

Vừa mới bản thân khẳng định biểu hiện giống như đứa ngốc, Hà Dực ảo não nghĩ. Từ nhỏ đến lớn hắn chưa từng thất thố như vậy, nhất thời cảm thấy quả thực rất mất mặt. Chính là nhìn nhìn bốn phía mọi người còn chưa có hoàn hồn, kể cả vừa rồi vẫn tinh xinh đẹp nho nhã nữ sinh, trong lòng hơi chút an ủi.

“Vâng.” Tiểu Hòa gật đầu rồi không nói nữa, bắt đầu cúi đầu xem chân mình.

Hà Dực lúc này cũng chỉ là nhìn đầu của hắn mà phát run. Bình thường quen ứng xử lưu loát nay một câu cũng tìm không ra để nói, trong đầu toàn chuyển chuyển những ý niệm loạn thất bát tao. Một hồi thì nghĩ, lông mi hắn sao dài đến thế; một hồi nghĩ, nếu hôm nay viết văn phải miêu tả dung mạo của hắn, bản thân khẳng định một chữ đều không viết ra được.

Hôm nay trung học X, phòng thi số 011 không khí đặc biệt quỷ dị, im lặng đến quỷ dị. Mà đúng thôi, phòng thi im lặng là bình thường, chính là, nếu các thí sinh không thường thường liên ngừng đầu hướng về một địa phương nhìn xem, rồi phát ngốc một hồi, thì điều này là hiển nhiên.

Giám thị khụ một tiếng, lớn giọng nói:” Mọi người chăm chú làm bài, không cần hết nhìn đông nhìn tây. Chú ý kỷ luật phòng thi.” Rồi đi hướng về thí sinh kia, ngăn trở mọi người tầm mắt. May mắn vị trí em này ngồi ở trong góc, bằng không thật đúng là không tốt giải quyết. Giám thị mập mạp ánh mắt uy nghiêm quét một vòng trong phòng. Ân, cúi đầu, xem bài thi của em này. Chữ viết cũng không tệ lắm, bất quá so với dung mạo còn kém rất xa, lão sư khùng hoảng nhận xét, giải quyết đề khá lưu sướng, xem ra thành tích không sai, không có kiểu người xinh đẹp đầu óc rỗng không.

Hà Dực thoãn thoắt ghi. Hôm nay môn đầu tiên là ngữ văn, là môn hắn tối am hiểu, một giờ đã viết xong toàn bộ, sau đó bắt đầu nhìn bên kia mà sợ run. Đáng tiếc giám thị mập mạp đáng ghét kia vẫn đứng ở đó.

Cuộc thi chấm dứt, tiếng chuông vang lên, bài thi thu xong, Hà Dực lập tức vọt tới trước bàn của tiểu Hòa, giúp hắn đem đồ vật ném vào cặp rồi nói ,” Chúng ta đi mau.” Tiềm thức cảm thấy được, nếu một hồi ra về cùng mọi người, tuyệt đối không phải ý kiến hay.

Lúc ra khỏi phòng học, Hà Dực nghe được một thí sinh kêu to:” Quá quá quá đẹp, là ai a, học trường nào?”

” Ta quên làm bài rồi!”

” Ta nhận thức một người, tên là Hà Dực, rất nổi danh, học Nhất Trung.”

Ông nội bà nội đưa tiểu Hòa đi thi liên luôn luôn đứng chờ bên ngoài, nhìn đến tiểu Hòa cùng một thí sinh xa lạ đi ra, bà nội cười nói:” Cháu chính là Hà Dực phải không? Lý lão sư nói, cảm ơn cháu chiếu cố.”

Song phương lễ phép một phen, ông nội bà nội mang tiểu Hòa đi rồi. Tiểu Hòa luôn luôn tại bên cạnh không nói lời nào, lúc sắp về mới nói tiếng cảm ơn với Hà Dực.

Hà Dực nói không cần cảm tạ, đứng ở cửa nhìn bọn họ đi xa, cảm thấy buổi sáng hôm nay giống như nằm mơ.

Hai ngày thi trôi qua, Hà Dực cũng chưa cùng tiểu Hòa nói được mấy câu, càng đừng nói chi Hà Dực bắt đầu tính toán thiết lập tốt quan hệ. Một là do tiểu Hòa nội hướng không quen nói chuyện, một là Hà Dực vừa thấy tiểu Hòa liền đầu ngây ngốc. Học sinh này hiểu được khá nhiều, biết từ ‘đồng tính luyện ái’, lo lắng cho mình biến thành đồng tính luyện ái, đi lên mạng tra xét tra tư liệu đồng tính luyện ái, ngẫm lại bản thân khi nghĩ đến xxx trong đầu vẫn là thân thể của con gái, mới yên tâm xuống.

Chính là trong đầu chưa từ bỏ ý định, quyết mượn chứng minh nhân dân của tiểu Hòa xem. Tuy rằng tiểu Hòa vừa thấy chỉ biết là nam sinh, nhưng hắn vẫn nhìn vào dòng ghi ‘giới tính’ vài lần, hận không thể đem cái chữ ‘nam’ nhìn xem biến thành ‘nữ’.

Mẹ là chủ nhiệm lớp cấp ba, thành tích thi tự nhiên biết sớm. Điểm ba môn vừa ra, tiểu Hòa lại có tiến bộ, nhóm cha mẹ rất cực yên tâm, vốn lo lắng hắn không thích ứng được thi cử bên ngoài.

Kế tiếp chính là điền nguyện vọng. Hình thức thi vào trường cao đẳng hàng năm đều biến đổi, thực hành đã nhiều năm chế độ điền nguyện vọng sau kỳ thi, năm nay lại biến về xem xét trước kỳ thi. Đại học không có gì hay để thảo luận. Tiểu Hòa chỉ điền một cái, Đại học A, ngay cả bà nội gọi hắn điền một cái khác để đề phòng hắn cũng không chịu. Cha mẹ không có biện pháp, dù sao đứa con tuổi còn nhỏ, thi không đậu sang năm tái thi tiếp. Mặt khác, ông nội cũng liên hệ một bạn học cũ, kém vài điểm chỉ cần không quá phận, đều có thể qua.

Bất quá chọn ngành học liền khác nhau xa. Có ngành cần văn có ngành cần ngoại ngữ, bà ngoại kiên trì ngành chuyên về ngoại ngữ tốt nhất, tương lai tiểu Hòa làm về ngoại giao, xuất ngoại đi các nơi làm về vang đất nước. Ông ngoại lập tức phản đối bà, lấy chuyện nhiều năm trước đại sứ quán bị tạc bom nhắc lại. Mọi người cũng đều nói không tốt, đứa nhỏ nếu tương lai xuất ngoại cũng không yên tâm. Trong một mảnh thảo luận náo nhiệt, tiểu Hòa ngửa ra kinh người:” Con muốn học sinh hóa!”

Đó là ngành học của Hạ Khinh Y.

Mọi người nhất tề, bị dọa tới rồi, sau đó đều phản đối.

Bà nội nói:” Ngành này điểm cao lắm, con thành tích không đủ đậu vào đâu.”

Mụ mụ nói:” Ngành này học mệt lắm, phải động não. Không bằng học văn khoa, pháp luật vân vân, lưng lưng là tốt rồi.”

Ngoại công nói:” Không nên không nên, nỗ ổng nghiệm làm sao bây giờ.”

Bà ngoại khó được hợp ý cùng ông:” Đúng đúng, còn có thể rò rỉ khí độc gì đó, phóng xạ vân vân.”

Tiểu Hòa buồn bực.

Các đại nhân vây quanh tờ ghi nguyện vọng tiếp tục nghị luận. Tiểu Hòa phát hiện bản thân hoàn toàn không làm chủ được, trên thực tế hắn cũng không khái niệm học ngành nào, quay về phòng mình đọc sách đi. Tâm trạng không yên, nhìn nhìn nơi đặt dàn máy game, trong đầu tiểu Hòa chợt hiện lên ý niệm, không bằng đến hỏi Hạ đại ca đi.

Vài tuần không có online, trong trò chơi lại thay đổi mùa. Tiểu Hòa trước tiên xem Hạ Khinh Y có online hay không. Có, tiểu Hòa gửi nhanh tin tức tới : Hạ đại ca, người ở trong hội sao?

Hạ Khinh Y: Ồ, người như thế nào login?

Tiểu Hòa: Ta đi tìm người nói chuyện

Hạ Khinh Y: Tốt.

Tiểu Hòa kích động hướng về Khinh Dương hội đi đến. Quẹo qua góc đường nhìn đến đại môn của Khinh Dương hội liền thấy một người không nghĩ đến từ bên trong đi ra.

Tiểu Hòa chớp chớp, không thể tin được hai mắt của mình. Như thế nào là Phi Lục?

17. Chương 17: Vật Không Người Không

Hạ Khinh Y nhìn thời gian, đã qua đi một hồi lâu, sao tiểu Hòa còn chưa tới? Nghĩ muốn phát tin tức lại dừng lại, ở trong đại sảnh đi rồi một vòng, không tự chủ được hướng ra ngoài cửa đi đến.

Còn chưa đi tới cửa, liền nhìn đến thân ảnh chờ lâu không tới. Tiểu Hòa đưa lưng về phía hán ngồi ở trước cửa bậc thang, ôm đầu gối, không biết suy nghĩ cái gì.

Nghe được quen thuộc tiếng bước chân, tiểu Hòa quay đầu lại:” Hạ đại ca.”

Tuy rằng nở nụ cười, chính là trên mặt rõ ràng biểu tình không vui. Hạ Khinh Y trong lòng do dự chần chờ nhất thời toàn bộ tiêu mất, ngồi xuống bên cạnh hán :” Làm sao vậy?”

Tiểu Hòa buồn rầu nói:” Ta đang làm tư tưởng đấu tranh, muốn cáo trạng với người hay không.”

Hạ Khinh Y buồn cười,” Cáo trạng ai ? Hồng Hạnh ?”

” Hồng Hạnh đại ca tốt lắm.” Tiểu Hòa do dự lại do dự, vẫn là không nhận xuống:” Hạ đại ca, Phi Lục kia không tốt.”

Hạ Khinh Y suy nghĩ một hồi mới nhớ ra Phi Lục là ai:” Nàng làm sao vậy?”

” Nàng từng đốt qua phòng ở của ta, chính là tiểu nhà tranh Mộ Dung đại thúc tặng ta đó, còn phá nát quán mì của ta.” Tiểu Hòa hiện tại nói càng tức giận,” Hạ đại ca nàng cũng nhập hội sao?”

Tiểu Hòa nghiêng đầu hỏi Hạ Khinh Y, lại phát hiện hán sắc mặt thật không tốt xem. Tuy rằng Hạ Khinh Y bình thường cũng không có biểu tình gì, luôn luôn lạnh lùng, nhưng cũng không giống bây giờ..... Như vậy, tiểu Hòa không dám nói tiếp, lo lắng giật nhẹ tay áo hán,” Hạ đại ca?”

” Ta sẽ không cho nàng nhập hội.”

” Thật sự?” Tiểu Hòa vui vẻ hỏi.

” Thật sự.”

Tiểu Hòa tươi cười một cái thật to, lập tức bỏ chuyện này ra sau đầu.” Hạ đại ca, ta muốn điền nguyện vọng, ta và người học cùng một ngành được không?”

” Sinh hóa ? Bởi vì ta sao?” Hạ Khinh Y nhìn đứa nhỏ hưng phấn trước mắt,” Tiểu Hòa, ta thực có thể không nghiên cứu.”

Tiểu Hòa nhất thời không phản ứng lại, kinh ngạc nhìn hán.” Cái gì?”

” Chính là về sau có thể sẽ không theo tiểu Hòa học chung một trường.” Hạ Khinh Y mỉm cười kéo hán,” Chúng ta đi ăn cơm đi.”

” Vì sao ?” Tiểu Hòa lời kéo hán không chịu đi.

” Bởi vì Hạ đại ca tìm được một công việc tốt lắm, buông tha cho rất đáng tiếc.” Hạ Khinh Y nhìn hán, đáy lòng là ôn nhu mà bản thân cũng không dám miệt mài theo đuổi. Công việc kia đích thật tốt lắm, nhưng khi làm quyết định này, có bao nhiêu là bởi vì bản thân ? Hạ Khinh Y bản thân cũng nói không rõ, nhưng xuất phát từ bản năng biết rõ bản thân nên cùng với thiếu niên trước mắt xa một ít.

Tiểu Hòa logout, cầm sách ngăn người, ba ba gõ cửa tiến vào:” Tiểu Hòa, chúng ta thương lượng một chút, nguyện vọng 1 giúp con điền là tài chính đại học A, nguyện vọng 2 là nghề thiết kế làm vườn đại học A, con cảm thấy được không ?”

” Tầy tiện.” Tiểu Hòa cúi đầu vào trong sách, không nghĩ để ý.

Tháng sáu, cả nước trọng tâm chú ý thi đại học đã đến. Tiểu Hòa lần này ngay tại trường mẹ dạy học thi. Hà Dực thực xảo cùng hẳn chỉ cách một phòng thi, thân thiện chạy tới chào hỏi, nói cũng ghi danh đại học A.

Toàn bộ thi xong nhóm cha mẹ mới dám hỏi làm bài thế nào. Tiểu Hòa gật đầu, cảm giác so với thi tốt nghiệp còn muốn tốt hơn.

Cha mẹ nhóm đều yên tâm. Bà nội nói:” Từ giờ trở đi, con muốn chơi như thế nào liền chơi, bà nội không quản con nữa.”

” Vâng.” Được đến lệnh ân xá, tiểu Hòa lại trái sở sở phải lắc lắc, chậm chạp mới đi vào trò chơi.

Vừa online liền nhận được vài tin tức.

Phong Hồi Tuyết: Tiểu đệ thi xong rồi sao? Thế nào, vào A khẳng định không thành vấn đề chứ!

Tiểu Đình Đang: Ta thi tệ quá !!!!! Khó đã chết!!

Tiểu Hòa hồi âm từng cái. Hạ Khinh Y lúc này gửi đến tin: Tiểu Hòa, ra ngoài ngoại lâu đi.

”Vâng.” Tiểu Hòa trở về tin tức, phía trước không vui bởi vì Hạ Khinh Y rời đi đại học A bỗng nhiên tan thành mây khói. Khổ sở gì chứ, cho dù không chung trường học, bên trong trò chơi cũng vẫn có thể đi theo Hạ đại ca chơi mà.

Tiểu Hòa vội vàng đuổi tới ngoại lâu. Vốn nghĩ đến chỉ có một mình Hạ Khinh Y, đi lên lầu hai lại nhìn thấy Phi Lục, Thu Thủy Y Nhân, Hồng Hạnh rõ ràng ngồi đó.

Tiểu Hòa đứng ở cầu thang, nhìn xem Hạ Khinh Y.

Phi Lục khẽ cắn môi, đi đến trước mặt hắn, ánh mắt nhìn vách tường, nói nhanh:” Thực xin lỗi, ta trước kia không nên làm như vậy.”

Tiểu Hòa sững sốt, nghĩ nghĩ nói:” Tuy rằng ta có thể tha thứ người, chính là người thật sự cảm thấy được người làm như vậy không đúng sao?”

Hắn nói là thật lòng, chính là ở người khác nghe tới lại hình như đang làm khó dễ. Hồng Hạnh vẹo cười đi ra, vỗ cái bàn:” Tiểu đệ người thật sự là cường a.”

Thu Thủy Y Nhân trên mặt nhục nhã, nói với Hạ Khinh Y:” Nếu đã xin lỗi, Phi Lục có thể nhập hội được không?”

Hạ Khinh Y nói:” Chuyện nhập hội ta lúc trước đã cự tuyệt.”

Thu Thủy Y Nhân cứng đờ, Phi Lục cả giận nói:” Vậy người bảo ta xin lỗi gì chứ!”

Hạ Khinh Y nhìn nàng nói:” Người là con gái, ta không nghĩ làm khó dễ người, cho nên nếu nguyện ý xin lỗi thì thôi, nếu người không muốn, cũng có thể dùng biện pháp khác.”

Phi Lục cảm thấy sợ hãi, nhìn về phía Thu Thủy Y Nhân.

Thu Thủy Y Nhân trong lòng cũng không chịu nổi, tính tới nay Phi Lục vẫn đi theo nàng an ủi nàng, hiện tại lại bởi vì nàng chịu nhục, nàng nghĩ muốn phẩy tay áo bỏ đi, chính là nghĩ đến Nguyệt Tại Thủy Thiên, lại không thể không ngồi ở chỗ này. Trong hiện thực trả thù Nguyệt Tại Thủy Thiên là không có khả năng, trong trò chơi chỉ có thể dựa vào Hạ Khinh Y..... Nghĩ đến Nguyệt Tại Thủy Thiên, Thu Thủy Y Nhân trong lòng liền dấy lên một cỗ hận ý.

Nàng xem hướng Hạ Khinh Y, bỗng nhiên trong lòng bừng tỉnh đại ngộ. Nguyệt Tại Thủy Thiên phản bội nàng, nàng cực hận Nguyệt Tại Thủy Thiên, lúc trước nàng phản bội Hạ Kinh, hẳn sao không hận nàng chứ. Hôm nay để một tiểu nhân vật như vậy khó xử nàng, rõ ràng là mượn chuyện để làm khó mình mà thôi.

Thu Thủy Y Nhân tưởng tượng như vậy, nhất thời tâm bình khí hòa, áy náy hổ thẹn hối hận cùng nhau nổi lên trong lòng, ẩn ẩn còn kèm theo một tia vui mừng, chuyện cho Phi Lục nhập hội sẽ không nhắc lại nữa, chính là nói:” Người sao để chút việc nhỏ này kích động như vậy chứ? Hạ đại hội trưởng thế nhưng ngay cả chuyện lông gà vỏ tỏi cũng đều phải quản sao?”

Ngữ khí đã hoàn toàn bất đồng, nàng cười trong sáng:” Chuyện này xem như ta thay mặt vì Phi Lục nhất thời xúc động mà hướng tiểu Hòa xin lỗi, thế nào?”

Hạ Khinh Y nhìn về phía Phi Lục, Phi Lục nhìn nhìn Thu Thủy Y Nhân, không cam lòng nói khê với tiểu Hòa lặp lại một lần:” Thực xin lỗi.”

Tiểu Hòa sẽ không đi khó xử nữ hài tử, lắc đầu nói:” Không có việc gì.”

” Ăn cơm đi.” Hạ Khinh Y nhìn Thu Thủy Y Nhân, trong lòng dù sao không đành lòng, sắc mặt hòa hoãn nói :” Người có rảnh gọi điện thoại về nhà, di gọi điện thoại nhiều lần cũng không liên lạc được người, ngày hôm qua đã gọi hỏi ta, đừng cho nàng lo lắng.”

Hắn nói xong đứng dậy mang theo tiểu Hòa và Hồng Hạnh xuống lầu. Thu Thủy Y Nhân kinh ngạc nhìn bóng dáng hắn, đáy lòng trăm vị tạp trần.

Tiểu Hòa cùng Hồng Hạnh đi ở phía sau Hạ Khinh Y, tiểu Hòa kéo kéo Hồng Hạnh.” Hồng Hạnh đại ca, Hạ đại ca giống như mất hứng.”

” Vô nghĩa, nam nhân nào thấy tình nhân cũ lại cao hứng! Lão Đại gần nhất thật kỳ quái, luôn một mình ngẩn người không biết suy nghĩ cái gì. Hơn nữa vừa rồi còn tức giận kia.” Hồng Hạnh gõ đầu của hắn, ” Lại nói tiếp, đều là bởi vì tiểu tử người!”

” Ta?”

” Tiểu Hòa.” Hạ Khinh Y lúc này quay đầu lại.

” Vâng, Hạ đại ca.” Tiểu Hòa chạy đến hắn trước mặt.

” Thi cử thế nào?”

” Cảm giác so với trước kia tốt hơn.”

” Có nắm chắc vào A không?”

” Chắc!” Gật đầu.

Hạ Khinh Y nhìn hắn không nói nữa. Người đến người đi dài trên đường, hai người một trận trầm mặc.

” Đại ca?” Tiểu Hòa nghi hoặc nhìn hắn, như thế nào cảm thấy đại ca nhìn mình giống như lưu luyến không rời, hắn rõ ràng đang đứng trước mặt a.

Hạ Khinh Y xoa đầu hắn:” Tiểu Hòa, gần nhất ta có điều khá vội, đại khái không rảnh cùng người, người.....” dường như hạ quyết tâm quyết định , ” đi theo Hồng Hạnh chơi đi.”

Hồng Hạnh che mặt:” Lão Đại, ta không cần làm bảo mẫu a!”

” Được.” Tiểu Hòa gật đầu.

Hạ Khinh Y mỉm cười một chút, thu hồi tay, cùng Hồng Hạnh nói một tiếng rồi đi trước. Tiểu Hòa nhìn hắn chậm rãi đi xa, bỗng nhiên liền cảm thấy khó chịu, lại không biết nói vì sao.

Giống như trong một khắc, tiểu Hòa phát hiện bản thân cùng Hạ đại ca biến xa cách.

Tuy rằng Hạ đại ca đối hắn vẫn là tốt lắm, có khi còn có thể dẫn hắn đi ăn cái gì, đúng lúc đưa hắn trang bị phù hợp cấp bậc, chính là..... Tiểu Hòa trực giác nói cho hắn, Hạ đại ca giống như không nghĩ muốn đến ý đến hắn.

” Hạ đại ca, chúng ta đi câu cá đi.” Tiểu Hòa cao hứng phấn chấn.

” Tiểu Hòa.” Ngừng lại một chút,” Hôm nay Hạ đại ca cùng với vài người trong hội gặp mặt. Lần trước đưa cho người trang bị dùng tốt không?”

“Tốt lắm.”

” Vậy là tốt rồi.” Mơn trớn tóc của tiểu Hòa, Hạ Khinh Y xoay người đi rồi.

” Hạ đại ca, dạy ta thổi sáo được không?”

” Tiểu Hòa, đại ca hiện tại không rảnh.”

” Kia..... Ngày mai đâu?” Tiểu Hòa do dự truy vấn.

Hạ Khinh Y nhìn hắn chờ đợi mắt,” Tiểu Hòa, Lạc Anh Hoa cũng biết thổi sáo, ta tìm nàng đến dạy người nhé?”

.....

.....

” Hạ đại ca.” Ở cửa nhìn đến Hạ Khinh Y, tiểu Hòa cao hứng gọi hắn.

” Tiểu Hòa, chuyện gì?” Hạ Khinh Y vẽ mặt ôn hoà hỏi.

” Không có, chỉ là muốn kêu kêu.” Tiểu Hòa xem Thu Thủy Y Nhân phía sau hắn, cúi đầu bản thân đi rồi.

” Hồng Hạnh đại ca, ta có phải thực đáng ghét hay không?” Lúc luyện cấp tiểu Hòa nhìn không được hỏi.

” Không có không có, người rất đáng yêu.” Hồng Hạnh thuận miệng trả lời.

” Kia Hạ đại ca vì sao không để ý ta?”

” Đứa nhỏ a!” Hồng Hạnh vỗ vỗ tiểu Hòa,” Phải biết rằng, lão đại là một nam nhân trưởng thành có bình thường nhu cầu, chung một chỗ với người khác giới đó là bình thường, mỗi ngày cùng người ngoại chúng ta mới hoài nghi hắn có vấn đề!”

” Phát gốc gì a, nhanh đi nhặt đồ vật đi.”

Tiểu Hòa đi nhặt những đồ vật rớt ra từ quái, trong lòng rầu rĩ. Vài ngày chưa nhìn thấy Hạ đại ca, cũng không có gửi đến tin tức, bản thân gửi tin đi cũng rất ít hồi âm. Tuy rằng không có sự tình gì, chỉ là báo cáo một chút bản thân đang làm gì, không hồi âm là bình thường, nhưng tiểu Hòa vẫn cảm thấy khổ sở.

Lúc còn ở trên tiểu đảo, tin tức có nhiều nhằm chán bao nhiêu Hạ đại ca đều hồi âm.

Nhìn xem kinh nghiệm lại vừa tăng lên rất nhiều, tiểu Hòa nói:” Hồng Hạnh đại ca, người về sau không cần mang ta theo nữa.”

Mỗi ngày đi theo Hồng Hạnh cộ kinh nghiệm miễn phí, tiểu Hòa thật không tốt ý tứ. Trước kia hắn đối với tổ đội đánh quái phân chia kinh nghiệm không thực hiểu được, gần nhất mới biết hắn chiếm người khác bao nhiêu tiện nghi.

Hồng Hạnh lo lắng một chút.” Cũng đúng, ta gọi là người mang người. Ta cấp cao quá, người phân không đến bao nhiêu kinh nghiệm.”

Hồng Hạnh kỳ thật cũng bề bộn nhiều việc, công tác chuẩn bị kiến thành hỗn độn mà nặng nề, cũng không có bao nhiêu thời gian dẫn hắn, sau đó liền giao cho thủ hạ tin cậy. Nhưng người ta tổng cũng có việc cần hoàn thành, tiểu Hòa cấp bậc không cao, lại không thể giúp được gì, vì thế có khi lại tái giao cho người khác, tiểu Hòa cùng đội này hỗn hai ngày, cùng đội kia ngoạn hai ngày.

Không bao lâu, tiểu Hòa liền phát hiện, bản thân tựa hồ lại chỉ còn một người.

18. Chương 18: Tên Thành Là Ứng Hối

Phong Hồi Tuyết gửi đến Tiểu Hòa Lưu Thủy: Tiểu Hòa, chúng ta tính toán đi Giang Bắc, người muốn đi theo chúng ta không?

Tiểu Hòa Lưu Thủy gửi đến Hạ Khinh Y: Hạ đại ca, Phong đại ca bảo ta đi Giang Bắc.

Hạ Khanh Y: Khi nào thì đi? Ta đi đưa người.

Tiểu Hòa Lưu Thủy: Không cần, khi nào Hạ đại ca nhớ ta thì báo tin nhé, ta sẽ trở lại.

Hạ Khanh Y: Được.

Tiểu Hòa Lưu Thủy gửi đến Phong Hồi Tuyết: Phong đại ca, ta không đi.

Tiểu Hòa ngồi xổm trước cửa thành Hàng Châu, ngồi được 15 phút thì thủ vệ cửa thành lại tra vấn, tiểu Hòa đứng lên đi ra ngoài vài bước. Nhìn xem quan đạo trống trải thẳng tắp, tiểu Hòa khá mê mẩn, đi nơi nào bây giờ?

Thôi thì cứ hướng đông đi, đi xem biển, chờ Hạ đại ca tìm tới mình thì trở về.

Hạ quyết tâm, tiểu Hòa mại khai cước bộ hướng hướng đông bước.

Tiểu Hòa chưa từng đi đường xa như vậy, hoàn toàn là đi bộ về phía trước, cứ thẳng hướng đông mà đi. Lúc bắt đầu còn thường thường chú ý tin nhắn, vài ngày sau rõ ràng liền đóng luôn hộp thư. Đói bụng, ngay tại ven đường bản thân nhóm lửa nấu ăn. Hai tiểu quái vật hiện tại cấp bậc đã cao hơn tiểu Hòa nhiều, sức ăn cũng thật lớn, hơn nữa bị tiểu Hòa nuông chiều nên không thích ăn thịt sống. Trước kia tiểu Hòa đi theo người ta luyện cấp không rảnh chiếu cố bọn chúng, hiện tại không có việc gì làm, đơn giản đối đa dạng thức ăn nấu cho chúng nó ăn.

Bất quá chúng nó ăn nhiều cũng không lớn, vẫn là nho nhỏ, tuy rằng tứ chi đã dài ra, nhưng thường xuyên giấu ở bộ lông dày, thoát nhìn vẫn là một quả cầu lông.

Hôm nay lại đến thời điểm ăn cơm, tiểu Hòa tìm cái chỗ nhặt chút củi, gom lại kêu Cầu Long Ngắn phun hỏa. Đang ở một bên chơi đùa, Cầu Long Ngắn chụm tới, chu cái miệng nhỏ, một hỏa long dài mấy thước theo miệng hắt bay ra.

Tiểu Hòa trợn mắt há hốc mồm nhìn hỏa long phi a phi, bay đến cây này, bay đến kia cây, bên đường mấy cây cùng nhau bốc cháy.

Tiểu Hòa vội vàng trao quá Mất To.” Mất To phun nước phun nước!”

Mất to chậm rì rì phun ra băng khí. Hỏa thể mạnh mẽ bị băng khí áp dần dần nhỏ đi, hoàn hảo không có lan tràn, nhưng mất cây đáng thương bị nước lửa vùi dập đã cành lá cháy đen, hấp hối.

Tiểu Hòa thở dài nhẹ nhõm một hơi, ngồi xuống nền đất bị thiêu trụi, tóm lấy Cầu Long Ngắn đến xem. Quả nhiên kỹ năng của nó lại thăng cấp, từ Tinh Tinh Chi Hỏa biến thành Tinh Hỏa Liêu Nguyên. Đối lại con kia, Mất To cũng thế, nguyên lai kỹ năng Đóng Băng Ba Thước đã biến thành Đóng Băng Ngàn Dặm.

Tiểu Hòa như thế nào cũng nghĩ không thông chúng nó vì sao bỗng nhiên lợi hại như vậy. Kỳ thật hai tiểu sủng đánh quái so với chủ nhân tiểu Hòa càng tích cực hơn, hơn nữa tiểu Hòa lại cài chế độ không thưởng kinh nghiệm của sủng vật. Lượng kinh nghiệm biến tích lũy lâu như vậy, rốt cục ở biến bay vọt.

Này hai cái kỹ năng nếu dùng để pk người khác thì ít có ích tác dụng, hơn nữa thực hao giá trị nội lực của tiểu sủng, nhưng đối với bang hội mà nói, quả thực là lợi khí công thành lý tưởng, đặc biệt Đóng Băng Ngàn Dặm, là kỹ năng gây cứng ngắc địch nhân ở phạm vi lớn.

Tiểu Hòa không nghĩ nhiều đến như vậy, chính là sờ sờ đầu, ưu sầu nhìn Cầu Long Ngắn, nghĩ thầm về sau nhóm lửa làm sao bây giờ, chẳng lẽ mỗi lần đều phải biến thành hỏa hoạn sao?

” Cầu Long Ngắn, ngươi không thể phun tiểu hỏa sao?”

Cầu Long Ngắn nhìn nhìn hẩn, lưỡi biếng ỏi ra một cái tiểu hỏa cầu. Tiểu Hòa nhìn xem tiểu hỏa cầu, nhìn lại Cầu Long Ngắn, nhìn lại đám cây bị thiêu hủy, cuối cùng hung hăng gõ Cầu Long Ngắn một cái.” Cho người khoe ra! Hôm nay không cho ăn thịt!”

Bận rộn sau nửa canh giờ, tiểu Hòa cùng hai tiểu sủng vật rốt cục có thể ngồi xuống ăn cơm. Hai tiểu sủng vật chít chít cướp thực vật, tiểu Hòa hỏi:” Ăn ngon không?”

” Chít chít chít chít.”

” Các người như thế nào sẽ không nói a ?” Tiểu Hòa có chút cô đơn nói. Hai tiểu sủng dừng lại thưởng thức ăn, nhìn nhìn hần, cùng nhau nhảy đến trên tay hần, leo lên bờ vai, hôn nhẹ.

” Ha ha.” Tiểu Hòa cười rộ lên, ” Tốt lắm, đừng làm nũng.” Ôm lại hun bọt chúng,” Cũng là các người tốt hơn.”

Chính đang đùa giỡn, một chiếc xe ngựa dừng lại trước mặt bọn họ, giọng nói của một cô gái hỏi:” Xin chào, đồ ăn của người có bán không?”

Tiểu Hòa ngẩng đầu, kinh hãi nhìn cô gái mặt tròn trước mắt.” Là người!”

Linh Linh ngồi ở trên xe ngựa, từng ngậm từng ngậm gặm chân gà,” Ăn ngon! Ăn quá ngon.”

” Vậy ăn thêm một cái đi.”

”Tốt.” Linh Linh cũng không khách khí, tiếp nhận tiểu Hòa đưa cho nàng chân gà tiếp tục ăn.” Xem ra người tốt quả nhiên có hảo hời báo a, bằng không ta liền ăn không đến đồ ăn ngon như vậy. Người muốn đi nơi nào không? Ta muốn đi Hàng Châu, tiện đường mang người đi.”

” Ta mới từ Hàng Châu đi ra.” Tiểu Hòa lắc đầu nói,” Ta đi bờ biển.”

” Bờ biển? Hàng Châu?” Linh Linh dừng lại khăng,” Người đi làm đường rồi.”

” A?”

” A cái gì, càng chạy càng xa rồi.” Nàng có kết luận:” Người là lộ si !”

Tiểu Hòa vẫn là lần đầu tiên bị ấn thượng danh hiệu này, còn thật sự trả lời:” Không biết có phải hay không, ta rất ít xuất môn.”

Linh Linh hắc tuyến:” Ta dùng câu cảm thán, không phải câu nghi vấn, người không cần trả lời.” Gặm xong rồi ném xuống xương gà vỗ vỗ tay,” Ta mang người đến Hàng Châu, người tái đi về hướng đông đi.”

Tiểu Hòa ngây ngốc một hồi, nói:” Không cần, cho dù đi nhầm, ta liền tiếp tục đi hướng này cũng được.”

Linh Linh nói:” Người như vậy không tốt nga, cũng không thể không kiên trì mục tiêu của mình.”

Tiểu Hòa nói:” Vốn ngoạn trò chơi sẽ không có mục tiêu gì.”

” Sao lại không có!” Linh Linh nói:” Giống như ta nè, trong hiện thực chân không tốt, không thể chạy loạn, mới đến bên trong trò chơi du lịch. Mục tiêu của ta chính là đi khắp ngũ hồ tứ hải..... Đừng xem ta như vậy, ta không đáng thương đâu. Còn người, người tiến trò chơi là vì cái gì?”

Tiểu Hòa nhớ tới mục đích bản thân tiến trò chơi.” Kết giao bằng hữu.”

” Vậy người quen được ai rồi?”

Tiểu Hòa nhớ tới tiểu Hoàng, Phong Hồi Tuyết, Soái Ca thế gia, Tiểu Đình Đang, hơi hơi nở nụ cười, khi nghĩ đến Hạ Khinh Y, tươi cười ảm đạm xuống,” Đã kết giao nhiều, nhưng có một người gần nhất bỗng nhiên không để ý tới ta.”

” Bỗng nhiên không để ý tới người? Vì sao ?”

” Không biết.”

” Nói nói, ta giúp người phân tích một chút, ta học đại học chọn ngành Tâm Lý học.” Linh Linh nhìn xem đồng xương gà, cảm thấy bản thân có nghĩa vụ làm tri tâm tỷ tỷ.

Tiểu Hòa không có tâm phòng bị người. Hạ Khinh Y thái độ như gần như xa đích xác làm cho hần buồn rầu, liền thành thành thật thật kể một lần.

Linh Linh nghe xong có chút đắm chiêu.

” Người nói, vốn đang tốt đẹp, sau lại nữ nhân bệnh thần kinh kia xin lỗi người sau, đại ca người liền không đi chung với người nữa?”

” Ừ.”

” Sau lại đại ca người còn thường xuyên cùng tỷ tỷ bệnh thần kinh của nhỏ kia cùng một chỗ?”

” Các nàng không phải bệnh thần kinh.”

” Dù sao họ thực chán ghét.” Linh Linh bĩu môi nói, ” Tiểu Hòa đệ đệ, nếu là nói như vậy, người thực thăm rồi, trở thành đạo cụ tình yêu của người ta.”

” Đạo cụ tình yêu?”

” Đúng vậy!” Linh Linh tổng hợp lại kinh nghiệm nhiều năm xem phim bộ, phân tích cho hắn nghe, ” Rõ ràng người ta tình nhân bắt người đến làm vật hi sinh thôi, cãi nhau thì bắt người đến hành động đại văn vẻ, sau khi hòa hảo liền đem người ném một bên.”

” Hạ đại ca sẽ không như vậy.” Tiểu Hòa rầu rĩ nhưng khẳng định nói.

” Ừ.” Linh Linh cũng không kiên trì, ” Ta nói chính là tình huống phổ biến, không nhất định đúng, nhưng ta nghĩ không ra nguyên nhân khác a.”

Tiểu Hòa mở ra hộp thư bị hắn đóng kín. Bên trong Mộng Du Giang Hồ cho dù hộp thư tạm thời đóng cửa, chỉ cần còn có chỗ trống, người khác gửi tin đến cũng sẽ chứa đựng. Tiểu Hòa mỗi ngày đều mở ra xem một chút.

Bên trong quả nhiên vẫn trống trơn không có tin nhắn gì.

Tiểu Hòa quyết định: ” Ta trực tiếp đến hỏi Hạ đại ca. Nếu hắn thật sự không muốn để ý ta, ta về sau cũng không để ý đến hắn.” Tiểu Hòa quật cường nói.

Tiểu hài tử! Linh Linh muốn nói như vậy, nhưng nhìn xem tiểu Hòa biểu tình thật sự nghiêm túc, đem lời nói nuốt trở về, tiếp đón hắn: ” Lên xe, chúng ta đi Hàng Châu.”

Linh Linh thần thái bay lên huy cái roi tiến về thành Hàng Châu.

” Ha ha ha, ta lần thứ hai đến Hàng Châu! Người muốn đi đâu, ta đưa người đến đó!”

” Linh Linh tỷ không cần, ta tự mình tới.”

Tiểu Hòa nhảy xuống xe ngựa, lấy ra hạt châu thật lâu trước kia : ” Linh Linh tỷ, vật này chỉ có nữ sinh có thể dùng, tặng cho tỷ.”

Linh Linh bắt đầu không biết vật gì, nghĩ đến là tiểu ngoạn ý nên tiếp nhận, vừa thấy, ngây người.

Định nhan châu. Công hiệu: Mỹ dung dưỡng nhan, thanh xuân bất lão

” Tiểu Hòa!” Linh Linh nhìn hạt châu ngốc một lúc lâu, bỗng nhiên ngẩng đầu ánh mắt sáng ngời nhìn chăm chăm tiểu Hòa. ” Thứ này quá quý trọng nhưng ta rất muốn! Cho nên người liền bao xe ta đi!”

Bên bờ Tây Hồ, tiểu Hòa đi ở phía trước, mặt sau đi theo vừa mới bị bắt buộc bao một tháng xe ngựa. Đây là kết quả sau khi cò kè mặc cả đấy. Linh Linh vốn kiên trì đến ít nhất nửa năm.

” Linh Linh tỷ, chính là nơi đó.” Đã muốn nhìn đến tòa nhà của Khinh Dương hội.

Linh Linh chạy lên trước vài bước xem bằng hiệu: ” Khinh Dương hội? Rất có danh tiếng. A! Người nói Hạ đại ca sẽ không chính là Hạ Khinh Y đi?”

” Linh Linh tỷ cũng biết?”

” Hắn rất nổi danh đó. Chẳng lẽ tỷ tỷ bệnh thần kinh kia là trong truyền thuyết Thu Thủy Y Nhân?”

” Linh Linh tỷ, người ta không phải bệnh thần kinh.”

” Nga, không sai biệt lắm, di tiểu Hòa.” Linh Linh đi so với tiểu Hòa mau, trước tiên phát hiện dị thường, ” Khinh Dương hội sao trống trơn ngay cả một người cũng không có.”

Tiểu Hòa cả kinh, chạy đi vào, quả nhiên bên trong trống rỗng, đồ vật này nọ đều bị dọn đi hết, mọi người không thấy. Tiểu Hòa chạy đến hậu viện, phòng của Hạ Khinh Y hẳn còn có thể đẩy ra, chính là bên trong đều trống không, chân gối hẳn thường ngủ trước kia hẳn đều không có.

Tiểu Hòa đứng ở trong phòng sợ run, bên ngoài Linh Linh gọi to: "Tiểu Hòa người ở nơi nào? Ta hỏi ông chủ cửa hàng đối diện, biết bọn họ đi nơi nào, người đi ra."

"Dựa theo hỏi đường, hướng đông đi mấy lý là tới. Giá~"

Tiểu Hòa không có ngồi trong xe ngựa, mà là ngồi ở bên cạnh Linh Linh, hai mắt nhìn tiền phương, nguyên bản vùng đất hoang dã trống không bây giờ loáng thoáng thấy thành trì càng ngày càng gần.

"Tới rồi, hu~"

Linh Linh dừng xe ngựa lại, trái phải nhìn xem, "Bên kia có trạm dịch, ta đi đem xe ngựa gửi đến trạm dịch, người ở chỗ này chờ ta."

"Vâng."

Tiểu Hòa đứng ở ngoài thành dưới tàng cây, nhìn lên cửa thành nguy nga trong ánh nắng chiều hoàng hôn. Địa phương này trước kia Hạ đại ca đã dẫn hắn đã tới, khi đó vẫn là mệnh mông vô bờ cỏ hoang, hiện tại đã muốn hình thành một thành thị quy mô. Rất xa tiểu Hòa nhìn đến vài người quen trong Khinh Dương hội cùng Hồng Anh tổ. Bọn họ hiển nhiên đều bề bộn nhiều việc, hành tẩu vội vàng cũng không nhìn thấy hắn.

"Tiểu Hòa Lưu Thủy!"

Một tiếng kêu khiêu khích bừng tỉnh tiểu Hòa đang ở trầm tư. Tiểu Hòa quay đầu lại, nhú mày phát hiện Phi Lục hai tay chấp sau người, vẻ mặt đắc ý nhìn hắn.

"Uy, người không phải đi rồi sao? Như thế nào lại tới nữa?"

Tiểu Hòa không nghĩ để ý nàng, thu hồi ánh mắt không nói chuyện.

"Hừ! Người thái độ cái gì! Ta biết Hạ Khinh Y vì sao giúp người hết giận, bởi vì Lệnh bài kiến thành là người cho hắn đúng không!"

"Liên can gì đến người." Tiểu Hòa phiền chán nói. Tiểu Hòa cũng không kỳ quái nàng sẽ biết, lúc trước Nguyệt Tại Thủy Thiên vì Lệnh bài kiến thành mà bám ở điểm hồi sinh giết hắn, nàng đã ở đó.

"Kính nhờ người có điểm tự giác được không. Không cần cho một chút ân huệ liền vẫn quán quít lấy người ta. Nam sinh giống người da mặt dày như vậy đích thực hiếm thấy. Hơn nữa tỷ tỷ của ta không thích người, người luôn giáp ở trung gian bọn họ làm khó dễ cho Hạ đại ca của người, sẽ không biết ngưỡng chừng sao?"

Nhìn đến hắn ánh mắt lộ ra vẻ mờ mịt, Phi Lục đắc ý nói tiếp, "Cho dù Lệnh bài kiến thành là người đưa thì thế nào, thành này tên gọi đều là Hạ Khinh Y cho tỷ tỷ ta đặt!"

Tên thành? Tiểu Hòa theo bản năng nhìn về phía cao cao cửa thành, mặt trên còn không có khắc tên.

"Thành này tên là Ứng Hối thành. Hạ đại ca không nói cho người đi. Hừ, những người khác cũng đều không biết, Hạ Khinh Y thích tỷ tỷ của ta, cái gì đều nói cho nàng!"

Tiểu Hòa nhớ tới hộp thư trống không của bản thân, không khỏi ảm đạm.

"Chết mất, chết mất." Linh Linh lúc này đi tới, nghe được Phi Lục nói, bày ra một bộ biểu tình muốn ói, "Đầu năm nay thật sự kỳ quái a, thứ lắng lơ bay bướm đều không biết xấu hổ còn lớn tiếng ồn ào!"

Linh Linh một tay giữ roi ngựa, một tay chống nạnh, biểu tình so với Phi Lục còn chưa hơn.

Phi Lục giận dữ: "Người là ai?"

"Ta cần gì nói cho người chứ! Thiết~, bắt quá ta biết người là ai, không phải là cái người luôn theo đuôi nữ nhân ngại bản yêu phú quý còn giả thanh cao sao. Thật đúng là đem bản thân làm nhân vật a!" Quay đầu nói với tiểu Hòa: "Tiểu Hòa a, tỷ tỷ dặn người, về sau đừng tới loại này bệnh thần kinh phải đi xa một chút, cẩn thận lây bệnh đó!"

” Vâng, ta biết.” Tiểu Hòa gật đầu.

Phi Lục nổi nóng xông lên, cầm kiếm hướng Linh Linh đâm tới. Linh Linh dĩ nhiên không sợ, tránh cũng không tránh. Khi kiếm sắp đâm đến bản thân, nàng cười tủm tỉm nói:” Ta là Lữ Hành người chơi.”

Phi Lục sắc mặt trắng nhợt, nghĩ muốn thu hồi thanh kiếm lại thu không được. Kiếm trượt, đâm vào trên vai Linh Linh.

” Linh Linh tỷ!”

Hai tiểu sủng đồng thời phóng xuất, cũng không còn kịp rồi. Tiểu Hòa trơ mắt nhìn Linh Linh bị đâm trúng té trên mặt đất. Cầu Long Ngấn không chút khách khí liền phun một đại hỏa cầu.

Linh Linh té trên mặt đất lại cười đến vui vẻ,” Tiểu Hòa không có việc gì, ta lại không đau.” Nàng càng nghĩ càng đắc ý, nhìn hai tiểu sủng nước lửa giáp công khiến cho Phi Lục loạn tay loạn chân tránh né mà cuồn cuộn.

” Ha ha ha, ta chính là Lữ Hành người chơi a, người xong đời rồi! Chủ động công kích Lữ Hành người chơi phải ngồi tù! Ha ha ha.”

Tiểu Hòa nhìn xem Phi Lục, nhìn nhìn lại Linh Linh,” Linh Linh tỷ, chuyện ngồi tù là sao?”

” Người không không biết sao? Người chơi Lữ Hành và người chơi Thương Nhân v.v.v..không phải là người trong võ lâm, đều chịu hệ thống bảo hộ a. Lần trước hệ thống đổi mới quy định, chỉ cần người chơi phi võ lâm không chủ động công kích mà bị người chơi võ lâm công kích, người chơi võ lâm là phạm tội đả thương người, sẽ bị nắm đến phải ngồi tù. Hắc hắc, ta hồi nãy đã báo án, tọa độ đều cung cấp.” Linh Linh nhìn lên đồng hồ :”Npc thật chậm a, ta muốn trình bày!”

Vừa dứt lời, hai npc quan sai từ trong rừng cây đi ra, trong tay không biết cầm thiết bồng gì hướng trên đầu Phi Lục gõ một cái. Phi Lục ngã xuống, chuẩn bị khảo cung.

Quan sai giáp:” Phạm tội cũng phải có chỉ số thông minh một chút.”

Quan sai ắt:” Không cần làm cho người ta quơ được tọa độ.”

Quan sai giáp:” Bằng không chúng ta muốn lãn công cũng không có biện pháp.”

Quan sai ắt:” Chúng ta rất bề bộn nhiều việc.”

Quan sai giáp:” Ngồi tù một tháng.”

Linh Linh:” Vì sao chỉ một tháng?”

Quan sai ắt nhìn Linh Linh liếc mắt một cái:” Vết thương nhẹ.”

Linh Linh còn té trên mặt đất, vội vàng nói:” Tiểu Hòa người mau lấy ra chút tiền cho hần.”

” A?”

Tiểu Hòa nghe theo chỉ huy, ngây ngốc lấy ra không biết bao nhiêu tiền cấp quan sai. Quan sai ắt biểu tình nghiêm túc nhận lấy.

Quan sai giáp:” Trọng thương, ngồi tù một năm.”

Sau đó bước như bay cầm lấy Phi Lục đang té xỉu đi mất.

Linh Linh cuồn cuộn vỗ tay:” Thích a, một năm không thể ngoạn trò chơi, hắc hắc hắc hắc, cho dù có người lấy tiền chuộc nàng ra cũng ít nhất phải ngồi tù hai tháng.”

Thuần khiết tiểu Hòa còn đang trong khiếp sợ, chỉ vào phương hướng bọn họ ly khai:” Nhận...nhận hối lộ. trong trò chơi cũng có thể nhận hối lộ?”

Linh Linh nói:” Suy nghĩ hiện thực! Suy nghĩ hiện thực hiểu không. Hệ thống muốn tạo nhiều chút tham quan để có thể thu về tài chính.”

Linh Linh ngồi dậy dưới sự trợ giúp của Tiểu Hòa, nhìn bả vai bản thân:” Tuy rằng không đau nhưng vẫn đổ máu cũng thật kỳ quái, người có băng gạc không?”

Tiểu Hòa ở bên trong đai lưng tìm xem,” Khăn lau được không? Ta đã giặt sạch.” Chính là khăn dùng khi khai quán mì.

Linh Linh hắc tuyến:” Có thể đi, hẳn là sẽ không biến thái đến nội trong trò chơi cũng có bệnh uốn ván, giúp ta lau một chút..... Băng bó một chút... người làm gì thất nơ con bướm vậy?”

Tiểu Hòa vô tội:” Ta khi buộc giày đều thất như vậy.”

Linh Linh:””

Linh Linh nằm một hồi cảm thấy được tốt hơn nhiều, đứng lên:” Người sao không đi tìm Hạ đại ca của người?”

Tiểu Hòa nói:” Không đi.”

Linh Linh suy nghĩ một hồi, nói:” Chúng ta đây đi thôi, lần sau người nếu muốn tới ta sẽ chờ người tới nữa.”

Tiểu Hòa nói:” Lần sau cũng không đến đây.”

Linh Linh nói:” Tiểu hài tử nói!”

Hai người đi hướng trạm dịch gửi xe ngựa. Ngay tại cửa thành. Từ chỗ npc lấy ra xe ngựa, vừa lúc có một chiếc xe ngựa từ ngoài thành tiến vào, tiểu Hòa cùng Linh Linh nhường một vị trí. Xe ngựa dừng lại, người ở bên trong nói đuôi nhau đi ra. Người thứ nhất rõ ràng là Hạ Khinh Y.

Hạ Khinh Y quay đầu lại cùng người phía sau nói nói, tiểu Hòa nhin không được kêu một tiếng:” Hạ đại ca.”

Hạ Khinh Y kinh hỉ quay đầu lại,” Tiểu Hòa?” sau đó thấy được bên cạnh là một cô gái khuôn mặt tròn tròn khá dễ thương, hơi hơi sợ run một chút, một lát sau nói:” Người cùng bằng hữu đến ngoạn?”

Tiểu Hòa ủy khuất nói:” Người cũng chưa nói cho ta biết đã chuyển nhà.”

Hạ Khinh Y bước vài bước đến trước mặt hắn, rời đi mọi người.” Bởi vì kiến thành không nhất định sẽ thành công, cho nên không nói cho người, vốn nghĩ sau khi thành công mới báo người hay .”

Hệ thống sẽ không dễ dàng khiến cho người chơi kiến thành. Sau khi chính thức tuyên bố kiến thành, hệ thống sẽ phát động quái vật tấn công một ngày một đêm thành trì người chơi. Người chơi chỉ có bảo vệ được thành trì mới là chân chính kiến thành thành công.

Tiểu Hòa không hiểu chuyện này, hỏi hắn:” Hạ đại ca vì sao cũng không gửi thư cho ta?”

” Tiểu Hòa cũng không gửi cho ta.” Hạ Khinh Y ánh mắt ôn nhu nhìn hắn nói:” Ta nghĩ đến tiểu Hòa ở Giang Bắc ngoạn thật sự vui vẻ.”

Tiểu Hòa đuối lý, suy nghĩ một hồi nói:” Kỳ thật ta rất nhớ Hạ đại ca, chính là lúc trước người luôn không để ý tới ta, ta sợ người lại không trở về.”

Hạ Khinh Y không nói gì, ánh mắt chuyên chú xem kỹ từng biểu tình rất nhỏ trên mặt hắn.

Tiểu Hòa tính trẻ con biểu miệng.” Đại ca, tên thành ta đã nghĩ tốt lắm, kêu Dứt Khoát thành.”

Hạ Khinh Y ngẩn ra, trong đầu bay nhanh một vòng, lập tức hỏi:” Người vừa mới bính kiến ai?”

” Phi Lục.” Tiểu Hòa không vui nói ra tên.

Nàng như thế nào lại ở chỗ này, Hạ Khinh Y nhíu mày.

” Hạ đại ca, kêu Dứt Khoát thành được không? Ý tứ chính là làm chuyện gì cũng không thể hối hận, ngựa tốt không ăn cỏ đã dùng!” Tiểu Hòa nhìn hắn, vẻ mặt vẫn còn tính trẻ con làm cho Hạ Khinh Y trong lòng một mảnh mềm mại.

” Không còn kịp rồi, ta vừa mới đi đăng kí tên thành. Tên là Ứng Hối thành.” Hạ Khinh Y nhìn hấn, ánh mắt quyến luyến mà nhu hòa,” Ý tứ là, có một số việc, cho dù tương lai sẽ hối hận, cũng chỉ có thể làm như vậy.”

Cặp mắt ngây thơ kia nhìn hấn một cách ngây thơ, Hạ Khinh Y trong lòng than nhỏ, hấn vẫn là không hiểu. Vừa nãy nhìn đến Linh Linh, Hạ Khinh Y liền dao động. Cái loại cảm giác ghen tị cùng không tha khi gì đó của bản thân bị cướp đi, lúc Duẩn Thu rời đi cũng không có mãnh liệt như hôm nay. Phàm là nếu tiểu Hòa có một chút hiểu được hoặc là có một tia tình cảm vượt qua ỷ lại, Hạ Khinh Y nghĩ bản thân có lẽ sẽ không sẽ buông tay.

Nhưng là không có. Trong mắt đứa nhỏ này sáng tỏ, trong suốt. Nhìn ánh mắt hấn khờ dại, đơn thuần, hấn chính là chỉ xem mình như đại ca.

” Tiểu Hòa không thể vĩnh viễn ỷ lại Hạ đại ca như vậy.”

Bằng không có một ngày hấn sẽ luyến tiếc rời đi, luyến tiếc đem hấn giao cho một ai khác.

Ứng Hối thành.

Chính là có một việc, cho dù ta sẽ hối hận, ta cũng sẽ làm như vậy.

Cho dù từ nay về sau trời nước một màu, trái tim cô đơn hằng đêm.

19. Chương 19: Luyện Cấp

Lí Hồng hôm nay vừa về nhà liền đi xung quanh tìm đứa con.

” Tiểu Hòa đâu?”

Bà nội nói:” Ở ban công. Hai ngày nay không biết làm gì, trò chơi cũng ít chơi, buồn không hé răng.”

Ông nội nói:” Điểm thi sắp có, đứa nhỏ đương nhiên khẩn trương.”

Lí Hồng không công phu để ý hai lão, khó nén sắc mặt vui mừng bước nhanh đi đến ban công. Tiểu Hòa quả nhiên ghé vào lan can ban công, mở to hai tròng mắt linh động xuất thần.

Lí Hồng một phen ôm tiểu Hòa.” Con trai a~!”

” Mẹ!” Tiểu Hòa hoảng sợ, giây dựa cố thoát khỏi mẫu thân khoa trương hùng ôm đi ra.

“672 điểm, con thi được 672 điểm ! có điểm rồi.”

” Ôi!” Đang hướng ban công đi tới, bà nội cũng nghe thấy, vừa mừng vừa sợ,” Đây thật sự là tiểu Hòa thi đạt được? Không tính sai chứ ?”

” Lão thái bà nói gì vậy. Tiểu Hòa kỳ đạt được điểm này có cái gì kỳ lạ, ta đi báo cho ông thông gia.” Ông nội biểu hiện rất trấn định nhất, chậm quá tiêu sái đi vào phòng khách, chậm rãi bấm điện thoại.

” Ông thông gia a! Tiểu Hòa thi vào trường cao đẳng có điểm rồi.....”

“.....”

” Xin lỗi xin lỗi, bấm sai số điện thoại!”

Nhìn bộ dáng ông nội xấu hổ không thôi, tiểu Hòa lần đầu bật cười sau mấy ngày qua.

Lí Hồng lấy điện thoại từ trong tay ông nội – người đang mặt đỏ bừng xấu hổ – để gọi cho cha mẹ mình., lòng đầy vui sướng báo cáo thành tích tiểu Hòa, sau đó mời bọn họ buổi tối lại đây ăn cơm.

Bữa tối không khí rất náo nhiệt. Sáu vị cha mẹ trưởng thành khen ngợi Tiểu Hòa – người từ lớp 1 đến giờ đều được bọn họ dạy tại nhà – và sau đó bắt đầu thổi phồng bản thân, kể lể công lao bản thân.

” Tiểu Hòa thành tích cực kỳ ổn, quá vài ngày phỏng chừng có thể nhận được thư thông báo trúng tuyển.” Lí Hồng rất có kinh nghiệm nói.

Nói đến đại học A, các cha mẹ không hện mà cùng dừng lại, lo lắng nhìn đứa nhỏ nhà mình.

Bà ngoại nói:” Lúc Tiểu Hòa chọn A, ta đã nghĩ ta và lão già sẽ cùng tiểu Hòa đi thành phố B, thuê một phòng trọ giúp cháu giặt quần áo nấu cơm, dù sao ở nhà cũng nhàn rồi.”

Lí Hồng không muốn nuông chiều đứa nhỏ, nhưng khi nghĩ đến tiểu Hòa vừa nhỏ vừa không am hiểu thế sự, lời nói phản bác đã không thể nói ra.

” Không cần đâu!” Không ngờ tiểu Hòa lại kiên quyết phản đối:” Con không cần tái ý lại vào mọi người.”

Sáu lão sư ngậy người một chút, sau đó đồng loạt rất có kinh nghiệm ghé vào cùng nhau khe khẽ nói nhỏ:” Đứa nhỏ của chúng ta rốt cục tới rồi thời kì phản nghịch.”

” Bất quá hơi chậm một chút.”

Tiểu Hòa ăn cơm chiều xong vội vã login. Tiểu hài tử giấu không được tâm sự, có thành tích thi vào trường cao đẳng liền vội vã muốn báo cho người khác. Mà lúc ăn cơm chiều tiểu Hòa vẫn nghĩ đến người muốn báo cho biết trước nhất dĩ nhiên là người mà mấy ngày nay bản thân vẫn tức giận: Hạ Khinh Y.

Login xem ngay danh sách hảo hữu, cư nhiên không một người ở tuyến. Hưng phấn hơi chút bị làm lạnh lại.

Linh Linh cũng không có login. Tiểu Hòa chạy tới sạp báo mua phần tiểu báo giang hồ, ngồi ở ven đường xem. Xem báo là thói quen gần nhất hần mới dưỡng thành.

Tiểu Hòa mở ra báo chí, phát hiện hôm nay mục tin chính toàn đưa tin về Ứng Hối thành. Hôm trước Ứng Hối thành chính thức tuyên bố kiến thành, ngày hôm qua hệ thống phát động quái vật tấn công một ngày một đêm. Dân của Ứng Hối thành đánh đuổi quân đoàn quái vật, sừng sững không ngã, vì thế trong Mộng Du Giang Hồ lần đầu tiên một thành thị tuyên cáo kiến thành thành công.

Báo chí không chỉ dùng văn hay tranh đẹp miêu tả kể lại tình hình chiến đấu ngày hôm qua, mà còn bắt quái tô màu chuyện của Hạ Khinh Y và Thu Thủy Y Nhân. Một tấm hình to lớn chụp Hạ Khinh Y cùng Thu Thủy Y Nhân đặt ở bên cạnh bản tin.

Tiểu Hòa nhếch miệng, quyết định không nói cho Hạ Khinh Y.

Cuối cùng báo chí còn xả đến Nguyệt Tại Thủy Thiên. Thủy Thiên Các của Nguyệt Tại Thủy Thiên vẫn đang là bang hội thực lực cực mạnh ở phía nam. Báo chí đem Ứng Hối thành và Thủy Thiên Các thành hai thế lực đối lập nhau. Cuối cùng đoán lần này Ứng Hối thành xây thành mà Thủy Thiên Các sở dĩ án binh bất động là bởi vì Thủy Thiên Các cũng sẽ kiến thành, phải bảo tồn thực lực đối phó đại quân quái vật.

Linh Linh login liền nhìn đến tiểu Hòa ngẩn người một tay chống cằm nhìn tấm ảnh trên báo chụp Hạ Khinh Y đứng ở đầu tường chỉ huy.

Linh Linh đoạt lấy tờ báo xem:” Quá nóng nhiệt a, hôm bữa ta đã nói nên ở lại nơi đó, người lại càng muốn đi.”

” Linh Linh tỷ không cần đi theo ta mà.”

” Người bao xe ngựa của ta, ta đương nhiên phải đi theo. Ta rất có đạo đức nghề nghiệp. Nói đi, hôm nay muốn đi đâu?”

” Ta nghĩ luyện kỹ năng.”

” Kỹ năng? Người cũng có kỹ năng a?”

“Có.”

Tiểu Hòa mở ra bảng thuộc tính của bản thân cho nàng xem:

Kỹ năng khác:

Từ Tâm Thủ Chi Thú Y: cấp 3 , chữa thương cho quái vật dưới 30 cấp, xác xuất thành công 10 (Tùy độ thuần thực mà đề cao, trước mắt độ thuần thực 0). Vượt cấp trị liệu xác xuất thành công 2 .

Thiên phú:

Quái Vật Chi Hữu Tình: cấp 4, quái vật dưới 40 cấp không thể chủ động công kích người chơi, 10 tỷ lệ được đến quái vật 40 cấp dưới trợ giúp.

” Không phải ta nói, kỹ năng của ngươi cũng quá bình thường, hữu dụng sao?” Linh Linh cảm muốn rơi xuống.” Ngươi nghĩ nên luyện như thế nào?”

” Ta trước kia đã giúp Cầu Long Ngắn Mắt To dùng qua, hình như cũng có thể trị liệu súng vật, cho nên ta nghĩ.....”

Ngoài Thành Dương Châu, Khô Cốt Cốc là bảo địa dành cho người chơi dưới cấp 50 luyện cấp lấy kinh nghiệm, vĩnh viễn luôn kín người hết chỗ.

Tiểu Hòa cùng Linh Linh đi địa phương tràn trề quái vật xung quanh. Quái vật đều ở dưới cấp 40, Linh Linh lại là Lữ Hành người chơi, bởi vậy quái vật sẽ không chủ động công kích hai người.

Tiểu Hòa vừa đi vừa phóng ra kỹ năng bác sỹ thú y giúp chữa thương cho súng vật bị thương của người chơi khác. Kỹ năng cuiả hẳn chỉ có một tầng bạch quang nhợt nhạt, nếu không lưu tâm xem căn bản sẽ không chú ý tới, chính là có người chơi sẽ phát hiện súng vật của mình bỗng nhiên dưng mãnh xông lên. Đương nhiên, một số ít người chơi vận khí không tốt cũng sẽ phát hiện bản thân sắp thu phục được quái vật thì bỗng nhiên lại nó lại thần khí đứng lên

Tiểu Hòa ở trong sơn cốc đi một vòng, độ thuần thực không ngừng tăng trưởng, chỉ chớp lát liền biến thành:

Từ Tâm Thủ Chi Thú Y: cấp 3, chữa thương cho quái vật dưới cấp 30, xác suất thành công 49 (Tùy độ thuần thực mà đề cao, trước mắt độ thuần thực 39). Vượt cấp trị liệu xác suất thành công 2 .

Lại đi 2 vòng nữa, tiểu Hòa rốt cục nghe được hệ thống thông báo: Từ Tâm Thủ Chi Thú Y thăng cấp.

Từ Tâm Thủ Chi Thú Y: cấp 4, chữa thương cho quái vật dưới cấp 40, xác suất thành công 10 (Tùy độ thuần thực mà đề cao, trước mắt độ thuần thực 0). Vượt cấp trị liệu xác suất thành công 2 .

Ở trong sơn cốc luyện vài ngày, kỹ năng bác sỹ thú y lên tới cấp 5, nhưng Quái Vật Chi Hữu Tình vẫn không thay đổi. Linh Linh rốt cục kháng nghị :”555, ta – một cô gái hơi lão một chút nhưng so với hoa còn quý hơn, như thế nào có thể mỗi ngày đều chung một chỗ với những xương khô!”

Tiểu Hòa nói:” Chúng ta đổi địa phương?”

Linh Linh:” Tiểu Hòa ngươi không phải bị biến dị chứ, bỗng nhiên chăm chỉ như vậy ?”

Lúc này hộp thư vang lên, là tiểu Đình Đang gửi tới: “Ha ha ha ha, bỗng cô nương viên mãn, cư nhiên kỳ thi được 590 điểm ! Khẳng định là nhằm bài thi rồi, điểm của người khác biến thành điểm của ta, ha ha ha ha!”

Tiểu Hòa chưa kịp hồi âm, nàng lại gửi đến: Không cho phép đi thưa kiện nhé! Ngươi thi được bao nhiêu!

Tiểu Hòa khiêm tốn hồi âm: “Chỉ hơn ngươi một chút thôi”

Tiểu Đình Đang: “Nhiều bao nhiêu?”

Tiểu Hòa: “Ha ha, 82 điểm”

Tiểu Đình Đang không hồi âm, một hồi Phong Hồi Tuyết pm lại: “Tiểu tử thi không tệ nhé, buồn không hề rằng báo cho ta. Ngươi đang ở đâu ? Ta chúc mừng cho ngươi và Tiểu Đình Đang.”

Thành Dương Châu là thành thị trọng yếu cầu thông nam bắc. Phong Hồi Tuyết bọn họ từ Giang Bắc đến Dương Châu cũng khá thuận tiện, lên thuyền dọc theo Đại Vận Hà xuôi dòng là đến.

Tiểu Hòa cùng bọn họ ước hẹn ở thành Dương Châu , trong Vọng Giang lâu. Tiểu Hòa cùng Linh Linh tới trước, ở trên lầu đợi một hồi. Một lát sau Soái Ca thể gia và Tiểu Đình Đang tới.

Tiểu Đình Đang vừa thấy tiểu Hòa liền chống nạnh:” Điểm của ngươi có phải cũng bị viết sai hay không ?”

Tiểu Hòa quay đầu lại nhìn về phía Linh Linh.” Linh Linh tỷ, Tiểu Đinh Đang động tác giống y chang người.”

Tiểu Đinh Đang cười ha ha:” Người không hiểu đi, cái này gọi là nữ vương khí chất. Vị tỷ tỷ này vừa thấy chính là nữ vương thôi.” sau đó ngọt ngào Linh Linh:” Nữ vương tỷ tỷ, ta rất thích người, người tên gì a ?”

Linh Linh bị nịnh hót đến long tâm đại duyệt, mặt mày hớn hớn:” Ta gọi là Linh Linh.”

” Ta gọi là Tiểu Đinh Đang. Nữ vương tỷ tỷ, tiểu Hòa khi dễ ta!”

” Vậy à, chờ một tháng sau ta sẽ giúp người giáo huấn hắn.”

” Vì sao phải một tháng?”

” Tháng này hắn bao xe ngựa của ta, không tốt xuống tay.”

” Tỷ tỷ thật hảo khí phái, còn có xe ngựa.....”

Hai nữ sinh nhất kiến như cố, tránh ở bên cạnh khe khẽ nói nhỏ, còn lại các nam sinh đầu đầy hắc tuyến chào nhau.

Bởi vì Phong Hồi Tuyết đưa ra đề nghị chúc mừng, tất cả mọi người sau khi ngồi xuống không hện mà cùng nhìn hắn. Phong Hồi Tuyết vẻ mặt tự nhiên lấy ra thực đơn, lật a lật a lật a, lật đến tờ cuối cùng, sau đó lớn tiếng gọi tới Npc tiểu nhị, hào khí hàng vạn hàng nghìn nói:” Mỗi người một chén! Trạng Nguyên thi đậu cháo!”

” Khách quan còn muốn gọi thêm gì không? Tiểu *** có chân giò vàng ngọc hun khói, Bát Bảo đậu hủ cũng không tệ.” Npc *** tiểu nhị hỏi.

” Không cần!” Vãn hào khí ngất trời nói.

Tất cả mọi người dùng ánh mắt khinh bỉ nhìn hắn.

Phong Hồi Tuyết thần nhiên:” Nhìn cái gì, chưa thấy qua người nghèo sao!”

Tiểu Hòa bị bọn họ chọc cười, Phong Hồi Tuyết nói:” Cười cái gì cười, người phải nghèo mới sống được tự tại hiểu không? Chờ người tới đại học A, đại ca mời người đi ăn cánh gà nướng! Tiểu Hòa, điểm này khẳng định có thể vào A rồi.”

Tiểu Hòa gật đầu:” Hắn là không có vấn đề.”

Tiểu Đinh Đang nói:” Tiểu Hòa đệ đệ, ta và người đối trường học được không?”

” Làm gì?” Tiểu Hòa thực cảnh giác.

” Ta thi học viện ngoại ngữ, đều là mỹ nữ a! Đại học A thì toàn anh đẹp trai không, nghe nói tỉ lệ nam nữ nghiêm trọng mất cân đối, người sẽ tìm không được bạn gái.”

Tiểu Hòa nói:” Mới sẽ không. Bà nội ta nói tương lai sẽ có rất nhiều nữ sinh thích ta, bảo ta không cần lo lắng đi tìm.”

Mọi người ánh mắt khinh bỉ lập tức toàn bộ chuyển hướng tiểu Hòa, kể cả Linh Linh và Tiểu Đinh Đang. Sau đó đám người Suất Suất Suất ghen tị phát hiện tiểu Hòa bộ dạng thật đúng là không tệ.

” Chắc đã chỉnh nâng lên rồi!”

” Khẳng định đã chỉnh lên tới 100”

” Nhìn cũng không sai, nhưng về nam nhân không đủ.”

” Đúng vậy đúng vậy, điểm ấy kém chúng ta quá xa.”

Linh Linh nói:” Tiểu Đinh Đang mau chụp hình, nam nhân ghen tị bộ dáng chính là như vậy.”

” Thật xấu a!”

Linh Linh nói:” Nhìn quen là tốt rồi.”

..... Trầm mặc.....

” Các người không hiểu khổ tâm của chúng ta.” Suất Suất Suất đau kịch liệt nói:” Chúng ta chính là muốn nói cho tiểu Hòa đệ đệ, bà xã là sẽ có nhưng đường sẽ khúc chiết, đặc biệt ở đại học A, trường học biến thái như vậy.”

” Đúng vậy, tự sướng một chút là có thể, nhưng trị phần ngọn không trị được phần gốc.” Suất Phi Suất thở dài, lòng thích thích nói.

Soái Ca thể gia tập thể buồn khổ một chút.

Phong Hồi Tuyết nói:” Tiểu Hòa đăng ký vào hệ tài chính phải không. Sá, đó chính là mỹ nam mỹ nữ hệ, hắc hắc, về sau ca ca sẽ thường xuyên đến thăm người, người nhớ rõ nhiều giới thiệu vài bạn học nữ nhé. Đến đến đến, ghi nhớ số điện thoại của ta.”

Phong Hồi Tuyết báo số di động cho tiểu Hòa,” Lúc báo danh nhớ gọi cho ta trước ba bốn ngày, ngàn vạn lần không cần ngưng ngưng.”

“Vâng.” Tiểu Hòa mặc niệm mấy lần nhớ kỹ.

Lúc này cháo lên đến, mọi người vừa uống vừa tán gẫu, Suất Liên Suất nói:” Tiểu Hòa người không phải từ trước đến nay đều cùng với Hạ đại ngũ sao?”

Tiểu Hòa vui đầu uống cháo, không nói lời nào.

” Tiểu Hòa đệ đệ của chúng ta khẳng định bị bỏ rơi rồi.” Suất Suất Suất cười hắc hắc.

” Đúng nha, người ta tình cũ phục nhiên, người yêu ta ái.....”

Một trận cười *** loạn của các nam nhân.

Tiểu Hòa đem bát cháo không thả qua một bên, đánh gãy bọn họ, lớn tiếng nói:” Phong đại ca! Ta chưa ăn no!”

Phong Hồi Tuyết hắc tuyến, buồn bực cúi đầu lật xem túi tiền.

Ăn cháo xong, mọi người ở dưới ánh mắt xem thường của NPC *** tiểu nhị tiếp tục da mặt dày nói chuyện phiếm. Linh Linh kể cho Tiểu Đình Đình nghe những ngày gần đây luyện kỹ năng cùng với tiểu Hòa và bộ xương khô đi tới đi lui, hại nàng làn da đều biến tái.

Phong Hồi Tuyết nghe xong tò mò hỏi:” Người vẫn còn luyện cái kia? Nhìn xem thế nào.”

Tiểu Hòa đem bảng kỹ năng cho hắn xem, Phong Hồi Tuyết vừa thấy kêu to:” Cường hãn!”

” Sao sao, cho ta xem với !”

Tất cả mọi người nhìn một lần, Phong Hồi Tuyết nói:” Cái Quái Vật Chi Hữu Tình không sai, nguyên lai còn có thể gọi về quái vật. Trâu a, luyện cái này. Bất quá sao thăng cấp được vậy?”

Tiểu Hòa:” Một lần là do trị liệu 100 quái vật, một lần là làm một nhiệm vụ của long nữ.”

Phong Hồi Tuyết:” Vừa rồi người luyện bác sỹ thú y không thể kéo kỹ năng hữu tình thăng cấp sao? Không đầy một trăm con sao? “

Tiểu Hòa nói:” Một ngàn con đều có, bất quá không phải quái vật, là sủng vật của người chơi.”

” Xem ra phải cứu quái vật mới được. Bất quá như vậy quá phiền toái, hoặc là hoàn thành nhiệm vụ quái vật. Ân, người đi đến chỗ tiếp nhận chức vụ của quái vật thử xem.”

Tiểu Hòa gật đầu. Suất Suất Suất chen qua : ” Tiểu Hòa đệ đệ, nhìn người cùng chúng ta cũng có cộng đồng theo đuổi, lại đều là đại học A. Thế nào, gia nhập Soái Ca thể gia chúng ta đi ?”

” Tốt.” Tiểu Hòa vui vẻ gật đầu, nghĩ nghĩ còn nói:” Bất quá ta gần nhất muốn đi làm một chuyện tình không tốt lắm, làm xong mới gia nhập được không?”

Chuyện tình không tốt lắm? Suất Suất Suất trong đầu lập tức hiện lên những sự kiện kinh điển như thân trộm đồ của con gái linh tinh gì đó, vội vàng gật đầu nói:” Được được được, bắt quá lúc đi làm người nhớ rõ che mặt nhé.”

” Sao cơ.” Tiểu Hòa không rõ cho nên gật đầu.

Lúc này NPC *** tiểu nhị chậm chạp lại đây,” Chư vị khách quan, tiểu *** quán tiểu, vị trí không nhiều lắm, chư vị ăn xong rồi xin mời đi.”

” Thiết.” Soái Ca thể gia đều đứng dậy, Phong Hồi Tuyết nói:” Cùng đi Sương Mù rừng rậm tiếp nhận nhiệm vụ đi.”

Tiểu Hòa tới rồi Sương Mù rừng rậm mới biết được Phong Hồi Tuyết nói tiếp nhận nhiệm vụ là cái gì. Sương Mù rừng rậm quái vật rất nhiều. Bọn Phong Hồi Tuyết tiếp một nhiệm vụ trợ giúp Gấu tộc chống cự Báo tộc xâm lược.

Tiểu Hòa hoàn toàn có đất dụng võ. Dưới sự hộ vệ của Mất To và Cầu Long Ngấn, hắn không ngừng giúp những chú gấu to đáng yêu chữa thương, mà Phong Hồi Tuyết bọn họ chỉ có thể ghen tị, bản thân không ngừng uống máu.

Suất Suất Suất bị con báo pia một chút, nhìn miệng vết thương trên người, sau đó lại nhìn những chú gấu bị thương dưới bạch quang của tiểu Hòa nhanh chóng lành lặn, vô cùng buồn bực ngửa mặt lên trời hét to :” Hãy cho lão tử biến thành dã thú đi!”

Phong Hồi Tuyết bọn họ lập tức cùng kêu lên đáp trả hắn:” Không cần biến! Người chính là cầm thú!”

Liên tục hai canh giờ mới đánh đuổi làn sóng tấn công thứ nhất của Báo tộc. Tất cả mọi người mệt đặc ngồi dưới đất. Phong Hồi Tuyết bọn họ nhìn giá trị kinh nghiệm của mình tăng lên mà thích đã chết. Tiểu Hòa trước trao qua hai vật nhỏ kiểm tra xem, phát hiện chúng nó cư nhiên thăng hai cấp, lại nhìn bản thân, kỹ năng tuy không có thăng cấp, nhưng độ thuần thực tăng trưởng so với ở Khô Cốt cốc mau hơn.

Liên tục hai ngày đánh đuổi ba lượt tiến công của Báo tộc, tiểu Hòa xem bảng thuộc tính, không khỏi đi một tiếng. Quái Vật Chi Hữu Tình vẫn không có thăng cấp, mà kỹ năng bác sỹ thú y lại thăng cấp và ra tân biến hóa.

Từ Tâm Thủ Chi Thú Y: cấp 6 , chữa thương cho quái vật dưới 60 cấp,, xác xuất thành công10 (Tùy độ thuần thực mà đề cao, trước mắt độ thuần thực 0). Vượt cấp trị liệu xác xuất thành công 4 .

Phía dưới thêm một dòng:

Bác Sỹ Thú Y Chi Xá Thịt Tự Ứng: Lấy máu của bản thân cứu sống quá vật, xác xuất thành công10 .

20. Chương 20: Chú Chó Tiểu Hòa

Nhiệm vụ Gấu tộc hoàn thành, Soái Ca thể gia cùng tiểu Hòa tìm được phương thức luyện cấp tốt nhất: giúp quái đánh quái. Có tiểu Hòa với kỹ năng bác sỹ thú y ở, quái vật bên phe mình thương vong giảm đi, Soái Ca thể gia cũng rơi vào thoải mái. Bất quá loại nhiệm vụ này không phải mỗi ngày đều có, vì thế mọi người an vị tại xe ngựa của Linh Linh đi chung quanh các chỗ tiếp nhận nhiệm vụ. Làm xong ba nhiệm vụ, Quái Vật Chi Hữu Tình của tiểu Hòa rốt cục thăng cấp.

Hôm nay luyện cấp xong, mọi người ngồi trên cỏ nghỉ ngơi ăn uống, tiểu Hòa dò xét một chút bảng thuộc tính.

Kỹ năng khác :

Từ Tâm Thủ Chi Thú Y: cấp 7, chữa thương cho quái vật dưới 70 cấp, xác xuất thành công15 (Tùy độ thuần thực mà đề cao, trước mắt độ thuần thực 5). Vượt cấp trị liệu xác xuất thành công 5 .

Bác Sỹ Thú Y Chi Xá Thịt Tự Ứng: Lấy máu bản thân cứu sống quá vật, xác xuất thành công10 .

Thiên phú:

Quái Vật Chi Hữu Tình: cấp 5, quái vật dưới 50 cấp không thể chủ động công kích người chơi, 10 tỷ lệ được đến quái vật dưới 50 cấp trợ giúp.

Đóng băng thuộc tính, hộp thư đột nhiên vang lên, cư nhiên là thật lâu không gửi thư – Hạ Khinh Y. Tiểu Hòa chờ một chút, mở ra.

Hạ Khinh Y: Người cùng một chỗ với Soái Ca thế gia?

Tiểu Hòa nhếch miệng: Vâng, cùng nhau luyện cấp.

Hạ Khinh Y: Cẩn thận chút.

Tiểu Hòa nhìn ba chữ kia một hồi, không tái hồi âm, đóng hộp tin.

Linh Linh ăn bát mì của mình nhưng nhìn bát người khác, hỏi tiểu Hòa:” Tiểu Hòa người nghĩ gì vậy, không ăn thì đưa cho ta ăn.”

Tiểu Hòa bưng lên bát nói:” Ta suy nghĩ luyện cấp thực vất vả.”

Linh Linh nói:” Làm chuyện gì cũng đều vất vả hết.”

Tiểu Hòa :” Cho nên ý lại người khác là không đúng, người khác cũng thực vất vả.”

Linh Linh nghiêng đầu. Tuy rằng lời này rất đúng, chính là nghe lên như thế nào cũng tựa như tiểu hài tử đang ở giận dỗi đâu.

” Cũng không đúng toàn bộ.” Linh Linh nói, ” Nếu là bằng hữu, vậy không có vấn đề gì, có đến có đi, ai cũng có thời điểm thương tâm thất ý.”

Tiểu Hòa xuất thần suy nghĩ một hồi, ăn xong rồi nói với bọn Suất Suất Suất :” Ta có vài ngày không thể online.”

” Có việc?”

” Vâng.” Tiểu Hòa gật đầu.

Soái Ca thế gia tập thể buồn bực:” Chúng ta đây ăn cái gì a!”

Logout sau, tiểu Hòa giật mình phát hiện không khí trong nhà có chút dị thường. Hôm trước chính thức thu được thông báo trúng tuyển, cả nhà lại náo nhiệt một phen, bà nội mỗi ngày cười ha hả, nhưng hiện tại lại lão lệ tung hoành ngồi ở sofa, cầm trong tay một quyển album cũ.

Tiểu Hòa đi qua, ôm lấy bà nội đang gạt nước mắt:” Bà nội làm sao vậy? Có con nè!”

” Ôi, lớn khẩu khí như vậy. Có con có ích lợi gì, sẽ làm bà nội quan tâm thôi.” Bà nội cười, cho hắn xem album trên tay, chỉ vào một tấm ảnh cũ bị nhàu nát chụp nhiều người:” Nhìn xem, đây cũng do con làm hảo sự.”

” Không phải con xé, một chút ấn tượng đều không có.” Tiểu Hòa không thừa nhận.

” Không phải con xé. Nhìn xem, dấu răng, là con cắn.”

Tiểu Hòa nhìn kỹ , không thể tin được:” Khi đó con mấy tuổi a?”

” Hai ba tuổi đi, quậy đặc phải chết, vừa biết đi liền nơi nơi loạn đi, còn thích loạn cắn loạn gặm.” Bà nội nói xong mị hí mắt, kỳ thật nàng vẫn mãi thích xem hai ba tuổi tiểu tôn tử tròn tròn mập mập quyết cái tiểu móng nơi nơi loạn đi, nắm đến còn nhẹ nhàng đánh vào móng nhỏ trắng nõn nộn, cũng là một trong những lạc thú.

” Con mới trước đây thực quậy sao?” Tiểu Hòa sau khi tự hỏi nghiêm túc nói:” Bà nội, xem ra thiên tính của con bị các người bóp chết.”

” Là dã tính.” Bà nội tài ăn nói tốt lắm, mới sẽ không thua tiểu tôn tử.

” Bà nội đây là bà?” Tiểu Hòa chỉ vào ảnh một cô gái thắt hai bím tóc tuốt góc bên trái.

” Ừ.” Bà nội gật đầu.

” Nguyên lai bà nội trước kia là bộ dạng này, ai đây?” Tiểu Hòa chỉ vào bên cạnh một người cùng bà nội có vài phần tương tự.

” Là chị của bà.”

Tiểu Hòa giật mình :” Sao con chưa từng gặp mặt?”

Bà nội thương cảm nói:” Thất lạc vài chục năm. Mấy tháng trước nghe nói ở nước Mỹ, hiện tại rất cực có tin tức, bà nội vừa mới cùng nàng gọi điện thoại. Ai~, hương khói nhà nàng nghe nói cũng không tốt.”

Quý gia thân thích kỳ thật rất đơn bạc. Gia đình của bà nội bên này cũng không ai. Ông nội là con trai độc nhất, thân thích phía trên cũng rất ít đi lại. Ông ngoại bà ngoại đều là phần tử trí thức di cư từ bên ngoài đại lục, sau khi lạc địa sinh căn cũng rất ít quay về gia hương xa xôi. Lí Hồng cùng Quý Bình đều là con một, cho nên tới thời của tiểu Hòa, sáu vị cha mẹ vây quanh một đứa nhỏ. May mắn tất cả mọi người đều làm ngành giáo dục, biết đứa nhỏ không thể quá sùng, có đôi khi còn cố ý nghiêm khắc một chút. Tiểu Hòa quý tử cũng không phụ kỳ vọng mọi người, bộ dạng chính trực lại đơn thuần, không có một tia nuông chiều cùng tùy hứng.

Bà nội mấy tháng trước mới nghe được tin tức chị mình. Người chị này cũng không buông tha cho tìm em gái, chính là trước kia nhà nước chưa mở cửa nên không tốt tìm, chờ đến lúc mở cửa thì đã quá vài chục năm. Bà nội lại sửa đổi tên họ.....

May mắn, may mắn, rốt cục vẫn tìm được rồi, tìm được khi còn sống.

Người trẻ tuổi lúc gọi điện cho bà nội, thái độ lễ phép lại chu đáo:” Bà cô, có thể tìm được ngài thật sự quá tốt. Bà nội cháu vẫn luôn nhớ mong ngài, hiện tại cuối cùng đạt thành tâm nguyện.”

Tiếp theo lại thành tâm mời cả nhà Quý bà nội đi nước Mỹ. Quý bà nội trước đó đã nhìn xa, sớm làm tốt hộ chiếu, tự nhiên lập tức đáp ứng, nói sẽ dẫn theo tiểu tôn tử đi. Người trẻ tuổi đại khái đối với cùng thế hệ khá tò mò, hỏi tên tuổi vân vân.

Tiểu Hòa nghe bà nội nói muốn dẫn hắn đi nước Mỹ, mặc dù không thích xuất môn, nhưng lại tò mò với họ hàng phương xa mời nhận thức, hỏi:” Chúng ta khi nào thì đi?”

” Sắp tới đi. Vé máy bay, thị thực chưa chuẩn bị tốt.”

Tiểu Hòa gật đầu. Nói như vậy sự tình còn kịp làm.

Sáng sớm hôm sau tiểu Hòa login, trực tiếp chui vào xe ngựa của quan dịch đi Kim Lăng. Ngày hôm qua trước khi logout hắn đã cài đặt chế độ ẩn thân, cho nên hiện tại hắn login, Soái Ca thể gia nhìn không tới.

Xuống xe ngựa, nhìn Kim Lăng thành cảnh vật vẫn như trước, tiểu Hòa trong lòng có chút hoài niệm. Mặc dù tại nơi này đã trải qua rất nhiều chuyện tình không thoải mái, nhưng chuyện tình làm cho người ta vui vẻ lại càng nhiều: như mở quán mì, thu dưỡng hai ‘quả cầu lông’, sau lại cùng Soái Ca thể gia ở đây luyện cấp.....

Tiểu Hòa đi đến địa phương bán mì trước kia. Quán hồn đồn của lão Trương cư nhiên vẫn còn tại, bất quá quy mô mở rộng, thu gom cả phần đất của quán mì Tiểu Hòa, còn mua thêm 2 npc công nhân lao động đơn giản.

Lão Trương đang vội, tiểu Hòa không đi quấy rầy hắn, chỉ cùng npc làm công kêu một chén hồn đồn mới. Bàn Tiểu Hòa ngồi có ba người chơi khác ngồi chung đang tán gẫu rất sôi nổi, chủ đề là về chuyện Thủy Thiên Các kiến thành.

Mấy ngày hôm trước tiểu Hòa lục tục nghe được Thủy Thiên Các sắp tới sẽ kiến thành, nhưng không chi tiết lắm. Kim Lăng không hổ là đại bản doanh của Thủy Thiên Các, tin tức có rất nhiều. Ba người chơi này là chuẩn bị đi làm thủ vệ ngoài thành cho Thủy Thiên Các. Nguyệt Tại Thủy Thiên luôn luôn hào phóng, thù lao cho cao thủ bên ngoài các thực dày.

Hồn đồn bùng lên, tiểu Hòa không yên lòng qua loa ăn xong, chào hỏi lão Trương. Lão Trương nhìn đến hắn thì thật sự kinh hãi, đáng tiếc trên đầu còn nhiều sự tình lắm. Hàn huyền vài câu tiểu Hòa phải đi, lão Trương lưu luyến không rời, dặn hắn nhớ thường xuyên đến chơi, tiền ăn hồn đồn đương nhiên không lấy.

Tuy rằng theo người ta nói chuyện phiếm biết được đại khái vị trí thành mới của Thủy Thiên Các, nhưng đi như thế nào đây? Đi bộ thì quá xa, mượn xe ngựa thì mục tiêu lộ quá lớn.

Đang do dự, bỗng nhiên nghe được một nam nhân trung niên lớn giọng gọi hấn:” Bản lữ quán mới gần nhất tổ chức một ngày đi tân thành của Thủy Thiên Các , tham quan du lịch thành thị lớn nhất hoa lệ nhất giang hồ của người chơi, chỉ cần 100 kim tệ, bao người đi một vòng. Người mới giảm còn 60% !”

Không ít người chơi đều bị hấp dẫn.

” Chắc lừa đảo rồi!”

” Đúng vậy, đúng vậy, thành thị người ta còn chưa mở ra, như thế nào sẽ cho chúng ta vào thăm, vạn nhất lẫn vào gian tế làm sao bây giờ?”

” Các người biết cái gì?” nam nhân kia xem thường, phản bác lại,” Lão tử có người quen.”

” Di, người này hình như là npc!”

” Đúng nha, đúng nha.”

“Npc hấn là sẽ không gạt người.” Lời này khẳng định là của tay mới .

” Thế có bao ăn không?”

” Bao!”

Bởi vì là npc, độ tín nhiệm của mọi người bay lên không ít, đã có mấy người mới chơi đưa ra sáu mươi kim tệ. Người chơi mới có đặc điểm là luôn tò mò mọi thứ, đối với npc thì vô cùng tín nhiệm.

Tiểu Hòa do dự một chút, cũng giao một trăm kim.

Nam nhân kéo đến một chiếc xe ngựa cũ nát. Mọi người đến bên cạnh xe, kháng nghị xe ngựa cũ nát, trung niên nam nhân nói:” Chỉ một trăm kim tệ còn muốn ngồi xe ngựa tốt à.”

Mọi người lúc này mới ngậm miệng. Một trăm kim có thể du lịch một ngày và bao ăn thì quá lợi rồi.

Xe ngựa xuất phát, ước chừng qua nửa canh giờ, mới nhìn đến bóng dáng Thủy Thiên thành. Lần này Thủy Thiên Các lấy được chính là Lệnh bài kiến thành cấp hoàng kim, quy mô quả nhiên so với Ứng Hối thành lớn hơn rất nhiều.

Xe ngựa ở bên ngoài thành đi bộ một vòng, nam nhân xuống xe nói,” Các người chờ một chút, ta đi cùng huynh đệ ta nói một tiếng.”

” Phải không vậy? Người chạy thì làm sao bây giờ?”

Nam nhân xem thường:” Xe ngựa của ta không phải vẫn ở sao?”

Mọi người gật đầu. Ừ há, xe ngựa nhìn như thế nào cũng đáng giá mấy ngàn kim.

Mã phu đi được một lúc lâu không thấy trở về. Trong xe ngựa vừa nhỏ vừa đông nên mọi người liền đều xuống xe hoạt động tay chân. Tiểu Hòa đã sớm đi xuống dưới, đang nghĩ ngợi làm thế nào để chuồn êm không bị phát hiện, thì chợt nghe đến một tay mới hô to,” Con ngựa chạy kìa!”

Một đám người trợn mắt há hốc mồm nhìn xe ngựa càng chạy càng xa, cách mấy trăm thước ngoài kia có npc mã phu đang chờ xe ngựa.....

Tiểu Hòa thật sự muốn cười, nhưng là xem mọi người thần sắc ảo não, không dám cười ra.

Một đám người không có biện pháp. Thủy Thiên thành tuyệt đối không cho tiến vào. Cũng có người thử may mắn đến hỏi, bị lấy cớ kiến thành nguy hiểm đuổi trở về, hơn nữa xe ngựa của Thủy Thiên thành đang bận rộn, không thể cho bọn hấn mượn dùng.

Vì thế mọi người đành phải đi bộ trở về. Tiểu Hòa thừa dịp mọi người không chú ý, dần dần dừng ở mặt sau, tránh ở một khu rừng nhỏ cách Thủy Thiên thành ba dặm đường.

Tiểu Hòa tuyệt đối không phải vô ý, chính là chờ chờ chờ..... đang chờ rồi ngủ luôn.

Chờ đến khi hắc bị cây đuốc chiếu sáng tỉnh dậy, mở to mắt cái gì cũng chưa thấy rõ, lại bị một thú nhân một quyền đánh hôn mê.

Thời điểm tỉnh lại tiếp theo, tiểu Hòa đã muốn ở trong một lều quân đội lớn. Thú nhân đem hắc đẩy ngã trên mặt đất, lớn tiếng nói:” Tướng quân, chúng ta quơ được một gian tể.”

” Ta không phải gian tể.” Tiểu Hòa bằng bó chỗ bị thú nhân đánh. Tuy rằng không cảm giác đau, nhưng cũng rất choáng a.

” Ở đâu quơ được hắc?” Quái vật đầu rồng tướng quân căn bản không để ý tiểu Hòa.

” Trên cây! Hắc ở trên cây ngủ!” Thú nhân lớn tiếng nói, thanh âm như sét đánh.

Tiểu Hòa sửa ô cái lỗ tai.

” Ta có thể cứu sống quái vật! Cho người xem thuộc tính của ta.” Tiểu Hòa đem bảng thuộc tính cho quái vật tướng quân xem.

Tướng quân đầu rồng trầm ngâm nhìn hắc, tiểu Hòa thoải mái thản nhiên để nó xem, một bên trong lòng tán thưởng, trò chơi thực sự rất thật, cư nhiên quái vật còn có trí tuệ như vậy.

” Tướng quân, không phải tộc của ta, ta thấy khả nghi.” quái vật phụ tá đầu trâu ở bên tai tướng quân nói.

” Không ngại. Người này là bạn bè của tộc ta. Quân ta trước trận đánh đang thiếu nhân tài loại này, dẫn hắc đi hảo hảo nghỉ ngơi, bốn canh giờ sau chuẩn bị công thành.”

Thú nhân lớn tiếng nói:” Tuân lệnh!”

Dễ dàng như vậy a! Tiểu Hòa đi theo thú nhân đi ra lều lớn, vẫn còn nghi hoặc, bất quá mặc kệ, như vậy vận khí đã tốt lắm, bằng không đụng tới quái vật hơn 50 cấp thì không biết sẽ làm sao.

Đi ra lều trại, tiểu Hòa nhìn đến thủ vệ lều trại là quái vật cao lớn , không khỏi nhân tình sáng lên, kêu to:” Quái vật đại thúc!”

Hiển nhiên là quái vật cha của Cầu Long Ngắn và Mất To!

Tiểu Hòa lúc trước có mang Cầu Long Ngắn cùng Mất To đi tìm cha mẹ chúng nó. Chính là chúng nó giống như đã chuyển nhà, không còn xuất hiện tại huyết động kia. Sau lại biết Mộng Du Giang Hồ có thể nói quái vật cùng npc cũng đều có sứ mệnh, hoàn thành nhiệm vụ xong sẽ đi làm một khác dạng, tỷ như tiểu Hoàng ở Tân Thủ thôn chờ đợi người chơi ăn hết 100 con cá thì có thể đi vào thành học bài.

Tiểu Hòa vội vàng đem Cầu Long Ngắn và Mất To phóng xuất, hai tiểu tử kia vừa ra tới liền chạy về phía cha chúng :” Chít chít tức..... Chít chít.....”

Quái vật đại thúc kinh ngạc lại trách cứ nhìn tiểu Hòa nói:” Sao chúng nó còn không có thể nói?”

Tiểu Hòa sững sốt:” Chúng nó có thể nói chuyện sao?”

” Cấp bậc tới dị biến là có thể.”

Tiểu Hòa xấu hổ, thời gian mang tiểu quái vật đi luyện cấp thật sự quá ít.

Động tĩnh bên ngoài lều lớn quấy nhiễu tướng quân bên trong. Phụ tá đầu trâu chạy đến hỏi, quái vật đại thúc kêu tiểu Hòa ở bên ngoài chờ, sau đó bản thân đi vào, một hồi sau phụ tá đầu trâu bảo tiểu Hòa đi vào.

Lại thấy Tướng quân đầu long, tiểu Hòa phát hiện thái độ nó tốt hơn rất nhiều, sau đó chợt nghe hệ thống nêu lên: Quái vật tướng quân hướng người phát ra lời mời, tham gia nhiệm vụ tấn công Thủy Thiên thành, nhận hay không?

Nhận hay không? Đây không phải mời tổ đội sao? Cùng quái vật tổ đội?

Tiểu Hòa lằng lằng lựa chọn “nhận”. Sau đó chợt nghe hệ thống nêu lên, Quái Vật Chi Hữu Tình thăng cấp!

Như vậy liền thăng cấp? Cái gì cũng không có làm mà.

Tiểu Hòa mở ra bảng thuộc tính xem, phát hiện không chỉ có thăng cấp, còn có dị biến.

Quái Vật Chi Hữu Tình: cấp 6, quái vật dưới 60 cấp không thể chủ động công kích người chơi, 10 tỷ lệ được đến quái vật dưới 60 cấp trợ giúp.

Hữu tình chi mượn huyết: Bản thân huyết lượng không đủ có thể hướng quái vật mượn huyết.

Hữu tình chi mượn kĩ: Mượn quái vật kỹ năng

Hữu tình chi thú biến: Thú biến,, thời gian duy trì 12 canh giờ.

Tiểu Hòa lẳng lẳng nhìn kỹ năng này. Mấy cái trước còn hiểu, thú biến là ý tứ gì? Biến thành dã thú?

Tiểu Hòa tò mò sử dụng thử, sau đó hào quang màu sắc rực rỡ hiện lên, tiểu Hòa không thấy, trên mặt đất xuất hiện một đồng quần áo. Đồng quần áo kia lắc a lắc, động a động, sau đó một tiểu bạch cầu lông xù như bông từ trong quần áo đầu óc choáng váng chui ra.

Tiểu Bạch cầu ngây thơ trượt đôi mắt tròn to mê hoặc trát trát, sau đó nâng lên một chân ngắn ngủn, ngây dại nhìn.

21. Chương 21: Phát Quá Cầu Uy

Tiểu bạch cầu hoang mang nâng lên chân phải, xem một chút, buông, nâng lên chân trái, giống như không thể tin được, sau đó đem móng vuốt đưa vào miệng, cắn một cái.

Đau!

Hình như là thật.

Tiểu bạch cầu giơ 4 chân ngắn ngủn mập mạp chạy đến Tướng quân đầu long:” Oăng oăng oăng oăng?”(Tại sao lại như vậy?)

Tiểu bạch cầu kinh hách còn chưa hết, lại bị bản thân phát ra tiếng kêu dọa ròi:” Oăng, oăng oăng oăng oăng?”(Ta, sao ta không thể nói chuyện?)

Tướng quân đầu long lại giống như nghe hiểu:” Người biến thành cầu tự nhiên sẽ không nói được.”

Tiểu bạch cầu ánh mắt nghi hoặc nhìn bọn họ, ” Oăng oăng oăng oăng?”(Vậy sao các người lại có thể nói?)

Tướng quân đầu long mặt không chút thay đổi nhìn hắn.” Bởi vì người cấp bậc không đủ.”

” Oăng~~ ô~~”

Tiểu bạch cầu uể oải tứ chi nằm sấp xuống đất, cúi cái đầu lông xù, gập hai lỗ tai, giơ lên cái chân béo ngắn ngủn che khuất hai mắt mình.

Tướng quân đầu long nhìn nó một hồi, trên mặt rộng thoáng xuất hiện biểu tình tựa như đang cười, một tay ôm lấy nó đặt trên khuỷu tay. Tiểu bạch cầu thật cẩn thận cố đứng vững trên cánh tay Tướng quân, nghĩ muốn nhảy xuống, nhưng là khi vừa nhìn thì :

” Oăng~.” Mặt đất lúc nào biến xa như vậy!

Gian nan hoạt động bốn chân ngắn đổi phương hướng, mông cầu hướng ra ngoài, mặt hướng vào trong. Chính là, vừa nhấc đầu liền nhìn đến hình ảnh bạch cầu chíp bông phản chiếu từ bộ áo giáp sáng trưng của Tướng quân đầu long.

” Oăng~ ô!” càng uể oải.

Tướng quân đầu long phân phó phụ tá triệu lai các tướng lãnh, bố trí lộ tuyến các đạo nhân mã tiến công, hoàn toàn không tránh né tiểu Hòa. Tiểu Hòa nhàm chán nghe, cái gì hai cánh, cái gì bọc đánh, dù sao nghe cũng không hiểu được, bất quá có một nghe hiểu được. Nguyên lai một lúc sau sẽ tiến công, hồi này Tướng quân đầu long lại ám chỉ hắn thành chiến phải bốn canh giờ sau mới bắt đầu.

Quái vật cũng học nói xấu như vậy!

Tiểu bạch cầu thừa dịp Tướng quân đầu long không chú ý, từ trên người hắn nhảy xuống. Hiện tại hắn ngồi ở trên ghế, độ cao so với vừa rồi thấp hơn.

Tiểu bạch cầu bài 4 cái chân nhỏ chạy ra ngoài trường. Có thể do thói quen dùng hai chân đi đường, bỗng nhiên thêm hai chân, thật sự không biết dùng như thế nào. Vì thế chạy a chạy a chạy a, chân trước đi ra ngoài, chân sau không đuổi kịp, nằm úp xuống, ngã sấp xuống.....

Vì thế trong lều lớn, các tướng lĩnh quái vật biểu tình nghiêm túc đều quái dị nhìn tiểu bạch cầu với mấy cái chân không được tự nhiên kia từng bước nhấc chân từng bước chậm chậm lê ra ngoài trường.

Tiểu Hòa tự tôn bị thương.

Đi ra ngoài liền yên lặng ngồi xổm một bên, buồn bực rủ hai lỗ tai. Kỹ năng này sao lại biến thái như vậy chứ, cư nhiên còn đến 12 cái canh giờ nữa mới có thể biến trở về.

Cầu Long Ngấn cùng Mất To vừa mới được cha chúng nó mang đi ra ngoài, đang cùng cha chúng nó ngoạn ngoạn, lúc này thấy tiểu Hòa đi ra, lập tức lại đây đánh vào tiểu Hòa.

Mặc kệ tiểu Hòa biến thành bộ dáng gì, sủng vật vẫn nhận thức chủ nhân mình.

Ba vật nhỏ lông xù ghé vào cùng nhau, tiểu Hòa phát hiện bản thân hiện tại so với Cầu Long Ngấn Mất To còn nhỏ hơn hai vòng, tự tôn lại bị thương, buồn bực đem đầu chôn vào bên trong móng vuốt.

Cầu Long Ngấn sờ sờ cái đuôi của Tiểu bạch cầu.” Chít chít tít.”

Tiểu bạch cầu không để ý tới.

Dùng sức kéo!

” Oăng uông, oăng.”(Cầu Long Ngấn, buông tay.)

” Chít chít chít chít.....” Cầu Long Ngấn vui vẻ kéo kéo vài cái.

Mất To thật cẩn thận ôn nhu sờ sờ đầu Tiểu bạch cầu.” Chít chít.”

Tiểu Hòa không tính toán oăng uông nữa, tùy chúng nó chơi đi. Ai~!

Một lúc lâu sau, sắc trời hoàn toàn đen, công thành chiến bắt đầu rồi.

Tiểu Hòa hoàn toàn không biết song phương đánh đập như thế nào, bởi vì nó hiện tại quá nhỏ, chỉ có thể nhìn đến toàn rậm rạp chân Hoàn hảo chân quái vật cùng chân người vẫn là dễ phân biệt, bản thân 4 cái chân chó cũng càng dùng càng thuận lợi.

Tiểu bạch cầu, không đúng, hiện tại là tiểu thổ cầu. Trước khi thành chiến bắt đầu tiểu Hòa cố ý lăn lộn trên đất vài vòng, đem bản thân lông trắng biến thành màu bùn đất, bằng không trong bóng đêm một thân bạch mao thật sự quá lộ rõ. Tiểu thổ cầu linh hoạt chạy đến chạy lui trong đám quái vật, huy thảo thêm huyết chữa thương. Lúc bắt đầu người chơi cần bản không chú ý tới, chính là thỉnh thoảng kêu sợ hãi:” Má ơi, quái vật này như thế nào lại cuồng hóa!”

“@#\$\$, con của tao cũng vậy. Không nên đùa như thế chứ, cũng không phải đang đánh boss, hệ thống chơi xỏ à.”

” Di, vừa rồi có cái gì lủi qua. Cầu? Miêu? hay là quái?”

” Người hoa mắt đi, ta đâu có thấy đâu.”

” Cũng có thể, @#\$\$, có chút người kỹ năng quá phát sáng, cũng không biết điều chỉnh tắt đi.”

” Ngu ngốc, hiện tại là buổi tối, dùng như bóng đèn mới thấy quái!”

Tiểu thổ cầu thông minh huy một chân rồi đổi một chỗ. Sắc trời ám, nó lại vừa nhỏ. Tiểu Hòa cảm thấy 3 ”trái cầu lông” cùng một chỗ sẽ quá gây chú ý nên không cho Cầu Long Ngấn và Mất To đi theo. Người chơi chuyên tâm đối phó quái vật bình thường cũng sẽ không chú ý tới nó, ngẫu nhiên có người thấy cũng sẽ không hoài nghi.

” Ta nhìn thấy một con cầu, chẳng lẽ cũng là quái?”

” Té giềng rồi, ở đâu có loại quái này, một cước liền đạp chết, chắc là sủng vật của nàng nào đó.”

” Mẹ ôi, dẫn chó đi dạo đến tận đây.”

Nhưng là dần dần người chơi liền phát hiện không thích hợp, quái vật cuồng hóa nhiều lắm. Một đường chủ trong Thủy Thiên Các đối phó đại quái vật cư nhiên bị hai lần cuồng hóa, đường chủ cuối cùng lừng lẩy xả thân bị quái vật tiến trở về thành.

Nguyệt Tại Thủy Thiên nhận được thủ hạ báo cáo thương vong, nhíu mày hỏi:” Lúc quái vật cuồng hóa có gì dị thường không?”

” Dị thường? Cũng không có gì dị thường.” Đường chủ nhớ lại một chút, nói:” Đúng rồi, ta giống như thấy được một chích cầu, lông bụi bặm nhìn không đập vào mắt, rất nhỏ, dường như là sủng vật cầu.”

” Cầu?”

Nguyệt Tại Thủy Thiên lại hỏi vài người chơi gặp quái vật cuồng hóa, đã phi thường xác định chích thổ cầu kia khẳng định có thể thêm huyết, lập tức làm cho thủ hạ ở kênh chat công cộng của người chơi thủ thành hô to mười lần: “Trước hết giết chích thổ cầu kia, nó có thể cho quái vật thêm huyết.”

” Ta mẹ nó, nguyên lai là chích thổ cầu giở trò quỷ.”

Một người chơi nhìn đến kênh công cộng thông cáo, hỏa đại rống to, bất quá nếu hắn biết tiểu thổ cầu có thể nghe hiểu tiếng người, hẳn chắc sẽ không la lên.

Đang giúp một quái vật hơn 100 cấp chữa thương, tiểu Hòa nghe đến những lời này, lập tức thu chân cũng không quay đầu lại chạy trốn về phía quái vật dày đặc.

Lưu được mạng chó, không sợ không củi đốt. Đáng tiếc chiến trường là bình nguyên, không có địa phương trốn, lúc này trên mặt đất có cái động cũng tốt a.

Đến bây giờ thành chiến đã tiến hành được bốn ngày. Chân trời phía đông dần dần sáng lên, bộ dạng của tiểu Hòa cũng không che dấu được. Chịu quá nổi khổ quái vật cuồng hóa, người chơi lửa giận đều tăng vọt, hướng về phía tiểu thổ cầu chạy trốn đuổi theo.

Trên đường mặc dù có quái ngăn cản, lại ngăn không được người chơi từ xa công kích, cái đuôi của tiểu Hòa bị người chơi bắn tên trúng. Đau thì không đau, nhưng là phiền toái vì trên mũi tên còn mang hỏa, hỏa dọc theo cái đuôi đốt tới móng cầu. Tiểu Hòa lăn trên mặt đất hai vòng mới dập tắt, chính là chíp bông trên móng bị thiêu hủy một khối lớn, trung tâm móng nơi đó cũng bị đốt trụi.

” Trời đất! Cư nhiên đốt không chết nó! Lửa của lão tử không phải là lửa bình thường nha, mỗi giây rót huyết 1.”

” Chẳng lẽ là boss?”

Nghe nói là boss, người chơi hứng thú liền lớn hơn nữa, dùng mảnh đánh về phía bị cháy sạch đen hồ hồ tiểu thổ cầu.

Tiểu thổ cầu dần dần bị người chơi bọc đánh, bốn bề thọ địch, phá vây không được. Người chơi với đủ loại đại chiêu thức, tiểu chiêu thức, đao a, kiếm a, không lưu tình chút nào phóng về trên người nó. Tiểu thổ cầu tuy rằng nhỏ nhắn lại linh hoạt, nhưng người công kích nhiều lắm, khó tránh khỏi trúng chiêu. May mắn trước khi công thành đã luyện một trận, hơn nữa trong lúc công thành đã cùng tất cả quái vật chia xé kinh nghiệm, lập tức cấp bậc mãnh trưởng, không đến mức làm cho người ta nhất chiêu liền lượng máu thấy đáy.

Khi huyết lượng nhanh đến đáy, tiểu Hòa nghĩ bản thân khẳng định phải tiêu, trăm vội bèn trong bụng nhớ tới tân kỹ năng của mình, ngựa chết thành ngựa sống, sử dụng liền.

Hệ thống đình một tiếng nêu lên— thỏa mãn điều kiện, tạo ra kỹ năng mượn huyết. Người chơi Tiểu Hòa Lưu Thủy hướng hùng quái mượn huyết thành công.

Tiểu Hòa ngẩn ngơ, phát hiện bản thân huyết lượng toàn bộ đầy, nhìn lại hùng quái bên cạnh mình mặt trắng bệch, lập tức sử dụng kỹ năng bác sỹ thú y.

Hùng quái dưới 4 lần được hấn phóng kỹ năng, hệ thống mới nêu lên trị liệu thành công.

Ngay sau đó hệ thống lại nêu lên: Bác sỹ thú y cấp bậc thăng cấp, sinh ra tân kỹ năng : Phổ Độ Chúng Sinh.

Tiểu Hòa không thời gian xem bảng thuộc tính bởi vì kiếm của người chơi lại chém tới trên đầu nó. Đúng lúc này, một phía người chơi giống như bị công kích ẩn tàng, không hện mà cùng ngã ra phía ngoài hết. Tiểu Hòa còn không kịp phản ứng, liền cảm giác bản thân bị hai móng vuốt bắt lấy, hô một tiếng , bỗng nhiên bay lên bầu trời.

Phía dưới người chơi kêu to một mảnh.

” Cái gì vậy?”

” Giống như biết ẩn hình!”

” Mẹ nó! Mau, mau nhìn bầu trời!”

” Long! Là long! Nguyên lai lần này công thành, boss chung cực là long!”

” Lần trước Ứng Hối thành là con gì?”

” Hỏa huyền phượng hoàng, đã chết còn có thể sống lại.”

” Thật trâu a!”

Tiểu hổ cầu nhắm lại hai mắt to, tứ chỉ cầu đảo ở không trung loạn hoa, căn bản không dám nhìn xuống dưới. Con rồng kia đem nó ném tới đài chỉ huy của đại quân quái vật, lại bay lên trời. Một tiếng rồng ngâm thật dài, quái vật cấp thấp lập tức tinh thần chấn hưng mà người chơi thì quỵ kêu một mảnh.

“@#\$\$, cứ nhiên rút máu a.”

” Sóng siêu âm!”

Tiểu hổ cầu ghé vào đài chỉ huy thở hồng hộc. Thật sự là mệt chết, cố tình hiện tại hình thái này căn bản không thể nấu đồ ăn cho bản thân ăn.

Tiểu Hòa sau khi có sách dạy nấu ăn của Mộ Dung liền không mang theo lương khô khó ăn loại này nữa, đều là ăn bản thân tự nấu. Hiện tại hối hận cũng không kịp rồi.

” Oăng~!”

Nước đưa tới trước mặt nó.

Tiểu hổ cầu bị đốt mông mãnh liệt uống liền mấy ngụm nước, ngẩng đầu về quái vật đưa nước cho nó, là Tướng quân đầu long,” Oăng.”(Cám ơn.)

Dù chậ vật, tiểu hổ cầu vẫn là rất có giáo dục.

” Vất vả, người nghỉ ngơi một chút đi.” Tướng quân đầu long nói.

Tiểu Hòa gật gật đầu, tứ chi nằm sấp xuống, nghỉ ngơi một trận mới nhớ tới vừa rồi hệ thống nêu lên có tân kỹ năng, vì thế mở ra bảng thuộc tính xem.

Bác sỹ thú y chi Phổ Độ Chúng Sinh: Đại diện tích trị liệu thuật, mất máu 50 .

Tiểu Hòa ngây người một chút, kêu Tướng quân đầu long tới, đem tân kỹ năng cho nó xem.” Oăng.....”(Đáng tiếc quá muộn.)

Nếu sớm một chút xuất hiện thì thật tốt, hiện tại đều đã bại lộ mục tiêu, vừa đi ra sẽ bị những người chơi chém chết.

Tướng quân đầu long nhìn đến tân kỹ năng, xuất hiện một tia ngạc nhiên, suy nghĩ một chút nói:” Không muộn, bắt quả người có sợ cao không?”

Tiểu hổ cầu mở to ánh mắt tròn tròn, nghi hoặc nhìn nó.

Tướng quân đầu long bắt nó lại, đặt ở sau cổ của mình.” Nắm lấy tóc của ta, nắm chặt đó.”

Tiểu Hòa một cái khẩu lệnh một động tác, chân sau kẹp chặt cổ nó, chân trước gắt gao bắt được tóc của nó. Tướng quân đầu long giống như còn lo lắng, cầm một sợi dây thừng không biết bằng gì, đem tiểu thổ cầu cột gắt gao vào trên người.

” Chú ý!”

Tiểu Hòa còn không có hiểu được, Tướng quân đầu long đã biến ảo thành cự long bay lên trời. Cùng hoa lệ thân rồng không tương xứng là một con bần hê hê tiểu thổ cầu ngốc lằng cưỡi trên lưng rồng.

Tiểu Hòa nhìn xem móng vuốt của mình đang bấu vào vẩy rồng, nhìn nhìn lại bản thân đang cưỡi cự long..... Đây là..... thần thoại sao?

Tiểu Hòa ở trên lưng rồng nhìn xuống phía dưới chiến trường, vừa xem liền hiểu ngay.

Đại quân quái vật chủ yếu phân bố binh lực ở hai cánh, trung gian bạc nhược. Quân đội người chơi tuy rằng lấy Thủy Thiên Các làm mốc chính, nhưng đánh phía ngoài cũng không ít, tính kỹ luật xa không bằng đại quân quái vật, chỉ lo tự xưng phong liêu chết. Dù sao kinh nghiệm trong thành chiến là gấp hai lần, đương nhiên sát một cái là hưởng thêm một cái, vì thế càng hăng tiến lên mới bị hai cánh quái vật bao trọn.

Bất quá người chơi có thể uống thêm máu và sống lại, quái vật thì chết một con ít một con, cho nên chiến trường nhất thời hiện ra trạng thái giằng co.

Tiểu Hòa thấy được Mắt To cùng Cầu Long Ngấn, nhúu nhúu mày, chúng nó giống như bị thương, võ võ lưng rồng ý bảo.

Cự long hiểu ý lại một lần nữa ẩn thân, bay thấp xuống. Tiểu thổ cầu phối hợp với rồng lần đầu tiên dùng ra Phổ Độ Chúng Sinh. Không giống như kỹ năng bác sỹ thú y chỉ có bạch quang mờ nhạt, Phổ Độ Chúng Sinh phát sáng tương đương chói mắt, vòng ánh sáng chiếu xuống mặt đất. Đa số mấy trăm quái vật chìm trong ánh sáng đều toàn bộ phục hồi huyết lượng, những quái vật cấp quá cao thì còn phải xem tỷ suất.

” Quần thể trị liệu thuật.”

” Con cầu kia biết bay!”

Bởi vì cự long ẩn thân, người chơi chỉ có thể nhìn đến chích bần hê hê tiểu thổ cầu đột nhiên từ trên trời lao xuống, nhất thời còn không có liên tưởng đến cự long.

Ở đầu tường thấy hết thấy, Nguyệt Tại Thủy Thiên nhất thời sắc mặt thay đổi.” Cung tiến thủ chuẩn bị!”

Tiểu Hòa nhìn lượng máu của mình, quả nhiên rút một nửa, lại dùng một lần hần sẽ tiêu. Hần trên người không có bình máu, hiện tại máu chưa cạn đấy, cũng không thể sử dụng kỹ năng mượn huyết nên cực kỳ buồn bực.

Đúng lúc này, hơn trăm mũi tên đồng loạt hướng về bọn họ. Cự long linh hoạt né tránh, tiểu Hòa trong lòng bỗng nhiên hiện lên một ý niệm lớn mật, không kịp tam tư, khi một mũi tên trượt qua người liền lách qua đón lấy nó. Bị mũi tên bắn trúng lưng, Tiểu Hòa đồng thời sử dụng kỹ năng mượn huyết.

Hệ thống nêu lên— người chơi Tiểu Hòa Lưu Thủy hướng cự long tướng quân mượn huyết thành công.

Tiểu Hòa không công phu nghĩ nhiều, huyết khí toàn bộ mãn lập tức lại lần nữa sử dụng Phổ Độ Chúng Sinh. Lần này vòng sáng rút xuống đồng thời hần phát hiện huyết lượng chỉ rơi chậm lại 30, chẳng lẽ long huyết đáng giá hơn?

Không chút khách khí tiểu Hòa lại lần nữa sử dụng hai lần. Cự long bay trở về, rơi xuống đất sau đem tiểu cầu trên lưng lôi xuống :” Hồ nháo.”

Tiểu thổ cầu chột dạ cúi mắt, dù sao không trải qua người ta đồng ý liền tự tiện mượn người ta máu là không đúng.

Long tướng quân nắm lấy mũi tên cắm trên lưng tiểu cầu nhỏ xuống, phân phó thủ hạ một tiếng. Một hồi thủ hạ cầm mấy bình gì đó phóng tới trước mặt tiểu cầu.

Tiểu thổ cầu giường mắt nhìn một cái, thì ra là bình máu, chắc do người chơi chết xong rút ra. Móng vuốt quơ lấy một lọ vị ô mai uống sạch, cuối cùng không bị hôn mê.

Tướng quân đầu long tiện tay bố trí nhiệm vụ. Tiểu thổ cầu mệt cực quỳ rạp trên mặt đất, lông mi sụp xuống, nhướng lên, cúp xuống vài lần rồi một lát sau cứ nhiên ngủ luôn. Chờ nó vừa cảm giác tỉnh lại, đã tới gần hoàng hôn. Lắc lắc đầu đứng lên, nó phát hiện đài chỉ huy đã thay đổi địa phương, cửa thành ngay tại trước mắt, không ít quái vật đang leo lên tường thành. Tiểu Hòa liếc mắt một cái liền nhìn đến Cầu Long Ngấn đang phun lửa vào cửa thành.

Chân chính công thành đã bắt đầu rồi.

Vốn thủ thành dễ, công thành khó. Dựa vào ưu thế địa lý của Thủy Thiên thành, Nguyệt Tại Thủy Thiên bốn ý là ở bình nguyên tiêu diệt toàn bộ đại quân quái vật, nhưng bởi vì tiểu thổ cầu có trị liệu thuật, song phương tình thế xoay chuyển. Ở tiểu Hòa ngủ hai canh giờ, Nguyệt Tại Thủy Thiên lâm thời ngã giá, hướng mấy công hội trung cấp phụ cận cầu viện, nhưng cũng không thể nghịch chuyển tình thế. Bất quá hoàn hảo, cuối cùng kéo dài thời gian. Chỉ cần bọn họ có thể tái kiên trì thêm một ngày, tuy rằng tổn thất thảm trọng, trả giá sang quý, nhưng coi như kiến thành thành công.

Tiểu Hòa cắn cắn giấy của long tướng quân.

” Tỉnh?” Long tướng quân cúi đầu xem nó.

” Oăng.....”(Vì cái gì không gọi ta?)

” Tỉnh thì đi làm việc đi.” Long tướng quân ôm nó cột lên,” Lần này bản thân cẩn thận, ta sẽ không tái bảo hộ ngươi.”

” Oăng!”(Hảo.)

” Truyền lệnh đi xuống, toàn diện tiến công.”

Long cầu phối hợp lại lần nữa xuất hiện ở tầm mắt người chơi. Lần này mục tiêu là đầu tường. Siêu cấp kỹ năng sát thương diện rộng của long khí cùng kỹ năng trị liệu diện rộng của cầu cầu đồng loạt xuất hiện. Đầu tường người chơi đang phòng thủ một mảnh khốc thét.

” Muốn chết, quá biến thái.”

” Làm cái gì a!”

Quái vật bỗng nhiên phát động mãnh liệt thế công lệnh người chơi có điểm đánh mất tin tưởng. Có người bỗng nhiên kêu to lên:”@#\$\$, lão tử liều mạng, không phải là trừng phạt hai lần tử vong thôi sao, một tháng sau vẫn là hảo hán!”

” Các huynh đệ chịu đựng, thời điểm cuối cùng rồi!”

” Là người còn chơi không nổi npc sao!”

” Mẹ nó! Kia không phải long! Là một đồng số liệu!”

” Không đúng, là đưa kinh nghiệm đến! Đồ long a!”

Đến thời điểm thành bại, tâm huyết người chơi hoàn toàn bị kích phát ra.

Nguyệt Tại Thủy Thiên thấy biến không sợ hãi, đúng lúc dẫn theo một đám cao thủ đến vây đồ cự long. Sau khi bị tử mười mấy người, rốt cục tạm thời bức đi cự long, người chơi cũng không dám xả hơi, cảnh giác nhìn không trung, đều biết rõ nguy cơ gần ngay trước mắt.

Tiểu Hòa nhìn biểu tình kiên nghị không sợ của những người chơi ở đầu tường thành, bỗng nhiên có chút mê vông cùng không đành lòng, cảm thấy bản thân giống như đang phá hư giấc mộng của rất nhiều người. Tuy rằng đốt nhà tranh cùng phá quán mì có người của Thủy Thiên Các, nhưng là không phải tất cả mọi người, hơn nữa đến bây giờ thù nhà tranh và quán mì xem như đã báo xong. Như vậy, chỉ còn lại có thù giết bản thân sáu lần: Nguyệt Tại Thủy Thiên.

Tiểu Hòa nhìn Nguyệt Tại Thủy Thiên ở đầu tường chỉ huy, trong lòng đã quyết định. Nếu bản thân có thể giết chết Nguyệt Tại Thủy Thiên một lần, ân oán giữa bọn họ xem như thanh toán xong.

Chính là làm sao giết được Nguyệt Tại Thủy Thiên? Tiểu Hòa xem bảng thuộc tính của mình, ánh mắt dừng ở Hữu Tình Chi Mượn Kỹ.

Chỉ có kỹ năng này!

Lập tức sử dụng kỹ năng Mượn Kỹ. Mượn Huyết cùng Mượn Kỹ đều là hướng quái vật khoảng cách gần nhất mượn, cho nên một lát sau tiểu Hòa nghe được hệ thống nêu lên: Người chơi Tiểu Hòa Lưu Thủy thành công mượn kỹ năng cự long tướng quân: Ngọc Thạch Câu Phần.

Mở ra bảng thuộc tính, quả nhiên có kỹ năng Ngọc Thạch Câu Phần.

Ngọc Thạch Câu Phần: Một kích phải chết, ngọc thạch câu phần (Chỉ có thể sử dụng một lần)

22. Chương 22: Thổ Cầu Ăn Nguyệt

Khác với mượn huyết, mượn kỹ không ảnh hưởng kỹ năng bản thân quái vật, cho nên quái vật bị mượn kĩ thường thường không thể lập tức phát hiện.

Long tướng quân lại bỗng nhiên từ trên mây lao xuống công kích người chơi. Tiểu thổ cầu thừa dịp người chơi chết chết chạy chạy, từ trên lưng rồng nhảy xuống, bay nhanh lủi vào một góc.

Ngọc Thạch Câu Phần, tiểu Hòa đối với kỹ năng này lý giải thành bom người. Tuy rằng không thích bị chết, nhưng dù sao cũng không đau, hơn nữa lần đầu tiên có thể lấy kỹ năng công kích người chơi, cảm giác khá tân kỳ, vì thế quyết định thử xem.

Bom thổi, đương nhiên phải càng gần càng tốt.

Lúc này, Nguyệt Tại Thủy Thiên bởi vì tránh né cự long tập kích, chột vật ngã trên mặt đất cách tiểu thổ cầu mấy thước xa.

Cơ hội không thể bỏ qua, tiểu Hòa không kịp nghĩ lại.

Phác!

Cầu cầu bản năng: cần!

Cần cổ!

Sử dụng kỹ năng! Ngọc Thạch Câu Phần!

Bị mãnh liệt hồng quang vây quanh trong khoảnh khắc, tiểu Hòa trong lòng cự nhiên suy nghĩ, không biết con chó nhỏ này rốt cuộc thuộc giống gì, cái đầu tuy nhỏ, nhưng lực phóng chạy thật sự rất tốt a.

Người chơi trên tường trợn mắt há hốc mồm nhìn một màn này. Lão đại của bọn họ, chưa bao giờ rút qua top 3 trên bảng cao thủ, Nguyệt Tại Thủy Thiên, giống như bị một con thổ cầu cắn chết.....

Không phải chết ở dưới tay cự long, không phải lừng lẫy xả thân.....

Là bị một con thổ cầu cắn chết.

Mà bị vây trong hồng quang, Nguyệt Tại Thủy Thiên ở trước khi bạch quang tử vong tiến đến, thế nhưng nhìn thấy tiểu thổ cầu nhào vào cắn cổ mình đã biến thành một thiếu niên trần trụi!

Thiếu niên tóc đã bị đốt trụi, trên mặt bần hê hê tối như mực, nhưng là cặp mắt kia cho dù kinh ngạc cũng luôn hết sức đơn thuần, Nguyệt Tại Thủy Thiên lập tức liền nhận ra ai.

Tiểu Hòa Lưu Thủy!

Tiểu Hòa lại một lần nữa cảm thấy kỹ năng thú biến này thật biến thái, lúc biến trở về cự nhiên không có mặc quần áo. Tại địa ngục xếp hàng, cho dù đã mặc vào quần áo, tiểu Hòa vẫn cảm thấy cả người khó chịu.

May mắn vừa mới biến trở về thì đã bị chết. Tại quảng hồng quang đầy đặc hắc là sẽ không bị người nhìn đến, bất quá về sau sẽ không bao giờ dùng kỹ năng này nữa.

Từ địa ngục hồi sinh lại, Nguyệt Tại Thủy Thiên không có cùng chung điểm sống lại với tiểu Hòa. Tiểu Hòa bị npc địa ngục với phương thức trăm năm không thay đổi, một cước đá xuống ao chuyển sang kiếp khác. Rơi xuống đất ở điểm sống lại tại Nam Kinh, Tiểu Hòa liền trực tiếp logout vì quá mệt mỏi.

Nên ăn cơm chiều thôi.

Từ trò chơi đi ra, mặt tiểu Hòa khá tái nhợt. Lúc ăn cơm bà nội nhìn mà đau lòng, "Ồi, ít ngoạn trò chơi, hôm nay ngủ sớm một chút đi cháu."

"Vâng ạ." Tiểu Hòa gật đầu.

"Đúng rồi." Bà nội nói, "Thủ tục xuất ngoại đều đã chuẩn bị tốt, đại khái mấy ngày sau sẽ khởi hành, bà nội giúp con sắp xếp quần áo."

Mama nói: "Sắp xếp cái gì, đều mua mới hết đi, cho dù hiện tại không mua lúc vào đại học cũng phải mua. Quần áo của tiểu Hòa quá cũ rồi."

Mặc kệ tuổi bao nhiêu, quần áo đối với nữ nhân mà nói đều là cộng đồng đề tài. Hưng trí bưng bưng thảo luận xem tiểu Hòa thích hợp mặc cái gì, cuối cùng hai người kết luận là, đứa nhỏ nhà ta làm sao không thích hợp quần áo, chỉ có quần áo không xứng với đứa nhỏ thôi.

Tiểu Hòa cơm nước xong liền lên giường ngủ sớm thẳng đến ngày hôm sau. Thần thanh khí sảng tỉnh dậy, Tiểu Hòa ném qua điểm tâm, cùng ông nội chơi đùa với chim hoạ mi, sau đó tiến vào trò chơi.

Vừa online, liền nhận được mấy tin nhắn.

Phong Hồi Tuyết: Sao lại thế này? Thủy Thiên Các như thế nào lại treo thưởng số tiền lớn phải giết sạch người. Đang ở đâu?

Hạ Khinh Y: Cấp tốc về Ứng Hồi thành.

Hạ Khinh Y: Người ở chỗ nào? Trước trốn đi.

Tiểu Hòa đóng hộp thư, nhìn quanh bốn phía, đại khái trốn đã không kịp rồi. Mười mấy người chơi xa lạ giống thật nhanh vây quanh hắn, trong đó bảy tám người trên người có dấu hiệu Thủy Thiên Các.

"Tiểu Hòa Lưu Thủy?" một người chơi trong Thủy Thiên Các ngữ khí khẳng định hỏi.

"Khẳng định là hắn, ta lần trước gặp qua."

Thừa dịp bọn họ còn không có động thủ, tiểu Hòa nghĩ muốn đem hai tiểu sủng phóng xuất, không ngờ lại bị hệ thống kêu lên—sủng vật đang ở thời kì biến thân, thỉnh trân trọng sủng vật, không cần quá độ sử dụng.

Tiểu Hòa lắp bắp kinh hãi, nhìn nhìn lại chung quanh người chơi như hổ rình mồi, lấy lại bình tĩnh hỏi: "Các người muốn giết ta?"

Một người chơi trong Thủy Thiên Các gật đầu: "Không biết người làm sao đắc tội lão Đại chúng ta, xin lỗi nhé, chúng ta cũng là nghe lệnh làm việc."

Tiểu Hòa tự nhiên biết bản thân làm sao đắc tội Nguyệt Tại Thủy Thiên, bất quá nghe người chơi khẩu khí, giống như bọn họ còn không biết bản thân chính là con chó nhỏ đã phá hư bọn họ kiến thành.

Hắn đương nhiên không biết, Nguyệt Tại Thủy Thiên như thế nào có thể để việc bản thân bị chó cắn chết—loại này gièm pha, truyền đi ra. Chuyện này sớm thành một bí mật của Thủy Thiên Các, muốn truy nã hắn lý do bất quá là tùy tiện bịa đặt.

Người chơi kia tiếp tục nói: "Có thể người chỉ đắc tội nho nhỏ với lão Đại, bất quá khá không hay ho, vừa lúc đánh lên lão Đại chúng ta tâm tình kém."

” Thôi!” Người chơi khác trong Thủy Thiên Các phát hỏa:” Nói với hần cái thí gì. Giết là xong, vừa lúc lão tử cũng một bụng hỏa.” Hần quay đầu hướng người chơi chung quanh xem náo nhiệt nói:” Thủy Thiên Các xử lý bang vụ, thanh trảng, ai không phận sự tản ra đi.”

Thủy Thiên Các tuy kiến thành thất bại nhưng thực lực vẫn không thể khinh thường, người chung quanh muốn xem náo nhiệt hoặc là nghĩ muốn chiếm tiện nghi quả nhiên phần lớn thối lui vài bước, đứng xa xa nhìn.

Nhưng hiển nhiên cũng không phải mỗi người đều bị Thủy Thiên Các dọa, trong đám người phát ra một tiếng ‘Xí~!’ rõ ràng.

Người chơi của Thủy Thiên Các kia giận dữ:” Ai ‘xí’, đứng ra cho ta.”

” Lão tử của ngươi nè!” Một nam nhân quần áo tả tơi vừa ngoáy lỗ mũi vừa từ trong đám người đi ra.

Người chơi kia giận dữ, đang muốn rút kiếm đi chém, lại bị đồng bạn bắt lấy, ghé vào lỗ tai hần nói vài câu, hần sắc mặt lập tức thay đổi, nhẫn khí nói:” Nguyên lai là Lôi Thôi vương , chẳng lẽ Lôi Thôi vương cùng Tiểu Hòa Lưu Thủy có giao tình?”

” Bây giờ còn không có, chờ ta giết hần sẽ có.”

Nói xong Lôi Thôi vương nhìn về phía tiểu Hòa, vẻ mặt biểu tình mãnh liệt thể nhưng trong nháy mắt trở nên nịnh nọt khiêm tốn vô cùng.

” Kia xin lỗi nha, lão tử khá nghèo, giết ngươi kiếm ít tiền..... Không thì, ta chia cho ngươi một nửa?”

Tiểu Hòa lớn như vậy còn chưa từng gặp nhân vật vô lại vừa buồn cười vừa tức giận như vậy, nhìn hần nói chia tiền mà vẻ mặt biểu tình đau lòng, nhất thời cũng không biết nên nói gì cho tốt.

Người chơi của Thủy Thiên Các nói:” Nếu Lôi Thôi vương cũng muốn giết hần, chúng ta đây sẽ không xung đột.”

Lôi Thôi vương lập tức thu hồi bộ dáng khiêm tốn, lỗ mũi phỉnh lên, cũng không thèm nhìn tới hần, ngang ngược kiêu ngạo nói:” Sao lại không có, hần cấp bậc thấp như thế, các ngươi giết hần, chính là thưởng tiền của ta!”

” Lôi Thôi vương , đừng cho mặt không biết xấu hổ.”

Người của Thủy Thiên Các mặt mũi không qua được, đều rút ra binh khí, mắt thấy một hồi đại chiến sắp xảy ra. Đúng lúc này, một tiếng quát trong trẻo nhưng lạnh lùng cũng không xa xa truyền đến.

” Dừng tay!”

Tiểu Hòa cùng nhất bang người chơi đồng loạt hướng về phía vừa lên tiếng. Người tới khuôn mặt kiêu diễm nghiêng lệ, dĩ nhiên là tiếng tăm lừng lẫy Thu Thủy Y Nhân.

Thủy Thiên Các đương nhiên nhận thức nàng, nhìn thấy nàng có mấy người không hẹn mà cùng kêu ra :” Đại tẩu.”

Thu Thủy Y Nhân khuôn mặt lạnh lùng:” Ta không phải đại tẩu các ngươi.” Nói xong chỉ hướng tiểu Hòa,” Hôm nay ta muốn mang đi hần, các ngươi cố ý cản sao?”

Kia vài người chơi Thủy Thiên Các mắt thấy chiếm không được, biết thời biết thế xuống đài nói:” Đại tẩu lên tiếng thì đương nhiên không thành vấn đề.”

Trong đó một người rút cuộc không cam lòng, nhìn Lôi Thôi vương nói:” Cũng không biết người khác có chịu hay không.”

Không ngờ Lôi Thôi vương lại ngửa đầu lấy tay ngoáy lỗ mũi nói:” Xí, lão tử ta là người đòi tiền không biết xấu hổ sao? Lão tử bắt quá tới thử thời vận, nếu vừa lúc bị người cướp lão tử cũng xem không vừa mắt, sẽ theo kiếm chút tiền rượu.”

Nói xong hần nhìn tiểu Hòa:” Tiểu tử này ta còn đỉnh thuận mắt.”

Tiểu Hòa mặt giãn ra nói:” Ta cũng nhìn người đỉnh thuận mắt, người cứu ta một lần, ta không có đồ vật gì tốt, cho người tiền được không?”

Lôi Thôi vương hai mắt tỏa sáng:” Được được được!”

Tiểu Hòa sờ soạng một đồng lớn kim tệ cho hắn, hắn vui rạo rức nhận lấy.

Thu Thủy Y Nhân không kiên nhẫn nói:” Các người nói xong chưa?”

Tiểu Hòa hướng Lôi Thôi vương quơ quơ tay,” Hẹn gặp lại, ta đi đây.”

Thu Thủy Y Nhân bước nhanh đi ở phía trước, tiểu Hòa yên lặng theo nàng phía sau, nghĩ muốn mở miệng hỏi nàng có phải hay không dẫn hắn đi tìm Hạ Khinh Y, lại bị nàng thần sắc lãnh đạm chặn trở về.

Đi đến một ngõ nhỏ yên lặng, Thu Thủy Y Nhân dừng lại cước bộ, bỗng nhiên xoay người.

Tiểu Hòa bị nàng làm giật mình, thiếu chút nữa bị vấp chân.

Thu Thủy Y Nhân dùng ánh mắt chuyên chú trước nay chưa có xem kỹ tiểu Hòa một hồi, mới mở miệng nói:” Hạ Khinh Y muốn cứu người, cho nên ngày hôm qua đã đến Kim Lăng.”

Tiểu Hòa trong lòng nổi lên một tia âm áp cùng vui sướng, vui vẻ hỏi:” Hạ đại ca đang ở đâu ? Người là mang ta đi gặp hắn?”

Thu Thủy Y Nhân không trả lời, lạnh lùng nói:” Ta cũng đi theo hắn đến đây, chính là, không phải vì cứu người.”

Tiểu Hòa thu hồi vui vẻ biểu tình, nhìn nàng.

” Chính người đã làm cái gì, hắn nên rõ ràng.” Thu Thủy Y Nhân trên mặt hiện lên tia giận dữ, ” Lần trước người ở trước mặt Hạ Khinh Y cáo trạng Phi Lục, ta không so đo với người. Nhưng sau lại người cùng bằng hữu của người hãm hại Phi Lục ngồi tù, người có cái gì để nói.”

Tiểu Hòa ngẩn ra.

Nếu Linh Linh ở trong này khẳng định sẽ nói, lão nương lấy tiền thỉnh npc quản giáo chân chó của người, không bắt người trả tiền đã là tốt lắm rồi, người còn dám tới cửa. Nhưng mà tiểu Hòa dù sao tinh khiết thiện lương, nhớ tới bản thân đút lót npc, tuy rằng cảm thấy làm như vậy thực hết giận, một chút cũng không hối hận, lại cảm thấy tựa hồ có điểm đuối lý.

Thu Thủy Y Nhân nói:” Tốt lắm, người nói không ra lời, chính là thừa nhận. Không thể tưởng được người một nam nhi tuổi còn nhỏ mà tiểu nhân, lại lòng dạ hẹp hòi, tính kế người khác như vậy. Chính người lựa chọn đi, là tự sát một lần hay đi ngồi tù hai tháng.”

Nàng ánh mắt khinh miệt nhìn tiểu Hòa, ” Nếu ta là người, liền lựa chọn đi ngồi tù. Hiện tại toàn bộ giang hồ đều đang tìm người, muốn giết người, ngồi tù vừa lúc trốn được vừa đỡ phải liên lụy người khác.”

Tiểu Hòa quát cường nói:” Ta mới sẽ không liên lụy Hạ đại ca.”

Thu Thủy Y Nhân cười lạnh:” Người cũng biết người liên lụy chính là Hạ Khinh Y.”

Nàng trong lòng phiền táo, không muốn tiếp tục tốn nhiều vô mồm, rút ra kiếm, lại thấy tiểu Hòa bỗng nhiên kinh hãi nhìn phía sau nàng kêu lên:” Hạ đại ca!”

Thu Thủy Y Nhân cả kinh, mạnh mẽ quay đầu lại, ngõ nhỏ bên trong trống rỗng, làm sao có Hạ Khinh Y.

Thu Thủy Y Nhân biết mắc mưu, trong lòng buồn bực, quay đầu lại thấy góc áo của tiểu Hòa biến mất ở một góc của ngõ nhỏ, lập tức đuổi theo. Vừa quẹo qua lại phát hiện ngõ nhỏ này dĩ nhiên là ngõ cụt. Cuối ngõ nhỏ có vài cái sọt chất cùng một chỗ, trong đó một cái đang rung động rất nhỏ.

Thu Thủy Y Nhân trong lòng đại định, cười lạnh tiến đến cái sọt kia, sử dụng kiếm khơi mào, ” Người chạy trốn đi đâu?”

Không ngờ cái sọt đẩy ra, bên dưới cũng không phải nòng dọt kiến là Tiểu Hòa Lưu Thủy, mà một con chó nhỏ lông trắng mềm mại giống như bị đánh thức, bàn chân nhỏ nhu nhu dụi mắt, còn đánh cái ngáp nho nhỏ, lười biếng nâng lên đầu vô tội nhìn nàng.

Tiểu Hòa một bên trong lòng may mắn quần áo thu khá mau, một bên làm bộ như con chó nhỏ vừa mới tỉnh lại. Bất quá hẳn động tác cũng quá nhân tính hóa, ngáp còn biết dùng bàn chân nhỏ che miệng.

Thu Thủy Y Nhân trong lòng cảm thấy khá quái dị, nhưng lại như thế nào cũng không nghĩ tới người sẽ biến thành cẩu. Nàng sử dụng kiếm hất tung mấy cái sọt, nhưng không thấy người muốn tìm, lại nhìn tiểu bạch cẩu kia đang quỳ rạp trên mặt đất, giống như vừa muốn ngủ tiếp.

” Tiểu Hòa Lưu Thủy, người đi ra cho ta!”

Lúc này nghe được phía sau có tiếng bước chân, tưởng là Tiểu Hòa Lưu Thủy, mang theo kiếm quay đầu lại:” Người không tránh..... Hạ Kinh?”

Đi vào ngõ nhỏ dĩ nhiên là Hạ Kinh, còn có Diệp Thanh Thanh cùng một nữ tử của Hồng Anh tổ.

Tiểu bạch cẩu nghe được tiếng bước chân quen thuộc, thức tỉnh, lắc lắc đầu đứng lên, vui vẻ chạy tới bên Hạ Kinh Y. Hạ Kinh Y lại căn bản không có chú ý nó, nóng vội chung quanh xem xét.

Cô gái trong Hồng Anh tổ kia nói với Diệp Thanh Thanh :” Tổ trưởng, ta vừa mới nhìn thấy Thu Thủy Y Nhân cùng Tiểu Hòa Lưu Thủy ở trong này, giống như Thu Thủy Y Nhân muốn giết Tiểu Hòa Lưu Thủy. Ta xem không thích hợp, liền lập tức thông tri người.”

Diệp Thanh Thanh tiếc hận nhìn Thu Thủy Y Nhân nói:” Ta còn đã cho thủ hạ của ta nhìn lầm. Thu Thủy muội muội như thế nào rõ ràng biết Hạ thành chủ đang tìm tiểu Hòa đệ đệ, sẽ còn muốn giết hắn? Chính là.....” Nói xong nàng xem xem cây kiếm trong tay Thu Thủy Y Nhân:” Dĩ nhiên là thật.”

” Ai~, kỳ thật Thu Thủy muội muội thật là, có chuyện gì tất cả mọi người là người một nhà, ngồi xuống nói nói không phải tốt lắm, làm gì lén lút như vậy.....”

Thu Thủy Y Nhân vốn đang tránh né ánh mắt Hạ Kinh, nghe đến đó lại nhịn không được cả giận nói:” Vì sao tất cả mọi người đều đối với ta có thái độ như vậy. Chuyện của Phi Lục không thể liền dễ dàng bỏ qua.”

Hạ Kinh Y lúc này đã tìm kỹ khắp ngõ nhỏ, đi đến trước mặt nàng, chỉ hỏi ba chữ.

” Tiểu Hòa đâu?”

Tiểu bạch cẩu lo lắng ở bên chân hắn xoay quanh vòng.” Oăng oăng.”(Ở trong này.)

Thu Thủy Y Nhân giận quá:” Ta làm sao biết! Hạ Kinh, lời nói của ta người không có nghe sao? Chuyện của Phi Lục.....”

Thanh âm chạm tới ánh mắt thất vọng của Hạ Kinh Y thì khúc sau biến mất hầu như không còn.

Hạ Kinh Y cố nén nóng vội cùng thất vọng.” Bằng hữu kia của người là dạng tính tình gì chính người cũng rõ ràng, chuyện ai đúng ai sai, người hãy hảo hảo ngẫm lại ! Tiểu Hòa đâu?”

Tiểu bạch cẩu không sửa, ngồi dưới đất nhẩn tin, lại phát hiện hệ thống đem lời nhắn của hắn:” Hạ đại ca, ta biến thành Tiểu bạch cẩu , ngay tại bên cạnh người.” phiên dịch thành” Oăng uông, oăng gâu gâu gâu gâu gâu gâu gâu gâu gâu gâu.”

Cẩu mặt đại ra.

” Ta không biết, hắn chạy rồi.” Thu Thủy Y Nhân thất thần nhìn hắn,” Người vì sao giữ gìn hắn như vậy? Hắn bất quá chỉ cho người một cái Lệnh bài kiến thành, người đem 5 thu nhập từ thuế hàng năm của Ứng Hối thành cho hắn đã là hết lòng quan tâm giúp đỡ, chẳng lẽ còn phải chuyện gì phiền toái đều cần người thu thập.....”

Giọng nói của nàng đã mang chút âm rung, nhưng Hạ Kinh Y không có phát hiện, sau khi được đến đáp án chỉ nói một câu” Người hảo hảo bình tĩnh lại đi”, liền bước nhanh đi mất.

Cái gì 5 thu nhập từ thuế?

Thu Thủy Y Nhân nói khiến cho Tiểu bạch cầu từ trong uể oải bình tĩnh, nâng lên cặp mắt tròn to kinh ngạc nhìn Thu Thủy Y Nhân, lại phát hiện trong mắt nàng thể nhưng thủy quang lóe ra.

Tiểu bạch cầu chần chờ một chút, trong lòng có tia đồng tình, nhưng khi nhìn thấy Hạ Khinh Y đi xa, cũng vô tâm tư với nàng, 4 chân nhỏ bay nhanh đuổi theo, cắn vạt áo Hạ Khinh Y.

” Oăng oăng.”

Hạ Khinh Y cúi đầu, thấy tiểu bạch cầu mở to đôi mắt ướt mà nhu thuận nhìn hần. Hần xưa nay không thích tiểu miêu tiểu cầu, lúc này lại không biết vì sao trong lòng vừa động, xoay người ôm lấy nó. Tiểu bạch cầu thực tự giác ở trong lòng hần tìm một vị trí thoải mái, đầu chui vào ngực hần.

Hạ Khinh Y nhẹ nhàng vuốt ve cái đầu chíp bông của tiểu bạch cầu. Tiểu bạch cầu mị hí mắt, thực thoải mái bộ dáng.

Diệp Thanh Thanh trong lòng nói không nên lời quái dị, cười nói:” Nguyên lai Hạ thành chủ còn thích con chó nhỏ.”

Hạ Khinh Y trên mặt liên tục lâu ngày u ám giờ hơi lộ ra một tia nhu hòa.” Rất giống.”

23. Chương 23: Hành Trình Nước Mỹ

Đi ra ngõ nhỏ, Hạ Khinh Y nhẹ nói:” Đa tạ Diệp tổ trưởng quan tâm.”

Hần rõ ràng là nói cảm tạ nhưng vẻ mặt lại làm cho Diệp Thanh Thanh chột dạ một trận, mặt thoáng đỏ.” Sao bỗng nhiên nói như thế?”

” Diệp tổ trưởng luôn luôn rất thông minh.”

Diệp Thanh Thanh bỗng nhiên có cảm giác bản thân lộng xảo thành chuyên.

Hạ Khinh Y hỏi:” Không biết chuyện ta nhờ Diệp tổ trưởng như thế nào rồi ?”

Diệp Thanh Thanh nói:” Hoa Thảo vừa mới truyền đến tin tức, nói đã không thành vấn đề. Nhưng người thật sự muốn gặp Nguyệt Tại Thủy Thiên sao? Kỳ thật cũng không phải không có biện pháp khác. Làm như vậy có trả đại giới quá lớn hay không?”

Nằm trong ngực, Tiểu bạch cầu xôn xao bất an. Hạ Khinh Y trấn an nó, không nói gì, sau một lúc lâu mới nói:” Ta muốn làm cho hần vui vẻ an tâm, vô ưu vô lự chơi trò chơi.”

Tiểu bạch cầu ánh mắt ngập nước, nháy nháy mắt nhìn hần.

” Chờ chút, Hoa Thảo lại gửi tin nhắn.” Diệp Thanh Thanh dừng chân lại, đọc tin rồi nói:” Đêm nay, Vạn Vĩ lâu, lầu ba, gian Trúc Sương.”

Hạ Khinh Y gật đầu:” Đa tạ Diệp tổ trưởng, trước cáo từ.”

Diệp Thanh Thanh:” Buổi tối, người hãy cẩn thận.”

Hạ Khinh Y nói:” Diệp tổ trưởng yên tâm, ta có đúng mực.”

Hạ Khinh Y ôm Tiểu bạch cầu đến một tiểu biệt viện, là nơi bọn Hồng Hạnh đang chờ.

Hồng Hạnh buông tay nói:” Tìm không thấy, bất quá ít nhất hần tạm thời cũng không có nguy hiểm. Không nghe thấy ai đi linh trường..... Di, lão Đại, người cũng học tiểu nữ sinh nhặt dãi cầu? Oa, cầu cũng có biểu tình!”

Hạ Khinh Y nghe hần nói, nhìn về phía tiểu bạch cầu, quả nhiên phát hiện tiểu bạch cầu tức giận nhìn chằm chằm Hồng Hạnh.

Hạ Khinh Y trả lời:” Đừng chọc nó, vật nhỏ lòng tự trọng rất mạnh.”

Hồng Hạnh kêu to:” Lão Đại người nói cái gì a? Cầu có cái gì lòng tự trọng a! Hơn nữa người hôm nay mới nhặt được nó, làm như rất hiểu biết nó vậy.”

Bị hấn vừa nói như thế, Hạ Khinh Y cũng sửng sốt. Hấn cũng không biết bản thân vì sao thốt nên lời nói như vậy, sau một lúc lâu nhu nhu chân mày để tỉnh táo một chút, nói:” Lấy loại này suy.”

” A? Cái gì? Loại gì suy? Loại ông già kéo xe?”

Hạ Khinh Y tuy rằng ít nói, nhưng từ trước đến nay cũng không ngại người khác nói chuyện quá ẩn dụ, nhưng giờ phút này nhìn Tiểu bạch cầu mở to cặp mắt tròn đen tò mò nhìn Hồng Hạnh, không tự chủ đã ngăn cản hấn.” Đừng nói hứu nói vượn.”

Bàn tay dày rộng áp chế cặp lỗ tai đang dựng thẳng lắng nghe của Tiểu bạch cầu.

Đầu của tiểu bạch cầu ở trong bàn tay hấn cọ cọ.

Hạ Khinh Y ôm Tiểu bạch cầu đi vào hậu viện,” Ta nghỉ ngơi một chút.”

Hồng Hạnh ở sau kê vớ theo:” Lão Đại người ngày hôm qua cấp như vậy, sao hôm nay lại như không có việc gì, cũng không đi ra ngoài tìm? “

Hạ Khinh Y đem con chó nhỏ đặt ở trên giường, bản thân cũng nằm xuống. Con chó vui vẻ nằm trong ngực hấn, 4 chân nhỏ bé quơ tới quơ lui trong ***g ngực dày rộng.

Hạ Khinh Y vỗ về lòng nó, ánh mắt lại không nhìn nó,” Ta đi tìm hấn, đại khái hấn cũng sẽ trốn đi, bằng không như thế nào ngay cả một tin nhắn ngắn cũng không gửi một cái.”

” Oăng uông.”(Mới sẽ không.)

Cúi đầu liền cắn một ngụm, cách vài áo cắn ở trên ngực.

” Oăng oăng oăng oăng.”(Ta mới không nhỏ khí như vậy.)

Đổi cái địa phương khác cắn một ngụm.

” Hung dữ thật.” Hạ Khinh Y bắt nó ôm đến, bài khai 2 chân chó, tới gần quan sát một chút, mỉm cười.” Nguyên lai là tiểu công cầu (chó đực).”

Tiểu bạch cầu ở trong tay hấn cứng lại rồi, sau đó hung hăng cắn cánh tay hấn một ngụm, nhảy xuống, bay nhanh trốn vào trong chăn. Nhưng là chăn đang xếp gọn, nhất thời lại chui không đi vào, vì thế đầu cầu đi vào, móng cầu ở bên ngoài chăn vịn phần gian nan xoay a xoay, chính là xoay không đi vào.

Quá mất mặt!

Kỹ năng biến thái này!

Tiểu Hòa quyết định, vĩnh viễn không thể cho Hạ đại ca biết bản thân chính là chính Tiểu bạch cầu này .

Hạ Khinh Y buồn cười nắm móng nó lôi ra , mở ra chăn, đem bản thân cùng Tiểu bạch cầu cùng nhau đắp chăn.

Xung quanh tiểu bạch cầu lập tức biến đen, ở trong chăn ‘oăng’ hai tiếng, mù quáng đi tới hai bước, trảo nhất trảo, giống như chộp vào đùi Hạ Khinh Y, nhắc nhở hấn mau phóng nó ra ngoài.

Hạ Khinh Y lại bắt nó phóng xuất. Con chó nhỏ chơi một hồi, rồi cuộn ở trên gối nằm dần dần ngủ, móng vuốt không chút khách khí nắm một nhúm tóc của Hạ Khinh Y.

Hạ Khinh Y lại không hề buồn ngủ, nhìn nhìn hộp thư, đóng hộp thư, trợn mắt chờ buổi tối ước hội đến.

.....

” Lão Đại, người thật sự phải đi một mình? Tổng cảm thấy khá mạo hiểm nha.” Gian ngoài mơ hồ truyền đến tiếng của Hồng Hạnh.

” Thủy Thiên Các kiến thành thất bại, thực lực tổn hại lớn sẽ không dám xằng bậy, ta một người đi ngược lại an toàn.” Là thanh âm của Hạ đại ca.

Tiểu Hòa mông mông lung lung tỉnh. Hạ đại ca muốn đi đâu?

Mở một con mắt, tái mở một con, Tiểu bạch cầu ánh mắt buồn ngủ chớp chớp vài cái, rốt cục hoàn toàn tỉnh.

Đúng rồi, Hạ đại ca muốn đi gặp tên Nguyệt Tại Thủy Thiên.

Tiểu bạch cầu cả kinh, từ trên giường nhảy xuống, muốn chạy đi ra ngoài ngăn cản, lại phát hiện cửa đã đóng chốt.

” Oăng~ ô!”

Con chó nhỏ dùng sức trảo cong cánh cửa.

Có người đi tới, Tiểu bạch cầu kinh hãi ngẩng đầu, lại phát hiện là Hồng Hạnh. Hồng Hạnh chống nạnh mắng con chó:” Hừ, không cho người ta yên lặng chút sao.”

Tiểu bạch cầu mới không để ý tới hắn, lén chạy vào trong viện, phát hiện Hạ Kinh Y đã đi mất, Tiểu bạch cầu đuổi theo ra ngoài. Nhìn đến bóng dáng Hạ Kinh Y, nó đang muốn đuổi theo thì đã thấy Hạ Kinh Y bị người ngăn cản.

Là Thu Thủy Y Nhân, rõ ràng đã khóc, ánh mắt sưng đỏ.

” Người muốn đi tìm Nhạc Tại Uyên đàm phán? Vì Tiểu Hòa Lưu Thủy?” Thu Thủy Y Nhân giọng nói có điểm khàn khàn.

Hạ Kinh Y trầm mặc.

” Không cần đi.”

Tiểu bạch cầu chạy đến cách bọn họ vài bước xa, đồng ý gật đầu. Căn bản không cần đi a, nó đã an toàn thôi, hơn nữa lập tức sẽ đi nước Mỹ, căn bản sẽ không login.

Thu Thủy Y Nhân giống như sợ Hạ Kinh Y hiểu lầm, bay nhanh nói tiếp, ” Ta có biện pháp khác làm cho hắn hủy bỏ lệnh truy nã.”

” Biện pháp gì?” Hạ Kinh Y nhíu mày.

” Người không cần phải xen vào, tóm lại so với người đi ăn nói khép nép tốt hơn.”

” Ai nói ta đi ăn nói khép nép ? ” Hạ Kinh Y không vui, muốn bước đi.

” Đứng lại! Đứng vậy, hiện tại Ứng Hối thành thực lực so với Thủy Thiên Các mạnh hơn. Nhưng người đừng quên Thủy Thiên Các có tiền, người cảm thấy hắn sẽ dừng bước?” Thu Thủy Y Nhân cắn môi, dường như hạ quyết tâm, nói tiếp, ” Lúc chia tay, hắn hứa hẹn về sau phải giúp ta làm 3 sự kiện..... Người làm gì nhìn ta như vậy, bộ thấy thất vọng về ta lắm sao? Hạ Kinh, người sẽ không phải cảm thấy làm như thế thực không tôn nghiêm ? Nhưng là ta sẽ không. Hắn có lỗi với ta, ta vì sao không thể lợi dụng hắn? “

” Ta có thể yêu cầu hắn rút về lệnh truy nã. Nhưng, ta có yêu cầu.” Thu Thủy Y Nhân ánh mắt bỗng nhiên kiên định hẳn lên.

Tiểu bạch cầu cảnh giác vánh tai nghe, trực giác thấy không thích hợp.

” Năm nay sinh nhật của ta, người phải bồi cùng ta.”

” Oăng.”

Tiểu bạch cầu lập tức xông lên cắn vạt áo Hạ Kinh Y. Hạ đại ca, không cần đáp ứng, ta không sao.

” Cốc.” Một cú cốc đánh vào đầu Tiểu bạch cầu, Hồng Hạnh đuổi theo Tiểu bạch cầu lôi nó ra, một bên gỡ Tiểu bạch cầu đang cắn vạt áo, một bên nói với Hạ Kinh Y đang trầm mặc:” Lão Đại, các người tiếp tục, các người tiếp tục.”

Hồng Hạnh nhanh đi trở về. Hắc hắc, có bản thân ở đó lão Đại khẳng định sẽ không nói cái gì.

Đi trở về trong viện, đóng cửa, thả chó, Hồng Hạnh giận trừng mắt nhìn Tiểu bạch cầu :” Tiểu tám cầu, thật vất vả mỹ nữ thổ lộ với lão Đại, người ồn ào cái gì. Bộ người tưởng ngày ngày nhìn mỹ nữ bộ mặt ai oán là dễ chịu sao?”

Tiểu bạch cầu ô ô kêu to, móng vuốt liều mạng cào cánh cửa.

Hồng Hạnh hé cánh cửa một chút xem lén, vừa nhìn vừa nói:” Ông trời a, nhanh nhanh làm cho bọn họ giải quyết đi, đỡ phải lão Đại thường xuyên ngăn người đến ngăn người điên..... Sá~, mỹ nữ tổ tình..... Lão Đại, mau nhận a..... A, người này chó chết, đừng tưởng rằng người bộ dạng đáng yêu là có thể đá ta, ta đem người hằm bây giờ!”

Tiểu bạch cầu con mắt hồng hồng trừng hằm.

Hồng Hạnh không hiểu, bỗng chột dạ lên, ” Ta..... Ta không có làm chuyện gì thực có lỗi với người chứ.”

Tiểu bạch cầu xoay người chạy đi, tránh ở trong bụi cỏ ngăn người. Mất cầu ủy khuất đến làm cho Hồng Hạnh cả người phát lạnh. Một lát sau Hồng Hạnh thể nhưng nhìn đến hình ảnh cầu trước mắt dần dần biến bạc, cuối cùng tiêu thất.

Đây, đây, cái dạng này, không phải là logout sao?

Hồng Hạnh sửng sốt, sau đó kêu to sợ hãi:” Má ơi! Cầu cũng có thể logout.” tiếp theo run rẩy:”Trời ơi, trò chơi này cầu cũng có thể chơi được.”

.....

Đang xem báo, ông nội trước tiên nhìn thấy tiểu Hòa đẩy cửa phòng đi ra. Ông nội chỉnh mắt kiếng hỏi:” Hôm nay nghỉ chơi sớm à?”

” Vâng ạ.” Tiểu Hòa đi vào phòng bếp, rót một ly nước chín uống liền mấy ngụm, lại cầm nó đi ra ban công.

Ông nội nhìn bà nội liếc mắt một cái, bà nội đứng dậy đi đến ban công:” Bảo bối ngoan, làm sao vậy?”

Tiểu Hòa không nói lời nào, một lát sau mới nói:” Bà nội.”

Hằm vuốt cái ly, cúi thấp cái đầu xinh đẹp, ” Con giống như biến thành kẻ xấu.”

” Yêu~, như thế nào biến thành kẻ xấu, nói cho bà nội nghe một chút.” Giọng của bà nghe làm sao cũng giống như lộ ra kinh hãi.

” Nhìn đến Hạ đại ca cùng người khác chung một chỗ , con rất không vui.”

Bà nội có biết Hạ đại ca trong miệng tôn tử, xem tiểu bộ dáng tôn tử buồn bực không vui, buồn cười nói :” Con a, vẫn tính tình trẻ con, chỉ muốn người khác đối với mình tốt.”

” Không phải.” Tiểu Hòa phản bác “Nếu bà nội còn có cháu nội, bà tốt với nó nhiều, con mới sẽ không không vui.”

Bà nội nhất thời á khẩu , còn có điểm dấm chua.

Tiểu Hòa còn bổ sung tiếp:” Còn có ông nội, ba ba, mama, bà ngoại, ông ngoại cũng như vậy.”

Tất cả mọi người đái ngộ giống nhau làm cho bà nội hơi chút dễ chịu chút, an ủi tiểu tôn tử nói:” Làm quen với nhiều bạn thì sẽ không như thế. Con a, chính là bạn bè quá ít. Thằng bé tên Hà Dực kia không phải thường xuyên gọi điện thoại đến mời con ra ngoài chơi sao ? Vì sao không đi?”

Tiểu Hòa lắc đầu, ” Không cần, không thích.”

Bà nội còn muốn nói cái gì, ông nội ở phòng khách kêu to:” Lão thái bà, điện thoại.”

Bà nội đến tiếp điện thoại, một hồi sau sắc mặt vui mừng đi ra báo cho tiểu Hòa :” Tốt lắm tốt lắm, đừng không vui nữa. Bà nội dẫn con đi chơi. Thủ tục đều đã làm tốt, ngày mai chúng ta đi Thành phố S, ngày mốt lên máy bay xuất phát.”

Ở nhà một buổi tối cuối cùng, các cha mẹ kỳ quái phát hiện bình thường tiểu hài tử đã sớm đi vào trò chơi thể nhưng hôm nay ngồi ở sofa xem TV.

Mama hỏi:” Sao không chơi game?”

Tiểu Hòa đáp:” Không chơi.” nói xong lập tức bổ sung một câu, ” Về sau cũng không chơi.”

Hắn không biết bản thân vì sao khó chịu như vậy, dù sao, trực giác bảo không cần đi vào trò chơi.

Mama có chút dăm chiêu gạt đầu. Ân, xem ra đứa nhỏ đã chơi chán rồi.

Ba ngày sau, nước Mỹ thành phố x, sân bay quốc tế.

Cửa ra ngoài, một hàng ba người, hai thanh niên Hoa kiều, rất chọc người chú mục, đang giúp đỡ một lão thái thái áo quần phú quý đắt tiền người Trung Quốc đang kiễ chân nhìn tìm kiếm.

Bùi Quận Thanh giơ bảng chữ, vươn cổ nhìn nửa ngày:” Không phải nói máy bay hạ cánh rồi sao? Sao không thấy ai ra? Cừu Tử Phi, người giúp ta cầm một chút đi.”

Bên cạnh người kêu Cừu Tử Phi tuổi còn trẻ dùng ngữ khí phi thường lễ phép nói:” Chữ tiếng Trung của người quá xấu, không cầm.”

Bùi Quận Thanh không có biện pháp, đành phải tiếp tục giơ bảng viết ” Hoan nghênh quý bà xinh đẹp Nghiêm Thư Cầm cùng em họ anh tuấn Quý Tử Hòa đi vào thành phố xx “.

Nói đến kỳ quái, bình thường sân bay tuy rằng luôn chật chội đông người, nhưng phần lớn cảnh tượng là lũ khách sẽ vội vàng, sẽ không giống như hôm nay. Rất nhiều người cầm hành lý cũng không đi, kéo hành lý đứng ở lối ra quay đầu lại, mắt nhìn không chớp, giống như đều đang đợi người nào đi ra. Biểu tình họ rất khác nhau, có hưng phấn, có si mê, có ngốc thất thần.

Bùi Quận Thanh nhàm chán nhìn trái nhìn phải, lắng nghe vài người Pháp đang trò chuyện một chút, sau đó quay đầu lại hưng phấn báo cho Cừu Tử Phi:” Có mỹ nhân, mỹ nhân Trung Quốc. Ha ha ha, ta hiểu tiếng Pháp, vài người Pháp kia nói. Chẳng lẽ là minh tinh nào đến đây?”

Cừu Tử Phi dội nước lạnh cho hắn:” Ngắm lại mỹ nhân phương đông trong mắt người phương Tây thường là bộ dáng gì đi”.

Chuyến bay 32b 30a 250. Lão thái thái vóc dáng thấp, chỉ nhìn đến phía trước đông nghìn nghịt người phương Tây, đợi nửa ngày bắt đầu nóng vội, thúc giục Quận Thanh:” Giờ cao một chút, có phải báo sai chuyến bay hay không, như thế nào còn không ra?”

Bùi Quận Thanh lại giơ cao một chút, kiễ chân xem, vừa lúc nhìn đến một lão thái thái người Trung Quốc đi ra, cảm giác khá giống bà ngoại nhà mình, tám phần là giống. Hắn đang muốn quay đầu lại báo cho bà ngoại, đầu vừa chuyển tới một nửa thì bỗng nhiên dừng lại.

Trong dư quang khóe mắt tựa hồ nhìn đến một thiếu niên đi theo phía sau vị lão thái thái kia.

Kỳ thật chính là khóe mắt dư quang thoáng nhìn, cũng không có thấy rõ cụ thể, thậm chí thiếu niên kia tay còn che ở miệng nhỏ bé đánh cái ngáp, ánh mắt buồn ngủ buông xuống, tóc đen rơi xuống che khuất cái trán, kỳ thật thật sự cũng không có nhìn đến bao nhiêu diện mạo hắn. Chính là Bùi Quận Thanh đã con người đuôi mù, hắn thậm chí quên đem cổ quay lại xem.

Thiếu niên buông tay, ngược mắt lên, ánh mắt trong suốt ngấn nước nhìn lướt qua các bảng viết. Xung quanh một mảnh yên tĩnh, mỗi người đều mắt nhìn không chớp.

Ánh mắt thiếu niên đứng ở bảng viết của Bùi Quận Thanh, dùng ánh mắt có chút tò mò nhìn thoáng qua Bùi Quận Thanh, sau đó giật nhẹ lão thái thái phía trước hiển nhiên cũng đã đang nhìn xung quanh, chĩa chĩa Bùi Quận Thanh.

Bùi Quận Thanh bỗng nhiên bình tĩnh. Chẳng lẽ này, này, thiếu niên không biết hình dung như thế nào mới tốt này chính là là..... Tên là gì nhỉ, bỗng nhiên quên mất ? Bùi Quận Thanh nhìn vào bảng chữ của mình — Quý Tử Hòa.

Bùi Quận Thanh đang muốn quay đầu lại nói cho bà ngoại, lại nhìn đến Cừu Tử Phi đi đến trước mặt vài vị khách người Pháp kia, ngữ khí tao nhã thỉnh bọn họ giao ra cameras.

Vài người Pháp nhìn nhìn nhau, trong đó một cô gái tóc vàng cải cọ vài câu. Bùi Quận Thanh nghe được Cừu Tử Phi chính nghĩa nghiêm nói bản thân là người giám hộ của thiếu niên kia. Cuối cùng mấy người Pháp tin, không cam lòng không muốn trước mặt hắn mặt cắt bỏ mấy ảnh chụp.

Như vậy cũng được sao ? Bùi Quận Thanh biết rằng em họ này luôn luôn có thể hù nhàn, nhưng không nghĩ tới hắn có thể hù như vậy.

Lão thái thái cái gì cũng đều nhìn không tới, chỉ cảm thấy không khí quỷ dị, này mấy nam nữ phương Tây một đám như trúng tà, đứng ngốc như cọc gỗ chết. Bỗng nhiên nàng liền tâm nhảy dựng, dắt tay áo cháu ngoại hỏi :” Quận Thanh a, không phải, không phải phi cơ đã xảy ra chuyện chứ?”

” Bà ngoại bảo bối của con ơi, bà đang nói bậy bạ gì đó. Đi, con nhìn thấy bọn họ. Bà ngoại, gien nhà chúng ta thật không sai, người như vậy cũng sinh ra được.”

Cừu Tử Phi giúp đỡ lão thái thái đi hướng bên kia. Quý bà nội nhìn đến bọn họ trước tiên, bước nhanh đi tới, ôm lấy lão thái thái.

” Chị !”

Vài chục năm không thấy hai chị em ôm nhau khóc ròng.

Cừu Tử Phi mỉm cười chào tiểu Hòa :” Tử Hòa, hành lý ta xách cho.” Tự tay tiếp lấy hành lý không quá nặng gì mấy trong tay tiểu Hòa.

” Cảm ơn.” Lần đầu tiên gặp mặt, tiểu Hòa có chút trúc trắc.

” Ta gọi là Cừu Tử Phi, người bảo ta Tử Phi biểu ca là tốt rồi.”

” Tử Phi biểu ca.” Tiểu Hòa ngoan ngoãn gọi.

” Còn có ta, còn có ta, Quận Thanh biểu ca.” Bùi Quận Thanh nói ra bốn chữ này mà bản thân đều rét lạnh, liếc xem Cừu Tử Phi thấy hắn dường như không có phản ứng gì. Lúc hắn nói ‘Tử Phi biểu ca’, bản thân sẽ không cảm thấy buồn nôn sao? Vội vàng bổ sung một chút nói:” Bảo ta đại biểu ca được rồi.”

Tiểu Hòa cũng kêu một tiếng, Bùi Quận Thanh thật khoái a. Nhà của mình nào có em trai em gái đơn thuần như vậy ngoan như vậy a. Đứa nhỏ lớn lên trong nước quả nhiên không giống với. Xem tiểu hài tử dung mạo kinh người, Bùi Quận Thanh cảm thấy bản thân cũng không dám nhìn với hắn. Trưởng thành như vậy thật sự là hại nhàn.

24. Chương 24: Đậu Hủ Của Tiểu Hòa

Hai lão thái thái khóc một hồi lâu mới nhớ tới các vấn đề. Sau khi giới thiệu một phen, Cừu Tử Phi nhắc nhở Cừu lão thái thái rằng Quý bà nội và Tử Hòa có lẽ đã mệt mỏi sau chuyến bay. Cừu lão thái thái gạt đầu, giận bản thân hồ đồ, lôi kéo Tử Hòa đi ra ngoài, vừa đi vừa khen Tử Hòa bộ dạng tuấn tú.

Quận Thanh bộ dạng cũng không xấu, nhưng từ khi sinh tới giờ chưa từng bị người quá chú ý như vậy. Từ đại sảnh đi đến bãi đỗ xe, Bùi Quận Thanh bị một đường ánh mắt để ý đến nỗi da gà mấy tầng.

Thượng Tử Phi mở cửa xe, Quận Thanh mới nhẹ nhàng thở ra, lặng lẽ nói với Tử Phi :” Ta hiện tại tin Vệ Giai thật sự là chết vì bị xem nhiều.”

Tử Phi lái xe, mang theo đoàn người thẳng tiến đến biệt thự Cừu gia.

Cừu gia là gia tộc Hoa kiều đến Mỹ rất sớm, ở khu người Hoa khá có danh vọng. Cừu gia con cháu khá đông, Cừu lão thái thái sinh 3 trai 2 gái. Trừ bỏ đứa út không có kết hôn, những đứa khác đều tự thành gia khai chi tán diệp, tới rồi đời thứ ba đã có mười mấy người, Bùi Quận Thanh là cháu ngoại lớn nhất, so với Tử Phi lớn hơn một tuổi.

Bọn con cháu đều tự có sự nghiệp gia đình riêng, trừ bỏ ngày tết, bình thường cũng không ở nhà chính. Bất quá bốn ngày sau chính là đại thọ bảy mươi của Cừu lão tiên sinh, đến lúc đó bọn họ đều phải gấp trở về.

Tới Cừu gia, Quý bà nội cùng tiểu Hòa ăn chút ít sau đó đã bị an bài nghỉ ngơi. Tiểu Hòa mệt cực kỳ, mới vừa lúc ngổn mây bay còn bị say máy bay, rất nhanh liền ngủ mất, khi tỉnh lại đã là chạng vạng.

Tiểu Hòa dụi mắt, nhìn xem căn phòng xa lạ, nửa ngày mới nhớ tới bản thân đã ở nước Mỹ, ngồi ở trên giường ngắm một lúc lâu. Nhớ tới bản thân phải nửa tháng sau mới có thể trở về, tiểu Hòa bỗng nhiên có chút hối hận.

Không online, Hạ đại ca có lo lắng hay không? Bản thân giống như khá tùy hứng, ít nhất cũng phải báo cho người ta một tiếng.

Khi Cừ Tử Phi gõ cửa vào, liền nhìn đến một bộ hình ảnh như vậy.

Trời chiếu ánh tà dương chiếu vào, một tầng vàng óng ánh bao trùm tất cả bài trí trong phòng kể cả thiếu niên trên giường đang ôm lấy chăn. Rửa mặt, ngủ xong, thiếu niên so với lúc ở sân bay càng thêm đẹp bức người. Nhìn ánh mắt thủy nhuận mê người của cậu, Tử Phi theo bản năng dời tầm mắt xuống, rồi lại nhìn đến hân lộ ra ngoài chăn tinh xảo trắng nõn phần hồng ngón chân.

Tử Phi khụ một tiếng.” Tỉnh? Đang muốn gọi người, hiện tại không nên ngủ nhiều, bằng không buổi tối ngủ không được, xuống lầu ăn cơm đi.”

Cừ lão tiên sinh đại thọ sắp tới, bọn tôn tử đều lục tục từ bên ngoài trở lại nhà chính. Tiểu Hòa mỗi ngày đều toát ra tâm thần thích. Tối rồi hôm trước ngày sinh, trừ bỏ con út của Cừ lão thái thái Cừ Thiếu Tuấn, còn lại đều đến đông đủ.

Quý bà nội cùng tiểu Hòa ở Cừ gia được từ trên xuống dưới nhất trí hoan nghênh. Quý bà nội từ ái, có tri thức sâu rộng, hiểu lễ nghĩa, tiểu Hòa lại nhu thuận đáng yêu, xinh đẹp đến khiến cho người ta nhìn đều luyến tiếc nháy mắt, Cừ gia cao thấp đều vì có thêm một nhà thân thích này mà cao hứng. Cừ bà cố nội lại đặc ý.

Nhưng ở hôm trước thọ yến, tiểu Hòa ngã bệnh, trên ới dưới tả. Tử Phi phát hiện sớm nhất, lập tức lái xe đưa hân đi bệnh viện, may mắn chỉ bị cảm lạnh khiến cho dạ dày ra vấn đề. Tử Phi bồi tiểu Hòa vào nước biển sau đó về nhà, trực tiếp liền đem tiểu Hòa đưa vào phòng mình.

” Tử Phi biểu ca?”

Tiểu Hòa nhìn xem giường lớn xa lạ, quay đầu nhìn biểu ca đang dọn giường.

” Về sau người ngủ chung với ta.” Tử Phi nói, ” Sinh bệnh cần người chiếu cố.”

Tiểu Hòa trước kia sinh bệnh cũng có người lớn ngủ chung, không cảm thấy có gì không ổn, lại vừa nôn ói xong cũng không khí lực nghĩ nhiều, ở trên giường nằm xuống, cười với Tử Phi một cái, liền nhắm mắt nghỉ ngơi.

Tươi cười có chút suy yếu, lại khiến người ta thương tiếc, Tử Phi ở bên giường sưng sốt một hồi, mới cởi áo nằm xuống nghỉ ngơi. Tiểu Hòa chung quy là không thoải mái, ngủ không an ổn, sau đó trở mình rút vào trong lòng Tử Phi, lại yên ổn xuống. Lúc này lại đến phiên Tử Phi ngủ không được.

Ngày hôm sau tiểu Hòa thì khỏe hơn rất nhiều, tỉnh dậy xuống giường đi một chút, cảm thấy bản thân không có vấn đề gì, liền thay quần áo xuống lầu. Dưới lầu, tất cả mọi người đang chuẩn bị cho thọ yến buổi tối, vội đặc chân không chạm đất. Tiểu Hòa cũng thấu qua hỗ trợ, giúp Trương tẩu rửa chén bát sắp dùng, biểu tỷ vừa nhìn thấy đã lớn tiếng thét chói tai:” Tiểu Hòa, người như thế nào đi rửa chén. Đến, cho biểu tỷ nhìn xem, có hư không?”

Tiểu Hòa sưng sốt, cầm chén đưa qua:” Tiểu Đạo biểu tỷ, không có hư nha.”

” Ai nói cái này.” Tiểu Đạo cầm chén ném qua một bên, tróc lấy tiểu Hòa tỉ mỉ lần qua lột lại xem a xem, sờ a sờ từ trên xuống dưới. Tiểu Hòa đại quân, dùng sức rút về.

Tiểu Đạo cười ha hả, dụ hồng:” Tiểu Hòa bảo bối, người đã khỏe a? Đi dạo phố với các biểu tỷ thôi?”

Tiểu Hòa lắc đầu.” Trên đường người nhiều lắm.”

Tiểu Hòa từng hiểu kì cùng bọn họ dạo phố một lần, bất quá không phát hiện có gì kỳ lạ liền không hứng thú lại đi.

Tiểu Đạo hai tay đi nắn tiểu Hòa nộn nộn mặt:” Ở đâu nhiều người, còn nhiều người hơn chung quanh chúng ta sao?”

Tiểu Hòa nháy mắt mấy cái, nhìn nàng. Tiểu Đạo bị đả bại, che khuất hai mắt mình:” Ô, đừng nhìn ta như vậy, ta sẽ biến thân.”

Tử Phi vừa lúc từ bên ngoài trở về, nhìn đến tiểu Hòa ở dưới lầu, nói:” Sao lại chạy xuống đây, người thân thể còn không có khỏe.”

Tiểu Hòa nói:” Tử Phi biểu ca, ta đã khỏe rất nhiều.”

Tử Phi nói:” Nghe lời.”

Tiểu Hòa không muốn làm trái hần, gật đầu, xoay người đi lên lầu.

Tiểu Đạo lưu lưu ánh mắt, kéo lấy đang cũng muốn lên lầu -Tử Phi,” Uy, tối hôm qua người cùng tiểu Hòa bảo bối ngủ chung hả? Người hôm nay dậy trễ nha.”

Tử Phi đánh rớt tay nàng,” Không lớn không nhỏ.”

Dưới sự đề nghị của Tử Phi, đêm đó thọ yến tiểu Hòa không có xuất hiện. Trước khi tân khách đến, tiểu Hòa đã cúi đầu chúc mừng Cừu lão tiên sinh, rồi đi lên nghỉ ngơi.

Dưới lầu là yến hội náo nhiệt, tiểu Hòa ở trên lầu đọc sách, nhìn trang giấy mà thất thần, chữ viết mơ hồ lên. Hần nhớ tới bộ dáng Hạ Khinh Y lo lắng tìm kiếm mình, trong lòng bỗng nhiên rất khó chịu, nhớ tới Hạ Khinh Y ôm Tiểu Bạch cầu, lại cảm thấy vui vẻ nói không nên lời. Trên mặt biển ảo vừa vui vừa ưu, cuối cùng thở dài một hơi.

Còn năm sáu ngày là có thể đi về.

Tiểu Hòa ngủ một hồi, tỉnh lại đã hơn 10 giờ. Nghiêng đầu nghe một chút động tĩnh dưới lầu, đã không có tiếng vang gì, tựa hồ các tân khách đã tán đi. Tả hữu ngủ không được, tiểu Hòa đứng dậy đi cầu thang thăm dò nhìn xem.

Dưới lầu tân khách quả nhiên đã về hết, tất cả mọi người ngồi ở sô pha nói chuyện phiếm. Cừu lão thái thái nhìn thấy tiểu Hòa ở lầu hai thăm dò, ngoắc nói:” Tiểu Hòa xuống đây, đến Đại bà nội nơi này.”

” Vâng ạ.” Tiểu Hòa nói, nhìn xem bản thân còn mặc áo ngủ,” Đại bà nội, con đi thay quần áo trước.”

Đại bà nội nói:” Thay quần áo gì, đều là người một nhà sợ cái gì.”

Tiểu Hòa gật đầu, đi xuống lầu.

Hần trên người áo ngủ là trang phục do Tiểu Mạch biểu tỷ thuận tay thiết kế, áo ngủ vẽ đầu chó con ngây thơ. Tiểu Đạo từng phê bình quá, Tiểu Mạch nói người biết cái gì, càng thanh thuần mới càng hấp dẫn.

Tiểu Đạo hiện tại cảm thấy Tiểu Mạch nói thật rất có đạo lý, thật sự rất hấp dẫn a, thật nghĩ muốn nệm hai cái.

Tiểu Hòa đã thói quen mọi người thiện ý nhìn hần chăm chú, tươi cười chào mọi người, chớp mắt, lại nhìn đến một nam tử xa lạ mày rậm tuấn mịch đang cười nhìn hần.

Quý bà nội nói:” Tiểu Hòa, đến chào tiểu thúc thúc Thiếu Tuấn.”

” Tiểu thúc thúc.”

Thiếu Tuấn gật gật đầu, cười nói:” Tiểu Đạo sớm liền gọi điện thoại cho ta nói tiểu Hòa rất đẹp trai. Ta còn không tin, nàng luôn luôn khoa trương, hôm nay vừa thấy, thật cảm thấy Tiểu Đạo nói quá ít, tiểu Hòa thật sự là thanh tú hiếm thấy.”

Quý bà nội cười ha hả nói:” Lớn lên xinh quá, có ích lợi gì.”

Đại bà nội nói:” Người nói gì a, tiểu Hòa không phải thi đậu vào đại học tốt nhất sao. Kia cũng không phải là bằng diện mạo có thể đậu.” Sờ sờ tay tiểu Hòa, nói:” Tiểu bảo bối a, chúng ta chính đang nói về con đó, đến Đại bà nội nơi này học được không?”

Tiểu Hòa lấp bắp kinh hãi, nhìn bà nội mình.

Quý bà nội cũng nói:” Đúng vậy, chính đang nói chuyện này . Trình độ giáo dục trong nước kém hơn nhiều. Nếu con muốn học cao, phải chuẩn bị, sang năm đến chỗ Đại bà nội du học, chung trường với Tử Phi biểu ca của con.”

Tiểu Hòa lập tức lắc đầu.

Quý bà nội trong lòng kỳ thật cũng không bỏ được cháu, sờ sờ đầu của hắn nói:” Vậy học ở A trước, từ từ sẽ tính. Lập tức học quá xa cũng không tốt. Mọi người không biết chữ hắn được nuông chiều nhiều, muốn đi thành phố B học bài, trong nhà mỗi người đều lo lắng không yên. Ông ngoại bà ngoại còn muốn đi theo.”

Tử Phi cười:” Chuyện này cũng không phải nhất thời nửa khắc có thể quyết định, tiểu Hòa suy nghĩ thêm đi.”

Cùng Tử Phi cùng nhau ngủ vài ngày, tiểu Hòa đối với biểu ca này rất thân cận tin phục. Nghe được bà nội lại vạch trần hắn, hắn không vui từ bên bà nội chạy đi, chạy đến bên Tử Phi ngồi xuống.

Quý bà nội buồn bực:” Người đứa nhỏ này.....”

Tiểu Hòa đang cầm Tử Phi đưa cho hắn nước trái cây bắt đầu uống, không để ý tới nàng.

Tất cả mọi người cười ha hả, chuyện xuất ngoại du học tạm thời dừng ở đây, chuyển sang chuyện khác nói. Một lúc sau, Quý bà nội nhớ tới:” Thiếu Tuấn cũng hơn ba mươi tuổi, còn không có kết hôn. Tiểu Hòa trước đây luôn theo ta oán giận hắn nhỏ nhất, muốn có tiểu biểu đệ. Ta nói tiểu thúc thúc người nếu kết hôn, người sẽ có tiểu biểu đệ.”

Đại bà nội nói:” Người nói tiểu Tuấn? Hắn kết hôn cũng nản không ra đứa nhỏ. Không có nghe nói nam nhân có thể sinh con.”

Quý bà nội sừng sốt. Cừu Thiếu Tuấn chủ động cười nói:” Di ơi, ta là đồng tính luyện ái, chỉ thích nam.”

Quý bà nội lấp bắp kinh hãi, tiểu Hòa cũng ngẩn ra, mắt không chớp nhìn Cừu Thiếu Tuấn đang rất thần nhiên. Hắn là lần đầu tiên nghe nói danh từ này.

Đại bà nội ôi một tiếng nói, ” Đứa nhỏ này, đừng dọa di người. Trong nước không mở mang như vậy, không tiếp thụ được.”

Quý bà nội là người muốn mặt mũi, vốn đang giật mình, nghe nàng vừa nói như vậy, lập tức bày ra phần tử trí thức khai sáng, nói:” Ai nói, trong nước đồng tính luyện ái cũng khá thông thường khá bình thường, cũng không thấy ai không tiếp thụ được, chỉ cần lẫn nhau có cảm tình, lúc đó chẳng phải giống nhau.”

Quý bà nội nhẹ nhàng lái qua đề tài này, cùng mọi người nói lên chuyện khác.

Tiểu Hòa lại vẫn đang kinh ngạc suy nghĩ. Nguyên lai con trai cùng con trai chung một chỗ cũng là có thể. Thật kỳ quái, chẳng lẽ ta cũng có thể chung một chỗ với Hạ đại ca sao?

Nghĩ đến đây, trong lòng không biết như thế nào lại nảy dựng lên, hai má hơi hơi nóng lên.

Vốn ngày sinh qua đi vài ngày, Quý bà nội sẽ cùng tiểu Hòa về nước. Nhưng sau thọ yến vui quá hóa buồn, Cừu lão thái thái bỗng nhiên bệnh cũ phát tác ngã bệnh, một lần đe dọa sinh mệnh. Quý bà nội trong lòng không yên lòng, vô luận như thế nào cũng không chịu đi, vì thế ở lại nước Mỹ hơn nửa tháng, đợi cho bệnh tình Cừu lão thái thái chuyển biến tốt đẹp, mới lưu luyến không rời trở về.

Tiểu Hòa lúc đi chỉ mang theo một vali nhỏ, lúc về nước lại hơn hai vali lễ vật lớn. Ở sân bay lúc chia tay, tất cả mọi người luyến tiếc hắn, một đám lại bế ôm, lại hôn thân, cuối cùng Tử Phi dùng sức bế cúi đầu ở trán hắn hôn một cái, nói:” Tốt lắm, người nên vào đi.”

Vào cửa soát vé, tiểu Hòa không ngừng quay đầu lại, bọn họ còn đang nhìn hắn, hướng hắn vẫy tay. Tiểu Hòa chưa bao giờ thể hội quá nỗi buồn biệt ly , tâm bỗng nhiên nổi lên thương cảm. Những vị thân thích này cũng không thể tùy tiện nhìn thấy, có lẽ ba năm năm năm, có lẽ phải thật lâu thật lâu về sau mới có thể tái kiến một lần. Vì sao mọi người không thể ở chung một chỗ chứ?

Hắn thích bọn họ, mỗi người đều thích.

” Bà nội.” Tâm tình thấp, tiểu Hòa trẻ con dặt ổng tay áo bà nội.

Bà nội vỗ vỗ hấn:” Tốt lắm tốt lắm, hiện tại thông tin phương tiện rất mau lẹ, gọi điện thoại, lên mạng đều có thể, đừng khổ sở.”

Hiện tại thật sự cái gì cũng rất thuận tiện mau lẹ. Mười mấy giờ sau, tiểu Hòa liền vượt qua đại dương, về tới trong nước, ngồi vài giờ xe sau, tiểu Hòa rốt cục về tới căn nhà đã cách xa một tháng.

Cùng ông nội cha mẹ nói chuyện một hồi , tiểu Hòa quay về phòng nghỉ ngơi. Đẩy ra cửa phòng, tổng cảm thấy giống như có chỗ nào không đúng, tiểu Hòa sợ run một hồi, quay đầu lại sốt ruột kêu Lí Hồng.

” Mẹ, khoang thuyền trò chơi của con đâu?”

25. Chương 25

” Mẹ, khoang thuyền trò chơi của con đâu?”

” Khoang thuyền?” Lí Hồng đi tới nói,” Không phải con nói về sau sẽ không chơi nữa sao? Mẹ bán rồi. Dù sao con lập tức sẽ đi xa học tập, không còn dùng nữa, đặt ở trong nhà cũng là dính tro bụi.”

Bán đi?

Tiểu Hòa ngây người, nhìn lập tức căn phòng trống trải rất nhiều, trong lòng mất mát và lo lắng như thủy triều dâng lên. Chính là nhớ tới bản thân đích xác đã nói không bao giờ chơi game, cho nên hiện tại không thể phản bác. Vốn quyết định một chút nữa sẽ lập tức đi gặp Hạ đại ca, nhưng là hiện tại..... Không có khoang thuyền trò chơi, Hạ đại ca lại không còn học trong A, chẳng lẽ về sau sẽ không thấy được Hạ đại ca sao?

Tiểu Hòa nằm xuống giường, trong lòng giống như bỗng nhiên trống rỗng lớn.

Rất ít tiếp xúc thế giới bên ngoài , tiểu Hòa tự nhiên không biết có các tiệm internet. Trước khi khai giảng một tuần cuối, tiểu Hòa ở nhà không có việc gì làm, rầu rĩ không vui. Các cha mẹ nhìn hấn giống như mất hồn, đều tưởng hấn luyện tiếc người nhà, trong lòng cũng luyện tiếc hấn hơn, đã hối hận khi đó đồng ý hấn ghi danh vào A.

Đại học A, rất xa, ngồi xe lửa mười mấy giờ mới có thể đến.

Lí Hồng quả nhiên giúp tiểu Hòa mua rất nhiều đồ vật, quần áo, giấy văn bản. Tất cả đều là mới, bất quá cũng không phải hàng hiệu gì, thực dụng và bền là chính. Duy nhất có chút đắt tiền chính là di động nokia mới mua, có thể chụp ảnh, có thể ghi âm. Lí Hồng dặn dò tiểu Hòa mỗi cuối tuần phải chụp một tấm gửi về nhà.

Tiểu Hòa đùa ngoạn di động, bỗng nhiên nhớ tới Phong Hồi Tuyết có cho hấn số phone, bắt hấn trước ngày khai giảng phải gọi cho mình, hình như có ghi lại trên lịch.

Tiểu Hòa lấy ra dây số, do dự một chút, có chút khấn trương quay số.

” Uy, ai a, mới sáng sớm.” Điện thoại bắt tín hiệu, đối phương truyền đến thanh âm có chút quen thuộc, bắt quá giống như chưa tỉnh ngủ.

Tiểu Hòa nhìn đồng hồ báo thức, buổi sáng 11 giờ, rất sớm sao?

” Phong đại ca sao? Ta là tiểu Hòa.” Lần đầu tiên cùng bạn trên mạng gọi điện thoại, tiểu Hòa khá khấn trương, giọng sắp sắp khô cạn.

” Tiểu Hà, tiểu gì..... Tiểu Hòa?! Tiểu Hòa Lưu Thủy?” giọng Phong Hồi Tuyết đột nhiên thanh tỉnh.

” Vâng.” Tiểu Hòa thở dài nhẹ nhõm một hơi, may mắn Phong đại ca còn nhớ rõ hấn.

” Ta, trời ơi, người chạy chết đi đâu vậy? Lâu như thế ngay cả cái bóng đều không có, có online hay không online cũng không nói một tiếng. Chúng ta còn tưởng rằng người bị Nguyệt Tại Thủy Thiên quơ được chạy đi đâu mỗi ngày một trăm lần..... Ta mẹ nó!” Phong Hồi Tuyết lúc này đã hoàn toàn thanh tỉnh, mười phần sức sống bắt đầu mắng tiểu Hòa.

Tiểu Hòa áy náy cực kỳ.

” Phong đại ca, thực xin lỗi, ta đi nước Mỹ, chưa báo cho các người.”

“.....” Phong Hồi Tuyết không nói gì,” Quên đi, chúng ta hoàn hảo, tìm không thấy người cũng sẽ không tìm, Hạ đại ca nhà của người mới si tình, giống như đã ở địa phương người logout đợi người thật lâu.”

” Chỗ ta logout?” Tuy rằng biết Phong Hồi Tuyết từ trước đến nay hay thích nói đùa, chính là nghe được hai chữ “Si tình” , trên mặt tiểu Hòa vẫn đỏ lên.

” Ta cũng không rất rõ ràng, tóm lại lệnh truy nã người đã hủy bỏ, không biết Hạ đại ca làm như thế nào . Mẹ nó, ta tính tính xem , theo thời gian trong trò chơi người đã 5 tháng không login, truy nã cái thí gì nữa”

Tiểu Hòa tâm đã sớm phi xa, cũng không chú ý hẳn ở bên kia nói gì,” Phong đại ca, Hạ đại ca hiện tại.....”

” Hiện tại hẳn rất ít login, phỏng chừng mau không chơi nữa. Gần nhất chúng ta đều ở Ứng Hối thành, bắt quá cũng rất ít bình kiến hẳn, nghe nói hẳn phải xuất ngoại.”

“..... Xuất ngoại?” Tiểu Hòa trong lòng hoảng hốt, nắm chặt di động. Hạ đại ca như thế nào bỗng nhiên phải xuất ngoại, kia không phải càng thêm không có cơ hội nhìn thấy hẳn.

” Từ trên trời rơi xuống cơ hội, lão tử sao không được vận may này chứ. Người mau chơi đi, khi nào thì online ?”

Tiểu Hòa thất thần, không có lên tiếng trả lời.

” Uy??”

” Hả? Cái gì?”

” Hỏi người khi nào thì đến?”

” Ngày mốt buổi chiều 4 giờ.” Vé xe lửa đã đặt xong.

” Ngày mốt? Ai, thực xảo, ngày mốt là hôn lễ của Hoa Thảo.”

Tiểu Hòa lại lấp bắp kinh hãi.” Hoa Hoa Thảo Thảo tỷ tỷ?”

Hoa Hoa Thảo Thảo là tổ phó Hồng Anh hội, có đoạn thời gian tiểu Hòa cùng Hồng Anh tổ chơi chung với nhau.

” Đúng vậy, nàng cùng chồng của nàng rốt cục quyết định kết hôn ngoài đời. Bởi vì ở trên mạng gặp lại nhau, cho nên mời không ít bạn bè trên mạng tham dự, phỏng chừng có đến mười bàn là người chơi game.”

” Hạ đại ca..... Hạ đại ca cũng đi sao?”

” Đương nhiên đi. Lại nói tiếp hôn lễ này thật sự được vạn chúng chú mục. Bởi vì ông xã của Hoa Thảo là người của Thủy Thiên Các, cho nên Nguyệt Tại Thủy Thiên cũng sẽ đi. Ngắm lại xem, Nguyệt Tại Thủy Thiên cùng Hạ Khinh Y đồng thời xuất hiện, còn có Thu Thủy Y Nhân, Diệp Thanh Thanh mỹ nữ nổi tiếng. Ta mới nghĩ mà đã cảm thấy nhiệt huyết sôi trào. Nghe nói rất nhiều người chơi địa phương không nhận được thiệp mời đều quyết định đi khách sạn XX xem. Vì mỹ nữ!”

Tiểu Hòa bỗng nhiên sinh ra hy vọng, chờ mong hỏi:” Kia Phong đại ca, ta có thể đi sao?”

” Ách, này..... Ta cũng không biết.” Phong Hồi Tuyết khó xử nói,” Hiện tại đại khái không còn kịp rồi . Hơn nữa nàng hai ngày nay cũng không login. Quá nhiều người muốn đi, bắt quá cũng không có biện pháp, lúc trước Hoa Thảo giống như không dự đoán được nhiều người muốn đi như vậy. Bàn tiệc cưới đặt không đủ.”

” Vậy sao.” Tiểu Hòa giọng chùng xuống.

Phong Hồi Tuyết an ủi hẳn,” Đừng nóng vội. Ta chụp ảnh về cho người xem, hắc hắc, yên tâm đi, ta chụp ảnh mỹ nữ kỹ thuật là nhất lưu đó. Ai~ mà nói ngoài lề một chút, tiểu đệ, giọng của người thanh không giống với trong trò chơi. Lúc đầu ta cũng nghe không ra .”

” Sao cơ?” Tiểu Hòa sững sốt, hẳn thật không quá chú ý chuyện này.

” Dễ nghe hơn.” Phong Hồi Tuyết khẳng định nói.

Tiểu Hòa đối bản thân thanh âm này đề tài không có gì hứng thú.” Phong đại ca, người nếu nhìn thấy Hạ đại ca, giúp ta nói với hắn một tiếng được không?.”

” Được a. Chuyện nhỏ mà. Trong hôn lễ phỏng chừng có thể gặp được, ta nhất định nói với hắn.”

Còn trò chuyện vài câu, Phong Hồi Tuyết cúp máy, bởi vì thời gian chênh lệch, Phong Hồi Tuyết không có cách nào khác bởi chuyện với tiểu Hòa. Sau khi hỏi rõ ràng có cha mẹ cùng đi không, Phong Hồi Tuyết cũng an tâm.

Điện thoại cúp, tiểu Hòa nắm di động xuất thần. Lời nói muốn nhờ Phong đại ca lấy giúp số di động của Hạ đại ca số điện tới rồi bên miệng lại rụt lại. Tiểu Hòa đơn thuần chưa từng có quá nỗi lòng phức tạp như vậy, có gì đó không hiểu rõ cứ lặp đi lặp lại ở trong lòng bốc, dày vò làm cho người ta khó chịu.

Ở nhà trải qua buổi tối cuối cùng, tiểu Hòa cùng ông nội bước lên chuyến tàu đi miền Bắc. Vốn các cha mẹ quyết định sáu người cùng nhau đưa đi, nhưng tiểu Hòa cảm thấy rất mất mặt, kiên quyết không đồng ý, nhiều nhất chỉ cho một người đưa. Quý ông nội do có bạn học đang dạy ở A a nên quyết không nhường ai gánh vác nhiệm vụ gian khổ nhất này.

Hà Dực vốn cũng muốn cùng đi với tiểu Hòa. Hắn cũng dậu vào A, bắt quá hắn không mua được cùng vé tàu, chỉ có thể xuất phát chậm một ngày.

Tiểu Hòa và ông nội mua vé nằm, đều ở giường phía dưới, cùng chung gian tàu với hai mẹ con khác, cũng là đi Bắc Kinh học. Sau một trận nhìn xem không chuyển mắt, vị phụ nhân kia bắt chuyện với Quý ông nội, trước tiên là khen ngợi tiểu Hòa, sau lại khen con gái mình. Cô gái kia thoạt nhìn thường thường vô kì nhưng lại khá thông minh, lần này đã thi đậu vào một trường đại học danh giá khác ở Bắc Kinh- đại học B-. Điểm thi hơn tiểu Hòa một chút, còn giành được vị trí thủ khoa.

Tiểu Hòa thoáng kinh ngạc nhìn liếc cô gái một cái. Thật sự một chút đều nhận không ra a, cô gái kia vẫn đang ngốc hồ hồ ngốc lảng lảng nhìn mình không chớp mắt, nguyên lai thông minh như vậy.

Cô gái bị hắn bắt gặp, trên mặt nhất thời đỏ một mảnh.

Tiểu Hòa lần đầu tiên ngồi xe lửa, cảm thấy thái độ phục vụ của nhân viên trên xe lửa không hề thua kém nhân viên trên máy bay. Họ thường thường lại đây hỏi có muốn uống nước hay không, có muốn thêm thảm hay không .. vân vân.

Xe lửa xuất phát lúc đêm khuya, chạy trong bóng đêm một đêm sau, tiểu Hòa mở mắt ra. Ngoài cửa sổ đã khác hẳn cảnh sắc phía nam, cảnh sắc mênh mông trống trải.

” Tỉnh rồi sao. Đi đánh răng rửa mặt đi, còn 6-7 giờ nữa sẽ tới. Hôm nay báo không được danh, xuống xe lửa chúng ta tìm một phòng trọ trước.” Ông nội an bài hành trình.

Ném qua cơm trưa xong, tiểu Hòa ngồi ở trên giường, cùng ông nội ở giường đối diện chỉ nói chuyện phiếm.

” Ông nội đi quá Bắc Kinh chưa?”

” Đương nhiên đi qua.” Ông nội chỉnh chỉnh mắt kính,” Đi họp thuận tiện du lịch luôn.”

” Xinh đẹp không?”

” Có địa phương xinh đẹp, có địa phương bụi phác phác, còn khô ráo.” Ông nội nhìn xem tôn tử nhà mình với làn da thủy nộn nộn như có thể trích ra nước, nét mặt già nua nhẵn thành một đoàn, giống như đã thấy tiểu tôn tử khi về nhà làn da biến thành khô cằn. Ôi, đau lòng, sao phải chạy tuốt phương bắc đi học chứ.

“Vậy sao.....” Tiểu Hòa trầm mặc không lên tiếng, suy nghĩ một hồi, lại hỏi:” Thế, tìm người dễ dàng không?”

” Tìm người? Khá khó khăn đó. Bắc Kinh cũng không phải chỉ lớn một chút đâu. Con muốn tìm ai?” Ông nội tò mò hỏi.

” Ông không biết đâu.” Tiểu Hòa uể oải,” Bắc Kinh rất lớn sao?”

” Tới rồi sẽ biết, còn có rất nhiều người, liếc mắt một cái sẽ toàn là người.”

Tiểu Hòa lại không lên tiếng, nhìn ngoài cửa sổ đất hoang xẹt qua mà ngẩn người. Một lát sau giống như quyết định chủ ý gì, tiểu Hòa quay đầu, ánh mắt lờ lờ nhìn Quý ông nội.

” Ông nội.....”

” Chuyện gì?” Quý ông nội bỗng nhiên dự cảm không hề tốt.

” Ông nội, ông theo giúp con đi canh me được không?”

Quý ông nội vẫn cảm thấy, canh me tựa hồ là một nghĩa xấu, giống như không phải chuyện người tốt làm. Vì sao chính hắn một phần tử tri thức cao cấp, lại sẽ cùng cháu nội, ăn mặc cổ quái ngồi xổm trước cửa khách sạn người ta nhìn chằm chằm người lui tới đâu?

Xe lửa tối nay một giờ mới đến trạm Bắc Kinh. Trước khi xuống xe, phục vụ viên thái độ quá nhiệt tình ... nhân viên tàu lại đây nhắc nhở Quý ông nội rằng Bắc Kinh hôm nay có bão cát. May mắn Lí Hồng chuyện gì cũng chu đáo dự phòng trước. Lúc xuống xe, hai người mang khẩu trang, kính râm, mũ, kính râm của tiểu Hòa là Tử Phi tặng, trông mắt rất rộng có thể che khuất nửa khuôn mặt.

Trang bị xong, an toàn xuống xe, Quý ông nội trực tiếp đánh taxi tới rồi khách sạn XX mà tiểu tôn tử nói. Vốn nghĩ trực tiếp thuê phòng tại khách sạn này luôn, chính là sau khi hỏi giá cả phòng trong khách sạn, Quý ông nội lôi kéo tay cháu xám xịt đi ra ngoài. Ở tiểu khách sạn phụ cận đặt phòng xong, hai người như trước trang bị đầy người, khẩu trang kính râm mũ đầy đủ hết, ở trước cửa khách sạn người ta canh me.

Một già một trẻ thật sự ngồi chồm hổm a ngồi chồm hổm a ngồi chồm hổm..... Người muốn đợi lại không gặp được, nhưng gặp tới bảo an.

” Hai người các người lén lút ở cửa khách sạn làm chi? Như phần tử khủng bố.” Bảo an nói chuyện với Quý ông nội, ánh mắt không ngừng nhìn về phía thiếu niên bên cạnh. Thật là kỳ quái, rõ ràng mặt đều nhìn không tới, bộ dáng gì cũng không rõ ràng, sao lại hấp dẫn ánh mắt người ta như thế.

Lén lút? phần tử khủng bố?

Quý ông nội, lão phần tử trí thức, đã bị thật lớn vũ nhục, phần nộ đứng lên, lôi kéo tay tiểu tôn tử,” Đi!”

” Ông nội ~?”

” Chúng ta ngồi xa một chút!”

.....

Ngồi xa một chút, ngồi ở bồn hoa ven đường. Quý ông nội nhìn xem đồng hồ, bảy giờ rưỡi, hỏi tiểu tôn tử:” Tiểu Hòa a, nhìn đến nhân chưa?”

” Không có.” Tiểu Hòa nháy nháy đôi mắt mệt mỏi sau cặp kính, kiểm tra bụng mình.” Ông nội, con đói bụng.”

Xe lửa không thể ăn được đồ ăn trên đó, tiểu Hòa ăn hai miếng thì đã bỏ, tính ra đã có bảy giờ chưa ăn gì.

Quý ông nội cũng đói bụng.” Tiểu Hòa a, ta xem chúng ta trở về đi. Căn cứ kinh nghiệm của ông nội, bạn của con khẳng định đã muốn đi vào. Lúc này chắc tiệc rượu phải bắt đầu rồi, phải đợi người đi ra còn lâu lắm. Hơn nữa khi đó đã trễ, cũng thấy không rõ người lắm.”

Quý ông nội bốn ý là muốn khuyên tiểu Hòa quay về khách sạn, không ngờ tiểu Hòa suy nghĩ một chút lại nói:” Ông nội, ông ở đây chờ con, con vào xem.”

Ai cùng ai đãi đám cưới, ở lầu máy, cái bảng trước cửa khách sạn đều viết rõ. Tiểu Hòa liếc mắt một cái liền thấy được bảng báo của Hoa Thảo, bởi vì bảng của Hoa Thảo rất dễ thấy, bối cảnh là một đôi cổ trang nam nữ, nữ đứng là bộ dáng của Hoa Thảo ở bên trong Mộng Du Giang Hồ.

Tiệc cưới của Hoa Thảo ở hội trường lầu hai. Quý ông nội nói đúng, tiệc cưới quả nhiên đã bắt đầu rồi, tân nương chú rể đang đi luân bàn kính rượu. Toàn bộ đại sảnh ăn uống linh đình, rất nhiều người đứng đi lại, đi từng bàn kính rượu vân vân, còn có phục vụ viên không ngừng đi đến, rất náo nhiệt hỗn loạn. Tiểu Hòa ở cửa nhìn một hồi, cảm thấy bản thân đi vào đi hẳn là sẽ không khiến ai chú ý.

Dù sao tìm được Hạ đại ca xong thì đi về cũng được mà.

Đánh chủ ý này, tiểu Hòa khẩn trương đi vào bên trong một chút. Quả nhiên không có bao nhiêu người chú ý hắn, vì thế buông tâm tiếp tục đi hướng bên trong, vừa đi vừa nhìn xung quanh.

Chính là dần dần, địa phương hắn đi qua có chút xôn xao lên. Mấy bàn gần cửa mọi người không hèn mà cùng nhìn thiếu niên thân hình mảnh khảnh này. Hắn mặc quần bò màu lam nhạt, áo sơ mi màu trắng dài tay phổ thông, mang giày chơi bóng bình thường, thật sự là cách ăn mặc rất bình thường, lại không biết như thế nào vẫn hấp dẫn người chú ý. Mọi người không tự chủ được liền hướng bên cạnh hỏi thăm, khe khẽ nói nhỏ nghị luận.

Tiểu Hòa bình thường là rất ít chú ý người khác thế nào, hiện tại đại khái bởi vì không được mời liên mào muối xông vào tiệc cưới người ta, có chút chột dạ, đã miễn cưỡng nhận ra chung quanh xôn xao, lại không nghĩ ra bản thân chỗ nào không đúng. Người nhiều như vậy đi tới đi lui, như thế nào người khác liền ánh mắt kỳ quái cứ nhìn hắn chứ? Bỗng nhiên nhớ tới bảo an nói, trong lòng đại ngộ bừng tỉnh.

Chẳng lẽ bộ dáng hắn hiện tại thực lén lút?

Mặc kệ thế nào, mang theo khẩu trang cùng kính râm đi vào đích xác thật kỳ quái, phía trước đều quên gỡ xuống.

Tiểu Hòa lập tức đem kính râm cùng khẩu trang gỡ xuống. Quả nhiên, theo tay hắn hạ xuống, cửa xôn xao lập tức yên lặng.

Yên lặng khác thường.

Im lặng là một chút, chậm rãi, theo cửa đại sảnh, hướng toàn bộ đại sảnh lan tràn, giống như trong một lát đó, tất cả mọi người mất đi dự vọng nói chuyện.

Tân nương chú rể đang kính rượu ở một bàn rất náo nhiệt. Chính là dần dần, một bàn kia cũng nhận thấy không khí không đúng. Như thế nào toàn bộ đại sảnh chỉ còn lại có thanh âm nói chuyện của bọn họ, đã xảy ra chuyện gì?

Cho dù khi tân nương chú rể vừa vào đại sảnh cũng ơ ơ ông ông nghị luận không ngớt, cho dù lúc Duẩn Thu cùng Hạ Kinh – tổ hợp tuần nam mỹ nữ như vậy- tiến vào đại sảnh vẫn đang ồn ào. Như thế nào bỗng nhiên quá im lặng?

Hạ Kinh Y đang đứng hướng Hoa Thảo kính rượu, hắn là trước tiên nhìn đến Nguyệt Tại Thủy Thiên đối diện bỗng nhiên biểu tình thất hồn, trước nhìn đến Duẩn Thu bộ dáng không dám tin, mới theo ánh mắt bọn họ quay đầu lại.

Sau đó hắn thấy được thiếu niên kia.

Không cần lý do gì, hắn biết ngay nguyên nhân tạo thành nhiều người bỗng nhiên mất đi nói chuyện năng lực như vậy chính là hắn.

Đó là một thiếu niên xinh đẹp đến không biết nên hình dung như thế nào.

Xinh đẹp đến, thời điểm Hạ Kinh nhìn thấy hắn, tự hỏi đều gián đoạn hồi lâu. Huống chi là người bên cạnh.

Thiếu niên giống như đang tìm ai, không hề tự giác quay đầu nhìn xung quanh, sau đó hắn vòng lại đây, chống lại ánh mắt Hạ Kinh.

Hắn tựa hồ sợ run một chút, sau đó có chút kinh hãi có chút khẩn trương nhìn Hạ Kinh, cuối cùng giống như đã xác định, hướng hắn đi tới.

Hạ Kinh như ở trong mộng. Thiếu niên muốn tìm là mình ? Chính là hắn không nhận thức... chính là... vì sao thế nhưng cảm thấy thiếu niên xinh đẹp đến khó có thể ngôn ngữ miêu tả kia như đã từng quen biết?

Thiếu niên quả nhiên đứng lại trước mặt hắn, ngẩng đầu, cặp con ngươi giống như hấp thu tất cả tinh quang hơi ngưng ngừng nhìn hắn.

” Hạ đại ca, ta là Quý Tử Hòa..... A, không phải.” Căng thẳng quá, nói sai rồi, tiểu Hòa ngượng ngùng nở nụ cười một chút, tươi cười đẹp như hoa quỳnh mới nở đưa tới chung quanh một mảnh tiếng vang ý tứ hàm xúc không rõ.” Ta là tiểu Hòa, Tiểu Hòa Lưu Thủy.”

26. Chương 26: Một Lưới Bất Hết

Đợi một hồi, không có trả lời, Hạ đại ca không nhận ra mình sao?

Tiểu Hòa có chút xấu hổ cúi đầu, nhìn mũi chân:” Có phải hay không cùng trò chơi không quá giống, ta đã điều chỉnh một chút.”

Vẫn là không có thanh âm, tiểu Hòa rốt cục phát hiện không khí quỷ dị trong đại sảnh. Người chung quanh nhìn hắn với ánh mắt đều thực cổ quái, ngay cả tân nương chú rể cũng giống như bị điểm huyết đứng không ra tiếng. Tiểu Hòa vội vàng đảo qua biểu tình của mọi người, cuối cùng chống lại ánh mắt Nguyệt Tại Thủy Thiên nóng cháy đặc như phải thiêu cháy, theo bản năng liền nắm tay Hạ Kinh.

” Hạ đại ca.”

Quen thuộc xưng hô rốt cục làm cho Hạ Kinh lược lược hoàn hồn, từ trên mặt hắn dời tầm mắt, cúi đầu. Thiếu niên ngón tay óng bạch mảnh khảnh đang cầm lấy tay hắn. Tay trắng nõn cùng màu da của bản thân hình thành mảnh liệt xung đột thị giác. Hạ Kinh tâm thần rung động, đầu óc thể nhưng sinh ra vài khi niệm, cơ hồ là phản xạ đem bàn tay nhai nhụi bóng loáng của hắn giữ trong bàn tay to của mình.

” Tiểu Hòa?”

Khẩu khí còn hơi nghi vấn, nhưng trong lòng Hạ Kinh đã thập phần xác định, cái ánh mắt đơn thuần lại hơi tính trẻ con nhìn hắn như vậy, cùng tiểu Hòa trong trò chơi giống nhau như đúc. Nhưng tại sao hắn trưởng thành thành bộ dạng này? Quả thực là muốn mạng hắn à.

” Vâng.” Tiểu Hòa vui vẻ gật đầu.” Hạ đại ca người nhận ra ta? Ta chỉ biết Hạ đại ca nhất định sẽ nhận ra ta.” Mặt sau một câu đã hơi đắc ý, giữa đầu xem Hạ Kinh, lại bị hắn ánh mắt chuyên chú nhìn xem đồ mặt lên.

Tiểu Hòa nghiêm mặt ứng đồ , nghiêng đầu đánh giá hắn:” Hạ đại ca cùng bên trong trò chơi một bộ dáng a, chỉ có tóc ngắn thôi, bất quá vẫn tốt xem lắm.” Nói xong quay đầu nhìn xung quanh,” Phong đại ca bọn họ ở nơi nào, ta chưa thấy bọn họ.”

Hạ Kinh đã bình tĩnh tâm thần, chia chia bàn lân cận,” Phong Hồi Tuyết sao? Hắn chính là.”

Tiểu Hòa theo tay Hạ Kinh, nhìn đến một thanh niên cắt tóc húi cua, thấy thể nào cũng như nam sinh đại học bình thường. Tiểu Hòa nhìn một hồi lâu, mới từ diện mạo bình thường kia tìm ra vài phần bộ dáng của Phong Hồi Tuyết trong trò chơi.

” Phong đại ca.” Tiểu Hòa hướng hắn cười một cái.

Nam sinh phi thường mộng ảo ngây ngốc cười đáp lại tiểu Hòa một cái, sau đó rất nhanh xoay người, lấy tay bưng kín cái mũi.

Tiểu Hòa sửng sốt, không biết hắn làm sao vậy, muốn đi đến nhìn xem, tay vẫn còn bị Hạ Kinh nắm. Hạ Kinh không có buông tay, khụ một chút nói,” Không cần qua, hắn không có việc gì.”

” Sao cơ?” Tiểu Hòa khó hiểu , dừng lại cước bộ. Nhìn xem trái phải, trong đại sảnh không khí quỷ dị làm cho hắn khá cơ quắp bất an, giống như quấy rầy đến hôn lễ người khác.

” Hạ đại ca ta phải đi.”

Hạ Kinh ngăn ra nói:” Sao phải đi?”

Hắn lúc này mới thoáng khôi phục chút lý trí bình thường cùng miễn tiện, liên tiếp hỏi mấy vấn đề:” Người như thế nào lại một người tới nơi này, đến báo danh sao? Có người đi cùng không?”

” Ta đến xem Hạ đại ca a.” Tiểu Hòa có chút ảo não nói,” Khoang thuyền trò chơi đã bị mẹ bán, về sau không thể ngoạn trò chơi. Hạ đại ca vừa muốn sắp xuất ngoại, ta sợ về sau không cơ hội, cho nên mới tới.”

Tiểu Hòa thập phần áy náy hướng bên cạnh tân nương tạ lỗi:” Hoa Thảo tỷ tỷ, thực xin lỗi, không báo trước với người đã chạy đến đây.”

Hoa Hoa Thảo Thảo hốt hoảng nói:” Không quan hệ..... Không quan hệ.....”

” Hoa Thảo tỷ tỷ, chúc người, ân, mỹ mãn hạnh phúc, sớm sinh quý tử.” Tiểu Hòa không quá thuần thực nói xong lời chúc phúc.

” Nga..... Cảm ơn cảm ơn..... Người cũng hạnh phúc, sớm sinh quý tử.....” Hoa Thảo tiếp tục vướn trong hoảng hốt.

Tiểu Hòa ngẩn người.

Lúc Tiểu Hòa nghiêng người cùng Hoa Thảo nói chuyện, Hạ Kinh cũng hơi đổi quá thân mình, bất chợt chống lại ánh mắt của Nhạc Tại Uyên. Cùng là nam nhân, hẳn đương nhiên hiểu được Nhạc Tại Uyên dưới bề ngoài tao nhã kia che dấu mãnh liệt ánh mắt là ý nghĩa gì. Hạ Kinh không dấu vết lách qua từng bước, ngăn trở tầm mắt Nhạc Tại Uyên.

Cùng Hoa Thảo nói xong, tiểu Hòa nhớ tới một sự kiện khác, quay đầu hỏi Hạ Kinh:” Hạ đại ca, người chừng nào thì xuất ngoại, ta đi tiễn người được không ?”Do dự mãi, lại bổ sung nói.” Kỳ thật nước ngoài một chút cũng không tốt, thức ăn cũng không ngon, ta vừa mới đi qua, thật sự đó.”

Sau lưng Nhạc Tại Uyên ánh mắt đâm người, Hạ Kinh thản nhiên nói:” Xuất ngoại sao? Ta cự tuyệt.”

Hắn kỳ thật không nói lớn, nhưng là trong đại sảnh vừa mới thoáng khôi phục chút tiếng vang đã im lặng lại. Dẫn Thu ngồi cách hắn không xa, đơn giản nghe được nhất thanh nhị sở, sắc mặt nhất thời biến đổi. Ngày hôm qua nàng mới hỏi hắn có xuất ngoại hay không, lúc ấy đáp án của hắn là cơ hội khó được, khẳng định sẽ đi. Chẳng lẽ là nàng nghe lầm sao?

Tiểu Hòa kinh hãi:” Thật sự?”

Hạ Kinh mỉm cười một chút.

Tiểu Hòa trong lòng vui vẻ nói không nên lời, lại không biết nên nói gì cho phải, suy nghĩ nửa ngày nói:” Kia, Hạ đại ca, ta đi nhé. Ông nội đang đợi ta, đúng rồi, ta có đi động, nói số cho người.”

Hạ Kinh:” Không cần, Phong Hồi Tuyết đã nói số phone cho ta biết.”

” Ác.” Tiểu Hòa lại quay đầu nhìn xem Phong Hồi Tuyết, hắn còn đưa lưng về phía mình, hiện tại đang bụm mặt nằm úp sắp trên bàn, còn một bên nhéo đùi hắn.

Phong đại ca..... thật sự là so với trong trò chơi càng kỳ quái hơn.

Hạ Kinh cũng muốn sớm một chút rời đi, nhưng tân nương ngay tại bên cạnh, tổng không thể trước mặt người ta mặt nói.

Lúc này Hoa Hoa Thảo Thảo cuối cùng khôi phục bình thường, mở miệng ngăn đón tiểu Hòa:” Mọi người đến đây còn đi đâu nữa, thái không cho ta mặt mũi.”

Hoa Hoa Thảo Thảo cười vui vẻ, tâm tình phi thường tốt. Vốn trong tiệc cưới, cô dâu nên là người tối bắt mắt tối xinh đẹp, đáng tiếc ngại vì mặt mũi không thể không mời Thu Thủy Y Nhân. Kết quả người ta ăn diện trang điểm xinh đẹp đến tiệc cưới, đoạt mất ít nhất một nửa nổi bật của bản thân. Hiện tại nửa đường đến đây một thiếu niên đem Thu Thủy Y Nhân nổi bật cướp sạch, nhìn Thu Thủy Y Nhân sắc mặt không tốt xem lắm, Hoa Thảo trong lòng rất sáng khoái.

Hoa Thảo đoạn trang hỏi tiểu Hòa:” Người thật là tiểu Hòa, là Tiểu Hòa Lưu Thủy?”

Tiểu Hòa gật đầu.

” Người trong trò chơi và hiện tại bộ dáng kém không phải chỉ một chút nửa điểm a. Người là không phải điều chỉnh hạ thấp xuống dung mạo?” Hoa Thảo cũng là người chơi lão luyện, trong lòng lập tức biết rõ.

“Ừ.”

Hoa Thảo đem đề tài chậm rãi dẫn đi.” Thế hạ thấp bao nhiêu?”

“150.” Tiểu Hòa rất thành thực, lúc trước đã sớm cùng người khác nói qua, đáng tiếc không một ai tin.

Hoa Thảo cho dù biết hẳn điều chỉnh biên độ khẳng định không nhỏ, nhưng cũng không dự đoán được quá lớn như vậy, thì thảo nói:” Vậy người chỉ có thể nâng lên 50% nếu muốn?”

” Ân? Hình như không thể nâng lên được.” Tiểu Hòa không hề tâm cơ nói tiếp.

Cái này không chỉ Hoa Thảo, mọi người lại cùng nhau ngây người, nhưng mà nhìn gương mặt vẫn còn mang tính trẻ con kia của hắn, không một ai hoài nghi lời hắn.

Hạ Kinh không tự giác nắm chặt bàn tay tế hoạt trong tay. Nhìn thấy tiểu Hòa diện mạo như vậy, nói không sợ hãi hay không thích đó là gạt người. Nhưng khi kinh hỉ qua đi cũng là cảm giác càng nhiều không thể nắm chắc, có lẽ vẫn là bình thường thì tốt hơn. Hạ Kinh phát hiện bản thân đã bắt đầu hoài niệm tiểu Hòa trong trò chơi, cái gương mặt đó trước và sau chỉ duy nhất thuộc về bản thân.

Tay bị nắm đau, tiểu Hòa nghi hoặc liếc mắt nhìn Hạ Kinh. Hạ Kinh phát hiện, hơi hơi buông lỏng, tiểu Hòa lập tức rút tay ra. Hiện tại Hạ đại ca làm cho người ta có một loại cảm giác áp bách kỳ quái, trước kia chưa từng cảm giác qua.

Một lát sau mới có người nói chuyện, là Diệp Thanh Thanh, mang theo tươi cười trước sau như một theo bàn kế bên đi đến bên Hoa Thảo, ánh mắt phức tạp nhìn tiểu Hòa nói:” Tiểu Hòa đệ đệ thật sự là thâm tàng bất lộ. Đối thành người khác, a, không phải, đối thành ta mà nói, khẳng định sẽ đem loại chuyện này tuyên dương đến toàn bộ Giang Hồ đều biết mới tốt.”

Nàng nói lý châm chọc quá nồng, ngay cả luôn luôn trì độn như tiểu Hòa đều nghe ra một chút ý không đúng, tuy rằng vẫn không quá hiểu được nàng rốt cuộc là ý tứ gì.

Hạ Kinh nhú mày, lúc này mới nhìn về phía Duẩn Thu. Quả nhiên nàng bị Diệp Thanh Thanh chen vào nói bóng bẩy khiến sắc mặt trắng bệch. Không để ý đến Diệp Thanh Thanh, hắn kéo qua tiểu Hòa, trực tiếp nói với Hoa Thảo:” Không ngại ta mang nhiều thêm một người chứ?”

Hoa Thảo cười ha hả đáp:” Đương nhiên không ngại, bất quá người lời này nói tốt nhỉ, giống như tiểu Hòa đệ đệ của chúng ta là người nhà của người vậy.”

Hạ Kinh cười đậm.

Diệp Thanh Thanh tự biết nói lỡ, giảng hòa bằng cách nhắc nhở Hoa Thảo nên tiếp tục đi kính rượu. Hoa Thảo dặn dò tiểu Hòa mời ông nội vô chung vui, đi ra bàn tiếp theo. Đại sảnh dần dần lại khôi phục náo nhiệt, nhưng náo nhiệt mang theo quỹ dị, các tân khách trên mặt biểu tình khác nhau, ánh mắt lại phi thường nhất trí nhìn hướng về một bàn.

Tiểu Hòa gọi điện thoại kêu ông nội còn đang canh bên ngoài vào, rồi cùng với Hạ Kinh làm bạn đi ra đại sảnh chờ ông nội. Lúc đi lại không thể tránh cho dẫn tới các tân khách một trận xôn xao, nói đúng ra là lại xem được một màn không hề chống cự mà thạch hóa bất đồng trình độ, rồi lại bị Hạ Kinh cao lớn thân hình ngăn trở tầm mắt nhìn không tới mỹ nhân mà bắt đầu bất mãn xôn xao.

Người phục vụ ở bàn Hạ Kinh thêm hai ghế dựa. Ở bên ngoài chờ đã lâu, ông nội rốt cục có thể ngồi xuống hảo hảo ăn một chút. Ông nội bao một bao tiền lì xì tặng Hoa Thảo, Hoa Thảo từ chối một chút rồi nhận lấy.

Tiểu Hòa đói bụng, chỉ lo ăn, hồn nhiên không phát giác bản thân đã thành phong cảnh trong mắt người khác. Hắn thích ăn cá, Hạ Kinh đã sớm biết, gấp một khối cá Hoa Quế to đặt vào trong chén hắn. Tiểu Hòa ngẩng đầu tươi cười một cái, sau đó tiếp tục vui đầu ăn, tuyệt không biết hắn kia bởi vì rượu cơm ăn no mà tươi cười đặc biệt sáng lạn có bao nhiêu đại lực sát thương.

Đối diện tươi cười, Hạ Kinh một trận thất thần, Nhạc Tại Uyên đóng băng chiếc đĩa giữa không trung, nửa ngày không biết gấp đi xuống, mà một bàn trừ bỏ Duẩn Thu, giống như đều bị sát trụ, thế nhưng không phát hiện hai người bọn họ dị thường.

Ăn đủ rồi, tiểu Hòa buông chiếc đĩa, lặng lẽ kéo kéo tay áo Hạ Kinh bên người, tiến đến bên tai hẩn thấp giọng hỏi:” Hạ đại ca, người có biết toilet ở nơi nào không?”

Hạ Kinh bị hẩn thối tới nhiệt khí bên tai biến thành tâm viên ý mã, tiểu Hòa lại hỏi một lần mới nói:” Ta mang người đi.”

Tiểu Hòa cùng ông nội nói một tiếng, đi theo Hạ Kinh ra ngoài. Tới rồi toilet, Hạ Kinh nhìn xem bên trong không ai, mới cho tiểu Hòa đi vào, bản thân vẫn đứng ở ngoài cửa. Tiểu Hòa nghi hoặc quay đầu lại hỏi hẩn:” Hạ đại ca người không vào sao?” Ánh mắt tinh thuần lại thản nhiên.

Hạ Kinh bỗng nhiên lý giải Phong Hồi Tuyết. Vô tình phát ra mị lực như vậy thật sự không phải người huyết khí phương cương -đại học nam sinh Phong Hồi Tuyết có thể ngăn cản. Càng thật giận chính là tiểu gia hỏa này đối với mị lực bản thân tựa hồ một chút cũng không biết, thái độ vô tội đến làm cho người ta nghĩ muốn tróc lại đặt trên đầu gối đánh một chút.

” Người đi đi, ta không cần.” Hạ Kinh nhìn trên hành lang vài tân khách do do dự dự lén lút đi tới, ngữ khí có chút lạnh lạnh bỏ thêm một câu.” Người mau một ít, có rất nhiều người.....chờ dùng đó.”

Bởi vì Hạ đại ca nói có người chờ, tiểu Hòa rất có hiệu suất giải quyết nhan rửa tay đi ra, liền nhìn đến một đám nam, còn có vài người nữ đang chờ ở bên ngoài. Khi hẩn đi ra, bọn họ động tác thực nhất trí cùng nhau trừng nhìn hẩn.

Hạ Kinh nói:” Đi thôi.”

Tiểu Hòa gật đầu, đi rồi vài bước cảm giác mặt sau giống như có người đi theo, quay đầu lại, thế nhưng chính là mấy người vừa mới ở bên ngoài toilet kia.

” Bọn họ thật nhanh a.” Tiểu Hòa tuyệt đối là ngữ khí tán thưởng.

“.....” Hạ Kinh trầm mặc.

Trở lại bàn tiệc, tiểu Hòa kinh ngạc phát hiện chỗ của mình đã bị người ngồi. Xem bóng dáng thế nhưng là Nguyệt Tại Thủy Thiên. Hẩn chính nghiêng thân mình, cùng Quý ông nội trò chuyện với nhau thật vui.

Tiểu Hòa mặt nhẩn mi nhíu, không nghĩ đi qua, chạy tới chỗ Phong Hồi Tuyết chào hỏi. Đáng thương Phong Hồi Tuyết vừa mới mới tốt một chút, thấy đến hẩn lại phản xạ có điều kiện bắt đầu bịt chết mũi, một bên băng bó cái mũi vừa nói:” Tiểu Hòa, người người người, cái này..... Mùa hè..... con người ta dễ dàng nóng lên..... Người biết điều đó chứ?”

Bọn Suất Suất Suất đều làm bộ không biết hẩn, rời hẩn rất xa, miệng nói:” Dọa người a, dọa người a.” ánh mắt lại không rời tiểu Hòa.

Tiểu Hòa bắt đầu nhận thức một đám, nhìn người bên cạnh Phong Hồi Tuyết mảy mẩy mắt thô nửa ngày:” Suất đại ca.”

Hiện tại từ ” Suất” này thực làm cho Suất Suất Suất đại quẫn, bất quá lập tức da mặt dày nói:” Thế nào, có phải so với trò chơi càng đẹp hơn đúng không? “

Tiểu Hòa trong lương tâm thành thực hiện lành từ chối nửa ngày, cuối cùng khó xử nói:” Suất đại ca, để cho ta suy nghĩ tưởng tượng xong sẽ trả lời người.”

Suất Suất Suất buồn bực thiếu chút nữa phun huyết.

Lúc này Quý ông nội ở bên kia gọi:” Tiểu Hòa a, lại đây.”

Quý ông nội cười ha ha vỗ vai Nhạc Tại Uyên,” Thật sự là xảo, nơi này có đàn anh của con. Lại đây nhận thức một chút.”

Tiểu Hòa không tình nguyện đi đến, ánh mắt không thèm nhìn tới Nhạc Tại Uyên, đem Hạ Kinh đỡ lên trước mặt ông nội nói:” Hạ đại ca, Phong đại ca bọn họ cũng học đại học A.”

Quý ông nội vui tươi hơn hử nói:” Tốt lắm tốt lắm, cũng không tệ. Bất quá tiểu Nhạc với người là cùng một hệ, là trực hệ sư huynh của con. Tiểu Nhạc a, tương lai tiểu tôn nhà ta liền nhờ người chiếu cố nhé.”

Nhạc Tại Uyên tao nhã cười:” Đó là đương nhiên.”

Nguyệt Tại Thủy Thiên thế nhưng cũng là hệ tài chính ? Tiểu Hòa ngẩn ra, thốt lên,” Ông nội, con muốn đổi hệ.”

Tiểu tôn tử rõ ràng không lẽ phép làm cho Quý ông nội có chút xấu hổ, nhưng là đối với tiểu tôn tử như thế nào cũng phát không ra hỏa, đành phải nói với Nhạc Tại Uyên:” Nhìn xem nhìn xem, đứa nhỏ này chính là tùy hứng như vậy, bị sủng quá.”

Nhạc Tại Uyên tươi cười không thay đổi, mắt đứng ở trên mặt tiểu Hòa:” Nên sủng mới đúng.”

Tiểu Hòa bỗng nhiên có một loại cảm giác bị gì đó tránh thương, kéo lấy Hạ Kinh.” Hạ đại ca?”

Ngẩng đầu nhìn Hạ Kinh, lại phát hiện hắn chính đang nhìn Nhạc Tại Uyên, ánh mắt lạnh lùng.chưa từng thấy quá.

Tiểu Hòa kêu làm cho mặt Hạ Kinh nhu hòa một chút, cúi đầu nói:” Đổi hay không đổi hệ đều giống nhau, người trước học thử xem có thích hay không.”

” Vâng.” Tiểu Hòa gật đầu.

Nhạc Tại Uyên cười khê nói:” Hạ sư huynh đại khái không biết, ta vừa mới là phụ đạo viên của tân sinh năm nay. Chỗ công tác của Sư huynh hình như cách trường học rất xa đi. Bất quá chỗ đó rất có tiếng a, chúc mừng sư huynh.”

Vẫn không nói chuyện Duẫn Thu bỗng nhiên lạnh lùng mở miệng:” Năm nay phụ đạo viên tân sinh hình như là ta đi?”

Nhạc Tại Uyên nhìn nàng, tao nhã cười nói:” Người đại khái nghĩ sai rồi.”

” Phụ đạo viên tổng cộng ba người, hai người kia ta đều gặp qua, như thế nào không thấy người ?”

Nhạc Tại Uyên tươi cười đậm xuống:” Người muốn gọi điện thoại hỏi chủ nhiệm hệ không?”

Duẫn Thu cứng đờ, ngậm miệng không thêm nhắc lại.

Hạ Kinh thờ ơ lạnh nhạt, lúc này mới nói với Quý ông nội:” Thời gian không còn nhiều lắm, ngày mai tiểu Hòa phải đi báo danh. Ông xem....”

Kỳ thật thời gian sắp mau chín giờ. Bình thường, tiệc cưới sớm đã tan tiệc , hôm nay không biết như thế nào đến bây giờ lại không thấy ai rồi ghê.

Quý ông nội nhìn xem đồng hồ: ” Ôi, thực trễ quá.”

Hạ Kinh đi nói lời chào tạm biệt với Hoa Thảo. Tiểu Hòa cùng bọn Phong Hồi Tuyết cáo biệt xong, ba người đi ra khách sạn. Nhạc Tại Uyên không có đi theo, nhìn bóng dáng ba người biến mất ở đại sảnh, hắn ngoạm chìa khóa xe trên tay mỉm cười hỏi Duẫn Thu:” Xem ra người ta quên người rồi, muốn ta đưa người về trường học không ?”

Duẫn Thu đứng lên.” Cảm ơn, không cần.”

Trong căn phòng một khách sạn nhỏ, tiểu Hòa đi chân trần nhảy lên giường:” Ông nội, con ngủ.”

” Ôi.” Quý ông nội nhìn tiểu tôn tử đang hưng phấn,” Con nhảy nhẹ thôi, đừng đem giường khách sạn làm hỏng.”

Bên ngoài khách sạn, Hạ Kinh mâu quang thâm thúy nhìn lâu hai căn phòng tối phía tây tắt đèn, khoe miệng hiện lên một tia cười nhợt nhạt.

Tiếng chuông di động nhắc nhở hắn có tin nhắn, mở điện thoại xem, là Duẫn Thu: Người có còn nhớ hay không người là cùng ta đi chung tới?

Hạ Kinh buông máy, thả lại trong túi, lại nhìn thoáng qua căn phòng phía tây.

Hắn thật sự quên.

Đèn đỏ. Nhạc Tại Uyên dừng lại xe, nhìn chăm chăm đèn đỏ đối diện vài giây, xuất ra di động quay số.
” Alô, Ngô chủ nhiệm sao? Em là Nhạc Tại Uyên, là như thế này, về tân sinh phụ đạo viên năm nay.....”

27. Chương 27: Tiểu Hòa Nhập Học

Sáng sớm hôm sau, tiểu Hòa cùng ông nội xuống lầu, Hạ Kinh đã chờ ở dưới lầu.

Tiểu Hòa nhìn thấy Hạ Kinh, nhân tình sáng lên, kéo hành lý nhảy nhót vài bước nhảy xuống cầu thang.”
Hạ đại ca.”

Mới vừa rời giường tiểu Hòa thần thanh khí sảng, ánh mắt lóe sáng, hai má thủy nộn giống đóa hoa sáng sớm dính sương tươi mát động lòng người. Hôm nay hấn mặc áo sơ mi ngắn tay, cánh tay lộ ở bên ngoài, hết sức hấp dẫn ánh mắt người.

Hạ Kinh đứng lên, không dám xem nhiều, lễ phép ân cần thăm hỏi Quý ông nội, tiếp nhận hành lý trong tay Quý ông nội, đưa một gói to cho tiểu Hòa.” Mọi người chắc chưa ăn sáng, đây là tùy tiện mua được.”

” Còn chưa ăn.” Tiểu Hòa thực tự giác mở ra gói to, hiếu thuận lấy một bánh bao cho ông nội. Ông nội đang nói lời khách sáo đến một nửa, đã bị hấn đưa qua bánh bao đánh gãy.

Cầm về tiền thế chấp, ở tiểu khách sạn ăn xong điểm tâm, ba người gọi xe đi. Ngăn lại xe taxi, Hạ Kinh mở ra cửa xe phía trước đang tính ngồi vào, tiểu Hòa giữ chặt hấn nói:” Ông nội ngồi phía trước nhé, con muốn cùng Hạ đại ca nói chuyện.”

Ông nội ngượng ngùng, vội vàng nói:” Hảo, ông ngồi phía trước, cũng thoải mái chút.” nghĩ thầm rằng lần này tiểu tôn tử cuối cùng thông minh một phen, biết khiêm nhượng, đỡ phải đợi người ta cướp trả tiền xe.

Đáng thương Quý ông nội, nhiều năm như vậy còn không hiểu biết tiểu tôn tử có lối suy nghĩ đơn giản.

Hạ Kinh sửng sốt một chút, cùng Quý Tử Hòa ngồi ở mặt sau. Tiểu Hòa có một đồng vấn đề muốn hỏi hấn, ngày hôm qua cũng chưa có thời gian hỏi.

” Hạ đại ca, tên của người viết như thế nào?”

” Hạ đại ca người mấy tuổi?”

” Hạ đại ca luôn luôn tại bên trong trò chơi tìm ta sao?”

” Hạ đại ca không phải biết ta là Tiểu bạch cầu chứ ?”

Quý ông nội nghe lén đến nơi đây, quyết định không nghe trộm. Hiện tại thế giới người trẻ tuổi thật sự quá kỳ quái, tiểu tôn tử như thế nào lại thành Tiểu bạch cầu ?

Hấn không phải cầu a.

Ông nội bắt đầu nhìn chăm chăm lái xe. Cùng trong truyền thuyết tài xế Bắc Kinh bất đồng, vị này đặc biệt trầm mặc, đặc biệt kỳ quái, đèn đỏ tắt cũng không biết nhấn ga lái xe, xe ở phía sau đều đang án loa, ông nội nhìn không được nhắc nhở hấn.

” Sư phó, người lái xe xem phía trước, đừng vẫn quay đầu lại a.”

Ở Bắc Kinh vòng vòng trên đường cái nửa ngày, trả gần 50 đồng mới đến đại học A. Hạ Kinh chỉ thị tài xế trực tiếp chạy đến cửa học viện. Tiểu Hòa đang muốn nhảy xuống xe, Hạ Kinh giữ chặt hấn,” Kính râm cùng mũ của người đâu? Đội đi.”

Tiểu Hòa nghi hoặc hỏi:” Hạ đại ca hôm nay không có nắng a.”

”Có mặt trời.” Hạ Kinh kiên trì nói. Chưa từng bao giờ có khuynh hướng đại nam tử chủ nghĩa, Hạ Kinh hiện tại lại bỗng nhiên toát ra ý niệm muốn đem tiểu tử trước mắt này giấu lên. Tiểu tử này chỉ thích hợp sinh ở cổ đại, trước 16 tuổi đều dưỡng ở nhà, sau 16 tuổi lập tức gả cho, ngàn vạn lần đừng chạy đến bên ngoài gây chuyện.

Không đúng, tiểu Hòa là nam đứa nhỏ, không thể giả. Hạ Kinh trong lòng thở dài, cảm thấy bản thân từ trước đến nay có lối suy nghĩ thật trọng đã bắt đầu thối loạn.

Tiểu Hòa tuy rằng cảm thấy không cần phải ..., nhưng vẫn nghe lời từ trong balô lấy ra mũ và kính râm đeo. Hạ Kinh nhìn một chút, thân thủ đem kính râm gỡ xuống.” Vẫn là quên đi.”

Tiểu Hòa trong nháy mắt khó hiểu, đi theo hần xuống xe.

Một lúc sau, bốn phương tám hướng ánh mắt trong thời gian ngắn nhất bị hấp dẫn lại đây, lại phục tái cảnh tượng hôn lễ ngày hôm qua. Hạ Kinh mặc dù có chuẩn bị tâm lý, nhưng vẫn là xem nhẹ ‘tiểu Hòa hiệu ứng’, trong trường tân sinh hỗn loạn ồn ào tới lui bỗng nhiên liền an tĩnh lại, cảm giác không phải chỉ một chút quỷ dị.

Tiểu Hòa đang tò mò nhìn chung quanh, đã bị Hạ Kinh lôi kéo đi vào bên trong. Lo lắng đến ông nội tuổi cao, ông nội bị an bài ngồi trong đại sảnh xem hành lý, tiểu Hòa đi theo Hạ Kinh xem chung quanh.

Đăng kí, đóng tiền, lĩnh sổ tay sinh viên, Hạ Kinh là ngựa quen đường cũ, tiểu Hòa hoàn toàn thành một cái vật sáng đi lại, chỉ phụ trách hấp dẫn ánh mắt.

Bởi vì từng có liên quan đến Duẩn Thu, Hạ Kinh sớm bị người trong hệ Tài Chính quen thuộc. Có hai nữ sinh năm bốn phụ trách tiếp đãi đi tới cùng Hạ Kinh chào hỏi, ánh mắt đều nhìn tiểu Hòa.

Hạ Kinh nói:” Đây là tiểu đệ của ta, cũng học tài chính, về sau phiên toái mọi người chiếu cố.”

” Cùng hệ chúng ta ?” Hai nữ sinh thực kinh hỉ, hỏi tiểu Hòa:” Người ở lớp nào ? Tên gì? Số điện thoại di động ?”

” Tài chính 1, Quý Tử Hòa.” Là Hạ Kinh đại diện trả lời, số điện thoại di động đương nhiên không báo. Tiểu Hòa bị hai vị sư tỷ quá độ nhiệt tình biến thành có điểm thẹn thùng.

” Số điện thoại di động đâu? Ha ha, có chuyện gì có thể hỏi chúng ta nha.” Các sư tỷ vẫn chưa từ bỏ ý định.

Hạ Kinh nói:” Số di động của hần không phải của Bắc Kinh, lập tức sẽ thay đổi.”

” Đúng rồi, tài chính 1, kia không phải Nhạc.....” Một nữ sinh kêu đi ra, nữ sinh khác giật nhẹ ống tay áo của nàng.

Nữ sinh kia sửa miệng nói:” Người muốn tìm tiểu Thu không? Người vừa mới còn ở nơi này, chúng ta chính là bị nàng kéo tới. Thật là, bản thân cũng không biết chạy đi đâu.”

Hạ Kinh không nói thêm gì, gật đầu chào:” Ta dẫn hần đi ký túc xá, gặp lại sau.”

Hai người trở về tìm Quý ông nội, rồi lại một lần ở bên cạnh Quý ông nội thấy được Nhạc Tại Uyên. Hôm nay hần mặc so với ngày hôm qua bình thường rất nhiều, hàng hiệu cũng không thấy, bộ dáng sinh viên bình thường, thật có một phen trong sáng khác.

Nhìn đến Hạ Kinh cùng tiểu Hòa, Quý ông nội rất cao hứng.” Nhanh như vậy làm xong ? Tiểu Hòa, tiểu Nhạc đã giúp người lãnh chìa khóa ký túc xá đến đây.”

Nhạc Tại Uyên nhìn đến Hạ Kinh, lược hiển kinh ngạc,” Hôm nay hình như không phải cuối tuần, Hạ sư huynh không cần đi làm?”

Hạ Kinh đơn giản trả lời:” Không cần.”

Nhạc Tại Uyên mỉm cười một chút,” Hạ sư huynh hần là còn đang thử việc đi?” Hần không nói thêm gì đi nữa, đứng lên kéo qua một hành lý.” Nơi này cách nhà trọ có điểm xa, ta lái xe chở hai người đi thôi.”

Nhà trọ? Hạ Kinh nhú mày. Nhớ không lầm thì trong trường học chỉ có một chỗ ký túc xá kêu là nhà trọ.

Tiểu Hòa đang chuẩn bị chiến đấu với hành lý của mình, đã bị Hạ Kinh giữ chặt.

” Tiểu Hòa, người xin trụ nhà trọ ‘Thái Dương Minh?’”

Thái Dương Minh nhà trọ, nói đơn giản một chút, chính là địa phương sinh viên có quyền có tiền ở. Trang bị riêng một nhà vệ sinh nhà tắm vòi sen, mỗi tầng còn có người giặt riêng quần áo, bởi vì số lượng không nhiều lắm, có tiền không có quen biết cũng không có thể trọ.

Tiểu Hòa lắc đầu:” Không có a, cái gì là Thái Dương Minh nhà trọ?”

Nhạc Tại Uyên ở một bên cười nhưng không nói, nhưng thật ra Quý ông nội mở miệng nói chuyện,” Lúc trước chúng ta đã thỉnh người xin quá, bắt quá lúc ấy không xin được.”

Vì để tiểu Hòa học tập khoái hoạt, Quý gia cũng tìm không ít tâm tư, nghe nói có nhà trọ như vậy, liền lập tức thỉnh người xin, nhưng là nghe nói đã trụ đầy, không xin được. Lúc đó tiểu Hòa còn đang ở nước Mỹ, không biết chuyện này.

Nhạc Tại Uyên nói:” Ta ngày hôm qua lật xem hồ sơ thấy được thư xin, thuận tiện đến hỏi một chút, vừa lúc năm nay có một đệ tử bàn đi ra ngoài trọ. Ta đã đăng ký nhận, tiểu Hòa trước tiên dọn tới, thủ tục về sau tái bổ sung.”

Quý ông nội nói như vậy, Hạ Kinh cũng không hảo nói gì nữa. Kỳ thật nếu không có Nhạc Tại Uyên ở, Hạ Kinh cũng sẽ tán thành tiểu Hòa đi trọ Thái Dương Minh, dù sao Thái Dương Minh ít người, mà phòng nam trong ký túc xá bình thường phải sáu người ở chung.....

Một đầu đại hôi lang cùng vô số tiểu lang khác nhau.....

Hạ Kinh đã vô số lần hối hận bản thân lúc trước bị ma quỷ ám ảnh cự tuyệt bảo lưu nghiên cứu, hiện tại loại hối hận ảo não này lại tới đỉnh.

Tiểu Hòa nhìn thấy Hạ Kinh nhú mày, nhìn ông nội đang do dự, nhìn thấy Nhạc Tại Uyên tươi cười ôn hòa, nhanh chóng hạ quyết đoán:” Ông nội, con không cần đi.”

Tiểu Hòa không rõ gì là nhà trọ vân vân, chỉ kiên trì một nguyên tắc: phạm là địch nhân tán thành, vậy phải phản đối.

Quý ông nội cũng do dự, vừa không nghĩ nuông chiều tiểu tôn tử, lại không muốn tiểu tôn tử chịu khổ, hỏi tiểu Hòa:” Tiểu Hòa a, con biết giặt quần áo sao?”

” Không biết.” Thấy ông nội mặt nhăn mặt, tiểu Hòa vội vàng bổ sung nói:” Đây rất đơn giản a, hơn nữa Hạ đại ca sẽ dạy con, đúng không?” câu hỏi sau là nói với Hạ Kinh.

Hạ Kinh nhìn hai bàn tay trắng nõn kia của hắn, ngày hôm qua mình vẫn nắm hai tay này, biết chúng nó có bao nhiêu mềm mại. “Bên kia ít người, có người giúp người giặt quần áo, quét tước vệ sinh, hoàn cảnh cũng im lặng, ký túc xá nam sinh bình thường hoàn toàn không thể so sánh với. Tiểu Hòa tự mình quyết định đi.”

” Ở phòng bình thường thì tốt hơn.” Tiểu Hòa ánh mắt xinh đẹp dạo quanh, đem lời dạy trước kia bà ngoại hay giáo dục hắn lấy ra nữa giáo dục ông nội:” Ông nội, con có chứng tự bế, phải tiếp xúc nhiều với mọi người.”

Khi hắn nói chuyện, cặp mắt đen lầy loạn chuyển, quả thực linh khí bốn phía, về mặt lại vạn phần đáng yêu, bệnh nhân nào bị chứng tự bế giống hắn chứ. Nhạc Tại Uyên nhìn không chuyển mắt, nghe vậy chỉ hảo tính tình cười cười:” Quên đi, nhiều tiếp xúc cùng bạn học cũng tốt.”

Quý ông nội thật khá áy náy:” Làm phiền người quá, tiểu Nhạc.”

Nhạc Tại Uyên tao nhã nói:” Nhắc tay chỉ phiền mà thôi.” nói xong nhìn đồng hồ:” Cháu còn có chút việc, xin phép đi trước. Có việc gì cứ đến tìm cháu, số di động của cháu đã đưa cho ông rồi đấy.”

Hắn đi qua hướng Hạ Kinh, hành lý cầm trong tay đưa về cho Hạ Kinh, dùng âm thanh chỉ có hai người nghe được nói:” Hôm nay một màn này thật sự rất quen thuộc. Ba năm trước đây Hạ sư huynh cũng là bận rộn như vậy..... Không biết về sau sẽ thế nào.”

” Thử xem đi.” Hạ Kinh thản nhiên đáp:” Tranh giành cùng không tranh giành là hai việc khác nhau.”

Nhạc Tại Uyên ngẩn ra, mỉm cười, buông ra hành lý:” Hạ sư huynh đón nè.”

.....
Hôm nay là ngày báo danh cuối cùng. Trước khu ký túc xá, nơi lãnh chìa khóa phòng, sắp một hàng người đứng xếp hàng thật dài. Theo thường lệ ông nội ngồi dưới tầng cây xem hành lý, tiểu Hòa và Hạ Kinh đi xếp hàng.

Đội ngũ so với khi đăng kí dài hơn rất nhiều, người gắt gao chen nhau. Tiểu Hòa đứng ở phía trước Hạ Kinh, không thích cùng nữ sinh phía trước chen lấn, liền dựa vào phía sau, gắt gao dán vào Hạ Kinh, cả người giống như rúc vào thân hình cao ngất của Hạ Kinh.

Hạ Kinh nắm chặt thời gian cùng tiểu Hòa nói một ít vấn đề cần chú ý ở đại học, càng nói càng phát hiện phương diện cuộc sống của hắn thật sự là một tờ giấy trắng, bắt đầu từ thẻ cơm dùng như thế nào, Hạ Kinh kiên nhẫn giảng từng cái.

Tiểu Hòa đã có chút không yên lòng, giống như nhớ tới cái gì, bỗng nhiên ửng đỏ nghiêm mặt ngửa đầu hỏi hắn:” Hạ đại ca người chừng nào thì sẽ dạy ta thổi sáo?”

Cái cổ rắn trắng nõn tới cực điểm không hề phòng bị bại lộ ở trước mắt, Hạ Kinh nhất thời ngay cả bản thân đang nói gì đều quên, chật vật cố lý khai ánh mắt, lại nghĩ tới thật lâu trước kia ở Tây Hồ dưới ánh trăng, tiểu Hòa cũng là như vậy dựa sát vào bản thân.....

Hắn trong lòng một mảnh mềm mại.” Lần sau đi vào trò chơi ta sẽ dạy người.”

” Nhưng mà ta không có trò chơi khoang thuyền.”

” Không quan hệ.” Hạ Kinh đang muốn nói tiếp, bỗng nhiên nghe được một nữ sinh lớn tiếng nói, ” Tuyệt đối không lừa người, mau tới đây, vũ trụ vô địch siêu cấp mỹ thiếu niên, không nhìn người sẽ hối hận cả đời !”

Nữ sinh kia Hạ Kinh đã sớm chú ý tới, luôn luôn không ngừng gọi điện thoại, một bên gọi một bên hướng tiểu Hòa xem, lúc bắt đầu còn rất nhỏ giọng, sau lại không biết như thế nào càng ngày càng kích động lên.

Tiểu Hòa kinh ngạc nhìn xem nàng. Nữ sinh nhất thời đỏ mặt, quay đầu chui núp vào đám đông.

Sắp xếp thật lâu mới lấy đến chìa khóa. Đại khái đã tới rồi thời điểm đỉnh cao của báo danh, lúc bọn họ rời đi, người chung quanh so với trước đó hơn gấp đôi.

Phòng trong ký túc xá của Tiểu Hòa ở tầng năm, ở sát cánh, hướng về phía mặt trời, vị trí coi như không tệ.

Kéo rương hành lý khá nhỏ bé, tiểu Hòa tò mò đánh giá tương lai chỗ ở sẽ trụ bốn năm, đồng thời bị các nam sinh bên đường đánh giá.

Nhanh đến phòng 502, tiểu Hòa trước nhìn đến một cái đầu mập mạp thăm dò ở cửa. Cái đầu đó nhìn đến hắn lập tức rụt trở về, kêu to:” Giống như ở chung phòng chúng ta.”

Sau đó phản phật phản phật, đi ra vài người..... Ừm, nam sinh hình dạng khác nhau.

Mọi người ở cửa nhìn nhau một trận. Hạ Kinh lôi kéo tiểu Hòa nhiều quá bọn họ tiến vào phòng, tìm được giường của tiểu Hòa, là ở tầng trên. Bạn cùng phòng đại khái là đã giúp đỡ dọn dẹp qua, khá sạch sẽ. Hạ Kinh xuất ra gì đó trong rương, bắt đầu giúp hắn trải giường chiếu chăn mền.

Tiểu Hòa cùng ông nội đều thật áy náy. Tiểu Hòa đứng ở phía dưới giúp hắn đưa đồ vật này nọ. Lúc này vài nam sinh kia đã đi vào. Đầu tiên, một người cao nhất trong bọn dùng giọng nói phổ thông không quá tiêu chuẩn tự giới thiệu. ” Ta gọi là Bành Quang , nông dân Quảng Đông, khoa Tin học.”

Mập mạp nói:” Ta gọi là Chu Tiểu Tiểu, hắc hắc, mọi người phớt lờ tên này đi, bảo ta Mập Mập được rồi, ta là người Giang Tây, hệ Tài Chính.”

Hai người khác cũng tự giới thiệu, phân biệt là Khương Viêm, Lý Chí Hành, đều học Tài Chính. Khương Viêm là người Bắc Kinh. Bành nói:” Còn có một người tên là Tề Mặc, giống như đi tự học, người cũng là tài chính phải không, không cùng ngành với ta rồi.”

Tiểu Hòa nhìn thoáng qua ông nội và Hạ Kinh, khôn ngoan mỉm cười có chút nhỏ giọng đáp lại:” Ta gọi là Quý Tử Hòa, người Giang Tô.”

Bốn nam vốn liền nhìn chăm chăm vào hắn, tự nhiên không có bỏ qua tươi cười vừa nhỏ lại vừa mau của hắn, nhất thời lại thạch hóa.

Hạ Kinh sắp xếp tương đối tốt lắm xong, từ tầng trên đi xuống, xem đồng hồ nói:” Ta gọi là Hạ Kinh, năm nay vừa mới tốt nghiệp A, cũng coi như sư huynh của các ngươi. Thời gian sai biệt không nhiều lắm, mọi người cùng đi ăn một bữa cơm đi, phụ cận có tiệm cơm nhỏ nấu khá ngon.”

Bành Quang hưng phấn hỏi:” Sư huynh mời khách phải không?”

Hạ Kinh cười:” Đồ ăn như ở nhà, mọi người không cần ghét bỏ nhé.”

Vài nam sinh nhìn nhau sau đó cao hứng lớn tiếng nói:” Cảm ơn sư huynh.”

Không có liên hệ được với vị Tề Mặc tự học kia, vài người ở tiệm cơm ngồi vào bàn. Ăn đến một nửa thời điểm tiểu Hòa và ông nội bị người kêu đi, là lão bạn học của ông nội. Hạ Kinh cùng bọn Bành Quang tiếp tục ăn. Một bữa cơm dùng xong, các tiểu tử đã muốn bị bắt ăn no nê, mà có chơi đùa Mộng Du Giang Hồ – Mập Mập – sau khi biết hắn chính là Hạ Kinh Y, lại hai mắt tỏa sáng, bắt đầu một ngum một cái kêu Hạ lão Đại.

So sánh với bên này lời nói hợp nhau, tiểu Hòa bên kia nhàm chán hơn. Giới thiệu nhận thức lão giáo sư sau, gần một giờ đồng hồ , ông nội cùng bạn học luôn tại chia sẻ những hồi ức quá khứ của bọn họ. Tiểu Hòa muốn chen vào nói cũng không biết làm sao, lúc này di động vang lên, là Hạ đại ca nhắn tin.

” Ăn ngon không?”

Tiểu Hòa nhìn xem ông nội đang hứng thú nói chuyện chính nùng, kéo kếp tay áo ông .” Ông nội, con đi tìm Hạ đại ca được không?”

Ông nội gật đầu đáp ứng.” Đi thôi, đợi ta tự đi tham gia họp phụ huynh xong sẽ gọi điện thoại cho ngươi.”

Tiểu Hòa lễ phép cùng Tô lão giáo sư chào từ biệt, vui vẻ chạy đi ra.

Ra tiệm cơm, tiểu Hòa tính lấy di động gọi cho Hạ Kinh, vừa nhắc đầu lại thấy hắn đang vịn xe đạp, mỉm cười nhìn mình.

28. Chương 28: Lớp Trưởng Tiểu Hòa

” Hạ đại ca, người kiểm ở đâu ra xe đạp vậy?” Tiểu Hòa tò mò hỏi.

” Lúc tốt nghiệp quên xử lý nó, ném ở dưới lầu ký túc xá, không nghĩ tới vẫn còn tại.” Hạ Kinh ngồi lên xe,” Đi lên đi, ta chở ngươi đi vòng quanh trường.”

Tiểu Hòa từng ngồi sau xe đạp của ba ba lúc còn rất nhỏ rất nhỏ, nay cẩn thận ngồi lên, tiểu Hòa nắm lấy áo của Hạ Kinh.

” Hạ đại ca, xong rồi.”

” Cẩn thận ngã xuống đó, vịn lấy thắt lưng ta này.”

” A, vâng.” Tiểu Hòa nghe lời dùng tay phải vòng quanh eo của hắn. Hạ Kinh bắt đầu đạp xe.

Nắng mùa hè, mặt trời tốt lắm, gió thổi hơi hơi, nam đứa nhỏ xinh đẹp ôm lấy thắt lưng cao lớn của nam sinh tuần tú phía trước, trên mặt thỉnh thoảng cười vui vẻ, tóc đem mềm mại bay bay trong gió. Xe đạp xuyên qua từng gốc cây xanh um, nam sinh cao lớn đạp xe thỉnh thoảng hạ chậm tốc độ, chỉ vào từng tòa nhà kiến trúc nói gì đó với người ngồi sau.

Rất nhiều sinh viên thấy bọn họ, đều dừng lại ở ven đường, chờ xe đạp đi đã lâu rồi mới từ từ tỉnh táo lại.

” Nhà ăn này mỗi cách ngày sẽ cá chua dầm đường, hương vị rất ngon, ngươi nếu muốn ăn cá có thể đến nơi đây. Bất quá nó cách ký túc xá hơi xa, phải bắt xe lại đây.”

” Hạ đại ca, ta không biết cưỡi xe đạp.” Tiểu Hòa ảo não nói.

Hạ Kinh thật sự không chút nào ngoài ý muốn. Nếu tiểu Hòa biết cưỡi xe đạp, hẳn ngược lại sẽ thấy kỳ quái. Xe đạp quẹo cua, hướng về phía sân thể dục đi.

” Buổi chiều không có việc gì ta sẽ dạy cho người.”

” Vâng.” Xấu hổ, tiểu Hòa đồng ý không hề dị nghị.

Trên đường đến sân thể dục, đi ngang qua một nhà buôn bán điện thoại di động nhỏ, Hạ Kinh dừng xe, lôi kéo tiểu Hòa đang chưa rõ chuyện gì, đi vào.

Khi Hạ Kinh bảo hắn chọn lựa sim, hắn mới hiểu được Hạ đại ca đang giúp hắn chọn sim điện thoại.

” Hạ đại ca, ta có rồi mà.”

” Người là thẻ điện thoại ở tỉnh khác, gọi điện thoại rất tốn tiền, tốt hơn nên chọn loại thẻ bản địa.”

Tiểu Hòa không phải không hiểu được phí điện thoại, nhưng là..... Hắn giật nhẹ áo Hạ Kinh, nhỏ giọng không cho nhân viên bán hàng nghe thấy.” Hạ đại ca, ta không mang theo tiền.”

Hạ Kinh bị hắn biểu tình chột dạ chọc cười.” Ta có mang, số này thế nào ?” Hạ Kinh chỉ vào một dãy số gần giống số di động của mình.

” Hạ đại ca.....”

Hạ Kinh nhin không được đi nhu nhu đầu tóc của hắn.” Tốt lắm, lần sau trả lại ta là tốt rồi, không mắc tiền đâu.”

” Được rồi.” Tiểu Hòa lúc này mới gật đầu.

May mắn chứng minh nhân dân có đem theo, tiểu Hòa cúi đầu ghi thông tin đăng ký, Hạ Kinh bỗng nhiên nhớ tới cái gì, mở miệng cùng cô gái bán hàng nói:” Số này, cùng số này.....” Hắn lấy bút viết trên giấy số điện thoại di động của mình. ” Xin cài đặt thành cặp số tình nhân.”

” Số tình nhân ?” Văn biểu hiện thật sự cứng ngắc, cô gái bán hàng giờ ngơ ngác lặp lại lời nói của hắn.

” Đúng.” Hạ Kinh hỏi:” Có vấn đề gì sao?”

” Đây, đây, cần song phương mang theo chứng minh nhân dân đến.”

Hạ Kinh từ bóp ví lấy ra lấy ra thẻ chứng minh đưa cho nàng.

Tiểu Hòa cũng sửng sốt,” Hạ đại ca, đây là số của người sao?” Số di động của mình, cùng số di động của Hạ đại ca đăng ký thành cặp số tình nhân? Tiểu Hòa trên mặt trắng noãn hiện lên tia phấn hồng.

“Ừ.” Hạ Kinh giống như không có việc gì, giải thích:” Như vậy khi ta gọi cho người sẽ thực tiết kiệm tiền, tiểu Hòa cũng không muốn Hạ đại ca tốn nhiều tiền phải không?”

Nguyên lai là như vậy a, tiểu Hòa thực tán thành gật đầu, lại lần nữa đem chứng minh của mình đưa cho cô bán hàng.

Chính là các người có thể đăng ký dạng số người thân, số bạn thân mà..... Nhân viên bán hàng cầm hai thẻ chứng minh nam ghi chép lại, trong đầu vẫn lặp đi lặp lại những lời này.

Chọn xong thẻ di động, gọi điện thoại báo cho ông nội và trong nhà số mới, tiểu Hòa cùng Hạ Kinh ở sân thể dục chơi hơn nửa buổi chiều. Kết quả tiểu Hòa vẫn không học được lái xe đạp, Hạ Kinh thật sự bó tay với tiểu Hòa.

Trên thực tế phương pháp dạy của hắn cũng có sai, bởi vì luôn sợ hắn ngã té mà không buông tay, như vậy có thể học được mới kỳ quái.

Thời gian không sai biệt lắm, Hạ Kinh chở tiểu Hòa đi đón ông nội ở một khách sạn nhỏ hẻo lánh nhưng sạch sẽ gần phụ cận trường học ăn cơm chiều. Tiểu Hòa thuận tiện tắm rửa một cái, Hạ Kinh lại cưỡi xe đưa hắn về học viện.

Phía trước có thông báo, buổi tối 6h 30 sẽ tổ chức họp mặt nghênh đón tân sinh viên. Tổ chức buổi lễ tại dãy học viện Thương Mại.

Ở trước cửa trường học dừng xe, tiểu Hòa tưởng Hạ Kinh phải đi, không ngờ Hạ Kinh lại cùng hắn đi vào.” Đưa người tới cửa đi, bằng không người phỏng chừng tìm không thấy phòng học. Đóng nhà lầu trong học viện này được xưng là mê cung đó.”

Có thể cùng Hạ Kinh ở chung lâu thêm một hồi, tiểu Hòa vốn phi thường vui vẻ, nhưng nhìn Hạ Kinh quen thuộc tiêu sái đi trong trường, tiểu Hòa bỗng nhiên tâm tình không hiểu chùng xuống.

” Hạ đại ca trước kia thường xuyên tham dự sao?” Tiểu Hòa trong giọng nói mang theo nho nhỏ giận dỗi bản thân cũng không phát hiện.

Hạ Kinh mạnh mẽ đứng lại, có chút kinh hỉ lại không thể tin được cúi đầu nhìn hắn.

” Hạ đại ca?” Tiểu Hòa nghi hoặc gọi hắn.

Hạ Kinh bỗng nhiên gắt gao cầm lấy tay hắn hướng bên cạnh đi, ở góc hẻm lánh nhưng sáng sủa dừng lại.

Tiểu Hòa có điểm hoảng hốt ngửa đầu hỏi:” Hạ đại ca làm sao vậy?”

Hạ Kinh không nói gì, chính là chuyên chú theo dõi ánh mắt hắn, vẫn là cái loại vẻ mặt kinh hỉ lại không thể tin được.

Hạ đại ca đang nhìn gì? Tiểu Hòa mê hoặc nâng thủ dụi dụi hai mắt của mình.” Trong mắt ta có cái gì sao?”

” Làm cho ta xem xem.” Hạ Kinh ngăn trở hai tay che tầm mắt của hắn.

Tay bị gắt gao bắt lấy, không khí kỳ dị làm cho tiểu Hòa tâm hoảng ý loạn, trên mặt cũng đỏ lên, nhỏ giọng lại bất an kêu:” Hạ đại ca.”

Tiếng kêu bất an bưng bình Hạ Kinh nhất thời tỉnh mê ý loạn, buông ra tay hắn, Hạ Kinh thấp giọng nói.” Thực xin lỗi.” Hắn quá cấp bách, giống như dọa đến tiểu Hòa.

Tiểu Hòa không rõ Hạ đại ca vì sao bỗng nhiên kỳ quái nhìn mình, cũng không hiểu được hắn vì sao xin lỗi, thoáng mê vòng đáp:” Không sao. Hạ đại ca, người vừa mới nhìn gì vậy, trên mặt ta có gì sao?”

Hạ Kinh thấp giọng cười:” Đúng vậy, giống như có cái gì.”

” Cái gì?”

” Lần sau thấy rõ sẽ nói cho người.”

A? Tiểu Hòa mờ mịt sờ sờ mặt mình.

Học viện này các dãy phòng quả nhiên phức tạp, tiểu Hòa nếu tự mình đi vào nói phỏng chừng thật sự muốn tìm hồi lâu.

Vòng vo hai ngã rẽ, mới nhìn đến đại giảng đường được thông báo, thời gian đã sát giờ lắm, trong phòng học có rất nhiều sinh viên ngồi. Nhạc Tại Uyên, Duẫn Thu cùng các phụ đạo viên đều ở cửa chờ sinh viên của ban mình, cùng các sinh viên thân thiết nói chuyện với nhau.

Vài nữ sinh nói chuyện ngọt ngào vây quanh Duẫn Thu lú lú:” Sư tỷ thật đẹp a.”

” Đúng vậy, đúng vậy.” Bên cạnh nữ sinh phụ họa,” Sư tỷ khẳng định là hoa hậu của đại học A đi. Ta còn cho tới bây giờ chưa thấy qua ai xinh đẹp giống sư tỷ vậy. Tề Mặc, người nói có đúng hay không?”

Nữ sinh hỏi chính là nam sinh vẫn trầm mặc đứng ở bên cạnh Duẫn Thu, nam sinh vóc dáng cao, bề ngoài tuấn tú, vẻ mặt lại có vẻ có chút cao ngạo. Tề Mặc không có ra tiếng, nữ sinh kia chưa từ bỏ ý định, lại hỏi một lần.” Tề Mặc, người thấy đúng không?”

Tề Mặc lúc này mới”Ừ” một tiếng.

Duẫn Thu tuy rằng bị người khen quen, nhưng dù sao nghe dạng chân thành ca ngợi như thế vẫn vui vẻ, vẻ mặt thư sướng đáp:” Tốt lắm, buổi lễ mau bắt đầu rồi, tất cả mọi người vào đi thôi.”

Nữ sinh kia chiếm được Tề Mặc đồng nhận thức, lại không nhiều vui vẻ lắm, ngược lại hơi ghen tuông nói:” Các người không biết chứ, sư tỷ cùng Tề Mặc trước kia ở game Mộng Du Giang Hồ đã quen biết đó.”

Nàng kêu to rõ ràng, hôm trước cùng Tề Mặc nhắn tin với nhau, sớm phát hiện Duẩn Thu và Tề Mặc không giống như vừa mới quen biết. Nàng vừa thấy Tề Mặc liền có hảo cảm, cố ý tiếp cận Duẩn Thu, thám thính rất nhiều.

Hiện tại đem Bát Quái này nói ra, nghĩ đến khẳng định sẽ có rất nhiều người đuổi theo hỏi, không ngờ vài nữ sinh vừa rồi còn thực huyền ảo kia bỗng nhiên giống như bị gì đó định trụ, ánh mắt gắt gao nhìn sau lưng nàng.

Tề Mặc vẫn là bộ dạng biểu tình cao ngạo, Duẩn Thu mặt lại bỗng nhiên trầm xuống. Phụ đạo viên lớp bên cạnh thì vẻ mặt mỉm cười nhìn địa phương kia.

Nàng rõ ràng tò mò quay đầu lại, sau đó nàng cảm thấy nàng xem tới rồi trên thế giới tới xinh đẹp bất khả tư nghị.

Hôm trước nhìn đến Duẩn Thu, nàng trong lòng có hâm mộ có ghen tị, nhưng mà nhìn đến thiếu niên này thì cái gì đều không có, suy nghĩ cũng là nhẹ phiêu phiêu, tìm không thấy địa phương chạm đất.....

Hai người đứng ở cầu thang.

” Hạ đại ca ta đi vào nhé.”

“Ừ, nếu chấm dứt sớm, ta mang người đi ăn bữa khuya.”

” Hạ đại ca phải chờ ta?” Tiểu Hòa ánh mắt sáng ngời nhìn hấn.

Hạ Kinh vẻ mặt ôn nhu:” Dù sao hôm nay ta tặng cho người, vào đi thôi, người sắp muộn rồi.”

“Vâng, Hạ đại ca chút gặp lại.”

Tiểu Hòa phát tay đi vào phòng học, nhìn đến trước cửa Nhạc Tại Uyên và Duẩn Thu, nghĩ nghĩ, làm như không phát hiện, hướng bên trong đi đến. Duẩn Thu cũng giống như không phát hiện hấn, chính là ở lúc hấn đi qua thì gọi lại Hạ Kinh, ngữ khí khá ôn nhu nén giận:” Hạ Kinh, mọi người đều đến nơi đây, cũng không lên chào một tiếng đã ra về.”

Hạ Kinh đang chuẩn bị xuống lầu, bị gọi lại, quay đầu thản nhiên nói:” Các người đang bận, không tốt quấy rầy.”

Sau đó nhìn xem tiểu Hòa đang đứng nhìn bọn hấn, phát tay nói :” Vào đi thôi.”

Tiểu Hòa nhìn nhìn bọn họ, quay đầu hướng vào phòng học, đi rồi hai bước lại nghe đến phía sau một thanh âm xa lạ hỏi :” Tiểu Hòa Lưu Thủy?”

Tiểu Hòa kinh ngạc dừng chân, chẳng lẽ gặp người trong trò chơi? Quay đầu lại, thấy một nam sinh xa lạ chưa bao giờ gặp qua, biểu tình không phải thực thân mật nhìn hấn.

” Người là?”

” Bạn cùng phòng của người, Tề Mặc.”

Bạn cùng phòng ? Buổi sáng không có mặt, người kia? Tiểu Hòa thấy tên này không có gì ấn tượng, kỳ quái hỏi:” Người như thế nào biết tên của ta trong trò chơi? Chúng ta nhận thức sao?”

Tề Mặc nhìn hấn ánh mắt thực kỳ lạ, giống như mang theo một chút khinh miệt.” Bây giờ còn có ai không nhận thức người? Người chẳng lẽ không biết ảnh chụp của người đã bị truy đuổi khắp diễn đàn Mộng Du?”

Tiểu Hòa sửng sốt, lúc này hấn đã vào phòng học, lại chế tạo một lần nữa hiệu quả quần thể lặng ngắt như tờ. Tề Mặc nhìn đến trong phòng học bộ dạng si ngốc của các sinh viên, khinh thường hừ một tiếng, hướng vào dãy ghế cuối cùng trong phòng đi đến.

Tiểu Hòa khó hiểu nhìn hấn bóng dáng cô tước, quay đầu thấy Mập Mập đang ở hướng hấn ngoắc ngoắc, đi đến chỗ ngồi trống bên cạnh hấn ngồi xuống.

Mập Mập Chu Tiểu Tiểu nói:” Tên kia chính là Tề Mặc, các người nhận thức hả ?”

Tiểu Hòa:” Không biết.”

Mập mập kỳ quái:” Các người vừa mới không phải nói chuyện sao?”

Tiểu Hòa nói:” Nói chuyện nhiều thì nhận thức?”

Mập mập:” Chẳng lẽ không tính?”

Tiểu Hòa kỳ quái nhìn hẩn một cái.

Mập mập bỗng nhiên cảm thấy bản thân thật ngu ngốc

Buổi lễ khá ngắn. Đầu tiên là Ngô chủ nhiệm ban nói chuyện, ước chừng nói hơn mười phút, đem hệ Tài Chính của A thổi lên trời, đáng tiếc các sinh viên tựa hồ không bị thuyết phục, mỗi người chỉ ngây ngốc nhìn, chủ nhiệm nói xong cũng không biết phải vỗ tay. Sau đó là đại biểu phụ đạo viên, Nhạc Tại Uyên cùng Duẫn Thu đi lên nói chuyện. Vốn Nhạc Tại Uyên và Duẫn Thu tuần nam mỹ nữ như vậy lên đài tất nhiên sẽ khiến cho các sinh viên bên dưới xôn xao, chính là phía trước Quý Tử Hòa sát thương thật sự quá mạnh mẽ, bây giờ bọn họ nhìn hai người cũng chưa có cảm giác gì. Cuối cùng đại biểu tân sinh viên Tề Mặc nhanh nhẹn phát biểu ngắn gọn xong. Buổi lễ đặc biệt im lặng -mộng du- của hệ Tài Chính chào đón người mới đến đây chấm dứt.

Kế tiếp chính là các lớp tự họp lớp với nhau. Lớp 1 khai hội tại đại giảng đường, lớp 2 và 3 đi ra ngoài tìm địa phương khác. Mập Mập, Khương Viêm cùng tiểu Hòa chung một lớp, Lý Chí Hành cùng Tề Mặc là lớp 2, cũng chính là lớp Duẫn Thu làm phụ đạo viên.

Nhạc Tại Uyên dù sao xuất thân thế gia, làm phụ đạo viên thật sự dư dả, một phen lời đạo đầu nói được thật tự nhiên thân thiết, cực đặc nhân tâm. Kế tiếp chính là sinh viên dựa theo số thứ tự giới thiệu bản thân. Đến phiên tiểu Hòa, dưới đài mấy chục ánh mắt gắt gao theo dõi hẩn. Tiểu Hòa nói đơn giản tên bản thân, quê quán, chuẩn bị đi xuống thì Nhạc Tại Uyên thân thiết gọi lại hẩn:” Bạn Quý Tử Hòa nói đơn giản quá, ta nghĩ mọi người khẳng định hy vọng hiểu biết bạn Quý nhiều hơn, tỷ như bạn Quý ham thích gì vân vân, có phải hay không?”

Chúng sinh viên như rối gỗ gập đầu.

Tiểu Hòa nhìn hẩn một cái, Nhạc Tại Uyên mỉm cười nhìn lại.

Tiểu Hòa đứng ở trên đài suy nghĩ một hồi nói:” Ta trước kia thích ngoạn Mộng Du Giang Hồ, ở trò chơi tên là Tiểu Hòa Lưu Thủy, gọi Tiểu Hòa cho ngắn gọn. Ai ham thích chơi trò này có thể tìm ta cùng nhau ngoạn, bất quá ta không thích loại người chơi giết người thưởng đồ vật người khác, cái loại người này thực chán ghét.”

Nói xong tiểu Hòa đã đi xuống đi, các ánh mắt đều đi theo thân ảnh hẩn di động, phỏng chừng không có nghe hẩn nói cái gì.

Thật sự là tiểu hài tử. Nhạc Tại Uyên mỉm cười, cúi đầu nhìn sổ điểm danh gọi tên tiếp theo:” Kế tiếp, bạn Mông Đan.”

Sau khi tự giới thiệu kết thúc là màn tuyển ban lãnh đạo lớp lâm thời. Nói là lâm thời, là tự tiến cử, không ai tự tiến cử liền do phụ đạo viên chỉ định. Nữ sinh viên Triệu Tiểu Yên xinh đẹp sôi động lúc tự giới thiệu đã dẫn đầu lên đài tự tiến cử làm bí thư đoàn, liệt kê vinh dự cùng kinh nghiệm của bản thân, sau đó Triệu Tiểu Yên xuất ngữ kinh người.

” Cuối cùng, ta nghĩ đề cử bạn Quý Tử Hòa làm lớp trưởng lớp chúng ta.”

Nhạc Tại Uyên cũng là ngẩn ra, tràn ngập hứng thú nhìn Triệu Tiểu Yên đang ánh mắt lờ lờ sáng lên, nhìn lại Quý Tử Hòa bởi vì giật mình mà trợn to cặp mắt đẹp câu nhân.

Mỹ nhân chiêu lang a!

Lại một tiểu mẫu lang nữa chứ.

Nhạc Tại Uyên lấy bút vòng quanh tên của Triệu Tiểu Yên, bỗng nhiên nhớ tới Hạ Kinh. Hạ Kinh a Hạ Kinh, người nếu ở trong này, người sẽ làm thế nào?

” Ta chưa từng làm quá trưởng lớp.”

” Không quan hệ, không ai sinh ra đã làm trưởng lớp.” Lúc này phụ đạo viên Nhạc Tại Uyên nói.

” Ta cái gì cũng không biết.”

” Không quan hệ, ta có thể giúp người.” Lúc này bí thư Triệu Tiểu Yên nói.

” Ta không muốn làm.”

” Bạn Quý Tử Hòa, hy vọng bạn không cần cô phụ kỳ vọng của toàn bộ lớp.” Toàn bộ lớp mấy chục ánh mắt viết chữ đồng ý đồng loạt nhìn hẩn.

Tiểu Hòa nghĩ đến lời muốn nói đều đã nói xong rồi, cũng tìm không thấy lý do bác bỏ, buồn bực phiết đi cặp mắt to.

Nhạc Tại Uyên sử dụng quyền lực phụ đạo viên giải quyết dứt khoát.” Tốt lắm, nếu tất cả mọi người không có dị nghị trong lời nói, Quý Tử Hòa tạm thời đảm nhiệm lớp trưởng. Sau khi huấn luyện quân sự kết thúc sẽ một lần nữa lựa chọn và bổ nhiệm lại.”

Cứ như vậy, trong lịch sử màn không trâu bắt chó đi cày tiểu Hòa trưởng lớp ra lò.

Cuối cùng là phát quân trang cho đợt tập huấn quân sự. Lúc báo danh đã điền thẻ lãnh quân phục, hiện tại quân trang đều đặt ở đại sảnh dưới lầu, cần phải đem đi lên. Tân nhiệm lớp trưởng Quý Tử Hòa dẫn theo vài nam sinh đi xuống lầu lấy quần áo.

Sinh viên lớp 2 đã đang lĩnh quân trang, Mập Mập thấy được Lý Chí Hành, chạy tới chào hỏi.

” Các người so với chúng ta nhanh hơn.”

” Chúng ta cũng vừa mới xuống thôi”

” Đúng rồi.” Mập Mập cười hì hì nói:” Nói cho người, ký túc xá chúng ta ra một lớp trưởng.”

” Lớp trưởng ? Tề Mặc cũng là lớp trưởng. Chu Tiểu Tiểu chẳng lẽ người cũng làm lớp trưởng lớp 1?”

” Ta sao có thể a!” Mập mạp vội vàng xua tay,” Là Quý Tử Hòa.”

Tiểu Hòa đang cầm danh sách đo đếm kiểm tra lại kích cỡ các quân trang , không chú ý bọn họ đang nói gì. Tề Mặc ở bên cạnh đang đếm cùng hẩn lại nghe thấy, liếc nhìn Quý Tử Hòa một cái. Tề Mặc nhẹ giọng châm chọc nói:” Người lên làm trưởng lớp 1? Không phải dựa vào mặt của người chứ.”

29. Chương 29: Thủy Ươm Lúa

Tề Mặc thấp giọng châm chọc:” Người lên làm lớp trưởng? Không phải nhờ vào mặt của người chứ?”

Tiểu Hòa kinh ngạc nhìn hẩn:” Người dựa vào mặt lên làm lớp trưởng sao?” bằng không vì sao hỏi mình như thế.

Tề Mặc sắc mặt cứng đờ:” Đương nhiên là không.”

“Ồ, ta cũng hiểu được, mặt của người không phải tốt xem lắm.” Tiểu Hòa tâm tư đều ở quân trang, tùy tiện ứng phó nói.

Cỡ XL 5 bộ.....1,2,3,4,5, đủ rồi, tiểu Hòa đánh dấu chéo trên giấy, quay đầu nói với bọn Mập Mập.” Kiểm tra xong rồi, đem đi đi.”

Bọn Mập Mập lại đây dọn quần áo, tiểu Hòa cũng cầm vài món, mọi người chạy lên lầu. Tề Mặc đứng ở tại chỗ, sắc mặt một trận xanh một trận trắng, thật lâu sau miệng mới phun ra hai chữ. ” Ngủ ngốc!”

Phân phát hết quân trang, công tác thống kê lớp cùng phương thức liên hệ bạn học xong, họp lớp tan. Tiểu Hòa lớp trưởng cùng bí thư đoàn Triệu Tiểu Yên bị Nhạc Tại Uyên lưu lại thảo luận ban vụ, chủ yếu là

về ngày mai tập huấn quân sự. Triệu Tiểu Yên hiển nhiên rất quen thuộc ban vụ, đề ra vài đề nghị đều được Nhạc Tại Uyên tiếp thu, tiểu Hòa ở một bên im lặng không lên tiếng.

Một tiếng chuông di động vang lên, hai người đang thảo luận đều dừng lại nhìn hẩn. Tiểu Hòa xuất ra di động, là tin nhắn của Hạ Kinh — ta nhìn thấy bạn cùng phòng của người đã đi ra, người ở nơi nào? Bị lạc đường hả?

Lạc đường? Hẩn đâu có ngốc như vậy đâu.

Tiểu Hòa không phục âm thầm nói thầm, đang muốn hỏi âm báo đang hợp cán bộ lớp, trong đầu lại bỗng nhiên toát ra một ý tưởng bướng bỉnh, đánh nhanh chữ nói: Đúng vậy, Hạ đại ca, ta lạc đường.

Bởi vì đang trêu chọc người ta, vẻ mặt hẩn cười khê lại linh động, so với vừa rồi không yên tâm lại là một phen tư vị, trong phòng học nhất thời một mảnh yên tĩnh.

Một lát sau, Nhạc Tại Uyên khép lại bản ghi chép:” Có phải bằng hữu đang thúc dục không ? Tốt lắm, hôm nay tạm thời đến đây thôi, tan họp.”

Tắt đèn phòng học, ba người cùng nhau đi ra. Vừa ra liền nhìn đến ở một phòng học khác Duẩn Thu và Tề Mặc cũng đi ra, còn có một sinh viên khác, chắc cũng là cán bộ lớp.

Duẩn Thu đang nghiêng đầu cùng Tề Mặc nói chuyện, giống như chưa thấy Nhạc Tại Uyên và tiểu Hòa. Nhạc Tại Uyên cười cười, cũng không có chào hỏi nằng, hai nhóm người một trước một sau hướng cầu thang đi đến.

Lúc xuống lầu, Triệu Tiểu Yên cười ha hả nói:” Phụ đạo viên, Quý Tử Hòa, hiện tại thời gian còn sớm, không ngại thỉnh duy nhất nữ sinh đi ăn bữa ăn khuya chứ?”

Triệu Tiểu Yên là cái gì ánh mắt, sớm nhìn ra phụ đạo viên của lớp mình không phải chỉ có một chút tiền, nói vậy sẽ không để ý đến một bữa ăn khuya. Nương vào hẩn mời khách cùng Quý Tử Hòa kéo gần thêm điểm khoảng cách, nhất cử lưỡng tiện.

Nhạc Tại Uyên cười yếu ớt ngậm ngậm:” Ta là không thành vấn đề, chỉ sợ bạn Quý không có thời gian.”

“Ừ, không có.” Tiểu Hòa lắc đầu.

Nhạc Tại Uyên thiếu chút nữa bị ế, lại cảm thấy buồn cười, có ai nói thẳng như vậy sao?

Triệu Tiểu Yên hơi thất vọng, bất quá lập tức lại thông minh nói:” Phụ đạo viên, người không thấy là kiểu xưng hô ‘bạn Quý’ này rất kỳ quái sao? Quý Tử Hòa, người nói người chơi game đều kêu Tiểu Hòa Lưu Thủy, người tuổi lại nhỏ hơn, chúng ta gọi người tiểu Hòa thế nào? Các người cũng bảo ta Tiểu Yên thì tốt rồi, họ Triệu này tục khí đã chết.”

Nhạc Tại Uyên đang muốn phụ họa, di động tiểu Hòa lại vang, ấn nút nghe, Hạ Kinh giọng nói trầm ổn truyền đến.

” Người hiện tại ở chỗ nào? Tìm không thấy lối ra thì đi trở về phòng học cũ.....”

Tiểu Hòa còn chưa kịp trả lời, trò chuyện bỗng nhiên chặt đứt giữa chừng.

Ở góc quẹo của cầu thang, Hạ Kinh vừa mới đi lên tới, đang nắm di động, vẻ mặt bất đắc dĩ nhìn hẩn.

Đi ở phía trước Duẩn Thu cũng dừng lại, nhìn thấy Hạ Kinh, trên mặt nằng hiện lên vẻ tươi cười, nhưng khi nghe được tiếng ” Hạ đại ca”, lại nhanh chóng ảm đạm xuống. Đứng ở bên người nằng Tề Mặc thu hết biểu tình của nằng vào đáy mắt, ánh mắt không tốt nhìn về phía Hạ Kinh.

Tiểu Hòa ba bước như hai bước xuống lầu.” Hạ đại ca.”

” Khi nào thì học được gạt người?” Hạ Kinh giả bộ nghiêm mặt xuống.

Tiểu Hòa nhìn sắc mặt hẩn, lập tức nhu thuận nhận sai.” Về sau sẽ không nữa.”

Nhìn hẩn thấp đầu, ý cười dấu diếm ở đáy mắt Hạ Kinh tiết lộ ra.” Tốt lắm, ngẫu nhiên lừa một chút cũng không quan hệ.” thuận tay lấy đi quần trang hẩn đang ôm.

Lúc này hần mới chào Duẩn Thu.” Chúng ta đi trước một bước.”

Tiểu Hòa lễ phép hướng Triệu Tiểu Yên cùng Nhạc Tại Uyên phát tay tạm biệt, thân ảnh hai người biến mất ở cửa hiên.

Duẩn Thu thần sắc đông lạnh. Nhạc Tại Uyên mỉm cười, lúc đi qua bên người nàng, nhẹ nhàng mở miệng nói:” Kỳ thật, người nên tốt với Quý Tử Hòa hơn một chút.”

Đi ra học viện, tiểu Hòa đầu tiên liền nhìn đến đối diện bên kia đường là mấy ‘chích’ Soái Ca thế gia. Mấy ‘chích’ đó đang dùng động tác tiêu chuẩn khi chụp ảnh trong trò chơi cùng ngồi song song dưới tàng cây.

Cái gọi là động tác tiêu chuẩn, dựa theo tiêu chí của Soái Ca thế gia, đại khái chính là: Suất Suất Suất ngửa đầu tà nhãn héch cái mũi, Suất Phi Suất ngồi khụy một chân

Đương nhiên đương nhiên, chính là giống nhau, chính là bắt chước..... Bất quá cũng đủ rất thật, cái gọi là đáng khinh trời cho đại khái chính là như vậy.....

Tiểu Hòa phản xạ tính xuất ra di động, giúp bọn họ chụp ảnh.

Suất Suất Suất phản ứng linh mẫn phác lại đây,” Tiểu Hòa người chụp làm gì?”

Tiểu Hòa vô tội nói:” Suất đại ca, người không phải đã nói, khi các người tạo dáng, ta phải chụp hình sao?”

Phong Hồi Tuyết cũng đã chạy tới:” Không cần chụp a! Lão tử còn muốn tìm bạn gái.”

Suất Phi Suất buồn bực nói:” Xóa đi! Chúng ta cũng là bị Lão Thất lôi xuống biển a, Lão Thất nói cấp cho người tìm cảm giác quen thuộc, cho người nhận thức đến-” hần tạo biểu tình,” Tuy rằng bề ngoài chúng ta cùng trò chơi hơi có một chút nhỏ rất rất nhỏ đến không nhìn kỹ tuyệt đối phát hiện không được khác biệt.....”

Suất Suất Suất vô cùng nghiêm túc tiếp lời:” Nhưng là trên diện mạo tinh thần, chúng ta vẫn cùng bên trong trò chơi giống nhau cao thượng.”

Bọn họ biểu tình thật sự thực khôi hài, tiểu Hòa nhin không được cười đi ra. Mỹ nhân cười kết quả là- 6 khăn tay đồng thời đưa tới trước mặt Phong Hồi Tuyết.

Phong Hồi Tuyết xấu hổ và giận dữ.” Ta mẹ nó, các người coi cái mũi lão tử là kho máu di động hả!”

Hôm nay buổi tối, tiểu Hòa lần đầu tiên ăn tối rồi món cánh gà nướng mà Phong Hồi Tuyết thổi phồng thật lâu . Lần đầu tiên uống bia, cũng lần đầu tiên lĩnh giáo giọng hát làm người ta nghe thấy chỉ chạy trốn của Soái Ca thế gia.

Cùng Soái Ca thế gia tạm biệt xong lại đi gặp ông nội. Gần mười giờ tiểu Hòa mới cùng Hạ Kinh trở lại ký túc xá.” Này chia cái này cho bạn cùng phòng nhé, còn có này.....” Một hộp cánh gà nướng cùng một chìa khóa xe sáng bóng đồng loạt nhét vào tay tiểu Hòa.

” Hạ đại ca, ta không biết dùng a.” Tiểu Hòa hoảng trả lại chìa khóa xe, có điểm ngượng ngùng. Hạ Kinh bị hần chọc cười,” Trước cầm đi, lễ quốc khánh tái mang người đi luyện kỹ năng thông dụng của cả nước này..... Ta phải đi.”

” Nga, Hạ đại ca tạm biệt.”

” Đi tập huấn quân sự nhớ rõ mang đồ sặc di động nhé.” Hạ Kinh nhìn hần, ánh mắt tràn đầy, cuối cùng không có nói thêm gì nữa, nhu nhu đầu hần, xoay người rời đi.

Nhìn xem chân gà cùng chìa khóa trong tay, nghĩ đến Hạ đại ca và Soái Ca thế gia, ngẫm lại về sau còn có thể nhìn thấy Tiểu Đình Đang cùng Linh Linh, thiếu niên nho nhỏ trong lòng tràn đầy khoái hoạt, trên mặt hiện lên một đóa hoa tươi cười.

” Xem ra người quả nhiên thực thích lấy không đồ của người khác, y hệt trong trò chơi.”

Thanh âm lạnh lùng tại bên người vang lên, Tề Mặc theo góc khuất đi ra, trên mặt mười phần giọng mỉa mai.

Tiểu Hòa rõ ràng cảm giác được hấn địch ý, nhú mày nói:” Trong trò chơi chúng ta cũng không nhận thức, người như thế nào biết ta lấy không đồ vật?”

” Ngay cả Ứng Hối thành kiến thành đều không có tham gia, lại cầm 5% tiền thu vào không phải là người sao?” Tề Mặc châm chọc nhìn dưới gương mặt dưới ánh trăng đầy mỉa mai hoặc lòng người của Quý Tử Hòa,” Không có gì nói sao?”

” Có.” Tiểu Hòa gật đầu.

Tề Mặc chờ hấn cãi lại.

” Ta cảm thấy.....” Tiểu Hòa thận trọng nói:” Người thực không lễ phép.”

Nói xong liền mang theo chân gà chạy lên lầu, vừa chạy vừa nghĩ, dù sao Tề Mặc không thích lấy không người khác gì đó, vậy chân gà mình ăn thêm nhiều một phần cũng tốt lắm.

Hơn nữa giờ sau, Tề Mặc mới hấn nghiêm mặt xuất hiện ở ký túc xá.

Đèn lớn trong ký túc xá lý đã tắt, chỉ mở lên đèn bàn, vài bạn cùng phòng còn chưa ngủ, ngồi trên giường nói chuyện phiếm, thanh âm lại ép nhỏ tới cúi đầu.

Bành Quang thấy Tề Mặc trở về, lộ lộ răng nanh:” Đã trở lại?”

Tề Mặc ừ một tiếng, lúc đi đường không chú ý, đá đến ghế, mọi người vội vàng ‘hư’ hấn.” Điềm nhẹ chút.”

Tề Mặc nhú mày.

Bành Quang chia chia trên giường.” Đang ngủ.”

Tề Mặc lập tức hiểu được ngủ chính là ai, mặt mày không khỏi nhăn quá nặng. Sao không hay ho như vậy chứ, cứ nhiên là kẻ giường nhau, hơn nữa mới giờ này liền đã ngủ, quả thực là đầu heo.

Heo ngu ngốc.

Tập huấn quân sự của đại học A diễn ra tại vài địa phương. Tối không hay ho chính là đi trường quân đội thiếu niên X. Năm nay hệ tài chính trúng số độc đắc. Sáng sớm, mọi người lười biếng tập hợp ở trước cổng trường, đi lên xe buýt.

Quý ông nội buổi sáng gặp tiểu Hòa xong mới đi về. Lần đầu tiên không có người bên người, tiểu Hòa trong lòng khổ sở nói không ra lời. Mới ngày đầu tiên thôi, đã muốn bắt đầu nhớ mọi người.

Trên xe buýt, Triệu Tiểu Yên ngồi bên cạnh hấn, vốn muốn nói chuyện nhưng lại nhìn bộ dáng mi thiếu niên u buồn thì bắt đầu ngăn người.

Trước khi xe xuất phát, phía trước có hai sinh viên bỗng nhiên khắc khẩu nhau. Nguyên lai là một người xuống xe mua đồ uống, trở về vị trí đã bị người khác chiếm. Hiện tại sinh viên kia lại không chịu đứng lên, vì thế bắt đầu khắc khẩu, hai người đều tính cách liệt hỏa, dần dần bắt đầu động khởi tay chân.

Tiểu Hòa đang đắm chìm trong suy nghĩ bản thân, căn bản không chú ý phía trước tranh cãi. Khắc khẩu đưa tới Nhạc Tại Uyên. Ngăn lại hai sinh viên xong, Nhạc Tại Uyên biểu tình nghiêm túc.” Lớp trưởng đâu?”

Triệu Tiểu Yên thúc thúc tiểu Hòa, tiểu Hòa mới giật mình tỉnh.” Làm sao vậy?”

” Người, đi vào trong đó ngồi.” Nhạc Tại Uyên chỉ thị một trong hai sinh viên cãi nhau đi ngồi ở chỗ của tiểu Hòa,” Lớp trưởng theo ta xuống xe.”

Tiểu Hòa vừa xuống xe, xe buýt liền khai đi rồi.

” Người vừa rồi biểu hiện thực thất trách.”

Tiểu Hòa không nói lời nào, quay đầu nhìn xe buýt chạy xa.

” Làm lớp trưởng, điều tiết bạn học tranh cãi cũng là một trong các chức trách, hy vọng người lần sau chú ý..... Đừng nhìn, xe buýt sẽ không trở lại, người ngồi xe của ta đi.”

Tiểu Hòa do dự trừng mắt nhìn hắn.

” Không muốn? Xem ra người thật sự thực chán ghét ta.” Nhạc Tại Uyên khó được cười khổ một chút,” Lần đó kiến thành, bởi vì người, ta bồi rớt hơn trăm vạn, người nên tức giận hẳn là ta mới đúng.”

Hơn trăm vạn?

Tiểu Hòa bị dọa rồi, mở to hai mắt nhìn Nhạc Tại Uyên. Đối với sinh hoạt phí 500/tháng như hắn mà nói, con số này thật sự quá khổng lồ.

” Đó chỉ là tổn thất trực tiếp. Tổn thất do hơn mười vạn người rút cấp còn không có tính vào.....” Nhạc Tại Uyên cúi đầu mỉm cười nhìn hắn,” Như vậy, người cảm thấy gian nhà tranh nhỏ, quán mì của người, còn có mỗi thù 6 cái mạng, có xem như báo thù rồi không?”

Tiểu Hòa nhìn nhìn hắn, cúi mắt xuống, trong lòng có chút mê mông. Tuy rằng cảm thấy bản thân báo thù là đúng, chính là hại nhiều người rút cấp như vậy, nhiều tâm huyết bị hủy hoại chỉ trong chốc lát như vậy, giống như cũng không đúng.

Nhạc Tại Uyên mỉm cười nhìn gương mặt còn mang tính trẻ con ở trước mắt. Nếu lớn thêm hai năm nữa, nhiễm một chút phong tình, không biết nói sẽ trưởng thành thành bộ dạng kẻ gây tai họa khuynh quốc khuynh thành nào. Hiện tại nó cũng đã câu nhân đắc muốn chết.

” Người bộ dạng xinh đẹp, ta luyện tiết xử người trong hiện thực. Nhưng là tới rồi trong trò chơi, ta sẽ không bỏ qua cho người, nếu không ta không thể hướng thủ hạ của ta công đạo.”

” Ta mới không cần người buông tha.” Tiểu Hòa buồn bực nói.

Nhạc Tại Uyên gật đầu:” Ta đem sự tình đều nói rõ, chính là hy vọng người có thể đem trò chơi cùng sự thật phân rõ. Ta là phụ đạo viên, người là lớp trưởng, nếu chúng ta trong lúc đó tồn tại cảm xúc đối địch, công tác lớp làm sao được triển khai..... Hiện tại có thể lên xe chưa ? Người muốn các bạn đều tới rồi, sẽ chờ một mình người sao?”

Nhạc Tại Uyên phi thường có phong độ mở ra cửa xe Porsche ghé trước. Tiểu Hòa làm bộ không phát hiện, chạy ra ngồi ghế sau.

Khó dụ như vậy sao. Nhạc Tại Uyên không thể nề hà đóng cửa, chuyển tới bên kia lên xe.

Xe Porsche tốc độ mau, đến trường quân đội mà bóng dáng các sinh viên khác còn không có.

Tiểu Hòa không muốn cùng Nhạc Tại Uyên nói chuyện. Nhạc Tại Uyên cũng không quản hắn, bản thân ở trên xe nhắm mắt dưỡng thần. Đợi một giờ, ngay cả bóng dáng một người cũng không gặp, tiểu Hòa nhìn không được hỏi Nhạc Tại Uyên:” Bọn họ vì sao còn chưa tới?”

Nhạc Tại Uyên cặp mắt cũng không mở, thần sắc bình thản:” Người không biết sao? Xe buýt chỉ đưa đến một nửa lộ trình, còn lại 20 dặm đường toàn bộ phải tự bản thân đi. Bọn họ đại khái đang đi bộ trên đường đi.”

Đại bộ đội sinh viên sau buổi trưa một chút mới tới. Nghênh đón bọn họ chính là căn tin đã muốn cơm lạnh dưa rau. Từ trước đến nay luôn lấy nghiêm khắc mà nổi tiếng, trường quân đội thiếu niên dùng ngày đầu tiên cho các sinh viên được nuông chiều từ bé một hạ mã uy.

Cùng lúc đó, tin tức lớp trưởng lớp 1 của hệ tài chính, Quý Tử Hòa, trực tiếp ngồi xe thể thao của phụ đạo viên, không đi hai mươi dặm đường kia đã chậm rãi truyền khắp các sinh viên. Các sinh viên chân chính gặp qua Quý Tử Hòa ngược lại không có phản ứng gì, nhưng người không biết hắn, chỉ nghe các nữ sinh nói Quý Tử Hòa xinh đẹp v.v. các nam sinh ở hệ khác lại thật ra một mảnh lên tiếng bất bình.

Sau cơm trưa là an bài ký túc xá cho sinh viên. Bởi vì trường quân đội thiếu niên đồng thời tiếp nhận một trường danh giáo khác tập huấn, cho nên giường ngủ không đủ, chia đều xuống dưới từng lớp sẽ có ba sinh viên phải đi ra ga ngủ.

Từng hệ chỉ có một phụ đạo viên cùng đến đây. Nhạc Tại Uyên ở trước nam sinh ba lớp tuyên bố tin tức này xong, các nam sinh một mảnh gào thét, sợ bản thân bị điểm đến đi ra ga ngủ.

” Lấy tự nguyện là việc chính, bạn nào nguyện ý đi giờ tay.....” Nhạc Tại Uyên vừa dứt lời, một cánh tay trắng nõn thon gầy liền yên lặng giờ lên. Nhạc Tại Uyên làm như không thấy được, ánh mắt nhìn sinh viên khác, bổ sung nói:” Trước tiên là nói rõ nhé. Ra ga ngủ là giường chung, buổi tối muốn đi vệ sinh phải đi ước chừng 10 phút, còn có, chung quanh đều là cỏ, buổi tối muỗi rất nhiều.”

Hắn vừa nói như vậy, số ít nam sinh vốn có điểm ý tứ đều lùi bước, chính là cánh tay hắn không muốn nhìn đến kia vẫn giờ cao.

Không biết tốt xấu. Nhạc Tại Uyên trong lòng khá tức giận.

” Sư huynh, lớp trưởng lớp 1 giờ tay.” tiếng nói lạnh lùng hơi cao ngạo, là Tề Mặc,” Ta cũng báo danh.”

” Thấy được chưa, lớp trưởng đi đầu có tác dụng, tốt lắm.” Nhạc Tại Uyên trên mặt cười phai nhạt rất nhiều, cúi đầu ghi chép.

Tài chính hệ chín nam sinh, thêm một người bên Kinh Tế, mười nam sinh trụ một ga ra. Chân chính tới rồi ga ra mới phát hiện điều kiện so với Nhạc Tại Uyên nói ác liệt hơn.

” Mẹ ta nhìn đến không thể không đau lòng chết được.” Lý Chí Hành xuất ra di động chụp ảnh,” Hắc hắc, truyền cho mẹ, lừa chút trợ cấp sinh hoạt.”

Tiểu Hòa cũng học theo, hứng thú xuất ra di động đến chụp, nghĩ nghĩ, truyền cho Hạ Kinh, còn thêm vào một cái mặt khổ.

Mập Mập gọi tiểu Hòa:” Quý Tử Hòa, người ngủ tận cùng bên trong đi, ta hơi béo, đi đến đi đi không tiện, liền ngủ ở tối bên ngoài!”

“Được.” Tiểu Hòa gật đầu, không ý kiến.

Giường rất nhanh liền phân phối tốt. Tề Mặc bị chuyện tình trong lớp bán trụ, đến sau cùng, lại phát hiện chỉ có trên giường chỉ còn chỗ bên cạnh Quý Tử Hòa là trống.

Quý Tử Hòa đang ngồi trên giường, cúi đầu chuyên tâm nhắn tin. Gió theo cửa sổ thổi vào, gọi lên sợi tóc trên trán hắn, tà dương chiếu ánh nắng xuống, thiếu niên đẹp đến không giống người phàm. Tề Mặc trong lòng một trận phiền táo, hừ một tiếng, đem balo ném xuống giường, không cẩn thận đánh trúng tay Quý Tử Hòa. Tiểu Hòa không có phòng bị, di động trong tay bị trượt, rớt trên giường.

Thiếu niên nâng lên con người trong treo kinh ngạc nhìn hắn. Tề Mặc bỗng nhiên cảm thấy phiền muộn thiếu rất nhiều, khò khò nói:” Ngượng ngùng, ném trật.”

Mập Mập nằm ở trên giường hô to:” Trời ạ, đi đường mệt chết ta, rốt cục có thể ngủ, hiện tại cho dù bảo ta ngủ WC ta cũng nguyện ý.”

Một nam sinh cũng hòa theo:” Đúng vậy, bất quá ngày mai sẽ tập huấn, khổ a.”

” Ai nói ngày mai tập huấn.” Nam sinh ngành Kinh tế nói:” Hệ của các người còn không có thông báo sao? Nghe nói buổi chiều liền bắt đầu lễ chào tân sinh, quân huấn từ đêm nay chính thức bắt đầu.”

Một mảnh kêu thảm thiết.” Không thể nào!”

Mập Mập lập tức rưng rưng:” Không được, sách này ta không học, ta về nhà trông rọt thôi.”

Quả nhiên, buổi chiều đại hội động viên kết thúc xong, buổi tối quân huấn bắt đầu. Hoàn hảo ngày đầu tiên cường độ không lớn, chỉ nhận thức huấn luyện viên làm quen lẫn nhau một chút.

Có điều bị thảm chính là, huấn luyện viên tuyên bố, nam sinh hai ngày mới có thể tắm một lần, mỗi lần tắm rửa chỉ 10 phút. Các nam sinh tiếng kêu ai oán. Huấn luyện viên với vóc dáng thấp, phi thường vui sướng khi người gặp họa, tươi cười đầy mặt nói:” Đây là cho các người có nhiều nam nhân vị, một đám như chui ra từ trong bình bơ.” Nói xong còn chia chia tiểu Hòa:” Nhìn xem bạn này, không nói lời nào còn tưởng rằng là tiểu cô nương. Nghe nói hôm nay người còn ngồi xe giáo viên tới đây, về sau ở trong lớp của ta sẽ không có đãi ngộ đặc thù.”

Kỳ thật tiểu Hòa tuy rằng bộ dạng xinh đẹp, nhưng liếc mắt một cái có thể nhìn ra là con trai. Huấn luyện viên hiển nhiên là mượn đề tài để nói chuyện của mình. Tiểu Hòa hiển nhiên không nghĩ tới chuyện bản thân truyền bá tốc độ nhanh như vậy, hơi hơi đỏ lên. Nhạc Tại Uyên ở một bên mang cười lắng nghe, không có mở miệng nói gì.

Hôm nay không tới phiên bọn họ tắm rửa, tiểu Hòa dùng nước lạnh lau một chút, không quá thoải mái ngủ sớm. Chờ hần ngủ say, vị nam sinh Kinh Tế kia thẩu qua, nhìn mặt hần cả nửa ngày. Mập Mập đem hần bắt được đến,” Người làm gì chứ.”

Tiểu Hòa ngủ say đối chung quanh xôn xao tự nhiên một chút cảm giác cũng không có. Kỳ thật lúc hần tỉnh cũng không có cảm giác gì, so sánh với người khác, người chung quanh ngược lại đối với hiệu ứng hần mang đến miễn cảm rất nhiều.

Chẳng hạn như Tề Mặc.

Hiện tại hần nhìn nam sinh Kinh tế kia, trong lòng âm thầm khinh bỉ hần nông cạn, sau đó ngưỡng mặt nằm xuống, rời đi Quý Tử Hòa rất xa.

Gây sức ép thật lâu, các nam sinh rốt cục đều đi ngủ. Nửa đêm lại bỗng nhiên mưa to, cửa sổ ga ra hồng rồi, căn bản không đóng lại được. Vì thế ngủ ở bên cửa sổ tiểu Hòa bị thấm bị ướt nhem.

Bắt đầu tiểu Hòa chỉ cảm thấy giống như có nước, buồn ngủ mông lung hướng bên trong cuộn mình. Tề Mặc bán tỉnh, trong lúc đó mơ hồ cảm thấy có người tiếp cận, tức giận đem người nọ đẩy ra.

Tiểu Hòa bị hần đẩy, mới hoàn toàn tỉnh, mê mang ngồi dậy, phát hiện trời mưa.

Ngày hôm sau Tề Mặc tỉnh dậy đầu tiên, vừa mở mắt liền thấy Quý Tử Hòa lui ở góc tường, cuộn mình ngủ, mày nhíu gắt gao, mặt nhăn, hiển nhiên ngủ thật sự không thoải mái.

30. Chương 30: Tiểu Hòa Vào Lòng

Tiểu Hòa buổi tối ngủ không yên, đến khi tập huấn thì đầu nặng nề cháng váng. Bất quá Mập Mập đứng xếp hàng bên cạnh hần nhìn còn thảm hại hơn, ở dưới trời nắng nóng đứng một giờ, mặt mày đỏ bừng, bộ dáng thở không ra hơi.

Đến lúc tập đứng nghiêm, Mập Mập nhin không được, kéo kéo quân phục của tiểu Hòa:” Ta hình như không được rồi.”

Tiểu Hòa chưa có trả lời, huấn luyện viên thường thường chú ý bên này lập tức tới đây:” Động dậy cái gì? Ai cho các người động? Những người khác ngồi xuống tại chỗ nghỉ ngơi 10 phút, hai người tiếp tục đứng.”

Tiểu Hòa nói:” Huấn luyện viên, Chu Tiểu Tiểu hần giống như không thoải mái.”

” Nói chuyện phải hô báo cáo trước.”

Mập Mập mỏng manh nói:” Báo cáo huấn luyện viên, em hình như không ổn.”

” Ngày đầu tiên liền kêu khổ kêu mệt. Sinh viên các người một tên so với một tên càng yếu ớt. Có khổ hay không, hãy ngẫm lại hai vạn năm ngàn hồng quân công nông Trung Quốc. Có mệt hay không, hãy ngẫm lại các tiền bối cách mạng. Mới đứng nghiêm đã không được. Chúng ta tham gia quân ngũ mỗi ngày đều phải.....”

Huấn luyện viên mới vừa hứng thú thao thao bất tuyệt, chợt nghe “Bùm” một tiếng, Mập Mập phi thường phối hợp té xỉu.

Tiểu Hòa đứng ở hần bên cạnh, phản ứng linh mẫn đi diu hần. Ai biết Mập Mập thể tích quá lớn, ngược lại lôi tiểu Hòa xuống theo. Tiểu Hòa khuỷu tay chống đỡ đất, một trận đau nhức.

” Bị cảm nắng.” Quân y liếc liếc nhìn Mập Mập, đơn giản rõ ràng kết luận, truyền dịch, sau đó lại nhìn khuỷu tay của tiểu Hòa.” Vết thương này sắp tới không thể kích liệt vận động.”

” Vậy quân huấn.....” Hai nam sinh đi theo họ chần chờ hỏi.

” Không nên tham gia.”

Xoát xoát xoát xoát xoát, quân y nhanh chóng viết xong giấy phép đưa cho một trong hai nam sinh,” Người bệnh lưu lại, các người đi thôi, đem giấy bác sĩ đưa cho huấn luyện viên các người.”

Hai nam sinh đại khái chưa từng gặp qua vị quân y nói một không là hai thế này, ngốc hồ hồ cầm giấy đi rồi.

Chờ bọn hần vừa đi, vị quân y khoảng 30 tuổi đeo mắt kính lập tức lấy ra một khăn lau lau sạch những địa phương bị bọn họ chạm qua một cách cẩn thận.

Tiểu Hòa trợn mắt há hốc mồm nhìn hần lau xong cánh cửa, sau đó mới nhỏ giọng hỏi:” Xin hỏi, vết thương của ta thực nghiêm trọng sao? Nhưng là ta giống như đã không thấy đau.”

” Không nghiêm trọng, chỉ trầy da chút ít, sát trùng thì tốt rồi.”

Quân y đem khăn lau giặt sạch vài lần rồi treo lên.

” A? Chính là người vừa mới nói.....”

” Đó là lừa bọn họ, quân huấn có cái gì tốt, không bằng ở trong này tâm sự với ta. Ngày đầu tiên sinh viên té xỉu chưa nhiều, quá nhàm chán.”

Quân y trên mặt xuất hiện bốn cột cùng tuổi tuyệt không tương xứng. Tiểu Hòa lại ngây người. Quân y cười tủm tỉm:” Tiểu Hòa Lưu Thủy, không biết ta sao ? Ta cũng không điều chỉnh 150 a.”

Lại là người trong trò chơi? Tiểu Hòa kinh ngạc nhìn vị quân y nhã nhặn sạch sẽ này, nhưng dù như thế nào cũng không nghĩ ra hần là ai.” Người thật sự không điều chỉnh sao?”

Quân y cười ha ha:” Trong trò chơi đã nhiều năm không có tắm rửa gội đầu rửa mặt có được xem như không điều chỉnh không? Ta xem người là đoán không được, ta còn thật nhớ rõ người cho ta tiền mua rượu kia.”

Vài năm không rửa mặt ? Tiểu Hòa trong đầu linh quang chợt lóe, thốt ra.” Lôi Thôi vương ?”

” Ha ha, đúng rồi, tiểu hài tử không ngu ngốc nhỉ. Trên mạng nói người là tân sinh của A. Ta đã đoán người có thể tới nơi này tập quân huấn không, không nghĩ tới người thực sự đến đây. Ha ha, người thật không hay ho. Bất quá yên tâm, về sau lão tử chiếu cố người.”

Một câu cuối cùng rốt cục làm cho tiểu Hòa tìm được rồi cảm giác với Lôi Thôi vương. Tiểu Hòa cảm thấy thế giới thật sự thái kỳ diệu. Trong trò chơi vị kia bản hề hề còn tản ra hương vị kỳ quái Lôi Thôi vương , trong hiện thực cư nhiên là một quân y có tính khiết phích (yêu sạch sẽ).

Kiếp sống quân huấn của Tiểu Hòa, bởi vì Mập Mập, bởi vì vị quân y ra vẻ rất có biện pháp, ngày đầu tiên liền vòng vo tránh né, biến thành kiếp sống nuôi heo, đi cho heo trong trường quân đội ăn

Cho heo ăn thật sự rất thoải mái . Mập Mập Chu Tiểu Tiểu quả thực chỉ dùng tâm tình cảm động đến rơi nước mắt cẩn thận hầu hạ mấy chục con heo. Mỗi ngày uy cho chúng ăn còn thâm tình chân thành cùng chúng nó tiến hành trao đổi tình cảm.” Các người chính là huynh đệ của ta, không có các người ta như thế nào sống nổi a.”

Công việc cho heo ăn này Chu Tiểu Tiểu kiên quyết không để tiểu Hòa nhúng tay. Chu Tiểu Tiểu tâm mắt rất khá, biết bản thân có thể nhẹ nhàng như vậy đều là nhờ phúc của Quý Tử Hòa. Hần đã sớm hạ quyết tâm, phải đem heo chăm sóc so với cha mẹ mình còn thoải mái hơn, phải đem Quý Tử Hòa hầu hạ so với heo còn thoải mái hơn.

Vì thế tiểu Hòa mỗi ngày nhiệm vụ chủ yếu chính là đi thăm Chu Tiểu Tiểu nuôi heo, nhiều lắm thì đi theo phía sau hần lấy đồ ăn.

Chu Tiểu Tiểu còn tại chuồng heo tìm được rồi một chỗ có thể tắm rửa. Tuy rằng hương vị “độc đáo” chút xíu, nhưng hai người cuối cùng không cần đi theo quân huấn bình thường xếp hàng tắm rửa.

Chu Tiểu Tiểu Mập Mập này rất có điểm gian trá. Mỗi ngày quay về ga ra ngủ đều làm một bộ dáng tình trạng kiệt sức, chịu đủ ngược đãi, gặp người liền khóc lóc kể lể bản thân mỗi ngày phải như thế nào như

thế nào di chuyển mấy chục kg thức ăn gia súc, như thế nào như thế nào dọn dẹp chuồng heo, cho chúng ăn xong còn muốn bị các bác đầu bếp chop tới tẩy rửa chén bát nấu cơm, đem các bác đầu bếp hiền lành nói thành như các địa chủ ác bá mỗi ngày huy roi đánh đập. Mỗi lần nói xong đều phải chỉ vào bản thân bởi vì ăn vụng thịt kho tàu trong căn tin mà rõ ràng béo lên một vòng, hỏi:” Nhìn một cái đi, ta đây đều gầy một vòng phải không?”

Nói Mập Mạp thịt hơn hay thịt thiếu thật đúng là nhìn không ra, nhưng do xem Chu Tiểu Tiểu than thở khóc lóc bộ dáng, tất cả mọi người thực đồng tình gật đầu, khẳng định nói:” Gầy, thực gầy.”

Đối với các nữ sinh trong ban, Chu Tiểu Tiểu thông minh đem diễn viên chính chịu đủ ngược đãi đổi thành Quý Tử Hòa. Trên đời này không chuyện gì sánh bằng mỹ thiếu niên cho heo ăn càng khiến người thương tiếc hay sao?

Tiểu Hòa kỳ thật không việc làm vài ngày đã nghĩ trở về tham gia quân huấn. Chu Tiểu Tiểu liêu mạng bắt lấy hân, nước mắt tung hoành.” Người trở về ta cũng phải trở về, ta rất có thể tái tửu một lần nữa a. Ba mẹ ta chỉ có một mình ta a, lớp trưởng.”

Tiểu Hòa bắt đầu dĩ, đành phải đi giúp các đại thúc trong căn tin làm việc. Trời nắng nóng làm việc trong phòng bếp cũng không phải chuyện tốt. Tiểu Hòa mỗi ngày cũng mệt mỏi rất nhiều, vừa đến buổi tối leo lên giường liền ngủ ngay, hoàn toàn phù hợp hình tượng chịu đủ ngược đãi mà Mập Mạp miêu tả.

Hôm nay ở phòng bếp tiểu Hòa hỗ trợ cắt đồ ăn, không nghĩ tới lỡ tay cắt trúng ngón tay một vết nhỏ. Tiểu Hòa vô tâm, lại bị các đại thúc khần trương lôi vào phòng y tế.

Tiểu Hòa đi đến phòng y tế khá sớm, trong phòng trống không. Tiểu Hòa liếc mắt một cái liền thấy được trong tay quân y đang ở đùa nghịch gì đó, kiểu dáng mũ giáp tròn tròn, mặt trên có dấu hiệu vô cùng quen thuộc.

” Mộng Du Giang Hồ?”

Tiểu Hòa đem tay trái cho quân y băng bó, ánh mắt vẫn nhìn mũ giáp kia. Tay phải đang rãnh rỗi nó .” Đây là cái gì?”

Tay đang đồ thuốc tím của Quân y run lên một chút:” Mũ giáp của game, người không phải vẫn chơi sao?”

Tiểu Hòa nói:” Máy của ta không giống với, nó có thể nằm, giống như một cái hòm hình chữ nhật.”

” Người nói chính là khoang thuyền trò chơi, giá cả so với mũ giáp mắc gấp 10 lần. Kỳ thật hiệu quả không sai biệt lắm.” Quân y dùng băng gác bao lại.” Xem ra người vẫn là đứa nhỏ nhà giàu a.”

” Trò chơi khoang thuyền đã bán rồi, nhà của ta hình như khá nghèo.” Tiểu Hòa buồn rầu nói.

Tiểu Hòa gần nhất mới ý thức được, nguyên lai bản thân là đứa nhỏ nhà nghèo. Buổi tối ngày đầu tiên, Chu Tiểu Tiểu liền điều tra sinh hoạt phí của mỗi người trong phòng. Kết quả ra là sinh hoạt phí của tiểu Hòa ít nhất, chỉ có 500 khối, những người khác ít nhất cũng có 800, càng miễn bàn tới Tề Mặc khi trả lời câu hỏi của Chu Tiểu Tiểu đã nói “tùy tiện nhiều cũng có”.

Hiện tại biết khoang thuyền trò chơi cư nhiên quý như vậy, tiểu Hòa bỗng đối với nguyên nhân mama bán đi khoang thuyền cũng giật mình— có thể bởi vì học phí của bản thân .

Quý bà nội ngày trước hay giảng nhiều chuyện xưa có cảnh đóng học phí gian khổ, tiểu Hòa lập tức liền liên tưởng đến, nhú nhú mày, thiếu niên nho nhỏ chợt có một chút phiền não.

Bởi vì không nghĩ khiến cho cháu nội kiêu căng tự phụ mà cố ý cấp ít tiền sinh hoạt , nếu Quý bà nội biết suy nghĩ hiện tại của hân , chỉ sợ chỉ có thể dở khóc dở cười.

Nhìn trước mắt thiếu niên xinh đẹp sờ soạng lại sờ soạng mũ giáp, quân y cười tủm tỉm nói:” Có nghĩ vào xem không?”

Tiểu Hòa ánh mắt lập tức sáng lên.

Vẫn là cái sân đã logout một tháng trước. Kế bụi cỏ tươi tốt, Tiểu Bạch cầu mượt như nhung từ ảnh chiếu mờ mờ biến thành thật thể.

Tiểu bạch cầu ảo não nhìn xem chân trái chân phải của mình. Sao lại quên mất chứ, thời gian thú biến còn chết hết thời hạn. Bất quá cầu cầu lập tức liền vui vẻ lên, hứng thú ở trong bụi cỏ chạy hai vòng, cảm nhận cảm giác trở về trò chơi. Tiểu bạch cầu quơ quơ 4 chân nhỏ chạy hướng về phía cửa. Vọt tới đại môn, nó mới phát hiện một chuyện tình rất bi thảm.

Đại môn khóa rồi.

Đại môn khóa từ bên ngoài.

Tiểu bạch cầu ngồi xổm trên mặt đất, mở ra hộp thư. Hạ đại ca không online, không biết có phải đang ẩn account hay không? Tiểu Hòa cúi lòng đầy hy vọng nhấn một chữ ” Gâu” đi, đợi nửa ngày không có hồi âm, lúc này mới nghĩ ra Hạ đại ca hiện tại đang đi làm, căn bản sẽ không online.

Aizz

.

Tiểu bạch cầu lưu luyến đi bộ trong sân, vốn nghĩ logout bỗng nhiên nhớ tới lần trước Phong Hồi Tuyết nói Hạ đại ca ở chỗ này chờ hần login rất lâu, lại không muốn logout.

Lúc Hạ đại ca ở đây chờ hần, Hạ đại ca đang làm gì ?

Tiểu bạch cầu nằm trên bụi cỏ, móng vuốt cầu bới bới bụi cỏ. Có một con dế mèn đi ngang qua, bị Tiểu bạch cầu chặn đường, sau khi ngừng một chút nó bắt đầu trèo qua móng vuốt chớ để qua. Tiểu bạch cầu nắm chân nó, bỏ nó qua bên kia.

Thái dương tốt lắm, Tiểu bạch cầu nằm ngửa tứ chi giang ra, phơi bụng dưới nắng.

Gió thổi a thổi, cỏ lay a lay, Tiểu bạch cầu nằm trong sân lẩn a lẩn. Đang lẩn qua lẩn lại, Tiểu bạch cầu bỗng nhiên phát hiện một lỗ nhỏ tròn tròn ở trên tường phía sau viện.

Nguyệt Tại Thủy Thiên đứng đón gió xuân khoái ý trên căn phòng lầu ba của tửu lâu, cách tấm màn che, nhìn ngắm người người tới lui trên ngã tư đường dưới lầu.

Làm phụ đạo viên , tập huấn quân sự cũng không cần mỗi ngày đều có mặt ở trường quân đội. Tuy rằng trường quân đội cũng cấp cho phụ đạo viên ký túc xá, nhưng Nhạc Tại Uyên chưa từng ở nơi đó trụ quá, mặc kệ có trễ bao nhiêu đều đã lái xe quay về nội thành. Hiện tại hần login ngay tại ký túc xá của A, nhưng thân đang trong trò chơi, suy nghĩ cứ hướng về chuyện tình bên ngoài trò chơi.

Trong phòng còn có vài thành viên trung tâm của Thủy Thiên Các. Chính sự đã thảo luận xong, họ đang nhàn nhàn ăn uống nói chuyện phiếm. Buồn khổ của kiến thành thất bại một tháng trước đã tiêu tán không ít. Đối với cừu hận kẻ đã phá hư việc kiến thành, khi nhìn đến bộ mặt thực ngoài đời của người phá hư đó, bọn họ sinh ra biến hóa khó nói rõ. Bọn họ đều biết rõ người trong sự kiện “Con chó nhỏ cắn chết lão Đại”, khi biết được Nguyệt Tại Thủy Thiên cư nhiên đi làm phụ đạo viên cho lớp của Tiểu Hòa Lưu Thủy, tâm tình họ liền càng vi diệu.

” Lão Đại, người làm phụ đạo viên có phải tính toán chính Tiểu Hòa Lưu Thủy không ?” Dững ca hỏi.

” Ta làm sao sẽ đi làm khó sinh viên của mình chứ.” Nguyệt Tại Thủy Thiên mỉm cười.

” Ảnh chụp trên mạng có phải đã qua photoshop không? Ta không tin có người đẹp đến như vậy. Ít nhất ánh mắt khẳng định đã qua Photoshop, liếc mắt một cái liền nhìn ra.” Thủy Thương khá quan tâm vấn đề này.

” Về sau các người nếu đến Bắc Kinh, có thể tự nhìn xem.”

” Muốn nhìn có thể nhìn sao? Lão Đại, khẩu khí của người giống như Tiểu Hòa Lưu Thủy là người nhà của người vậy.” Dững ca cười hắc hắc.

” Nói không chừng.....” Nguyệt Tại Thủy Thiên mỉm cười, ánh mắt nhìn dưới lầu chợt bị kiểm hãm, tiếp theo thể nhưng trực tiếp vén rèm lên, từ lầu ba nhảy xuống.

Tiểu Hòa theo bên trong lỗ chó chui đi ra, làm một quyết định thật vĩ đại, quyết tâm từ Kim Lăng chạy tới Ứng Hối thành, như vậy lần sau login liền trực tiếp nhìn thấy Hạ đại ca.

Tiểu bạch cầu dọc theo lề đường xuyên qua phố xá sầm uất, bên hướng cửa thành. Mắt thấy sắp ra khỏi thành, tai họa bất ngờ ập xuống.

” Oa, con chó nhỏ thật đáng yêu nha, đáng yêu quá đáng yêu quá~~!” Mấy nữ hài tử thét chói tai vang lên. Sau khi bị tiếng thét chói tai dọa chấn động đến, tiểu Hòa đã bị một nữ hài tử ôm lấy, dùng sức nhu a, vuốt ve a, niết a, thét chói tai a, sau đó đặt tại bộ ngực mềm mại tiếp tục vuốt ve.

Tiểu Hòa mộng.

Sau đó Tiểu bạch cầu ngây thơ bị một cô gái khác cướp đi, tiếp tục đặt tại bộ ngực mềm mại vuốt ve..... Sau đó người kế tiếp.

Chờ tiểu Hòa rốt cục hiểu được phải phản kháng thì đã muốn bị ba nữ tử chà đạp qua.

Khi cô gái thứ ba lưu luyến không rời đem Tiểu bạch cầu đang liều mạng giãy dụa đưa cho nữ sinh thứ tư, Tiểu bạch cầu đã bị một đôi tay tao nhã của nam nhân cướp đi.

Tiểu bạch cầu bị chà đạp đến nỗi bộ lông rối rắm, hai mắt xoay vòng vòng, vụng hồ hồ chân chó đứng ở trong lòng bàn tay của nam nhân mà run run, nhất thời chưa từ tập kích khủng bố khôi phục lại.

Các cô gái nhìn thoáng qua lẫn nhau, trong đó một người cổ lấy dừng khí mặt đỏ hỏi vị nam nhân ôn nhã tuấn mỹ trước mắt.” Con chó con này là của người sao?”

Nam nhân ngón tay thon dài mềm nhẹ chải vuốt sợi lông lộn xộn chíp bông của Tiểu bạch cầu, trên mặt trước sau như một ôn hòa tươi cười.” Không sai, là ta nuôi.”

Tiểu bạch cầu nháy mắt lông đều dựng thẳng lên. Giọng nói này..... Tiểu bạch cầu ngẩng đầu.

Quả nhiên là Nguyệt Tại Thủy Thiên.

” Oản.”

Tiểu bạch cầu giãy dụa muốn nhảy xuống, bị nam nhân hữu lực xiết nhanh đè lại.

” Chính là..... Chính là nó giống như không thích bị người ôm a.” Không ôm đến con chó nhỏ, cô gái thứ tư không cam lòng nói.

Nguyệt Tại Thủy Thiên biểu tình bất đắc dĩ.” Bị làm hư, làm chuyện xấu xong đào tẩu, hiện tại bị nắm trở về đương nhiên sợ hãi.”

Cô gái hâm mộ cực kỳ.” Làm chuyện xấu còn có thể chạy trốn a, cầu cầu thật thông minh.”

” Chính là cầu cầu không có thể sung quá, bằng sẽ phi thường tùy hứng nha.” Cô gái xen vào nói.

” Về sau sẽ hảo hảo quản giáo.” Nguyệt Tại Thủy Thiên đánh vào mông chó con, xem như trừng phạt, có điều lực đạo thật sự rất nhẹ, không giống đánh mà như giống đang vuốt ve.

Tiểu Hòa cực kỳ giận dữ, lại giãy dụa không được. Dưới sự phản nộ, bản năng cầu cầu bùng nổ, một ngụm cắn vào cánh tay Nguyệt Tại Thủy Thiên

Nguyệt Tại Thủy Thiên trong mắt chợt lóe ánh sáng lạnh, trên mặt tươi cười cũng không giảm, cúi đầu ở bên tai Tiểu bạch cầu nói,” Người nếu không nhả ra, ta liền đem người đưa cho các nàng.”

Tiểu bạch cầu cứng đờ, nghĩ đến vừa mới bị các nữ sinh niết rồi khắp đến, ôm vào ngực thiếu chút nữa nghẹt chết, tính phản xạ run lên, lực cắn Nguyệt Tại Thủy Thiên cũng theo bản năng giảm nhẹ đi.

” Hoặc là nói cho các nàng người là Tiểu Hòa Lưu Thủy biến thành ? Tiểu sắc cầu, người cắn quá ta mấy lần? Như vậy thích cắn người, không sợ ta tương lai cắn trở về sao ?” Hắc ngữ điệu mềm nhẹ mà tối, bàn tay thư hoãn ở mông chó con nhu lộng vài lần, đúng vị tán tỉnh. Chính là tiểu Hòa ở tình trường rất ngày

thơ, tự nhiên phát hiện không được, chỉ cảm thấy lông chó đều phải dựng thẳng lên, lắc qua lắc lại thử thoát khỏi bàn tay Nguyệt Tại Thủy Thiên đặt ở mông nó.

Vài cô gái kia lưu luyến không rời chào tạm biệt Nguyệt Tại Thủy Thiên, cuối cùng còn chụp chung một tấm ảnh. Trên ảnh là nam nhân tao nhã mỉm cười cùng Tiểu bạch cầu lông dựng đứng .

” Lão Đại, sao lại thế này?”

Bọn Dũng ca tưởng rằng có chuyện gì, từ từ lâu đuổi tới. Bọn họ khinh công không kịp Nguyệt Tại Thủy Thiên, chờ đến khi tới nơi cũng chỉ nhìn đến lão Đại ôm một Tiểu bạch cầu .

Cầu!

Sau thành chiến, người của Thủy Thiên Các liên đới với động vật này đặc biệt miễn cảm. Cần thận xem xét con chó trong ngực của lão Đại, phát hiện lông nó màu trắng, không phải con chó màu xám đất lúc thành chiến.

Dũng ca nói:” Lão Đại ngươi làm gì bắt một con chó vậy? Ta còn tưởng là người kêu Tiểu Hòa Lưu Thủy chứ.”

” Hẳn hiện tại hẳn đang quân huấn, như thế nào lại login, trừ phi muốn bị xử phạt.” Nguyệt Tại Thủy Thiên là trả lời Dũng ca, ánh mắt lại có ý nhìn tiểu Hòa.

Tiểu Hòa cảnh giác nhìn hẳn. Hẳn bị Nguyệt Tại Thủy Thiên ôm ở trong tay, bị vây trong trạng thái không thể logout, giấy dựa chỉ biết mang đến càng nhiều va chạm, hẳn lại không muốn oán nói chuyện với Nguyệt Tại Thủy Thiên.

Tiểu bạch cầu rõ ràng bất động, lẳng lặng chờ xem Nguyệt Tại Thủy Thiên tróc hẳn làm gì.

Đoàn người Nguyệt Tại Thủy Thiên đi về Thủy Thiên Các.

Cách một sạp bán thịt nướng, mũi ngửi được mùi thơm thịt nướng dẫn tới, Tiểu bạch cầu nhìn cái sạp nhiều lần. Nguyệt Tại Thủy Thiên dừng chân, nhìn hẳn một cái, sau đó hướng về sạp thịt nướng, mua mấy chục xâu thịt dê nướng.

Đến vị đại khách hàng, lão bản nhiệt tình tiếp đón, chịu khó đứng nướng. Một hồi sau một bó to thịt dê liền nướng xong. Nguyệt Tại Thủy Thiên chỉ lấy một chuôi, bản thân lại chưa ăn, biểu tình hơi sùng nịch đem xâu thịt dê đưa tới miệng tiểu Bạch cầu.

Tiểu bạch cầu ngăn người, lập tức đem đầu chuyển đi, thái độ bất cần hẳn.

Nguyệt Tại Thủy Thiên cười lạnh, trong ánh mắt hiện lên một tia hung ác nham hiểm, đem xâu thịt dê tùy tay ném vào thùng rác bên cạnh.

” Thủy Thương.”

” Ân..... Lão Đại!” Thủy Thương đang ở khiếp sợ, lão Đại cư nhiên bị cầu từ chối.

” Vừa mới đi ngang qua *** thợ mộc, người đi mua một cái ***g gỗ đến.

” Lồng gỗ ?” Thủy thương chừng hững hờ lặp lại,” Cỡ nào?”

” Không cần quá lớn.”

Thủy Thương khó hiểu, bất quá vẫn chạy về mua một ***g sắt hơi lớn hơn ***g chim một tý đem về. Tiếp theo chỉ thấy Nguyệt Tại Thủy Thiên nhan chóng mở đỉnh ***g, đem Tiểu bạch cầu vốn đang rất trân ái ôm vào trong ngực, ném vào.

31. Chương 31: Phóng Thạt Tiểu Nhạc

Không hề phòng bị, Tiểu bạch cầu bị bỏ vào ***g gỗ. Lồng gỗ chỉ so với ***g chim lớn hơn một chút. Tiểu bạch cầu tuy không lớn, nhưng vẫn bị kẹt cứng, khi đỉnh ***g đóng lại còn có một chút của cái đuôi bị kẹp lấy.

Tiểu bạch cầu tứ chi sờ không đến đáy ***g, đầu bị treo ngược xuống ở không trung, máu đổ dồn về đầu, nhất thời chóng mặt lơ mơ, nhất thời không có ý thức được chuyện gì đã xảy ra.

Nguyệt Tại Thủy Thiên mắt lạnh nhìn trong ***g Tiểu bạch cầu đang quơ quơ móng vuốt, vỗ vỗ tay áo, đem lòng của Tiểu bạch cầu do vừa mới ôm ấp vuốt ve dính ở trên người hắn phủi đi.

Dùng cả ăn một chuỗi thịt dê nướng sau liền luôn luôn bận nhẩn tin. Lúc này hắn mở miệng nói với Nguyệt Tại Thủy Thiên:” Lão Đại, Thủy Thiên thành bên kia có chuyện, A Đậu bảo chúng ta trở về.”

Hắn trong miệng nhắc Thủy Thiên thành chính là lần trước kiến thành thất bại còn lại tàn tích. Lần đó thành trì trên cơ bản bị hủy hoại rất nhiều, trước mắt đang ở trùng kiến lại.

Nguyệt Tại Thủy Thiên gạt đầu, đi về phía dịch quan, đồng thời phân phó Thủy Thương.” Cầm ***g gỗ.”

” Lại là ta.” Thủy Thương nhỏ giọng nói thầm, không tình nguyện nhắc lên ***g gỗ. Lòng gỗ theo hắn bước đi hoảng qua hoảng lại. Vừa rồi mới thanh tỉnh được một chút, Tiểu bạch cầu thiếu chút nữa lại bị hoảng hôn mê, hai tiểu chân béo chắt chẽ ôm trụ ***g gỗ.

Lúc này tiểu Hòa mới nhận ra bản thân bị làm sao — hắn cư nhiên bị Nguyệt Tại Thủy Thiên nhốt trong ***g gỗ!

Nhục nhả cùng phần nộ đồng thời dâng lên trong lòng, thậm chí so với lần trước bị Nguyệt Tại Thủy Thiên giết sáu lần càng mãnh liệt. Hắn từ nhỏ được gia đình phụng trong lòng bàn tay, đâu chịu nổi loại ủy khuất này. Sau đó loại ủy khuất này lại gây ra cảm xúc nhớ nhà được tích lũy mấy ngày nay, Tiểu bạch cầu nhất thời hơi hơi đỏ mắt lên, trong lòng đối với Nguyệt Tại Thủy Thiên chán ghét nhất thời lên tới đỉnh điểm.

Bất quá hắn rốt cuộc là tâm tư đơn thuần, sau một lúc khổ sở rất nhanh lại nghĩ bị nhốt trong ***g gỗ so với bị Nguyệt Tại Thủy Thiên ôm tốt hơn, ít nhất lông tơ không cần dựng thẳng lên. Tiểu bạch cầu bên an ủi bản thân, bên cố gắng nhắc nhắc cái móng, muốn đem cái đuôi kéo xuống. Sau đó nó cố vươn chân chớ thử thăm dò đi giật lại cái đuôi. Chính là với móng vuốt nhỏ ngắn ngủn mà nói thật sự là một nhiệm vụ gian khổ..... Tiểu bạch cầu đang chuyên tâm túm cái đuôi, ***g gỗ lại đột nhiên bị người dùng lực ném lên không trung.

Bất ngờ không kịp phòng, Tiểu bạch cầu hoảng sợ lại cố ôm lấy thanh sắt của nhà giam, chỉ thấy mặt đất cách hắn càng ngày càng xa. Tới rồi một chỗ cao nhất, cái ***g lại nhanh chóng rơi xuống, bên dưới là Thủy Thương một phen tiếp được ***g gỗ, cười ha hả nói:” Hắc hắc, thật tốt đùa a! Lại đến một lần xem.” Nói xong lại lần nữa dùng sức tung ***g gỗ lên bầu trời .

Tiểu bạch cầu kinh hồn ” Oảng” một tiếng, Nguyệt Tại Thủy Thiên đi ở phía trước dừng cước bộ một chút, khóe miệng hiện lên vẻ tươi cười.

Cầu xin tha thứ?

Hắn cố ý tạm dừng một chút mới quay đầu, lại không thấy được trong tưởng tượng ánh mắt Tiểu bạch cầu cầu xin tha thứ, chỉ nhìn thấy cái ***g gỗ chứa Tiểu bạch cầu đang ở không trung rơi thẳng xuống. Trong lòng hắn căng thẳng, trái tim giống như bị gì đó mạnh mẽ quật trúng, không khỏi thất thanh hét lớn.

” Thủy Thương!”

Thủy Thương bị hắn quát lớn như vậy, dưới sự cả kinh vốn cánh tay đang vươn ra bỗng rút trở về.

Lòng gỗ ” Bính” rơi trên mặt đất, kích khởi một trận tro bụi. Trong ***g gỗ Tiểu bạch cầu lay động vài cái, rớt xuống đáy ***g, nguyên lai cái đuôi đang treo nó bị đứt đoạn.

Tiểu bạch cầu ngẩng đầu ngây ngốc nhìn nửa cái đuôi bị dính phía trên đỉnh ***g. Tuy rằng không có cảm giác đau, nhưng bị trêu đùa đến chột vật như vậy, Tiểu bạch cầu vừa ủy khuất vừa thương tâm, nước mắt sắp không dừng được sẽ tràn mi ra, nhưng là nhìn đến Nguyệt Tại Thủy Thiên đi đến gần mình, lại lập tức bực ép nước mắt trở về, nhắm hai mắt lại không nhìn hắn.

Nguyệt Tại Thủy Thiên nhẹ nhàng nhắc lên ***g gỗ, thân thủ cẩn thận ôm tiểu bạch cầu đi ra khỏi ***g. Tiểu bạch cầu vẫn không nhúc nhích, cũng không giẫy dụa giống lúc trước.

” Lão Đại.” Thủy Thương không yên lòng, gọi to.

Nguyệt Tại Thủy Thiên chưa nói gì, đoàn người yên lặng đi đến dịch quan bao một xe ngựa. Ở trên xe ngựa ngồi vào chỗ của mình, Nguyệt Tại Thủy Thiên xuất ra kim sang được giúp Tiểu bạch cầu thoa lên cái đuôi đang chảy máu đầm đìa.

Tiểu bạch cầu cả người cứng ngắc, Nguyệt Tại Thủy Thiên thoa thuốc xong liền thả nó trên mặt đất. Tiểu bạch cầu trợn mắt hoài nghi nhìn hần một chút, rất nhanh liền dõng đi ánh mắt, đứng ở bên ***g gỗ yên lặng nhìn cái đuôi của mình.

Nguyệt Tại Thủy Thiên gỡ xuống khúc đuôi bị đứt trả cho nó. Tiểu Bạch cầu cắn cái đuôi tập tễnh đi đến một góc, nằm úp sấp xuống, ánh mắt nhắm.

Nguyệt Tại Thủy Thiên cũng không tiếp tục chú ý nó, hần trong lòng đã là một mảnh phiền muộn. Đối với Quý Tử Hòa, hần bốn ý bất quá là tìm kiếm sự phục thù, nhưng là vừa rồi trong nháy mắt cảm xúc kịch liệt lại làm cho nam nhân kinh nghiệm tình trường này ý thức được: đã có chỗ nào đó không thích hợp.

.....

Bên trong xe ngựa một mảnh im lặng khác thường, mọi người Thủy Thiên Các nhìn nhìn lẫn nhau, ăn ý ngậm miệng không nói.

Tới rồi Thủy Thiên thành, Nguyệt Tại Thủy Thiên phát tay làm cho những người khác xuống xe trước, hần vẫn ngồi ở vị trí cũ bất động, mây giã ra, giống như thời gian dài tự hỏi vừa rồi đã có kết quả.

Mặc kệ cuối cùng mục đích như thế nào, nên làm như thế nào vẫn là giống nhau.

Hần từ từ mở miệng:” Trong thời gian tập huấn quân sự mà online chơi game, người có biết nếu bị phát hiện sẽ chịu xử phạt không?”

Tiểu bạch cầu giật giật, bỗng nhiên phát hiện cái đuôi đang ôm đã không thấy, kinh ngạc mở to mắt, bắt đầu nhìn chung quanh. Tìm chung quanh không thấy lại dùng móng vuốt hoài nghi mò mò trên sàn xe ngựa, đối với những lời Nguyệt Tại Thủy Thiên nói dường như không nghe thấy.

” Đừng tìm, cái đuôi của người bị hệ thống lấy để tái sinh cái mới.” Nguyệt Tại Thủy Thiên biết hần không muốn để ý tới mình, lúc này cũng không giận, ngược lại hòa ái cúi đầu hỏi hần:” Người không phải muốn đi Ứng Hối thành sao?”

Tiểu bạch cầu đang đắm chìm trong nỗi buồn bị hệ thống cướp đi cái đuôi, tự nhiên không có đáp lại hần. Nguyệt Tại Thủy Thiên nói tiếp:” Vốn đưa người đến nơi đó cũng có thể, bất quá Ứng Hối thành.....” Hần mỉm cười, ” Dẫn Thu từ trước đến nay cùng Hạ Kinh như hình với bóng. Người đi tìm Hạ đại ca của người, nàng khẳng định sẽ biết, nàng cũng là phụ đạo viên, đến lúc đó nàng nếu báo cho nhà trường, học phần tập huấn của người không chừng sẽ bị thi lại. Ta là phụ đạo viên của người, chỉ sợ cũng khó giúp chuyện này.”

Tiểu bạch cầu quay đầu qua một bên.

” Người không sợ thi lại phải không?” Nguyệt Tại Thủy Thiên trên mặt vẫn là cái loại tươi cười mọi sự nắm trong tay, ” Cũng đúng thôi, Hạ đại ca của người khẳng định sẽ ngăn cản dùm, bất quá không biết Dẫn Thu sẽ nhân cơ hội đưa ra điều kiện gì.....”

Tiểu bạch cầu bỗng đứng dậy, cặp mắt tròn to như lưu thủy tức giận trừng mắt hần.

Nguyệt Tại Thủy Thiên nhìn mắt cầu đen thui tình thuần tròn tròn, trong đầu bỗng nhiên toát ra một ý nghĩ kỳ dị lớn mật — Quý Tử Hòa hiện tại là hình dạng chó, vậy có thể đem hần thu làm súng vật hay không ?

Hệ thống quy định nếu cấp bậc người chơi hơn cấp bậc quái vật 50 cấp, là có thể cưỡng chế thu súng vật. Đương nhiên thu đến súng vật như vậy cũng không có gì dùng, cho nên đại bộ phận người chơi sẽ không cưỡng chế thu phục, mà chọn biện pháp càng phức tạp thu súng.

Tiểu tử kia cùng bản thân cấp bậc khẳng định không chỉ kém hơn năm mươi..... Nguyệt Tại Thủy Thiên nghĩ thế, trong lòng rục rịch.

Tiểu bạch cầu như có chút sợ hãi, lui về phía sau từng bước, bên trong mắt cảnh giác càng đậm.

Bất quá nếu như vậy, tiểu tử kia khẳng định càng thêm phản cảm, tiểu mư không thành còn bị loạn đại mư. Nguyệt Tại Thủy Thiên chú ý tới động tác của Tiểu bạch cầu, không khỏi tiếc nuối trong lòng cảm khái .

Tuy rằng buông tha cho ý tưởng thu sủng vật, nhưng là hai chữ “Sủng vật” lại ở trong đầu hắc lải đi không được. Nhớ tới trong hiện thực dung mạo thiếu niên đẹp tới cực điểm, da thịt sáng bóng như ngọc , nếu giống sủng vật như vậy mềm mại cuộn vào trong lòng mình Trong lòng giống như bị đốt cháy, thân thể Nguyệt Tại Thủy Thiên trở nên nôn nóng, nóng rực hắc lên.

Hắn âm thầm nắm chặt bàn tay khắc chế tình tự đang quay cuồng, đứng lên, ngữ điệu vững vàng nói:” Người nếu không muốn Hạ đại ca người khó xử, một hồi người ngay tại Thủy Thiên thành logout.”

Đang trong thời điểm trùng kiến, Thủy Thiên thành không mở cửa đón khách, ở bên trong Thủy Thiên thành log out, cho dù lần sau login cũng không thể thoát khỏi Thủy Thiên thành.

Hắn nói xong liền vội vàng xuống xe ngựa, cùng người đang chờ bên ngoài xe hội hợp rồi đi mất. Tiểu bạch cầu vĩnh tai lắng nghe một hồi, không thấy thanh âm mới chui ra xe ngựa.

Bên ngoài quả nhiên không ai, tiểu Hòa không rõ Nguyệt Tại Thủy Thiên vì sao bỗng nhiên dễ dàng buông tha hắn. Bất quá với chuyện tình không nghĩ ra, hắn luôn luôn không muốn nghĩ nhiều, mở ra hộp thư xem, Hạ Khinh Y vẫn không có hồi âm.

Hắn nhớ tới Nguyệt Tại Thủy Thiên vừa nói, bỗng nhiên có điểm hối hận phía trước liền lĩnh gửi thư cho Hạ Khinh Y , nói không chừng sẽ nhạ phiền toái cho Hạ đại ca. Hơn nữa Hạ đại ca mỗi ngày đều gọi điện thoại cho mình, căn bản không tắt yếu chạy vào trò chơi tìm hắn.

Nhìn xem hoàn cảnh chung quanh, hắn đã muốn ở trong Thủy Thiên thành, hơn nữa cửa thành nhắm đóng chặt. Tiểu bạch cầu mang theo tâm tình ảo não, ở bên trong Thủy Thiên thành logout, hoàn tất chuyển đạo game ngoài ý muốn này.

#

#

Nguyệt Tại Thủy Thiên lúc đánh quái vẫn không yên lòng. Sau khi logout, Nhạc Tại Uyên ở ban công trầm tư một chút, gọi điện thoại bảo Chu mụ, người hầu trong nhà, kêu nàng chuẩn bị tốt nguyên bộ đồ dùng sinh hoạt hằng ngày , một hồi trở về lấy.

Chu mụ biết được hắn phải ngủ lại ở trường quân đội, đau lòng vô cùng. Năm đó quân huấn tân sinh năm nhất hắn đã tìm quan hệ để không đi, như thế nào hiện tại sắp sửa tốt nghiệp ngược lại muốn đi? Sau đó còn báo cho hắn biết tiểu thư Tân Nhã buổi chiều có tới tìm hắn.

Nhạc Tại Uyên cúp điện thoại, kiểm tra di động, quả nhiên có vị hôn thê Mạc Tân Nhã gọi nhờ, thế nhưng hắn không có gọi trở về. Hắn đối với vị hôn thê cứng rắn đưa cho hắn, tư sắc thường thường này, không có gì hứng thú, bất quá không chán ghét mà thôi, còn việc muốn hắn đi hồng nàng vui vẻ thì không đời nào.

Buổi tối trở về lấy đồ vật lại nhìn đến Mạc Tân Nhã ngồi ở đại sảnh. Chu mụ vẻ mặt đặc ý cùng hắn tế mi lộng nhãn, Nhạc Tại Uyên biết là nàng mặt báo cũng không có phản ứng gì, đi ra ngoài cùng Mạc Tân Nhã ăn một bữa tối không biết vị. Mạc Tân Nhã xuất thân thể gia, cử chỉ luôn luôn hào phóng khéo léo, ở trước mặt hắn lại luôn tay chân luống cuống. Nhạc Tại Uyên trong lòng hiểu được là bởi vì nàng thích bản thân, nhưng không có nửa điểm hưng phấn. Trong đầu không khỏi nhớ tới Quý Tử Hòa, nếu hắn ở trước mặt mình một bộ dáng ngượng ngùng, không biết sẽ mỹ đến bao nhiêu. Nghĩ nghĩ thế, trên mặt hắn hiện lên một tia ý cười ôn nhu, lại làm cho đối diện Mạc Tân Nhã đỏ hai gò má.

Sau khi ăn xong, Nhạc Tại Uyên lễ phép đưa vị hôn thê về nhà, qua loa hôn hai má rồi cáo từ. Ở vị hôn thê nhìn theo, xe Porsche lóe sáng trong bóng đêm hướng về trường quân đội thiếu niên đi.

#

Xe chạy đến trường quân đội thì đã muốn 10 giờ tối. Nhạc Tại Uyên rất xa nhìn đến trước cửa trường quân đội có một chiếc xe cũ sản phẩm nội địa, còn có hai thân ảnh quen thuộc. Nhạc Tại Uyên trong lòng vừa

động, xe dừng ở ven đường, quay cửa kính xe xuống chăm chú nhìn lại. Dưới đèn đường quả nhiên là Hạ Kinh, mà bị Hạ Kinh thân hình cao lớn che khuất tự nhiên là Quý Tử Hòa.

#

Hạ Kinh lúc này sắp đi về.

Hôm nay tan tầm hần giống như bình thường gọi điện thoại cho tiểu Hòa. Tiểu Hòa ngữ khí buồn buồn, hỏi vài câu rồi lại hỏi không ra cái gì. Hạ Kinh nghĩ đến hần mệt mỏi, liền dặn hần sớm nghỉ ngơi một chút. Treo điện thoại vẫn tâm thần không yên, ở trong phòng vòng vo hai vòng, bỗng nhiên động ý niệm muốn đi đến tiểu đảo Thái Hồ kia nhìn xem. Vừa lên trò chơi lại trước sau nhận được tin nhắn của Duẫn Thu và tiểu Hòa. Hần biết tiểu Hòa nhất định có việc, không kịp hồi âm cho Duẫn Thu liền vội logout, gọi điện thoại hỏi mượn một bằng hữu xe hơi, một mình chạy đến trường quân đội.

Hạ Kinh bốn năm trước đã ở nơi này quân huấn qua, cho nên biết đại khái vị trí. Nhưng cho dù hần trí nhớ kinh người, bốn năm đã trôi qua cũng nhớ không rõ lắm, đi lạc một hồi, thật vất vả mới quay trở về đúng đường. Ở trên đường gây sức ép nửa ngày, nhưng hết thấy vất vả khi nhìn đến thiếu niên vì nhận được điện thoại mà chạy vội đến thì đều tiêu tán vô tung.

”Hạ đại ca, người phải đi sao?” Tiểu Hòa lưu luyến không rời ngửa đầu nhìn hần.

Nhìn thấy Hạ Kinh, những không vui ở trò chơi đã trở thành hư không, trên Tiểu Hòa đều là dào dạt đơn thuần khoái hoạt. Trong trò chơi đã xảy ra chuyện, trong điện thoại hần còn có thể chịu đựng ủy khuất không nói, gặp được Hạ Kinh rốt cuộc nhẹn không được, bị Hạ Kinh vừa hỏi mấy câu liền toàn bộ nói thật hết ra. Hạ Kinh trên mặt bất động thanh sắc, chỉ ôn nhu an ủi, bảo cho hần lần sau trước khi login nhất định phải nói cho mình biết.

”Tiểu Hòa cũng nên ngủ, người không phải nói ngày mai không đi căn tin, muốn đi quân huấn bình thường sao?”

”Vâng.” Tiểu Hòa gật đầu nói:”Ta cảm thấy ta nên luyện tập cho cường tráng một chút, bằng không sẽ bị người khi dễ.”

Hạ Kinh buồn cười, thật sự không có biện pháp tưởng tượng tiểu Hòa cường tráng là bộ dáng gì.

Tiểu Hòa quay đầu nhìn xem xe phía sau lưng Hạ Kinh, ”Hạ đại ca người có xe hả?”

”Không phải của ta, hỏi mượn bạn.” Hạ Kinh vỗ về tóc hần, mỉm cười nói:”Người bạn này lễ quốc khánh sẽ đi nước ngoài, đáp ứng cho ta mượn xe. Chúng ta có thể lái xe du ngoạn Bắc Kinh.”

Tiểu Hòa ánh mắt tỏa sáng:”Hạ đại ca lễ quốc khánh sẽ trải qua cùng ta sao?”

”Ừ, lễ quốc khánh trường học sẽ không có người ở, Tiểu Hòa tốt nhất ở chung nhà với Hạ đại ca nhé?” Hạ Kinh không phải không có nói dụ dỗ. Kỳ thật quốc khánh còn nhiều sinh viên do nhà xa không thể quay về, thật sự rất náo nhiệt, làm sao mà không có ai.

”Tốt quá.” Tiểu Hòa vui vẻ gật đầu, sợ run một trận, bỗng nhiên hai má ửng đỏ nói với Hạ Kinh, ”Hạ đại ca, nếu Bắc Kinh không có người, ta đều phải muốn về nhà rồi.”

Mười phần tính trẻ con trong lời nói, trước làm cho Hạ Kinh ngẩn ra, sau trong lòng nổi lên ngọt ngào, tuy rằng biết hần chính là đơn thuần nghĩ muốn biểu đạt sự thích của mình.

Bấm tay gõ xao đầu tiểu Hòa. ”Muốn học phá hư tiểu hài tử chạy trốn, chạy nhanh trở về ngủ đi.”

”A.” thiếu niên xinh đẹp mang theo túi đồ ăn vặt thật to của Hạ Kinh mua đến vừa chạy vừa quay đầu lại chào tạm biệt. Hạ Kinh vẫn đang đứng ở tại chỗ nhìn thiếu niên biến mất.

Sau lưng một thanh âm từ từ vang lên.

”Hạ sư huynh nguyên lai cũng có một dạng này, hôm nay cuối cùng gặp được.”

Hạ Kinh đầu cũng không quay về, thân nhiên nói:”So ra kém người vừa đấm vừa xoa, khi dễ tiểu hài tử, thật sự là hảo thủ đoạn.”

Nhạc Tại Uyên cũng không sinh khí,” Hạ sư huynh có thể đem xe dờ đi rồi chứ? Che ở cửa, xe của ta không cách nào đi vào.” dừng một chút cười nói,” Hạ sư huynh người xem, có đôi khi cho dù đến trước cũng phải nhường đường.”

Hạ Kinh nghe được hiểu được, quay đầu lại bình thản nói:” Có đôi khi từng bước dẫn đầu là từng bước dẫn đầu, ta đi trước một bước.”

” Sư huynh đi tốt nhé.” Nhạc Tại Uyên mang cười ý ở trên xe, nhìn Hạ Kinh khai xe đi, mới lên xe tiến vào trường học.

#

Theo ngày đó bắt đầu, thời gian Nhạc phụ đạo viên ở lại trường quân đội gia tăng thật to. Quý Tử Hòa một lần nữa về tới đội ngũ quân huấn bình thường. Các nữ sinh hệ Tài Chính hạnh phúc lũy thừa thắng tập thắng. Mà về Quý ,Nhạc, Tề, ba người đến tốt cùng ai mới là đẹp trai nhất hệ Tài Chính ở ký túc xá nữ sinh tranh luận tới bây giờ chưa từng ngừng.

” Kính nhờ, đừng nói hệ Tài Chính, cho dù các người nói Quý Tử Hòa là đệ nhất mỹ thiếu niên cả nước ta cũng không ý kiến, nhưng hẳn không phải đẹp trai được không. Đẹp trai phải giống phụ đạo viên hoặc là Tề Mặc như vậy, đủ chất nam nhân, có thể bảo hộ nữ nhân.”

” Người biết cái gì kêu đủ chất nam nhân!” Triệu Tiểu Yên người ủng hộ trung thực của Quý Tử Hòa biện thủ phản bác,” Mỗi lần phụ đạo viên gọi người đi lấy nước khoáng, các nam sinh đều nằm lười chết trên mặt đất, Quý Tử Hòa có lần nào không đi? Còn có, hôm trước đi sân thể dục cắt cỏ, bọn nam sinh mỗi người ăn bột ăn xén công việc, chỉ có hắn từ đầu tới đuôi vẫn thật sự làm việc.”

” Ta và các người nói, tương lai Quý Tử Hòa tuyệt đối là yêu gia đình lại trung thành, thật là nam nhân tốt. Hơn nữa hắn mới 17 tuổi, tính dẻo rất mạnh thôi.....” Bình thường khôn khéo nhất lớp- bí thư đoàn- về mặt mộng ảo,” Bất quá nếu tương lai ta có chồng loại này, ta khẳng định ngay cả thay bóng đèn cũng không cho hắn làm, hắn chỉ cần mở to cặp mắt to nhìn ta là tốt lắm.....”

Các nữ sinh khác run rẩy:” Triệu Tiểu Yên, người mê trai cũng che dấu một chút được không? “

” Tùy tình huống cụ thể phân tích đi. Hiện tại cạnh tranh kịch liệt, chờ ta che dấu xong rồi, thịt cũng bị đoạt, cho nên phải sớm một chút đưa ra chiếc dũa.” Triệu Tiểu Yên biểu tình tràn ngập phiền muộn:” Không đối gạt các người, kỳ thật, ta nguyên lai là một thành viên của tổ chức thần bí.....”

Tổ chức thần bí này đều thích ghép lấy mỹ thiếu niên cùng đẹp trai làm thành một đôi.....

” Chính là, hiện tại ta vì bạn Quý mà cải biến tín ngưỡng.....”

Luyện tiết đem mỹ thiếu niên gả cấp nam nhân..... Bằng không phụ đạo viên thật sự là một hảo quy túc a. Lang tính trong Triệu Tiểu Yên khó nén thử một chút.” Các người có cảm thấy phụ đạo viên đối với Quý Tử Hòa đặc biệt tốt hơn không? Mỗi ngày xem chúng ta huấn luyện, ánh mắt phụ đạo viên đều chăm chú vào Quý Tử Hòa.”

” Quý Tử Hòa đẹp thôi, tất cả mọi người đều nhìn a.” Một người nữ sinh buồn ngủ trả lời.

” Chúng ta đây mỗi lần nghỉ ngơi đi bên cạnh uống nước, phụ đạo viên đều đem nướ khoáng tinh khiết đã khai sẵn cho hắn.....”

” Không chú ý, mệt đều mệt chết ai đi nhìn chuyện này. Triệu Tiểu Yên người muốn ngủ hay không!”

” Ngủ đi, ngủ đi.” nữ sinh khác buồn bực nói:” Ngày mai còn phải quân huấn, còn có năm ngày nữa đó.”

Quân huấn đếm ngược ngày thứ tư, quá quen với cuộc sống chất lượng cao, Nhạc phụ đạo viên bất hạnh bị đồ ăn căn tin vật ngã.

32. Chương 32: Sờ Tới Sờ Lui

Quân huấn đếm ngược ngày thứ tư, quá quen với cuộc sống chất lượng cao, Nhạc phụ đạo viên bất hạnh bị đồ ăn căn tin vật ngã.

Các sinh viên đều đến thăm, làm lớp trưởng tiểu Hòa tự nhiên tránh không được phải đi an ủi. Tiểu Hòa cùng Triệu Tiểu Yên và vài đại biểu lớp ở quầy bán quà vật của trường quân đội bồi hồi một trận. Đối mặt với táo cùng hương tiêu giá 5 đồng/kg, mọi người quyết định quay về ký túc xá mỗi người lấy chút đồ vật góp lại. Tiểu Hòa vận phần luyện tiếu cống hiến bốn quả táo to do Hạ Kinh mua cho hắn.

Lúc bọn họ đi đến ký túc xá của Nhạc Tại Uyên đã có không ít người ở, đều là lớp 2 và lớp 3. Một đồng người chen chúc bên giường nhiệt tình hỏi han ân cần, Nhạc Tại Uyên có chút suy yếu ngồi dựa trên giường, trên mặt tươi cười, thoát nhìn so với bình thường hơn vài phần văn nhược tuần nhã.

Triệu Tiểu Yên buồn bực nhỏ giọng nói:” Chúng ta đã tới chậm, thật mất mặt. Nhạc sư huynh là phụ đạo viên của chúng ta, bọn họ làm gì tích cực như vậy chứ? “

Tiểu Hòa cũng nhỏ giọng:” Chúng ta đặt táo lại rồi về đi.” nói xong phi thường lưu luyện nhìn mấy quả táo của mình.

Một nữ sinh của lớp 2 đang ở bên kia dãy cảm phần nói:” Phụ đạo viên thật đáng thương, vị quân y ngu ngốc kia cứ nhiên chích hai mũi mới tìm được mạch máu.”

Tuy rằng biết không đúng, nhưng tiểu Hòa vừa vào cửa nghe câu đó không tự giác mặt mày tươi cười. Thanh tú tuyệt luân tươi cười làm cho bên trong các bạn mới vừa nhìn đến hắn đồng loạt im lặng một chút, duy độc Tề Mặc quay đầu qua chỗ khác.

Nhạc Tại Uyên từ lúc hắn đi vào phòng liền vẫn nhìn hắn. Nụ cười không chút nào che dấu này tự nhiên thu hết đáy mắt, biết tiểu tử kia đang vui sướng khi người gặp họa, chính là nhìn đến tươi cười xinh đẹp như vậy đáy lòng không thể nào giận được.

Triệu Tiểu Yên nhân cơ hội tách người chen lên, hướng đồng chí phụ đạo viên đã hy sinh dưới đồ ăn căn tin biểu đạt long trọng nhiệt liệt an ủi của lớp 1. Tiểu Hòa lớp trưởng lưu luyện không rời đem táo đặt ở trên bàn bên giường, lại phát hiện lớp khác đưa tới đồ tặng cũng có táo. Tiểu Hòa không khỏi chần chờ, nghĩ thầm rằng hắn ăn kịp hết sao? Nếu không ăn hết mà để cho chúng nó hư thì không bằng để cho hắn mang về đi.

Im lặng vài phút, các sinh viên lại bắt đầu nói chuyện. Một nữ sinh cẩn thận hỏi:” Phụ đạo viên, người ăn cơm chưa ?”

Nhạc Tại Uyên lắc lắc đầu, thượng thổ hạ tả sau nào có ăn uống gì.

” A! Như vậy sao được, không ăn cơm, bệnh làm sao khỏi!”

” Đúng vậy, đúng vậy, có thể ăn chút đồ nhẹ.”

” Bất quá hiện tại cơm chiều đã qua, đi nơi nào kiếm đồ ăn a.”

Nghĩ đến sự thật, tất cả mọi người yên tĩnh xuống. Đúng vậy, hiện tại cũng không phải ở bên ngoài, chạy đi đâu kiếm đồ ăn. Bỗng nhiên một nữ sinh nói:” Quý Tử Hòa không phải luôn luôn tại căn tin làm việc sao, khẳng định rất quen thuộc người của căn tin, không bằng”

” Đúng vậy đúng vậy. Quý Tử Hòa, nếu không người đi lấy chút đồ ăn cho phụ đạo viên đi.”

Nhạc Tại Uyên vốn định cự tuyệt, hiện tại gặp đề tài xả tới tiểu Hòa, cũng không nói chuyện, chính là mỉm cười nhìn hắn.

Tiểu Hòa đang vì vận mệnh trái táo mà làm đấu tranh tư tưởng kịch liệt, bỗng nhiên phát hiện tất cả mọi người trừng mắt nhìn hắn, mê mông nhìn lại họ rồi nhìn về phía Triệu Tiểu Yên.

Triệu Tiểu Yên bị cặp mắt ba quang liễm diễm nháy nháy nhìn mình chặt đứt suy nghĩ, lắp bắp nói:” Phụ đạo viên chưa ăn cơm, người, cái kia, căn tin, quen thuộc, tìm chút, cơm chiều.”

Tiểu Hòa sợ run một chút, nhìn xuống sắc mặt tái nhợt của Nhạc Tại Uyên, gật đầu nói:” Được rồi.”

Nhạc Tại Uyên nhìn hắn xoay người rời đi mà giật mình . Hắn nghĩ đến tiểu Hòa hơn phân nửa sẽ cự tuyệt, không nghĩ tới..... Chẳng lẽ mấy ngày qua hành vi của mình rốt cục đã động tiểu Hòa ? Chính là nhìn bộ dáng hắn vừa rồi vui sướng khi người gặp họa lại không giống.

Nhạc Tại Uyên vừa vui vừa lo, đoán đến đoán đi, rồi lại nghĩ không ra. Hắn cho tới bây giờ ở tình trường đều luôn thuận lợi, ngay cả mối tình đầu đầu dễ như trở bàn tay, làm sao từng có thời điểm không xác định như vậy, nhất thời cảm thấy dày vò.

Bình tĩnh, lấy lý do muốn nghỉ ngơi đuổi đi các sinh viên, tư tưởng phập phồng trào ra, bán nằm ở trên giường chờ Quý Tử Hòa trở về.

Ước chừng qua nửa giờ, cánh cửa mới bị đẩy ra, mong nhớ ngày đêm thân ảnh xinh đẹp lại lần nữa xuất hiện ở trước mắt Nhạc Tại Uyên. Thiếu niên phía sau mang theo kim quang trời chiều, trong tay thật cẩn thận cầm bát đĩa, cúi đầu về mặt nhìn chuyên chú đồ trong tay thoạt nhìn thật hết sức nhu hòa.

” Căn tin chỉ có cơm lạnh. Đại sư phụ cho người thêm chút canh nóng.”

Trái tim Nhạc Tại Uyên giống như bị ném mạnh một chút, mắt hoa thần mê, mắt hờn mắt vía, trong lòng dĩ nhiên tràn đầy chưa bao giờ thể hội quá trí mạng ngọt ngào từ hơn hai mươi năm qua.

Hắn thụ sủng nhược kinh tiếp nhận bát canh ấm áp từ từ ăn lên. Ăn mấy muỗng mới nhớ tới bản thân vừa rồi hắn nên lấy cớ nói không khí lực để nhờ hắn hỗ trợ mới đúng. Không khỏi âm thầm đáng tiếc, lần sau không biết khi nào mới có loại cơ hội này.

Ngẩng đầu nhìn tiểu Hòa, lại phát hiện mỹ nhân mặt mang do dự nhìn hắn, giống như muốn nói cái gì cũng không dám mở miệng. Nhất thời tâm kế thủ đoạn trong tình trường toàn bộ đã trở lại, Nhạc Tại Uyên chậm rãi dẫn đường:” Ta nghĩ đến người còn chán ghét ta.”

” Ủ ! Chán ghét!” Tiểu Hòa gật đầu, thập phần thành thực.

Nhưng mà thẳng thắn như vậy vào lúc này Nhạc Tại Uyên xem lại như kiêu man mỹ nhân hờn dỗi làm nũng. Hắn xưa nay không thích bạn gái bốc đồng, Duẫn Thu lớn tính tình như vậy, lúc cùng một chỗ với hắn cũng dị thường phục tùng nghe lời. Chính là hiện tại gặp tiểu Hòa như vậy hắn lại hết sức thích, cảm giác thật hạnh phúc.

Tiểu Hòa lúc này rốt cục hạ quyết tâm, cổ lấy dũng khí hỏi:” Người thích ăn táo không?”

Nhạc Tại Uyên bật cười, nguyên lai hắn muốn hỏi việc này, sợ bản thân không thích hắn đưa lễ vật sao? Vội vàng nói:” Đương nhiên thích.”

Tiểu Hòa thất vọng, lại chưa từ bỏ ý định nói:” Táo không kịp ăn sẽ bị hư đó.” Người có nhiều như vậy khẳng định không kịp ăn.

Nhạc Tại Uyên mỉm cười:” Người tặng cho ta, ta đương nhiên sẽ ăn trước.”

Này nhân quả nhiên vẫn rất xấu tính. Tiểu Hòa cúi đầu buồn bực nghĩ thế, mắt mác nói:” Người ăn xong rồi sao? Ta đi đây.”

Tiểu Hòa mang theo bát không đi rồi, Nhạc phụ đạo viên hạnh phúc nằm trên giường bệnh, toàn bộ không nghĩ tới bản thân hoàn toàn hiểu sai ý. Kỳ thật không thể trách hắn, tôn quý Nhạc thiếu gia như thế nào sẽ nghĩ đến lại có người luyên tiếc vài trái táo chứ.

Sáng sớm hôm sau, thoáng khôi phục tinh thần, Nhạc phụ đạo viên mang bệnh xuất hiện ở sân huấn luyện. Tuy rằng sắc mặt tái nhợt, lại không tổn hao gì tuần mỹ tiêu sái, mà hắn mang bệnh vẫn lên lớp lại thật sâu cảm động tất cả nữ sinh hệ tài chính. Ở buổi báo cáo sau khi quân huấn kết thúc, tất cả sinh viên đều không hẹn mà đồng thời nhắc tới sự tích cảm động này của Nhạc phụ đạo viên.

Khi nghỉ giải lao, Nhạc phụ đạo viên gọi tới Triệu bí thư đoàn.

” Tháng này tất cả mọi người đã vất vả, ta nghỉ sau khi kết thúc có nên tổ chức một lần hoạt động để mọi người thả lỏng một chút?”

Này đương nhiên không phải câu nghi vấn, Triệu Tiểu Yên lập tức phụ họa:” Đương nhiên quá tốt rồi, phụ đạo viên có an bài gì không?”

” Ta xem như vậy đi .Ngày 29 buổi sáng các học sinh quay về trường học trình diễn kết quả, buổi chiều sau khi quân huấn chính thức kết thúc mọi người nghỉ ngơi một chút, buổi tối những bạn không trở về nhà có thể tập trung một chỗ tự tổ chức buổi ăn đồ nướng ngoài trời. Thức ăn đều từ ta cung cấp.”

” Buổi nướng đồ ăn ? Chỉ có lớp chúng ta sao?” Triệu Tiểu Yên hưng phấn.

” Đương nhiên, ta là phụ đạo viên của lớp mà.”

Triệu Tiểu Yên ánh mắt vòng quanh, đột nhiên hỏi:” Phụ đạo viên, người vì sao không gọi lớp trưởng lại đây thảo luận?”

Nhạc Tại Uyên nhìn nàng, ánh mắt ý vị thâm trường.” Nếu ta nhớ không lầm, ngày 29 là sinh nhật của Quý Tử Hòa.....”

Triệu Tiểu Yên nhãn tình sáng lên.

Nhạc Tại Uyên mỉm cười:” Có lẽ chúng ta có thể cho hắn một kinh hỉ. Cho nên chúng ta thương lượng tốt xong, đến lúc đó thông tri hắn có hoạt động lớp là được.”

” Tốt tốt tốt.” Triệu Tiểu Yên gật đầu không ngừng, nghĩ đến bản thân là nữ sinh duy nhất biết sinh nhật của Quý Tử Hòa liền ám thích. Ngày 29 nhất định phải ăn mặc thật xinh đẹp, sau đó vụng trộm đi mua quà tặng.....

Đại hôi lang cùng tiểu mẫu lang các ý xấu riêng nhìn nhau cười.

Mười phút thời gian nghỉ ngơi rất nhanh trôi qua, Triệu Tiểu Yên trở về huấn luyện. Nhạc Tại Uyên đứng ở dưới tàng cây, mỉm cười xem bọn họ huấn luyện. Đương nhiên, đại bộ phận thời gian ánh mắt hắn đều nhìn chăm chú vào Quý Tử Hòa.

Đang lúc hắn nhìn chăm chăm cái eo mảnh khảnh của Quý Tử Hòa với ý nghĩ kỳ quái thì di động đột ngột vang lên. Nhạc Tại Uyên thập phần hờn giận xuất ra di động đã đánh gãy ảo tưởng của hắn, thấy rõ tên người gọi đến, lập tức đem biểu tình hờn giận thu hồi lại.

Gọi điện thoại tới là đại ca hắn: Nhạc Gia Mục.

Nhạc gia trưởng tử Nhạc Gia Mục, cơ hồ tất cả sáng chói đều chiếu đến trên đầu hắn. Thiếu niên trí tuệ, tuổi còn nhỏ đã tốt nghiệp đại học A rồi xuất ngoại du học. Vài năm trước về nước, bởi vì cùng phụ thân không hợp qua điểm mà tự rời nhà gây dựng sự nghiệp, lại rất thành công . Hiện giờ Nhạc gia không thể so như trước, cha mẹ ngược lại phải ngưỡng hơi thở của hắn.

Nhạc Tại Uyên đối với vị đại ca lớn hơn 8 tuổi luôn luôn sùng bái kiêng sợ, kính cẩn kêu lên:” Đại ca.”

” Ừ.” Nhạc Gia Mục hỏi:” Người hiện tại ở đâu?”

” Trường quân đội, đi theo sinh viên quân huấn.”

” Hôm nay Tân Nhã đại biểu Mạc thị đến công ty đàm phán, người giữa trưa lại đây cùng nhau ăn cơm.”

Mạc Tân Nhã đã nửa tháng không có nhìn thấy vị hôn phu, khi ăn cơm nhìn đến Nhạc Tại Uyên, có vẻ rất cao hứng. Tương đối mà nói, Nhạc Tại Uyên tuy rằng chu đáo, nhưng không nóng. Trên đường Mạc Tân Nhã đi toilet , Nhạc Gia Mục hỏi đệ đệ.

” Chuyện bên ngoài còn chưa giải quyết sao?”

” Đã giải quyết.” Nhạc Tại Uyên biết hắn ám chỉ Duẫn Thu.

Nhạc Gia Mục không nói thêm gì nữa, chỉ nhấn mạnh một chút.” Tân Nhã là hôn thê của người, đừng làm cho nàng mặt mũi nan kham. Người phong lưu thanh danh cũng không phải sớm chiều, không cần ngay cả vị hôn thê bản thân đều hồng không tốt.”

Nhạc Tại Uyên hơi hơi có chút thất thần. Đúng vậy, khi cùng Duẫn Thu kết giao, hắn còn đem Mạc Tân Nhã hồng dụ rất tốt, gần nhất không biết vì sao đối với Mạc Tân Nhã thế nhưng ngay cả có lệ đều lười có lệ.

Trong đầu ần ần xuất hiện bộ dáng thiếu niên, nhớ tới ngày hôm qua thiếu niên bồi hắn ăn cơm thời với biểu tình bất an, tiểu tử kia cuối cùng thế nhưng thu bát bỏ chạy.....

Nhạc Tại Uyên khoe miệng hiện lên một tia cười, trong lòng bành trướng đầy tình tự không hiểu, giống như có đồ vật gì đó phải phá kén mà ra, bỗng nhiên liền thốt ra nói:” Đại ca, ta muốn giải trừ hôn ước.”

Nói vừa xong chính hắn cũng ngây ngẩn cả người. Trước khi nói ra, trong đầu hắn cho tới bây giờ đều chưa từng có ý niệm này, chính là sau khi nói ra, sự khao khát lại hết sức mãnh liệt lên.

Nhạc Gia Mục dừng dao nĩa nhìn hắn.” Bên ngoài có người mới?”

Nhạc Tại Uyên thoáng do dự, bỏ qua là nam hài không nói, gật đầu đáp:” Phi thường xinh đẹp.”

” Xem ra người mới thật lợi hại. Nàng biết người đính hôn?”

Nhạc Tại Uyên hiểu được hàm nghĩa trong lời hắn nói.” Đại ca, người đó phi thường đơn thuần, cái gì cũng đều không hiểu. Người nhìn đến hắn liền hiểu được. Người khẳng định cũng sẽ thích hắn.”

” Người đang kể chuyện cười?” Nhạc Gia Mục lạnh lùng nói.

Lúc này Mạc Tân Nhã đã trở lại, hai người đành chỉ đề tài. Tân Nhã ngồi xuống, cười:” Tại Uyên, ta vừa mới nghe được người nói đại ca khẳng định sẽ thích ai? Ai tốt phúc khí khiến cho đại ca coi trọng như vậy?”

Nhạc Tại Uyên mỉm cười đáp :” Đại ca mắt cao hơn đỉnh, ai cũng đều chướng mắt.”

Mạc Tân Nhã khó được cười khê nói:” Ta còn tưởng đang nói Linda.”

“Linda?” Nhạc Tại Uyên lễ phép khá tò mò hỏi vị hôn thê.

” Đúng vậy, lần trước đến chỗ đại ca gặp một vị tiểu thư, vị tiểu thư kia thật sự là hiếm thấy. Tướng mạo khó được, học thức khó được, chỉ sợ cuồng đại cũng hiếm thấy.”

Nhạc Gia Mục nói:” Linda là thư ký của ta, công tác năng lực rất hiếm có.”

Nhạc gia hai huynh đệ đều là cao thủ dẫn đo không khí, Mạc Tân Nhã tâm tình khoái trá dùng xong cơm trưa. Lúc đi ra ngoài, Nhạc Gia Mục hơi hơi dừng ở mặt sau, nói với Nhạc Tại Uyên:

” Hãy ngẫm lại người lúc trước vì sao phải đính hôn. Ý tứ của ba, người nên hiểu được.”

Nhạc lão tiên sinh là lão nhân thuộc dòng dõi quý tộc, thành kiến thâm hậu, cố chấp, đã sớm báo cho tiểu nhi tử phong lưu biết, nếu hắn cưới về nữ nhân không đứng đắn gì, sản nghiệp Nhạc gia liền toàn bộ giao cho Nhạc Gia Mục. Hắn một phen tiền cũng đừng được đến.

Nhạc Tại Uyên tuy rằng biết phụ thân sẽ không tuyệt tình như thế, nhưng là vài năm kham khổ phòng chừng tránh không được. Duẫn Thu với hắn mà nói tự nhiên không đáng này phân lượng, bởi vậy chia tay để đính hôn toàn bộ không do dự.

Hiện tại ý nghĩ giải trừ hôn ước lại càng ngày càng nặng trong đầu. Tiểu tử kia thiện lương lại cố chấp, bản thân nếu là thân phận đính hôn, chỉ sợ tám chín phần là không chấp nhận.

Nghe được đại ca nhắc nhở, Nhạc Tại Uyên trên mặt tươi cười, bộ dáng thực bất đắc dĩ:” Đại ca, Tân Nhã đối với ta nhận thức không sâu, qua vài ngày nói không chừng nàng liền vứt bỏ ta. Ta đây cũng không có biện pháp, đến lúc đó người phải giúp ta hướng lão nhân biện hộ cho nhé.”

Bởi vì Hạ Kinh mừng 1 mới nghỉ, lớp trưởng tiểu Hòa đúng như Nhạc phụ đạo viên đoán trước, không chút do dự đáp ứng tham gia hoạt động lớp, còn thật trách nhiệm cùng Triệu Tiểu Yên thảo luận phải chuẩn bị cái gì.

Triệu Tiểu Yên thật sự không có gì cần chuẩn bị, vì để không đả kích tính tích cực của tiểu Hòa, liền đem công tác thống kê nhân số phân một nửa cho hắn làm. Tiểu Hòa cầm vở đi thống kê số nữ sinh sẽ tham gia.

” Người có tham gia hội thịt nướng không?”

” Hội Thịt nướng.....” Một nữ sinh ánh mắt nhìn chăm chăm vào mỹ thiếu niên trước mắt..... Thật trắng, thật nõn a, làn da tốt như có ánh sáng..... lần đầu tiên mình đến nhìn gần như vậy.....

” Đúng , chiều ngày 29 sẽ bắt đầu, địa điểm..... còn chưa biết, người có muốn tham gia không?”

” Muốn..... muốn.....” Lông mi thực dài.....

Tiểu Hòa lớp trưởng thật sự chuyên tâm làm tốt bản thống kê, chạy tới hỏi bạn kế tiếp. Nữ sinh vẫn như cũ ở tại chỗ nhớ nhung mỹ thiếu niên sắc đẹp vô địch, qua vài phút sau mới giật mình tỉnh lại, la to ,” A, ngày 29..... Ta đã đặt vé xe rồi, ta phải về nhà a.....”

!

Ngày 29 thời tiết đẹp lắm. Có mặt trời nhưng không quá nóng. Buổi chiều 3 giờ sau khi kết thúc đại hội tổng kết tập huấn quân sự, các sinh viên rốt cục hoàn toàn được giải thoát rồi. Các nữ sinh thật cấp tốc bỏ đi quân trang, thay vào quần áo thanh xuân lượng lệ .

Bành Quang quay về ký túc xá, chuyện thứ nhất tình hắn làm chính là nhìn tiểu Hòa. Tiểu Hòa đang nằm trên giường vù vù ngủ. Tối hôm qua ga ra nháo ra chuột, giấc ngủ của tiểu Hòa nghiêm trọng không đủ.

Bành Quang đưa bản thân thăm dò với người nằm trên giường. Vừa thấy, hắn buồn bực đến thiếu chút nữa ngã xuống dưới.

” Sao không bị phơi nắng đen chứ!”

Ghen tị a, bị phần a..... Bạn Bành sau khi từ trong miệng Mập Mập biết được buổi tối bọn họ còn có hoạt động nướng thịt , tâm tình ghen tị bị phần đạt tới đỉnh, lập tức nằm thẳng ngay đơ trên giường.

4 giờ hơn, xe buýt đến đây. Tiểu Hòa còn đang ngủ bị Mập Mập đánh thức, mơ mơ màng màng xuống giường thay quần áo, lên xe, một hồi tựa lưng vào ghế lại ngủ tiếp, ngay cả ai ngồi bên cạnh mình cũng chưa thấy rõ. Sắp đến địa điểm mở hội mới tỉnh lại, ánh mắt mở, dụi dụi, buông tay liền nhìn đến Nhạc Tại Uyên gần trong gang tấc với ánh mắt mang theo ý cười.

” Tỉnh?” tiểu mỹ nhân ngủ của ta.

Mặt sau câu nói kia bởi vì trường hợp không đúng, Nhạc Tại Uyên không nói đi ra, nhưng là ánh mắt hắn biểu đạt tốt lắm loại hàm ý vô cùng thâm thiết cùng tối nghĩa này.

Tiểu Hòa bị hắn nhìn xem cả người không được tự nhiên, bỗng nhiên nhớ tới trong trò chơi trước khi hắn đem mình nhốt trong ***g gỗ cũng là bộ dáng nhìn qua thực ôn nhu như vậy, không khỏi chán ghét quay đầu đi.

Thiếu niên vừa mới tỉnh ngủ trên mặt còn mang theo đồ ửng tự nhiên. Nhạc Tại Uyên nhìn mặt hồng nhật kia hơi nở nụ cười- tiểu tử kia đang ngượng ngùng đây.

” Phụ đạo viên, còn bao lâu mới đến a?” nữ sinh ngồi ghế trước quay đầu lại hỏi.

Nhạc Tại Uyên nhìn bên ngoài.” Ước chừng 10 phút nữa.”

Qua vài phút, xe buýt đi vào một dãy biệt thự rộng lớn. Một dãy biệt thự xa hoa khí phái trùng trùng độc lập tọa lạc bao quanh bờ hồ tú lệ dưới chân núi.

Các sinh viên hưng phấn hỏi Nhạc Tại Uyên.” Phụ đạo viên, chúng ta là ở nơi này nướng thịt sao? Trong biệt thự ?”

Nhạc Tại Uyên cười gật đầu.” Đúng vậy.”

” Không có vấn đề gì chứ ? Phụ đạo viên, là biệt thự của nhà thầy sao?”

” Xem như vậy đi.” Nhạc Tại Uyên cười cười.

Nơi này kỳ thật là một nơi ở tư nhân của Nhạc Gia Mục, giá trị cao ngất, cảnh trí đẹp đẽ, hoàn cảnh nhất lưu. Bất quá Nhạc Gia Mục rất bận rộn, bình thường ở tại nhà chính trong thành phố, rất ít đến bên này. Hôm trước Nhạc Gia Mục đi Hongkong công tác, ngày mai mới có thể trở về, Nhạc Tại Uyên liền mượn nơi đây.

Nơi đây mỗi căn biệt thự chiếm diện tích rất lớn. Mặt trước là bãi cỏ chỉnh tề rộng rãi, bể bơi xanh dập dờn bồng bềnh, cái giá để nướng thịt đã được sắp đặt trên mặt cỏ. Các sinh viên hoan hô chạy xuống xe, nam sinh phóng xuống bể bơi ngoạn nước, nữ sinh xuất ra cameras chụp ảnh.

Mọi người hưng phấn chơi một trận mới bắt đầu nướng thịt. Lúc này hoàng hôn đã buông xuống, trong sân sáng lên ngọn đèn nhu hòa, các thanh thiếu niên ngồi trên cỏ vừa nướng thịt vừa kể chuyện cười vang, không khí nhiệt liệt vui vẻ.

Bất quá nướng thịt cũng là một kỹ thuật sống, tưởng như dễ dàng nhưng làm thì thật nan. Không hề có kinh nghiệm, các sinh viên lãng phí một đồng thịt, có thể ăn được không có mấy miếng. Lúc này một nữ sinh gọi to :” Lớp trưởng nướng chân gà ăn ngon quá!”

” Thật vậy sao?” Một đám lang đói vọt tới bên tiểu Hòa.

” Ta cũng muốn!”

” Ta cũng muốn!”

Các chân gà được Tiểu Hòa nướng thật lâu trong nháy mắt bị chia cắt sạch sẽ. Bất quá nghe được mọi người liên thanh khen ngợi, tiểu Hòa tươi cười vui vẻ lại đắc ý.

Nhạc Tại Uyên nhìn tiểu mỹ nhân dưới đèn như ngọc mà thất thần, bỗng nhiên nhớ tới trong trò chơi hắc cũng từng mở quán mì, nghe nói ăn cực ngon, trong lòng không khỏi dâng lên một loại cảm xúc thỏa mãn kỳ dị. Xem ra mình thật phúc khí, tiểu tử kia sau này vào phòng bếp sẽ.....

Ánh mắt đảo qua đôi chân tiêm gầy xinh đẹp tuyệt trần cùng da thịt trắng mịn của tiểu Hòa lộ ở bên ngoài.....

Nói vậy lên giường cũng.....

!

Hắn chậm rãi đi hướng tới tiểu Hòa, tao nhã ngồi xuống bên cạnh.” Có thể cho ta một cái không?”

Tiểu Hòa nướng nhóm chân gà thứ hai cũng mau bị chia cắt xong hết, trong tay chỉ còn một cái chân gà, thật sự không muốn cho hắn. Chính là, nhiều người như vậy đều cho, không cho hắn giống như rất kỳ quái, hơn nữa trực tiếp cự tuyệt cũng không lễ phép.

Tiểu Hòa nghĩ nghĩ, thực uyển chuyển nhắc nhở hắn:” Chính là..... người vừa mới mới sinh bệnh..... Chân gà thực mỡ, sẽ bị tiêu chảy.”

Nhạc Tại Uyên trong lòng lướt qua một dòng nước ảm.” Nếu là người nướng, tiêu chảy cũng không quan hệ.”

Bên cạnh Triệu Tiểu Yên thiếu chút nữa bị sắc đồ uống. Ánh mắt nhìn bầu trời, phụ đạo viên a phụ đạo viên, người thực buồn nôn, nhiều người như vậy, người cũng dám nói.

Tiểu Hòa buồn bực lại lưu luyến không rời đem chân gà đưa qua, cuối cùng còn không hết hy vọng:” Thật sự không quan hệ sao? Tiêu chảy rất khó chịu.”

” Thật sự không có việc gì.” Nhạc Tại Uyên mỉm cười tiếp nhận chân gà, nhã nhặn ăn, hương vị quả nhiên không sai. Đáng tiếc người ở đây nhiều lắm, nếu chỉ có hai người bọn họ, đưa hắn ôm vào trong lòng, cùng nhau ăn một cái chân gà, nhất định thập phần hương diễm.

Tên giành chân gà bại hoại. Tiểu Hòa rầu rĩ quay đầu không nhìn hấn, nghĩ muốn nướng tiếp một cái cho bản thân ăn, lại phát hiện chân gà đã hết rồi, vì thế càng thêm buồn bực.

!

Triệu Tiểu Yên nhìn qua.” Tiểu Hòa, quốc khánh không trở về nhà phải không? Tính an bài sao rồi? Không bằng những người không trở về nhà như chúng ta cùng nhau đi dạo quanh Bắc Kinh đi.”

Nhạc Tại Uyên nhìn nàng một cái. Tiểu nha đầu này xuống tay thực mau, hấn vừa muốn mở miệng, chỉ thấy tiểu Hòa lắc đầu nói:” Không được, ta muốn đi chơi với Hạ đại ca.”

Nhạc Tại Uyên tươi cười bị kiềm hãm.

Triệu Tiểu Yên hỏi:” Hạ đại ca? Bạn của người ?”

Nhạc Tại Uyên lúc này cười to:” Các người tiếp tục chơi nhé, ta vào nhà gọi điện thoại chút.”

Tiểu Hòa toàn bộ không chú ý hấn, trả lời Triệu Tiểu Yên:” Hạ đại ca là bạn bè nhận thức trong trò chơi.”

” A! Ta biết, chính là anh đẹp trai lần trước gặp ở cầu thang.”

Triệu Tiểu Yên nhìn hấn bộ dáng cao hứng. Gian phu a, gian phu! Khẳng định là gian phu! Không nên, không nên! Phải tiên hạ thủ vi cường. Nàng bỗng nhiên cười hì hì lớn tiếng nói:” Chúng ta đến ngoạn một trò chơi được không?”

” Trò gì ?” Tất cả mọi người thực cảm thấy hứng thú.

” Người mù sờ người.”

!

Người mù sờ người, danh như ý nghĩa, chính là một người sẽ bị bịt mắt xoay một vòng, những người khác không cho phép nhúc nhích, sau đó người bị bịt mắt sẽ đi sờ người khác, đụng đến ai phải đoán ra là ai, người bị đoán trúng sẽ đi sờ kế tiếp.

Triệu Tiểu Yên không chiếm được tiện nghi, chỉ có thể thất vọng tháo xuống mắt cái ***g đưa cho hấn.

Mập Mập lại đây lặng lẽ nói với tiểu Hòa,” Một hồi ta cố ý phát ra tiếng động, người chú ý nghe, nhất định phải sờ ta, biết không ?” Hắc hắc, sau đó hấn có thể đi sờ một bạn gái đã được hấn nhắm trúng. Hắc hắc hắc hắc, Mập Mập gian trá nhìn ý trung nhân, khuôn mặt tròn tròn đầy thịt cười *** đặng.

Những người khác không cho phép nhúc nhích cũng không chuẩn nói chuyện, cho nên một chút tiếng vang đều không có. Tiểu Hòa nghiêng tai lắng nghe cái mà Mập Mập gọi là âm thanh. Quả nhiên một lát sau, phía sau truyền đến như tiếng chân ma sát mặt cỏ.

Tiểu Hòa môi mỉm cười xoay người, hướng tới phương hướng phát ra thanh âm sờ sờ. Bàn tay ở phía trước, đi rồi vài chục bước, quả nhiên chạm vào một thân thể ấm áp.

Tiểu Hòa giả bộ sờ sờ một chút sẽ nói ra là Mập Mập, không ngờ tay chạm được mặt người nọ, cũng trong tưởng tượng cái loại xúc cảm phì nhiêu của Mập Mập, mà là cứng rắn cứng rắn, thực góc cạnh rõ ràng. Tiểu Hòa “Di” một tiếng, hoài nghi, lại cẩn thận sờ soạng thêm vài cái, xác định đích xác không phải Mập Mập.

Là bạn học khác sao?

Tiểu Hòa có chút khẩn trương. Đoán không ra làm sao bây giờ.

Nóng tay tại sống mũi người kia nhẹ nhàng xẹt qua. Người nọ vẫn không nhúc nhích mặc cho hấn vuốt, tiểu Hòa nghĩ muốn sờ sờ tóc của hấn, nói:” Người đầu thấp một chút được không?”

Người nọ giống như cứng ngắc một chút, sau đó thật sự cúi đầu đến, cho hấn vuốt ve.

Tiểu Hòa sờ sờ đầu của hấn. Ngắn ngủn, thực cứng, trong lớp có ai giống như vậy ta? Sờ nữa, sờ quần áo hấn mặc, xúc cảm tốt lắm, lại tưởng tượng không ra kiểu dáng.

Di, tiểu Hòa bỗng nhiên có phát hiện, người này cao hơn mình rất nhiều. Tiểu Hòa bản thân cao 177 cm, trong lớp tuy rằng có vài nam sinh đều cao hơn, nhưng hình như không có ai cao nhiều như vậy.

Tiểu Hòa khó được thông minh hỏi:” Người là không phải đứng trên tảng đá chứ?”

Lòng tràn đầy nghi đến phát hiện ra người khác chơi ăn gian, tiểu Hòa cười ha hả cúi người lại sờ dưới chân người nọ. Nghi đến tay sẽ đụng tảng đá lại đụng đến cái chân cứng rắn, tiểu Hòa không tin sờ soạng thêm hai lần, xác định kia đích thật là chân người ta.

Tiểu Hòa then thùng thảng đứng dậy.” Thực xin lỗi.”

Người nọ đương nhiên sẽ không nói.

Tiểu Hòa nói:” Ta đoán không được người là ai, ta đây đổi một người khác đoán đi.” Nói xong buông ra người nọ, hướng địa phương khác sờ soạng.

Nhưng mà mới bước ra từng bước đã bị người nọ hung hăng dùng sức bắt lấy. Người nọ dùng một bàn tay đã đem hai tay tiểu Hòa khóa ở sau lưng, sau đó ôm thiếu niên vào lòng, tay kia bóc ra vải che mắt !

33. Chương 33: Tiểu Hòa Khiên Ngưu

Che mắt bị xả xuống, tiểu Hòa thoáng chốc gặp lại quang minh, nghi hoặc chớp chớp ánh mắt, bị bắt giữa đầu nhìn nam nhân gần trong gang tấc.

Xa lạ nam nhân có diện mạo thập phần lạnh lùng; đường cong khuôn mặt kiên cường giống như đao khắc; đôi mắt thâm trầm ý tứ hàm xúc không rõ; toàn thân đều toát ra hơi thở vị cư địa vị cao.

Người xa lạ mang theo cảm giác áp bách, ánh mắt ở trên mặt tiểu Hòa dừng lại mấy lần, sau đó buông tay ra.

” Thật có lỗi, hình như quấy rầy đến trò chơi của mọi người.”

Tiểu Hòa thối lui từng bước, quay đầu lại nhìn xem các bạn. Các sinh viên thì ngơ ngác nhìn hai người.

Tiểu Hòa nói:” Không sao.”

Nam nhân xa lạ nhìn xuống tấm vải che mắt trong tay.” Cần ta giúp người một lần nữa buột lên không ?”

Tiểu Hòa lắc đầu.

Nam nhân gật đầu, trả lại vải cho hắn, sau đó bước đi về phòng trong. Trợ lý phía sau hắn cầm đồ vật còn đang lảng lảng nhìn tiểu Hòa, nam nhân xa lạ đi rồi thật xa hắn mới phát hiện, cước bộ vội vàng chạy theo.

@

Chờ nam nhân xa lạ đi vào biệt thự nhìn không thấy, tiểu Hòa chạy đến Mập Mập oán giận.

” Các người vì sao không báo ta biết ?”

Luôn luôn thực vô sỉ Mập Mập quần bách một chút, sau đó hắc hắc hai tiếng:” Quy tắc trò chơi không cho phép nói chuyện.” Tổng không thể nói bản thân bị nam nhân kia chặn ở đi, thật nhiều mất mặt a.

” Kỳ thật các người rất giống.” Mập Mập bình luận nói.

Đều là cái loại người làm cho người ta chột vừa thấy nói không ra lời, bất đồng chính là Quý Tử Hòa bởi vì xinh đẹp kinh người, mà xa lạ nam nhân kia là bởi vì bức nhân khí thế.

” Không giống a, hắn so với ta cao, hơn nữa mặt sờ lên thực cứng.” Mặt mình sờ lên rất mềm.....

Tiểu Hòa phản đối, còn thật sự phát biểu tâm đắc sau khi phi lễ người ta, cuối cùng thở dài:” Nếu ta cũng như vậy thì tốt rồi.”

Tiểu Hòa thực ghen tị nam nhân.

@

Nhạc Tại Uyên một tay cầm điện thoại, một tay nhẹ nhàng đánh lên tay vịn sofa. Đây là thói quen khi hắn tự hỏi.

” Trước kia người tựa hồ nói qua muốn mời bá phụ bá mẫu đến Bắc Kinh du lịch, ta nơi này vừa có hai vé máy bay miễn phí.....”

Điện thoại đầu kia là Duẫn Thu giọng nói lạnh như băng:” Cảm ơn hảo ý của người, tâm linh.”

” Không khách khí.” Gặp được đến cự tuyệt lạnh như băng, Nhạc Tại Uyên vẫn nhất phái ôn hòa.” Vốn muốn nói, nếu bá phụ bá mẫu tới, ta có thể làm hướng dẫn du lịch, bất quá nếu Hạ Kinh có xe, đại khái cũng không cần dùng đến ta.”

Duẫn Thu bên kia trầm mặc hồi lâu.” Hắn vừa mới đi làm, như thế nào sẽ có xe ? “

” Phải không? Ta ở trước cửa trường quân đội nhìn đến vài lần.” Nhạc Tại Uyên từ từ nói,” Bất quá có lẽ ta nhìn sai rồi cũng không chừng.”

Lại là một trận trầm mặc, Duẫn Thu lên tiếng trước, giọng nói đã rõ ràng có dao động.” Không có chuyện gì nữa ta cúp máy.”

” Tốt, tái kiến.”

Ngón tay gõ tay vịn dừng lại, Nhạc Tại Uyên đứng dậy đến quầy rượu rót một ly hồng rượu, mỉm cười nhấp một ngụm, sau đó hạ ly rượu đi hướng về cửa sổ, ánh mắt lơ đãng nhìn trước sân biệt thự, lại nhìn thấy một màn gây chấn kinh.

Thiếu niên xinh đẹp với tư thái bị hiếp bức tựa vào trên thân nam nhân cao lớn, lãnh cứng rắn. Sau đó nam nhân thân thủ vạch trần mảnh vải che mắt thiếu niên, động tác cường thế giữ lấy làm cho người ta liên tưởng đến nghi thức cổ đại nào đó.

Nhạc Tại Uyên gắt gao cầm ly rượu trong suốt.

Tuy rằng rất xa không phải thực rõ ràng, nhưng thân là đệ đệ Nhạc Gia Mục, Nhạc Tại Uyên lại thập phần dễ dàng bắt giữ tới trong đó ẩn hàm ý tứ xâm lược.

Bình thường đại ca luôn thanh sắc bất động, thế nhưng biểu hiện ra tình tự mãnh liệt như vậy.....

Trong ly rượu, chất lỏng màu đỏ hơi hơi lay động.

Khi Nhạc Gia Mục bước vào biệt thự, Nhạc Tại Uyên một ngụm uống cạn.

@

” Đại ca, người không phải ngày mai mới trở về sao?”

” Đàm phán thực thuận lợi.” Nhạc Gia Mục ý bảo trợ lý buông văn kiện xuống.” Nhất thời quên người ở trong này chiêu đãi sinh viên, bằng không ta sẽ quay về khách sạn.”

Hai người không nói nữa, trợ lý buông đồ xuống, sau đó cung kính đi ra. Nhạc Tại Uyên rót một ly rượu cho anh trai, nghĩ đến hắn sẽ hỏi bản thân gì đó, không ngờ hắn lại cúi đầu xem văn kiện.

” Đại ca vừa rồi có gặp sinh viên của ta không ?” Cuối cùng vẫn là Nhạc Tại Uyên thiếu kiên nhẫn mở miệng trước.

Nhạc Gia Mục nhìn hắn một cái, đem văn kiện đặt ở một bên.

” Gặp, vừa vào cửa đã bị một đệ tử của người bắt được, sờ tới sờ lui.”

” Ta nhìn thấy. Đại ca...” Nhạc Tại Uyên cân nhắc từng câu từng chữ nói,” ...vừa rồi nam hài kia...chính là người gần nhất cùng ta cùng một chỗ.”

Nhạc Gia Mục vẻ mặt không hề kinh ngạc, nhẹ lay ly rượu trong tay.” Người chừng nào thì đối với nam hài cảm thấy hứng thú ?”

Nhạc Tại Uyên vốn muốn nói trong trò chơi nhận thức, nhưng là bỗng nhiên nhớ tới điều gì, liếc nhìn đại ca hần một cái, sửa miệng nói:” Là nam hay là nữ có quan hệ gì. Đại ca, có em dâu xinh đẹp như vậy chẳng lẽ không tốt ?”

” Không tốt.” Nhạc Gia Mục thản nhiên nói.

Nhạc Tại Uyên ngẩn ra.

” Tốt lắm, bận rộn mệt mỏi rồi, ta đi lên nghỉ ngơi.” Nhạc Gia Mục đặt ly rượu qua một bên, tỏ vẻ chấm dứt nói chuyện.” Người hôm nay muốn ở đây hay là trở về, tùy ý đi.”

Nhạc Tại Uyên gật đầu, đứng dậy nhìn theo bóng dáng ca ca lên lầu. Gia Mục từ đầu tới đuôi một câu không đề cập tới Quý Tử Hòa làm cho hần hơi yên lòng. Xem ra là đa tâm rồi. Quý Tử Hòa dung mạo đích xác mê hoặc nhân, nhưng đại ca cũng là có tiếng mắt cao hơn đỉnh, không chỉ có chọn dung mạo, còn chọn khí chất, chọn tài học, chọn cách nói năng, tuổi còn nhỏ tiểu như Quý Tử Hòa đại khái không nhập được vào mắt hần.

Trò chơi trong sân bỗng nhiên bị một bánh sinh nhật lớn xuất hiện đánh gãy. Người đưa bánh đi khỏi, các sinh viên nhìn bánh ngọt ba tầng xa hoa cùng mặt trên bốn chữ “Sinh nhật vui vẻ” thật to, hai mặt nhìn nhau.

” Ai sinh nhật vậy?”

” Không biết.”

Tiểu Hòa cũng hiếu kì nhìn mọi người. Triệu Tiểu Yên nhìn hần bộ dáng một chút cũng chưa tự giác, vẻ mặt hắc tuyến.

Nhạc Tại Uyên hợp thời tiêu sái đi ra. Hần cũng không nói gì, chính là ánh mắt mang theo ý cười nhìn về phía tiểu Hòa. Tiểu Hòa nhận thấy ánh mắt hần, mặc danh kỳ diệu nhìn hần một cái, sau đó tiếp tục nhìn chung quanh tìm kiếm bạn nào sinh nhật.

Một nam sinh cao cao trắng trắng thực nhãn nhí sờ đầu đi ra.” Hình như là ta..... hôm nay là ngày sinh của ta.”

Tiểu Hòa đứng gần hần, lập tức thực nhiệt tình thật lòng chúc mừng hần:” Sinh nhật vui vẻ.”

” Cảm ơn.” Nam sinh thực thẹn thùng nói lời cảm tạ.

Nhạc Tại Uyên cùng Triệu Tiểu Yên đồng thời giật lảng mình. Nhạc Tại Uyên khụ một chút nói:” Kỳ thật hôm nay chủ yếu là mượn sinh nhật của bạn Lý Đại Hải và bạn Quý Tử Hòa, chúc mừng quân huấn viên mãn chấm dứt, mọi người một tháng này đều vất vả.”

” Lớp trưởng người cũng sinh nhật hôm nay à?”

Mọi người đều đến chúc mừng.

” Không phải a.” Tiểu Hòa đầu tiên là nghi hoặc lắc đầu, sau nghĩ nghĩ hiểu được.” Chứng minh nhân dân ghi là ngày hôm nay, nhưng đó là viết sai rồi.”

Năm xưa, lúc báo sinh nhật, Quý ông nội lão hồ đồ đem ngày sinh âm lịch báo lên. Chân chính ngày sinh của tiểu Hòa còn hơn một tháng nữa.

Trên đường quay về trường học, Triệu Tiểu Yên thở phì phì ăn món quà chocolate vốn là quà sinh nhật , bất quá nhớ đến sắc mặt phụ đạo viên ngay lúc đó, lập tức lại vẹo bật cười.

@

Nguyên ngày 30, tiểu Hòa trải qua thật sự có ý nghĩa, Mập Mập cũng quá đặc rất có ý nghĩa.

Tiểu Hòa là bởi vì bỏ hết một buổi sáng rốt cục học xong cưỡi xe đạp, Mập Mập là bởi vì đối với cân nặng bản thân có tân nhận thức. Trong quá trình dạy tiểu Hòa đạp xe đạp, Mập Mập nghĩ muốn dạy hần làm sao để đạp xe chở người. Kết quả Mập Mập một tòa thịt như vậy ngồi xuống yên sau, lớp xe đạp cũ của Hạ Kinh nổ cái bùm.

Hai người đành phải khiêng xe đi tìm thợ sửa. Thợ sửa xe đẩy đẩy cặp kính lão, thực tình chuẩn hạ phán đoán:” Đây là bị thanh sắt đập trúng phải không? Biến thành hình dạng này, thanh sắt kia chắc cực kỳ nặng cân lắm!”

Mập Mập rầu rĩ nói:” Ngài thật thông minh, tròn 200 kg.”

Sau lại toàn bộ lớp sau xe đều thay đổi. Tiểu Hòa vì an ủi trái tim thiếu nam bị thương của Mập Mập, mời hẳn đi căn tin ăn cơm. Mập Mập đem tâm tình buồn bực phát huy đầy đủ trên cơm trưa. Đáng thương tiểu Hòa túi tiền biến mất một mảng lớn. Ăn xong cơm trưa, tiểu Hòa thu thập một balo quần áo nhỏ, đội nón cỏ nhỏ mới mua, mang theo bản đồ, đạp xe xuất phát. Mục tiêu: xuyên qua Bắc Kinh, đón Hạ đại ca tan tâm.

@

Tiểu Hòa muốn làm chuyện này đã thật lâu. Hạ Kinh từng nói qua nơi bản thân công tác, tiểu Hòa vụng trộm ghi nhớ. Sau đó tiểu Hòa lấy bản đồ nghiên cứu, phát hiện giao thông ở Bắc Kinh thật sự quá đơn giản, trên bản đồ liền khoanh tròn bốn hình vuông, đều là đường thẳng. Chỉ cần đi như vậy, sau đó đi như vậy, là có thể đến chỗ Hạ đại ca.....

Quả thực so với bản đồ méo mó khúc khúc trong trò chơi tốt hơn nhiều, hơn nữa không cần tránh quái vật

Tin tưởng mười phần, tiểu Hòa dưới ánh đại thái dương buổi trưa không sợ, chạy xuyên qua thành phố Bắc Kinh . Đạp a đạp, đạp a đạp, sau đó phát hiện..... Bắc Kinh thật ghê gớm.....

Bị hai lần lạc đường nho nhỏ , dưới sự giúp đỡ nhiệt tình của một đại thẩm tìm được lộ chính xác, lại uống hai ly chè đá đậu xanh, sắp bị phơi nắng hóa, tiểu Hòa rốt cục ở 5 giờ chiều tối được tòa building công ty của Hạ Kinh.

Tiểu Hòa nhìn lên tòa building cao lớn, bỗng nhiên nhớ đến TV trình chiếu cảnh bạn trai gương mẫu đi đưa đón bạn gái đi làm mỗi ngày, không khỏi lắc đầu cảm khái- làm bạn trai tốt thật vất vả quá.

Xe dừng ở một bên, tiểu Hòa chạy đến bồn hoa dưới gốc cây đối diện tòa nhà ngồi xuống, cầm mũ rơm quạt quạt. Bên cạnh cách đó không xa là một ông lão mang kính râm kéo đàn nhị hồ buồn bã. Khu vực này toàn là các xí nghiệp lớn, đại công ti, các thành phần trí thức trên đường lớn đi vội vàng tự nhiên sẽ để mắt tới một lão mù chi nha chi nha kéo đàn nhị hồ mà đứng lại. Cho nên trước mặt ông lão một người cũng không có, cái bát trước mặt cũng trống trơn.

Tiểu Hòa ngồi cách ông cụ không xa , nghe xong một hồi cảm thấy ông kéo đàn không tệ lắm, đi đến trước mặt ông lão nhẹ nhàng thả xuống một đồng xu, nghĩ nghĩ, lại thả thêm một đồng .

Bất tri bất giác, trước mặt ông lão mù nhiều người hẳn lên, vây quanh vài tầng, có nam có nữ. Tiểu Hòa ngại mình chắn đến tầm mắt bọn họ, nhích qua bên cạnh một chút, vòng vây cũng đi qua theo.

Tiểu Hòa trong nháy mắt nhìn nhìn bọn họ.

Bọn họ cũng nhìn tiểu Hòa.

Tiểu Hòa quay đầu nhìn lại cái bát trước mặt ông cụ, bên trong vẫn là hai tiền xu của mình, không khỏi nghi hoặc, vì sao những người này đứng nghe xong lâu như vậy cũng không trả thù lao?

Tiểu Hòa toàn bộ chính là trong suốt, trong lòng nghĩ cái gì, trên mặt liền biểu hiện ra . Đôi mắt to long lanh lập tức đem nghi vấn rõ ràng chuyển đạt cho mọi người vây quanh xem.

Người vây xem đều đỏ mặt. Có vị nam sĩ khụ một tiếng, dẫn đầu ném ít tiền lẻ đi vào, những người khác cũng đều làm theo. Có một tiểu thư ăn mặc cao nhã mạnh mẽ bóp tiền của mình, kết quả phát hiện không có tiền lẻ, vội quỳnh lên, thế nhưng ném tờ một trăm đồng vào.

Tiểu Hòa không tái để ý bọn họ, chỉ là nhón chân nhìn tòa cao ốc đối diện, một hồi cặp mắt sáng lên, đẩy ra đám người chạy đi.

@

Hạ Kinh cùng vài đồng sự đi ra tòa nhà. Một trong các đồng sự vừa đi vừa cùng hần thảo luận vấn đề còn di lưu hôm nay. Hạ Kinh tuy rằng vội vã đi đón tiểu Hòa, nhưng không thể không kiên nhẫn giải thích rõ ràng vấn đề cho đồng sự hiểu.

Nam nhân tuổi trẻ, dáng người cao, mặc áo sơ mi trắng bạch, nghiêng đầu lắng nghe đồng sự hỏi, bộ dạng phong thần tuấn lãng, ánh mắt chuyên chú thật sự, dẫn tới các đồng nghiệp nữ trẻ tuổi vừa tan tầm đi ra từ cao ốc liên tiếp ghé mắt.

Tiểu Hòa xuyên qua cánh cửa bằng thủy tinh của tòa nhà ngơ ngác nhìn hần.

Hiện tại Hạ đại ca dường như hơi khác so với lúc chung một chỗ với hần. Nhưng là khác ở chỗ nào thì hần không nói được.....

Hạ Kinh chú ý tới các đồng nghiệp bỗng khác thường mới quay đầu lại. Các đồng nghiệp này bộ dáng ngây ngốc ngơ ngác, hần chỉ kiến thức qua có một người khi xuất hiện sẽ tạo hiệu ứng như vậy.....

Chính là người ấy như thế nào có thể xuất hiện ở đây ?

Hạ Kinh mang theo nghi hoặc quay đầu lại, sau đó lập tức giật mình.

Mặt ngoài cửa thủy tinh, tiểu Hòa nhiệt liệt hướng hần quơ quơ cái mũ cỏ nhỏ.

@

Hạ Kinh đẩy cửa thủy tinh đi ra, tiểu Hòa nhảy đến trước mặt hần.” Hạ đại ca.”

“..... Tiểu Hòa.” Hạ Kinh liên tục sợ run.

” Dạ, Hạ đại ca, ta tới đón người tan tầm.” Tiểu Hòa gật đầu.” Chúng ta cùng đi mua đồ ăn nhé ?”

Đón hần tan tầm, cùng nhau mua đồ ăn ? Hạ Kinh như thế nào cũng không có biện pháp đem những việc nhà dẫu dằng thắm thiết này liên hệ với bản thân. Vẫn là một người cô đơn, chưa từng có ai sẽ vì hần làm việc này.

” Tổ trưởng, đây là em trai nhà anh sao? Bộ dạng thực.....” Từ “xinh đẹp” khó thể diễn đạt hết ý, nữ đồng nghiệp trẻ tuổi nhất thời tìm không thấy từ hình dung.

Đồng nghiệp tò mò hỏi, rốt cục làm cho Hạ Kinh khôi phục thái độ bình thường.

Người nhà sao..... Lúc này Hạ Kinh trong lòng vừa sợ, vừa mừng, lại vừa cảm động, khóe môi không tự chủ mỉm cười lên. Mỉm cười phát ra từ nội tâm làm cho hần càng hiển phong thái, nữ đồng nghiệp không tự chủ được dời ánh mắt từ tiểu Hòa trở lại hần..... Dường như tổ trưởng càng đẹp trai a. Không xong rồi, lập tức xuất hiện hai cực phẩm, ánh mắt không đủ nhìn rồi.

” Là người nhà của ta.” Hạ Kinh mỉm cười nói.

Nhưng không phải em trai.

Sau khi các đồng nghiệp lưu luyến không rời cáo biệt, Hạ Kinh kéo tay tiểu Hòa.” Người tới bằng cách nào?” Nghĩ đến Bắc Kinh giao thông đông đúc, xe công cộng và đường sắt ngầm, nghĩ đến cảnh tiểu Hòa bị người chen tới chen lui, Hạ Kinh bỗng nhiên cảm thấy hiện tại bị phớt lờ chiều khiến đầu choáng váng.

“Cười xe đạp!” Tiểu Hòa rất đắc ý,” Hạ đại ca, buổi sáng ta học được cười xe đạp.”

Buổi sáng mới học xong liền dám đi xuyên qua Bắc Kinh, Hạ Kinh thật muốn mắng hần vài câu, chính là nhìn hần vẻ mặt đơn thuần chờ mong khích lệ như con chó nhỏ, lời đến bên miệng lại thật sự biến thành khích lệ.” Vậy sao, tiểu Hòa thật lợi hại.”

Nói ra, Hạ Kinh liền hối hận. Không nên không nên, không thể chiều hần như vậy, không thể khiến cho hần hình thành nhận thức sai lầm. Vừa định mất bò mới lo làm chuông nói vài câu, tiểu Hòa đã không chút nào khiêm tốn gật đầu.

” Đúng vậy!” Hần cũng hiểu được bản thân rất lợi hại, sau đó xung phong nhận việc nói.” Hạ đại ca ta chở người về nhé.”

Hạ Kinh đầu tiên là hoài nghi một chút lỗi tai của mình, sau đó bắt đầu hoài nghi năng lực luôn luôn lý giải trác tuyệt của mình.” Chờ ta?”

” Đúng vậy, ta biết đạp xe chở người!”

Tiểu Hòa tuyệt không thẹn thùng xuy ngư. Kỳ thật buổi sáng cùng Mập Mập tập luyện, hoàn toàn không có luyện cái này, bởi vì Mập Mập vừa ngồi xuống liền bị nổ bánh xe.

Phản thủ rút ra bàn tay bị Hạ Kinh nắm, tiểu Hòa chủ động lôi kéo Hạ Kinh đi đến chỗ đậu xe đạp, đem xe đạp lấy ra, lên xe, sau đó quay đầu nói với Hạ Kinh:” Hạ đại ca, đi lên đi.”

Nghĩ nghĩ, ngẩng đầu nhìn xem đỉnh đầu đại thái dương chăm chỉ, tiểu Hòa đem mũ rơm hái xuống đội cho Hạ Kinh.

” Người.....” Hạ Kinh dở khóc dở cười, tháo xuống mũ trả lại cho hắn, ngón tay cẩn thận thắt sợi dây nón thành nơ hình con bướm đáng yêu ở dưới cằm hắn,” Cảm ơn hảo ý của ngươi, chính là chỗ này không thể đạp xe đạp.”

” A?” Tiểu Hòa hoài nghi nhìn hắn.

” Sẽ bị phạt tiền.”

” A.....”

” Sẽ bị phạt hết tiền mua đồ ăn.”

Tiền mua đồ ăn..... Tiểu Hòa đem tiền phạt đổi thành một miếng thịt to, lập tức có khái niệm cụ thể, mộng đẹp cười xe đạp chở Hạ đại ca về nhà lập tức “bốc” một tiếng tan tành.

” Cảnh sát nguyên lai quản nhiều chuyện như vậy .” Tiểu Hòa uể oải cúi đầu.

Hạ Kinh buồn cười tiếp nhận xe đạp từ trong tay hắn, dẫn hắn đi về phía bãi đỗ xe, an ủi hắn nói:” Tốt lắm, ngày mai chúng ta ở trước cửa nhà mình cưỡi xe đạp.”

@

Tiểu Hòa kế hoạch có hai kiện sự, một sự kiện cũng chưa hoàn thành. Vì sợ phạt tiền mà không thể chở Hạ đại ca là một, mà rau dưa hoa quả vân vân, Hạ Kinh ngày hôm qua đều mua hết rồi. Bởi vì lúc mua trong đầu tất cả đều là tiểu Hòa, cho nên cơ hồ đều dựa theo khẩu vị của tiểu Hòa mà mua. Thịt bò nè, cá nè, tiêu xanh nè, rau cải nè, hành ngò vv..... Hạ Kinh còn đến khu bán đồ ăn vặt chưa từng ghé chân lần nào mua mấy thứ tiểu thư đề cử, cũng là mấy thứ hiện tại con nít thích ăn vặt nhất.

A, hình như mua hơi nhiều một chút. Hạ Kinh bên mở ra cửa bên nghĩ thế.

Tiểu Hòa đi theo hắn vào cửa, tò mò nhìn xung quanh, nơi này chính là nhà của Hạ đại ca a.

Hạ Kinh thuê một căn nhà nhỏ, tuy rằng là có điểm trang hoàng cũ xưa chút nhưng rất thanh lịch hào phóng, trong phòng thu thập thật sự sạch sẽ. Được cái là ánh sáng chiếu tốt lắm, phòng khách cùng phòng ngủ đều có cửa sổ to. Đoạn đường này có thể thuê đến phòng ở như vậy hiển nhiên không rẻ, tiểu Hòa tự nhiên sẽ không nghĩ nhiều như vậy, chỉ cảm thấy nhìn qua thực thoải mái. Sàn nhà bằng gỗ bóng loáng đi chân trần lên rất mát mẻ thoải mái.

Tiểu Hòa để chân trần chạy tới cửa sổ xem, Hạ Kinh ở phía sau giữ chặt hắn:” Trước mang dép lê vào.”

Tuy rằng là mùa hè, nhưng đi chân trần cũng sẽ bị cảm lạnh.

Dép lê cũng là ngày hôm qua mới mua, trên dép còn vẽ cầu cầu đáng yêu. Tiểu Hòa thưởng thức một chút dép lê, hỏi Hạ Kinh:” Nhà của Hạ đại ca còn có tiểu hài tử đến chơi sao?” Bằng không làm sao mua đôi dép ngây thơ như vậy.

Hạ Kinh:””

@

Tôn quý khách nhân tiểu Hòa đi thăm xong phòng ngủ, bị an bài ở phòng khách xem TV ăn khoai tây chiên, ánh mắt cũng không ngừng hướng về phòng bếp nhìn. Phòng bếp không lớn, hai người vào liền thấy chật chội, cho nên tiểu Hòa đầu bếp bị Hạ Kinh lấy lý do không quen bài trí trong phòng bếp mời ra ngoài.

” Tiểu Hòa, lại đây.”

Phải giúp sao ? Tiểu Hòa vội vàng ném khoai tây chạy vào phòng bếp.

” Thử nước cá chép dầm chua ngọt này xem, há mồm.”

Nguyên lai là này a. Tiểu Hòa nghe lời hé miệng. Nam nhân cao lớn mặc tạp dề múc muỗng nước canh thổi cho nguội sau đó đưa đến bên miệng hân.” Nhìn xem có quá ngọt hay không.”

Tiểu Hòa vươn đầu lưỡi thật cẩn thận liếm một chút, cái muỗng khê run lên.

” Thế nào?” Hạ Kinh giọng nói bỗng nhiên hơi khàn khàn.

Tiểu Hòa nghĩ nghĩ nói:” Lại cho ta ăn một chút.”

Chủ động nắm tay Hạ Kinh đưa muỗng đến bên miệng mình, như con chó nhỏ liếm sạch sẽ nước canh, sau đó mới cười tủm tỉm đánh giá:” Hạ đại ca, ăn ngon.”

Hạ Kinh bật cười, thân thủ lau nước dính trên khóe miệng hân,” Tiểu Trư Bát Giới.”

@

Hạ Kinh lần đầu tiên làm món cá chép chua ngọt phi thường thành công. Thân cá trước bỏ vào nồi xào quá, sau đó tái thêm nước súp, thêm tiêu, chua ngọt ngon miệng. Hạ Kinh bản thân cũng phi thường vừa lòng, tiểu Hòa lại cổ động, ngay cả chưa bao giờ đầu ăn cá cũng cẩn thận ăn xong hết.

Cơm nước xong, tiểu Hòa dành giúp thu thập chén đĩa, bị Hạ Kinh bắt vào phòng tắm rửa.

Phòng tắm đóng cửa lại, nghe bên trong tiếng nước chảy, Hạ Kinh đứng một hồi, mới mỉm cười đi thu thập cái bàn.

@

Trong phòng tắm, tắm rửa xong tiểu Hòa trống trơn đứng trước gương, mở túi balo nhỏ của mình tìm kiếm vài lần, vẫn là không tìm được áo ngủ. Bản thân rõ ràng nhớ rõ có bỏ vào mà.

Tiểu Hòa nhớ tới hồi nãy có mở túi lấy ra di động, có thể khi đó rơi ra hay không ? Mở cửa phòng tắm, tiểu Hòa ló đầu kêu.” Hạ đại ca.”

Hạ Kinh đang rửa chén, quay đầu lại liền nhìn đến tiểu Hòa bị hơi nước hấp cho hai má phần phần hồng cùng ánh mắt ướt át.” Hạ đại ca, người xem xem áo ngủ của ta có phải rơi trên xô pha không? “

Hạ Kinh nhìn thoáng qua.” Không có. Làm sao vậy?”

” Áo ngủ không thấy.” Mặt quần áo ban ngày sẽ ngủ không thoải mái, tiểu Hòa buồn rầu.

” Mặc của ta đi.”

Hạ Kinh đi phòng ngủ cầm cái áo T-shirt sạch sẽ màu trắng cũ cùng quần vải bông đưa cho hân, tiểu Hòa nghiêng người đi lấy, nửa bả vai bóng loáng lộ ra ngoài.

Tiểu Hòa thay đổi áo ngủ đi ra, Hạ Kinh cư nhiên vẫn đứng ở ngoài cửa.” Hạ đại ca, quần quá lớn, sẽ bị tuột xuống.” Tiểu Hòa một tay nắm lấy quần, một tay xốc lên áo cho hân xem. Vòng lưng quần rộng ra ít nhất 3 tấc.

Nhất tiết trắng nõn thất lưng phúc bại lộ ở Hạ Kinh trước mắt, tròn tròn rốn theo chủ nhân hô hấp phập phồng, Hạ Kinh bỗng nhiên có quỳ xuống đến hút nơi đó xúc động.

” Hạ đại ca?” Thiếu niên nghi hoặc hỏi.

” Ta đi tắm.” Hạ Kinh xua đi hình ảnh kiều diễm trong đầu, giọng nói nhỏ khó nghe.

Nhìn Hạ Kinh vội vàng chạy vào phòng tắm, tiểu Hòa tiếp tục cúi đầu nhìn cái quần.” Nếu không, chắc khỏi mặc quần đi.” Tiểu Hòa lăm bằm lăm bầu quyết định, dù sao cái áo cũng đủ dài, dài đến đầu gối. Trước kia ở nhà cũng là như vậy, Hạ đại ca cũng không phải con gái cho nên không quan hệ.

Tiểu Hòa thực hào sảng đem quần cởi phóng một bên.

Đáng thương Hạ Kinh sau đó không lâu theo phòng tắm đi ra, liền nhìn đến tiểu Hòa cúi người mở tủ lạnh.....

@

Tối, mười giờ hơn. Vất vả một ngày tiểu Hòa liền mệt nhọc, lúc xem phim vụng trộm đánh ngáp vài cái, Hạ Kinh chú ý tới, kêu hắn đi ngủ trước.

Tiểu Hòa tự giác vô cùng leo lên giường người ta, còn phân tốt vị trí,” Hạ đại ca, ta ngủ bên ngoài, người ngủ bên trong đi.”

” Ta ngủ sofa.”

Tiểu Hòa không nói lời nào, ngẩng đầu mở to hai mắt nhìn hắn.

Hạ Kinh đầu hàng.” Được rồi. Ta cũng ngủ bên trong, người ngủ trước đi.” Tiểu Hòa vui vẻ nằm xuống ngủ. Trước khi sắp sửa ngủ còn suy nghĩ suy nghĩ, nguyên lai chiều tròng mắt này không chỉ hữu dụng đối với ông nội bà nội, đối với Hạ đại ca cũng hữu dụng, có thể thấy được con người cần phải dữ một chút mới tốt.

Chính là nửa đêm tiểu Hòa tỉnh lại, Hạ Kinh cũng không tại bên người, trong phòng khách có mông manh lam quang xuyên đến. Tiểu Hòa mơ hồ bò xuống giường, nhìn thấy Hạ Kinh đã dỡ ra sofa gấp, đang ngủ, tiểu Hòa vốn muốn đánh thức hắn, nhưng do quá mệt nhọc, ngáp một cái, leo lên sofa cuộn mình nằm kế bên Hạ Kinh ngủ.

Hạ Kinh bừng tỉnh.” Tiểu Hòa?”

Tiểu Hòa mơ màng màng nói:” Hạ đại ca gạt người.”

” Không có.” Hạ Kinh cười khổ. Vừa rồi chính là đang giải quyết chuyện công ty, có điểm mệt mỏi nên nghỉ tại sofa một chút, bất quá chuyện này hắn không muốn nói cho tiểu Hòa.

Hắn khép lại bản máy tính,” Cùng lên giường ngủ đi.”

“Ừ.”

@

Buổi sáng Hạ Kinh tỉnh dậy trước, đồng hồ sinh vật của hắn luôn luôn chuẩn xác. Công việc buổi tối có trễ tới đâu, sáng ngày hôm sau cũng sẽ đúng giờ tỉnh lại.

Hôm nay cùng một ngày gì trước kia đều không giống nhau. Vừa mở mắt liền nhìn đến thiếu niên hương vị ngọt ngào cùng ngủ. Tia nắng ban mai chiếu rọi xuống, da thịt hắn trắng như trong suốt, môi như cánh hoa phấn nộn, hai gò má ửng đỏ.

Nhìn một hồi, Hạ Kinh tới gần, nghe thiếu niên hô hấp. Hơi thở ấm áp mang theo lo lắng thổi vào lỗ tai hắn, Hạ Kinh mỉm cười. Sau đó thân thủ đẩy ra sợi tóc trước mắt thiếu niên, cúi đầu nhẹ nhàng ở trên máy hắn hôn một chút.

Áo ngủ của thiếu niên đã lệch đến eo thon, đôi chân dài cùng quần lót màu trắng thoải mái bại lộ bên ngoài. Hạ Kinh kéo qua chăn đắp kín cho hắn, nhìn xem thời gian không sai biệt lắm, hắn đứng lên làm bữa sáng.

Từ ý nghĩ rời giường đến lúc chân chính rời giường trải qua thật lâu, luôn luôn rất có nghị lực Hạ Kinh lần đầu cảm thấy rời giường quả nhiên là chuyện thực gian nan.

Bữa sáng là nấu mì. Hạ Kinh tính toán dùng canh thịt bò còn dư ngày hôm qua để nấu. Lúc lấy canh thịt bò trong tủ lạnh ra, chuông cửa vang lên.

Hắn nhíu mày, nhìn lên đồng hồ, chưa đến 8 giờ, lúc này ai đến chứ ? Đi ra mở cửa, lại thấy đứng ngoài cửa là một thân quần trắng thanh nhã Duẩn Thu.

34. Chương 34: Loạn Thất Bát Tao

Hạ Kinh giật mình, Duẩn Thu cũng nhất thời không nói gì. Một lát sau, Duẩn Thu nói:” Không cho ta đi vào?”

Hạ Kinh nhường chỗ cho nàng tiến vào, “ngươi ngồi đi.” sau đó bước nhanh về phòng ngủ, nhẹ nhàng đóng cửa phòng ngủ.

Duẩn Thu nhìn hắn đóng cửa, trong lòng ần ần nổi lên hoài nghi. Hắn vì sao phải đóng cửa? Chẳng lẽ trong phòng ngủ có ai ? Nàng lập tức lại phủ định. Không có khả năng, Hạ Kinh là dạng người gì bản thân rõ ràng nhất, hắn làm sao có thể dẫn người trở về qua đêm. Có thể chính là phòng ngủ hỗn độn, sợ nàng xem thấy mà thôi.

Nàng lấy lại bình tĩnh, ở sô pha ngồi xuống.

Hạ Kinh đóng cửa cho kỹ, đi tới ngồi đối diện nàng.” Sao đến đây sớm như vậy, điểm tâm ăn chưa?”

” Ăn rồi.” Duẩn Thu gật đầu. Những lời này hắn trước kia cũng thường hỏi nàng, chính là hiện tại nàng lại cảm thấy hàm ý trong đó tựa hồ đã có vi diệu khác biệt, ngữ khí hơi khách khí làm cho nàng có chút chịu khổ sở. Lời muốn nói tiếp theo lại càng khiến cho nàng gia tăng cảm giác chịu khổ sở này cùng chột dạ không yên.

” Buổi chiều xe lửa của ba mẹ sẽ đến Bắc Kinh, ta muốn chúng ta cùng đi đón bọn họ.”

Duẩn Thu một hơi nói xong, không ra ngoài dự kiến Hạ Kinh có chút kinh ngạc.” Chú và dì muốn tới Bắc Kinh?”

” Đúng vậy,đến đây du lịch.”

” Sao đến gấp rút như vậy? ” Hạ Kinh nhíu mày,” Đã đặt chỗ ở khách sạn chưa ?”

” Còn chưa đặt. Ta có gọi điện thoại hỏi nhưng đều nói đầy.”

Hạ Kinh trầm ngâm, nói:” Trước kia có một sự tỷ quen thân, hiện tại đang mở công ty du lịch, ta gọi điện thoại hỏi một chút. Tốt nhất đem chú và dì an bài vào đoàn du lịch, bằng không giao thông vân vân cũng không phương tiện, về phần phí dụng liền để ta trả.”

Duẩn Thu không thể tin ngẩng đầu.” Người không đi theo chúng ta?”

Nàng lớn tiếng lên, Hạ Kinh trước tiên quay đầu nhìn xem phòng ngủ, phát hiện không đánh thức tiểu Hòa mới quay đầu ôn hòa nói:” Chú và dì đến ta đương nhiên sẽ chiêu đãi, bất quá chỉ sợ không thể cùng đi toàn bộ hành trình.”

Duẩn Thu đứng lên, run rẩy nói:” Hạ Kinh, ngươi vong ân phụ nghĩa!”

Nàng trong lòng biết chính mình nói không đạo lý. Bản thân trong nhà cũng chỉ chiêu đãi Hạ Kinh vài lần ăn cơm, cho vài bộ quần áo cũ của cha. Tất cả điều này tại vài năm đàm luận ái Hạ Kinh đã hoàn toàn bồi đắp lại nàng, còn vượt qua xất xa. Thậm chí nếu không có Hạ Kinh hỗ trợ, nàng cũng không thể đậu vào đại học A. Chính là cảm giác bị cô phụ dày đặc nhiều như vậy, nàng không thể khống chế bản thân không ra tiếng chỉ trích. Nàng đã muốn ăn nói khép nép như vậy, hắn còn muốn thế nào!

Hạ Kinh lặng im.

Duẩn Thu lý giải hàm ý loại lặng im này. Nàng cũng ý thức được bản thân lúc này rất khó coi, chặm rãi tỉnh táo lại, mỏng manh nói:” Ta không nói cho mẹ hay chuyện chúng ta chia tay.”

Hạ Kinh nhìn nàng, ngữ khí ôn hòa như cũ.” Người hắn là nên nói cho bọn họ.”

Duẩn Thu kinh ngạc nhìn mặt hắn. Nàng biết nói đến tận đây đã chấm dứt hết thủy. Nam nhân một khi nhấn tâm đứng lên quả nhiên không phải nữ nhân có thể so với, một chút đường sống cũng không lưu. Ngày

đó hẳn đến an ủi nàng, nàng còn tưởng rằng bọn họ trong lúc đó vẫn có thể quay lại. Nhiều người an ủi như vậy, chỉ có hẳn là thiệt tình, không có giống như nữ sinh trong ký túc xá mượn danh là an ủi thực tế là vui sướng khi người gặp họa nói ” Sớm nói Nhạc Tại Uyên là hoa hoa công tử”, cũng không có giống nam nhân khác liều mạng làm thấp đi Nhạc Tại Uyên thuận tiện nâng lên bản thân. Hẳn chính là gọi điện thoại nói, có rảnh đi ra đi dạo một chút đi.

Nàng bởi vậy hoàn toàn tỉnh ngộ, bỗng nhiên hiểu được cái gì mới là đáng giá bản thân quý trọng . Huống chi Hạ Kinh vĩ đại cũng đủ để cho tụi nữ nhân vui sướng khi người gặp họa này cảm miệng. Vì thế nàng muốn quay lại tình xưa, lại phát hiện bản thân càng tiếp cận, hẳn ngược lại càng bất hòa. Nàng nghĩ đến hẳn chính là nhất thời kiêu ngạo, chỉ cần nàng cúi đầu là tốt rồi. Hẳn luôn luôn như thế, bề ngoài thoát nhìn ôn hòa dễ tiếp cận, nội tâm cũng là cô nhi đặc biệt có mẫn cảm kiêu ngạo. Kiêu ngạo đến lúc trước nàng muốn chia tay, hẳn một câu giữ lại cũng không nói.....

” Vì sao?” Duẫn Thu cảm thấy bản thân đã thần trí không rõ, cư nhiên hỏi ra lời này. Chính là vẫn muốn biết vì sao, nàng không phải đã cúi đầu sao?

Hạ Kinh bình tĩnh nói:” Thực xin lỗi.”

@@@@@@@@

” Kéo~!”

Giống như phối hợp Hạ Kinh nói, cửa phòng ngủ bỗng nhiên mở. Ánh sáng mãnh liệt tiến vào căn phòng thoáng có chút tối, làm cho Duẫn Thu ngồi đối diện cửa phòng đau đớn ánh mắt.

Thiếu niên xuất hiện ở cửa dưới ánh sáng mặt trời giống như ẩn tàng đôi cánh chim thiên thần. Cho dù hẳn xoa mắt, quần áo hỗn độn, chân trần, lại vẫn như tiểu tiên đồng lạc vào thế gian.

” Hạ đại ca, ta tìm không thấy dép lê.”

Tiểu Hòa lẩm bẩm, mới vừa tỉnh ngủ còn mơ hồ, căn bản không chú ý tới phòng khách còn có người khác. Hạ Kinh đứng dậy bước nhanh đến trước mặt hẳn, ngăn cản hẳn, đem cổ áo hạ xuống bả vai kéo lên cài cẩn thận, sau đó kéo hẳn đi vào.

Cánh cửa phòng ngủ không có hoàn toàn đóng kín, chỉ là hờ khep, nhưng vẫn quyết tuyệt đem ba người ngăn cách thành hai thế giới.

Rất nhanh Hạ Kinh lại trở ra.

Ngắn ngủn thời gian nhưng Duẫn Thu đã hồi phục lại thập phần cao ngạo, lạnh lùng hỏi:” Quả nhiên là hẳn?”

Cỡ nào buồn cười, một thằng nhóc, cho dù hẳn có xinh đẹp, như thế nào có thể chứ ?! Như thế nào có thể chứ ?!

” Đúng vậy.” Hạ Kinh không chút nào không có phủ nhận.

” Người sẽ hối hận.”

” Kỳ thật ta đã muốn hối hận qua, thiếu chút nữa không thể vãn hồi.” Hạ Kinh khẽ cười một chút nói,” Về sau sẽ không.”

@@@@@@@@

Lúc Tiểu Hòa thay quần áo đi ra, Duẫn Thu đã đi rồi. Hạ Kinh đang ở phòng bếp nấu mì, tiểu Hòa chạy tới hỏi :” Hạ đại ca, ta vừa rồi giống như nhìn đến có người tới?”

” Người nằm mơ.”

” A, vậy sao.” Tiểu Hòa lập tức tin.

@@@@@@@@

Hạ Kinh ngẩn ra, không nghĩ tới hần thuận miệng trêu chọc, tiểu Hòa cứ nhiên không chút nghi ngờ tin. Cảm giác được toàn tâm tín nhiệm làm cho hần ấm áp trong lòng. Đem mì bỏ vào nồi nấu, Hạ Kinh quay người lại.” Tiểu Hòa, vừa rồi Duẩn Thu đã tới.”

” Ừ?”

” Cha mẹ nàng buổi chiều sẽ đến Bắc Kinh, ta muốn đi đón một chút, sau đó giúp bọn họ an bài tốt hành trình du lịch.” Hạ Kinh nói chuyện vẫn nhìn vào mắt tiểu Hòa,” Buổi sáng chúng ta đi phụ cận shopping, giữa trưa trở về cho người ngủ, chờ người tỉnh ta đã trở lại.”

” Nga.” Tiểu Hòa nghĩ nghĩ nói:” Ta đi rửa mặt.” xoay người chạy tới buồng vệ sinh.

Hạ Kinh nghĩ hần không vui vì bản thân không thể bồi hần, trong lòng có chút áy náy. Vốn chính là cùng tiểu Hòa hẹn ước trước, hiện tại lại phải nuốt lời. Đang nghĩ ngợi như thế nào hống hần cao hứng, tiểu Hòa từ buồng vệ sinh ló ra.

” Hạ đại ca, ta muốn ăn mì với trứng.” Vừa rồi chưa đánh răng đã chạy vào phòng bếp chính là để nói với Hạ đại ca điều này thôi, kết quả cứ nhiên quên.

“.....” Hạ Kinh có điểm sững sờ.

” Phải màu vàng nhạt.” Bổ sung xong yêu cầu, tiểu Hòa cảm thấy mỹ mãn đi đánh răng –

Bữa sáng mỗi người một cái trứng chiên, tiểu Hòa ăn sạch mì, nước súp cũng uống hết. Kết quả chính là sau khi xuất môn, ở trên xe liền ợ hơi hai lần.

Tiểu Hòa ngượng ngùng, làm bộ nhìn ngoài cửa sổ.

Hạ Kinh lo lắng hần có phải ăn nhiều lắm hay không, hoài nghi xem xét bụng nhỏ của hần, lại không nghĩ tới liên tưởng đến buổi sáng người nào đó lộ bụng nhỏ ra ngoài ngủ.

Hạ Kinh khụ một chút, chính sắc nói:” Ăn không vô cũng đừng cứng rắn ăn, mì cũng không phải món gì hiếm lạ.”

” Chính là ta đang dài thân thể a.” Tiểu Hòa quay đầu thực vô tội nói, sau đó rất có hùng tâm tráng chí tuyên bố:” Ta muốn cao lớn cường tráng một chút.”

“..... Có lý tưởng là tốt.” Hạ Kinh miễn cưỡng nói. Bất quá vẫn là không cần tiếp tục cao lớn, hiện tại ôm rất vừa vặn..... có nhiều thêm chút thịt thì tốt..... Tiểu Hòa thịt mềm mềm.....–

Hai người buổi sáng ngay tại công viên vui chơi phụ cận chơi đùa. Vé vào cửa công viên có đề cử trò chơi ngôi nhà quỷ. Quả nhiên không khí cùng quỷ quái đều rất phi thường chân thật, rất ngoài dự đoán mọi người khó lòng phòng bị. Sau khi đi ra , tiểu Hòa sắc mặt trắng bệch, đi một đoạn đường dài cũng chưa nói chuyện.

Hạ Kinh thập phần hối hận, xoa xoa ngực hần.” Tốt lắm tốt lắm, chúng ta đã đi ra.” Âm thầm đem tất cả phim kịch dị văn xếp vào sổ đen.

Tiểu Hòa dài ra một hơi.” Thực dọa người.”

Hạ Kinh đang muốn tiếp tục an ủi, lại nghe hần nói.” Bất quá cuối cùng không có gạt tiền.”

Tiểu Hòa trước kia bị ông nội gạt người nhà vụng trộm dẫn hần đi ngôi nhà ma chơi đùa. Kết quả trong nhà kia chỉ có vài cái rối gỗ không động, ông nội đi ra còn hô to bị mắc mưu bị lừa tiền. Tiểu Hòa đối với việc này ấn tượng khắc sâu, bởi vì sau đó ông nội bị bà nội đánh. Cho nên rất có quyền uy đánh giá so sánh.

Chơi đùa đã nhiều lắm, Hạ Kinh đi mua đồ uống, vài phút sau trở về lại phát hiện tiểu Hòa đã bị vài tiểu nam hài tiểu cô nương vây quanh.

Nhìn đến Hạ Kinh, tiểu Hòa phát tay chào tạm biệt các tiểu bằng hữu. Hạ Kinh hỏi hần sao lại thế này, tiểu Hòa cũng thực hoang mang.” Không biết a, tiểu nam hài kia bỗng nhiên đã chạy tới, cứng rắn phải kể chuyện xưa cho ta nghe, sau đó đã tới thêm vài bé cùng nhau nghe chuyện xưa.”

Hạ Kinh không nói gì thật lâu sau, ra công viên mới nhẹ giọng cảm thán một câu.” Hiện tại tiểu hài tử.....”

Lễ Quốc khánh tìm được một chỗ làm cho người ta vừa lòng ăn cơm thật không dễ dàng, sau lại vẫn là về nhà ăn. Tiểu Hòa ăn cơm xong bắt đầu mệt rũ rượi. Hạ Kinh tính toán chờ hán ngủ sẽ đi, không ngờ tiểu Hòa lại nói:” Hạ đại ca, ta có thể cùng đi với người không?”

” Người không phải mỗi ngày phải ngủ trưa sao? Ta rất nhanh sẽ trở lại.”

” Hôm nay không muốn ngủ.” Tiểu Hòa thực thuyết phục được cơn buồn ngủ, nói.

Trực giác nói cho Hạ Kinh, tiểu tử kia khẳng định buổi sáng đã nghĩ ra điều này, bằng không sẽ không kiên trì như vậy. Chính là nhìn ánh mắt hần đầy hi vọng, Hạ Kinh lại một lần nữa thỏa hiệp.

” Được rồi, cùng đi.” Đội cho hán mũ rơm và kính râm, Hạ Kinh có chút bất đắc dĩ.” Bên ngoài nắng nóng như vậy, ở nhà mở điều hòa tốt hơn.”

Tiểu Hòa vui vẻ gật đầu, ngược lại lại có chút mê vông. Kỳ thật hán cũng không rõ bản thân vì sao nhất định phải đi? Chính là buổi sáng vừa nghe Hạ đại ca giảng, trực giác liền muốn như vậy.....

Lúc Xe chạy đến nhà ga xe lửa, tiểu Hòa trong lòng bỗng nhiên toát ra hào khí “Bảo vệ quốc gia” dạt dào.

Duẩn Thu so với bọn hán đến sớm hơn, nhìn đến Hạ Kinh cứ nhiên ngay cả đón cha mẹ mình cũng mang theo Quý Tử Hòa. Nguyên bản về mặt kết băng càng thêm lạnh như băng.” Một hồi trực tiếp đưa các người đến khách sạn, chú và dì khẳng định cần nghỉ ngơi một chút, hôm nay đừng tham gia hoạt động gì.” Hạ Kinh đem một dây số đưa cho Duẩn Thu,” Ta đã liên hệ tốt với đoàn du lịch, người hán đã gặp qua sư tỷ. Về thời gian cụ thể, các người hãy liên hệ với nhau.”

Duẩn Thu cứng ngắc tiếp nhận, không nói nữa.

Tiểu Hòa cũng không lên tiếng, lúc xuống xe thuận tay đem mũ rơm theo, hiện tại dùng để giúp bản thân và Hạ đại ca quạt gió.

Ba người đứng ở một bên góc lối ra nhà ga. Tuy rằng tiểu Hòa bị Hạ Kinh cản hơn phân nửa, nhưng là Duẩn Thu cùng Hạ Kinh bề ngoài cũng đủ xuất chúng, người đi qua dừng lại ở trước mặt bọn họ rõ ràng dày đặc, chính là Duẩn Thu thần sắc lạnh lùng, không ai dám tiến lên đến gần.

Trong đám người đi qua, có một thanh niên mặc áo sơ mi đỏ đi qua hai bước lại bỗng nhiên lui về, thấp phần hoảng sợ nhìn Hạ Kinh kêu:” Lão Đại!”

Hạ Kinh cũng có chút kinh ngạc nhìn hán.” Hồng Hạnh?”

” Lão Đại?!” Hồng Hạnh kêu thảm thiết,” Chẳng lẽ chúng ta hành động bí mật bị người phát hiện?!”

Cùng lúc đó, một cô gái mặc đồ màu xanh xuyên qua đám người, kéo vali vọt tới trước mặt Thu Thủy, gương giọng kêu:” Tỷ tỷ, thật là người!”

“..... Phi Lục?” Duẩn Thu thần sắc kinh ngạc, hiển nhiên cũng là không dự đoán được.

” Là ta a, tỷ tỷ, người so với bên trong trò chơi còn xinh đẹp hơn ! Di, tỷ tỷ người cùng.....” Nàng xem đến Hạ Kinh, trên mặt lộ ra một ám biểu tình cổ quái.

Hạ Kinh ánh mắt đảo qua Phi Lục, dừng ở trên người Hồng Hạnh:” Cái gì hành động bí mật?”

” Ai~, ta cùng bọn Dã Thảo Đại Hải vốn tính toán lặng lẽ đến Bắc Kinh cho người một kinh hỉ.” Hồng Hạnh sờ sờ đầu, nhìn đến Phi Lục lại vội vàng nói:” Nàng làm sao đi theo tới, ta không biết.”

Phi Lục cả giận nói:” Ai đi theo các người tới, một đám người lén lút nói chuyện ghê tởm đã chết. Ta tìm đến tỷ tỷ không được sao? Có bản lĩnh người đừng đi theo chúng ta!”

Nàng xem thấy Hạ Kinh cùng Thu Thủy đứng chung một chỗ, trong giọng nói tự nhiên lo lắng mười phần.

” Ha ha.” Hồng Hạnh dù sao so với bọn Suất Suất Suất phúc hậu hơn, xem ở mặt mũi Duẩn Thu cười cười cho qua.

Lúc này tiểu Hòa nghe được thanh âm, từ phía sau Hạ Kinh nhô đầu ra, ánh mắt xa lạ thần nhiên xẹt qua nữ sinh áo xanh với biểu tình bỗng nhiên trở nên rất kỳ quái, tò mò nhìn chằm chằm Hồng Hạnh, mang theo một tia không xác định.

Hồng Hạnh choáng váng nửa ngày, lắp bắp nói:” Tiểu, Tiểu Hòa Lưu Thủy?”

” Hồng Hạnh đại ca.” Cái này đã xác định, tiểu Hòa mặt giãn ra hướng hân chào hỏi.

Tuy rằng đã muốn xem qua vô số bức ảnh, nhưng người thật lực sát thương vẫn là quá lớn, Hồng Hạnh nói chuyện cũng không lưu loát:” Tiểu Hòa, tiểu đệ, ngài, ngài thật sự rất đẹp.”-

Lễ quốc khánh hoàn mỹ của Hạ Kinh bị một nhóm khách không mời mà đến khiến cho loạn thất bát tao, bất quá nhìn đến bọn Dã Thảo Đại Hải từ cửa nhà ga đi ra, một chút ảo não mới sinh rất nhanh liền tan thành mây khói. Thời gian ở chung với tiểu Hòa hẳn là còn rất dài rất dài, cơ hội cùng nhóm bằng hữu phân bố ở trời nam đất bắc này gặp nhau trong hiện thực cũng rất ít, có lẽ cả đời chỉ một lần như vậy.

Tiểu Hòa cũng thực vui vẻ, cảm thấy giống như lại về tới thế giới trò chơi, lúc mọi người cùng nhau đánh quái, chính là Hồng Hạnh đại ca ở trong hiện thực hơi bị nói lắp a..... Gia giáo tốt đẹp nên tiểu Hòa đương nhiên sẽ không mất lễ phép mà nói lung tung, bất quá khi nói chuyện với Hồng Hạnh thì hân săn sóc thả chậm tốc độ nói. Hân chút không có phát hiện bản thân đã trở thành tuyệt đối trung tâm của mọi người. Hạ Kinh đều bị chen ở bên ngoài, chỉ có thể cười khổ.

Chỉ biết sẽ bị như vậy, kỳ thật tiểu tử kia ở trong trò chơi đã khiến người thích, hiện tại thêm bộ dạng này..... Hạ Kinh hơi bất đắc dĩ quay lại tầm mắt, không cố ý tránh xa Duẫn Thu đang gọi điện thoại cho cha mẹ. Phi Lục bị vắng vẻ ở một bên, không cam lòng cắn môi nhìn về phía tiểu Hòa. Hạ Kinh tâm sinh cảnh giác, âm thầm quyết định vài ngày kế tiếp đừng cho tiểu Hòa có tiếp xúc với nàng. Xe lửa của cha mẹ Duẫn Thu trễ giờ, tiểu Hòa cùng bọn Hồng Hạnh dời đi trận địa đến tiệm Kentucky phụ cận, chỉ còn Duẫn Thu, Phi Lục và Hạ Kinh ở nhà ga chờ.

Tiểu Hòa vốn muốn cùng đứng với Hạ Kinh, Hạ Kinh không muốn hân tái phối nằng, nói:” Tiểu Hòa giúp Hạ đại ca chiêu đãi khách nhân đi.”

Thuyết phục tốt lắm, tiểu Hòa lập tức xuất ra bộ dạng chủ nhân nhiệt tình chiêu đãi mọi người, đến Kentucky chủ động bỏ tiền mua đồ uống cho mọi người. Nhóm bạn vô sỉ kia không giống Hạ Kinh, tiểu mỹ nhân mời khách, loại chuyện tốt này làm sao sẽ cự tuyệt, trừ bỏ Dã Thảo có điểm ngưng ngừng, những người khác đều mặt dày muốn này muốn nọ. Hồng Hạnh sau khi vô sỉ một phen, cuối cùng tìm được rồi cảm giác, giống như trong trò chơi vô vai tiểu Hòa:” Nhớ rõ tìm lão Đại chỉ trả a!”

Ngồi ước chừng nửa giờ, Hạ Kinh lại đây, chỉ có một mình hân.

Hồng Hạnh kỳ quái hỏi :” Lão Đại, nhạc phụ nhạc mẫu của ngươi đâu?”

” Đừng nói bậy, ta và Thu Thủy chỉ là bạn bè.” Hạ Kinh ngồi xuống bên cạnh tiểu Hòa,” Bọn họ ngồi xe một mỗi, đi trước khách sạn.” Hơn nữa Duẫn Thu ý tứ hiển nhiên là mấy ngày nay sẽ không tính toán theo chân bọn họ. Hạ Kinh lúc ấy trên mặt chu đáo tỏ vẻ lực lực tiếc nuối, trong lòng lại thở dài nhẹ nhõm.

” Hạ đại ca, uống nước.” Tiểu Hòa đem nước trái cây còn lại của bản thân cho hân. Buổi sáng Hạ Kinh chính là như vậy giải quyết đồ uống thừa của hân, cho nên hân cũng không biết kiêng dè.

” Ừ.” Hạ Kinh tiếp nhận, nhìn hân cười tủm tỉm không chút nào che dấu tâm tình tốt, cũng bỗng nhiên thoải mái lên.

Không có trường bối áp lực, Duẫn Thu và Phi Lục cũng không cùng nhau, nhất bang Kinh Dương hội nhất thời tìm được rồi cảm giác thoải mái như người trong nhà, lực lực nghỉ ngơi một chút, đem hành lý ném ở khách sạn dự định của bọn họ, liền hô to muốn đi Ba Dặm Truân.

Hạ Kinh ở Bắc Kinh bốn năm chỉ tới nơi này hai lần, cũng không thích không khí của pub Ba Dặm Truân. Bất quá những người khác đều bị Hồng Hạnh hư cấu ra vũ nữ ống tuýp cùng nhảy thoát y câu ra hứng thú, mỗi người nhiệt huyết sôi trào. Kết quả tới rồi Ba Dặm Truân mới phát hiện căn bản không có trong truyền thuyết vũ nữ ngoại quốc nóng bỏng, vì thế cùng nhau đem Hồng Hạnh đánh hội đồng một chút. Tiểu Hòa tuy rằng đối với “Tỷ tỷ khiêu vũ nghệ thuật ” trong miệng Hồng Hạnh không có hứng thú, bất quá dưới sự xui khiến của Hạ Kinh cũng nhân cơ hội đáp Hồng Hạnh hai chân.

Cuối cùng mọi người ở vị trí ít người trong pub ngồi xuống. Dưới ngọn đèn mờ nhạt, vốn liền tuyệt sắc vô song thiếu niên lại tăng thêm vài phần thần bí cùng mộng lung. Trên sân khấu vốn đang hát hò gào thét

mơ hồ không rõ ca từ, ca sĩ tóc dài bỗng nhiên sửa lại hát tình ca mềm dịu, ánh mắt không dám chớp nhìn chăm chăm tiểu Hòa, hết bài này đến bài khác xướng lên.

Tiểu Hòa không có giấc ngủ trưa, ngồi một hồi liên mệt rã rời. Dã Thảo nói:” Lão Đại, người trước cùng tiểu Hòa trở về đi, chúng ta còn đi shopping nữa.”

Hạ Kinh mỉm cười:” Cũng tốt, bằng không cổ họng người nào đó mau xướng ách đi.”—

35. Chương 35: Không Dụ Mà Dụ

Ngày hôm sau cả nhóm đi Trường Thành. Tiểu Hòa, loại khuyết điểm của đứa nhỏ được dưỡng ở nhà lập tức bại lộ, khuyết thiếu rèn luyện, thể lực rõ ràng không đủ, kết quả bị Hồng Hạnh cười nhạo thật to một phen, nói cái gì” Nam nhân không đủ thể lực thực đáng xấu hổ”. Tiểu Hòa tuy rằng không biết vì sao khi Hồng Hạnh nói như vậy, tất cả mọi người đều cười kỳ quái, nhưng cũng tự giác biết bản thân thực mất mặt.

Buổi tối về nhà, tiểu Hòa tắm xong nằm ở trên giường, nhìn thấy Hạ Kinh từ phòng tắm đi ra, lập tức ngồi dậy nhiệt tình nói:” Hạ đại ca, ta giúp người mát xa nhé.”

Hạ Kinh thật sự tìm không ra lý do cũng luyện tiếu cự tuyệt tiểu mỹ nhân chủ động như vậy, nghe theo tiểu Hòa chỉ huy, nằm trên giường. Tiểu Hòa vừa ấn vừa đâm lưng hơn mười phút. Vì để thuận tiện đâm lưng, tiểu Hòa cuối cùng dứt khoát ngồi trên lưng Hạ Kinh.

Hạ Kinh nhin không được rên rỉ một tiếng. Nếu nói hắn là đang hưởng thụ, không bằng nói hắn đang bắt lực kiểm bất đắc dĩ.

” Tốt lắm!”

Tiểu Hòa nghe tiếng dừng tay, leo xuống.” Tốt lắm sao?”

“Ừ.” Hạ Kinh giọng nói khá khản trương.” Tiểu Hòa người ngủ trước đi, ta đi giặt quần áo.”

A? Quần áo không phải chỉ cần bỏ vào máy giặt là được sao? Tiểu Hòa khó hiểu ngồi ở trên giường nhìn Hạ Kinh bay nhanh vào buồng vệ sinh, có chút ủy khuất.

Kế tiếp nên là đến phiên Hạ đại ca mát xa cho mình chứ.

Luôn luôn kiên trì nguyên tắc công bình tiểu Hòa thực buồn bực vì tính sai.

Ngày kế tiếp mọi người đi Di Hoà viên, bởi vì Di Hoà viên ngay trong thành phố, mọi người cũng không giống ngày hôm qua tập trung một chỗ rồi cùng nhau đi mà từng nhóm tự đến. Lúc Hạ Kinh và tiểu Hòa đến Di Hoà viên, bọn Hồng Hạnh Đại Hải đã đợi ở cửa. Cùng nhau chờ chung với bọn họ cư nhiên là vài người trong Soái Ca thế gia, mặt khác còn có hai cô gái. Một trong hai cô gái ngồi trên xe lăn, kinh ngạc ngẩn ngủ sau đó chính là nhìn tiểu Hòa cười tủm tỉm.

Tiểu Hòa liếc mắt một cái liền nhận ra, giẫy tay Hạ Kinh chạy tới.” Linh Linh tỷ!”

” Tiểu Hòa.” Linh Linh ở trong hiện thực rất văn nhả.

Cô gái kia chen đến:” Còn có ta, còn có ta nữa.”

Tiểu Hòa phân biệt một hồi, do dự hỏi:” Tiểu Đình Đình?”

Tiểu Đình Đình đắc ý:” Có phải hay không ta so với trong trò chơi xinh đẹp hơn cho nên người không biết!”

” Có chút người không biết xấu hổ a.” Phong Hồi Tuyết đi tới nói:” Rõ ràng chính nâng lên 100 .”

” Người cũng chính lên có tư cách gì nói ta.”

Tất cả mọi người cười ha hả nhìn huynh muội bọn họ vạch tội nhau. Bất quá so với Phong Hồi Tuyết đang xấu hổ, Tiểu Đình Đình thản nhiên hơn, hừ nói:” Ta là người đẹp hiện đại, các người không hiểu.”

Mọi người mua vé vào công viên. Hạ Kinh hỏi Soái Ca thế gia như thế nào lại đến đây. Suất Suất Suất nói:” Ngay tại bên cạnh trường học, gần như vậy mà chúng ta không đến đúng là đáng xấu hổ.”

Tiểu Hòa đẩy xe lăn cho Linh Linh, một đám người đều rất có kinh nghiệm tự tán ra đem tiểu Hòa vây quanh ở bên trong, nhạ đến Linh Linh lớn tiếng kháng nghị.

” Ta cái gì cũng nhìn không thấy rồi !”

Phong Hồi Tuyết chạy tới đem tiểu Hòa đuổi về chỗ Hạ Kinh,” Ta đến đẩy xe cho.”

Tiểu Đình Đang thần bí hề hề chạy đến bên cạnh tiểu Hòa nói nhỏ:” Người có nhìn ra cái gì không?”

” Cái gì?”

” Ca ca ta cùng Linh Linh tỷ.”

” Phong đại ca sao?” Tiểu Hòa nhìn xem Phong Hồi Tuyết đi tuốt đằng trước, hẳn đang giới thiệu cảnh đẹp cho Linh Linh, mặt mang theo tươi cười thân thiết.

” Phong đại ca tốt bụng lắm.” Tiểu Hòa gật đầu nói.” Trước kia còn giúp ta giết gà. “

” Ai~, người cái gì cũng đều không hiểu, quả nhiên là 16 tuổi, ta với người có sự khác nhau.” Tiểu Đình Đang buồn bực nói, nói xong đảo ánh mắt nhìn về phía Hạ Kinh Y.

Hạ Kinh Y hiển nhiên phân thần đang nghe bọn họ nói chuyện, trên mặt mang theo ý cười thản nhiên, một thân áo sơ mi quần bò, có vẻ vừa trẻ lại vừa tiêu sái.

Tiểu Đình Đang hỏi:” Tiểu Hòa, người nói anh trai ta và Hạ Kinh Y, ai tốt hơn?”

Tiểu Hòa muốn nói” Đương nhiên Hạ đại ca tốt”, bất quá cảm thấy nói như vậy thật sự rất hẹp hòi cho Phong Hồi Tuyết, lại nhớ đến ngày hôm qua Hạ Kinh Y xấu tính không mát xa cho mình, dường như cũng không quá tốt bụng, vì thế miễn cưỡng nói:” Hình như ngang nhau.”

Hạ Kinh trên mặt thanh thản tươi cười hơi hơi cương một chút.

Di Hoà viên hiển nhiên không phải nửa buổi sáng có thể đi dạo hết, đám người còn vừa đi vừa chụp ảnh, lại càng kéo dài thời gian. Giữa trưa mọi người liền ăn chút bánh mì uống nước khoáng. Chạng vạng chiều mới ra Di Hoà viên liền đi dạo một vòng trong đại học A truyền thuyết. Hồng Hạnh một đường đòi ăn thịt cá. Hạ Kinh cùng bọn Suất Suất Suất thảo luận một chút, quyết định đi vào quán ăn trong trường khá nổi danh có cá ngon.

Tiểu Hòa bị các nữ sinh lôi kéo chụp ảnh, dừng ở mặt sau. Chụp ảnh xong, tiểu Hòa đem cameras trả lại cho Dã Thảo. Dã Thảo tiếp nhận cười nói:” Cảm ơn a, tiểu Hòa thực ga lăng.”

Tiểu Hòa được khen, thật bối rối, mặt hơi hơi hồng lên.

Dã Thảo thưởng thức một hồi, bỗng nhiên nghĩ đến, hỏi:” Tiểu Hòa người cũng học tài chính phải không? Đó không phải là cùng Thu Thủy Y Nhân chung hệ sao?”

“Ừ.” Tiểu Hòa gật đầu.

Dã Thảo trở nên ‘tám’ hề hề hỏi.” Vậy người có nhìn thấy một nam sinh đặc biệt tốt với Thu Thủy, đại khái cũng là năm nhất?”

Nam sinh đặc biệt tốt với Thu Thủy? Tiểu Hòa đầu tiên liền nghĩ đến Tề Mặc. Nhưng sao Dã Thảo tỷ tỷ lại hỏi chuyện này.

” Có.”

” Thật sự có?” Dã Thảo thực hưng phấn,” Nguyên lai Phi Lục không gạt người, ta còn tưởng nàng nói phét chứ. Thế nào, đẹp trai không?”

Nghe được từ “đẹp trai “, Tiểu Đình Đang lập tức thấu lại đây.” Dã Thảo tỷ tỷ ai đẹp trai hay không?”

” Một người chơi game, tên là Vô Thanh Kinh Lôi, vẫn đi theo bên cạnh Thu Thủy. Các người không biết chứ hẳn vô công rất lợi hại, thành chiến hẳn cũng ra không ít lực. Nghe nói hẳn vốn ở địa phương khác học đại học một năm, vì Thu Thủy mà một lần nữa tham gia thi vào trường này..”

” Oa!” Linh Linh sợ hãi than,” Có phải xuy ngư hay không?”

” Không biết được, Phi Lục cố ý theo ta nói.” Dã Thảo nhún vai nói, ” Người chơi này cũng thực cổ quái, nghe nói lúc tiến vào trò chơi đã chinh xuống dung mạo 100 so với bên ngoài, sau lại luyện một loại võ công, cấp bậc càng cao mặt càng xấu, trên người còn có thể phát ra tanh tưởi. Bất quá võ công thật sự rất cao a.” Dã Thảo lại cường điệu một lần, biểu tình cư nhiên thực hâm mộ. Nàng thuộc dạng game thủ thích chiến đấu nên thực lực đại biểu hết thấy.

” Kia hán trong hiện thực đẹp trai không?” Tiểu Đinh Đương chỉ đối với điều này thấy hứng thú.

Dã Thảo đáp: ” Người hỏi tiểu Hòa đi, là bạn học của hán.”

Tiểu Hòa dùng sức hồi tưởng một chút, sau đó thực xấu hổ nói: ” Ta nghĩ không ra hán bộ dạng như thế nào nữa.”

Tiểu Đinh Đương hết chỗ nói rồi một hồi, ngửa mặt lên trời thở dài: ” Ta nếu là mỹ nữ thì tốt rồi, ta cũng muốn có anh đẹp trai vì ta mà chuyển trường a!”

Tiểu Hòa hảo tâm lấy lời nàng nói lúc buổi sáng an ủi nàng: ” Đinh Đương tỷ, người là người đẹp hiện đại.”

Tiểu Đinh Đương tưởng tiểu Hòa trào phúng nàng, lập tức trợn mắt nhìn.

” Cũng không chỉ bởi vì Thu Thủy bộ dạng xinh đẹp mà người ta xem Thu Thủy Y Nhân như nữ thần, trung thành và tận tâm vô cùng.” Dã Thảo nói: ” Dựa theo Phi Lục nói, trước kia Vô Thanh Kinh Lôi cấp bậc chưa cao, bởi vì diện mạo xấu trên người lại thối nên bị người khi dễ. Thu Thủy vừa mới đi ngang qua, liền cứu hán. Sau lại Vô Thanh Kinh Lôi võ công cao, gia nhập Thủy Thiên Các, tái sau lại liền đi theo Thu Thủy đến bang hội của chúng ta.”

” Giống như tiểu thuyết nha. Ta xem gặp tên khát cái cũng sẽ trả ơn a.” Tiểu Đinh Đương oán giận nói, ” Như thế nào không thấy ai biến thành vương tử, mỹ nữ thật là mệnh hảo.”

” Các người đẹp còn có tiểu Hòa tiểu đẹp trai.” Lúc này Suất Suất Suất quay đầu lại gọi bọn họ: ” Các người nhanh lên, chậm sẽ không có chỗ ngồi!”

Mọi người vội vàng bước nhanh lên, đi đến trước cửa quán ăn thúy ngư. Tiểu Hòa bỗng nhiên bị Tiểu Đinh Đương kéo lấy tay áo. Tiểu Đinh Đương hưng phấn nói: ” Xem nơi đó, xem nơi đó, cái bàn bên cửa sổ kia, là Thu Thủy Y Nhân đó. Chàng đẹp trai ngồi bên cạnh nàng có phải là Vô Thanh Kinh Lôi không?”

Tiểu Hòa theo ngón tay Tiểu Đinh Đương nhìn, lại đón nhận một đạo ánh mắt mãnh liệt. Ánh mắt Tề Mặc chính đang nặng nề nhìn hán, trước sau như một biểu tình không tốt. Bên cạnh ngồi Thu Thủy và Phi Lục, còn có một đôi vợ chồng trung niên khí chất không sai.

Bị người nhìn quen, tiểu Hòa hợp lý xem ánh mắt Tề Mặc một chút cảm giác đều không có, hướng Tiểu Đinh Đương gật đầu nói: ” Chính là hán.”

Hạ Kinh đi qua chào hỏi, tiểu Hòa và bọn Suất Suất Suất thì tìm phòng trống vào ngồi. Lúc ngồi vào bàn, ánh mắt Tề Mặc vẫn đang nhìn hán, giờ thêm cả Phi Lục.

Tiểu Hòa lập tức đem cửa phòng đóng lại.

Hạ Kinh trở về thì thấy bọn Suất Suất Suất đang ồn ào kính rượu cho tiểu Hòa, Hồng Hạnh ở một bên phối hợp khăng khít cổ vũ: ” Tiểu Hòa tiểu đệ, cho dù người thể lực không đủ, nếu ngay cả uống rượu đều không được, về sau cẩn thận không cưới được vợ.”

” Vậy à.” Tiểu Hòa gật gù đầu, tò mò hỏi: ” Thế Hồng Hạnh đại ca chưa có vợ, là loại nào không được a?”

” Phốc!” Hồng Hạnh phun ra, bọn Suất Suất Suất vỗ bàn cuồng tiếu.

Hạ Kinh cũng cười, xem Hồng Hạnh then quá thành giận rót nhiều bia cho tiểu Hòa, vốn nghĩ muốn chờ hán uống lên hai ly liền ngăn cản, không ngờ lại phát hiện tiểu Hòa từ lượng xuất hồ ý liệu thật là tốt. Hồng Hạnh đều nhanh ngã xuống, tiểu Hòa vẫn mặt không biến sắc ngồi rất thẳng. Vì thế liền ngồi yên xem bọn hán không phục tiếp tục dụ tiểu Hòa uống, tiểu Hòa cũng thực nghe lời, ai đến cũng không cự tuyệt, chính là uống không ngã, khí sát cả một đám.

Lúc trở về Hạ Kinh mới phát hiện dị thường, tiểu Hòa đặc biệt đặc biệt ngoan. Tuy rằng bình thường cũng rất nghe lời, nhưng là hôm nay lại nhu thuận nghe lời đến dị thường, một câu cũng không nói, nói với hắn, hắn liền ngốc hồ hồ trợn tròn mắt nhìn người. Hạ Kinh bảo hắn cài cho tốt dây an toàn, hắn quay đầu nhìn Hạ Kinh, qua ước chừng nhiều phút, mới đi thắt dây an toàn.

Tri độn đến..... thật sự đáng yêu đã chết.

Hạ Kinh nhìn không được để sát vào mặt hắn hôn một cái.

Trở về nhà, bác gái quản lý viên dưới lầu gọi lại Hạ Kinh:” Hạ tiên sinh, đồ của người đưa tới.” Nói xong từ sau ngăn tủ lấy ra một hòm lớn.

Hạ Kinh kí tên lãnh đồ , bác gái quản lý viên nói:” Hạ tiên sinh cũng chơi game ?”

Hạ Kinh gật đầu.

” Con ta cũng chơi trò này, thứ này rất đắt tiền, mất của hắn ba tháng tiền lương.” Bác gái cười ha ha nói.

” Hoàn hảo.” Hạ Kinh cười tạ ơn nàng, tay trái ôm thùng, tay phải lôi kéo tiểu Hòa lên lầu.

Tiểu Hòa thực tự giác đổi giày, chính là động tác khá thông thả. Hạ Kinh nhìn hắn, cảm thấy nên tắt yếu xác định một chút hắn rốt cuộc say tới trình độ nào, dựng thẳng lên 3 ngón tay hỏi hắn:” Tiểu Hòa, đây là mấy?” bản thân cũng thấy tức cười, cư nhiên làm chuyện ngây thơ như vậy.

Tiểu Hòa quan sát một hồi nói:” Là ngón tay.”

” Ừ.” Hạ Kinh buồn cười, hỏi tiếp:” Là mấy ngón tay?”

Tiểu Hòa tái quan sát một hồi, trên mặt xuất hiện biểu tình hồ đồ, lắc đầu, đem tay hắn bắt lại đây, một ngón một ngón đếm, đếm nửa ngày, sau đó báo cáo:” ba ngón.”

Hạ Kinh rốt cuộc nhìn không được cười một phen ôm hắn vào trong lòng, đá tới cửa,” Người tiểu gia hỏa này thực hội hù nhân a, vừa mới bộ dáng trang đến thật tốt, Hồng Hạnh đều bị hù dọa.”

Tiểu Hòa tựa vào trong lòng hắn cười ha hả.

Hạ Kinh đem hắn đặt ở sô pha, bản thân đi dọn quần áo pha trà giải rượu. Tiểu Hòa vẫn không nhúc nhích ngoan ngoãn ngồi trên sô pha, chỉ có ánh mắt đi theo Hạ Kinh. Hạ Kinh đi đến đâu, hắn hai mắt đem lấy thật to liên nhìn đến đó.

Hạ Kinh bị hắn nhìn xem căn bản không có biện pháp làm việc, buồn cười lại bất đắc dĩ quay về bên cạnh hắn.” Về sau ta làm việc thời điểm, người phải bịt mắt.”

Hắn khó được đùa dai nắm tay Tiểu Hòa che hai mắt mê người của hắn. Tiểu Hòa không hiểu, bỏ tay mình xuống, khiến cho tay Hạ Kinh dễ dàng đặt lên mắt mình. Hạ Kinh cảm giác mắt hắn nháy nháy, lông mi thật dài như bàn chải nhỏ chà chà trong lòng bàn tay.

Hạ Kinh cũng không biết, trong nháy mắt này, bản thân rốt cuộc là ngứa bàn tay hay là ngứa trong lòng.

Giống như bị phồng tay Hạ Kinh bỏ tay ra, tiểu Hòa quả nhiên như trong tưởng tượng bộ dáng hoang mang, thành thành thật thật làm cho Hạ Kinh trong lòng vừa động.

” Tiểu Hòa.” ngữ khí dụ dỗ, Hạ Kinh hai tay chống đỡ lên sô pha, cùng hắn nhìn thẳng.

” Hạ đại ca hảo hay Phong đại ca tốt?”

Tiểu Hòa tự hỏi một trận.”..... Hạ đại ca.”

Hạ Kinh khóe miệng giơ lên cười.” Kia buổi sáng vì sao gạt người?”

Tiểu Hòa hoang mang.” Không gạt người.”

” Tiểu bại hoại.”

Tiểu Hòa tuy rằng uống rượu, cũng biết mình bị mắng, ủy khuất cúi ánh mắt.

Hạ Kinh luôn luôn không chịu được hấn không vui, chính là giờ phút này nhìn hấn bộ dáng ủy khuất, trong lòng lại chỉ có buồn cười và trù mến, xoa bóp tay hấn, ân, còn có nồng đậm thỏa mãn.

Tiểu Hòa giống như một tiểu rối nghe lời, dưới sự chỉ huy của Hạ Kinh đi đánh răng rửa mặt tắm rửa leo lên giường. Hạ Kinh tắm xong đi ra, tiểu Hòa đã nhắm mắt lại, Hạ Kinh nghĩ đến hấn đã ngủ. Không ngờ hấn mới đi gần bên giường, tiểu Hòa liền mở mắt nhìn hấn.

Hạ Kinh Phảng phất bị cặp ánh mắt kia mê hoặc, cúi đầu chậm rãi tới gần hấn.

” Tiểu Hòa.” Hấn thấp giọng nói, ” Cho ta một nụ hôn ngủ ngon.”

Tiểu rối mang theo biểu tình hồ đồ, chậm nửa nhịp ở môi hấn nhẹ nhàng ấn một cái cơ hồ không có cảm giác hôn, chính là lại khác sâu như vậy. Vì thế Hạ Kinh lần đầu tiên cảm thấy, nguyên lai uống say, cũng là một loại ma pháp.

36. Chương 36: Phụ Thân Tiểu Hòa

Hạ Kinh cảm xúc phập phồng tới nửa đêm, thật vất vả mới bình tĩnh một chút, đang mông lung sắp đi vào giấc ngủ thì tiểu Hòa lần hai vòng chui vào trong lòng hấn, chân thoải mái gác trên đùi hấn, còn cõ hai cái, tìm được vị trí thoải mái gác chân.....

Cho nên, ngày hôm sau, luôn luôn tỉnh giấc sớm Hạ Kinh hiếm thấy không tỉnh dậy nổi. Nếu không phải cảm thấy có đồ vật gì đó ở trên mặt hấn động tới động đi, hấn chắc còn có thể ngủ tiếp.

Chính là, mở to mắt ra liền chống lại cặp mắt to đen như mực trong veo như nước của tiểu Hòa, cho dù Hạ Kinh mấy ngày nay xem quen, vẫn là không khỏi nín thở.

Tiểu Hòa đang bán nằm sắp nhìn hấn, một tay chống cằm, tay kia thì chuyên tâm sờ lông mày hấn. Nhìn thấy hấn bỗng nhiên mở to mắt, ‘tiểu tặc’ tiểu Hòa lập tức thu hồi tay, hai má lập tức trở nên phẫn phẫn hồng, ánh mắt chột dạ dời đi. Một hồi đại khái cảm thấy bản thân cũng không làm sai gì, chính đại quang minh quay trở về, dùng thanh âm tình khôi chào hỏi hấn.

” Hạ đại ca, người dậy rồi!”

Miệng cười sáng lạn, ánh mắt trong trẻo, một chút chột dạ bị nắm đều không có.

” Tiểu Hòa.” Giọng nói của Hạ Kinh mang theo chút trầm của người vừa mới tỉnh ngủ, ” Người vừa rồi đang nhìn cái gì?”

” À.....” Tiểu Hòa ngượng ngùng một chút, vẫn là thành thật nói: ” Hạ đại ca, mặt người lúc ngủ nhìn đẹp lắm.”

“.....” Hạ Kinh dở khóc dở cười. ” Tiểu Hòa mới vừa khen nhìn đẹp lắm?”

Tiểu Hòa gật đầu: ”Đúng, ta nhìn kỹ lắm.” Nói xong chớp chớp mắt, bỗng nhiên cúi đầu ở miệng hấn hôn một cái, sau đó tay chân cùng sử dụng, đứng lên. ” Hạ đại ca, ta đi rửa mặt trước.”

May mắn Hạ Kinh phản ứng không chậm, ôm đồm cái chân trần của tiểu Hòa, không cho chạy trốn.

” Hạ đại ca người làm gì?” Tiểu Hòa động động chân, nghĩ muốn rút chân về, lại bị bàn tay nóng cháy của Hạ Kinh trảo quá chặt chẽ.

Lời này không phải hấn nên để hấn hỏi sao? Hạ Kinh thở dài. ” Tiểu Hòa, người lại làm gì?”

Tiểu Hòa bị hấn nắm đau chân, hơn nữa thấy vẻ mặt Hạ Kinh hình như không quá cao hứng (Bị dọa rồi), không khỏi có điểm ủy khuất. ” Hôn chào buổi sáng a, đêm qua không phải cũng hôn sao?”

Thừa dịp Hạ Kinh ngẩn ngơ nhẹ buông tay, tiểu Hòa rút chân mình về, nhảy xuống giường, chạy vào toilet.

Lúc ăn điểm tâm, Hạ Kinh vẽ mặt có chút đăm chiêu, tiểu Hòa vụng trộm quan sát hấn, bị Hạ Kinh quơ được.

” Không ăn được sao?”

Bữa sáng là Hạ Kinh đi dưới lầu mua bánh chưng và sữa đậu nành.

” Không phải.” Tiểu Hòa lắc đầu, ngập ngập ngừng ngừng hỏi :” Hạ đại ca, người đang suy nghĩ gì vậy ?” Tiểu Hòa có chút chột dạ kỳ dị khó hiểu, tổng cảm thấy Hạ đại ca hiện tại trầm mặc là có liên quan đến bản thân.

” À.” Hạ Kinh bất động thần sắc nói:” đang nghĩ kế hoạch giáo dục.”

Hiển nhiên các bậc phụ lão trong nhà tiểu Hòa lúc chăm bón bé tiểu Hòa đã quên một điều rất trọng yếu, ‘phương diện nào đó’ giáo dục hoàn toàn là trống rỗng. Nhìn tiểu Hòa cái hiểu cái không gật đầu, sau đó ngoan ngoãn uống sữa đậu nành, Hạ Kinh cảm thấy bản thân thật sự là trách nhiệm nặng nề.

Ừ, trước hết mỗi ngày theo hôn chào buổi sáng bắt đầu đi.

Ăn xong điểm tâm, tiểu Hòa tưởng sẽ xuất môn đi chơi với bọn Hồng Hạnh, không ngờ Hạ Kinh lại mở ra hộp chuyển phát nhanh ngày hôm qua nhận được.

Tiểu Hòa ngồi xồm bên cạnh, kỳ quái hỏi:” Hạ đại ca, người khi nào thì mua thùng này vậy ?”

” Ngày hôm qua.....” Hạ Kinh ngừng lại một chút, ” Người không phải nhớ rõ sao?”

” Không nhớ rõ.” Tiểu Hòa lắc đầu.” Ta say rượu.”

“.....” Hạ Kinh không nói gì, tiểu Hòa cũng thật biết chọn trọng điểm nhớ lại. Mở ra thùng, tiểu Hòa kinh hỉ kêu to:” Mũ giáp Mộng du giang hồ?”

” Ừ.” Hạ Kinh mỉm cười gật đầu, ” Hôm nay chúng ta không đi ra ngoài, cùng online đi.” Sờ sờ đầu hắn:” Trước đem chó con ngực nào đó cứu ra.”

Trong trò chơi hiện là đêm tối thâm trầm.

Thân ảnh của Tiểu Bạch cầu dần dần xuất hiện ở một góc cửa Thủy Thiên Thành, đúng là địa phương lần trước logout. Tiểu Bạch cầu nhìn xem trái phải, dựa theo Hạ Kinh phân phó, linh hoạt chạy đến một góc núp tốt.

Một lát sau, một thanh âm xa lạ cúi đầu ở phụ cận gọi:” Chó con, chó con, đi ra.”

Là Hạ đại ca an bài người sao?

Tiểu Bạch cầu cẩn thận lộ đầu chó, nhìn lên thấy một bóng người mập mập. Người nọ ánh mắt nheo, lập tức nhìn đến tiểu Bạch cầu lộ ra, vội vàng đi tới.

” Hạ thành chủ tìm chính là người đi.”

Nghe được tên Hạ Kinh Y, tiểu Bạch cầu vội vàng gật đầu.

” Oái, cứ nhiên nghe hiểu được tiếng người, trò chơi này thật là biến thái.” Người nọ bộ mặt không thấy rõ, thấp giọng nói:” Ta mang người đi ra ngoài, người đừng ra tiếng.”

Người nọ mặc áo choàng rộng thùng thình, tiểu Bạch cầu tránh ở trong ống tay áo của hắn, một đường im lặng không ra tiếng, bên tai nghe người nọ thỉnh thoảng chào hỏi với người trên đường, thoạt nhìn vô cùng quen thuộc Thủy Thiên Thành.

Chẳng lẽ hắn dĩ nhiên là người chơi của Thủy Thiên Thành? Tiểu Hòa cõi lòng đầy nghi hoặc.

Ra khỏi thành , người nọ vận khởi khinh công một đường bay nhanh, tiểu Bạch cầu gắt gao bắt lấy tay áo. Ước chừng qua mấy phút đồng hồ, người nọ ngừng lại, ha ha cười nói:” Hạ huynh, sủng vật của người mang đi ra.”

” Kiếm huynh, lần này đa tạ người.”

Là giọng nói của Hạ đại ca.

Tiểu Bạch cầu vội vàng ” Ổn ổn” hai tiếng.

” Không có chi, không có chi.” Người nọ đem tiểu Bạch cầu trong tay áo đi ra, ném cho Hạ Kinh Y.” Hạ huynh, đồ vật đưa xong, ta đi trước một bước, bằng không chỉ sợ chọc người hoài nghi.”

Người nọ khi nói chuyện đã muốn ở ngoài mười thước, Hạ Kinh Y gật đầu nói:” Kiểm huynh đi thông thả.”

Tiểu Bạch cầu cũng ” Oản oản ” nói ” Cảm ơn”, bất quá phỏng chừng người nọ cũng nghe không hiểu. Người nọ đi xa, bị ôm vào trong ngực, tiểu Bạch cầu vô cùng thân thiết ngửi ngửi tay hạ Kinh Y, nâng lên bàn chân phải sờ sờ hắn. Hạ Kinh Y như lở tai hắn, cười nói:” Đừng làm nũng, chúng ta trước rời đi nơi này.”

p/s:

Tác giả của truyện này chính là Cổ Mạn, đồng tác giả của ‘Yêu em từ cái nhìn đầu tiên’ hay ‘Nhất tiểu khuynh thành’ (cũng thể loại võng du của nữ tần, rất hay), ‘Sam sam đến ăn cơm’....Tác giả còn có biệt danh khác là «Rùa» vì các tác phẩm ra rất chậm và lâu kết thúc. “Võng du chi tuyệt sắc thiếu niên” thật không may là một trong các truyện còn đang ongoing của tác giả, bị ngưng 4 năm rồi T_T, ngưng ở tập 36 này T_T. Mọi người cùng tiếp tục sục hồ của tác giả nhé. Tạm biệt mọi người, phiên ngoại mình sẽ up lên tiếp và tạm đóng trang này, chừng nào có tiếp sẽ up tiếp. Tạm thời sẽ bắt đầu ngưng hoạt động.

37. Chương 37: Pn1: Tiểu Hòa Tắm Rửa Ký

Đại học A danh khí lớn đến bao nhiêu thì điều kiện sinh hoạt kém đến bấy nhiêu. Do trường đã lão trăm năm rồi, có thể lý giải. Tuy rằng nói đã lần lượt xây nhiều dãy phòng mới, nhưng hiển nhiên những chỗ đó không tới lượt sinh viên năm nhất hưởng thụ.

Tiểu Hòa ở ký túc xá sáu người một gian, không có buồng vệ sinh riêng. Mùa hè nam sinh tắm rửa ngay tại phòng giặt đồ. Ngày đầu tiên Tiểu Hòa đến trường học, chạng vạng, đại khái do uống nước hơi nhiều nên đi đến WC.

Khu ký túc xá này mỗi tầng chỉ có một cái WC, cùng phòng giặt liên thông chung một chỗ, muốn đi WC phải trải qua phòng giặt đồ. Tiểu Hòa vừa bước vào phòng, đã bị một đồng thân thể trần trụi trắng trợn qua lại gây shock đến, chớp chớp mắt, tiểu Hòa quyết định lơ đi, mặt không biến sắc đi vào bên trong. Lúc này lại nghe đến nhiều nam sinh hú lên quái dị, đều nhanh chóng cầm chậu nhỏ che khuất vị trí mấu chốt của cơ thể mình, khẩn trương hề hề nhìn hắn.

Tiểu Hòa cũng bị bọn họ dọa đến, nhìn lại bọn hắn.

Bọn họ cũng xem tiểu Hòa.

Chăm chú nhìn.

Chăm chú nhìn.

Tiểu Hòa quay đầu chạy = =

Đây là vấn đề mà trong 4 năm sống đại học tiểu Hòa vẫn không hiểu rõ được. Vì sao lúc tắm rửa khi có người khác đi qua, các nam sinh vẫn bình thản ung dung vừa tắm vừa tán gẫu, mà mỗi lần khi hắn đi ngang qua, bọn họ sẽ vẻ mặt khẩn trương tùy tay quơ trúng cái gì liền đem đi che bộ vị mấu chốt chứ?

Tiểu Hòa cảm thấy thật sự thực úy khuất, làm như hắn rất muốn xem chỗ đó của họ lắm vậy.

Ngày đầu tiên ngay tại phòng chứa nước bị dọa đến, tiểu Hòa đương nhiên sẽ không đi phòng chứa nước tắm rửa nữa. Đến buổi tối, tiểu Hòa mượn một túi to đựng quần áo tính đi nhà tắm của trường. Kỳ thật cũng là nhàn hạ, tiểu Hòa không thích tắm nước lạnh, ở phòng chứa nước tắm rửa còn muốn phải nấu nước ấm lên, thật sự rất phiền toái .

Chào bạn cùng phòng một tiếng, tiểu Hòa mang theo túi to đi xuống lầu, lại ở dưới lầu đụng phải sư huynh Nhạc Tại Uyên mới nhận thức hôm qua. Ân, cũng chính là Nguyệt Tại Thủy Thiên.

Nhạc Tại Uyên kinh hi: “Tiểu Hòa.”

Tiểu Hòa do dự một chút, nhớ tới cha mẹ dặn, vẫn là lễ phép chào hỏi: “Sư huynh.”

Nhạc Tại Uyên nghe vài năm nay người ta kêu hấn sư huynh, chỉ có hôm nay hai chữ này nghe được thoải mái nhất, tươi cười đầy mặt hỏi: “Tiểu Hòa muốn ra ngoài ? Muốn hay không sư huynh đưa người đi?”

Tiểu Hòa lắc đầu: “Ta đi tắm rửa. Sư huynh, ta đi trước.”

Tắm rửa. Nhạc Tại Uyên đầu óc hôn mê choáng váng. Trong đầu toát ra một hình ảnh, bỗng nhiên quá sợ hãi, bắt lấy cánh tay tiểu Hòa, “Người đi đâu tắm?”

“Phòng tắm a.” Tiểu Hòa rút cánh tay mình về.

“Phòng tắm!” Nhạc Tại Uyên muốn té xỉu !

Phòng tắm, tương đương một đám nam nhân cởi quang sạch sẽ , sau đó tiểu Hòa của hấn cũng cởi sạch đứng ở bên trong, bị người xem hết trơn.

“Không được!” Mặt đều phải đen.

Tiểu Hòa kỳ quái nhìn hấn.

Nhạc Tại Uyên phát hiện mình phản ứng rất kích động , vội vàng nói: “Đi ký túc xá của sư huynh tắm đi. Phòng tắm trong ký túc xá sư huynh cung cấp nước ấm, hơn nữa không cần trả tiền. Phòng tắm chung nhiều người lắm.”

“Không cần.” Tiểu Hòa lắc đầu, “Sư huynh, cảm ơn người, ta đi đây.”

Nhạc Tại Uyên trước kia ở trong trò chơi đã biết hấn quật cường, không có biện pháp đành phải đi theo hấn, dọc theo đường đi lại nghĩ cách thuyết phục hấn, tiểu Hòa vẫn lắc đầu. Rốt cục đi đến phòng tắm , Nhạc Tại Uyên giành vào trước tiểu Hòa, nói với nhân viên phòng tắm : “Muốn một gian tắm riêng !”

Vị nhân viên tà nghệ nhìn hấn: “Trời nóng như thế ai tới nơi này tắm rửa chứ. Đây là nhà tắm một gian, đi vào đi vào đi.”

Tiểu Hòa đưa thẻ, đi vào.Nhạc Tại Uyên trông mong đứng ở cửa nhìn. Tiểu Hòa tắm rửa xong đi ra, Nhạc Tại Uyên còn tại bên ngoài chờ.

“Không ai tắm chứ?”

“Không.”

Nhạc Tại Uyên thở dài nhẹ nhõm một hơi, bắt đầu lo lắng mùa đông .

Nhưng là còn chưa tới mùa đông, tiểu Hòa liền quyết định không đi phòng tắm tắm rửa , về sau đều sửa ở phòng chứa nước tự mình múc nước tẩy. Nguyên nhân là do chuyện này: học viện Kinh Tế muốn làm một hoạt động công ích, giúp đỡ trẻ em thất học , đưa ra quảng cáo là ‘ Chỉ cần mỗi tháng 50 đồng, có thể giúp được một đứa nhỏ thay đổi vận mệnh!’

Tấm ảnh nổi tiếng của các trẻ em thất học chụp phóng thật to treo lên. Trong ảnh chụp một bé gái mở to đôi mắt ngây thơ khát vọng .

Mọi người đều biết rằng tiểu Hòa là đứa nhỏ lương thiện. Tuy cha mẹ cấp sinh hoạt phí không nhiều lắm, hàng tháng đều là vừa đủ dùng, nhưng tiểu Hòa vẫn quyết định mỗi tháng trích ra 50 đồng.

Như thế nào tiết kiệm ư ? Buổi tối, tiểu Hòa cầm bút nằm sắp trên bàn học ký túc xá tổng kết mỗi ngày chi tiêu của mình.

Buổi sáng bánh bao ăn ngon lắm, không thể bỏ. Giữa trưa thịt khìa cùng chân gà cũng ăn ngon lắm, không thể bỏ. Buổi tối cơm chiên cũng ăn ngon lắm, không thể bỏ.

Khụ, bạn tiểu Hòa tính toán đã sắp đến 100% tiền.

Tiểu Hòa tính a tính, bỗng nhiên nghĩ tới: tắm rửa! Tháng trước tiền tắm rửa nếu nhớ không lầm thì là 60 đồng đó. Nếu mỗi ngày đều ở phòng chứa nước tắm rửa, không phải có thể tiết kiệm ra 50 sao? Ha ha ha ha ^ _ ^

Tiểu Hòa cao hứng tuyên bố: “Về sau ta sẽ tắm rửa ở phòng chứa nước! Mọi người đi nhớ rủ cùng đi nhé.”

“Phốc!” Đang ở uống trà, đại ca của phòng phun nước ra.

38. Chương 38: Pn2 : Lãnh Địa Bất Hạnh Của Lão Đại Là Do Mỹ Nhân Gây Họa

Bành Quang, người Quảng Đông, sinh viên mới của hệ Tin Học. Bởi vì giường ngủ của hệ mình không đủ mà bị sung quân qua hệ Tài Chính, cùng chung phòng với Quý Tử Hòa- siêu cấp mỹ thiếu niên nổi tiếng khắp trường. Bởi vì vận chó mà bị phân phối đến hệ của mỹ nữ, hơn nữa ngủ ở tầng dưới chung giường tầng của Quý Tử Hòa, Bành Quang bị nam sinh của hệ mình dùng mắt đao giết vô số lần. Mỗi lần về ký túc xá đều phi thường bị phẫn la to: “Xem ta, xem ta đi, có phải máu chảy đầm đìa hay không?”

Theo lý thuyết, hệ Tài Chính được xưng là mỹ nữ hệ. Số lượng nữ sinh tuy không có nhiều như hệ Ngoại Ngữ và Tiếng Trung, nhưng chất lượng đều rất cao. Bành Quang người này bề ngoài xem như cũng khá sáng sủa, chiếu theo trình độ thân thiện của các nữ sinh khi tới cửa tìm Quý Tử Hòa, chuyện tìm được một bạn gái là thuận lý thành Chương. Nhưng là, suốt bốn năm đại học, Bành Quang không chỉ có không người thăm hỏi, các nữ sinh khi nhắc tới hắn còn đều phi thường có vẻ hèn mọn.

Lúc tốt nghiệp nhìn đến người khác đều có đôi có cặp, mình vẫn như cũ đánh sô lô, Bành Quang không khỏi lệ thiếu nam tung hoành: “Nhớ khi xưa, khi ta năm nhất. . . .”

Nhớ khi xưa, ở năm nhất, Bành Quang cũng là một soái ca xanh tươi mơn mớn, đối với chuyện tình yêu của bạn siêu cấp mỹ thiếu niên chung phòng mà phát ngây phát ngốc, huyền tưởng đến chảy nước miếng, nhìn chằm chằm trần giường mà nằm mơ chờ đợi lịch trình phức tạp gian khổ của mình đến. Rốt cục có một ngày, đang ngủ thẳng được một nửa, hắn giác ngộ ra.

Vì thế Bành Quang lập tức đứng lên, chân đạp giường của mình, tay trái cầm lấy lan can giường trên, tay phải điều chỉnh tiểu Hòa đang ngủ trạ.

“Lão đại?” Mỹ thiếu niên bị cứu tỉnh, từ trong chăn vươn cánh tay mượt mà dụi mắt, mắt to động sừng mù nháy a nháy, lông mi thật dài dụ nhân chớp a chớp.

Nhưng Bành Quang bất vi sở động, ánh mắt kiên định nhìn chằm chằm vách tường: “Ta đã giác ngộ.”

“Gì?” Tiểu Hòa thực buồn ngủ.

“Người là nam.”

“Ừ.”

“Ta cũng là nam.”

“Ừ.” Tiểu Hòa đánh ngáp.

“Nam nhân không thể sinh đứa nhỏ.” Bành Quang nghiêm túc nói, “Vợ tương lai của ta tuy rằng không xinh đẹp như ngươi, nhưng nàng có ưu điểm mà ngươi không thể có: sinh đứa nhỏ!”

“Ừ.” Tiểu Hòa mông lung buồn ngủ, loáng thoáng giống nhau nghe được nam, sinh đứa nhỏ gì gì đó, nhưng là chuyện này cùng hắn có quan hệ gì chứ? Lại nhỏ nhỏ đánh ngáp một cái.”Lão đại, ta có thể ngủ tiếp chưa?”

“Ngủ đi!” Bành Quang khoan dung cho hắn ngủ.”Lão tử rốt cục không buồn bực.”

Vốn chuyện này đến nơi đây cũng liền xong rồi, Bành Quang rốt cục tìm về nhiệt tình yêu thương cùng tin tưởng với lão bà tương lai. Nhưng thật đúng dịp là, tiểu Hòa ở vài ngày sau, ở trên báo chí thấy được tin về nam nhân sinh con, tin nói cái gì là nam nhân bụng có mạch máu phong phú, có thể cho trẻ con cung cấp dinh dưỡng gì gì đó. Sau đó tiểu Hòa nhớ tới ngày nào đó Bành Quang nói qua nam nhân sinh con, giống như thực hứng thú với chuyện này, vì thế lập tức hỏi mượn pho đội trưởng đội báo chí Triệu Tiểu Yên tờ báo, hảo tâm mang về cho Bành Quang xem.

Trở lại ký túc xá, thấy lão đại, tiểu Hòa hiển vật quý dương dương tự đắc nói “Lão đại, ngươi lần trước không phải nói chuyện nam nhân sinh con sao? Ta nhìn thấy báo có đăng, cho ngươi nghiên cứu.”

Bành Quang ngây người.

Vài nam sinh ở phòng khác qua chơi bài cũng ngây người, sau đó thực nhất trí dùng ánh mắt kinh tởm sùng bái nhìn Bành Quang.

Phải biết rằng, chỉ cần là Quý Tử Hòa bên người xảy ra chuyện gì, tốc độ truyền bá đều là vận tốc ánh sáng . Vì thế, rất nhanh mọi người trong đại học A đều biết có nam sinh tên Bành Quang cùng phòng với Quý Tử Hòa rất hứng thú với chuyện nam nhân sinh con.

Chậm rãi lại biến thành Bành Quang đối với nam nhân sinh đứa nhỏ rất hứng thú.

Sau đó lời đồn càng truyền càng nóng, rốt cục cuối cùng biến thành

Bành Quang cứ nhiên muốn tự mình sinh đứa nhỏ.

Đôi mắt càng ngày lời đồn càng thái quá, ngôn ngữ giải thích là yếu ớt vô lực , mỗi ngày dùng ánh mắt bị phần giảo sát mỉa thiếu niên là không làm nên chuyện gì . Ở tiểu Hòa lần thứ hai quan tâm hỏi, Bành chỉ là nói ánh mắt không thoải mái, Bành Quang quyết định , muốn dùng hành động cụ thể đến dập nát lời đồn.

Hành động cụ thể chính là tìm được bạn gái, chứng minh mình hoàn toàn bình thường , không nghĩ sinh đứa nhỏ .

Vì thế một ngày trời nắng sáng lạng, Bành Quang dồn hết dũng khí hướng nữ sinh thầm mến đã lâu tỏ tình.

Nữ sinh kinh ngạc nghe xong lời tỏ tình, hèn mọn nhìn hắn nói: “Tôi chóng mặt người loại này nguy trang yêu khác phái . Rõ ràng là gay, còn muốn lừa gạt nữ sinh.”

. Nguy yêu khác phái. gay.

Thiếu nam Bành Quang lòng đang tươi như ánh mặt trời bị tan nát .

Nhưng là nghị lực mười phần Bành Quang cũng không có vì vậy mà hết hy vọng, rất nhanh tập trung mục tiêu thứ hai. Mục tiêu thứ hai là một nữ sinh dạng một sách, mang kính đen, mỗi ngày đều cầm sách giáo khoa, nhìn qua là thấy ngốc hồ hồ . Bành Quang tin tưởng mười phần, loại nữ sinh này khẳng định sẽ không chú ý những lời đồn loạn thất bát tao đi.

Quả nhiên, nữ sinh kia nghe xong Bành Quang thổ lộ, đỏ hai gò má.

“Bạn Bành Quang, ta cũng thực thích người.”

Ha ha ha ha, Bành Quang thật muốn chống nạnh cười to, lão tử rốt cục thành công .

“Nhưng là.” nữ sinh kia bỗng nhiên lã chã chực khóc, “Ta vẫn không thể nhận người.”

Lại, lại tới nữa. Bành Quang tứ chi như nhũn ra, lão tử không phải gay a!

“Bởi vì, ta không thể chấp nhận đứa nhỏ tương lai của ta gọi ta là ba ba.”

Nói xong nữ sinh khoa trương cúi 90 độ chào hắn, sau đó khóc chạy đi.

Lần này Bành Quang thật sự nội thương. Vì thế hắn quyết định kế hoạch tìm bạn gái tạm thời gác lại, nhiệm vụ hàng đầu là trả thù đầu sỏ gây nên: Quý Tử Hòa. Tuy rằng hắn nhìn qua thực vô tội, nhưng là càng vô tội càng đáng giận.

Vào lúc ban đêm sau khi tắt đèn, Bành Quang âm hiểm kêu gọi mọi người đặt ngoại hiệu cho nhau để thận mật hơn, chiếm được mọi người nhiệt liệt hưởng ứng, đều bắt đầu suy nghĩ ngoại hiệu. Cuối cùng Mập Mập lão Tam đam mê bóng đá kêu là Cầu Cầu, gầy như cây gậy trúc lão Tứ kêu Tiêm Tiêm.

Đến phiên tiểu Hòa, bọn Mập Mập đều loạn khởi một mạch kêu.

“Mĩ mĩ!”

“Phiêu phiêu.”

“Tĩnh Tĩnh. Ặc, giống như gấu mèo kêu a.”

Trong bóng đêm, Bành Quang trên mặt hiện lên một nụ cười quỷ dị, “Các người có phát hiện hay không, tên ‘Tử Hòa’ của tiểu đệ nghe giống với họ hay không?”

“Sớm phát hiện, rất đặc biệt.”

Bành Quang tiếp tục quỷ dị cười, “Kia gọi thật mật, liền lấy hai chữ ‘Tử Hòa’ ghép với nhau, cùng với họ cùng nhau kêu thì thế nào?”

“.....”

Trầm mặc.

Quỷ dị trầm mặc.

Sau đó trong phòng bộc phát ra một tràng cười *** loạn.

“Quý quý! Ha ha ha ha ha!” Cầu Cầu vỗ giường cuồng tiếu, chịu không nổi.

“Tiểu quý quý. Ta chịu không nổi!”

Tiểu Hòa vốn đã muốn mơ mơ hồ hồ sắp ngủ, bị một trận cười này bình tĩnh, mơ hồ hỏi: “Làm sao vậy?”

Mập Mập nghiêm túc nói: “Không có gì không có gì, chúng ta đang đặt ngoại hiệu, ngoại hiệu của lão đại còn chưa có, người có sáng ý gì không?”

“A, không có.” Tiểu Hòa không chú ý bọn họ nói phía trước, xoay thân chuẩn bị tiếp tục ngủ, bỗng nhiên nhớ tới nói: “Lão đại may mắn không phải người cùng quê ta.”

Mập Mập hỏi: “Là sao?”

Tiểu Hòa đáp: “Ồ quê ta, âm ‘anh’ đều gọi thành ‘ang’.”

Nói xong ngáp một cái, tiểu Hòa nhắm mắt lại chuyên tâm đi ngủ.

Ký túc xá lý lại một trận trầm mặc, sau đó lại là một trận cười *** loạn.

“Bành Quang! Ha ha ha ha!”

Mập mập Cầu Cầu lại chụp ván giường cuồng tiếu.

Phải biết rằng, lấy Triệu Tiểu Yên cầm đầu nữ sinh bảo mẫu đoàn cho Quý Tử Hòa uy lực là kinh người, bọn Cầu Cầu cũng không dám ở bên ngoài gọi hần tiểu Quý Quý, vì thế ngoại hiệu này sau hội nghị đêm sẽ không thấy có người nhắc tới. Nhưng là Bành Quang không đả ngộ tốt như vậy. Mĩ thiếu niên ngự ban cho ngoại hiệu truyền nhanh khắp hai hệ, Bành Quang cũng bay nhanh theo ‘Mang Thai nam’ trong miệng mọi người biến thành ‘Bàng Quang’ nam.

Bành Quang sáng mắt, Bàng Quang nam tổng so với Mang Thai nam hảo.

Đến sau lại, Bành Quang da mặt dày, còn thường xuyên khoác vai tiểu Hòa nói, “Xem ở chúng ta chung hệ, giúp ta cùng mỹ nữ nói vài lời hay đi.”

Tiểu Hòa mê hoặc: “Người là hệ Tin Học a.”

Bành Quang quỷ dị cười: “Kỳ thật chúng ta đều là hệ bí niệu.”

Bước đường cuối cùng khiến Bành Quang trở thành chung cực *** loạn nam nhân trong lòng nữ sinh đại học A, phát sinh ở hội đón sinh viên mới. Tiểu Hòa lâm thời bị nắm đi đàn đàn dương cầm cho hội chào tân sinh viên. Nói thật, hần đàn thật sự không tốt lắm, nhưng là khi màn hình lớn bên cạnh hần phóng to ra, ai còn chú ý hần đàn là cái gì chứ.

Sau tiết mục của tiểu Hòa cư nhiên là tiết mục bầu chọn bằng phiếu cho tiết mục hay nhất. Phiếu đếm của tiểu Hòa hơn xa vị trí thứ hai một mảng lớn. May mắn hội sinh viên vẫn rất có nguyên tắc, cuối cùng thưởng cho cái được chào đón nhất.

Tuy rằng vì lớp làm vẻ vang, nhưng tiểu Hòa thực buồn rầu. Bởi vì trước kia chỉ có nữ sinh trong hệ tới cửa, hiện tại ngay cả các nữ sinh ngoại hệ cũng tìm tới cửa. Nữ sinh tới cửa vốn không có gì, nhưng người

ta tới cửa tổng không thể ngay cả chén nước cũng không rót đi, vì thế trực tiếp làm cho tiểu Hòa gia tăng số lần mức nước.

Bành Quang lần này đối với tiểu Hòa biểu hiện ra dị thường quan tâm, chủ động vì hắn phân ưu giải phiền.

“Có nữ sinh tới cửa liền lập tức gọi ta, cho dù ta đang tự học cũng phải lập tức phát tin cho ta, ta đến giúp người chiêu đãi các nàng, đã biết chưa?”

“Biết.” Tiểu Hòa cảm kích gật đầu.

Trưa hôm đó, lại có hai mỹ nữ tay trong tay đang môn bán phỏng. Tiểu Hòa đang ở căn chân gà do Hạ đại ca mua cho hắn, nhìn thấy hai nữ sinh, lập tức kêu Bành Quang đang ở phòng chứa nước cách vách giặt quần áo .

“Lão đại, có người tìm.”

“Sặc. Lão tử đang lao động, cho hắn chờ đi.” Bành Quang từ trong phòng giặt nói vọng ra, hắn đang chiến đấu cùng đồng quần áo hai tuần lễ chưa giặt.

“Là nữ sinh.”

Có người lấy vận tóc ánh sáng từ buồng vệ sinh bay ra.

“Ở đâu ? Ở đâu ?” Nhìn chung quanh, sau đó nhìn chăm chú, hướng nhóm mỹ nữ xả ra tươi cười tốt nhất đã huấn luyện lần thứ n.

“Hai vị tiểu thư là người hệ nào ?”

Vung tay lên, vẫy vẫy tóc, tưởng tỏ ra phong cách, không ngờ lại đem ánh mắt các nữ sinh đều tập trung ở vật thể màu đen trên tay hắn Bành Quang thầm kêu không xong, vừa rồi vội vã chạy ra, cái quần lót dơ trong tay đang giặt cũng đem ra theo.

“Này ta có thể giải thích ”

“Hạ lưu!”

“Ghe tởm!”

Hai nữ sinh đem tất cả tâm tình thất vọng do mỹ thiếu niên không quan tâm các nàng đều phát tiết đến Bành Quang vô tội, nổi giận đùng đùng xoay người bước đi ra ký túc xá.

Bành Quang vô biểu tình nhìn chăm chăm quần lót của mình.

”Người cũng quá nóng vội đi, xuất hiện sớm như vậy!”

Quay đầu nhìn thấy tiểu Hòa đang căn chân gà , lập tức đem thất ý vừa mới nảy ném đến chín từng mây, phác đi tới .” Gà ở đâu đến?”

Mất thấy ma trảo của tiểu Hòa hướng tới cái đùi gà cuối cùng, nhện không được hô to: “Thủ hạ lưu kê!”

Lúc này hai nữ sinh kia còn chưa đi xa, vô cùng rõ ràng nghe được Bành Quang lớn giọng ” Gà ở đâu đến?”

Còn có mặt sau một câu “Hạ lưu kê!”

Không khỏi nổi giận nảy ra, sắc mặt một trận xanh trắng.

Vì thế Bành Quang hoàn toàn *** loạn ra đời .

p/s: Hai phiên ngoại đã xong, xem như thật sự gác truyện tại đây. Chừng nào tác giả viết tiếp thì mình sẽ post tiếp. ^^ Bây giờ thật sự tạm dừng blog nhé, chuyển tâm vào thêu tranh chữ thập, ghiền thêu rồi ^^

Đọc và tải ebook truyện tại: <http://truyenclub.com/vong-du-chi-tuyet-sac-thieu-nien>